

NOTES,

ILLUSTRATING

The preceding Translation.

I. Page 3. **T**HIS sublime Poem, is founded on the thirteen fundamental articles of our faith, and may properly be termed the Foundation of the Law of God: for whoever denies any one of these articles, undermines the law of God; as they all are founded on texts of Scripture, as that great luminary Maimonides has clearly proved in his Comment on Mesecheth Sanhedreen, Perek Chelek: for he there observes, that the first article, which is the belief of the EXISTENCE OF GOD, is founded on the first great commandment, I AM THE LORD THY GOD*. The second, which is his UNITY, is founded on, HEAR, O ISRAEL, THE LORD is OUR GOD, THE LORD is ONE†. The third, which excludes from the Supreme Being all ideas of corporeality, is founded on Deut. iv. 15. "For ye saw NO MANNER OF SIMILITUDE on the day "that the LORD spake unto you in Horeb." And thus says the prophet Isaiah‡, "To whom therefore will ye liken God? and what is the form of resemblance that ye will compare with him?" Again§, "To whom then will ye liken me? and to whom shall I be equalled? saith the HOLY ONE." Now, if God was a body, he would most certainly resemble some other body; but this we see plainly contradicted in Scripture. The fourth, is the belief of his priority; and that he only is ETERNAL: this is founded on Deut. xxxiii. 27. "The ETERNAL GOD is thy refuge, and underneath are the EVERLASTING ARMS." The fifth, is the belief that he is LORD OF ALL THE CREATION; and that therefore, it is HIM only, whom we are to

* Exod. xx. 2. Deut. v. 6.

† Deut. vi. 6.

‡ Isai. xl. 18.

§ Ibid. 25.

serve, to praise, and address our prayers, and supplications to; and not to any other existent being: whether it be angels, or the heavenly bodies, planets, or elements, &c. for they are all creatures; appointed by him to their several stations; and are therefore not to be constituted as mediators between God and man: but on the contrary, all our prayers, and meditations, are to be addressed immediately to him, and none else. This we learn from the precepts in the law, commanding us to abstain from idolatry, &c. &c. The sixth, is the belief of the spirit of prophecy, bestowed on his peculiar people: of this the law, and the prophets afford us sufficient proof. The seventh is, the belief of the degree of prophecy of Moses, and that THERE NEVER SINCE AROSE A PROPHET IN ISRAEL LIKE UNTO MOSES: and that he was the father* of all the prophets, who either preceded, or succeeded him: they all being inferior to him: that he was particularly chosen by God, from the rest of mankind: and attained a greater knowledge of the perfections and attributes of the Supreme Being, than any other man, who ever did, or ever shall exist. He was also so greatly distinguished from the rest of mankind, after being on the mount, that his corporeal powers, and senses, were entirely absorbed; so that he was equal to an intelligent being: for which reason, God spoke to him without the agency of an angel: as mentioned, Numb. xii. 8. "With him will I speak, mouth to mouth." The prophecy of Moses was also eminently distinguished from that of all the other prophets, by four things. First, They prophesied by means of an agent; but Moses prophesied without any agent; as above-mentioned. Second, All the other prophets received the prophecy when asleep; in a dream, or vision of the night: or in the day time, after a deep sleep had fallen upon them, and their corporeal senses were suspended, the same as in sleep: and which was called a vision, or appearance. But Moses received the word from God in the day time, when he stood between the two cherubims: as God informed him, Exod. xxv. 22. "And there will I meet with thee, and I will commune with thee, from above the mercy seat, from between the two cherubims," &c. And the like we find in Numb. xii. 6. "If there be a prophet among you, I the LORD will make myself known unto him in a vision, and will speak unto him in a dream. But my servant Moses is not so, he is faithful in all my house, with him will I speak mouth to mouth, even apparently, and not in dark speeches," &c. Third, When the spirit of prophecy rested on the other prophets, although it was in a vision; (in the day time) yet, were they seized with such a strong and forcible tre-

* Or, Prince.

mour, as shook their whole frame in such a manner, as if their dissolution was near : as may be observed from what Daniel says, chap. x. 8. " Therefore I was left alone, and saw this great vision, and there remained no strength in me : for my comeliness * was turned in me into corruption, and I retained no strength." And verse 9. " Then was I in a deep sleep on my face, and my face towards the ground " But when the word of God came to Moses, he was not disturbed in the least : and this is what we are to understand from the expression in Exod. xxxiii. 11. " And God spake unto Moses face to face, as a man speaketh unto his friend." In the same familiar manner, as one man speaks to another : not causing the least fright, or consternation in him : and this, on account of his near approach to an intelligent state. Fourth, The other prophets could not command the spirit of prophecy : that is, they could not prophecy at all times, when they pleased, but only when God pleased : for which reason the prophet continued sometimes a number of years without inspiration. At other times, the prophet besought God in prayer, that he would be pleased to inspire him ; and then, perhaps, after some time, the spirit of prophecy rested on him : but not so as to inform him of the very prophecy which he sought. Some of the prophets also endeavoured to prophecy, by applying their minds and attention solely to it, as also by other applications : as we find was the case with Elisha, who, when he wanted to prophecy, said †, " But now bring me a minstrel. And it came to pass when the minstrel played, that the hand of the LORD came upon him." Hence, it is evident, that they had not power to prophecy at all times they pleased : but Moses could prophecy at all times whenever he pleased : that is, he was always in a state fit to converse with God : as is clear from what he said to the men, who came to inquire of him concerning the Passover, Numb. ix. 7, 8. " And Moses said unto them, Stand still, and I will hear what the LORD will command concerning you." And we find, that God immediately satisfied him, in what he wanted to know. All this, is a manifestation of the distinction and pre-eminence of Moses above all the other prophets : and therefore, no succeeding prophet had power to abrogate any part of the law, as received from Moses. The eighth article is, the belief that the law is from God : that is, we are to believe that ALL the law which we now have, is the very same law as was given to Moses : and that he received it all from the mouth of God, the historical part as well as the preceptive : and no one else knew of such historical facts, or had any such source of information ; and therefore he was called סופר a Scribe ; because he acted, as one

* Or, Vigour.

† 2 Kings. iii. 15.

that wrote from the mouth of another; for which reason, we seldom find him speaking in his own person, but as one that is copying from a book, or what another is rehearsing to him. We therefore firmly believe, that there is no distinction (in point of authenticity) between the passage **וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמִצְרַיִם** "And the children of Ham were Cush and Misraim." Gen.

x. 6. And that of, **אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ** "*I am the LORD thy God;*" but that all is equally the word of God; all is a perfect, pure, holy, and true law, delivered by him to Moses. This, is founded on the passage in Numb. xvi. 28 "And Moses said, Hereby ye shall know that the LORD hath sent me to do ALL these works: for *I have not done them* of mine own mind." The ninth, is the belief of the immutability of the law; that is, that this law will never be removed, or exchanged: neither will there be any other law from the Creator besides it: nor will there be any addition to, or diminution from it. This is founded on Deut. iv. 2. "Thou shalt not add thereto, nor shalt thou diminish from it*." The tenth, is the belief that God knoweth all the thoughts and actions of mankind; and is not so indifferent and unconcerned about them, as some of the wicked think; who say, "The LORD seeth us not; the LORD hath forsaken the earth." Ezek. viii. 12. But on the contrary, he observes, and takes cognizance of all our actions: and which is founded on the following texts in the law, and the prophets: "Great in counsel, and mighty in works, for thine eyes are open upon all the ways of the sons of men, to give every one according to his ways, and according to his doings." Jer. xxxii. 19. "And God saw that the wickedness of man *was* great in the earth." Gen. vi. 5. See also Gen. xviii. 20, &c. The eleventh, is the belief that God will reward those who observe his commandments, and punish those who neglect, or break them: and that the chief reward is in a future state, in the enjoyment of immortality; and the punishment is excision. This is founded on Exod. xxxii. 32, 33. "Yet now, if thou wilt forgive their sin: and if not, blot me, I pray thee, out of thy book which thou hast written. And the LORD said unto Moses, Whosoever hath sinned against me, him will I blot out of my book." This, is a clear proof of reward to the righteous, and punishment to the wicked. The twelfth, is the belief of the coming of the Messiah: and whom we are bound continually to expect: and although he tarry, we are to wait for him; (see Habak. ii. 3.) and not attempt to fix a certain time to his coming, for that is known to God only; but we are to pray to God to send him, agreeable to what we

* This is treated of at large, in my second letters to Dr. Priestley, &c. which see, page 13, &c. and page 57, &c.

have received concerning him, by the different prophets, from Moses to Malachi: on all which prophecies*, this article is founded. The thirteenth, is the belief of the resurrection of the dead. This is founded on the different prophecies, which foretell the resurrection: *Isai. xxvi. 19. Ezek. xxxvii. 1 to 14. and Dan. xii. 2.*

II. p. 4. **AND STUDY THE LAW FOR ITS SAKE.** That is, not to study the law for the sake of lucre, or worldly interest; but for pure love to the Supreme Being, who was pleased to give it us for our salvation.

III. Ibid. **NO FIXED ESTIMATION.** That is, they have no fixed, or determinate proportion: what quantity is to be left, or given; but depend entirely on the liberality of the donor, &c.

IV. p. 5. An expression frequently used by the Rabbins, to denote the interest of a thing.

V. Ibid. For without the knowledge of the law, men would not know how to perform any of the precepts.

VI. Ibid. Sleep is an emblem of death: consequently, to awake, may very properly be termed, the restoration of the soul: and as such, an emblem of the resurrection.

VII. p. 6. This, denotes the covenant of circumcision, and the law: and therefore, properly signifies, whether he be born under the covenant, or not: i. e. whether he be Jew, or Gentile.

VIII. Ibid. **BUT WE ARE THY PEOPLE, THE CHILDREN OF THY COVENANT.** It is this, and this only, that constitutes our pre-eminence over the beasts, that we have a soul, that must give a future account of its performance, or neglect of the covenant, which God entered into with us, when he took us to be his peculiar people.

IX. p. 9. **THE CIRCUIT.** This in Hebrew is called **חֹבֶב**, The circuit, or passage: for the better understanding of which, I shall describe the form of the altar. It was a large pile, built all of unhewn stone, thirty-two cubits square at the bottom: from thence it arose one cubit; and inclined inward another; so that here, it was thirty cubits square: this was called **יָסוֹד**, the foundation, where the blood was poured out. It then arose five cubits, and fell in one cubit; it then was twenty-eight cubits and

* All these will be fully explained in my *Dissertations on the Prophecies*: the first volume of which, is already published; and the remaining volumes will be published as soon as possible.

four palms (or hands breadth) square: this was the סִיבֵּב, i. e. the circuit. From thence it arose three cubits, and inclined inward two cubits: from whence it arose again one cubit, which was the hearth, upon which the offerings were burnt: and the sinking in of two cubits breadth was the passage or circuit round it, on which the priests stood when they tended the fire, and placed the sacrifices upon it; so that this hearth was a square of twenty-four cubits, and four palms, or about thirty-seven feet and a half on every side. See Mesech. Middoth, in Mishna, fol. 35, 1, and Maim. in Hilchoth Avoedah, chap. ii.

X. p. 10. Heb. LIGHT: i. e. were not of such consequence; as they were not brought to make an atonement for sin.

XI. Ibid. These rules laid down by Rabbi Ishmael, for expounding the Law, contain a complete system of Scripture logic: as the greatest part of the precepts of the Levitical Law, are expounded by means of these rules.

XII. Ibid. Rule 1. This is what the logicians call *argumentum ab impare*; or as Buxtorf calls it, a *minori ad majus, aut contra*. If a lesser cause produces such an effect, how much greater must be the effect of a greater cause? Example, "And the LORD said unto Moses, if her father had spit in her face, should she not be ashamed seven days?" (Numb. xii 14.) Here we have the lesser cause, in respect of the greater cause: i. e. the difference between offending her father, and offending the Supreme Being: and therefore, say the Hebrew logicians, if for offending her father, she was to be ashamed seven days; for offending the Deity, she ought at least to be ashamed fourteen days: but the LORD was pleased to shew his mercy by remitting the greater punishment, and suffering the lesser only to take place: in this manner adjudging the greater by the lesser: and which must always be observed in this rule.

XIII. Ibid. Rule 2. Example: in Deut. xiv. 1. it is said, "Ye shall not make any baldness between your eyes for the dead." And, in Levit. chap xxi. 5. speaking of the priests, it says, "They shall not make any baldness upon their heads." The former precept relates to the Israelites; (i. e. all the nation, except the priests, who are the descendants of Aaron) and the latter relates to the priests. Now, by this agreement, or parity of reasoning, we deduce one from the other, as follows: In the first place, we are taught how the Israelites are to act from the rule laid down to the priests: for although the command to the former only expresses BETWEEN THEIR EYES, yet, as by the latter it mentions the WHOLE HEAD, it consequently is to be understood in the same sense by the Israelites. Secondly, we are

are taught how the priests are to act, from what is said concerning the Israelites: for as it does not particularize on what occasion the priests are forbid to make this baldness upon their head, and by the Israelites it does; namely, FOR THE DEAD: we consequently imply from thence, the same with respect to the priests. All this is deduced from the Hebrew noun קרחה, i. e. *Baldness*, occurring in both texts.

XIV. p. 11. Rule 3. In Heb. בִּנְיָן אָב *The building of the father*: because the passage which teaches, is as the father; and those which are expounded or explained by it, are reckoned as the children proceeding from its loins. This is two-fold, as will be shewn presently. In Exod. xii. 16. it says, "And in the first day, there shall be an holy convocation, and in the seventh day there shall be an holy convocation unto you: no manner of work shall be done in them, SAVE THAT WHICH EVERY MAN MUST EAT, THAT ONLY MAY BE DONE BY YOU." This, the Rabbins have laid down as *the principal constitution*, by which all the other festivals are to be governed in their celebration: that is, no manner of work is to be done on them, except, what is necessary for man to eat, whether it be so particularized in the command of such festival, or not. This is what is denominated the PRINCIPAL CONSTITUTION FROM ONE VERSE. Again, in Leviticus, speaking of the blemishes which incapacitated the priest from officiating, chap. xxi. 20. it enumerates, "Or crookbackt, or a dwarf, or that hath a blemish in his eye." And chap. xxii. 22. in speaking of the blemishes which rendered the beast unfit to be offered; among others therein mentioned, it says, "Or maimed, or having a wen." Now, as by the former, *maimed*, or *having a wen*, is not expressed, nor by the latter, *crookbackt*, or *a dwarf*; we know not whether they affect each other: but by this rule, it is laid down as a fundamental principle, that wherever the noun מום, *a blemish*, is expressed simply, it includes the blemishes enumerated both of man and beast: that is, that those blemishes mentioned of the beast, incapacitates the man, equally with those particularized of him: and *vice versa*. This is deduced from the noun מום occurring in two verses: one in the description of the blemishes of man, the other by those of the beast: and is therefore called THE PRINCIPAL CONSTITUTION FROM TWO VERSES.

XV. Ibid. Rule 4. This rule is argued thus: in Levit. i. 2. it says, "If any man of you bring an offering unto the LORD, ye shall bring your offering of the beasts." This includes all beasts in general; as well beasts of pasture, as beasts of chace, beasts of the forest, &c. And by which it might appear, as if any were eligible for an offering: but as it immediately specifies,

"of the herd, and the flock:" the others are of course excluded. Hence, it is manifest, that the general is superseded by the special. This rule is absolute throughout the law: that is, wherever a precept is spoken of in both *general* and *particular* terms, the particular only is to be observed.

XVI. Ibid. Rule 5. This rule is the very reverse of the preceding: for there the particular predominates, and supercedes the general: but here the general prevails, so as to supersede the particular: I shall produce an example to illustrate it. In Deut. xxii. 3. speaking of the restoration of things lost, it says, "In like manner shalt thou do with his ass, and so shalt thou do with his raiment." From this particular description, it might be argued that he was obliged to restore those things only: but as it immediately after says, "And so with all lost things of thy brother," &c. it is laid down, that the general rule prevails, and comprehends the particular. This rule obtains in all parts of the law.

XVII. Ibid. Rule 6. This rule is argued thus: in Exod. xxii. 8. treating of the oath which a man is obliged to take, that he hath not put his hand unto his neighbour's goods, it says in general terms, "For all manner of trespass;" but afterwards enumerates in particular, "For ox, for ass, for sheep, for raiment." And then immediately afterwards, it is observed in general terms again, "For any manner of lost thing." Hence the Rabbins infer, that where we meet with a precept treated of in general terms, and then in particular, and again in general, (as this is) we cannot judge but according to the particular: that is, as the particular, i. e. an ox, ass, &c. are moveables, and may be accounted as money: i. e. may be used by way of barter, or disposed of as merchandize; so ALL THINGS that are moveable, and so used, are included: hence, lands which are not moveable, and slaves which are like lands, as mentioned in Levit. xxv. 46. "And ye shall take them as an inheritance," &c. are exempted. And bonds, contracts, letters, and the like, although they be moveables, yet, are they not reckoned as merchandize, being only used as proofs, &c. for which reason, they are also exempted: i. e. the person accused, is not obliged to take an oath for them. Whence it is manifest, that the general texts are to be judged by the particular only.

XVIII. Ibid. Rule 7. This rule is explained thus: in Numb. iii. 4. it says, "And the LORD said unto Moses, Number all the first-born of the males, of the children of Israel." This contains both a general and particular term; each of which hath need of its fellow to explain it; so that they act as by reciprocation, thus: The general term is, ALL THE FIRST-BORN. By the term *first-born*, ALL are included, both males and females; there

there consequently was a necessity for the particular term OF THE MALES, in order to exclude the females. Hence, the general term hath need of the particular to explain it: and, in return, the particular term OF THE MALES, requires the aid of the general term to explain it: for if it had only said, NUMBER THE MALES, it might have been supposed to include ALL, whether first-born or not: for which reason, the general term FIRST-BORN, is also used: hence the reciprocation is manifest.

XIX. Ibid. Rule 8. The explanation of this rule is as follows: in Levit. xx. 2. it is commanded, that, "Whosoever he be of the children of Israel, or of the strangers that sojourn in Israel, that giveth any of his seed to Molech, he shall surely be put to death; the people of the land shall stone him with stones." Now, as the sin of offering unto Molech, was already included among the other abominations, we might naturally ask, Wherefore is it thus exempted, by explaining that the culprit is to be STONED? To which the Rabbins answer, (according to this rule) that this particular expression, was not only to specify what death, he that offered to Molech was to suffer; but that it also taught us, that all those that were guilty of any of the other abominations, were likewise to be stoned: so that it not only explains its own particular case, but also that of the general.

XX. Ibid. Rule 9. This rule is argued thus: in Deut. xix. 5. "As when a man goeth into the wood with his neighbour, to hew wood, and his hand slip," &c. If he thereby killed his neighbour, it was ordained, that he was to flee to one of the cities of refuge. This person so killing his neighbour, was supposed to do it ignorantly, yet, still he was included in the general term of רוצח, A slayer, or murderer: of course, he was also included in the general punishment, as mentioned in Levit. xxiv. 21. "And he that killeth a man, he shall be put to death." This is expressed in general terms; for it makes no distinction between him that killeth a man wilfully, or ignorantly; but, as he that killed a man ignorantly is excepted from the general rule, to prove an argument similar to its subject, viz. KILLING; (for both were guilty of that) it alleviates, but does not aggravate: i. e. it mitigates the punishment of him who killeth ignorantly, by exempting him from death, and only obliging him to flee to the city of refuge.

XXI. Ibid. Rule 10. This rule is founded on the following texts: in Exod. xxi. 2. "If thou buy an Hebrew servant, six years he shall serve; and in the seventh he shall go out free for nothing." And in verse 7, it says, "And if a man sell his daughter to be a maid-servant, she shall not go out as the men-

ser-

servants do." Now, as the Hebrew maid-servant was included in the general term AN HEBREW SERVANT: as mentioned in Deut. xvi. 12. "If thy brother, an Hebrew man, or an Hebrew woman, be sold unto thee," &c. It may not be improper to enquire, why, according to the above-mentioned text, the Hebrew maid-servant should be excepted? To which it is answered, to prove an argument not similar to its subject: viz. to shew that the Hebrew man-servant was not to go free in like manner as the maid-servant; who was to be freed on arriving at the years of puberty, or the death of her master, although the six years were not expired: thus it alleviates the case of the maid-servant; and also aggravates it: for the master hath power to marry her, although it be against her inclination.

XXII. Ibid. Rule 11. The general term is founded on the following text: in speaking of those who might lawfully eat of the priest's meat, it says, Levit. xxii. 11. "And *they* that be born in his house, they shall eat of his meat" Now it is clear, that his daughter must certainly be included among those that are born in his house, whether she be married or unmarried; yet, is she excepted by the following text: "And if the daughter of a priest be married to a strange man, she may not eat of an offering of the holy things:" verse 12. This exception would always have excluded her from eating of the holy things, although she might have returned to her father's house, by the death of her husband, or in consequence of her being divorced from him; and she could not have been restored to that privilege, unless expressly so mentioned in the text, and which is as follows: "But if the priest's daughter be a widow, or divorced, and have no child, and is returned unto her father's house, as in her youth, she shall eat of her father's meat." Here we find her restored by the express mention of the text, agreeable to this rule.

XXIII. Ibid. Rule 12. This rule is double; the first being explained by the context, thus: in speaking of the high priest, Levit. xxi. 12. it says, "Neither shall he go out of the sanctuary." By this, it might be naturally understood, that he was never to go out of the temple: but the context explains the matter, and shews, that it signifies no more, than that he is not to go out to defile himself with a dead body; not even of his nearest relatives, as the other priests were allowed to do: for the whole context is taken up with that subject. The second is, what is deduced from the end; as thus: in Levit. xviii. 6 it says, "None of you shall approach to any that is near of kin to him, to uncover their nakedness." Now, from this it might appear, that we were excluded from marrying with any kind of kin: but the end explains the different degrees of consanguinity

and

and affinity, which are prohibited; and from those we learn what degrees are allowed of: as it is clear, that those not enumerated in the prohibition, are allowable.

XXIV. Ibid. Rule 13. This rule is argued thus: in Exod. xx 22. it says, "And the LORD said unto Moses, thus shalt thou say unto the children of Israel, Ye have seen that I have talked with you from HEAVEN." But in Deut v. 4. Moses says, "The LORD talked with you face to face IN THE MOUNT, out of the midst of the fire." These two passages being thus contradictory, are perfectly reconciled by the third, which Moses relates in Deut. iv. 36 "Out of HEAVEN he made thee hear his voice, that he might instruct thee: and upon EARTH he shewed thee his great fire, and thou heardest his words out of the midst of the fire."

XXV. p. 12. BLESSED is HE, WHO ONLY SAID, &c. This, is a most beautiful and sublime passage; highly expressive of the omnipotence of the Supreme Being; who by a simple expression, without labour, called the world into existence: agreeable to what the Psalmist says*, "By the word of the LORD, the heavens were made." "† For he spake, and it was done. No sooner did he speak, but it was instantaneously done."

XXVI. Ibid. WHO LIVETH ETERNALLY: or as some explain it, *Who art* the life of the world: i. e. every thing is dependant on him only.

XXVII. p. 16. THOU TURNST MAN TO CONTRITION. Heb. Till broken: till he is debilitated with age, or sickness: and by this means causing him to reflect on his past mispent life.

XXVIII. p. 32. PRAISE HIM BY HIS NAME JAH. Because this name denotes that he is the Creator, and Support of the universe, agreeable to what the prophet Isaiah says †. "Trust ye in the LORD for ever: for in the LORD Jah, is everlasting strength."

XXIX. p. 33. The custom of reading a portion of the prophets, on the Sabbath, took its rise from the persecution raised by Antiochus Epiphanus, against the nation: who prohibiting them from reading the law, they substituted a portion of the prophets, as nearly corresponding to the lesson of every Sabbath as possible: and when the law was restored by the Maccabees, they, in remembrance of their former affliction, and the great deliverance which God wrought for them, instituted the continuance thereof. See Levi's Ceremonies of the Jews, page 13.

* Psalm. xxxiii. 6. † Ibid. 9. ‡ Isai. xxvi. 4.

XXX. p. 38. מַעֲיָה עֵשֶׂן in Hebrew, denotes, to make the smoke ascend : which it did, in a strait line like a pillar.

XXXI. Ibid. An aromatic that grew by Jordan; or, perhaps, as some conjecture, an inflammable pitch, the produce of Jordan; whence its name.

XXXII. Ibid. Some read מַפְנֵי שְׁהִיא עוֹה, i. e. because it is hard : in which case, the soaking mollified instead of hardening it.

XXXIII. p. 39. READ NOT : this is a term frequently used by the Talmudists, when they wish to inculcate any useful doctrine, when it can be so accommodated, by only changing the points, &c. Not that they mean, that it is not to be read in its primary form, but that it may only be understood, in the latter sense, &c. THY BUILDERS : this is also used in the same sense, as the preceding : and the wise men are compared to builders; because, they teach men the doctrines which lead to eternal life : and so may be said to build, or uphold the world.

XXXIV. p. 44. WITH TEN GARMENTS. These the Poet enumerates as he proceeds : as, The King girt with power, The King clothed with the garments of vengeance, &c. till, The King clothed with zeal : and thus are they enumerated in Pefiktha.

XXXV. p. 48. FROM HIS RESIDENCE : because they do not know his residence. This gives us a very exalted idea of the Supreme Being, that even the angels, who minister before him, know not the place of his residence, because his glory filleth the whole earth.

XXXVI. p. 52. O LORD ! OPEN THOU MY LIPS, &c. Alluding to Prov. xvi. 1. "The dispositions of the heart (is) to man, and the answer of the tongue is from the LORD." And similar to this, God said unto Moses, "Who made man's mouth : " i. e. who endued him with speech ? We therefore pray, that God would be pleased to give us a clear utterance, when we pray to him, that we may deliver it with fluency, fervour, and piety.

XXXVII. Ibid. WHO DELIGHTETH IN LIFE. Alluding to what the Prophet Ezekiel says, xviii. 32. "For I have no pleasure in the death of him who dieth, saith the LORD GOD."

XXXVIII. Ibid. WHO SLEEP IN THE DUST. The promise made to us by the Prophet Isai. xxvi. 19, &c. "Thy dead men shall live; my deceased they shall rise. Awake, and sing, ye that dwell in the dust."

XXXIX. p. 59. THE EXCHANGE OF DINAH. Some of the Rabbins are of opinion, that Leah seemed to exult in the hopes

hopes of having a seventh son, which would have completed her triumph over her sister Rachel. See Jarchi, and Abarbanal, Gen. xxx. 21.

XL. p. 61. BY WHOSE PROGENY THOU WAST HONOUR-ED. For these matrons did not believe that Sarah had really borne Isaac, and therefore brought their young children, to see whether Sarah in reality had suck; who perceiving their design, gave suck to several of them: this clearly demonstrated the truth of God's promise, by which he was greatly honoured. See Jarchi, Gen. xxi. 7.

XLI. p. 81. WITHIN THE LINE OF STRICT JUSTICE. This expression, is an Hebraism; and properly denotes, the tempering of justice with mercy: for if the Supreme Being was to weigh our actions in the balance of strict justice, we should most certainly be found wanting.

XLII. p. 105. NOT TO SIT ON THE THRONE IN THE PORCH. This denotes the throne of justice, as situated in the porch: alluding to 1 King. vii. 7. But that, to which we beseech him to turn, is the throne of mercy, placed in the holy of holies, on which, say the Cabbalists, the likeness of Jacob is engraven.

XLIII. Ibid. NOT TO DESTROY THE THRONE. That is, they intercede for the preservation of Israel; for as they are engraven on the throne, if they should be destroyed, the throne must of course be defaced.

XLIV. Ibid. By this image, the Poet intended to shew, that, as soon as the nation begins to supplicate the Supreme, the Orbs, Planets, Wheels, and Cherubim, all join to intercede for mercy for them.

XLV. p. 107. EIGHTEEN VERTEBRAE IN THEIR SPINE. I know not what division of the parts of the spine, the Author has followed; but his definition by no means agrees with the present system, as the spine is usually divided into four parts: viz. the neck, which contains seven vertebrae: the back, twelve: the loins, five: and the os sacrum, four.

XLVI. Ibid. AND THEN BECAME TRANQUIL. This is a most beautiful and sublime figure, denoting the dread of the earth, for fear the nation would not be willing to accept the Law; as in that case it might have been turned into its original chaos again; Alluding to Jerem. xxxiii. 25.

XLVII. p. 109. WHO TAKETH HOLD OF THE LINE OF JUDGEMENT. The intention of the Poet by this metaphor, is to shew, that although the evil decree is pronounced against man, yet may he avert it by repentance.

XLVIII. Ibid. I AM, THAT I AM. Or more properly, I AM, BECAUSE I AM. That is, my existence, says the Supreme Being, is not dependant upon any other cause, as is the case of every created being. For every created being has a cause of existence on which he is dependant; and therefore, he can only say, *I am*. That is, I exist; but I am not the cause of my existence. But God being self-existent, as having the power of existence in himself, he of consequence exists without any cause; and therefore, he only with propriety can say, I AM, BECAUSE I AM. Which signifies, He that necessarily exists, or must needs be: who is independant, and always the same.

XLIX. p. 119. THIS DAY THE WORLD WAS CALLED INTO EXISTENCE. According to the Hebrew, הָרַת denotes conception: being derived from הָרָה to conceive: for according to tradition, this is the day on which the world was created, therefore we say, הַיּוֹם הָרַת עוֹלָם. And which is used figuratively, to denote the creation of the world. And some are of opinion, that הָרַת is used in its primary sense, and explain it thus: This day is the fate of the world conceived: for as the world is judged this day, the sentence, which is only pronounced this day, but not inflicted, may very properly, in a metaphorical sense, be said to be conceived this day, and brought forth at the time appointed for its taking effect. And some derive it from רָתַת, which denotes tremour: because on this day, we may be said to be in fear, and dread, of the consequence of this day of judgement, and therefore pray and supplicate the Supreme Being, to bring forth our judgement favourably.

L. p. 125. AND IF THE ENTICER SHOULD DELIGHT HIM WITH SIN, AND THEN ACCUSE HIM IN JUDGEMENT. The Rabbins make use of a most beautiful figure, to deter us from being governed by our unruly appetites, by representing Satan as first alluring us to sin, by his exhibiting the pleasure and delight of it to our view; but no sooner hath he accomplished his design by engaging us in sin, than he instantly accuses us at the tribunal of the Supreme: thus at once acting the part of an instigator, and accuser. On this, the whole is founded.

LI. p. 126. THE FOURTH BEAST. See Dan. vii. 7. And which denotes the fourth monarchy, that is to bear rule till the coming of the Messiah, when it will be finally destroyed, as will be shewn at large, in my Dissertations on the Prophecies.

LII. Ibid. A figurative expression, used to denote as if God was inattentive to our afflictions, by suffering us thus to remain in captivity without redeeming us.

LIII. p. 152. THOSE AND THESE INWARDLY DECLARE. The words used by the Poet in the Hebrew, properly denote to
peep,

peep, or *chirp* as a young bird does when it breaks the shell, and is therefore properly used to denote speaking inwardly. See *Lingua Sacra*, radix $\eta\phi\psi\chi$.

LIV. p. 160. The learned Abarbanal in his comment on this passage in Genesis, justly observes, that, it does not denote *to tempt*, or *prove*: of which God hath no occasion; for to him all secrets are laid open; but that the real meaning of the word is, God *did lift up*, or *exalt* Abraham: for by his commanding him to offer his son, and the willingness with which he attempted to perform it, he was exalted above all mankind, as a banner is raised on high; and that to him, all mankind were to look, as an example of true obedience to God. He therefore very properly derives it from נָסַח , *To lift up*, &c. -See *Lingua Sacra*, radix נָסַח .

LV. p. 166. THEY WERE SOLD FOR NOUGHT, AND REDEEMED WITHOUT SILVER. Alluding to Psalm. xlv. 13. Esth. vii. 4. and Isai. v. 3.

LVI. p. 170. WITNESS AGAINST ME. Thus said Samuel, in the presence of the LORD. See 1 Sam. xii. 3.

LVII. Ibid. LET THINE HAND BE ON ME. This shews the tender regard that David had for his people, and is truly characteristic of the real father of his people, the faithful shepherd, who would willingly lay down his life to save them. See 2 Sam. xxiv. 17.

LVIII. p. Ibid. HE WHO IT IS SUPPOSED IS STILL ALIVE. This denotes the Prophet Elijah, who being taken up in a whirlwind into heaven, is supposed to be still alive there, and actually beholds the performance of the covenant of circumcision, in reward of his being jealous for the LORD's covenant, which the children of Israel had forsaken. See 1 King. xix. 10. 14.

LIX. p. 172. DIRECTED HIS HANDS PRUDENTLY. By putting his right hand on the head of Ephraim, though he was the youngest. See Gen. xlviii. 14. 19.

LX. p. 183. IT IS NUMBERED AMONG THE SEVEN THINGS THAT PRECEDED THE CREATION OF THE WORLD. The Rabbins teach, that the seven following things were created before the creation of the world took place: viz. First, the Law. Second, Repentance. Third, Paradise. Fourth, the place of punishment after death, called גֵּיהֶנוֹם , and in Scripture בֵּן־הַחַיִּים . See *Jerm.* vii. 32. xix. 2. 6. Fifth, the throne of glory, called כִּסֵּא כְבוֹד . Sixth, the Temple. Seventh, the name of the Messiah. See *Gemara Nedareen*, fol. xxxix. 2. and *Yalkut* in Proverbs, viii. 22.

me; for because of the greatness of thy power, I must bear the burden of *thy* terror: O turn me, and I will turn unto thee, for thou art the LORD my God. Influenced by great persuasion to rebel, I was drove out, because of my foul iniquity; for does not he who is tremendous mark the transgression in the hands of man, to remove *him from his presence*? but assists him, when he comes to cleanse himself, and will cleanse him in the waters of Siloah*; *as is said*†, And let him return unto the LORD, for he will receive him with compassion; and unto our God, for he is abundant in forgiveness. He subdueth, and casteth away the iniquity of those who repent: esteeming their presumptuous transgressions, but as sins of error, and hiding their wilful sins: *as it is said*‡, Turn ye, even turn yourselves, from all your transgressions, and let it not be your stumbling block. Let your minds be stedfast in this hope; for he who is merciful, is spontaneously gracious, and in charity will receive your repentance favourably; and loudly proclaim in all your dwellings, "Return, ye backsliding children, and I will heal your backslidings." The sinner constantly walketh in pride, and talketh arrogantly; and when at the end of his career, he repents, bows, and prostrates himself, expects his bitter sins to be made sweet; but he should have been careful not to have spoken haughtily at first: *for by being* quiet, and tranquil; and *abiding in pious* confidence, ye shall be saved. When his perfect ones supplicate him, he is entreated of them with the good sign; it changeth *wrath* to mercy, as the shovel turneth the corn: when those who have strayed, turn from their evil ways, they are ordained to enjoy the consoling prophecies; as is said‡, "Turn ye unto me, and I will turn unto you, saith the LORD of hosts." O thou who art mighty, favour thy beloved; remove the adversary § *from them*, and strike him dumb: may our celebration of the holy day, cause || us to pass gently with the multitude¶: O return and possess us from Noph, and bring us from the east, and the west. Turn us, O LORD! unto thee, and we shall be turned: renew our days as of old.

THEN SAY עֲוֹרָת.

* Alluding to Isai. viii. 6.

† Ibid. lv. 7.

‡ Ezek. xviii. 30.

‡ Malach. iii. 7.

§ Heb. The stumbling block: meaning the evil disposition, called יֵצֵר הָרָע, and which is man's adversary. || Heb. May merit us.

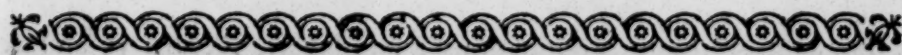
¶ Alluding to Psalm. xlii. 5.

END OF THE SERVICE.

יוצר לשבת תשובה

לְבַעֲבוֹר נִדְלָת כַּחַךְ לִשְׂא כוֹכַד מְבִלְהִי • הִשְׁיִבְנִי וְאֶשׁוּבָה
 כִּי אַתָּה יי אֱלֹהִי: מְרוֹד וְטָרוֹד בְּפִתּוֹי גּוֹדֵשׁ אָזֶן לְאֵלוֹת •
 נִזְרָא לֹא יִתְּבוֹנֶן בְּיַד פִּשְׁעוֹ לִשְׁלוֹת • סִייעוּ בָּבֶא לְטַהֵר
 וְטַהֲרוּ בְּמִקְוֵה שְׁלוֹת • וַיֵּשֶׁב אֵל יי וַיִּרְחַמְהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִרְבֶּה לְסֵלוֹת: עֶזֶן בְּעֵלֵי תִשׁוּבָה יִכְבוֹשׁ וַיַּעֲבִיר לִפְשׁוֹל •
 פִּשְׁעֵי זְדוֹנוֹת עוֹשֶׂה כַּחֲטָא שְׁגִיאוֹת לְרִשׁוֹל • צָרוּר וְצָפוֹנָה
 וּמִסִּית יִבְעֵר יִנְעֵר לְנַחֲשׁוֹל • שׁוּבוּ וְהִשְׁיִבוּ מִכָּל פִּשְׁעֵיכֶם
 וְלֹא יִהְיֶה לָכֶם לְמַכְשׁוֹל: קוֹוִי זֶה אַחֲרֵי זֶה יַעַל
 בְּמַחֲשַׁבוֹתֵיכֶם • רַחוּם יַחוּן חֲנֻם וְצַדִּיקָה יִרְצֶה תִּשְׁוּבוֹתֵיכֶם •
 שְׁאוֹן קוֹלוֹ יִפּוֹצֵץ בְּכָל מַחֲנוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם • שׁוּבוּ בָּנִים
 שׁוֹבְבִים אֲרָפָא מְשׁוּבוֹתֵיכֶם: תָּמִיד הוֹלִךְ שׁוֹבֵב גְּבוּחָה
 וְעַתָּה לְהִשְׁיחָה • תִּכְלִיתוֹ מִרְעָתוֹ נָחֵם וּבֵא כְּפוֹף
 לְהִשְׁתַּטָּחָה • תוֹחַלְתּוֹ חֵיד מְתוֹק מִנְטוֹר בִּירָאשִׁיתוֹ הִטִּיחָה •
 בְּשׁוּבָה וְנַחַת תוֹשָׁעוֹן בְּהִשְׁקָט וּבְבִטָּחָה: תְּמִימִיו בְּעַתָּרָם
 נִעְתָּר לָהֶם לְהִטִּיב אוֹת • תַּחֲרוֹת לְרַחֲמָנוֹת יִהְיוּ כְּעַתָּר
 לְתַבּוּאוֹת • תוֹהִים מִדְּרָכָם בְּשׁוּבָם נָכוֹנוֹ לְנִיחוּמֵי גְבוּאוֹת •
 שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אָמַר יי צְבָאוֹת: תִּקְיָה יְדִידָה
 רִצָּה וּמַכְשׁוֹל הָרֵם וְהָרֵם • תוֹדַת חוּגֵג זָכְנוֹ נַעֲבוֹר בְּסֶדֶךְ
 וְנִדְרָם • תִּשׁוּב קִנְיָנוּ כְּמִנּוּף תִּבְיָאֲנוּ מַיִם וּמִקָּדָם • הִשְׁיִבְנוּ
 יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוּבָה חֲדָשׁ יִמִּינוּ בְּקָדָם:

עזרת

על ידי הפועל הזעזיר העוסק במלאכת הקודש באמונה • נאם
 שלום צבי בר שמואל זצ"ל מק"ק לונדון:

על ידי הפועל הדרוקר העוסק במלאכת הקודש • נאם הבחור
 יקותיאל בר יהודה זצ"ל מק"ק לונדון:

The words of the law, which came from *heaven*, shall drop as the droppings of the sweet honey comb : while the nation is in captivity, may she hear the voice of praise; and when the companions assemble to study the law, may he hearken to them, and suffer them to silence the still small * voice; and the *Lord* of Hosts shall be exalted in judgement; and the Holy God shall be sanctified by displaying his righteousness. When I call on the name of the *LORD*, the same who awaiteth the praises of *Israel*; who because I have proclaimed his majesty hath exalted me, by permitting me to chant a threefold sanctification, to glorify him who hath exalted me; and in his beneficent goodness bestowed the order of two of them on me, as is said †, Ye shall therefore sanctify yourselves, and ye shall be holy; for I *am* holy. The hosts of angels hope in the Rock; they run without obstruction: they ascertain the time when the heavens are opened to receive prayer, that they may strengthen, and plead in behalf of the peculiar people; as it is written ‡ and clearly expressed, They shall sanctify my name; and they shall sanctify the Holy One of Jacob. He is conspicuous among the thousands of angels; and the tens of thousands of his holy ones, tremendous among the sons of the mighty, and an ensign in the midst of his host: they encircle the throne of his glory in three bands, and say, Holy, Holy, Holy, is the *LORD* of Hosts.

THEN SAY וְהָיוּ.

אֲדַע I know that there is none besides thee, to redeem those who are preserved as the apple of the eye: *because* she was haughty in prosperity, she is now confined, between *Ezar*§ and *Dishan*: she now exclaims, “ After I was turned, I repented with my heart and tongue; and I said, I will go, and return to my former husband.” She is like a woman forsaken, and sorrowful: but wilt thou forget her, when she forsakes *her sins*? Behold, thou dost not change, and wilt not leave her widowed and bereaved of thy help; but wilt return to thy former love, when thou shalt cancel the bill of divorcement, and shalt say, Return, return, O *Shulamite*, return, return, that we may look upon thee. Thou hast prepared repentance for her, to whiten the shameful red *sins*; it is numbered among the seven things that preceded the creation of the world (LX), before the mountains were brought forth, or the earth was framed, as a remedy for the *infirmity* of man, as is said ||, Thou turnest man to contrition¶: and sayest, Return ye children of men. I am sick of my folly, *when I think of* the tender love of my youth, even the tender union of conjugal love disgusts

* The voice of the angels singing praise. † Levit. xi. 44.

‡ Isai. xxix. 23.

§ Names of the descendants of Seir. See Gen. xxvi. 21.

|| Psalm. xc. 3.

¶ See Note 27.

יוצר לשבת תשובה

קדוש יי אלהינו: יערוף דבב לקח לקוחה • נופת תטוף
 למתקה • העת יושבת בגנים • קול קלום לנתקה • ועודים
 חברים מקשיבים • מחשים דממה דקה • ויגבה יי צבאות
 במשפט • והאל הקדוש נקדש בצדקה: כי שם יי אקרא •
 זה יושב תהלות • חלף גאיתיו גיאני • חין קדשות שלשתן •
 להרתפאר בם נשאני • טכס שתים מהם • גמול טובו
 הראני • והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני: הצור
 ידון מלכי צבאות • מרצתם בלי לעקוב • כוון עת רצון •
 כפי רקיעים לקוב • להעריץ להמליץ סגלה • מכתב מבוואר
 לנקוב • יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב: מסים
 באלפי שנען • בקדושי רבי רבאות • נורא בבני אלים •
 בתוך צבאו אות • סובבים פסא כבודו • בשלש כתות
 להנאות • קדוש קדוש קדוש יי צבאות: והחיות

וולת

ס"ד מיוסד על פי א"ב

אדעה כי אין זולתך לגאול נצורי כאישון • בעוטה
 ולעוטה ועבוטה בין אצר ודישון • גועה אחרי
 שובי נחמתי בלב ובלשון • ואמרה אלכה ואשובה אל
 אישי הראשון: דמתה לאשה עזובה ועצובה התשבת
 בעזבך • הנך לא שנית ולא תאלמן בהשויבך • ותחזור
 לחבתה הראשונה ספר כריתות בהכזיבך • שובי שובי
 השולמית שובי שובי ונחזה בך: זמנת לה תשובה תלבין
 כסוף מאדם • חשבה בשבעה קרומים תעלה לבשר ודם •
 טרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותקדם • תשב אנוש עד
 דבא ותאמר שובו בני אדם: ירדות סגלת גערות חולת
 אהבה בלהלוחי • כמעט איש ולויות הוראות חבת שלהי •
 לבעבור

wonderfully represented by the additional offerings of the festival, to heaven*, and beseech *him* to stretch out his hand, and receive our prayer, to grant our pardon: and the LORD will answer and say unto his people; Behold, I will send. Subdue the stumbling block †, and break it in pieces, that it cause ye no more to trespass: be ye righteous until I expel him, and with my *holy* spirit renew your works, and I will remove far from you the northern enemy. Before he stretched out the line for *the dimensions* of the world; or its foundations were laid, or its hooks fixed, penitence existed: Fear not, O earth. The companions ‡ who earnestly wish that my foundations may not be moved: their shepherd will destroy the four § *ravenous* beasts of the earth, who put me to shame: Fear not, O ye || cattle of the field. Those who are so low, that they seem to speak from under the earth, will yet shake themselves of the dust and spring ¶ up; the perfect ones will be written in the book of life, and not be blotted out: and O ye sons of Zion, exult and rejoice. His perfect ones will yet be found true, and be appointed treasurers and counsellors: then shalt thou fill their belly with the hidden portion, and the promised gift; and the threshing floors shall be full of corn. The evil years, which were for our deep dyed *sins*, will be numbered and ended. O be pleased to prove the truth of the ** assertion, to make us rejoice according to the time we have been afflicted; as is said ††, “And I will restore unto you the years.” Cleanse and purify yourselves, as the rocks from whence ye have been hewn, and the vallies whence ye have been digged: bring food into my house, *even* the first fruits of your harvest, and redeem it: then shall ye eat in plenty, and be satisfied, and praise the glorious and tremendous name of him, whose righteousness is as the mountains of God: he will accept *our prayer* as the sweet favour of the meat-offering on the altar in the temple: then shall ye know that I am in the midst of Israel. *O thou art holy.*

THEN SAY הכל יודוך.

הִשְׁמַעְנוּ Hearken ye chiefs, ye sons of the mighty, let us earnestly desire the reverence of *our* sanctuary: set your faces towards the glorious sanctuary, our high armory; that the light of your eyes may appear with rectitude in the small sanctuary ††; and worship at his holy mount, for the LORD our God is holy.

* Heb. To pierce *heaven*. † Meaning the evil imagination.

‡ Meaning the righteous of the nation. § The four monarchies.

|| By this figure, the nation is compared to the tame harmless domestic animals; and the Gentiles who oppress them, are compared to the ravenous beasts of the forest. ¶ Alluding to the time of the resurrection. ** Alluding to Psalm. xc. 15.

†† Joel, ii. 25:

‡‡ Meaning the Synagogues.

יוצר לשבת תשובה

עֲשֶׂה צוֹלָח • פָּגוּעַ בָּמוֹ פֶּשׁוּט יָד יִקְבְּלֵנוּ סוֹלָח •
וַיַּעַן יי וַיֹּאמֶר לַעֲמוֹ הִנְנִי שָׁלַח: צוֹר מִכְשׁוֹל סִתְּתוּ
בּוֹ לִכְבֹּשׁ מִלְּהַמְעִילְכֶם • צִדְקוֹ עַד אַעֲבִירוּ וְרוּחִי
תִּחְדָּשׁ מֵעַלְלֵיכֶם • וְאֵת הַצְּפוּנִי אֲרַחֵק מֵעַלְיֶכֶם:
קוֹ עוֹלָם בְּנִטּוֹתוֹ לְהַחֲרִיט יִסּוּדוֹתָיו וּלְחַתֵּמָה •
קוֹרֶקְסִיוֹ לֹא עָמְדוּ עַד תְּשׁוּבָה קָדְמָה • אֵל תִּרְאִי
אֲדָמָה: רַעִים הַמְּשִׁתּוֹקְקִים עָלֶיהָ לְבִלְתִּי מוֹט
יִסּוּדֵי • רוּעַם יִשְׁבִּית אַרְבַּע חַיּוֹת הָאָרֶץ מִחֲסִידֵי •
אֵל תִּרְאֵהוּ בְּהַמּוֹת שָׂדֵי: שְׁפוּלִים מֵאָרֶץ הַדּוֹבְרִים
וַיִּתְּנֵהוּ מֵעַפָּר וַיַּצְמַחֻהוּ • שְׁלָמִים בְּסֶפֶר הַחַיִּים
יִכְתְּבוּ וְלֹא יִמָּחוּ • וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילוּ וְשִׂמְחוּ: תִּמְיָמִיו
עוֹד יֵאֱמָנוּ וַיִּתְּמָנוּ גְּדָבָר וְדַתָּבָר • תִּמְלֵא בְטָנָם
צִפּוֹן חֶלֶקֶם וּכְמִתָּנָם הַמְדָּבָר • וּמִלֵּאוֹ הַגְּדָנוֹת בָּר:
תִּמְנֶנָּה וְתִתּוֹמְנָה שְׁנֵי רָעָה אוֹרֶם שְׁנֵים • תִּחַמּוּד
אֲמָרוּ יֵאֱמֹן לְשִׁמְחָנוּ כִּנְגָדָם מִדְּשָׁנִים • וְשִׁלְמָתִי
לָכֶם אֵת הַשְּׁנִים: תִּבְּרוּ וְתִנְקוּ בְּצוּרִים חֲצִבְתָּם
וּגְבָעוֹת חוֹלְלָתָם • תִּבְּיֵאוּ טָרֶף בְּבֵיתִי רֵאשִׁית
קִצִּירְכֶם וְחִלְלָתָם • וְאֶכְלָתָם אָכּוֹל וְשָׁבוּעַ
וְחִלְלָתָם: אֵת שֵׁם מִכְבֹּד וְנוֹרָא צִדְקָתוֹ כְּהַרְרֵי
אֵל • יֵרַח כְּנִיחָח מִנְּחַת מְנוּחָתוֹ כְּאֵרִיֶּאֱל
וְהַחֲרָאֵל • וַיִּדְעָתָם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל • קְדוּשׁ:

הכל יודוך וכו' אופן

מיוסר על פי א"ב ער אית ס'

הַאֲזִינוּ אֲבִירִים בְּנֵי אֱלִים מוֹרָא מְקַדֵּשׁ כְּמַהֲיָנוּ • בְּהִדְרַת
קוֹדֵשׁ שִׁימוּ פְּנִיכֶם לְתַלְפִּיּוֹת גְּבַהֲיָנוּ • נָם בְּמִקְדָּשׁ
מֵעַט הִיָּשִׁירוּ • עַפְעַפִּי גִיהֲיָנוּ • וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קֹדֶשׁ כִּי
קְדוּשׁ

according to his will: he also sheweth the way to the repentant sinner, to approach him to his throne: Those who return, shall sit under his shadow. The branches and shoots *are* the holy seed, descended from the ancient patriarchs* and matrons, who hasten to rise early, and sit up late to eat the bread of sorrow: Ephraim *says*, What have I to do any more with idols? He who is gracious desireth to justify them, and let them live, and not destroy them; saying continually, Beautify your works during the ten doubtful days: Who is wise, that he may understand these things? He who is good, offereth peace, to those who are far off and near: O ye strayed lambs, return to your Father, to acknowledge his Unity, and to praise him; for the LORD shall utter his voice before his army. He endeavours to reclaim them, by informing them, that he is a ready witness against those that turn aside to worship others besides him: but if they return, he will witness in their behalf: yet even now, saith the LORD, turn unto me. The most acceptable of his burnt-offerings, is, a broken and contrite heart, be ye *therefore* attentive to him: the glorious ministering vessels with which he was praised, *are now* broken; *therefore*, Rend your hearts, and not your garments, and turn. To obey is better than to offer the fat of rams, as the Prophet said †; but now, we must offer the calves of our lips, for whosoever confesseth and forsaketh his *sins* shall have mercy: *and* he who knoweth he hath sinned, let him turn and repent ‡. The mighty host, that strengthens itself *in the performance of the precepts*, being admonished with affecting words, returns and repents in the intermediate days, *when it is said*, Blow ye the trumpet in Zion; appoint § ye a fast. He beareth with our sinful acts; O may he forget and cover our iniquitous folly, and consider all our treacherous dealings, as myrrh, cassia, and aloes: Gather the people, sanctify the congregation. The form of penitence, prayer, and charity, is effectual to work their expiation, and the hope of the broken and contrite spirit, as if he offered the fat of the burnt-offering, and sacrificed between the porch and the altar. The arrangement of the offering of this festival differs from all others, because after being cleared in judgement, they become as it were a new creature; as he said ||, And the LORD will be jealous for his land, and will pity his people. The penitential days are

* Heb. The rocks and pits: for thus are the patriarchs and matrons called. See Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. page 4, 5.

† Samuel. See 1 Sam. xv. 22.

‡ Or, Who knoweth *if* he will return and repent.

§ Heb. Sanctify the fast.

|| Joel, ii. 18.

יוצר לשבת תשובה

לְהַצִּילוֹ • וּמִוֶּרֶה דֶּרֶךְ לְשׁוֹבְבִים עַד כִּסְאוֹ אֲצִלוֹ •
 יִשׁוּבוּ יוֹשְׁבֵי בְצִלוֹ: זְמֹרוֹת גְּמוּזוֹת זֶרַע קֹדֶשׁ •
 מְנֵי צוּרִים וּבִוְרוֹת הַצּוֹבִים • זְרִיזֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי
 שֶׁבֶת בִּלְחֶם הָעֶצְבִּים • אִפְרִים מִה לִּי עוֹד
 לְעֶצְבִּים: חֲנוּן חֶפֶץ לְצַדִּיקִים וּלְהַחְיֹתָם בְּלִי לְבִלָּה •
 הָיָה חֲדָשׁוֹ שִׁפְרוֹ מַעֲשֵׂיכֶם בַּעֲשָׂרָה תוֹלָה • מִי
 חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהִי: טוֹב שְׁלוֹמוֹ לְרַחֵק וּלְקָרֹב
 מִמְּקָדִים לְהַחְיִלוֹ • טָלָאִים שׁוֹבֵי לְאֲבִיכֶם לִיחָדוֹ
 לְהַלְלוֹ • וַיִּי נָתַן קוֹלוֹ לִפְנֵי חִילוֹ: יִשְׁדָּלֶם וְהֵייתִי
 עַד מִמַּהֲרָר בְּסִטִּי לְבַלְעָדִי • יִשׁוּבוּן וְאֲנִי נַעֲשֶׂה עַד
 לְטוֹבָה לְעָדִי • וְגַם עֵתָה נֹאֵם יִי שׁוֹבֵי עָדִי: כָּלִיל
 זִבְחֵי רֹחַ נִשְׁבְּרָה וְנִדְכָּאִים לוֹ הִקְשִׁיבוּ • כְּבוֹד
 שְׁמוֹשׁוֹ כָּלִים שְׁבוּרִים שִׁבְחוּ חֲשָׁבוּ • קִרְאוּ
 לְבַבְכֶּם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם וְשׁוֹבוּ: לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב
 אֵילָם כְּדַבְּרֵי בֶן יִירוּחָם • לְשֵׁלֶם פָּרִים שָׁפָה וּמִוֶּדָּה
 וְעֹזֵב יִירוּחָם • מִי יוֹדַע יִשׁוּב וְנָחֵם: מַחְנֶה גְבוּרָה
 אֲשֶׁר כָּחַד מַעֲצִימִים עֲצוֹם • מִשׁוֹבְבִים בְּנִתִּים
 בְּדַבְּרֵי כְבוֹשִׁים בְּחֶרֶט לִפְצוֹם • תִּקְעֵי שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן
 קֹדֶשׁוֹ צוֹם: נוֹשֵׂא נַעֲשֶׂה נוֹשָׂה וְכוֹסֶה עֵץ תִּהְלֵ •
 נִחְשָׁבוּ כָּל הַבְּגִידוֹת מִזֶּרֶם וּקְצִיעוֹת וְאַהֲלֵ • אֲסַפּוּ
 עִם קֹדֶשׁוֹ קָהֵל: סֵדֶר תְּשׁוּבָה וּתְפִלָּה וְצַדִּיקָה
 בְּכַפְרָתָן לְהִשְׁתַּבַּח • סֵבֶר נִשְׁבֵּר וְנִדְכָּה כְּמַעֲלָה
 חֲלָבוֹ וּמִזֹּבַח • בֵּין הָאֵילָם וּלְמִזֹּבַח: עֶרֶךְ מוֹעֲדִים
 בְּהַקְרָבָה וְכֶסֶה בַּעֲשִׂיָּה טַעֲמוֹ • עוֹלִים בְּדִימוֹס
 נַעֲשִׂים בְּרִיָּה חֲדָשָׁה כְּנֶאֱמוֹ • וַיִּקְנֵא יִי לְאֶרְצוֹ
 וַיַּחֲמוֹל עַל עַמּוֹ: פְּלוּאֵי יָמֵי תְשׁוּבָה בְּמוֹסְפֵי

S E R V I C E

FOR THE

Penitential Sabbath.

THE SABBATH PRECEDING THE DAY OF ATONEMENT, IS CALLED THE SABBATH OF REPENTANCE, OR PENITENTIAL SABBATH, BECAUSE IT IS CUSTOMARY FOR THE RABBI OF THE SYNAGOGUE TO PREACH ON THE SUBJECT OF REPENTANCE ON THAT DAY; AND THE PORTION FROM THE PROPHETS IS, *ישראל שובה*, Hosea, xiv. 2. IN THE MORNING SERVICE, SAY AS FOLLOWS.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who formeth the light, and createth darkness: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treasure of everlasting life: for he commanded light from darkness, and it was.

אשר I will pray unto God all the years of my appointed time; my God is found from afar, and is nigh to justify me in my judgement, *therefore*, TURN, O Israel, unto the LORD. Before he ascends the tribunal seat to judge, consider ye, and understand; search the book of the law, and return to the protection of his shadow; Take with you words, and turn. He is of abundant kindness, and inclineth towards mercy, for the paucity of our merit: it is better for us to trust in him than to trust in man: for Assyria * cannot save us. Our saviour doth thoroughly cleanse us, without sorrowing our soul: the explanation of the word of hope, is the support of us with a liberal † spirit, *as the Prophet says* ‡, I will heal their turning away from me, I will love them freely. *O thou art holy*. The pursuers who leaped over the altar §, shall be put to shame: when the upright hosts of God, who adhere to him, shall be visited as aforesaid: *as is said* ||, I will be as a dew to Israel: he shall blossom as the lily. *Man should incline his heart towards heaven*, that it might not labour in vain: the foolish vain imaginations he ought to cast out ¶, and discard, *then shall his suckers spread, and be as the olive tree*. He will strengthen, and exalt his faithful ones, and deliver them ac-

* Alluding to Hosea, xiv. 3. † Alluding to Psalm. li. 14.

‡ Hosea, xiv. 4. § Heb. Ariel: the altar was so called. See Exek. xliii. 16. and Lingua Sacra, radix ארה. || Hosea, xiv. 6.

¶ Heb. He shall cast out, and hew out of the house.

יוצר של שבת תשובה

שבת שלפני יום הכפורים הוא נקרא שבת תשובה * ובו נלהגים לדרוש בכל קהלה מעניני

תשובה ומפטרין בו שובה ישראל * במנחה שלפני שבת אין אומרים אבינו מלכנו * במעריב

במנן אבות במקום האל הקדוש אומר המלך הקדוש * בשחרית אומר יוצר זה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם * יוֹצֵר אוֹר וּבֹרֵא
חוֹשֵׁךְ * עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבֹרֵא אֶת הַפֶּל : אוֹר עוֹלָם
בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מְאוּפֵל אָמַר וַיְהִי :

בס' מיוסד על פי א"ב כפול

אֲשַׁחַר אֵל אֵל כָּל שָׁנוֹת עַדְנִי * אֱלֹהֵי מִרְחוֹק
נִמְצָא וְקָרוֹב מִצְדִּיקִי בְּדִינִי * שׁוֹבֵה
יִשְׂרָאֵל עַד יי : בְּטָרֶם יַעֲלֶה הַבֵּימָה לְגִדְרוֹם לְדוֹן
הַתְּחִשְׁבוּ * בִּינוּ דְרָשׁוּ מֵעַל סֵפֶר וּבְצִלוֹ שְׁבוּ *
קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ : גִּדְל חֶסֶד מִטָּה כְּלָפּוֹ
כְּפִיד שׁוּעֵנו * גִּבֹּר טוֹב חֲסִינוֹ מִבְּטִיחַת אָדָם
שְׁעוֹנָנו * אֲשׁוּר לֹא יוֹשִׁיעֵנו : מוֹשִׁיעֵנו נִקְיוֹן חֲטוֹי
מִקּוֹנֵנו נִפְשָׁנו מִלְּהִדְאִיבָה * בְּאוֹר בְּטוֹי קוֹוִי
בְּסִמְכֵי רוּחַ נְדִיבָה * אֶרְפָּא מְשׁוֹבָתָם אוֹהֲבִים
נִדְבָה * קָרוֹשׁ : דּוֹלָקִים הַצּוֹבָאִים עַל אֲרִיאֵל
יִקְחוּ בּוֹשָׁנָה * דְּבָקִים צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל יִפְקֹד
כְּבִרְאִשׁוֹנָה * אֶחָיָה כִּטְל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשָׁנָה :
הַלֵּב יִכּוֹן לְמַעַלָּה מַעֲלוֹת שְׁמִיר וְשִׁית * הַתּוֹל
חֲלָחֳלִיּוֹת מִדִּיחַ יְדִיחַ יִקְצִיעַ מִבֵּית * יִלְכוּ וַיִּנְקוּתָיו
וַיְהִי בְּזִית : וְתִיקִיו יַעֲצִים וַיִּשְׁגִּיב בְּכָחוֹ * כְּרָצוֹנוֹ

להצילו

as children *, have mercy upon us, as a father hath mercy on his children : *and* if as servants †, our eyes *are* attentively fixed on thee, until thou be gracious unto us, and bring forth our judgment as the light, *O thou who art tremendous and holy.*

אֲרֶשֶׁת שְׁפָתֵינוּ May the request of our lips, be pleasant in thy presence, O thou most High, and exalted God, who understandest, regardest, hearest, and art attentive to the voice of our sounds. O be pleased to receive with mercy and favour, the form of our sounds of the trumpet.

THEN SAY רָצָה וּמוֹדִים THE SAME AS YESTERDAY, page 129, &c. הַיּוֹם, &c. קְדִישׁ, AND אֵין כְּאֵלֵהֵינוּ, &c.

FORM of the ORDER

OBSERVED DURING THE

TEN PENITENTIAL DAYS.

ON THE THIRD DAY OF THE MONTH IS THE FAST OF GEDALIAH : AND WHICH IS THE FAST OF THE SEVENTH MONTH, MENTIONED ZECHARIAH viii. 19. IF IT HAPPENS ON THE SABBATH, IT IS POSTPONED TILL THE NEXT DAY. IN THE תַּפְלַת עֲמִידָה THEY MUST SAY זְכַרְנוּ. AND IF BY ANY MEANS THEY SHOULD FORGET IT, IF THEY HAVE SAID עוֹשֶׂה שְׁלוֹם THEY NEED NOT BEGIN THE PRAYER AGAIN; BUT IF THEY FORGET הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, THEY MUST BEGIN AGAIN.

IN THE AFTERNOON SERVICE OF THE SABBATH, PRECEDING THE DAY OF ATONEMENT, אֲנִינוּ מַלְכֵנוּ IS NOT SAID. IN THE EVENING SERVICE OF THE SAID SABBATH, מִנְּחָן INSTEAD OF הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, THEY SAY אֲבוֹרָתָא. IN THE AFTERNOON SERVICE OF THE SABBATH, צְדָקָה IS NOT SAID.

* Deut. xiv. 1.

† Levit. xxv. 55.

מוסף ליום שני של ראש השנה

בְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים • וְאִם
כְּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לָךְ תְּלוּיוֹת עַד שְׁתַּחֲנֵנוּ • וְתוֹצִיא
כְּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אִיוֹם קָדוֹשׁ :
אֶרֶשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֵיךְ אֵל רֵם וְנִשָּׂא •
מִבֵּין וּמִבֵּית • מֵאֲזִין וּמִמְקֻשֵּׁיב לְקוֹל
תְּקִיעֹתֵנוּ • וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר
שׁוֹפְרוֹתֵינוּ :

מן זאנט רצה ומודים גלייך געשטרן ברך קכ"ח ע"ב און ריא היום ביז גנץ שמונה עשרה ארין •
דר נאך גנץ קריש • אין כאלהינו • עלינו • קריש יתום • אדון עולם :

הדרת קודש לעשרת ימי תשובה

אין דיא עשרת ימי תשובה זאנט מן המלך הקדוש • ווען איינר העט זיך טועה גוועזן און
העט גזאנט האל הקדוש מוז ער ווידר פון פורען אן היבן • און ווען איינר זיך טועה
איז אין המלך המשפט און האט גזאנט מלך אנהב צדקה ומשפט • ברויך ער ניט איבר נייאש
צו בגינן • און ווען איינר העט פֿר געשן צו זאגן זכרנו אודר מי כבוד ווען ער שוין איז ערשה
שלום אויש גנאנגן האט ער ניט נייטיג ווידר פון פארקן אן צו היבן :

דער טעם איז ווארום דאש מן זאנט עקידות אין דיא עשרת ימי תשובה • דען אין מהרש
שטייט אז אברהם אבינו האט זיין וון יצחק צו דיא עקידה גיבראכט • האט הק"ה
גזאנט צו אברהם איך פֿר שפרעך דיר דו ווען דיין קינד ווערן גידענקן אן דיא עקידה פון יצחק
ווער איך זיא אזו איין שכר געבן אז ווען זיא העטן זיך זעלבר פֿר מיר נייבונדן :

אן שבת תשובה איז דער מנהג דו מן לאזט קיין יונג דיא הפטרה זאגן און איז ניט מוזיר
נשמות און זאנט קיין אב הרחמים • און אל צייט ווען מן יוצר זאנט איז מן ניט מוזיר
נשמות • מן זאנט קיין צדקתך אן שבת תשובה • דער טעם איז ווייל דרינן שטייט משפטיך
תהום רבה • און איצונד בעטן מיר דו הק"ה זאל ניט מיט אונש מיט משפט אום נין • אין עשרת
ימי תשובה גיבט מן קיין חרם און מן לאזט קיינס שווערן • איז ווען איינר חייב ווער איין
שבועה צו טון מוז מן ווארטן ביז נאך דיא ימים נוראים • דער שבת פֿר יום הכפורים ווערט
גהייסן שבת תשובה און דער מנהג איז דו מן דען זעלביגן שבת דרשנת דש איר איין זאל
תשובה טאן • און מן זאנט דיא הפטרה שובה ישראל • און צו מנחה פֿר שבת זאנט מן ניט
אבינו מלכנו • און אז מן האלט מן אבות זאנט מן אן פלאץ האל הקדוש המלך הקדוש •
צו מארגנש זאנט מן דען יוצר :

יוצר

for his mighty acts: praise him according to his excellent greatness. Praise him with the sound of the trumpet: praise him with the psaltery and harp. Praise him with the timbrel and dance: praise him with stringed instruments and organs. Praise him upon the harmonious cymbals: praise him upon the high-sounding cymbals. Let every thing that hath breath, praise the LORD. Hallelujah. And by the hands of thy prophets, it is written*, saying, All ye who inhabit the world, and that dwell on the earth, when the standard is lifted up on the mountains, Behold! and when the trumpet is sounded, Hear! And it is said†, And it shall come to pass in that day, the great trumpet shall be sounded, and those shall come, who are perishing in the land of Assyria, and dispersed in the land of Egypt: and they shall bow themselves down before the LORD, in the holy mountain, in Jerusalem. It is also said‡, And the LORD shall be visible over them, and his arrows shall go forth as lightning; and the LORD God will blow the trumpet, and walk amidst the whirlwinds of the south. O may the LORD of Hosts shield them: thus mayest thou shield thy people Israel with thy peace.

אלהינו ואלהי אבותינו תקע Our God! and the God of our fathers, O sound *thy* great trumpet as a signal for our freedom: and lift up *thine* ensign to collect our captives: and gather our dispersions from among the nations, and assemble our outcasts from the extremities of the earth: and conduct us unto Zion thy city, with joyful song, and unto Jerusalem, the house of thy sanctuary, with everlasting joy. And there, in thy presence, will we perform the offerings enjoined us, as instituted for us in thy law, by the hands of thy servant Moses, from thy glorious mouth, as is said§, And on the days of your gladness, and on your solemn festivals, and on the beginning of your months, ye shall blow with the trumpets, over your burnt-offerings, and over the sacrifices of your peace-offerings; that they may be a memorial for you before your God. I am the LORD your God. For thou deignest to hear the sound of the trumpet, and art attentive to the joyful shout: and there is none that can be compared unto thee. Blessed art thou, O LORD! who with mercy, deigneth to hear the sound of the joyful shouting of his people Israel, this day.

HERE BLOW,

TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

היום הרת עולם This day, the world was called into existence: this day he causeth all the creatures of the universe, to stand in judgement; either as children, or as servants. If we are esteemed

* Isai. xviii. 3.

† Zech. ix. 14.

‡ Ibid. xxvii. 13.

§ Numb. x. 10.

מוסף ליום שני של ראש השנה

הָלָלוּהוּ כָּרֵב גָּדְלוֹ : הָלָלוּהוּ בִּתְקַע שׁוֹפָר • הָלָלוּהוּ בְּנִגְּבֹל
וּכְנוֹר : הָלָלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחוֹל • הָלָלוּהוּ בְּמִנִּים וְעָנָב :
הָלָלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שָׁמַע • הָלָלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תְרוּעָה : כָּל
הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יְהוָה • הָלָלוּ יְהוָה : וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר • כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ • כְּנִשְׂא גַם
הָרִים תִּרְאוּ • וּכְתִקוּעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ : וְנֹאמַר • וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא • יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל • וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר • וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם • וְהַשְׁתַּחֲוּ לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם : וְנֹאמַר • וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה • וַיֵּצֵא כַּכָּרֶק חֲצוֹ •
וַאֲדָנִי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע • וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תִּמְכֹן :
צָבָאוֹת יִגְוּ עֲלֵיהֶם • כֵּן תִּגְוַעַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּמָךְ :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ •
וְשֵׁא גַם לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ • וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם •
וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנְסֵם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ • וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה •
וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם • וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ • כְּמַצֹּה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ • עַל יְדֵי
מִשְׁרָה עֲבָדֶךָ • מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר : וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם • וּבִרְאֵשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם • וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל
עֲלִיתֵיכֶם • וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם • וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנֵי
אֱלֹהֵיכֶם • אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר •
וּמֵאֲזִין תְּרוּעָה • וְאִין דּוֹמָה לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יי • שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים :

חוקעין תקיעה : שברים : תרועה : חקיעה :

הַיּוֹם הָרַת עוֹלָם • הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט • כָּל
יְצוּרֵי עוֹלָמִים • אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים • אִם

כבנים

didst cause me to inherit the law, and didst terrify me with lightnings and *thy* voice. The understanding man*, exhibited knowledge; he composed sublime hymns, and sang them with a sweet † voice. They shall declare *the Lord's* praise, and will then cause all mankind to hear them praise God, who ruleth over all with *his* voice. Thou didst cause the children of Greece to bow down to the children of Zion; thou didst shoot thine arrows as lightning, and discomfit them with *thy* voice. O break in pieces those who spoil me; blow with the trumpet, and go forth with the whirlwinds of the south, and then sound *thy* voice.

אתה נגלת Thou didst reveal thyself, amidst the cloud of thy glory, unto thy holy people, to speak with them. From heaven didst thou cause them to hear thy voice, and wast revealed unto them, through the brightness of intervening clouds: the whole world also was agitated at thy presence: and all creatures of the creation trembled because of thee: when thou didst reveal thyself, O our King! on Mount Sinai, to teach thy people, *thy* law, and precepts; and made them to hear the majesty of thy voice, and thy holy words from amidst flames of fire. With thunder and lightning didst thou reveal thyself unto them, and with the sound of the trumpet, didst thou cause thy glory to shine over them: as it is written in thy law ‡, And it came to pass on the third day in the morning, that there was thundering and lightning, and a thick cloud upon the mount, and the voice of the trumpet exceeding loud; so that all the people in the camp, trembled. And it is said §, And the sound of the trumpet waxed exceeding loud: Moses spake, and God answered him by a voice. It is also said ||, And all the people saw the thundering and lightning, and the sound of the trumpet, and the mountain smoaking; and when the people saw it, they were moved, and stood afar off. And in thy holy word it is written ¶, saying, God is exalted with a shout; the LORD, amidst the sounding of the trumpet. And it is said, With trumpets, and the sound of the cornet, shout ye joyfully, before the LORD, the King. It is also said, Blow the trumpet on the New Moon; at the appointed time; on the day of our solemn festival. For this is a statute of Israel, and a law of the God of Jacob. And it is said, Praise ye the LORD. Praise God in his sanctuary: praise him in the firmament of his power. Praise him

* David. 1 Sam. xvi. 18.

† Alluding to 2 Sam. xxiii. 1.

‡ Exod. xix. 16.

§ Ibid. xix. 19.

|| Ibid. xx. 18.

¶ Psalm. xlvii. 6.

מוסף ליום שני של ראש השנה

עֲלֵפֶתַנִּי • בְּלִפְיֵדִים וְקוֹל׃ תְּבוּנָה הִפִּיק • אִישׁ
נְבוֹן דָּבָר • וְחָק נֹעַם וְמִירוֹת • בְּנַעֲמֹת קוֹל׃
חיו תִּהְלֶה יִתְנֹו • אֲזַל לְכָל הַשָּׁמַיִם • לֹאֵל מוֹשֵׁל
בְּכָל • יִמְתִּיקוּ בְּקוֹל׃

תַּחַת בְּנֵי צִיּוֹן • בְּנֵי יוֹן שָׁחוּ • הִבְרַקְתָּ חַצִּים •
וַתִּהְיֶה בְּקוֹל׃ חיו תִּרְעַם לְבוֹזִי • תִּתְקַע
בְּשׁוֹפָר • בְּסַעֲרוֹת תִּימָן • אֲזַל יֵלֶךְ קוֹל׃

אָתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ • עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם • מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ • וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי
טוֹהַר • גַּם הָעוֹלָם בָּלוּ חָל מְלַפְּנֶיךָ • וּבְרִיּוֹת בְּרָאשִׁית
חָרְדוּ מִמֶּךָ׃ בְּהִגְלוֹתֶךָ מִלִּפְנֵי עַל הָרִים סִינַי • לְלַמֵּד לְעַמְּךָ
תּוֹרָה וּמִצְוֹת • וַתִּשְׁמִיעַ אֶת הוֹד קוֹלְךָ • וּבְדַבְּרֹת קָדְשְׁךָ
מְלַהֲבֵת אֵשׁ׃ בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ • וּבְקוֹל שׁוֹפָר
עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ׃ כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ • וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהִיּוֹת הַבִּקְרִי • וַיְהִי קֹלֹת וּבִרְקִים • וַעֲנַן כָּבֵד עַל הָהָר •
וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד • וַיַּחֲרֹד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמִּחָנֶה׃
וַיֹּאמְרוּ • וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד • מִשָּׁה יִדְבֹּר •
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל׃ וַיֹּאמְרוּ • וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת
הַקּוֹלֹת • וְאֶת הַלִּפְיֵדִים • וְאֶת קוֹל הַשׁוֹפָר • וְאֶת הָהָר
עֹשֵׂן • וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ • וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק׃ וּבְדַבְּרֵי קָדְשְׁךָ
כָּתוּב לֵאמֹר • עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרְוַעָה • ׀ בְּקוֹל שׁוֹפָר׃
וַיֹּאמְרוּ • בְּחִצּוֹצֹת וְקוֹל שׁוֹפָר • הִרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ ׀׃
וַיֹּאמְרוּ • תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר • בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ • כִּי חָק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא • מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמְרוּ • הִלְלוּ יְהוָה
הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ • הִלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻז׃ הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ •
הִלְלוּהוּ

Who in heaven is above me? From the iron teeth of oppression have I called on the God of my salvation; *and because my feet were sunk in thick mire, I cried with a loud voice.* The end of the time of *this* captivity hath he not made known unto me, when the voice of the turtle dove is to be heard in my land. From those who have knowledge in books, hath he concealed * my end, that my watchmen may not know when † to lift up the voice. *I therefore beseech thee to look upon, and regard mine affliction, and misery, for I know none on whom I can depend to lift up the voice to thee.* I nevertheless will ever hope that, not one word will fail of *all that was delivered* by those who heard the still voice of prophecy. My heart will surely rejoice within me, when I hear my beloved knock ‡ at my door, *and call with his voice.* He then will ever place me as a seal on *his* heart, as when he raised me up under the || apple tree *with his sweet voice.*

עליתי God hath exalted me above all nations ||, for it was for my sake that thou didst give *the law* in Horeb, *with a mighty voice.* Thou art exceedingly exalted above all gods: thou shalt ever be extolled with the shouting voice. *The nation* cried from the wilderness, *hastened* as a bird from Egypt, and caused her voice to be heard as a dove from Assyria. O visit the domestic bird, and seek the dumb ¶ dove: sound the trumpet for them, and hiss for them with a *loud voice,*

צור O bind *thy* statutes in my heart, that they may not fly away as an eagle, and those who teach with the voice be not hid. I will study the pure *law*, and mine eyes shall look up to my teachers, as when the messenger spoke, and God answered him with a voice. The end of the year draws nigh; the time of judgement is come; the upright advocate stands up to supplicate with a *loud voice.* The month is sanctified, and the solemn feast is arranged, I will sound the cornet, and he will answer me with a voice. A tumultuous noise *will arise* from the grave, and shouting from the rock, when the dry bones will raise their voice from the dust. See the standard on the mountains, and the sound of the trumpet in the earth, to cause the joyful song to be heard from the silent voice. The heart will no more be deluded, or inclined to error, nor its ear be dull, so as not to hear *God's* voice. Turn thou unto me, as thou didst aforetime, when thou

* Heb. Sealed.

† Alluding to Isai. lii. 8. For an illustration of the figure here made use of by the Poet, see Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. page 304.

‡ Alluding to Solom. Song. v. 2.

§ Ibid. viii. 5.

|| Heb. Above all daughters.

¶ Meaning the nation who is as a dumb dove among the Gentiles. didst

מוסף ליום שני של ראש השנה

לִי בַשָּׁמַיִם • אֲזוּ הִרִימָה קוֹל: לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי • מִשְׁנֵי
בְּרוֹל שׁוֹעֲתִי • וּמִרְגֵּל עַב טִיט • הִצְרַחְתִּי בְּקוֹד:
מִדֶּרֶת קָצִי • לֹא הוֹדִיעֵנִי • מָתִי בָאֲרָצִי • תוֹר
יִשְׁמִיעַ קוֹל: מִיּוֹדְעֵי סֵפֶר • חֲתָם קָצִי • לְבַל יִדְעַת
צוּפִי • עַת יִשְׁאוּ קוֹל: נָא הִבֵּט וּרְאֵה • עָנִי
וּמְרוּדִי • אֵין לִי מִכִּיר • לְמִי אִשָּׁא קוֹל: נִצַּח
אֶקְוֶה • כִּי לֹא יִפּוֹל דְּבָר • מִמֶּקְשִׁיבֵי דְמָמָה וְקוֹל:
שׁוֹשׁ יִשְׁיֵשׁ • לְבִי בְּקִרְבִּי • בְּשִׁמְעֵי דוֹדֵי דוּפֶק • עַל
פֶּתַח־י קוֹל: חַו סָדָה יִשְׁימְנִי • פְּחוּתָם עַל לֵב •
כְּאֲז תַּחַת הַתְּפוּח • עוֹרְרֵנִי בְּקוֹל:

עֲלִיתָנִי אֵל • עַל כָּל בָּנוֹת • כִּי בַעֲבוּרֵי • בַּחוּרֵב
תִּתֶּה קוֹל: עַל כָּל אֱלֹהִים • מֵאֵד
נִתְעַלִּית • נִצַּח תִּתְעַלֶּה • בִּתְרוּעַת קוֹל: פָּעָה
מִמֶּדְבָּר • צִפּוֹר מִמִּצְרַיִם • וַיּוֹנֶה הַשְּׁמִיעָה •
מֵאֲשׁוֹר קוֹל: פְּקוֹד צִפּוֹר בֵּית • דְּרוֹשׁ יוֹנָת אֱלִם •
תִּקַּע לָמוּ בִּשׁוּפָר • וַיִּשְׁרוּק לָמוּ בְּקוֹל:

צוֹר חֲקִים מִנִּי • לְבַל יַעֲוִפוּ כְּנֶשֶׁר • לְבַל יִכְנָפוּ
מִשְׁמִיעֵי קוֹל: צְרוּפָה אֶלְמֵד • וְעֵינֵי לְמוֹרֵי •
כְּאֲז צִיר מִדְּבָר • וְאֵל מְשִׁיבוֹ בְּקוֹל: קָרֵב קֶץ •
בָּא עַת מִשְׁפָּט • קָם מִלִּיץ יוֹשֵׁר • לְהִתְחַנֵּן בְּקוֹל:
קִדֵּשׁ חוֹדֶשׁ • וְהוֹכֵן מוֹעֵד • וְאֶתְקַע בִּשְׁוֹפָר • וַיַּעֲנֶה
לִי בְּקוֹל: רָגַשׁ מִקֶּבֶר • צוּחָה מִסִּלַּע • בִּתְת יְבִישִׁי
עֲצָם • מִתְּפָר קוֹל: רְאוּ גַם בְּהָרִים • וְקוֹל שׁוּפָר
בָּאֲרֶץ • לְהַשְׁמִיעַ רֶגֶן • מִדְּמוּמֵי קוֹל: שֹׁגֵג לֵב
הוֹתֵל • עוֹד בֶּל יִטְנֹו • בְּלִי לְהַכְבִּיד אוֹזֵן • מִשְׁמוֹעַ
קוֹל: שׁוֹבֵב לִי כְּקֶדֶם • דֶּת מוֹרְשָׁה • אֲשֶׁר בָּהּ

עלפתי

accepted his statutes, my palate was sweet*; and he inclined his ear, and said, Let me hear thy sweet voice. *But now*, he is fled, and ran away from me as a young hart upon the mountains of Bether: when he searches for the law, and the sign † in my dwelling, he will not hear a voice *employed in prayer, or meditation of the law*. O thou who didst leap between the parts ‡, restore him to me; perhaps he will accept thy § intercession, because thou didst obey his voice. O seek our good, and view the lamb of mount Moriah, whose mouth was dumb; O may his righteousness, shield those who sin by not obeying *thy voice*. O remove the hairy hands from the plain *man*, who supplicates thee, for thou hearest the voice *of prayer*. O save us, that the testimony may not be forgotten, and *its* voice not depart from the mouth of his seed. My prophets and mine advocates, the children of my || mother, they were angry with me, and urged me to repent, that I might obey *thy voice*. They stood on their ¶ watch, and cried aloud for me; and thou didst reveal the secret to them, and answer them with the voice. The Supreme hath withdrawn himself from me; I will go about and seek him, though he is in every place where I can lift up *my voice*. O my beloved! remember those who praise thee below; *thou art* excellent in heaven; the whole earth is full of thy glory; *the angels* above call on *thee* with the voice. The watery hosts, among whom is his paths **; said, We saw no similitude, only *heard* a voice. I enquired in the wilderness, if I could see *God*, but was informed No: before he gave the law, he terrified me with a voice. He who is pure, leaped over the mountains, and hastened to *redeem me*: and from his habitation on mount Moriah, he gave *the law with a loud voice*. I profaned his lovely tabernacle, and he departed *from me*; on the appointed day, he will come, and cause mine ears to hear his voice. I was precious in his sight, and he cleaved to me in captivity; he hath assured me *with his voice*, that he will be with me. He went down to Shinar, and set his throne in Elam; whence, as a lion and a serpent, he caused *his voice* to be heard. He put an end to the dominion of the bear over me, when the work ceased, though the decree was proclaimed with a *loud voice*. He subdued for me, the four heads of the leopard; for which, I also will ever thank him, and cause him to hear *my voice*. He afterwards sold *my country* to the company of spearmen, who lifted up the voice, and exclaimed,

* Alluding to the figure in Solom. Song. ii. 14.

† This denotes the nation's neglect of the precepts of the law.

‡ Meaning Abraham. See Gen. xv. 10, 11.

§ Heb. Accept thy face. || Alluding to Solom. Song. i. 6.

¶ See Habak. ii. 1, 2.

** See Psalm. lxxvii. 20.

בַּחֲקִיו • וְחָפִי עָרֵב • וְהָטָה אוֹזֶן • וְשָׁח הַשְּׁמִיעַנִי
 אֶת קוֹלְךָ קוֹל: גֹּז וּבִרְחַמֵּי • כְּעוֹפֵר עַל הָרִי
 בְּתֵר • בִּבְקִשׁוֹרֶת וְאוֹת בְּמִשְׁכָּנוֹתַי • וְאִין קוֹל:
 דִּלֵּג מִבְּתֵר לְבְּתֵר • הִשִּׁיבְהוּ אֵלַי • אוֹלֵי יֵשָׁא
 פָּנֶיךָ • עֶקֶב שְׁמִיעֶךָ בְּקוֹל: דְּרוֹשׁ טוֹבָה לָמוּ •
 וְרֹאֵה שֶׁהַ מוֹרִיָּה • אֵלֶם פִּיהוּ יְהִי צֶדֶק • לֵלֵא
 שְׁמִיעָה בְּקוֹל: הֶסֶר מַחֲלָק • יָדִים שְׁעִירוֹת הוֹנָה
 בְּתַחֲנוּגִים • כִּי לָךְ הַקּוֹל: הוֹשֵׁעַ • אֲשֶׁר לֹא
 תִשָּׁכַח עֲדוֹת • וּמִפִּי זִרְעוֹ • לֹא יִסּוֹף קוֹל: וְחוֹזִי
 וּמִלִּיצִי • הֵם בְּנֵי אִמִּי • וְאִזְנֵהוּ בִי • לְמַעַן אֲשַׁמֵּעַ
 קוֹל: וְעַל מִשְׁמֶרֶתָם • יַעֲמִדוּ וְיִזְעָקוּ • וְגַל לָהֶם
 סוֹד • וְהוּא יַעֲנֶם בְּקוֹל: זֶה חֶמֶק מִנִּי • אֲסוּבָב
 וְאִבְקֶשְׁנוּ • בְּכָל מְקוֹם הוּא • אָנָּה אִשָּׁא קוֹל:
 זָכַר דּוֹדֵי לְמִטָּה • אֲדִיר בְּמָרוֹם • מִלֵּא כָל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ • לְמַעַלָּה קוֹרְאִים בְּקוֹל: חִילֵי מַיִם • אֲשֶׁר
 בָּם שְׂבִילָיו • דִּבְרוּ תִּמְוֹנָה לֹא רָאִינוּ • זוֹלָתִי קוֹל:
 חֲפִשְׁתִּי יִשְׁימּוֹן הַיֵּשׁ • וְאִמֵּר אִין • קָדָם תָּתוּ עוֹז •
 בִּיעֲתֵנִי בְּקוֹל: טָהוֹר דִּלֵּג • הָרִים וְעֵבֶר • וּמִמַּעַן
 הָרַ מוֹר • אִזְנֵתֵן קוֹל: טִמְאַתִּי יִדִּירוֹת • שְׁכֵנוֹ
 וְעֵלָה • לְיוֹם כָּסֵא יִבָּא • בְּאִזְנֵי קוֹל: יִקְרָתִי
 בְּעֵינָיו • וְנִלְוָה לִי בִשְׁבִי • עֲמוּ אֲנֹכִי • אִזְ הַבְּטִיחֵנִי
 בְּקוֹל: יִרְדַּ לְשֹׁנֶעַר • וְשֵׁם כָּס בְּעֵילָם • הַשְּׁמִיעַ
 כְּאֵרִי וּכְנָחֵשׁ קוֹל: כָּלָה מִנִּי דוֹב • כְּהַתְרַפָּה
 מִמֶּלֶאכֶת • חָק בְּמִכְתָּב • וַיַּעֲבֵר קוֹל: כָּבֵשׁ לִי •
 אֲרִבְעָה רָאשֵׁי גִמְרִי • וְגַם אֲנִי בְּהוֹדִיוֹת סִלָּה •
 אֲשַׁמֵּעַ לוֹ קוֹל: לַחֲיֵית קִנְיָה • אִזְ מִכַּר אֶרֶץ • וּמִי

heat of thine anger from thy people, thy city, thy land, and thine inheritance; and confirm unto us, O LORD, our God! the word which thou hast assured us of in thy law, by the hands of thy servant Moses, as it is said, And I will for their sakes, remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt, in the sight of the nations, that I might be their God: *I am the LORD.* For thou hast in mind all things *supposed to be forgotten*: neither is there any oblivion before the throne of thy glory: O remember this day the binding of Isaac, in favour of his seed. Blessed art thou, O LORD! who remembereth the covenant.

HERE BLOW,

TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

היום הרת עולם This day, the world was called into existence: this day he causeth all the creatures of the universe, to stand in judgement; either as children, or as servants. *If we are esteemed as children, have mercy upon us, as a father hath mercy on his children: and if as servants, our eyes are attentively fixed on thee, until thou be gracious unto us, and bring forth our judgement as the light, O thou who art tremendous and holy.*

אֲרַשֵׁת שְׁפָתֵינוּ May the request of our lips, be pleasant in thy presence, O thou most High, and exalted God, who understandest, regardest, hearest, and art attentive to the voice of our sounds. O be pleased to receive with mercy and favour, the form of the acknowledgement of our memorials.

אֲנוּסָה I will fly to *my* help, whom I shall find before me, *for* God is near me, when I call on him with *my* voice. In the holy * congregation, he stands in the midst of me; and here in the little sanctuary†, will I pray to him with *my* voice. O search after me, and seek me, for I am a strayed lamb: I have been shorn, and am as one that is dumb, and cannot lift up my voice. Those who have ‡ shorn me, say, She is a stray, her keeper will no more raise his voice to § seek her. *When with my words, I*

* Heb. The congregation of God.

† Meaning the Synagogues. See Ezek. xi. 16.

‡ Meaning the Gentiles who oppressed the nation.

§ As if they would never more be redeemed, &c.

מוסף ליום שני של ראש השנה

הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפָּה מֵעַמְּךָ • וּמֵעִירְךָ • וּמִנְחֻלְתְּךָ • וְקִיִּים
לָנוּ • אֱלֹהֵינוּ • אֵת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ • עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ • מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר • וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
רֵאשׁוֹנִים • אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם • לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם • לְהַיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים • אֲנִי • כִּי זֹכֵר כָּל
הַנְּשָׁכָחוֹת אֹתָהּ הוּא מַעֲנֵלָם • וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כֹסֶם
כְּבוֹדְךָ • וְעַקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר • בְּרוּךְ
אַתָּה • זֹכֵר הַבְּרִית :

והקטין תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

הַיּוֹם הָרַת עוֹלָם • הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט • כָּל
יְצוּרֵי עוֹלָמִים • אִם כְּבָנִים • אִם כְּעַבְדִּים •
אִם כְּבָנִים רַחֲמָנוּ בְּרַחֲם אָב עַל בָּנִים • וְאִם
כְּעַבְדִּים עֵינֵינוּ לָךְ תִּלְוִיּוֹת עַד שֶׁתַּחַנְנוּ • וְתוֹצִיא
כָּאוֹר מִשְׁפָּטָנוּ אִיּוֹם קָדוֹשׁ :
אֶרֶשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֵיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂא •
מִבֵּין וּמִבֵּיט • מֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל
תַּקִּיעָתָנוּ • וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבִרְצוֹן סֶדֶר
זְכְּרוֹנֵינוּ :

מיוסר על פי א"ב בראשי החרוזות

אֲנוּסָה לַעֲזוּרָה • אֲמָצָא נִגְדִי • אֵל קָרוֹב לִי •
בַּעַת קוֹרְאִי בְּקוֹל : אֲשֶׁר בַּעֲדַת אֵל •
בְּקִרְבִי נָצַב • וּפָה בְּמִקְדָּשׁ מַעֲט • אֲצַפֶּנָּה לוֹ
בְּקוֹל : בְּקִרְבִי דִרְשָׁנִי • שֶׁהַ פּוֹזְרָה אֲנִי • נִגְזַזְתִּי
וְנִאֲלַמְתִּי • בְּלִי לְהַרִים קוֹל : בְּאִמּוֹר גּוֹזִי • נִדְּחָה
הִיא • שׁוֹמְרָה וְצִלָּה • לֹא יִשְׁאֵג בְּקוֹל : גִּלְתִּי שִׁיחַ

בחקיו

God! to multiply his seed, as the dust of the earth, and his offspring as the sand of the sea: as it is written in thy law*, And God remembered Noah, and every living creature, and all the cattle, that was with him in the ark; and God caused a wind to pass over the earth, and the waters were assuaged. And it is said†, And God heard their groaning, and God remembered his covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob. And it is said‡, And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, *and* the land will I also remember. And in thy holy word it is written, saying§, He hath instituted a memorial of his wonderful works: the LORD is gracious, and full of compassion. And it is said||, He hath given food to those who fear him; he will for ever remember his covenant. It is also said¶, And he remembered unto them his covenant, and repented according to the multitude of his mercies. And by the hands of thy servants the prophets, it is written, saying**, Go, and proclaim in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD, I have remembered in thy favour, the kindness of thy youth, the love of thine espousals: when thou didst follow me in the wilderness, through an uncultivated land. And it is said††, And I will remember my covenant with thee in the days of thy youth, and I will establish an everlasting covenant with thee. And it is said‡‡, Surely Ephraim is my precious son, Is he *not* my darling child? For whenever I speak of him, I do earnestly remember him still: therefore my bowels are troubled for him; I will surely have mercy upon him, saith the LORD.

אלהינו ואלהי אבותינו Our God! and the God of our fathers, O remember us with a good memorial before thee, and visit us with the visitation of salvation, and mercy, from the ancient heaven of heavens: and remember unto us, O LORD, our God! the covenant, the mercy, and the oath, which thou didst swear unto our father Abraham on mount Moriah; and may the act of binding his son Isaac upon the altar, be respected before thee: and *as* he suppressed his tenderneſs to perform thy will with an upright heart: *so we beseech thee*, let thy tender mercy prevail over thine attribute of strict justice; and in thy great goodness, avert the

* Gen. viii. 1.

† Exod. ii. 24.

‡ Levit. xxvi. 42.

§ Psalm. cxi. 4.

|| Ibid. 5.

¶ Ibid. cvi. 45.

** Jerem. ii. 2.

†† Ezek. xvi. 60.

‡‡ Jerem. xxxi. 20.

מוסף ליום שני של ראש השנה

אלהינו • להרבות זרעו כעפרות תבל • וצאצאיו כחול
הים • ככתוב בתורתך • ויזכר אלהים את נח • ואת כל
התירה • ואת כל הבהמה אשר אתו בתבר • ויעבר
אלהים רוח על הארץ • וישבו המים • ונאמר • וישמע
אלהים את נאקתם • ויזכר אלהים את בריתו • את
אברהם • את יצחק • ואת יעקב • ונאמר • וזכרתי את
בריתי יעקב • ואף את בריתי יצחק • ואף את בריתי
אברהם אזכר • והארץ אזכר • ובדברי קדשך כתוב
לאמר • זכר עשה לנפלאותיו • חנון ורחום • ונאמר •
טרה נתן ליראיו • יזכר לעולם בריתו • ויזכר להם
בריתו • וינחם כלב חסדיו • ועל ירי עבדיך הנביאים
כתוב לאמר • הלך וקראת באוני ירושלם לאמר • כה
אמר • זכרתי לך חסד נעוריך • אהבת כלולותיך • לכתך
אחרי במדבר • בארץ לא זרועה • ונאמר • וזכרתי אני
את בריתי אתך בימי נעוריך • והקימותי לך ברית עולם •
ונאמר • הבן יקיר לי אפרים • אם ילד שעשועים • כי מדי
דברי בו • זכר אזכרנו עוד • על כן המו מעי לו • רחם
ארחמנו נאם •

אלהינו ואלהי אבותינו • זכרנו בזכרון טוב לפניה •
ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים • משמי שמי
קדם • וזכר לנו • אלהינו • את הברית • ואת החסד •
ואת השבועה • אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר
המורי • ותראה לפניה עקדה שעקד אברהם אבינו את
יצחק בנו על גבי המזבח • וכבש רחמיו לעשות רצונה
בלבב שלם • כן יכבשו רחמיה את בעסה מעלינו • ובטובה
הגדול

delight in us above them; *thou didst give us* thy testimony for a memorial. Instead of the reprobate silver*, *thou didst take the generation that seemed † forgotten; O purchase us the second time, for our memorial seems to be forgotten.*

תר The perfect man saw of whom his posterity should be furnished, directed his hands (LIX) prudently, for a sign, and a memorial. *They were to adhere to and be likened to Ephraim, by being called the darling child, and the precious son; is he not my first-born? thus hast thou written for a memorial.*

וְזָכַרְתָּ אֶתְּךָ Thou hast in mind *all* the works of the universe; and visitest all the ancient formations: *so that* in thy presence, is revealed every hidden thing, and the multitude of concealments, which have existed from the beginning: for there is no oblivion before the throne of thy glory; neither is any thing hidden from thy sight. Thou recordest every act committed; nor is there any thing formed, concealed from thee: but all is manifest, and evident in thy presence, O LORD, our God! for thou beholdest and viewest *all things*, to the end of all generations: when thou wilt produce the decree and memorial, for the visitation of every soul breathing, to bring to remembrance many actions, and a multitude of creatures without end. From the beginning hast thou made this known, and revealed it from aforetime: that on this day was the commencement of thy work; *this is a memorial of the first day of the creation*: for it is a statute unto Israel; an institution of the God of Jacob. And thereon is the fate of the different countries pronounced; which is to be *visited* with the sword, and which *blessed* with peace: which *afflicted* with famine, and which *enriched* with plenty: and thereon individuals are *also* visited, to be remembered for life or death. *For who is it that is not judged on this day?* For the memorial of all actions cometh into thy presence: the work of man, and his appointment: the deeds and habits of man: his thoughts, and dexterous counsel: and the *very* motive of the actions of man. Happy is the man that doth not forget thee, and the son of man, who stedfastly believeth in thee. For those who earnestly seek thee, shall never stumble, nor those who confide in thee, ever be ashamed: for the memorial of every being that hath been formed, cometh before thee, and thou dost take cognizance of all their works. And Noah also, didst thou in love remember, and visited him with the word of salvation and mercy, when thou didst bring the waters of the deluge, to destroy all flesh, for their evil deeds: then did his memorial come before thee, O LORD, our

* Those that were in captivity in Babylon. † For by the length of the captivity, we are almost led to think that our memorial is forgotten. Note. The second time, denotes our redemption from this long and dreadful captivity. See Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. page 125, 126, &c. God!

מוסף ליום שני של ראש השנה

מִהֶם • עֲדוּת לְזָכְרוֹן: תִּמְוֹר כֶּסֶף נִמְאָס • דּוֹר
נִשְׁכַּח קִחָת • קִנְנוּ שְׁנִית • כִּי שִׁבְחָנוּ מִזְכָּרוֹן:
תָּר אִישׁ תָּם • בְּמִי זָרַע יִכְנֶה • שְׁכַל יָדָיו • לְאוֹת
וְזָכְרוֹן: תִּרְפֹּק מִשּׁוּל אֶפְרַיִם • בִּשְׁעֵשׂוּעֵי יֶלֶד
וּבֶן יָקִיר • הֵלֵא בְכוּרֵי הוּא • חֲקָתָה לְזָכְרוֹן:

אֲתָה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם • וּפֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם: לְפָנֶיךָ
נָגְלוּ כָּל תַּעֲלֹמוֹת • וְהַמּוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמִבְרָאשִׁית:
כִּי אֵין שִׁבְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ • וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אֲתָה זֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעֵל • וְגַם כָּל הַיְצוֹר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ:
הַכֹּל נָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ • צוּפָה וּמִבֵּיט עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת: כִּי תָבִיא חוֹק זָכְרוֹן • לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וְנֶפֶשׁ:
לְהִזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים • וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תִּכְלִית:
מִבְּרָאשִׁית בְּזֹאת הַדְרֵעַת • וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ נִלִּית: זֶה הַיּוֹם
תַּחֲלֵת מַעֲשִׂיךָ • זָכְרוֹן לְיוֹם רֵאשׁוֹן: כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא •
מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֹאמְרוּ אִיזוֹ לַחֲרָב •
וְאִיזוֹ לְשָׁלוֹם • אִיזוֹ לְרָעָב • וְאִיזוֹ לְשׁוּבָע • וּבְרִיּוֹת בּוֹ
יִפְקְדוּ • לְהַזְכִּירם לַחַיִּים וְלַמּוֹת: מִי לֹא נִפְקֵד בְּהַיּוֹם הַזֶּה •
כִּי יִזְכֵּר כָּל הַיְצוֹר לְפָנֶיךָ בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקוּדָתוֹ •
וְעֲלִילוֹת מַצְעָדֵי גֵבֶר: מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחבּוּלוֹתָיו • וַיִּצְרֵי
מַעֲלָלֵי אִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ שָׁלֹא יִשְׁבַּחְךָ • וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ
בְּךָ: כִּי דוֹרְשִׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִבְשְׁלוּ • וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצָּחַ כָּל
הַחוֹסִים בְּךָ: כִּי יִזְכֵּר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא • וְאֲתָה דוֹרֵשׁ
מַעֲשֵׂה כָלֶם: וְגַם אֶת נֶחַ בְּאַהֲבָה זְכָרְתָּ • וּתְפַקְדֶהוּ בְּדָבָר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים: בְּהִבְיָאֵךְ אֶת מִי הַמְּבּוּל • לְשַׁחַת כָּל
בָּשָׂר מִפָּנֶי רוּעַ מַעֲלָלֵיהֶם: עַל כֵּן זָכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יי

אלהינו

works confute him, and prove the lie; being a witness of the memorial. Speak of the exalted ways * of God, all ye children of men, whom he causeth all together to pass under the rod, as sheep, for a memorial: When in wrath †, he guarded those who were perfect, till the time of *their* memorial was come to go forth.

עֲשֵׂה O LORD! act wonderfully by the living, that they may not be as the dead; is thy truth declared in the grave for a memorial? Thou didst awaken *thy people* aforetime ‡, for the merit of the *righteous patriarchs*: awaken us also though we have no good works; wilt thou not perform thy wonders to make a memorial?

פָּנִי O God! regard those who sit in the garden of *Eden*; be attentive to their discourse in the law §, for a memorial. The work of those who eat the bread of sorrows is before thee, and their reward is with thee, *all written* in the book for a memorial.

צִדָּה The foxes who destroy || the vineyards, looked to cut off the ** vine, with the root and memorial. They oppressed them with rigour, they cried aloud, and were saved through *the merit* of the rectitude of the ancient †† patriarchs, which was engraven for a memorial.

קִדְם Thou didst aforetime consider the generations, and not finding any thing desirable in them, didst destroy and annihilate them, that nought be left of them for a memorial. Thou didst choose one generation from a thousand, and caused them to inherit thy word, and for their sake dost remember *us* in every generation for a memorial.

רִם O thou most High, who wast exceedingly delighted with the youthful bride: O remember the merit of her slain, and her afflicted for a memorial. She ran after thee, in the desert, the valley of the shadow of death: O remember the love of her espousals for a memorial.

שָׁחַדוּ The people corrupted themselves; and were put to shame by their enemies, when they put the name of a graven image and not of God, for a memorial. They would have been destroyed in a moment, had it not been that *Moses* stood in the breach, and exhibited the oath and covenant for a memorial.

תַּעֲבֹר From that time didst thou abhor all peoples, *and* didst

* Heb. Thoughts. † When in wrath he brought the flood, he yet guarded Noah and his family who were righteous: See Gen. vii. 17. "And the LORD shut him in." ‡ When they were redeemed from Egypt. § Alluding to Malach. iii. 16. || Meaning the Egyptians. ** Meaning Israel. See Isai. v. 7.

†† Heb. The ancient mountains.

מוסף ליום שני של ראש השנה

גבר • מעשיו יוכיחו • ויענה כחשו • עד לזכרון •
שיחו מזימות אל • יחד כל בני איש • עברי
תחת שבט • כצאן לזכרון • חיו סוגר דלת • בער
תמימים בועם • עד בא קצם • צאת לזכרון •
קהל עשה פלא לחיים • לבל יהיו כמתים • היש
אמתך • בקבר לזכרון • עוררת או
בפועל • עוררנו בלא פועל • הלא לנפלאותיך
תעש לזכרון •

פנה אלהים • ביושבי גנים • מקשיב לנדברימו •
בדת לזכרון • פעלם לפניך • ושכרם אתך •
אוכלי לחם העצבים • בספר לזכרון •
צצו שעלים • מחבלים כרמים • להכרית מגפן •
שורש וזכרון • צררום בפרך • נאקו ונושעו •
בכושר הררי קדם • חזק לזכרון •
קדם בנתה לדורות • ואין בהם חפץ • חלפתם
ואבדתם • מהיות לזכרון • קחתה דור
מאלף • אמריך הנחלתם • למענם בכל דור •
חקתה לזכרון •

רם חשק מאד • בכלת נעורים • הרוגיה וענייה
תתה לזכרון • רצה אחריך • בגיא ציה
וצלמות • אהבת פלולותיה • תעש לזכרון •
שחתו עם זו • שאת שמצה בקמיהם • שם פסל
ולא אל • שרתו לזכרון • שכלו כמעט
רגע • לולי קם בפרץ • מעורר שבועה • וברית
לזכרון •

תעבת מאז • עדת כל לאמים • חשקתנו

stop the plague*, that was caused by the stranger attempting to minister in the priesthood, but who was burnt for a memorial. Behold, O God! when I stand in thy presence, that there is not a man in the midst of me, who can mark † me for a memorial. Is there any one that can pray, and turn away † wrath? for which his name shall be engraven for a memorial, for future generations. And who is it, that hateth lucre? Who can say, Witness against me (LVI)? And he answered and said, The LORD is witness for a memorial. Or who can make an atonement for us with a sucking lamb, and *his* memorial estimated equal to the two roes? Who *now* feareth wrath, and will say, Let thine hand be on (LVII) me? *It was written* for a memorial, that he was a man after God's own heart. He cried aloud, and caused the angel to return the sword to its sheath: his throne was therefore established as the sun for a memorial. *Aforetime* in drought I could depend on men, who when they prayed, procured rain, or restored life to a dead child: but the memorial of these is now lost. He who it is supposed is still alive (LVIII) to see the covenant: who said I am jealous, because the people have forsaken the covenant, and the memorial. *Aforetime* I had a priest who made atonement for me with the meat-offering, which went as a bribe for a memorial. The tithes *for food for the priests, spikenard, and other spices for incense* offered in the temple, the blood and fat for a sweet savour, and the shew bread, *were all* for a memorial. But now I am totally deprived of all these, yet hast thou said, For *Israel* is not widowed, nor *Judah* from *their God*, which I preserve as a memorial. O LORD! I trust in thee, and not in princes, for they are in the grave; but thy name is eternal for a memorial. *Though* all the righteous persons I have mentioned upheld me by their merit, yet was I obliged to seek thy mercy; for had it not been for that, I had been consumed, and nought left of me for a memorial. For they did not claim any thing as a matter of right in thy presence, but thy exalted praise was in their mouth for a memorial. For this day, is reserved the number of the acts of the whole year; for it is the beginning of the days, and a memorial of the first day. To read thereon the instrument written with a pen of adamant, that it may be clear, plain, and understood, for a memorial. Life and death, peace and war, drought and plenty, are *all* brought to remembrance. *Though* the works of man, and the number of his steps are forgotten by man, yet are they *remembered* by God for a memorial. Who can say, My way is hidden *from God*, and they have falsely recorded my sin for a memorial. For to the face of man will his

* See Numb. xvii. 12. † That can inscribe me to eternal life; but the Poet has made use of the language of the Prophet. See Ezek. ix. 4. ‡ As Phineas did: see Numb. xxv. 11.

עַד יַעֲצֹר נֶגֶף • בְּנִשְׁתׁ זֶר מִכֶּחֶן • יִקְוֶה לְזַכְרוֹן:
 הַבִּיטָה אֶל • בְּעַמְדִי לִפְנֵיהָ • אֵין בְּקֶרְבִי אֲנוּשׁ •
 תְּהִי לְזַכְרוֹן: הַיֵּשׁ מִי יִפְּלֹל • וַיִּשִּׁיב חֲמָה • וַיּוֹחֵק
 לְדוֹרוֹת • שְׁמוֹ לְזַכְרוֹן: וּמִי שׁוֹנֵא בְּצַע • יִדְבֹר
 עֲנֵי בִי • וַיַּעַן וַיֹּאמֶר עַד • אֲדוֹן לְזַכְרוֹן: וּבִטְלָה
 חֶלֶב • יִכְפֹּר בְּעַדְנוֹ • וּכְנָגֵד שְׁנֵי עַפְרִים • יַעַל
 לְזַכְרוֹן: זַעַף יֵרָא וַיֹּאמֶר • תְּהִי יָדְךָ בִּי • אֲשֶׁר
 כָּלֵב אֱלֹהִיו • הוּא לְזַכְרוֹן: זַעַק וַהֲשִׁיב חֶרֶב אֶל
 נִדְכָּה • וַהֲוִשֵׁת לוֹ כְּשֶׁשָּׁמֶשׁ • כֶּסֶם לְזַכְרוֹן: חֲפֹתִי
 בַּעַת עוֹצֵר • לְפֹתַח וּמִמַּטִּיר • כְּמֹשִׁיב רוּחַ לִילָד •
 אֲבוֹד מִזְכְּרוֹן: חִי לְרֵאוֹת בְּרִית • בְּדַבְּרוֹ קִנְאָתִי •
 כִּי עֲזָבוּ עִם • בְּרִית וְזַכְרוֹן: טָרֶם הָיָה לִי • מִכְּפֹר
 פָּנִים • מִנְחָה הוֹלֶכֶת • כְּשׁוֹחֵד לְזַכְרוֹן: טָרֶף נִדָּה
 וְסָמִים לְמַסֵּב חֲדָרָיו • דָּם וְחֶלֶב לְנִיחָח • וְלֶחֶם
 הַפָּנִים לְזַכְרוֹן: יִצְגֹתִי עַל גִּחְלִי רִיקָה כִּי לֹא אֶלְמָן •
 שְׁתִּי לְזַכְרוֹן: יֵה אֲבִטַח בָּךְ • וְלֹא בַנְדִיבִים • כִּי
 הֵם בְּקִבְרִי • וְלִנְצַח שְׁמֶךָ לְזַכְרוֹן: כָּל אֱלֹהִים סִמְכוּנִי
 וְרַחֲמֶיךָ בְּקִשְׁתִּי • לֹאֵל הֵם תִּמְתִּי • וְאֵינִי לְזַכְרוֹן:
 כִּי הֵם בְּזִרְעִי עָדִיד לֹא בָאוּ • רוּמְמוֹתֶיךָ בְּפִיָּהֶם •
 שְׁמוֹ לְזַכְרוֹן: לְיוֹם זֶה נִכְמָס • סִכָּם חֲשִׁבֹנוֹת •
 תַּחֲלָה לְיָמִים • וְרֹאשׁ לְזַכְרוֹן: לְהַקְרִיא בּוֹ • פֶּתַב
 עֹט וְשִׁמִּיר • גָּלוּי וּבֹאֵר • וַיִּדְוַע לְזַכְרוֹן: מָוֶת
 וְחַיִּים • שְׁלוֹם וּמִלְחָמוֹת • צַחְצָחוֹת וְשׁוֹבֵעַ • בָּאוּ
 לְזַכְרוֹן: מַעֲלָלֵי גִבֹר • וּמִסְפַּר צַעֲדָיו • נִשְׁכָּחוּ
 מֵאֲנוּשׁ • וְלֹאֵל לְזַכְרוֹן: נִסְתַּרְהָ דְרָכֵי • מִי יוֹכֵל
 שִׁיחַ • לִשְׁוֹא נִכְתָּב לִי • חֲטָא לְזַכְרוֹן: נִגְדַּ פָּנֵי

by his supreme power ruleth over all. O sanctify us with thy commandments; *and* ordain our portion *to be* in thy law. O satisfy us with thy goodness; rejoice our souls with thy salvation: and purify our heart to serve thee in truth: for thou, O LORD! art TRUTH; and thy word is true, and permanent for ever. Blessed art thou, O LORD! King of the whole earth, who sanctifieth Israel, and the day of memorial.

HERE BLOW,
TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

CONGREGATION AND READER. ALTHOUGH THEY DO NOT
BLOW ON THE SABBATH, YET THIS IS SAID.

היום הרת עולם This day, the world was called into existence: this day he causeth all the creatures of the universe, to stand in judgement; either as children, or as servants. *If we are esteemed* as children, have mercy upon us, as a father hath mercy on his children: *and* if as servants, our eyes *are* attentively fixed on thee, until thou be gracious unto us, and bring forth our judgement as the light, *O thou who art* tremendous *and* holy.

אֲרַשֵׁת שְׁפִתַי May the request of our lips, be pleasant in thy presence, O thou most High, and exalted God, who understandest, regardest, hearest, and art attentive to the voice of our sounds. O be pleased to receive with mercy and favour, the form of the acknowledgement of our allegiance.

אֶפְתָּח I am in dread on account of my *evil* works; I am solicitous at all times; I fear the day of judgement, when I shall be brought to account. I will seek him who is gracious; I will pray to the most merciful; I will supplicate him who *hath appointed* me *this* day for a statute of memorial. When I am to be judged, on whom can I depend on, or who will search for the memorial of my righteousness? I depended on the merit of *mine* ancestors, but this have I already consumed: for they were aforesaid my memorial*. My power was strengthened, when he said †, "Blot me out I pray thee," that my name and memorial might not be blotted out. But what will it avail now, for a man to stand in his presence, and seek for the merit and memorial of *my* works? I rejoiced in him who was clothed with the ephod, and the breast plate of judgement ‡, on which my name was engraven for a memorial. He hastened with the censur, to

* Alluding to Exod. vi. 5. and xxxii. 13, &c.

† Moses. Ibid. 32.

‡ Aaron.

מוסף ליום שני של ראש השנה

מְשָׁלָה: קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצּוֹתֶיךָ • וְתַז חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ • שְׁבַעֲנוּ
מִטּוֹבָךָ • וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ • וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת •
כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת • וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִים לְעַד • בְּרוּךְ אַתָּה
יְי • מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ • מִקֹּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל • וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן:

ותוקעין תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

והקהל אומרים היום והש"ץ חוזר אפילו בשבת שאין תוקעין

הַיּוֹם הִרְתָּ עוֹלָם • הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט • כָּל
יְצוּרֵי עוֹלָמוֹת • אִם כְּבָנִים • אִם כְּעֹבְדִים •
אִם כְּבָנִים רַחֲמָנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנָיו • וְאִם
כְּעֹבְדִים עֵינֵינוּ לָךְ תִּלְוִיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנֹנוּ • וְתוֹצִיא
כָּאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אִיוֹם קָדוֹשׁ:
אַרְשֶׁת שְׁפָתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֶיךָ אֵל רֵם וְנִשְׂא •
מִבֵּין וּמִבֵּיט • מֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל
תַּקִּיעֹתֵנוּ • וְתִקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן סֶדֶר
מַלְכוּתֵינוּ:

מיוסר על פי א"ב כפיל בראשי התרועות

אֶפְחָד בַּמַּעֲשֵׂי • אֶדְאָג בְּכָל עֵת • אִירָא בְּיוֹם
דִּין • בְּבוֹאֵי לְזִכְרוֹן: אֶדְרוֹשׁ לַחֲנוּן •
אֶחְלָה לְרַחֵם • אֶחַנֵּן לְחַק לִי • יוֹם לְזִכְרוֹן:
בְּבוֹאֵי לַמִּשְׁפָּט • בָּמִי אֲשַׁעַן • וּמִי יַחֲפֹשׁ לִי •
צִדֵּק לְזִכְרוֹן: אֶבוֹרַת בִּטְחָתִי • וּפַעֲלָם אֶכְלָתִי •
וְהֵם הָיוּ לִי • קֹדֶם לְזִכְרוֹן: גְּבָרָה זְרוּעֵי • כְּשַׁח
מִחֲנֵי נָא • לְבַל יִמַּח מְנִי • שֵׁם וּזְכָרוֹן: גְּבַר אִם
יַעֲמֹד לִפְנֵי הַיּוֹעִיל • בַּעַת יִבְקֹשׁ מְנִי • זְכוּת
לְזִכְרוֹן: הִצַּתִּי בְּלוּבֵשׁ אֶפּוֹד • וַחֲשַׁן הַמִּשְׁפָּט •
אֲשֶׁר בָּם הוֹחֵקִי שְׁמִי לְזִכְרוֹן: הִלַּג בַּמַּחֲתָה •

shall they ascribe honour; *whilst* they all shall *humbly* receive the yoke of thy kingdom. Deign thou therefore to reign over them speedily, for ever and ever: for the kingdom is thine: and thou shalt reign in glory for evermore.

ככתוב As it is written in thy law*, The LORD shall reign for ever and ever. And it is said †, He hath not beheld iniquity in Jacob, nor seen perverseness in Israel; the LORD his God is with him, and the shout of *his* King is in the midst of him. And it is said ‡, And he was king in Jeshurun, when the heads of the people assembled themselves, together *with* the tribes of Israel. And in thy holy word it is written, saying §, For the kingdom is the LORD's, and he governs the nations. And it is said ||, The LORD reigneth, clothed with majesty: with strength hath the LORD clothed and girt himself: he hath also fixed the unalterable order of the universe. And it is said **, Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD strong and powerful, the LORD mighty in battle. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD of Hosts, He *is* the King of Glory. Selah. And by the hands of thy servants the prophets, it is written ††, saying, Thus saith the LORD, the King of Israel, and his Redeemer, the LORD of Hosts: I am the first, and I am the last: and besides me there is no God. And it is said ††, And deliverers shall go up to Mount Zion, to judge the mount of Esau; and the kingdom shall be the LORD's. It is also said §§, And the LORD shall be King over all the earth: in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also* be One. And in thy law it is written, saying |||, Hear, O Israel, the LORD is our God: the LORD is ONE.

אלהינו ואלהי אבותינו מלך Our God, and the God of our fathers, reign thou over the whole world, in thy glory; and in thy majesty, be exalted over the whole earth; and shine forth in the excellence of thy supreme power, over all the inhabitants of thy terrestrial world; and may every thing which hath been made, be sensible that thou hast made it: and every thing formed, understand that thou hast formed it: and all who have breath in their nostrils declare, that the LORD God of Israel reigneth, and

* Exod. xv. 1 S.

† Deut. xxxiii. 5.

|| Ibid. xciii. 1.

†† Isai. xlv. 6.

§§ Zech. xiv. 9.

† Numb. xxiii. 21.

§ Psalm. xxii. 29.

** Ibid. xxiv. 7.

†† Obad. i. 21.

||| Deut. vi. 4.

מוסף ליום שני של ראש השנה

ויקבלו כלם את עול מלכותה • ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד • כי המלכות שלך היא • ולעולמי עד תמלוך
בכבוד :

כתוב בתורתך • " ימלך לעלם ועד : ונאמר • לא
הביט און ביעקב • ולא ראה עמל בישראל •
" אלהיו עמו • ותרועת מלך בו : ונאמר • ויהי בישרון
מלך • בהתאסף ראשי עם יחד • שבטי ישראל : ובדברי
קדשך כתוב לאמר • כי ל" המלוכה • ומושל בגוים :
ונאמר • " מלך גאות לבש • לבש " עז התאזר • אף תבון
תבל בל תמוט : ונאמר • שאו שערים ראשיכם • והנשאו
פתחי עולם • ויבוא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד :
" עוזו וגבור • " גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם •
וישאו פתחי עולם • ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך
הכבוד • " צבאות • הוא מלך הכבוד סלרה : ועל ידי
עבדיך הנביאים כתוב לאמר • כה אמר " מלך ישראל
וגואלו • " צבאות • אני ראשון ואני אחרון • ומבלעדי אין
אלהים : ונאמר • ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר
עשו • והיתה ל" המלוכה : ונאמר • וחתה " למלך על כל
הארץ • ביום ההוא יהיה " אחד • ושמו אחד : ובתורתך
כתוב לאמר • שמע ישראל • " אלהינו • " אחד :

אלהינו ואלהי אבותינו • מלוך על כל העולם בל
בכבודך • והנשא על כל הארץ ביקרך • והופע
בהדר גאון עזך • על כל יושבי תבל ארצה • וידע כל פעול
כי אתה פעלתו • ויבין כל יצור כי אתה יצרתו • ויאמר כל
אשר נשמה באפו • " אלהי ישראל מלך • ומלכותו בכל
משלה

kingdom. O crown the beautiful city, *for those who* are pure as the sun; and in our presence, reveal the glory of *thy* kingdom.

צבאות The hosts that were redeemed from Zoan*, sang on the night of the feast; which is reserved for to sweep the kingdom *from the wicked*. They trod the waters *of the sea* that were meted by *his hand* †: with their intellectual eye they saw, when they would be planted, and receive the kingdom.

קמטו The gates of the everlasting temple are cut down, for the kingdom is departed from them. The most Holy One will enter them *again, and continue therein* for ever; then will they lift up their heads, when he renews the kingdom. The voluptuous ‡ resteth in tranquillity, without widowhood, because the end of her kingdom hath been extended. Plead with Edom, O ye deliverers, despoil her of her strength, and give the honour of the kingdom to the LORD.

שנא God hateth falsehood, but that is on our tongue: he requireth truth, but it is not *to be found*; the kingdom therefore is removed from us. O thou almighty God! put iniquity away from thine hosts, that they may sound before thee, the trumpet of the kingdom §. O gird thyself with majesty, and invest thyself with strength, that no alien may bare rule in the kingdom. Thou wilt establish the world when thou shalt empty it of the wicked, cause righteousness to attend the feet *of the Messiah*, and crown him with the kingdom. Thou shalt avenge thyself of the nations, rebuke the peoples, break the staff of the wicked, *and* rule the kingdom. Thou shalt annihilate the idols, be exalted alone, *and* called the eternal ONE in the kingdom.

לך על כן נקח לך Therefore will we hope in thee, O LORD, our God! *that we* may speedily behold the glory of thy mighty power, banishing *all* impurities from the earth; when the idols shall be utterly destroyed: that the world may be reformed by the kingdom of the Almighty, and all the children of flesh may invoke thy name: whilst the wicked of the earth shall be turned towards thee. *Thus* shall all the inhabitants of the world know, and understand, that unto thee every knee shall bend, and every tongue swear fealty. Before thee, O LORD, our God! shall they kneel, and fall prostrate, and to the glory of thy holy name,

* From Egypt.

† Alluding to Isai. xl. 12.

‡ Ibid. xlvii. 10.

§ Alluding to Numb. xxiii. 25.

מוסף ליום שני של ראש השנה

בשאתך מלוכה: פאר עיר יופי • לברה
כחמה • וגלה לנגדנו כבוד מלוכה:

צבאות גאולי צוען שוררו בליל חג • והוא לילה
נשמר • לסחף מלוכה: צערו במי שעל •

צפו ברוח שכל • אנה יונטעו ויקבלו מלוכה:

קמטו שערי זבול • בית עולמים • כי מבינימו
שבתה מלוכה: קדוש יבא בם לעולמים •

ואז ישאו ראש • בחדשו מלוכה: רבצה עדינה •
שקטה מאלמון • כי ארך לה • קץ המלוכה:

ריבו מושיעים • שאו אדר מאדום • ושיתו על
אדון • חוד המלוכה:

שוא שגא אל • והוא על לשוננו • בקש אמת
ואין • ורחקה מלוכה: שדי הסר און

מצבאיד • ויריעו לה • תרועת מלוכה: תחגור
גאות • תתאזר עוז • לבל ישתרר • זר במלוכה:

תכון תבל • כי יונער רשע • ושם צדק לרגליו •
ויצנוף מלוכה: תקום גוים • תוכיח לאמים •

תשבור מטה רשע מושל המלוכה: תחליף
אלילים • תושגב לבדך • תקרא נצח • יחיד

במלוכה:

על כן נקנה לה • אלהינו • לראות מהרה בתפארת
עזה: להעביר גלולים מן הארץ • והאלילים פרות

יברתון • לתקן עולם במלכות שדי • וכל בני בשר יקראו
בשמה: להפנות אליה כל רשעי ארץ • יכירו וידעו כל

יושבי תבל • כי לה תקרע כל ברך • תשבע כל לשון •
לפניה • אלהינו יכרעו ויפולו • ולכבוד שמה יקר יתנו:

ויקבלו

kingdom. Their armies were destroyed; their land was divided, and the power of their kingdom fell. The children of Canaan were guilty of folly, in not considering that they were but strangers in the land of the children of Shem, who were of the royal family. The son of Nun slew them, till he had cleared the land before the ark of the covenant, of the LORD of the kingdom. The inhabitants of Harosheth, having then sorely oppressed them, being assisted by those of the uttermost parts of the kingdom, without reward. *But* the LORD warred against them, and his host fought not for lucre: thus may all *our enemies* be destroyed, and the kingdom be the LORD's. Assyria, great as the cedar of Lebanon, blasphemously said*, I will cast down the mighty one from the kingdom. The fiery angel discomfited them on the night of observation; then all knew that, the kingdom was the LORD's. He who to his destruction, bowed down † to Bel, and imagined to ascend to heaven ‡, had the heart of man taken from him, and was driven from his kingdom §. When he was restored to his station, he then was sensible of the power of God, who casts down, and exalts; and acknowledged the perfection of his kingdom ||. They were gathered as sheep to the ** slaughter, and their actions †† weighed, *but were* delivered through the merit of the descendant of the younger ‡‡ ruler of the kingdom. They were sold for nought (LV), and redeemed without silver: they praised him, who diverteth the hearts of kings as water. The turtle doves were sold to the descendants of the Greeks, who removed them from the border of *their* kingdom. They made them break the covenant and the law, and caused them to rebel against God; but he destroyed them by the weak, even the priests of the kingdom. Esau flattered his parent with his venison, and by his supplicating voice inherited the sword of the kingdom. The plain man was strengthened *with the blessing* of being lord over his brethren; wherefore, the kingdom will yet be restored to Jeshurun.

עשה O make thyself a tremendous name in Zion by *our restoration*, as thou didst aforetime prosper us with the throne of the kingdom. Stir up, and awaken the joy of all the earth, and establish thy throne in the royal city.

פני Confound the light of the sun and moon, that their worshippers may be ashamed when thou dost exalt thyself to the

* Alluding to 2 King. xix. 16. † Nebuchadnezzar.

‡ See Isai. xiv. 13, 14, &c. § Dan. iv. 22—28, &c.

|| Ibid. 34.

** In the days of Haman. †† The evil they had committed by associating, and revelling with the heathen, at the feast and entertainment of Ahasuerus. ‡‡ Mordecai and Esther, who were descended from Benjamin. See Psalm. lxxviii. 28.

נִשְׁמַד • וְאַרְצָם חִלְקָה • וּמַעַל זְרוּעָם • נִפְלָח
מְלוּכָה: טַפְשׁוּ בְּנֵי כְנָעַן • כִּי נִכְרִים הֵם • בְּאַדְמַת
בְּנֵי שָׁם • זֶרַע מְלוּכָה: טַבְּחָם בֶּן נֹון • עַר פְּנֵה
אַרֶץ • לִפְנֵי אֲרוֹן הַבְּרִית • אֲדוֹן הַמְלוּכָה: יוֹשְׁבֵי
חֲרָשֶׁת • אֹז הַקָּשָׁה לַחֵץ • עֲזוּרָהוּ בְּלִי בַעֲצָה •
אִפְסֵי מְלוּכָה: יְהִי נֶלְחָם בָּם • צָבָא בְּלִי בַעֲצָה •
כֵּן יֵאבְדוּ שְׂאֵר • וְלֹאֵל הַמְלוּכָה: כְּאֲרוֹז בְּלִבָּנוֹן •
אֲשׁוּר גְּדוֹל • וְחֶרֶף אֲוִירִיד • כְּבִיר הַמְלוּכָה: כְּלִיל
אֵשׁ הַמָּקָם • בְּלִיל שְׁמוּרִים • וְאִזְיָרָעוֹ כָּל • כִּי
לֹאֵל הַמְלוּכָה: לְשַׁחַת כָּרַע בֶּל • כְּחֻשְׁבוֹ עֲלוֹת
לְשַׁחֵק • וְסָר מִנּוֹ לִבָּב אֲנוּשׁ • וְרָד מִמְּלוּכָה:
דְּבָנוּ הַיֹּשֵׁב • וְכַח אֵל הַכִּיר • לְמִרִים וּמִשְׁפִּיל •
הַשְּׁלִים מְלוּכָה: מוֹגֶרָה צֶאֱן לְטַבַּח • וְנִתְכַּנּוּ
עֲלִילוֹת • בְּלָבוֹשׁ צַעִיר • רוּחַ הַמְלוּכָה: מְכוּרֵי
בְּלֹא הוֹן • פְּדוּיֵי בְּלֹא כֶסֶף • סוּלוֹ לְמַטָּה כַּמִּים •
דָּב הַמְלוּכָה: נִמְכְּרוּ יוֹנִים • לְבְנֵי יוֹנִים • וְרַחֲקוּם
מַעַל גְּבוּל מְלוּכָה: גֹּאֲרוֹ בְּרִית וְדָת • וְחִמְרִידוֹ
עִם בָּאֵל • וּמִגְרוּם בְּלֹא כֶח • מִכְּהַנִּי מְלוּכָה:
שְׁעִיר הַחֲנִיף • לְהוֹרָהוּ בְּצִדּוֹ • וַיִּרַשׁ בְּקוֹל בְּכִי •
הָרַב וּמְלוּכָה חַוֹּ סָגַב חֶלֶק • הָיוֹת גְּבִיר לְאַחִיו
וְעוֹד תִּסּוּב • לִישְׁרוֹן מְלוּכָה:

סָחַל עָשָׂה לָהּ בְּצִיּוֹן • שָׁם נִזְרָאוֹת • כְּאִז
תַּעֲלִיחָנָה • בְּכֶסֶף מְלוּכָה: עוֹרֵר
וְחֶקֶץ • מִשׁוֹשׁ כָּד הָאָרֶץ • וְכוֹנֵן כְּסָאָה • בְּקִרְיַת
מְלוּכָה:

פְּנֵי מֵאוֹר לְבִנָּה וְחִמָּה תִּהְיֶיר • וַיִּבּוֹשׁוּ עוֹבְדֵימוֹ •
בְּשֹׂאתָךְ

THEN SAY ונתנה תוקף AS IN page 102, WITH THE WHOLE קדושה REGULARLY, TILL מנסיכה; AFTER WHICH, SAY AS FOLLOWS—BUT IF THE FIRST DAY HAPPENS ON THE SABBATH, THEN אהללה IS SAID ON THE FIRST DAY, AND מנסיכה ON THE SECOND.

אהללה I will praise my God; I will sing his mighty power: declare his glory, and adorn him *with the crown of the kingdom*. I will extol him who made all, who spoke and it was done; I will glorify him, for to him appertaineth the kingdom. I will speak of his mighty strength, for I am his host*, and it is comely † for me to declare the greatness of his kingdom. I will proclaim in the congregation, in the multitude of the people will I declare to whom appertaineth the *true* dignity, and the excellency of strength, and to whom the kingdom. Draw nigh ye peoples, and come near ye kingdoms, and see, how glorious is the power of *his* kingdom. O magnify him with me, and let us together extol him; and pride not yourselves with the ‡ crown of the kingdom. The act of converting the deep § into a path, will convince ye all to whom appertaineth the kingdom. He trod down the horses of six hundred chariots in the sea: how then can man presume to oppose him, who hath the power of the kingdom! The princes then heard and trembled: they beheld *the danger*, and were dismayed, and abhorred their own kingdom. The peoples declared his power, and said, To him ought to be ascribed the name of the kingdom. The first of || the nations who fought *against Israel*, was destroyed; for thus, the living ** God swore by the throne of *his* kingdom. In every generation was he scoffed at, because he did not consider who fought at the red sea, robed in majesty. The servant who dwelt †† in the south, rebelled against his master; for this the earth trembled, when the servant was exalted to the kingdom. But the blessed seed destroyed the accursed ones, when they ††† prayed to him, who is excellent in the kingdom. Heshbon and Bashan stirred up war, by denying a passage to the hosts of the

* It must be observed, that the Poet speaks of the whole nation as of one person; the nation being called the Lord's host. (See Exod. vii. 4.) where he makes use of this expression.

† Above all other nations. ‡ Because it is he who gives it to you. § The Red sea. || Amalek. ** See Exod. xvii. 13. 16. †† Canaan. Numb. xxi. 1. ††† Ibid. 2.

king-

מוסף ליום שני של ראש השנה

רא היבט מן אן ובכך לך תעלה קדושה • ותתנה רוקח בדין ק"א ע"ב נל"ד נעשטון • מיט

דיא נאנצי קדושה אלש נאך אנדרר ביז אן אנסיכה • אונ דער נאך היבט מן רא אן :

אבר ווען דער ערשטער טאג אן שבת קיפאלט • אזו זאגט מן אן דעם ערשטן טאג אהללה אונ

אן דעם אנדרן טאג אנסיכה :

מיוסר על פי מ"ב כפול בראשי התורות

אֶהְלֵלָה אֱלֹהֵי אֲשִׁירָה עִוִּי אֲסַפְרָה כְּבוֹדִי
אֲאִפְדְּנוּ מְלוֹכָה: אֲשַׁבּ לְפֹעֵל אֲשֶׁר
שָׁח וּפָעַל אֲנִיהוּ כִּי לוֹ יֵאֲתָה מְלוֹכָה: בְּעִוִּי
נִצַּח אֲשַׁנֵּן כִּי צָבָאוֹ אֲנִי וְלִי נָאֵה שִׁיחַ גִּדְּרָה
הַמְלוֹכָה: בִּקְהָל אֲבִשָׁר בָּרַב עִם אֲדָבָר לְמִי
שָׂאת וַיִּתֵּר עִוִּי וְלִמִּי הַמְלוֹכָה: גִּשְׁוֹ גִּוִּים וּבֵאוּ
מִמְלָכוֹת רְאוּ מַה נִּהְדָּר בְּמִזַּח הַמְלוֹכָה:
גִּדְּלוּהוּ אֲתִי וְנִרְוֹמְמָנְהוּ יַחַד וְאֵל תִּתְגַּאוּ
בְּנֹזֶר הַמְלוֹכָה: דְּרָכִים בַּעַת נַעֲשֶׂתָה מְצֻלָּה
הַתְּבוֹנְנוּ יַחַד לְמִי נִזְרָקָה מְלוֹכָה: דֶּרֶךְ סוּס
בָּיִם כְּנָגֵד שֵׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב וְיִמָּה יוֹעִיל גִּבֹּר
עִוִּי בְּמְלוֹכָה: הָאֲזִינוּ רִוְזִים אֲזוּ וַיִּרְגְּזוּ הַבִּיטוּ
חֲתָת וּמֵאֶסוּ מְלוֹכָה: הִגִּידוּ כְחוֹ לְאֻמִּים
וּדְבָרוּ לְזֶה יִכְתָּב שֵׁם הַמְלוֹכָה: וְנִלְחַם
רֵאשִׁית גִּוִּים וְאֲבָד כִּי נִשְׁבַּע חִי בְּכֶסֶף
מְלוֹכָה: וַיִּוְלַע גְּבֹל דּוֹר כִּי לֹא לָמַד מִי גִלְחָם
בָּיִם וַעֲטָה מְלוֹכָה: זָד עַל אֲדוֹנָיו עֶבֶד יוֹשֵׁב
גִּבֹּר בְּזֹאת תִּרְגֹּז אֶרֶץ בִּשְׂאֵת עֶבֶד מְלוֹכָה:
זָרַע בְּרוּכִים הַחֲרִימוּ אֲרוּרִים כִּי נִתְּנוּ קוֹל
לְאִדִּיר בְּמְלוֹכָה: חֲשַׁבּוֹן וּבִשְׁנֵן עוֹרְרוּ מִלְחָמָה
בְּדִי לְתֵת דֶּרֶךְ לְצָבָאוֹת בְּמְלוֹכָה: חִילָם

זכרנו לחיים Remember us unto life, O God! the King, who delighteth in life. O write us in the book of life, for thy sake, O God of life. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אמנה נבור Thou, O LORD! *art* mighty for ever: it is thou who revivest the dead, *and art* mighty to save. *Who* sustaineſt the living with beneficence, *and with* great mercy quickeneſt the dead: supporteſt the fallen, and healeſt the ſick; thou looſeneſt thoſe who are in bonds, *and wilt* accompliſh thy faith unto thoſe who ſleep in the duſt. *Who is* like unto thee, O LORD! of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killeſt, and reſtoreſt to life; and cauſeſt ſalvation to ſpring forth?

כי כמך Who *is* like unto thee, O merciful Father: who in mercy remembereth his creatures to life?

Thou art alſo faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

And thus, all ſhall yield to thee the crown of Judgement.

לאלל READER. To the God who arrangeth judgement. CONGREGATION. To him who ſearcheth the hearts on the day of judgement. READ. To him who revealeth deep things in judgement. CONG. To him who ſpeaketh uprightly in the day of judgement. READ. To him who ſheweth knowledge in judgement. CONG. To him who is powerful, and ſheweth mercy in the day of judgement. READ. To him who remembereth his covenant in judgement. CONG. To him who hath compaſſion on his works in the day of judgement. READ. To him who cleanſeth thoſe who truſt in him in judgement. CONG. To him who knoweth the *hidden* thoughts in the day of judgement. READ. To him who ſubdueth his anger in judgement. CONG. To him who is clothed in righteouſneſs in the day of judgement. READ. To him who pardoneth iniquities in judgement. CONG. To him who is tremendous in praiſes in the day of judgement. READ. To him who forgiveth thoſe who were borne by him *, in judgement. CONG. To him who answereth thoſe who call upon him, in the day of judgement. READ. To him who exerciſeth his mercy in judgement. CONG. To him who clearly vieweth the moſt ſecret things in the day of judgement. READ. To him who purchaſeth † his ſervants in judgement. CONG. and READ. To him who compaſſionateth his people in the day of judgement. To him who preſerveth thoſe who love him in judgement. To him who supporteth his perfect ones in the day of judgement.

* Alluding to Iſai, xlv. 3.

† For by the mercy which he ſhews them, he, as it were, attaches them to him.

מוסף ליום שני של ראש השנה

זָכְרָנוּ לְחַיִּים • מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים • וְכָתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּכְגוֹן •

בָּרוּךְ אַתָּה יי' מֶנּוּ אֲבָרְהָם :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי • מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בַּחֶסֶד • מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים •
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמַתִּיר אֲסוּרִים • וּמַקְיֵם
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת • וּמִי רוֹמֵה לְךָ •
מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מִי כְמוֹךָ אֲב הַרְחֵמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים : וְנֶאֱמָן
אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בָּרוּךְ אַתָּה יי' מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

מיוסד על פי א"ב

וּבָבוּ לְךָ הַכֹּל יִכְתִּירוּ :

חיון ל' אל עורך דין : קהל ל' בוחן לבבות ביום דין :
חיון ל' גולה עמוקות בדין : קהל ל' דובר משרים ביום דין :
חיון ל' הונה רעות בדין : קהל ל' תיקועושה חסד ביום דין :
חיון ל' זוכר בריתו בדין : קהל ל' חומל מעשיו ביום דין :
חיון ל' טהר חוסיו בדין : קהל ל' יודע מחשבות ביום דין :
חיון ל' כובש בעסו בדין : קהל ל' לובש צדקות ביום דין :
חיון ל' מוחל עונות בדין : קהל ל' נזיר תהלות ביום דין :
חיון ל' סולח לעמוסיו בדין : קהל ל' עונה לקוראיו ביום דין :
חיון ל' פועל רחמיו בדין : קהל ל' צופה נסתרות ביום דין :
חיון ל' קונה עבדיו בדין : קהל וחיון ל' רחם עמו ביום דין :
ל' שומר אוהביו בדין : ל' תומך חמיקיו ביום דין :

the height of Zion, and shall flow together to the goodness of the LORD, for wheat, and for wine, and for oil, and for the young of the flock, and of the herd: and their soul shall be as a watered garden, and they shall not sorrow any more at all. Then shall the virgin rejoice in the dance, both young men and old together: for I will turn their mourning into joy, and will comfort them, and make them rejoice from their sorrow. And I will satiate the soul of the priests with fatness, and my people shall be satisfied with my goodness, saith the LORD. Thus saith the LORD, A voice was heard in Ramah, lamentation and bitter weeping; Rachel weeping for her children, refused to be comforted for them, because they *were* not. Thus saith the LORD, Refrain thy voice from weeping, and thine eyes from tears: for thy work shall be rewarded, saith the LORD, and they shall come again from the land of the enemy. And there is hope for thine end, saith the LORD: and *thy* children shall come again to their own border. I have surely heard Ephraim bemoaning himself *thus*, Thou hast chastised me and I was chastised, as a bullock unaccustomed to the yoke: turn thou me, and I shall be turned: for thou *art* the LORD my God. Surely after that I was turned, I repented; and after that I was instructed, I smote upon *my* thigh: I was ashamed, yea, even confounded, because I did bear the reproach of my youth. Surely Ephraim is my precious son; is he *not* my darling child? For whenever I speak of him, I do earnestly remember him still: therefore my bowels are troubled for him: I will surely have mercy upon him, saith the LORD.

THEN SAY THE ברכות AS IN PAGE 33.

THE FORM OF THE תקיעות IN THE SERVICE OF THE FIRST DAY, PAGE 81.

The READER'S REPETITION of the MUSAPH for the SECOND DAY of the NEW YEAR.

THE ARK IS OPENED.

" ברוך אתה LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name.

מוסף ליום שני של ראש השנה

בְּמִרוֹם-צִיּוֹן וְנִהְרָו אֶל-טוֹב יְהוָה עַל-דָּגְנוֹ וְעַל-תִּירְשׁוֹ וְעַל-
 יִצְהָר וְעַל-בְּנֵי-צֶאֱן וּבִקְרָו וְהִיטָה נַפְשָׁם כְּגֵן רֵוָה וְלֹא-יִוָּסְפוּ
 לְרֹאכָה עוֹד : אִזְּ תִשְׁמַח בְּתוֹלָהּ בְּמַחֹל וּבְחָרִים וּזְקָנִים
 יִחַדּוּ וְהִפְכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמֵתִים וְשִׂמְחָתִים מִיָּנוּגִם :
 וְרוֹיְתִי נֶפֶשׁ הַקְּהָלִים דָּשָׁן וְעָמִי אֶת-טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ נְאֻם-
 יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְכִי תַמְרוּרִים
 רַחַל מִבֶּכָה עַל-בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו :
 כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךְ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ
 שָׂכָר לִפְעֻלָּתְךָ נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב : וַיִּשְׁ-תִּקְוָה
 לְאַחֲרִיתְךָ נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לִגְבוּלָם : שְׁמוֹעַ שְׁמִיעָתִי
 אֶפְרַיִם מִתְנוֹדֵד יִסְרֹתֵנִי וְאוֹסֵר כְּעֵגֹל לֹא לְמֹד הַשִּׁיבְגִי
 וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי : כִּי-אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי
 הַיּוֹדְעֵי סִפְקָתִי עַל-יֶרֶךְ בִּשְׁתִּי וְגַם-נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתִּי
 נִעוּרִי : הִבֹּי יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֵלֵךְ שְׁעֵשׂוּעִים כִּי-מִדִּי
 דְּבָרִי בּוֹ זָכָר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל-כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ
 נְאֻם-יְהוָה :

ואומר המפטיר הברכות תמצא ברף ל"ב ע"ב

סדר תקיעות תמצא ביום ראשון ברף פ" ע"ב

מוסף ליום שני של ראש השנה

פזמון הארון

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם :
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא : אֵל עֲלִיּוֹן : גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים : וְקָנָה הַכֹּל :
 וְזָכָר חֲסָדֵי אֲבוֹתָ : וּמִבֵּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם : לְמַעַן
 שְׁמוּ בְּאַהֲבָה :

זכרנו

THE FOLLOWING PORTION * IS READ TO THE MAPHTIR.

וּבְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have an holy convocation, ye shall do no servile work: it is a day of sounding *the trumpet* unto you. And ye shall offer a burnt-offering for a sweet savour unto the LORD, one young bull, one ram, *and* seven lambs of the first year without blemish: and their meat-offering *shall be of* fine flour mingled with oil, three-tenth deals for the bull, and two-tenth deals for the ram; and one-tenth deal to each lamb, for *all* the seven lambs. And one kid of the goats *for* a sin-offering, to make an atonement for you; besides the burnt-offering of the month, and his meat-offering, and the daily burnt-offering, and its meat-offering, and their drink-offerings, according to their form, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.

THE PORTION FROM THE PROPHETS, FOR THE SECOND DAY.

כֹּה אָמַר יְהוָה Thus saith the LORD, The people *which were* left of the sword found grace in the wilderness; *even* Israel, when I went to cause him to rest. The LORD hath appeared of old unto me, *saying*, Yea, I have loved thee with an everlasting love: therefore with loving kindness have I drawn thee forth. Again I will build thee, and thou shalt be built, O virgin of Israel: and thou shalt again be adorned with tabrets, and shalt go forth in the dances of those that make merry. Thou shalt yet plant vines upon the mountains of Samaria: the planters shall plant, and shall eat *them* as common things. For there shall be a day *that* the watchmen upon the mount Ephraim shall cry, Arise ye, and let us go up to Zion unto the LORD our God. For thus saith the LORD, Sing with gladness for Jacob, and shout among the chief of the nations; publish ye praise, and say, O LORD, save thy people, the remnant of Israel. Behold, I will bring them from the north country, and gather them from the extremities of the earth, *and* with them the blind and the lame, the woman with child, and her that travaileth with child together, a great company shall return thither. They shall come with weeping, and with supplications will I lead them: I will cause them to walk by the rivers of waters, in a straight way, wherein they shall not stumble: for I am a Father to Israel, and Ephraim is my first-born. Hear the word of the LORD, O ye nations, and declare *it* in the isles afar off, and say, He that scattereth Israel will gather him, and keep him as a shepherd *doth* his flock. For the LORD hath redeemed Jacob, and ransomed him from a hand too strong for him. Therefore they shall come and sing in

* Note. This Portion is the same on both days.

יוצר ליום שני של ראש השנה

למפטיר בפנחס

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
 לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן-בקר אחד
 איל אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים: ומנחתם סלת
 בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל:
 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים: ושעיר-עזים
 אחד חטאת לכפר עליכם: מלבד עלת החדש ומנחתה
 ועלת התמיד ומנחתה ונספיהם כמשפטם לריח ניחח
 אשה ליהוה:

הפטרה ליום שני של ראש השנה בירמיה סימן ל"א:

כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שרידי חרב הלוד
 להרגיעו ישראל: מרחוק יהוה נראה לי ואהבת
 עולם אהבתיך על-כן משכתיך חסד: עוד אבנך ונבנית
 בתולת ישראל עוד תערי תפוד ויצאת במחול משחקים:
 עוד תטעי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: כי
 ישי"ום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל-
 יהוה אליהנו: כי-כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וצהלו
 בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את-עמך
 את שארית ישראל: הנני כביא אתם מארץ צפון ומבצתים
 מירבתי-ארץ בם עיר ופסח הרה ויולדת יחדו קהל גדול
 ישובו הנה: בבכי יבאו ובתחנונים אובילים אוליכם אל-
 נחלי מים בדרך ישר לא יקשלו ביה קיהייתי לישראל לאב
 ואפרים בכרי הוא: שמעו דבר-יהוה גוים והגידו באזנים
 ממרחק ואמרו מזרה ישראל יקבצנו ושמרו כרעה עדרו:
 כי-פדה יהוה את-יעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ובאו ורגנו

בממים

And they came to the place which God had told him of, and Abraham built an altar there, and laid the wood in order, and bound Isaac his son, and placed him on the altar upon the wood. And Abraham stretched forth his hand, and took the knife to slay his son. And the angel of the LORD called unto him out of heaven, and said, Abraham, Abraham, and he said, Here *am* I. And he said, Lay not thine hand upon the lad, neither do thou any thing unto him; for I know that thou fearest God, seeing thou hast not withheld thy son, thine only *son* from me. And Abraham lifted up his eyes and looked, and behold, behind *him* a ram * caught in a thicket by his horns: and Abraham went and took the ram and offered him up for a burnt-offering, in the stead of his son. And Abraham called the name of the place Adony Yireh: as it is said *to* this day, in the mount of the LORD it shall be seen. And the angel of the LORD called unto Abraham out of heaven the second time, and said, By myself have I sworn, saith the LORD, for because thou hast done this thing, and hast not withheld thy son, thine only *son*: that in blessing I will bless thee, and in multiplying I will multiply thy seed as the stars in the heaven, and as the sand which *is* upon the sea shore: and thy seed shall possess the gate of its enemies; and in thy seed shall all the nations of the earth be blessed: because thou hast obeyed my voice. So Abraham returned to his young men, and they rose up, and went together to Beer-sheba; and Abraham dwelt at Beer-sheba. And it came to pass, after these things, that it was told Abraham, saying, Behold, Milcah, she also hath born children unto thy brother Nahor: Uts his first-born, and Buz his brother, and Kemuel the father of Aram, and Chesed, and Chazó, and Pildash, and Yidlaph, and Bethuel. And Bethuel begat Rebekah: these eight did Milcah bear to Nahor, Abraham's brother. And his concubine, whose name was Reumah, she also bare Tebah, and Gaham, and Thahash, and Maachah.

* Or, A ram after that he was caught.

יוצר ליום שני של ראש השנה

אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לֹו הָאֱלֹהִים וַיְבֹן שֵׁם אַבְרָהָם אֶת־
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשָּׂם אֹתוֹ
עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לַעֲצִים׃ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח
אֶת־הַמֶּאֱכָלֹת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָד׃ יְהוָה
מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם׃ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי׃ וַיֹּאמֶר
אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל־הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעֲשׂ לֹו מְאוּמָה כִּי־עַתָּה
יָדַעְתִּי כִּי־יֵרָא אֱלֹהִים אִתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ
מִמֶּנִּי׃ וַיֵּשֶׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז
בִּסְבָּךְ בִּקְרָנָיו וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה
תַּחַת בְּנוֹ׃ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה וַיִּרְאֵהוּ
אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֵה׃ רַבִּיעַ וַיִּקְרָא מִלֵּאָד
יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם שְׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם׃ וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי
נָא־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא־חֲשַׁכְתָּ
אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ׃ כִּי־בָרַךְ אֲבָרְכְּךָ וְהִרְבָּה אֲרִבָּה אֶת־
זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹול אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרֶשׁ
זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֲבִיּוֹ׃ וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ
עַקְבֹּב אֲשֶׁר שָׁמַעַת בְּקֻלִּי׃ וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ
וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבְאֵר שֶׁבַע׃
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּגֵד לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר הִנֵּה יֹלְדָה מִלִּפְּהָ נִס־הוּא בָּנִים לְנַחֲוֹר אַחִיד׃ אֶת־
עֹוֶץ בְּכָרוֹ וְאֶת־בּוֹז אַחִיו וְאֶת־קִמּוֹאֵל אָבִי אָרָם׃ וְאֶת־
כָּשֶׁד וְאֶת־חִזּוֹ וְאֶת־פִּלְדָּשׁ וְאֶת־יִדְלָף וְאֶת בְּתוּאֵל׃
וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת־רִבְקָה שְׁמִנָּה אֵלֶּה יֹלְדָה מִלִּפְּהָ לְנַחֲוֹר
אַחִי אַבְרָהָם׃ וּפִילְגֶשׁוּ וּשְׁמָה רְאוּמָה וּתְלַד נִס־הוּא אֶת־
טִבַּח וְאֶת־נָחֻם וְאֶת־תַּחֲשׁ וְאֶת־מַעֲכָה׃

may the rectitude of him who bound, and he who was bound, be remembered by thee this day: remember also in mercy, O LORD! the perfect man*, who diligently dwelt in thy tents. The fiery angels and Chashmalim, bend the knee, prostrate themselves, and worship thee: and in reverence, they animate each other, to sanctify the most Holy, with a threefold sanctification.

As it is written by the hand of thy prophet, And one cried unto another, and said, Holy, Holy, Holy.

THEN SAY THE SAME AS YESTERDAY, *אז בקול רעש. וחיות*, *אבינו* page 68, THE WHOLE *שמונה עשרה* AND *מלכנו*, *קדיש* AND *כמוך*. TWO LAWS ARE THEN TAKEN OUT, AND THE FOLLOWING PORTION READ TO FIVE PERSONS.

ויהי אחר הדברים האלה And it came to pass after those things, that God did tempt (LIV) Abraham, and said unto him, Abraham, and he said, Behold, Here *am* I. And he said, Take now thy son, thine only son Isaac, whom thou lovest, and get thee into the land of Moriah, and offer him up there for a burnt-offering, upon one of the mountains which I will tell thee of. And Abraham rose up early in the morning, and saddled his ass, and took two of his young men with him, and Isaac his son; and clave the wood for the burnt-offering, and rose up, and went unto the place of which God had told him. Then on the third day, Abraham lift up his eyes, and saw the place afar off. And Abraham said unto his young men, abide you here with the ass, and I and the lad will go yonder, and worship, and come again to you. And Abraham took the wood of the burnt-offering, and laid it upon Isaac his son; and he took the fire in his hand, and a knife; and they went both of them together. And Isaac said unto Abraham his father, and said, My father: and he said, Here *am* I, my son. And he said, Behold, the fire and the wood: But where is the lamb for a burnt-offering? And Abraham said, My son, God will provide himself a lamb for a burnt-offering: so they went both of them together.

* Jacob.

יוצר ליום שני של ראש השנה

וְעִזְרָתְנוּ סֶלָה: וְהַיּוֹם הַזֶּה לִפְנֵיךָ יוֹפֶקֶד • כּוֹשֵׁר
מִפְעֻלוֹת עֹקֵד וְנֶעֱקֵד • וַיִּשִׁיבֵת הַתָּם אוֹהֶלֶךְ
שָׁקֵד • זְכוֹר אֲדוֹן בְּרַחֲמִים לִפְקֹד • וְתַרְשִׁישִׁי
חֲשַׁמְלֵי יִקֵּד • יִכְרְעוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיךָ לִיקֵד: וְזֶה
אֵל זֶה יַעֲרִיצוּ • וְזֶה אֵל זֶה יִקְדִּישׁוּ • וְשְׁלוֹשׁ קִדְשָׁה
לְקָדוֹשׁ מִקְדִּישִׁים:

כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ:

מן זאנט בלייד נעשטרן • אז בקיל רעש • וחיות בוערות ברח ס"ו ע"ב • אונ גנץ שמונה
עשרה • אבינו מלכנו • גנץ קדיש • אין כבוד • אונ מי היבט אויז צווייא ספרי תורה • אונ

רופט פינף אויף אונ לייאכט דא אין פרשת וירא • ויהי אחד הדברים האלה:

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת־אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר קָה־נָּא
אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִחִידֶךָ אֲשֶׁר־אַהֲבָתָ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לָךְ אֶל־
אֶרֶץ הַמִּדְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחֲרֵי הַהָרִים אֲשֶׁר
אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרֹו וַיִּקַּח
אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֹו וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקַּם
וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים: לִי בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרָחֹק:
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹור וְאֲנִי
וְהַנֶּעֱר גֵּלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוִה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם: וַיִּקַּח
אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֹו וַיִּקַּח בְּיָדֹו אֶת־
הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֹת וַיֵּלֶכְוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וְהָעֵצִים וְאַיִה הִשָּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־
לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכְּוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: שלישי ויבא

אל

pardons the iniquities of his people, and justifies them, as though they were upright. The ninth was, when he was obliged to send away Ishmael, and his mother into the wilderness, to separate him from the only *son*, who was offered on one of the mountains, that he *might* never inherit with him. The tenth was, after the act of circumcision, when God tried him, and said unto him, Take thy son, and offer him up to me; he answered, Which son, whether the son that I begot when uncircumcised, or that which I begot when circumcised? *The Supreme replied*, Even thine only one, which thou lovest so dearly, upon the mountain, on which the divine Shechinah is resplendant. He then rose up in the morning without delay, and joyfully saddled his ass himself; the very ass on which Moses *afterwards* rode, and is the same, on which the Messiah* will ride at the time of the redemption; and they went strait on their journey: when they drew near mount Moriah, they perceived a burning flame ascend from it; by which he understood, that that was the high mountain; when *Abraham* with his finger pointed out to *Isaac* the altar of the most High, even the very altar that was first † built: the only *son* then besought him to bind him hand and foot, that he might not struggle, and thus dishonour his parent; he then bound him as a lamb *for* a burnt-offering, prepared the wood and the fire, and trembling took the knife to slay him, and as an High Priest attempted to offer *his* mixed ‡ meat-offering; while the *most High God*, whose works are tremendous, sat, and beheld the father bind, and the son *submitting* to be bound in reverence: Lo! the angels raised a grievous cry, a *voice* was then heard, *saying to Abraham*, Stretch not forth thine hand to the lad, to destroy him; for the ram that hath been hidden from the creation, is to be offered, and given a ransom for him; and shall be accounted as though he had suffered: he also swore to bless him in an especial manner, and would remember the act of his being bound to his posterity §, to deliver them from all iniquity and wickedness; to take them to him, as his peculiar beloved people, *and* to be our help and salvation for ever. O

* Alluding to Zech. ix. 9.

† Meaning the altar built by Abel.

‡ The Poet made use of this expression, to denote that this action of Abraham's was made up of a mixture of joy and sorrow.

§ Heb. The people that was bannered: alluding to their standards in the wilderness. Numb. ii. 2, and 3, &c.

לְהַצְדִּיקָם בְּיִשְׂרָאֵל׃ הַתְּשִׁיעַ בְּשִׁלְחוֹ יִשְׁמַעֲאֵל
 וְאָמַר לְמַדְבָּרִים׃ מַעַל יַחִיד הַנַּעֲלָה בְּאַחַד
 הַהָרִים׃ מִזֶּה וְלִבָּא לְדֹר דְּוָרִים׃ הַעֲשִׂירִי הָיָה
 אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִלָּה׃ וְנִסְהוּ קַח נָא אֶת
 בִּגְדֶךָ וְהַעֲלֵהוּ לִי לְעֹלָה׃ וְהָשִׁיבוּ לְאִיזָה בֶן לִבָּן
 הָעֶרְלָה אוֹ לִבָּן הַמִּילָה׃ אֶת יַחֲדָךְ אֲשֶׁר אֶהְבֵּת
 בְּחַמְלָה׃ עַל הָהָר אֲשֶׁר עָלָיו שְׂכִינָה מְכַלְלָה׃
 וְהַשְׂכִּים בְּבִקְרָא וְלֹא נִתְעַצַּל בַּעֲצָלָה׃ וְחָבֵשׁ
 הַחֲמוּר בַּעֲצָמוֹ בְּגִילָה׃ הוּא הַחֲמוּר אֲשֶׁר רָכַב
 עָלָיו דָּלָה דָּלָה׃ וְהוּא שְׁעֵתִיד עָנִי לְרִכּוּב בַּעֲת
 הַנֶּאֱלָה׃ וְהִלְכוּ לְדֶרֶכָם בְּיוֹשֶׁר מְסִילָה׃ כְּשֶׁהִגִּיעוּ
 לְצוּפִים רָאוּ שְׁלֵהֶבֶת תְּלוּלָה׃ וְהָבִין כִּי הוּא
 הָהָר לְתִלְלָה׃ וּבְאַצְבַּע הָרָאָהוּ הַמְּזֻבָּח שֶׁל שׁוֹכֵן
 מַעֲלָה׃ הוּא הַמְּזֻבָּח אֲשֶׁר הָיָה מִתְחַלָּה׃ וְצִוָּה
 יַחֲדִיד לְקִשּׁוֹר יָדָיו וְרַגְלָיו לְרִגְלָה׃ שְׁלֹא יִבְעֹט
 מִצּוֹת כְּבֹד לְחַלְלָה׃ וַעֲקְדוּ עַל הַמְּזֻבָּח כְּטִלָּה
 עוֹלָה׃ וְעַרְךָ הָאֵשׁ וְהָעֵצִים הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַמַּאֲכָלֶת
 לְשַׁחֲטוֹ בְּחַלְחָלָה׃ וּכְכֹהֵן גְּדוֹל הַגִּישׁ מִנְחָה
 בְּלוּלָה׃ וַיּוֹשֶׁב וְרוּאָה נֹרָא עֲלִילָה׃ הָאֵב מַעֲקִיד
 וְהָבִין נַעֲקֵד בְּחִילָה׃ הֵן אֲרָאִים צַעֲקוֹ חוֹצָה
 בִּילָלָה׃ וְהוֹשִׁמַּע אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֵל הַנַּעַר
 לַעֲשׂוֹתוֹ כָּלָה׃ וְהָאֵיל אֲשֶׁר הוֹצֵפֵן מִשִּׁשֶּׁת יָמֵי
 בְּרֵאשִׁית לְעוֹלָה׃ נָתַן כְּפָרוֹ וְהוֹחֵשֵׁב לוֹ לִשְׁם
 וְלִתְהִלָּה׃ וְנִשְׁבַּע לְבָרְכּוֹ בְּבִרְכַּה מַעֲלָה׃ וּלְזִכּוֹר
 עֲקִידָתוֹ לְאוֹם נְדָגְלָה׃ לְמַלְטָם מִכָּל עֵין וְעוֹלָה׃
 וְלִקְנוּתָם לְהָיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה׃ לְהָיוֹת יִשׁוּעָתָנוּ

born in his own house, even Anar, Eshcol, and Mamre, and divided himself against them, and smote them with discomfiture, on the night that was appointed of old; and with the help of him who casteth down those that are on high, he recovered all the spoil. The seventh was, when he made a covenant with him between the parts, and shewed him the four potent monarchies, who each in their day were to bear rule over them, but were afterwards to be totally lost. The threefold heifer denoted the kingdom of Edom*, which is as a threshing heifer †, and as the wild boar in the woods. The threefold goat denoted the Grecian empire, which is compared to a goat ‡. The threefold ram, denoted the joint kingdom of the Medes and Persians; as is said ||, And the ram which thou didst see in the vision. The ox, denoted the *empire of the Ishmaelites*; who are compared to oxen. The young pigeon, denoted the Israelites, who are compared to pigeons and turtle doves; as it is said §, O my dove, *thou art* in the clefts of the rock, in the secret places. These he took, and divided them into two parts, in order to weaken their power, and to annihilate their memorial: when the eagle ¶, which is David the first of warriors, came down to devour them, when the sun went down, he drove him away with his robe, because the true reign of the eagle is not to commence till the evening, as shewn by our sages; to acquaint us that their** reign will last but one day of him †† who formed the mountains, all but two parts of an hour according to estimation, when the sun declines to the west, within two parts of an hour of its setting, and it begins to darken: so before the evening comes, will the light shoot forth to the upright: and it shall come to pass, *that at eventide, there shall †† be light.* The eighth was, when he circumcised the flesh of his foreskin, which happened on the tenth day of the month, *even* on the day of Atonement §§; and every year the blood of his circumcision is viewed *by the Supreme*, as the blood of bulls, and their members offered; and for the sake of which, he

* This denotes the Roman empire. See Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. page 216, 217, &c.

† Because the Romans a warlike people, trampled all under foot, as the threshing heifer does the corn. ‡ See Dan. viii. 21.

§ Ibid. 20.

|| Solom. Song. ii. 14.

¶ A bird of prey, by some thought to be the eagle.

** The reign of the Gentiles tyrannizing over the Jews.

†† Alluding to Psalm. xc. 4.

‡‡ Zech. xiv. 7.

§§ This is founded on one of the thirteen rules by which the law is explained. See Note 13.

ילידי ביתו רשומים • הם ענר אשכל וממרא
 ואליעזר מסימים • ויחלק עליהם לילה ויפם
 במהלומים • הוא הלילה אשר היה מקדומים •
 וישב את כל הרכוש בעזרת משפיל רמים •
 השביעי כשנדבר עמו בין הבתרים • והראהו
 ארבע מלכיות בבירים • שמושלים בזמנם ויאבדו
 לדור דורים • עגלה משלשת זו מלכות אדומים
 ארורים • אשר היא פעגלה דשה וכחזירי יערים •
 ועז משלשת אלו יונים שנמשלו לצפירים • ואיל
 משלש זו מלכות מדי ופרס הבירים • פעגין
 שנאמר האיל אשר ראית בברורים • ותר אלו
 בני ישמעאל שנמשלו לשורים • וגזל אלו ישראל
 שנמשלו ליונים ותורים • פעגין שנאמר יונתי
 בחגוי הסלע ובסתרים • ולקח ובתרם לשני
 בתרים • כדי להתיש פהם וזכרם להחרים •
 וירד העיט לאבדם זה דוד ראש הגבורים •
 בצאת השמש היה מניף עליהם בסודרים • שלא
 ימושול בהם העיט עד הערב בסוד מורים • להודיע
 שאין מושלים אלא יום אחד מיומו של יוצר
 הרים • חוץ משתי ידות שעה בשיעורים •
 כשהחמה נוטה במערב שתי ידות שעה מכהח
 אורים • כן עד שלא יבוא הערב יצמח אור
 לישראל • והיה לעת ערב יהיה אור להדורים •
 השמיני בחמולו ערלת בשרים • בעשור לחדש
 ביום הכפורים • ובכל שנה נראת דם מילתו
 כדם פרים ואימורים • ומכפר עונות עמו

which time, he neither saw sun, moon, nor stars : and after the thirteen years, he came forth fully instructed *in the divine Unity* ; he despised the idols, and abhorred the graven images ; and trusting in him who formed him, he cast his lot in the pleasant portion. The second was, when they cast him into the burning fiery furnace, and the King of glory put forth his right hand to deliver him in mercy, and said, *I am the LORD* who brought thee out of the fire of the Chaldees with my word. The third was, when he commanded him wholly to leave the place of his nativity*. The fourth was, when he sent a famine in those days, and which was the first famine that ever was in the world, and which did not extend to all countries, and climates, but only to the land of Canaan, to oblige him to go down to the land of Egypt. The fifth was, when Sarah was taken to the ruler of the people†, on the night of observation, *even the night* that was observed for the destruction of the first-born of the Egyptians : when the LORD plagued Pharaoh with great and terrible plagues. He afterwards dwelt in the land of the Philistines many days, when the king of Gerar took the amiable beauty, he and all his household were rendered incapable of performing their necessary evacuations ; and the angel Michael descended to slay him in wrath : but he exclaimed, Wilt thou also slay a righteous nation, and shed their blood ? To which he replied, Restore the man's wife, for he is a Prophet, and the father of all the wise : he then took sheep and oxen, men-servants, and maid-servants, and presented them to him, and Abraham prayed to God, who was entreated of him from heaven, and healed them of the barrenness of their womb‡. The sixth was, when the ancient kings, with Chedorlaomer king of Elam, came, and attacked, and plundered his brother's son, and on whose account they carried away all the spoil of Sodom : when one who escaped came and informed him what the enemy had done, he armed his principal trained *servants*

* If we seriously reflect on this transaction, we shall find it to be a most severe trial indeed : for in the first place, God ordered him to leave his native country for the land of Canaan : here he was scarcely settled, when God sent a famine (a thing unknown in the world before) in the land ; and what is still more extraordinary, in that country only where he had by his express command come to dwell, in order to oblige him to go down to the land of Egypt : but all this, did not in the least shake the faith of Abraham, nor lessen his confidence in his Maker, who he was fully assured, ordered every thing for his happiness.

† Pharaoh.

‡ Alluding to Gen. xx. 18.

born

יוצר ליום שני של ראש השנה

שנה שלמים • ולא ראה שמש וירח וכוכבי
מרומים • ולאחר שלש עשרה שנה יצא מהם
בכומים • ומאס אלילים ושקץ צלמים • ובטח
ביוצרו ונפל חבלו בנעמים: השני השליכוהו
לכבשן אש פחמים • ומלך הכבוד פשט ימינו
והצילו ברחמים • וגם אני יי אשר הוצאתיך
מאור פשרים בניאומים: השלישי הגלהו
ממולדתו הגלת שלומים: הרביעי הביא רעב
באותן הימים • הוא הרעב הראשון אשר בא
לעלמים • ולא בכל הארצות ובכל התחומים •
כי אם בארץ כנען לנסותו ולהורידו לאדמת
ענמים: החמישי נלקחה שרה למושל עמים •
בדיל שמורים הנשמר לבכורי דמים • וינגע יי
את פרעה נגעים גרולים ואימים • וגר בארץ
פלשתים רבים ימים • ושלח מלך גרר ולקח יפת
פעמים • ונעשה הוא וכל בני ביתו טומטומים:
וירד מיכאל המלאך להרגו בזעמים • וזעק הגוי
גם צדיק תהרוג ותשפוך דמים • ואמר לו השב
אשת האיש כי נביא הוא ואב לחכמים • ולקח
צאן ובקר ועבדים ושפחות והשיב לו תשלומים •
ויתפלל אברהם אל האלהים ויעתר לו ממרומים •
וירפא אותם מעצירת רחמים: הששי בבוא
עליו המלכים הקדומים • עם כדרלעומר מלך
עילמים • ובבן אחיו התחילו תחלה שומנים •
ובשבילו לקחו את כל רכוש סדומים • ובא
הפליט והגיד מה עשו קמים • וירק את חניכיו

ילדי

who observe the precepts, of the middling, and the presumptuously wicked: the righteous are instantly written to everlasting life; and the wicked to the burning fire; but those whose works are equal, remain in suspense till the day of Atonement: if they return from their *evil* works, are careful to repent, and reform their actions, and mind their paths, then will their portion be in life with the righteous; but if they do not repent, they will then be united to death. And thus will it be at the *great* day of judgement, when their works will come to testify as witnesses, and be weighed in the balances; if the good outweigh the bad, and preponderate, the owners are secure, and need not be afraid: and if they are found to be equal, then doth *his* abundant mercy incline towards mercy: for he will turn again, he will have compassion, and will suppress the iniquity of the rebellious, he will pardon iniquity, and lighten the scale of sins, so that the good deeds may preponderate, causing them to pass away in due order* separately: for the LORD is righteous in all his ways, and his work is mercy; he desireth repentance†, more than burnt-offerings, and daily offerings: for repentance and good deeds are as a shield against the divine punishment. We beseech thee, O LORD! who art full of compassion, that when thou risest up to judge the creatures of thy world, that thou wilt not awake thine anger against the fewest‡ of all people, who acknowledge the Unity of thy name night and day, and who continually supplicate thee morning and evening: and as a father inclines towards *his* son, so may thy tender mercy be moved to comfort them, and to cleanse them from the weight of *their* iniquity and trespasses: and remember in favour of them the covenant made with the three perfect ones, and *especially* to the father of the multitude§, who when tried with ten powerful trials, was found perfect in all. The first trial was, when he was born, the diviners and soothsayers took counsel for the great princes, who thought to slay him; when he was hidden under ground thirteen full years; *during*

* Heb. FIRST: FIRST. The proper signification of which is, that God does not suffer our iniquities to accumulate, to cause our final destruction; as was the case with the Amorites; of whom it is said, Gen. xv. 16. "For the iniquity of the Amorites is not yet full." But by taking cognizance of them gradually, he manifests the greatness of his benevolence towards us. Vide Liber Cozri, Orat. 2. Sect. 44.

† Alluding to Ezek. xviii. 32.

‡ Alluding to Deut. vii. 7.

§ Abraham. See Gen. xvii. 4, 5.

which

של צדיקים שומרי פקודים • של בינונים ושל
 זרים • צדיקים נכתבים לחיי עד שקודים • ורשעים
 נכתבים לתבערת יקודים • ובינונים עד יום כפור
 תלויים ועומדים • אם ישובו ממעשיהם ויהיו
 חרדים • ויתקנו מעלליהם ויטיבו צעדים • הלקם
 בחיים יזכו נחמדים • ואם לא זכו • למיתה יהיו
 נאחרים • וכמו כן יעשה ליום הדין • ויבואו
 מעשיהם להעיד פחדים • ובמאזנים יעלו משגי
 צדדים • אם יכריעו טובים על הרעים ויהיו
 כבדים • בעלים יהיו בטוחים ולא פחדים • ואם
 מחצה על מחצה יהיו אגודים • ורב חסד מטה
 כלפי חסדים • ישוב ירחם יכבוש עון מורדים •
 וישא עון ויגביה מרדים • ויכריעו נעימים וענווים •
 ויעביר ראשון ראשון אחרים • כי צדיק יי בכל
 דרכיו ומעשיו חסדים • רוצה בתשובה מכל
 עולות ותמידים • התשובה ומעשה הטוב כתרים
 בפני שודדים • אגא ארון מלא רחמים • בקומך
 למשפט על יצורי עולמים • רוגז בל תעיר על
 מעוטי עמים • המיחרים שמך לילות וימים •
 ולנצחך תמיד מעריבים ומשכימים • וכאב על
 בן יכמרו רחמך בניחומים • לנקותם מפובר עון
 ואשמים • והזכר לברית שלשת תמימים • ולאב
 חמון אשר היה תמים • ונתנפה בעשר נסיונות
 עצומים • ונמצא שלם בכל פעמים • הגם הראשון
 בהולדו נתיעצו החרטמים • ובקשו להרגו גדולי
 המלכות והקוסמים • ונחבא בארץ שלש עשרה

ligent in thy work. In thy wisdom, hast thou made all things beautiful in its season. Before the mountains were brought forth, or ever thou hadst formed the earth, didst thou create repentance, *as* thy healing medicine; and before the stroke hast thou prepared thy cure; and before the wound, didst thou prepare a remedy, because it was foreseen by thy infinite knowledge, before the throne of thy Divine presence, that there is not a man in the earth, *so* righteous as to be admonished of thy burning coals*, and to do *nought but* good, and not be guilty of a breach of thy law; for thou dost not trust even thy servants and thy ministers, and dost attribute folly to the bands of thy hosts: how much more then, those who *were formed of* the earth, and dwell in houses of clay; who are reared in iniquity, and transgress thy precepts; and whose feet thou dost put in the † stocks, when they turn aside from thy paths: for the hand of every man sealeth ‡ thy decrees; and declareth unto them their transgression; when thou dost rebuke *them*, they then confess their iniquity, and acknowledge the truth of thy sentence; thou therefore hast prepared balm for the wound thou hast inflicted, when they return from iniquity, and crave thy pardon: for thou art near to those who call upon thee, to turn thy wrath from them: and this day hast thou chosen to sit in judgment upon thy creatures, who as young sheep pass before thee in thy book, and are all seen at one glance; for thou at one view dost see the heart of all them together; decreest thy decrees for them; and appointest their food and sustenance with thy word: whilst thy people assemble to supplicate thee, and blow the trumpet, as it is said in thy law §, to confuse the accuser, that he may not be able to accuse them before thee: O remember unto them, the binding of Isaac, according to thy oath, and turn the attribute of strict justice to mercy, for thus is thy uniform custom; O have mercy upon them according to thine abundant pity, for they are thy children, and the sheep of thy pasture. And this day three noted books are opened; of the righteous

* Alluding to the punishment of hell.

† A beautiful metaphor, denoting the punishment we become obnoxious to by sin.

‡ A figurative expression denoting the authentic proof of our sins.

§ Alluding to Psalm. lxxxi. 2.

יוצר ליום שני של ראש השנה

לְכָל מִהִירֵי מְלֹאכֶתְךָ • אֶת הַכֹּל עֲשִׂיתָ יָפָה
בַּעֲתוֹ בְּחֻמְתְּךָ • בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ וְהַחֹלָל
אֲדַמְתְּךָ • בָּרָאתָ תְּשׁוּבָה לְמִרְפֵּא אֲרוּכְתְּךָ • וְעַד
לֹא מָכָה הַקְּדֵמָתַת תַּעֲלֶתְךָ • וְעַד לֹא מָזוּר הַגִּהַת
דְּפוּאֶתְךָ • כִּי גָלוּי וְצָפוּי לִפְנֵי כֹס שְׂכִינְתְּךָ • כִּי
אָדָם אֵין צָדִיק בָּאָרֶץ לְהִזְהַר מִגִּחְלָתְךָ • אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַעֲכֹר מִתּוֹרַתְךָ • כִּי לֹא תֵאֱמֹן
בַּעֲבָרֶיךָ וּבִמִּשְׁרֶתְךָ • וְתִהְיֶה תָשִׁים בְּגִדְּךָ
מִחֲנוּתֶיךָ • אֵף שׁוֹכְנֵי בֵּתִי חוֹמֵר עֲפְרוּתֶיךָ •
הַגְּדִלִים בָּעוֹן וְעוֹבְרִים עַל מִצְוֹתֶיךָ • וְתִשֶּׁם בַּסֵּד
רִגְלָם כִּי יִסּוּרוּ מֵאוֹרְחוֹתֶיךָ • וּבִיד כָּל אָדָם יִחַתּוּם
בְּגִירוֹתֶיךָ • וְתִגְדֹּר לָהֶם פֶּשַׁעַם בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ •
וְהַתְּוֹדוּ אֶת עֲוֹנָם וַיִּצְדִּיקוּ דִּין אֱמֶתְךָ • וְלֹכֵן
הַקְּדֵמָתַת צָרִי לְטָרִיתְךָ • כִּי יִשׁוּבוּן מֵאֵין וַיִּבְקְשׁוּ
מִחִילָתְךָ • וְאַתָּה קָרוֹב לְקוֹרְאֶיךָ לְהָשִׁיב מֵהֶם
חֲמֶתְךָ • וַיּוֹם זֶה בַּחֲרֶת לִישָׁב בַּמִּשְׁפָּט עַל
בְּרִיּוֹתְךָ • וּכְבֹנֵי מָרוֹן יַעֲבִרוּן לִפְנֶיךָ בְּסִפְרֶתְךָ •
וְכָלִם נִסְקָרִין בְּסִקִּירַת צְפִיתְךָ • וְתִרְאֶה יַחַד לָבָם
בְּרֵאִיתְךָ • וְתִגְזֹר עֲלֵיהֶם כָּל גְּזֵרוֹתֶיךָ • וְתִקְצוֹב
מְזוֹנוֹתֵיהֶם וּפְרִנָּסָתָם בְּאִמְרַתְךָ • וְעַמְּךָ בְּחֲנוּנָם
מִתְּוַעֲדִים לְחִלּוֹתֶיךָ • וְתוֹקְעִים וּמְרִיעִים כְּאִמּוֹר
בְּתוֹרַתְךָ • וּמַעֲרָבִים קִטִּיגוֹר בְּלִי לְהַשְׁטִינָם
לְקִרְאֶתְךָ • וְתִזְכּוֹר לָמוֹ עֲקֶדֶת יִצְחָק כְּשִׁבּוּעֶתְךָ •
וְתִהְיוּ מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים כִּי כֵן מִדַּתְךָ •
וְתִרְחַם עֲלֵיהֶם כְּרוֹב חֲמִלָתְךָ • כִּי הֵם בְּנֶיךָ וְצֵאן
מִרְעִיתְךָ: וְהַיּוֹם יִפְתָּחוּ שְׁלֹשָׁה סִפְרִים מְנַקְדִּים •

של

And thus will we ascribe holiness unto thee, for thou art our God, and *our* King.

אשר Who can do according to thy mighty works? Who can murmur at thine actions? Who can declare *even* a part of thy glory? Who can express all thy praise? And who can strengthen the glory of thine holiness? Even the heavens and heaven of heavens, cannot contain thy tremendous majesty: the earth and the pillars thereof tremble at thy rebuke: there is none like thee: neither can any be compared unto thee: nor is there any *God* besides thee: Thou *art* the first, and thou *art* the last, and there *is* none besides thee. There is no end nor limit to thine understanding, for it is unsearchable: *all things that are* secret, hidden, and unknown, are open before thee. Thine is the honour, glory, victory, and majesty; thine is the greatness, and power: and according to thy fear, *so is* thy wrath. There is none like unto thee, O LORD! Thou art great, and thy name is great, according to thy greatness: thine is the heavens and all their host, which thou hast created * to serve thee: thine is the earth, and the fulness thereof *is* the footstool of thy feet: thine is the sea, and the dry land; thy fingers have arranged all: thine is the silver, and the gold, and all the lovely works of art: with thee are all the souls deposited together in thy treasures: thine is the wisdom and understanding, and all intelligence proceedeth from thee. O thou who art wise in heart, and mighty in strength; O guide us with thy beneficence: for who in heaven can be compared, or likened unto thee? Who is strong like unto thee, O LORD! conspicuous among thine hosts? God is greatly feared in the assembly of the saints, and revered by all that are round about him. Darkness is thy concealment; and thick darkness thy tabernacle: from the brightness *that is* before thee, proceed coals of fire, and hail. Thou art the faithful God, who keepest the covenant and mercy in thy ward; to give every man according to his ways, when thou payest thine hire. Thou art the Rock whose work is perfect, and *in whom there is* no iniquity: thy work is truth. Thy judgements are profound as the vast abyss! Thy righteousness, *is* exalted as the mighty mountains! Thou dost help and support all those who are di-

* Heb. Which were created.

יוצר ליום שני של ראש השנה

ובכו וילך תעלה קדשה: כי אתה אלהינו מלך:

אשר מי יעשה כמעשיך וכגבורותיך: ומי
יחרהר אחר מדותיך: ומי ימלל קצת
תפארתך: ומי ישמיע כל תהלתך: ומי יעריך
הוד קדושתך: שמים ושמי שמים לא יכלכלו
אימתך: הארץ ועמודיה יתפלצון מגערתך: אין
כמוך ואין כערכך ואין בלתך: אתה ראשון
ואתה אחרון ואפס זולתך: אין קץ וחקר וסוף
לתבונתך: צפון ונעלם ונסתר גלויים לעמיתך: לך
החור והתפארת והנצח הדרתך: לך הגדלה
והגבורה וכיראתך עברתך: מאין כמוך יי גדול
אתה וגדול שמך כגדלתך: לך השמים וכל
צבאם נבראו לשרתך: לך הארץ ומלואה
הדום מרגלותך: לך הים והיבשה והכל כוננו
אצבעותיך: לך הכסף והזהב וכל שכיית
חמדתך: לך כל הנפשות יחד מופקדות
באוצרותיך: לך החכמה והתבונה והשכל
מבינתך: חכם לב ואמין כח התנהג בחסידותיך:
פי מי בשחק יערוך לך לדמותיך: מי כמוך חסין
יה אות בצבאותיך: אל גערץ בסוד קדושים
רבה ונורא על כל סביבותיך: חושך סתרך
וערפל סבתך: מנוגה נגיד ברד ואש גחלתך:
האל הנאמן שומר הברית והחסד במשמרתך:
לתת לאיש כדרכיו בשלמך משכרתך: הצור
תמים פעלו ואין עול אמת פעלתך: משפטיך
תהום רבה וכהררי אל צדקתך: עוזר וסומך

לכל

153 MORNING SERVICE FOR THE NEW YEAR:

All the exalted fiery *angels* sanctify *him* with the voice, *saying*,
The LORD reigneth.

All those who precede * in song, harmoniously sing, The LORD
hath reigned.

Those and these sing melodiously, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the
LORD shall reign for ever and ever.

All those who are pure and comely, forcibly declare, The
LORD reigneth.

All those for whose sake the world was inhabited, unanimously
declare, The LORD hath reigned.

Those and these glorify him gloriously, *saying*, The LORD
shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the
LORD shall reign for ever and ever.

All the LORD's hosts, are instructed to declare, The LORD
reigneth.

All those who are attired with the diadem, in righteousness
declare, The LORD hath reigned.

Those and these with might continually declare, The LORD shall
reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the
LORD shall reign for ever and ever.

All the mighty hosts, in dread declare †, The LORD reigneth.

All those who delight in the delectable *law* declare, The LORD
hath reigned.

Those and these in tuneful notes sing, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the
LORD shall reign for ever and ever.

All the holy angels, sanctify *him* and declare, The LORD
reigneth.

All the assembled congregations adorn *themselves* with rectitude,
and say, The LORD hath reigned.

Those and these sweetly sing, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the
LORD shall reign for ever and ever.

All the sparkling angels, every morning repeat, The LORD
reigneth.

All the lofty angels with a still small voice, whisper, The
LORD hath reigned.

Those and these with a threefold *sanctification* thrice declare,
The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the
LORD shall reign for ever and ever. THE ARK IS CLOSED.

* Alluding to Psalm. lxxviii. 26.

† Heb. Pray, or supplicate.

יוצר ליום שני של ראש השנה

כָּל רֶשֶׁפִי רוּמָה • בְּקוֹל מְקַדִּישִׁים • יי מלך:
כָּל רֹאשֵׁי רוּן • בְּרֶנֶן מְרַנְנִים • יי מלך:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי • בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים • יי ימלך: קהל

יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

כָּל יִקְרִי יוֹפִי • בְּתוֹקֶף מִתְנַיִם • יי מלך:
כָּל יוֹשְׁבֵי יִשׁוּב • בְּיַחְוֹד מִיַּחְדִּים • יי מלך:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי • בְּאֶדְר מְאֹדְרִים • יי ימלך: קהל

יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

כָּל צוּבְאֵי צָבָא • בְּלִמְד מְלֻמְדִים • יי מלך:
כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה • בְּצֶדֶק מְצַדִּיקִים • יי מלך:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי • בְּחֵיל מְחֻזְרִים • יי ימלך: קהל

יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

כָּל חֵילֵי חוּסֵן • בְּחֶרֶדָה מְחֻלִּים • יי מלך:
כָּל חֲשׂוֹקֵי חֲמוֹד • בְּחֻזְקָה מְחֻזְקִים • יי מלך:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי • בְּגִנוֹן מְגֻנְנִים • יי ימלך: קהל

יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

כָּל קְדוּשֵׁי קְדוּשָׁה • בְּקִרְאָה מְקַדִּישִׁים • יי מלך:
כָּל קְבוּצֵי קָהָל • בְּקוּשָׁט מְקַשְׁטִים • יי מלך:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי • בְּנוֹעַם מְנַעֲמִים • יי ימלך: קהל

יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

כָּל חֲשָׁמְלֵי זָקִים • לְבִקְרִים מִתְחַדְּשִׁים • יי מלך:
כָּל תְּרֻשֵׁי גוֹבָה • בְּדִמְוָה מְלַחֲשִׁים • יי מלך:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי • בְּשִׁלּוּשׁ מְשַׁלְּשִׁים • יי ימלך: קהל

יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

סיגור הארון

כל שמי All the heavenly angels, excellently declare, The LORD reigneth.

All those who dwell quietly, with a blessing declare, The LORD hath reigned.

Those and these in lofty strains declare, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

The celestial angels with skill raise *their* banners, *saying*, The LORD reigneth.

They who bare * rule below, with praise declare, The LORD hath reigned.

Those and these surely acknowledge, that, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

All the mighty celestial *angels* chant hymns, *saying*, The LORD reigneth.

All those who pass through the world, forcibly declare, The LORD hath reigned.

Those and these with elegant speech, declare, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

All those who assemble together in rectitude, eloquently declare, The LORD reigneth.

All the angels who are always powerful, in perfect rectitude declare, The LORD hath reigned.

Those and these studiously utter, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

All the liberal princes, with *their* speech declare, The LORD reigneth.

All those who are honoured *by* the amiable words of the Law, in triumph declare, The LORD hath reigned

Those and these by their words declare, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

All the intelligent angels, with praise declare, The LORD reigneth.

Every created being bursteth forth, *saying*, The LORD hath reigned.

Those and these (LIII) inwardly declare, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

* Meaning those of Israel, who subdue their evil imagination.

יוצר ליום שני של ראש השנה

שם המזכיר שמעון בר יצחק חזק ומיידר ג"כ ע"פ א"ב

כָּל שְׁנֵי שָׁחַק בְּאוֹמֵר מַאֲדִירִים יי מֶלֶךְ:
כָּל שׁוֹכְנֵי שִׁקְט בְּבִרְכַּה מְבָרְכִים יי מֶלֶךְ:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי בְּגִבָּה מְגִדִּילִים קהל יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל מְלָאכֵי מַעֲלָה בְּדִיעָה מְגִילִים יי מֶלֶךְ:
כָּל מוֹשְׁלֵי בִטָּח בְּהִלָּל מְהַלְלִים יי מֶלֶךְ:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי בְּיָדָי מוֹדִים קהל יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל עֲרִיצֵי עֲלִיוֹנִים בְּזִמְר מְזַמְרִים יי מֶלֶךְ:
כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים בְּחֵיל מְחַסְּגִים יי מֶלֶךְ:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי בְּטַעַם מְטַכְּסִים קהל יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל וְעוֹדֵי וְעַד בְּיוֹשֶׁר מְיֻפִּים יי מֶלֶךְ:
כָּל וְתִיקֵי וְסֵת בְּכוֹשֶׁר מְכַלְלִים יי מֶלֶךְ:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי בְּלֶהֱג מְלַחֲגִים קהל יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת בְּמֵאֲמֵר מְמַלְלִים יי מֶלֶךְ:
כָּל נִכְבְּדֵי נֹעַם בְּנִצּוֹחַ מְנַצְּחִים יי מֶלֶךְ:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי בְּשִׁיחַ מְשׁוֹחָחִים קהל יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

כָּל בְּעָלֵי בִינָה בְּעֲלֹי מְעֲלִים יי מֶלֶךְ:
כָּל בְּרוּאֵי בְּרִיאָה בְּפִצָּח מְפַצְּחִים יי מֶלֶךְ:
אֱלֹהֵי וָאֱלֹהֵי בְּצַפְצוּף מְצַפְּצָפִים קהל יי יִמְלֹךְ:

יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

151 MORNING SERVICE FOR THE NEW YEAR.

The most high King: the clouds form his recess: flames encircle him: he rides on the cherubims: his servants are sparks of fire: the stars and planets amplify his praise: he shall, &c.

The most high King: he openeth his hand, and satisfieth *all*; he bindeth the waters, *and when he pleaseth* causeth them to flow, to water the earth, and fertilize it; that day unto day, may utter speech, and cause *men* to declare his praise: he shall, &c.

The most high King: he is holy and tremendous, by his fearful wonders; he hath declared the measure of the earth, and laid its corner stone, and all that hath been created, hath he created for his glory: he shall, &c.

The most high King: he hearkeneth to the poor, and is attentive to *their* supplications; he is long-suffering, and his wrath is of short duration; he is the first of all who can claim antiquity, and the last of all who ever will exist: he shall, &c.

THE ARK IS CLOSED.

A mortal king *, consumes and descends to the grave, weary without tranquillity: how long can he reign?

A mortal king: sleep overwhelms him, slumber overtakes him: destruction covers him: how long can he reign?

THE ARK IS AGAIN OPENED.

אבל But, the most high King: he is the true Judge; his work † is truth; he performeth mercy and truth; and is abundant in truth and mercy; his path is truth; his signet is truth; he shall, &c.

READ. and CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

* Heb. Poor: or a craving king. See *Lingua Sacra*, radix אבה.

† Heb. Works.

יוצר ליום שני של ראש השנה

מֶלֶךְ עֲלִיוֹן • סִתְרוּ עָבִים • סִבִּיבּוֹ לְהָבִים • רְכוּבוֹ
כְּרוּבִים • מְשַׁרְתּוֹ שְׂבִיבִים • מְזֻלוֹת
וְכוֹכָבִים • הַלֵּיל מְרִבִּים • לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ:
מֶלֶךְ עֲלִיוֹן • פּוֹתַח יָד וּמִשְׁבִּיעַ • צוֹרֵר מֵיִם
וּמִגְבִּיעַ • יִבְשֶׁת לְהַטְבִּיעַ • לְשָׁלִישׁ וּלְרִבִּיעַ
יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ • שִׁבְחוּ לְהַבִּיעַ • לַעֲדִי
עַד יִמְלֹךְ:

מֶלֶךְ עֲלִיוֹן • קָדוֹשׁ וְנוֹרָא • בְּמוֹפֶת וּבְמוֹרָא •
מִמְדֵּי אֶרֶץ קָרָא • וְאֶבֶן פְּנֵתָה יָרָה • וְכָל
הַנִּבְרָא • לִכְבוֹדוֹ בָּרָא: לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ:
מֶלֶךְ עֲלִיוֹן • שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים • וּמַאֲזִין חֲנוּנִים •
מֵאֲרִיךְ רְצוּנִים • וּמִקְצֵר חֲרוּנִים • רִאשׁוֹן
לְרִאשׁוֹנִים • וְאַחֲרוֹן לְאַחֲרוֹנִים: לַעֲדִי
עַד יִמְלֹךְ:

סוגרין הארון

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן • כָּדָה וְרַד שַׁחַת • בְּשָׂאוֹל וּבִתְחַת • בְּלִיאֹת בְּלִי
נַחַת: עַד מָתִי יִמְלֹךְ:
מֶלֶךְ אֲבִיוֹן • תְּנוּמָה תְּעוּפָנִי • תְּרִדָּמָה תְּעוּפָנִי • תַּהוֹה
יִשׁוּפָנִי: עַד מָתִי יִמְלֹךְ:

וחורין ופותחין

אֲבֵל מֶלֶךְ עֲלִיוֹן • קַחל וְחֹן • שׁוֹפֵט הָאֱמֶת •
מַעֲבִדּוֹ אֱמֶת • עוֹשֶׂה חֶסֶד וְאֱמֶת • נְתִיבָתוֹ
אֱמֶת • חוֹתָמוֹ אֱמֶת: לַעֲדִי עַד יִמְלֹךְ:

חון וקהל יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד:

וַיִּבְרַח READER. And thus it is said, And he was King in Jeshurun.

THE ARK IS OPENED.

מֶלֶךְ עֲלֵינוּ The most high King: He is mightily exalted as Supreme above all; he promiseth, and performeth; is a defence and refuge *to the dispersed*; he seems as if borne, *but* he beareth all; he placeth kings on the throne: he shall reign for ever and evermore.

The most high King: he is mighty *above all* powers; he calleth the generations into existence; he revealeth the secret *things*: his words are pure; he knoweth the numbers to draw out the star Mazaroth*: he shall, &c.

The most high King: who is glorified in the mouth of all: he is able to accomplish all *things*; he hath mercy over all; giveth food to all; he is concealed from all; and his eyes pervade all *things*: he shall, &c.

The most high King: he remembereth all things *supposed to be* forgotten; he searcheth *all* thoughts; his eyes are open on *all*; he declareth to man *his* thoughts; he is the God of *all* spirits; his words are just: he shall, &c.

The most high King: he is pure in his habitation; is conspicuous among his mighty angels; there is *none* can be compared to him, to perform what he hath done: he hath set bounds to the sand of the raging waves of the sea: he shall, &c.

The most high King: he gathereth the waters of the sea; he stilleth the waves of the sea: he breaketh the roaring dashing *waves*, which are sufficient *to deluge* the world, *but* he stilleth them with his mighty word, they return back, and are seen no more †: he shall, &c.

The most high King: he ruleth with power; his path is *as* a storm and whirlwind: he is robed *with* light; the night shineth before him, *as* the day: *and though* thick darkness is his privacy, yet the light dwelleth with him: he shall, &c.

* Or, The stars. See Lingua Sacra, radix מִזְרָה.

† Heb. And where are they?

יוצר ליום שני של ראש השנה

ובכו יידי בישרון מלך :

פוחין הארון

מלך עליון • אמיץ המנשא לכל ראש מתנשא •

אומר ועשה • מעוז ומחסה • גשא ונושא •
מושיב מלכים לפסא : לעדי עד ימלוד :

מלך עליון • גבור בגבורות • קורא הדורות •

גולה נסתרות • אמרותיו טהורות • יוד
ספורות לתוצאות מזרות : לעדי עד ימלוד :

מלך עליון • המפואר בפי כל • והוא כל יכול •

המרחם את כל • ונותן מחיה לכל • ונעלם
מעין כל • ועיניו משוטטות בכל • לעדי

עד ימלוד :

מלך עליון • זוכר נשכחות • חוקר טווחות • עיניו

פקודות • בגיד שיחות • אלהי הרוחות •
אמרותיו נכוחות : לעדי עד ימלוד :

מלך עליון • טהור בזבוליו • אות הוא באראליו •

אין ערוך אליו • לפעול כמפעליו • חול שם
גבוליו • כחמות ים לגליו : לעדי עד ימלוד :

מלך עליון • כונס מי הים • רונע גלי ים • סוער

שאון דכים • מלא העולם דים • משביחם
בעים • ושבים אחור ואים : לעדי עד ימלוד :

מלך עליון • מושל בגבורה • דרכו סופה וסערה •

עוטה אורה • לילה כיום להאירה • ערפל
לו סתרה • ועמיה שרי נהורא : לעדי

עד ימלוד :

visited in wrath for the waters of Meribah*. Consider this, all ye inhabitants of the earth, if it is thus with the perfectly wise, what will become of those who are full of guile! The beloved of the LORD, who first reigned†, and was clear of all iniquity, as an infant of a year old: he delayed not to wage war for the preservation of *his people*: but when commanded to blot out the memorial of those who smote the hindmost‡, he was disobedient, and brought shame on himself as a thief, by having compassion on the delicate one§, who deceived him by his witchcrafts; so that the Supreme repented that he had made him king, and caused him to fall by the hands of his enemies, who broke his kingdom; what then will they who pervert justice do, when he arraigns *them*? The pious king, who tuned hymns|| to his Maker, whose glorious throne was established in mercy, who administered justice and righteousness to his subjects, was suddenly obliged to flee before** the fruit of his body; and when he was met by the tale bearer, who falsely slandered his lord††, and through his flattery ordered the partition of the field‡‡: which decision being heard by the Supreme in his dwelling, he divided the kingdom between his servant and his son§§: what will then tale bearers do when he visits them in wrath? Thousands and ten thousands of congregations which have preceded us *and* are vanished; were not able to justify themselves in purity. Lo! the heavens are not pure in his sight, and all the heavenly angels are as beaten flax: now then can man||| be pure? He gathereth riches by deceit; and working in secret, he says in his heart, who can bear witness against me before him? *Even* the beams, rafters, planks, and stones of *his house*. O thou who art too pure of sight, to view evil, sink our sins in the deepest recesses, and work the good sign for us. Though we have transgressed against thee, yet remember the ancient Patriarchs, who were thy chosen servants, and hide not thyself from the supplications of those who seek thee. Instead of the acceptable bulls, and meat-offering, remember our prayers, and be gracious unto us, and decree an happy life for us, on this New Year. Behold, &c.

* Numb. xx. 13. † Saul, the first king that reigned in Israel.

‡ Alluding to the posterity of Amalek. See Deut. xxv. 17.

§ Agag. See Judg. xv. 9, &c. || David.

** 2 Sam. xv. 16. †† Mephibosheth. Ibid. xvi. 1, 2, 3, &c.

‡‡ Ibid. xix. 30. §§ 1 King. xi. 26, &c. &c.

||| Heb. Those who are filthy and abominable.

יוצר ליום שני של ראש השנה

בועם: ידעו זאת כל יושבי אדמה. אם כן בתמימי
חכמה. מה יעשו מליאי מרמה: ידיד יי אשר
מלך תחלה. כבן שנה נקי מפל עולה. ולא נעצל
ממלחמות עבור הצלה: צוה על מחית המונב.
שנה מפקד להוביש כגונב. בחמלו מעדנות
בכשפיו מתגנב: צור נהם כי המליכו. והפילו
ביד אויביו לדעכו. ומה יעשו מפירי דין כערפו:
חסיד המנעים זמירות לקונו. והוכן בחדר כסא
גאונו. ועשה משפט וצדקה להמונו: חתף
לברוח לפני פרי בטנו. הקדימו רכיל משקר על
אדונו. וחלק לו שדה בחלק לשונו: קול החלוק
בהסכית ממועונו. חלק מלכותו בין עבדו ובין
בנו. ומה יעשה מלשני כפקוד עליו חרונו:
קהלות ורבבות ואלפים. אשר לפנינו. עברו
חלופים. ולא יכלו להצטרק היות חפים: הן
שמים בעיניו לא זכו. וכל לגיוני שחק כפשתה
הועכו. ונתעב ונאלח מה יזכו: קובץ מרמה
ומסתתר בעניניו. אם יאמר בלבו מי יעידני
לפניו. קורותיו ורהיטיו ועציו ואבניו: טהור
עינים ברע מראות. הצלל חטאינו בעמקי
מחבואות. ועשה עמנו לטובה אות: נחנו אם
פשענו מאחריך. הזכר לאבות העולם בחירך.
ואל תתעלם מתחן משחרריך: חן חלף פרים
ומנחה הגונה. זכור הגיונינו ותן לנו חגיגה.
קיימנו לחיים טובים בזה ראש השנה:

הן לא יאמין

ובכו

שְׁבַח I revolved, and considered, *that* under the sun, there is nothing better for man, than to arm himself with the fear of heaven, to persist, and not to relax *therein*. Mine eye hath beheld the strict line of justice: let us first consider ancient Adam, who was created in the image of God, and placed in the garden of Eden: but when he disobeyed the command of his king, the enjoyment of his honour continued not, but he was driven and cast out, and the waving flaming sword placed at the gate. He who continually walked in the availing * paths of goodness, and shone forth from the obscure darkness † of the east, and was attended by righteousness; because he tempted him in whom he ought to have trusted, and desired to know whereby he should inherit the land, his descendants were doomed to four hundred years captivity. Awaken ye princes, and strengthen yourselves to desire and seek righteousness, and meekness, perhaps there may yet be hope. The mighty one ‡ who is esteemed among the mountains §, whose flesh received the covenant || on the eighth day; he sowed, and received an hundred fold: at sixty he begot two children; but in his old age his sight was darkened, because he respected the face ** of the wicked. Do ye now consider in your heart; fear heaven, and withdraw your hand from iniquity, perhaps the LORD of hosts may be gracious, and ye escape from tribulation. He who was amiable in the goodly tents ††, whose form is engraven in the glorious throne of his habitation; of whom it is said ††, And behold, the LORD stood above it: when he returned from Padan, and was delivered from trouble; by delaying to pay §§ his vow to the God who appeared to him, he was punished in the person of Dinah ||| the daughter of Leah. Understand this, ye his creatures, crave his mercy, and be afraid of his furious wrath, *then* may ye perhaps be sheltered in the day of wrath. The two friends and brothers, the children of Yitshar ¶, who, in the performance of their mission, were swift as the hart; and made bounds for the peculiarly beloved people, at the foot of the mountain: they wrote the law; instructed them in the paths of rectitude and equitable judgements: yet were they

* Abraham. † From the gross idolatry in which his ancestors were sunk. See *Lingua Sacra*, radix אֲבָר. ‡ Isaac.

§ This denotes the righteous. || Circumcision.

** Esau. Gen. xxv. 28. †† Jacob. Ibid. 27.

‡‡ Ibid. xxviii. 13. §§ Ibid. xxxv. 1.

||| Ibid. xxxiv. 2. ¶ Or, Light.

visited

שִׁבְתִּי וְרָאָה תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ • אֵין טוֹב לָאֲנוֹשׁ
 מִהֶתְחַמֵּשׁ • בִּירְאֵת מַעֲוֹ לַחֲזֹק וְלֹא
 לְהִמָּשׁ: שׁוֹרֵת הָרִין רָאֵתָה עֵינִי • נָבִין תַּחֲלָה
 מֵאֲדָם הַקִּדְמוֹנִי • בְּצֶלֶם אֱלֹהִים נִבְרָא בְּעֶרְן גִּנִּי:
 מַעַת הַפֶּר פִּי מִמּוֹלֶכֶת • בִּיקֹר לֹא לָן וְנִגְרַשׁ
 בְּשִׁלְכֶת • וְאֵת לְהַט הַחֶרֶב הַמַּתְהַפֶּכֶת: מִדֶּרֶךְ
 בְּדֶרֶךְ טוֹבִים לְהוֹעִילוֹ • מִמְּזוֹרַח הָאִיר עֲלֵט
 מֵאֲפִילוֹ • צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ: עַל נְסוּתוֹ מִבִּטְחוֹ
 בְּבַחֲנִיָּה • וּפֶץ לְהוֹדִיעַ אִם יִירָשְׁנָה • נִגְרָרוּ גִזְעֵי
 גִּירוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: עִירוֹ נְדִיבִים וְהֵתְאוּשָׁשׁוּ
 לְתֹאֲוָה • בִּקְשׁוּ צֶדֶק בִּקְשׁוּ עֲנוּהָ • אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה:
 וְתִיק הִנְעִלָה בְּאַחַד הַהָרִים • לְשִׁמוֹנָה קַיִם בְּרִית
 בְּשָׂרִים • וְזָרַע וּמִצָּא מֵאָה שְׁעָרִים: וְלִשְׁשִׁים נִחְנַט
 בְּמִצִּיק וּמִשְׁעָשֶׁע • וְלִשְׁיֵבָה כְּהָה מֵאוּרוֹ לְהִשָּׁע •
 עֲבוֹר שְׂאֵתוֹ פְּנֵי הָרָשָׁע: נָא שִׁימוּ עַל לֵב מוֹרְאוֹת •
 וְהַשִּׁיבוּ יָד מַעֲוֹל לְהַמְלִיט מִתְּלָאוֹת • אוֹלֵי יַחֲנֹן
 יִי צְבָאוֹת: נָעִים אֲשֶׁר טוֹבוֹ אוֹהֲלֵיוֹ • וְתוֹאֲרוֹ
 חֲקוֹק בְּכֶם זְבוּלָיו • וְהִנֵּה יִי נֹצֵב עֲלֵיו: בְּשׁוּבוֹ
 מִפָּדָן וְנִחְלֵץ מִתְּלָאָה • וְנִדְרוֹ אַחֵר לֹאֵל לוֹ נִרְאָה •
 נִכְשֵׁל בְּדִינָה בֵּת לֹאֶה: בִּינוּ יִצְוִרֵי לְרַחֲמֵי
 לְשֹׂאֵף • גִּירוֹ לָכֶם מִפְּנֵי סַעֲרַת חֲרוֹן אַף • אוֹלֵי
 תִּסְתָּרוּ בְּיוֹם אַף: רַעִים וְאַחִים בְּנֵי תִּיִצְהָר • אֲשֶׁר
 אָצוּ בְּמוֹשִׁלְחָתָם כְּצִבִּי לְמַהֲרָ • וְהַגְבִּילוּ סִגְלָה
 בְּתַחֲתִית הָהָר: רַבִּי תוֹרָה פֶּתְבוּ לָעַם • וְהוֹרוֹם
 דְּרָכֵי יוֹשֶׁר וּמִשְׁפָּטֵי נֹעַם • וּבְמִי מְרִיבָה הוֹפֵקְדוֹ

Hath opposed him, and been accounted blameless? He remembereth those who walk perfectly, and is merciful, when he judgeth the cause of the fatherless: He is pure, high, and exalted, and hath made every *thing* beautiful in its time. *Though* he is mighty, he doth not despise those who are truly humble. He is glorified, riding upon the heavens, while flaming fire is in his presence. He cutteth down *the wicked* with a sharp sword, in defence of the orphans and widows. He rendereth every man according to his work; he hath formed the mouth, and maketh dumb. He hath created* all in mercy; he is exalted, and casteth down those who are on high. He judgeth his creatures in mercy; his work is perfect, he is the God of truth! He will bring the judges of the earth to nought, they shall be dismayed and astonished, when to his praise he first judgeth the cause of his people, before his wrath *appears*. *Even* those who are exact in the performance of justice, are terrified; *because* he vieweth every hidden thing, though he dwelleth in the highest heavens. He beholdeth all things, and searcheth all future events: he calleth the generations aforetime, to investigate and search *their* hearts: he remembereth the covenant to the patriarchs †, and will perform his oath to their || descendants. וְהוּא בְּאֵחָד

IF THE SECOND DAY HAPPENS ON THE FIRST DAY OF THE WEEK, THEY BEGIN HERE.

אָרֶן READ. and CONG. O LORD! though we are destitute of good works, yet let thy great name stand by us, and do not enter into judgement with us; O thou *who art* holy.

וְיָ READ. and CONG. Lo! he hath no trust in his holy ones, and attributeth folly to his mighty angels: how then can those who are cut out of the clods of the earth, be justified? O thou *who art* holy.

ARGUMENT.

IN THIS POEM, THE POET CLEARLY SHEWS, THAT THERE IS NOT A JUST MAN UPON EARTH, THAT DOETH GOOD, AND SINNETH NOT: i. e. IS SO PERFECTLY WISE, OR COMPLETELY VIRTUOUS, AS NEVER TO MISTAKE, OR COMMIT A FAULT; THIS HE DEMONSTRATES FROM A REVIEW OF THE LIVES OF THE ANCIENT PATRIARCHS, PROPHETS, AND KINGS FROM ADAM; HENCE, HE ABSOLUTELY DECLARES, THAT IT IS BEST FOR MAN TO DO HIS UTMOST TO ENDEAVOUR TO ACCOMPLISH ALL THE GOOD HE CAN.

* Heb. Possesseth. † Heb. The first. || Heb. The last.

יוצר ליום שני של ראש השנה

וַיִּשְׁלַם: זוֹכֵר הוֹלֵךְ בַּתּוֹם • חוֹנֵן וְעוֹשֶׂה דִין יְתוֹם
טָהוֹר מָרוֹם וְנִשְׂא • יָפֶה בַּעֲתוֹ הַכֹּל עֹשֶׂה: כֹּפֵּץ
לֹא יִמָּאֵס • לְנִבְזָה בְּעֵינָיו נִמָּאֵס: מְפוֹאֵר רוֹם
עֲרֻבוֹת • נוֹגֵה נִגְדּוֹ וְאֵשׁ לְהַבּוֹת: סוֹעֵף בַּחֲרֻב
שְׁנוֹנוֹת • עֹבֵר יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת: פּוֹעֵל אֶחָד
יִשְׁלַם • צָר פָּה וּמִשִּׁים אֵלֶם: קוֹנֵה הַכֹּל בְּרַחֲמֵי
רֶם וּמִשְׁפִּיל רָמִים: שׁוֹפֵט יְצוּרָיו בַּחֲנִינָה • תָּמוֹ
פּוֹעֵל אֵל אֲמוֹנָה: שׁוֹפֵטִי אֶרֶץ כְּתוּהוֹ • מִפְּתַח
יִבְהִלּוּ וַיִּתְמָהוּ: עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט עַמּוֹ • וַתִּהְלֶן
מִקְדָּמָם מִפְּנֵי זַעַמּוֹ: נְדִיבִים בְּדִקְדוּקָם יְחִי
בְּאֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ פָּעֵל: רֹאֶה כָּל תַּעֲלוּמוֹת • יוֹשֵׁ
בְּגִבְהֵי מְרוֹמוֹת: צוֹפֶה כָּל נוֹלָדוֹת • חוֹפֵשׁ
הַעֲתִידוֹת: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ • חֲקִירֵי
לְתוֹר וּלְדְרוֹשׁ: חוֹן זוֹכֵר בְּרִית רְאוּשָׁנִים • קִי
שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים: וְהוּא בְּאֶחָד

דוען דער אנדריי טאג אן זונטאג גיפאלט היבט מן דא ווידר אן

חוֹן וְקֹהֵל אֲדוֹן אִם מַעֲשִׂים אֵין בְּנוֹ • שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֹד לָנוּ • וְאַל תִּ
בְּמִשְׁפָּט עַמָּנוּ • קְדוֹשׁ:

חוֹן וְקֹהֵל הֵן לֹא יֵאֱמִין בְּקְדוּשָׁיו • וַתִּהְלֶה יְשִׁים בְּאֵילֵי תְּרִשִׁישׁוֹ • וְ
יִצְדָּקוּ קְרוֹצֵי גוֹשׁוֹ • קְדוֹשׁ:

כוונת הפייטן להודיע כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא • ומ
מאדם הראשון • וממנו לאבות • ולנביאים • ולמלכים • ומכולם הוכיח ו
עד שהחליט שאין טוב אלא להיות זרין וחזק לעשות מה שיוכל • ושם המחבר
כפול בראשי החרוזות שמעון בר יצחק הקטן חזק:

שבותנו O cause our captivity to return from afar, to thy holy mount; and we will continually glorify him in his holy temple, because he hath remembered his holy word, *for thou art holy.*

ON THE SABBATH THIS IS SKIPPED, AND THEY BEGIN

קרית מושׁוּׁשׁ

עמוּסִד READ. They who have been borne* by thee, do blow and shout with the trumpet, to perform thy command, according to the declared statute. CONG. Blow the trumpet on the New Moon. READ. O pass by their transgression, and pardon their iniquity; and may their prayer be pleasant as the offering of lambs and bulls: CONG. With trumpets, and the sound of the cornet. READ. May their offspring multiply as the sand of the sea, without number; and their dead † awaken, and ascend out of the earth; CONG. When the standard is lifted up on the mountains, Behold! and when the trumpet is sounded.

שבח We will praise the great name of him, who is a tower of strength‡; when he shall give victory and mighty power to his king, in that day the great trumpet shall be sounded, *for thou art holy.*

קרית מושׁוּׁשׁ READ. O may he restore the joyful city, its temple, and porch, the altar, and all its service vessels. CONG. The LORD shall reign for ever. READ. Then shall heaven and earth shout to his name, and the woods shall clap the hand to praise him in tuneful notes: CONG. For that the LORD had visited his people. READ. The mighty angels, and the morning stars, shall utter praise and song melodiously: CONG. Praise him with the sound of the trumpet.

כל All that inhabit the world, and that dwell on the earth, shall continually say, The LORD hath wrought great things in the earth; and the LORD shall be king over all the earth, *for thou art holy.*

ישפוט He will judge the world in righteousness, and the peoples with rectitude: *for he is the holy God.*

ודוא But he is of one mind, and who can turn him from his purpose? and what his soul desireth he doeth, *for he is holy.*

אתן לפועלי צדק I will ascribe righteousness to the Supreme, on the day he hath chosen to scrutinize the acts of men; his majesty is exceeding great, yet is the attribute of his meekness proportioned to his greatness: He is LORD of the world; and who

* Alluding to Isai. xlv. 3.

† Heb. Their heaps.

‡ Alluding to Prov. xviii. 10.

יוצר ליום שני של ראש השנה

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחַק עֲלוֹת לְהִרְקֵדְשׁוֹ • וּנְפָאֲרֵנוּ תָמִיד בְּדִבְרֵי מִקְדָּשׁוֹ •
כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ • קִדְשׁ:

אן שבת איבר הופפט מן עמוסיד אונ היבט אן קרית משוב

חזן עֲמוּסִיד תּוֹקְעִים וּמְרִיעִים בְּשׁוּפָר • אִמְרַתְךָ
לְקַיִם כְּחוֹק הַמִּסְפָּר • קהל תִּקְעוּ בַּחוּךְ שׁוּפָר:
חזן פִּשְׁעֵם הָעֵבֶר וְעֹנָם כֶּפֶר • מַעַנָם יַעֲרֹב
כְּהִקְרַבְתָּ כְּבָשִׁים וּפָר • קהל בַּחֲצָצְרוֹת וְקוֹל
שׁוּפָר: חזן צִמְחִיהֶם יִרְבוּ כְּחוֹל אֵין מִסְפָּר •
צִבְרֵיהֶם יַעֲרֹרוּ וַיַּעֲלוּ מַעְפָּר • קהל כִּנְשׁוֹא נֶס
הָרִים תִּרְאוּ וְכִתְקוּעַ שׁוּפָר:

שֶׁבַח מְגִדוֹל עֹז שֵׁם הַגְּדוֹל • נִצַּח בְּתַתּוֹ לְמַלְכוּ עֹז וּמְגִדוֹל • בְּיוֹם
הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוּפָר גְּדוֹל • קִדְשׁ: עד כאן

חזן קְרִית מְשׁוֹשׁ הֵיכַל וְאוֹלָם • מִזְבֵּחַ יְשִׁיב וְכָלִי
שָׁרֵת כָּלָם • קהל יִי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם: חזן שָׁמַיִם
וָאָרֶץ יִרְנְנוּ לְשִׁמּוֹ • יַעֲרוֹת יִמְחֲאוּ כֶף לְהִנְעִימוֹ •
קהל כִּי פָקַד יִי אֶת עַמּוֹ: חזן תּוֹקֵף אֲרָאִים
וְכוֹכְבֵי צֶפֶר • תִּהְיוּ יִתְנוּ שֶׁבַח לְהַשְׁפָּר • קהל
הִלְלוּהוּ בִּתְקַע שׁוּפָר:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְבֵי אֶרֶץ • יֹאמְרוּ תָמִיד הַגְּדִיל יִי לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ •
וְהִיא יִי לְמַלְךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ • קִדְשׁ:

יִשְׁפּוֹט תֵּבֶל בְּצֶדֶק וּלְאֻמִּים בְּמִישָׁרִים • הָאֵל קִדְשׁ:

וְהוּא בְּאֶחָד וּמִי יִשְׁיבֵנוּ • וּנְפָשׁוּ אוֹתָהּ וַיַּעַשׂ • קִדְשׁ:

מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק חזק

אֶתֶּן לְפֹעֲלֵי צֶדֶק • בְּיוֹם הַנִּבְחָר מַעַשׁ לְהַבְדִּיק •
בְּאוֹרָתוֹ מְאֹד גְּדֻלָּה • דֶּרֶךְ עֲנוּתוֹ לְפִי
הַגְּדוּלָּה: הוּא אֲדוֹן הָעוֹלָם • וּמִי הִקְשָׁה אֵלָיו
וְיִשְׁלַם

שומרי They who observe his precepts, will yet return to the strong hold: they who feared him, conversed together with abundant rectitude, and the LORD gave ear, and heard, and it was written in the book of remembrance, *for thou art holy.*

זבח When the holy * sacrifice was approved in his sight, he commanded a ram to be bound instead of him, to be offered to him: **CONG.** After that he was caught by his horns in the thicket. **READ.** *The Supreme* instructed his descendants to found the cornet in this month; but if this day happens on the holy Sabbath: **CONG.** *It then is an holy convocation, a memorial of founding the cornet.* **READ.** But if it happens on the common days of the week, we are commanded to found the cornet in all our borders: **CONG.** *It shall be a day of founding the cornet unto you.*

שפור Beautify your works, that the covenant may not be broken: your cry will *then* be heard by him who spread out the heavens as a canopy, and will be more acceptable to the LORD, than the young bull, *for thou art holy.*

ירום **READ.** The Rock of my salvation shall be exalted in the mouth of all people †; make bare thine arm, to save us from those who rise up against us: **CONG.** Thy kingdom is an everlasting kingdom. **READ.** When thou shalt reveal thyself in the sight of all, and thy divine presence shall dwell in *thy temple*, then shall the congregations of ten thousands testify of thee with their mouth. **CONG.** The LORD shall reign for ever and ever. **READ.** Glory and might is properly due to thee from the world, all who inhabit it, and the isles: **CONG.** Who will not fear thee, who art the king of all nations?

שבמי Exalt the tribes thou hast called, and cause them to have dominion; when thou shalt cut down the branches of *thine* enemies, and cast them away, *then* shall the kingdom and dominion be the LORD's, *for thou art holy.*

מוטות **READ.** O brake and destroy the bands of *our* enemies; gather thy dispersed, and redeem them gratuitously: **CONG.** Remember thy congregation which thou hast purchased of old. **READ.** The princes of the people ‡, shall be doubly comforted; when thou shalt publicly reveal the iniquity of their enemies. **CONG.** Remember, O LORD! the children of Edom, in the day of Jerusalem. **READ.** O make our pathways strait, that we may tread securely, and that the ankle of thy precious son may not slip. **CONG.** As thou didst say, I do earnestly remember him still.

* Isaac having by his willingness to be offered, approved himself to God; a ram was ordered to be offered in his stead.

† Heb. Peoples.

‡ Alluding to Isai. xl. 7.

יוצר ליום שני של ראש השנה

שומרי מצותיו עוד ישובו לבצרון. נדברים יראיו בהכשר ויתרון.
ויקשב יי וישמע ויכתב בספר זכרון. קדוש:

חזן זבח קודש כהוכשר אז בעיניו. רגל תמורתו
איל להקריב לפניו. קהל אחר נאחו בסבך
בקרניו: חזן חכם חניטיו לתקוע בזה חדש.
יום זה אם יקרה בשבת קדש. קהל זכרון תרועה
מקרא קדש: חזן טבעו אם בחול יבואכם.
צווי לתקוע בכל גבולכם. קהל יום תרועה יהיה
לכם:

שפרו מעשיכם וברית לא תופר. נאקתכם יאזין שחקים שפר. ותיטב
לוי משור פרי. קדוש:

חזן ירום צור ישעי בפי כל אמים. חשוף זרועך
להושיע ממתקוממים. קהל מלכותך מלכות
כל עולמים: חזן בהגלותך לעין כל שכנך
להועד. קהלות ורבבות בפימו להעד. קהל
יי ימלך לעלם ועד: חזן לך יאתה כבוד ועוז
הגוים חלד וכל שוכניה וכל האיים. קהל מי לא
יראה מלך הגוים:

שבטי מקראך עלה והמשל. גמישות צרים בהתיוף לנשל. והיתה
לוי המלוכה ומשל. קדוש:

חזן מוטות צרים שבר והכחידם. זרויך קבץ וחנם
תפדם. קהל זכור עדתך קניית קדם: חזן נדיבי
עמים ינוחמו בכפלים. קמיהם על פנימו גלה
שולים. קהל זכור יי לבני אדום את יום ירושלים:
חזן סלול מסלתנו ישר לצעד. ובן יקירך קרסול
לא ימערד. קהל כנמת זכור אזכרנו עוד:

שבותינו

שְׁבוּתֵינוּ O cause our captivity to return from afar, to thy holy mount, and we will continually glorify * him in his holy temple, because he hath remembered his holy word, *for thou art holy.*

ON THE SABBATH, THIS IS NOT SAID.

שִׁבּוּחַ We will praise the great name of him, who is a tower of strength †; when he shall give victory and mighty power to his king, in that day the great trumpet shall be sounded, *for thou art holy.*

כֹּל All that inhabit the world, and that dwell on the earth, shall continually say, The LORD hath wrought great things in the earth; and the LORD shall be king over all the earth, *for thou art holy.*

אֲדָר וְהוֹד READ. I will chearfully declare *his* might and praise, I will arrange my prayer with eloquent speech: CONG. I will call on the most High God. READ. On the day that was chosen above the mighty heavens, to judge the upright, who reverence his holiness: CONG. The LORD reigneth, let the earth be glad. READ. The world cannot contain the greatness of his majesty, *and* who is able to declare his mighty power? CONG. God is king over all the earth, praise him ye skilful.

שְׁמוֹ מְפָאֲרִים His name is glorified by the congregation of his lot, and reverently praised by the holy angels, and in his temple all speak of his glory, *for thou art holy.*

דִּיעַ READ. Let all his creatures consider, and understand, that his works are great: CONG. He hath made a memorial of his wonderful works. READ. He hath laid and established the corner ‡ stone of the world; that his people may meditate in his law: CONG. He remembereth his covenant for ever. READ. He hath also written in the law and statute of my meditation, yearly to remember my memorial: CONG. For a memorial in the temple of the LORD.

* This, is one of the many sudden transitions of moods, tenses, persons, and genders, we so frequently meet with in the Hebrew, and which is so peculiar to the sacred language.

† Alluding to Prov. xviii. 10.

‡ Heb. His corner stone.

שְׁבוּתֵינוּ מִמֶּרְחֶק עֲלוּת לְהֵר קָדְשׁוֹ • וּנְפֹאֲרָנוּ
תָּמִיד בְּדְבִיר מְקָדְשׁוֹ • כִּי זָכַר אֶת דְּבַר
קָדְשׁוֹ • קָדוֹשׁ:

בשבת אין אומרים זה

מחר"ל סג"ל היה מרים קולו ביותר ואמר שם הנדול בכל כתר

שֶׁבַח מְגִדוֹל עֹז שֵׁם הַגְּדוֹל • נִצַּח בְּתַתּוֹ לְמַלְכוֹ
עֹז וּמְגִדוֹל • בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גְּדוֹל • קָדוֹשׁ:

כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ • יֹאמְרוּ תָמִיד
הַגְּדִיל יִי לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ • וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ • קָדוֹשׁ:

סג"ל מיוסד על פי א"ב ושם המחבר שמעון בר יצחק חזק ואמץ

חֲזוֹן אֲדָר וְהוֹד אֶתֶּן בְּצַבִּיּוֹן • שׁוֹעַ אֲעֲרוֹךְ בְּנִיב
וְחַנּוּן • קָהֵל אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֲלִיּוֹן: חֲזוֹן בַּיּוֹם
הַנִּבְחָר מִשְׁמֵי עֶרֶץ • מִיִּשְׂרָאֵל לְשָׁפוֹט קִרְשָׁתוֹ
לְהַעֲרִיץ • קָהֵל יִי מֶלֶךְ תִּגְלַת הָאָרֶץ: חֲזוֹן גְּאוֹתוֹ
גְּדֻלָּה עוֹלָם מִהַכִּיל • עֲזִיזוֹ לְסַפֵּר כֹּחַ מִי וְכִיל • קָהֵל
מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זָמְרוּ מִשְׁכִּיל:

שְׁמוֹ מִפְּאָרִים עֲדַת חֲבָלוֹ • וְנַעֲרֵץ בְּאַרְאֲלֵי קוֹדֶשׁ הִלּוּלוֹ • וּבְהִיכְלוֹ
בְּבוֹד אוֹמֵר כָּלוֹ • קָדוֹשׁ:

חֲזוֹן דִּיעַ יִשְׁיֵמוּ כָּל בְּרִיּוֹתָיו • וְיִדְעוּ כִּי גְדֻלּוֹ
גְּבוּרָתָיו • קָהֵל זָכַר עָשָׂה לְנַפְלָאוֹתָיו: חֲזוֹן
הַצִּיב וַיִּרָּה אֶבֶן פָּנָתוֹ • נַחֲלִיאֵל עֲבוֹר לְשַׁעֲשַׁע
בְּאַמָּתוֹ • קָהֵל זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: חֲזוֹן וְרָשָׁם
בְּחֹק דַּת הַגִּיּוֹנִי • בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה לְזָכוֹר וְזָכוֹנִי •
קָהֵל לְזָכְרוֹן בְּהִיכָל יִי:

שומרי

READ. His robe is jealousy. CONG. His girdle is vengeance.
 READ. His privacy is rectitude. CONG. His counsel is faith-
 fulness. READ. His work is truth. CONG. He is righteous
 and perfect. READ. He is near to those who call on him in
 truth. CONG. and READ. He is high and exalted. He dwelleth
 above the skies. He hangeth the earth on a Vacuum.

He liveth and existeth eternally: He is tremendous, exalted,
 and holy.

THE ARK IS CLOSED.

IF THE SECOND DAY OF THE FESTIVAL HAPPENS ON THE
 FIRST DAY OF THE WEEK, THEN ALL THAT WAS SAID
 ON THE SABBATH IS SKIPPED; AND THE STANZAS OF
 יתקע בשופר שבח מנחם עמוס'ך ONLY ARE SAID, TILL
 גדול קדוש. AFTER WHICH, THEY SAY, WHAT WAS NOT
 SAID ON THE SABBATH, AS BELONGING TO THE FIRST
 DAY, page 60, תעיר ותריע אדרת ממלכה ואשלש
 קדושה בקודש, THEN SAY AGAIN OF THE SECOND DAY,
 BEGINNING אדון אם מעשים הן לא יאמין, page 147, AND
 THUS REGULAR TO THE END.

שמו מפארים His name is glorified by the congregation of his
 lot*, and reverently praised by the holy angels, and in his temple
 all speak of his glory, *for thou art holy.*

שומרי They who observe his precepts, will yet return to the
 strong hold: they who feared him, conversed together with abun-
 dant rectitude, and the LORD gave † ear, and heard, and it was
 written in the book of remembrance, *for thou art holy.*

שפר Beautify your works, that the covenant may not be
 broken; your cry will *then* be heard by him who spread out the
 heavens as a canopy, and will be more acceptable to the LORD,
 than the young bull, *for thou art holy.*

שנטי Exalt the tribes thou hast called ‡, and cause them to
 have dominion; when thou shalt cut down the branches of *thine*
 enemies, and cast them away, *then* shall the kingdom and dominion
 be the LORD's, *for thou art holy.*

* Alluding to Deut. xxxii. 9.

† Heb. Harkened.

‡ Alluding to Isai. xlviii. 12.

יוצר ליום שני של ראש השנה

חזן : מַעֲטָהוּ קִנְיָה : קהל : נֶאֱפָד נִקְמָה :
 חזן : סִתְרוּ יוֹשֶׁר : קהל : עֲצָתוֹ אֲמוּנָה :
 חזן : פֶּעֱלָתוֹ אֲמֶת : קהל : צִדִּיק וְיֹשֶׁר :
 חזן : קִרֹּב לְקוֹרְאָיו בְּאֲמֶת : קהל : וְחִזֹּן רֶם וּמִתְנַשֵּׂא :
 חזן : שׁוֹכֵן שְׁחָקִים : קהל : תּוֹלָה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :

קהל וחזן : חֵי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ :

סגורין הארון

ורען דער אנדרר טאג ראש השנה אן וונטאג ניפאלט דען איבר הופפט מן דא אלש וואש מן אן שבת האט גיזאנט * אינ זאנט גיארט דו גיזעץ שבח מנדול אונ דו גיזעץ עמוסיד ביו יחקע בשופר גדול * דער נאך דיבט מן אן פון דען ערשטן טאג וואש מן אן שבת גיט האט גיזאנט * ברף נ"ט ע"ב * תעיר ותריע אדרת ממלכה ביו אן ואשלש קדושה בקודש * אונ דער נאך דיבט מן ווידר אן אין דען אנדרן טאג ברף קמ"ו ע"ב * אדון אם מעשים חן לא יאמין אלש ווייטר נאך אנדר :

שמו : מִפְּאֲרִים עֲדַת חֶבְלוֹ • וְנִעְרָץ בְּאַרְאֵלִי
 קוֹדֵשׁ הֶלְוִלוֹ • וּבְהִיכָלוֹ כְּבוֹד אֹמֵר כָּלוֹ •
 קדוש :

שומרי : מִצֹּתָיו עוֹד יִשׁוּבוֹן לְבִצְרוֹן • נְדָבָרִים
 יִרְאִיו בְּהִכְשֶׁר וַיִּתְּרוֹן • וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע
 וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר זִכְרוֹן • קדוש :

שפרו : מַעֲשֵׂיכֶם וּבְרִית לֹא תוֹפֵר • נֶאֱקַתְכֶם
 יֵאָזִין שְׁחָקִים שִׁפְר • וְתִיטֵב לִי מִשׁוֹר
 פר : קדוש :

שבטי : מִקּוֹרְאֶךָ עָלָה וְהַמִּשְׁלֵ • נְטִישׁוֹת צָרִים
 בְּהַתִּיזָךְ לְנִשְׁלֵ • וְהִתְהַדָּה לִי הַמְּלוּכָה
 וּמִוִּשְׁלֵ • קדוש :

שבותינו

grant us a good end, O thou, who pardonest iniquity, and passest by transgression to the residue of *thine heritage*. When thou exaltest thyself on thy terrible and tremendous throne this day, to judge all the creatures of the earth, grant us redemption in thy mercy, *for* in God we boast all the day long. In thy pity remove our evil imagination: be favourable to us, and hide us in the covert of thy wings; accept our repentance, and extend thy pardon; feed thy people with thy crook, the flock of *thine heritage*. Instruct us in thy ways, that we may continue in thy paths, and preserve thy precepts of rectitude in our heart: may thy tender mercy be moved with desire to pardon us, for we know that we have sinned, and *there is* none to intercede. Command thy salvation for thy beloved congregation, that thirsteth, longeth, and desireth thy mercy; O look, and behold *she* is exceeding sorrowful; *but* thy righteousness is exalted as the mighty mountains; thy judgements *profound* as the vast abyss. O be delighted with our prayer, and with the sound of our alarms; whiten our sins, and cast away our errors; destroy, and cut off the crown of the head of our accuser*: be gracious unto us, O LORD! be gracious unto us, for our soul trusteth in thee. Draw us nigh unto thy salvation, on this beginning of my New Year; gather our dispersed to my resting city; *then* shall mine enemies see that my praise is from thee: I earnestly hoped in the LORD, he is my *continual* hope.

יְמִלֶךְ The LORD shall reign for ever, thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah.

וְאַתָּה But thou art holy, O thou who inhabitest † the praises of Israel, we now beseech thee, O God!

THE ARK IS OPENED.

אֲתָה READER. Thou art our God. CONGREGATION. In heaven and earth. READ. Mighty and tremendous. CONG. His standard is supported by ten thousand. READ. He spoke, and it was. CONG. He commanded, and all was created. READ. His memorial is eternal. CONG. He liveth eternally. READ. He is pure of sight. CONG. He dwelleth in secret. READ. His crown is salvation. CONG. His garment is righteousness.

* Meaning Satan.

† Or, Awaitest.

יוצר ליום שני של ראש השנה

נושא עון ועובר על פשע לשארית: בהנשאך
 לכסא נורא ואיום. ברואי חלד להשפט כהיום.
 ברחמיך עלינו המציאנו פדיוס. באלהים הללנו
 כל היום: רוע יצרנו הסר בחמלתך. רצנו
 וסוכנו במחס אברתך. רצה תשובתינו והרבה
 מחילתך. רעה עמך בשבטך צאן נחלתך: ידענו
 דרכיך ואורחותיך לתמור. יושר פקודיך בלבנו
 לצמור. יכמרו רחמיך סליחתנו לחמור. ידענו
 כי חטאנו ואין מי יעמוד: צוה ישועתך לרעייתך
 האהובה. צמאה לחסדך כמזהה ותאבה. צפה
 והבט כי מאוד נכאבה. צדקתך כהררי אל
 משפטיך תהום רבה: חפוצ בהגיונו ובקול
 תרועתינו. חטאינו הלבן והפקר שגגנו. חבל
 והצמת קדקוד מסטינו. חננו יי חננו כי בך
 חסיה נפשנו: קרבנו לישעך בזה ראש שנתנו.
 קבץ נפוצותינו למרבץ קריתנו. חזן קמים יחזו
 כי מאתך תהלתנו. קוה קויתנו יי תוחלתנו:

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

פוחין הארון

מיוסר על פי א"ב

חזן	אתה הוא אלהינו :	קהל	בשמים ובארץ :
חזן	גבור ונערץ :	קהל	דגול מרבבה :
חזן	הוא שח ויהי :	קהל	וצוה ונבראו :
חזן	זכרו לנצח :	קהל	חי עולמים :
חזן	ט הור עינים :	קהל	י ושב סתר :
חזן	כ תרו ישועה :	קהל	ל בושו צדקה :

חזן

the pillar of incense. And when thou dost sit this day to judge the people*, be thou filled with mercy towards their descendants: enlighten our judgement as the noon day, that we may not depart ashamed: O prepare the vine thou hast † planted, to enjoy everlasting life. For the merit of him who was bound ‡, hear from heaven the needy among mankind, who call on thee in distress: O inscribe our name in thy book of life, and hearken to the speech of our lips, as when Isaac entreated.

שפתינו Our lips declare his praise, *for* in his righteousness we live; may he justify us in mercy, and be our support: O may he revive us as aforetime, as I have been § after two days; on the third day he will raise us up ||, and we shall live.

מִי כָמוֹךָ Who *is* like unto thee, O merciful Father: who in mercy remembereth his creatures to life?

Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

THE ARK IS OPENED, AND THE READER DECLARES HIS MISSION.

שלחתי I have been sent on a mission, by the peculiarly beloved congregation, who are strict in their belief of thee, and who acknowledge thy UNITY with reverence: I have poured out my speech, to entreat thee, O LORD! hearken to my voice *when* I call. THE ARK IS CLOSED. O thou who speakest righteousness, art gracious and favourable, mayest thou be found a refuge and a covert to those who seek thee: though the sentence of thy judgement should be pressed on *thy* creatures, *yet* let my judgement go forth from thee. Accept the arrangement of our sounds with purity: confuse the accuser, and strengthen the advocates: may thine eyes view the rectitude of her who was barren**, and those who were as the hewn rocks ††. O remember the righteousness of the perfect ¶ *man*, who dwelt in thy tents, and is engraven on thy throne; and deliver me from foul iniquity and transgression, and let them not have dominion over me, I then shall be upright. O thou who conductest thyself with mercy *towards us*, remember the covenant, clear us from secret sins, and purify us as with soap; lead us in thy truth, and

* Heb. Peoples.

† Alluding to Psalm. lxxx. 9.

‡ Isaac.

§ Meaning the two captivities: the Egyptian and Babylonian.

|| Will redeem us from the present captivity.

** Sarah, who was barren.

†† Abraham and Isaac. See Isai. li. 2:

¶ Jacob.

יוצר ליום שני של ראש השנה

זָכַר שְׁבוּעָה פְּקֻדֹת לַתְּמוּרָה: וּבְשַׁבְתָּךְ הַיּוֹם
לָרִין עַמִּים. הַמָּלֵא עַל צִאצְאֵיכֶם רַחֲמִים. וְיִגְנוּ
הַצָּהָר וְלֹא נֵצַא נִכְלָמִים. גִּפֶּן נִטְעַתָּךְ תִּכְיֶן
לְאוֹרֶךְ יָמִים: בְּזָכוֹת גַּעֲקֵד הַקְּשִׁיבָה מִשַּׁחֲק. וְ
אֲבִיוֹנִי אָדָם קוֹרְאִיךָ מִדּוּחֶק. חֲזוֹ שָׁמְנוּ עַל
סִפְרֶךָ לְחַיִּים יוֹחֵק. וְנִיב שְׁפָתֵינוּ הַקָּשֶׁב כְּוִיעֶתָר
יִצְחָק:

שְׁפָתֵינוּ מְדוּבָבוֹת עֹז וּבְצִדְקָתוֹ נִחְיָה. בְּרַחֲמִים
יִצְדָּקֵנוּ וְיִזְרְעֵנוּ יְהִיָּה. חֲזוֹ יַחֲיֵינוּ כְּקֶדֶם
מִיּוֹמִים אֲהִיָּה. בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְיָמֵנוּ וְנִחְיָה:
מִי כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים. זֹכֵר יִצְרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים: וְנֶאֱמָן
אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי. מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

פּוֹתֵחִין הָאָרֶץ רְשׁוּת לַש"ן

שם המחבר מרובע שמעון בר יצחק

שְׁלַחְתִּי בְּמַלְאָכוֹת סָגֹל חֲבוּרָה: שׁוֹמְרֵי אֲמוֹנָתְךָ
וּמִי־חֲדִיד בְּמִוְרָא. שְׁפַכְתִּי שִׁיחַ לְבַקֵּשׁ
עֲתִידָה. שְׁמַע יי קוֹלִי אֶקְרָא: סוֹגְרִין מְדַבֵּר
בְּצִדְקָה חוֹנֵן וּמִתְרַצֶּה. מַחֲסֶה וּמַסְתּוֹר לְדוֹר־שִׁיד
הַמָּצֵא. מֵתָח דִּינָךְ אִם בִּיצוּרִים תִּמְצָה. מְלַפְּנִיךָ
מִשְׁפָּטִי יֵצֵא: עֲרֵךְ תִּקְיַעְתִּינוּ שְׁעָה בְּבִירוֹרִים.
עַרְבֵב קִטְיִגוֹר וְאַמִּץ סַנְגוּרִים. עֲקֵרֶת בֵּית וַחֲצוּבֶת
צוּרִים. עֵינֶיךָ תִּחְזִינָה מִיִּשְׁרָיִם: וְיִזְכֹּר לְפָנֶיךָ
צִדְקַת הַתָּם. וְיַעַר אוֹהֶלֶךָ וּבְכֶסֶדְךָ נִחְתָּם.
וַחֲלִצְנִי מִפֶּשַׁע וּמַעֲוֹן נִכְתָּם. וְאַל יִמְשְׁלוּ בִי אֲז
אִיתָם: נוֹהֵג בְּחֶסֶד זֹכֵר הַבְּרִית. נִקְנוּ מִנִּסְתָּרוֹת
וְנִזְכָּה כְּבוֹרִית. נִחְנוּ בְּאַמְתָּךְ וְתִגְנוּ לְאַחֲרִית.

נושא

rejoiced that he was this day visited with an heir, for which he hastened to render thanks and praise to him who was merciful to him, when he visited his virtuous *wife*.

בו שוענונו We have ever depended on him, and he answered us wonderfully; may he accept our supplications as burnt-offerings; may he shield and deliver us from sore diseases. O may the LORD of hosts shield us quickly*.

זכרנו לחיים Remember us unto life, O God! the King, who delighteth in life. O write us in the book of life, for thy sake, O God of life. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה נבור Thou, O LORD! art mighty for ever: it is thou who revivest the dead, and art mighty to save. *Who* sustainest the living with beneficence, and with great mercy quickenest the dead: supportest the fallen, and healest the sick; thou loosenest those who are in bonds, and wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who is like unto thee, O LORD! of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who art* the King who killest, and restorest to life; and causest salvation to spring forth?

תמים פעלך Thy work is perfect, O thou *who art* mighty in counsel. We seek thy presence, may we experience thy righteousness; O cleanse us from impurity, annihilate our shame, accept our cry, and repair our breach. The sheep for sacrifice, are cut off from the fold, even the bulls and lambs for peace-offerings and burnt-offerings†; we therefore will arrange our lips in prayer, O may our supplications be as acceptable as the incense, and mixed meat-offering. If the path of rectitude hath been perverted by our behaviour, and we have been lax in the performance of thy law sent to us by thy Prophets, O remember the arrangement of our prayers, as the altar that was prepared aforetime, when the knife‡ was drawn. As the father and son went together to mount Moriah, to prepare the offering by the observation of thy command: so preserve thou their offspring, and let thy tender mercy be moved by the memorial of thy oath, as

* Heb. As the flying birds.

† For by the destruction of the temple, we are unable to offer any offerings.

‡ Gen. xxii. 10.

יוצר ליום שני של ראש השנה

בְּחַנֵּט מוֹפֶקֶד • חוּן תִּהְיֶה וְעוֹז לְמַרְחָמוֹ שֶׁקֶד •
תָּמָתוֹ בִּיעַת אֲשֶׁר פֶּקֶד :

קָהַל בּוֹ שׁוֹעֲנָנוּ מֵעוֹלָם וַיַּעֲנֵנוּ נִוְרָאוֹת • בְּרִיצוֹ
חַנוּנָנוּ קִבֵּל כְּהֶעֱלָאוֹת • חוּן יִחַלְצֵנוּ
בְּמַגִּינוֹ מִתַּחֲלוּאֵי תוֹצָאוֹת • כְּצַפְרִים עָפוֹת בֵּן
יָגֵן יְיָ צְבָאוֹת :

זָכְרָנוּ לַחַיִּים • מָלַךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים • וְכָתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים : מָלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן •
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לַעוֹלָם אֲדָנִי • מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים •
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמַתִּיר אֲסוּרִים • וּמַקְיִים
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת • וּמִי דוֹמָה לָךְ •
מָלַךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

מיוסד על פי תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

קהל

תָּמִים פֶּעֶלְךָ גְּדוֹל הָעֶצָה • שִׁחַרְנוּ פָּנֶיךָ וְצִדְקָתְךָ
נִמְצָא • רַחֵץ טָנִף וְהַתֵּם שִׁמְצָה • קִבֵּל אֶנֶק
וְגִדּוֹר פִּרְצָה : צֵאן לְטִבַּח גֹּזֵר מִמְּכַלָּה • פָּרִים
וּכְבָּשִׁים לְשִׁלְמִים וְעֹלָה • עֲרִיכַת שִׁפָּה גִּעְרוּךְ
בְּתַפְלָה • שִׁיחָנוּ יוֹשֶׁפֶר כְּהֶקְטֵר וּבִלְוִילָה : נְתִיב
יוֹשֶׁר אִם גִּעְקֵל בִּלְכַת • מִשְׁלַחֲתֶךָ לַעֲזוּב
לְהַתְּרָפוֹת בְּמִלְאכָת • לְנִגְדֶךָ יוֹפֶקֶד מִזִּבְח
מַעֲרֶכֶת • כְּמִאֲכִילַת הַמֶּאֱכִילָה מֵאֵז גַּעֲרַכָּת :
יַחַד אָב וּבֵן בִּלְכַתָּם לְהַר מוֹר • טִבַּח לְהַכֵּן
מִפְקָדֶךָ לְשִׁמּוֹר • חַנוּכָּם נִצּוֹר רַחֲמִים לְכִמּוֹר •

זכר

What is my life? A worm! An insect! Deficient in knowledge and understanding. I depend on the *doctrine inculcated* in the Book of Wisdom*, "A soft answer turneth away wrath." O thou, who art my strength, I hope in thee for support; may thy first expression enlighten me, and inform me, *that thou hast pardoned*. O justify, and strengthen me, and grant me power; for thou art the God of mine exaltation and mercy. Thy congregation stand to implore thy pardon: may thy tender mercy yearn to compassionate and spare them. They pour out their heart as water in thy presence, O mayest thou hear from heaven, thine established dwelling. O strengthen the weak hand of thy people, and send them help and cure. May they comprehend thy words, to hold fast and perform all the pure word of God.

THE ARK IS CLOSED.

אמרתך Thy word is pure, thy testimonies are just: O be not strictly exact with those who come to supplicate thee in judgement, when thou drawest nigh to investigate every hidden sin, O justify the cause of thy poor *people* in judgement. Lo! thou didst build thy world in mercy; and in thine abundant mercy inclineest towards † mercy; O cause the merits to preponderate, establish thy mighty *power*, and be gracious to the posterity of him whom thou didst bring forth from Chaldee‡. Before we call, answer thou us with mercy, and when thou this day visitest thy creatures to remember their actions, *command* thine angels to encamp round about us. O cause thy beneficent attribute to prevail in our favour; cleanse us from iniquity, and cause our transgressions to pass by; exalt thy power in favour of those who sincerely hope in thee, *and grant them* new strength to put forth fresh feathers §. O remember the works of the ancient Patriarch; may his righteousness and rectitude plead for us, and stop the mouth of the accuser; *for* he feared thee, acknowledged thine UNITY, and was active in the performance of thy precepts to honour and glorify thee. He was found perfect in all his trials:

* Prov. ix. 1.

† If the good and bad actions are equal, then God inclines towards mercy.

‡ Abraham. Gen. xv. 17.

§ Alluding to Isai. xl. 31.

יוצר ליום שני שג ראש השנה

אָנִי וּמָה חַיִּי תוֹלָעָה וְרָמָה • נִבְעַר מִדַּעַת וּבִאֲפֶס
מִזְמָה: סָמַכְתִּי יִתְרוֹתַי בְּסֶפֶר הַחֲכָמָה • מַעֲנֶה
רַךְ מְשִׁיב חַיָּמָה: עֵי אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה לְסַעְרֵי •
פֶּתַח דְּבָרְךָ הָאֵר לְחַיֵּי: צְדָקְנִי וְאַמְצָנִי וְתֵן
לְאֵל יָדַי • כִּי אֶתָּה מְשַׁנֵּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי: קָהֵלךָ
עוֹמְדִים לְבַקֵּשׁ מַחִילָתְךָ • רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ לְרַחֲמֵם
בְּחַמְלָתְךָ: שׁוֹפְכִים לֵב כַּמִּים לַעֲמָתְךָ • וְאַתָּה
תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שְׁבִתְךָ: תַּחֲזֹק לַעֲמֶיךָ יָדֵם
הַרְפָּה • שְׁלַח מֵאֵתְךָ עֹזר וְתִרְוָפָה: נוֹאֲמֶיךָ יִשְׁנֹו
לְחֹזֶק וּלְתַקְפָּה • כָּל אִמְרַת אֱלֹהֵי צְרוּפָה:

סוגרין הארון

קהל מיוסד על פי א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

אִמְרַתְךָ צְרוּפָה וְעֲדוּתֶיךָ צְדָק • בָּאֵי עָרִיךָ בְּרִיב
אֵל תִּדְקֶדֶק: גִּשְׁתְּךָ לְחַפֵּשׁ כָּל תַּעֲלוּם
וּבְדָק • דִּין עֲנִיךָ בְּמִשְׁפָּט הַצְדָק: הֵן עוֹלָמְךָ בְּנִית
בְּחֶסֶד • וְרַב חֶסֶד מִטָּה כָּל־פִּי חֶסֶד • זְכוּיֹת הַכְרַע
וְעֵזֶךָ תִּיַּסֵּד • חוֹנֵן עַל נִינִי מוֹצֵא מִכְּשָׁד: מָרֵם
נִקְרָא אֶתָּה תַעֲנֶה • יִמָּצֵא לָנוּ חֶסֶד בְּמַעֲנֶה •
כַּפְקֹדֶה הַיּוֹם יִצְוֶיךָ לְהַמְנִיחַ • לָנוּ מִלֵּאכִיךָ סָבִיב
יַחֲנֶה: מִדַּת טוֹבָה עָלֵינוּ דְּהַגְבֵּר • נִקְנֹו מַעֲוֹן
וּפִשְׁעֵינוּ הֶעֱבֵר • שֹׁגֵב בְּזִרְעֵ לְמִקְוֶיךָ בְּסֶכֶר • עוֹ
חֲלִיפַת כַּף וְעֲלִית אֲבֵר: פְּעוּלַת אֲזַרְחִי לְפָנֶיךָ
לְהַזְכֵּר • צְדָקוֹ יִלִּיץ כּוֹשֵׁר וּמִסְטִין יִסְכֵּר • קָבֵל
מִזְרָאֶךָ יַחֲוֶדֶךָ לְהַכִּיר • רֵץ בְּפִקּוּדֶיךָ לְיִשָּׁר וּלְיִקָּר:
שָׁלֵם נִמָּצֵא בְּכָל אֲשֶׁר נִפְקֵד • שׁוֹעֲשֵׂע כְּהַיּוֹם

בחנט

תְּנֵהנוּ O lead us into the land of the living, *that we may say*, Come, and let us walk in the light of the LORD; and the kingdom shall be the LORD's, *who is holy*.

THEN SAY עֲמִידָא לְאַרְץ page 45, AND כְּבוֹדוֹ אֵיחָל, THE SAME AS YESTERDAY, TILL AFTER עֲשֶׂרָה שְׁמוֹנָה, WHEN THE READER SAYS,

*The READER'S REPETITION of the PRAYER for
the SECOND DAY of the NEW YEAR.*

THE ARK IS OPENED.

” בְּרוּךְ אַתָּה Blessed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name.

מִסֹּד חֲכָמִים According to the institution of the wise and intelligent, and their instructive knowledge; I will open my mouth with prayer and supplications, to implore and entreat the presence of the Supreme King of kings, and LORD of lords.

R E A D E R.

אֶתִּיתִי I *am* come to supplicate thee with a broken and bruised heart, to implore mercy, as the beggar at the gate: O suffer thy tender mercy to be moved, and diffuse not the attribute of strict justice: O LORD! open thou my lips; *for* there is no expression in my mouth, nor word on my tongue: behold, O LORD! thou knowest all. From the depth of my heart, I hope in thee; I will for ever take refuge in the covert of thy wings. Trembling, fear, and dread doth seize me, when with a heavy heart, I supplicate the presence of him who is tremendous. In eloquence and knowledge, I am greatly deficient, I therefore am terrified and afraid. I am weary of fighting, *dreading* how to stand in thy presence, as I have no *good* works to render *me* pure in thy sight. I am sent by the congregation of thy people to supplicate thee; O prepare their heart, and incline thine ear. What am I?

יוצר ליום שני של ראש השנה

תִּנְהַגְנוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים לְהִתְהַלֵּךְ • בְּאוֹר יְיָ לְכוּ וְנִלְכֶה • וְהִיתָה
לִי הַמְּלוֹכָה • קְדוֹשׁ:

מן זאנט דא המאיר לארץ בדף ה" אונ כבוד איהל אלש נאך אנערד ביז נאך שמונה עשרה
בלייך מן בעשטרט האט ניואנט • אונ דער נאך היבט דער חון דיא שמונה עשרת אן

תפלת יוצר לשליח צבור בקול

פורחין הארון

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ • אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם •
אֱלֹהֵי יִצְחָק • וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב • הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיוֹן • גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים • וְקִנָּה הַכֹּל •
וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת • וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם • לְמַעַן
שְׁמוּ בְּאַהֲבָה:

מְסוֹד חַכְמִים וְנְבוֹנִים • וּמְלָמֵד דַּעַת מְבִינִים • אֲפֻתָּחָה פִּי
בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּנִים • לְחִלּוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

מיוסד על פי א"ב ובסוף חתום שם המחבר שמעון

החון אימר אתיתי כולו בנינו

אֶתִּיתִי לְחַנּוּךְ בְּלִב קְרוֹנֵעַ וּמוֹרֶתֶח • בִּקְשֵׁי רַחֲמִים
כַּעֲנִי בִפְתָח: גִּלְגַּל רַחֲמֶיךָ וְדִין אֵל
תִּמְתַּח • יְיָ שִׁפְתֵי תִפְתַּח: דָּבָר אֵין בְּפִי וּבִלְשׁוֹנִי
מֶלֶךְ • הֵן יְיָ יִדְעֵת כְּלָה: וּמִמַּעַמְקֵי הַלֵּב לִפְנֶיךָ
אוֹחִילָה • אַחֲסֶה בְּסֹתֵר כְּנִפֶיךָ סִלָּה: זִלְעָפָה
וּפְלִצוֹת אַחֲזוּנִי בְּמוֹרָא • חִלּוֹת פָּנֵי נוֹרָא בְּנֶפֶשׁ
יִקְרָה: טוֹב טַעַם וְדַעַת קִטְנָתִי לְחִסְרָה • עַל כֵּן
זָחַלְתִּי וְאִירָא: יִגְעֵתִי בְּאַנְחָתִי אֵיךְ לַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ
כִּי אֵין מַעֲשִׂים לְזֻכוֹת בְּעֵינֶיךָ: לְחִלּוֹתֶךָ שְׁלַחוּנִי
מִקְהֵלוֹת הַמוֹנֶךְ • תִּכְיֵן לִבִּם תִּקְשִׁיב אֲזוּנֶךָ: מָה

אני

יְרָאָה May thy work and thy glory be manifest to the perfect, that they may live, *and enjoy* length of days under thy shadow; for thy kingdom is an everlasting kingdom, O thou *who art* holy.

זָכוֹר O remember those who hope in thee, and prepare thy delicate table *for them*; thy glorious praise is in their mouth for a blessing: the memory of the righteous is blessed. O remember the princes of the people, the ancient Patriarchs, *and through their merit* withhold thy servants from presumptuous and unknown sins; for the mercy of the LORD is from everlasting to everlasting. O remember the perfect tabernacle, that now is solitary; O hasten to rear and establish it; *then* shall mount Zion rejoice, and the daughters of Judah be glad.

לִחֵי עוֹלָם May my faithful ones be inscribed to everlasting life; may they be worthy to behold the beauty of the LORD, *and* be as a memorial in the temple of the LORD, O thou, *who art* holy.

שׁוֹפָר The sound of the mighty trumpet will be heard, to clothe and bind them with everlasting joy; and those who are perishing in the land of Assyria shall come. The sound of the trumpet shall spread beyond the rivers*, to proclaim freedom to Judah and Ephraim; and those who are dispersed in the land of Egypt. The trumpet shall sound aloud through France and Spain, to sanctify the dispersed in the four corners of the earth, and to renew *their kingdom* for ever; and they shall bow themselves down before the LORD, in the holy mountain.

אֲמַרִי נִיחָמֶךָ The twofold † expression of thy comforting words, shall delight me, to serve thee for ever in all *our* borders, on the holy mountain, and in Jerusalem, O thou *who art* holy.

כֹּלֶךָ קְדוֹשׁ Thou holy King, who dwellest in the mighty heavens, hasten the bringer of the good tidings, of the appearance of the Messiah: and when it will be said, The LORD reigneth, the earth will rejoice. Thou most high and exalted King, who knowest *all*, and art witness; O build thy city, for the appointed time is come, *that* the LORD shall reign for ever. O King! thy dominion is eternal over all; O make strait the path for the benefit of those who fear thee, *that* the LORD may reign *over us* for ever.

* Denoting the ten tribes who were carried away to Halah and Habor, by the river Gozan. See 2 King. xviii. 11, &c.

† Alluding to Isai. xl. 1. and li. 12.

יוצר ליום שני של ראש השנה

יִרְאֶה פְּעֻלָּה וְהִדְרֵךְ לַתְּמִימִים • חַיּוֹת בְּצִלָּה לְאוֹרֵךְ יָמִים • מַלְכוּתָךְ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים • קְדוּשָׁה:

זְכוּר מְקוֹיֶךָ נָהַת שְׁלֹחֲנֶךָ לְעֶרְכָּה • אֲדָר תְּהַלֵּתָךְ
בְּפִימוֹ לְהַתְּבָרְכָה • זָכַר צִדִּיק לְבָרְכָה •
זְכוּר נְדִיבֵי עַמִּים אֲבוֹת הָעוֹלָם • חֲשׂוֹךְ עֲבָרֶיךָ
מִזְרוֹן וְנִעְלָם • וַחֲסֵד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם • זְכוּר
סִכַּת שֵׁם הַיּוֹשֵׁבֶת בְּדוֹדָה • חוֹשָׁה לְהַכִּין אוֹתָהּ
וּלְסַעְדָּהּ • יִשְׁמַח הָרַצִּיּוֹן וְתִגְלַלָּהּ בְּנוֹת יְהוּדָה •

לְחַיֵּי עוֹלָם יִפְתָּבוּ אֲמוּנֵי • יִזְכּוּ לַחַיּוֹת בְּנוֹעָם יְיָ • לְזַכְרוֹן בְּהִיכַל יְיָ •
קְדוּשָׁה:

שׁוֹפָר עֲבֶרֶת קוֹלוֹ נִשְׁמָע בְּאֲשׁוּר • לְהַעֲטוֹת
שִׁמְחַת עוֹלָם בְּקִשׁוּר • וּבְאוֹ הָאוֹבְדִים
בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר • שׁוֹפָר פָּצִץ קוֹלוֹ בְּעֶבְרֵי נְהָרִים •
חִירוֹת לְהַשְׁמִיעַ יְהוּדָה וְאַפְרַיִם • וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם • שׁוֹפָר צִרְפָּת וּסְפָרַד יִצְרָח לְהַתְּקַדֵּשׁ •
נְפוּצִים בְּאַרְבַּע נֶצַח יִחַדֵּשׁ • וְהַשְׁתַּחֲוִי לַיְי בְּהָר
הַקּוֹדֵשׁ:

אֲמִרֵי נִיחּוּמִיד יִשְׁעִשְׁעוּנִי בְּכַפְלִים • סִלָּה לְעַבְדֶּךָ בְּכָל נְבִלָּים • בְּהָר
הַקּוֹדֵשׁ בִּירוּשָׁלַם • קְדוּשָׁה:

מֶלֶךְ קְדוּשָׁה שׁוֹכֵן שְׁמֵי עֶרֶץ • נִחֵץ מִבֶּשֶׁר עֲלוֹת
הַפּוֹרֶץ • יְיָ מֶלֶךְ תִּגְלַת הָאָרֶץ • מֶלֶךְ רֶם
וְנִשְׂא הַיּוֹדֵעַ וְעַד • בָּנָה קְרִיתָךְ כִּי בָא מוֹעֵד •
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד • מֶלֶךְ שְׁלִטוֹנָךְ לְעַד בְּכָל
מְשָׁלָם • וְיִשָּׂר לִירֵאֶיךָ דָּרֶךְ לְהוֹעִילָם • יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ לְעוֹלָם:

O King! thus hast thou likewise ordained for his posterity, to stand in judgement *this* day, and find redemption, that they may escape the dread of thee, who *art* tremendous.

שומרי מצות They observe thy precepts, are thy witnesses, and serve thee: take them up, and exalt them, to magnify thy glory; for they all are thy *true* servants, O thou, *who art* holy.

זכור דורשׁ O remember those who seek thee, to strengthen them in life, exalt their horn, and cause thy mercy to precede *thine* anger: remember thy congregation whom thou hast purchased of old. Remember those *thou didst* draw after thee, who supplicate thee in love: they are supported by the meditation of thy fiery law*: the tribe of thine inheritance which thou hast redeemed. O remember, and hasten the approach of the day of thy salvation, that we may enter thy tabernacle, and bow down in thine oracle, *even* Mount Zion, where thou dost dwell.

ברחמים With *thy* mercy dignify the young † sheep, and grant them their necessary sustenance: and I *will offer* my prayer unto thee, O LORD! in an acceptable time, O thou *who art* holy.

שופר The appointed time is come to sound the cornet formed of a ram's horn, according to its institution, in memory of his tried ones ‡, *instead of whom was offered* a ram caught in the thicket by its horns: O thou most merciful, remember the trumpet that terrified the camp §, and caused them to stand at a distance; mayest thou delight to justify us, *as when* the trumpet waxed exceeding loud. Thou hast ordained the trumpet to be sounded by those *of whom it is said*, Who can count || the dust? They return from iniquity, to seek expiation. Blow the trumpet on the *day of* the New Moon.

אל חק God hath been gracious unto his inheritance, and highly favoured them, by instructing them to comprehend the number of his offerings, and which is more acceptable to the LORD than a young bull, O thou *who art* holy.

מלך The *heavenly* King will judge the people** with rectitude, for the exaltation of his *people*: he will view, and strictly examine their cause, when he exalts himself to establish his throne in judgement. The mighty King alone shall be sanctified by displaying his righteousness! the living *God* will be exalted when he is glorified in judgement, to maintain the cause of his servant. The *heavenly* King will in wrath remember mercy, according to his word: he is nigh to justify the people who proclaim the Unity of his name, *and to maintain the cause of* his people Israel in their daily necessities.

* Alluding to Deut. xxxiii. 2.

† Meaning Abraham and Isaac.

|| Alluding to Numb. xxiii. 14.

‡ Alluding to Jer. xlix. 20.

§ Exod. xix. 16. and xx. 15.

** Heb. Peoples.

יוצר ליום שני של ראש השנה

גִּזְרֹת כֵּן לַצִּאצְאִיכֹו פְּדִיוֹם: עֲבוֹר לְהַמְלִט
מִשְׁאֲתָךְ אִיוִם לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמִדוֹ הַיּוֹם:

שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת עֲרִיד וְעוֹבְרִיד נִטְלִים וְנִשְׁאֵם לְהַרְבּוֹת כְּבוֹדְךָ פִּי
הַכֹּל עֲבָרִיד קְדוֹשׁ:

זְכוֹר דּוֹרְשֶׁיךָ לְתַחִי לְעוֹדְדִם וְהָרִם קִרְנִם
בְּהַמְיָךְ לְהַקְדֵם זְכוֹר עֲרִידָךְ קִנִּית קָדֶם:
זְכוֹר הַמְשִׁיכָה אַחֲרֶיךָ בְּאַהֲבָה לִי לִוְיָתָן נִסְמַכְתָּ
בְּשַׁעֲשִׁיעֲרֹת נַחֲלֹתָךְ גְּאֻלָּתִי שֶׁבַט גְּהֻלָּתָךְ: זְכוֹר
וַיִּמָּהֵר יוֹם יִשְׁעֶךָ לְקִרְבּוֹ בְּדַבִּירְךָ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
וּבְמִשְׁבְּנוֹתֶיךָ לָבֵא הֵר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ:

בְּרַחֲמִים יִקָּר צַעֲרֵי הַצֹּאן חֲקֵם הַמְרִיפִם פְּנִימִי וְחִיצוֹן וְאֲנִי תַפְלִי
לְךָ יְיָ עַת רְצוֹן קְדוֹשׁ:

שׁוֹפָר זִמְנוּ בָּא תִקְוֶעַ בְּעִנְיָנוּ בִּקְרֹן אֵיל לְהִזְכֹּר
לְבַחוֹנָיו אַחֵר נֶאֱחָז בִּסְבָּךְ בִּקְרָנָיו:
שׁוֹפָר חֲרָד הַמַּחְנֶה מִרְחוֹק לַעֲמִיד רַחוּם זִכְרָהּ
וּלְצִדִּיקָיו תַּחֲמוֹד הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד:
שׁוֹפָר טַכְסֶת בִּכְסֶה לְמִי כִנְיָ עֶפְרָיִם יִשׁוּבוֹן מֵאֵין
בְּכַפּוֹר לְהַתְּכַפֵּר תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר:

אֵל חֲנֹן נִחַלְתָּ בְּנוֹעַם לִישְׁפָּר יָדְעָם קִרָּא קִרְבָּנוֹתָיו בְּמִסְפָּר וְתִשָּׁב
לִי מִשׁוֹר פֶּר קְדוֹשׁ:

מֶלֶךְ יִשְׁפּוֹט עַמִּים בְּמִישְׁרִים לְנִשְׁאֹו צוֹפֵה
לְרַקֹּדֵק דִּינָם בְּהַתְּנִשְׁאֹו כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט
כִּסְאוֹ: מֶלֶךְ כְּבִיר נִקְדָּשׁ בְּצִדִּיקָה לְבָדוּ חֵי יִגְבֶּה
בְּמִשְׁפָּט בְּהַתְּכַבְּדוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדוֹ: מֶלֶךְ
לְרוֹנֵי רַחֵם יִזְכּוֹר כְּנוֹאֲמוֹ קִרְבֵּי לְהַצְדִּיק עִם
הַמִּיַּחֲדִים שְׁמוֹ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמוֹ:

135 MORNING SERVICE FOR THE NEW YEAR.

יְהוָה May his great name be exalted, and sanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life time, and in your days, and in the life time of the whole house of Israel : speedily, and in a short time; and say ye, Amen.

אמן Amen. May his great name be blessed, and glorified for ever and ever. His name and memorial shall also be exalted for ever and ever.

יְהוָה May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored: Blessed is He, far exceeding all blessings, hymns, praises, and beauties, that are repeated throughout the world; and say ye, Amen.

WHILE THE READER SAYS **ברוך**, THE CONGREGATION SAYS,

READER. Bless ye the LORD, who is ever blessed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Blessed be the LORD, who is blessed for ever, and evermore.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who formeth the light, and createth * darkness: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treasure of everlasting life: for he commanded light from darkness, and it was.

יְהוָה Blessed, praised, glorified, extolled, and exalted, shall be the holy name of the Supreme King of kings, Blessed is He: for he is the first and the last, and besides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praise* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all blessing and praise. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Blessed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

מֶלֶךְ אֱמִן Thou art the fostering King; thy word is established of old time, thy name shall be glorified in thy assembled congregation, thy word, O LORD! is established for ever. O King! when thou didst this day finish thy work *in the creation of him who was formed in thine image, and didst deliver him from judgement†, to declare thy truth from generation to generation.*

* Or, Decreeeth darkness.

† God did not put the sentence in force against Adam, as mentioned Gen. ii. 19.

יוצר ליום שני של ראש השנה

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתִיָּה
וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא
יְתַבְרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלָּה זְכוֹרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים :

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקֻדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְעִילָא
וּלְעִילָא מְכַל בְּרַכְתָּא וּשְׁרִתָּא תַּשְׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְאָמִירוֹ בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

ווייל דער חזן זאגט זאגט קהל יתברך

החזן אומר ברכו בקול רם ובנעימה

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקֻּדְשׁ בְּרִיד הוּא שֶׁהוּא
רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן מִבְּלַעֲדֵי אֵין
אֱלֹהִים סְלוּ לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהּ
שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵי וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וַתְּהַלָּה: בְּרִיד שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

ברכו את יי המבורך :

וחקהל עוכין ברוך יי המבורך
לעולם ועד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם יוצר אור
ובורא חושך עשה שלום
ובורא את הכל : אור עולם
באוצר חיים אורות מאופל
אמר ויהי :

מ מוסד על פי א"ב וחתום המחבר שמעון בר יצחק

מֶלֶךְ אָמוֹן מֵאֲמֹרֶךְ מְרַחֵק מוֹצֵב שְׁמֶךָ יִתְפָּאֵר
בְּעֲדָתְךָ יִתִּיצֵב לְעוֹלָם יי דְּבָרְךָ נָצַב :
מֶלֶךְ בְּכָלוֹתְךָ הַיּוֹם מַעַשׂ אֲמוֹנוֹתְךָ מִדִּין הַצִּלָּת
מְרוֹקִם בְּתַמוֹנָתְךָ לְדוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתְךָ מֶלֶךְ

נזרת

Morning Service for the New Year.

THE KING,

Sitteth on the High and Exalted Throne.

שוכן עד Inhabiting eternity, high and holy is his name: and it is written *, Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praise is comely. With the mouth of the upright shalt thou be extolled: blessed with the lips of the righteous: sanctified with the tongue of the pious; and praised in the midst of the saints.

ובמקהלות And in the congregations of ten thousands of thy people, the house of Israel, shall thy name and memorial, O our King! be glorified *in song*, throughout all generations; for such is the duty of every created being, towards thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, to render thanks, to praise, extol, glorify, exalt, ascribe glory, bless, magnify, and adore thee, even beyond all the songs and praises of thy servant David, the son of Jesse, thine anointed.

ישתבח Our King, thy name shall be praised for ever: *thou art* the great, holy, and sovereign God, in heaven and earth: for unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, appertaineth for evermore, song, and praise; hymn, and psalm; strength, and dominion; victory, power, and greatness; adoration, and glory; holiness, and majesty; blessings and thanksgivings from now and evermore. Blessed art thou, O LORD, God! the King, great with praises: the God of thanksgivings, and LORD of wonders: who chooseth *to be praised with songs of psalmody*: and is the King who liveth eternally.

ועתה O may the mighty power of the LORD be now magnified, as thou hast declared *in thy saying*. O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they have been of old.

* Psalm. xxxi. 1.

יוצר ליום שני של ראש השנה

המלך

יושב על כסא רם ונשא:

שוכן עד מרום וקדוש שמו: וכתוב רננו

צדיקים ביי לישראל נאזח תהלה: בפי

י שרים תת ר ומם: ובדברי

צ דיקים תת ב רך: ובלשון

ח סידים תת ק דש: ובקרב

ק דושים תת ה לל:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר

שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת

כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו להודות

להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלם

על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך

משיחך:

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש

בשמים ובארץ כי לך נאח יי אלהינו ואלהי

אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרת עוז וממשלה נצח גדלה

וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות

מעלה ועד עולם: חזן חורר ברוך אתה יי אל מלך גדול

בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר

בשירי זמרה מלך אל חי העולמים:

ועתה יגדל נא כח אדני כפאשר דברת לאמר: זכר

רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה:

יתגדל

133 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

far exceeding all blessings, hymns, praises, and beatitudes, that are repeated throughout the world; and say ye, Amen.

תקבל May our prayers be accepted with mercy and kindness.

תתקבל May the prayers and supplications of the whole house of Israel, be accepted in the presence of their Father, who is in heaven; and say ye, Amen.

יהי שם Blessed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore.

יהא שלמא May the fulness of peace from heaven, *with* life, be *granted* unto us, and all Israel; and say ye, Amen.

עורי My help *is* from the LORD, who made heaven and earth.

עושה שלום May he who maketh peace in his high heavens, bestow peace on us, and all Israel; and say ye, Amen.

אין כאלהינו. עלינו לשבח. אדון עולם: THEN SAY

AFTER THE SERVICE, IT IS CUSTOMARY TO SOUND THE CORNET AS BEFORE אשרי, THOUGH IF NOT DONE, IT IS NOT MATERIAL. IT IS NOT PROPER TO SALUTE EACH OTHER WITH THE TERM, "MAYEST THOU BE INSCRIBED FOR A HAPPY YEAR," AS ON THE PRECEDING EVENING, FOR THAT IS SUPPOSED TO BE ALREADY DONE, AS MENTIONED PAGE 106. IT IS ALSO CUSTOMARY TO GO TO A RIVER WHERE THERE ARE FISH, TO PUT US IN MIND THAT WE ARE TAKEN AWAY SUDDENLY, AS FISH THUS CAUGHT IN A NET, WE THEREFORE OUGHT TO REPENT WHILE IT IS IN OUR POWER, AND NOT LEAVE THAT FOR TO-MORROW, WHICH MAY AS WELL BE DONE TO-DAY. THE FOLLOWING VERSES ARE THEN SAID THREE TIMES. "He will turn again, he will have compassion on us, he will suppress our iniquities. Yea, thou wilt cast all our sins, and all the sins of thy people the house of Israel, into the depths of the sea: thou wilt cast them into a place where they shall not be remembered, nor visited, nor thought of for ever. Thou wilt shew faithfulness to Jacob, and mercy unto Abraham: which thou didst swear unto our fathers from the days of old."

THE PRAYER FOR THE READER IS IN שחרית FOR THE FIRST DAY BEFORE המלך.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה
 וְלַעֲיִלָּה מִכָּל בְּרָכָתָהּ וְשִׁירָתָהּ • תִּשְׁבַּחְתָּהּ
 וְנִחַמְתָּהּ • וְאָמְרוּ בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
 תִּקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלִיתֵינוּ :
 תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן
 דִּי בִשְׁמַיָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
 יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא וַחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן :
 עֲזָרִי מִעַם יי עוֹשֶׂה שְׁמִים וְאָרֶץ :
 עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ • וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל • וְאָמְרוּ אָמֵן :

אין כאלהינו • עלינו לשבח • ארון עולם :

ותוקעין ל" קולות כדי לערבב את השטן מיהו אינן מעכבות שאם לא יעשו כן אין עכוב
 בדבר שהרי כבר יצאו ידי חובתן • ואח"כ נפטרים לבתייהם לשלום • כתב
 מהרר"ם יפה ז"ל שאין צריך שוב לומר לשנה טובה תכתב שהרי הוא אחר הכתיבה •
 שהכתיבה היא בעת התפלה בג" שעות ראשונות ואם הוא בינוני תלוי ועומד עד י"ב ואינו
 נכתב היום : ואין להקשות א"כ למה אומרים שוב וכתבינו בספר החיים וכתוב לחיים טובים
 וכו' כל ימי תשובה דלא דמי דוראי כל אדם בעצמו הוא מחזיק עצמו לבינוני ולא לצדיק
 גמור • אבל לא לומר כן לחבירו אחר ג" שעות על היום שכבר נמר הכתיבה למעלה אין זה
 מדרך המוסר שיאמר לחבירו לשנה טובה תכתב כי מנגדו בפניו בזה שמראה לו שאינו מחזיקו
 לצדיק גמור אלא לבינוני שעדיין לא נגמר דינו לפיכך שתיקתו יפה מדיבורו : ורגילין לילך
 על הנהר ובר לעקדה משום דאיתא במדרש כשהלך אברהם אבינו ע"ה לעקור את יצחק בנו
 הוליכו השטן במים עד צוארו ואמר אברהם הושיעה יי"כ כי באו מים עד נפש וניצול : ורגילים
 לילך במקום שרואין שם רגים לזכור שאנו משולים כרגים חיים הללו שנאחזים במצודה פתאום :
 כך אנו נאחזים במצודת המות והדין ומתוך כך יהרהר יותר בתשובה • עכ"ל : ואומרים
 ישוב ירחמנו יכבדנו וכוונתו ותשליך במצולות ים כל חטאתינו וכל חטאות עמך בית ישראל
 תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם : תתן אמת ליעקב וחסד
 לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם : (אלו פסוקים יאמר ג"פ ומעם אמירת פסוקים
 אלו הוא ידוע לבעלי קבלה שסורס רב ורם)

תפלה לשליח צבור המצא ביוצר של יום ראשון קודם המלך ;

132 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

thou hear our cry : Amen. *This day shalt thou inscribe us to an happy life :* Amen. This day shalt thou hear our prayer with favour and mercy : Amen. This day shalt thou support us with thy righteous right hand : Amen.

THE ARK IS CLOSED.

כְּהִיּוֹם הַזֶּה As on this day shalt thou bring us joyful and glad to thy temple, as it is written by the hand of thy Prophet*, And I will bring them unto my holy mountain, and I will make them rejoice in my house of prayer : their burnt-offerings and their sacrifices shall be accepted on mine altar : for my house shall be called, the house of prayer for all the people †. And it is said ‡, And the LORD commanded us to do all these statutes, to fear the LORD our God, for our good all the days, to keep us alive as at this day. And it is said §, And it shall be our righteousness, if we observe to keep all this commandment, before the LORD our God, as he hath commanded us.

וְצִדְקָה And righteousness, blessing, mercy, life, and peace, shall we and all Israel have for ever. Blessed art thou, O LORD! who maketh peace.

וְעַתָּה O may the mighty power of the LORD be now magnified, as thou hast declared *in thy saying.* O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they *have been* of old.

יִתְגַּדַּל May his great name be exalted, and sanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life time, and in your days, and in the life time of the whole house of Israel : speedily, and in a short time; and say ye, Amen.

אָמֵן Amen. May his great name be blessed, and glorified for ever and ever. His name and memorial shall also be exalted for ever and ever.

יִתְבָּרַךְ May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored: Blessed is He,

* Ifai. lvi. 7.

† Heb. Peoples.

‡ Deut. vi. 24.

§ Ibid. 25.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

היום תשמע שועתינו: אמן היום תכתבנו לחיים טובים:

אמן היום תקבל ברחמים וברצון את תפלתנו:

אמן היום תתמכנו בימין צדקה: אמן סוגרין הארון

בהיום הזה תביאנו ששים ושמחים בבנין שלם.

כפתוב על יד נביאך. והביאותים אל

הר קדשי. ושמחתים בבית תפלת. עולתיהם

וחביתיהם לרצון על מזבחי. כי ביתי בית תפלה

יקרא לכל העמים: ונאמר. ויצונו יי לעשות את

כל החקים האלה ליראה את יי אלהינו. לטוב

לנו כל הימים לחיותנו בהיום הזה: ונאמר.

וצדקה תהיה לנו כי נשכור לעשות את כל

המצודה הזאת לפני יי אלהינו כאשר צונו:

וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום יהיה לנו

ולכל ישראל עד העולם: ברוך אתה יי. עושה

השלום:

ועתה יגדל נא כח ארני כאשר דברת לאמר: זכר

רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא. בעלמא דברא כרעותיה.

וימליך מלכותיה: בתיכון וביומיכון. ובחיי דכל

בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

אמן יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך: שמו ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרוכם ויתנשא. ויתהדר

ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא. לעילא

ולעילא

131 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

and grant us love, grace, and mercy in thy sight, and in the sight of all those that behold us; and may my words be obedient to thy service; as thou didst appoint the righteous Joseph, when his father invested him with the coat of many colours, to grace, favour, and mercy in thy sight, and in the sight of all those who beheld him; and perform wonders and miracles for me, for a good sign, and prosper all my ways, and give me a heart to understand, fully comprehend, and perform all the words and mysteries of thy Law, and deliver me from errors, and purify the imaginations of my heart, and lengthen my days, and those of my wife and children, *that we may enjoy goodness and pleasantness, and abundant strength, and peace.* Amen. Selah.

SHOULD ENDEAVOUR TO END WITH THE PRIESTS, THAT
THE CONGREGATION MAY ANSWER, AMEN.

שִׁים שָׁלוֹם O grant us peace, happiness, and blessing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Israel: bless us, even all of us together, O our Father! with the light of thy countenance; for by the light of thy countenance, hast thou given us, O LORD, our God! *the law of life, and with it, benevolent love, righteousness, blessing, mercy, life, and peace:* and may it please thee to bless thy people Israel at all times with thy peace.

בְּסֵפֶר חַיִּים In the book of life, blessing, peace, and prosperity; may we, and all thy people the house of Israel, be remembered, and written before thee, to a good and peaceable life.

וְנֶאֱמָר And it is said*, For by me thy days shall be multiplied, and the years of thy life shall be increased. O inscribe us to a happy life. O thou living God! write us in the book of life: as it is written†, But ye who clave unto the LORD your God, are all of ye alive this day.

THE ARK IS OPENED.

הַיּוֹם This day shalt thou strengthen us: Amen. This day shalt thou bless us: Amen. This day shalt thou exalt us: Amen. This day shalt thou seek us for 'good: Amen. This day shalt

* Prov. ix. 11

† Deut. iv. 4.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וּתְתַנְּנוּ לְאַהֲבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵינוּ •
וַיְהִיו דְּבָרֵי נִשְׁמָעִין לַעֲבוּדָתְךָ כְּשֵׁם שְׁנַתָּה אֶת יוֹסֵף צְדִיקָה
בַּשָּׁעָה שֶׁהִלְבִּישׁוּ אָבִיו כְּתוּנַת פָּסִים לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵיו • וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים
וּלְטוֹבָה אוֹת • וְתַצְלִיחֵנִי בְּדַרְכֵי • וְתֵן בְּלִבִּי בִינָה לְהִבִּין
וּלְהַשְׁכִּיל וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ וְסוּדוֹתֶיךָ •
וְתַצְלִילֵנִי מִשְׁנִיאוֹת וּתְטַהֵר רַעְיוֹנֵי וּלְבִי לַעֲבוּדָתְךָ • וְתַאֲרִיד
יָמֵי וַיָּמֵי אִשְׁתִּי וּבָנֵי וּבָנוֹתֵי בְּטוֹב וּבְנֻעִימוֹת בְּרוֹב עוֹז
וְשָׁלוֹם • אָמֵן סְלָה :

ויברין לסיים עם הכהנים כרי שיענו הקהל אמן :

שֵׁם שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ • בִּרְכֵנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ •
כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ • תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ •
בְּסֵפֶר חַיִּים • בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם • וּפְרֻנְסָה טוֹבָה • נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל • לְחַיִּים טוֹבִים
וְשָׁלוֹם :

וְנֹאמַר כִּי בִי יִרְבוּ יָמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים : לְחַיִּים
טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ : אֱלֹהִים חַיִּים כְּתִבֵנוּ בְּסֵפֶר
הַחַיִּים : כְּכַתּוּב • וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
בְּלָכֶם הַיּוֹם :

ס פיתחין הארון

הַיּוֹם תִּאֲמָצֵנוּ : אָמֵן הַיּוֹם תִּבְרַכֵנוּ : אָמֵן הַיּוֹם
תִּגְדַלֵנוּ : אָמֵן הַיּוֹם תִּדְרֹשְנוּ לְטוֹבָה : אָמֵן

הַיּוֹם

130 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

אֲבִינוּ מֶלֶכְנוּ Our Father! *and* our King! O remember thy mercy, and banish thy wrath: and extirpate the pestilence, sword, famine, captivity, destroyer, iniquity, destruction, mortality, evil occurrence, and all manner of disease, obstruction, contention, and every species of affliction, evil decree, and causeless enmity, from us, and from all the children of thy covenant.

וְכָתוּב And *vouchsafe* to inscribe all the children of thy covenant for an happy life. And all the living shall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praise thy name, the God of our salvation, and our help for ever. Blessed art thou, O LORD! for Goodness is thy name, *and* unto thee it is proper *continually* to give thanks.

בְּרַכַת כְּהֹנִים Our God, and the God of our fathers, bless us, with that threefold blessing mentioned in the law, written by the hands of thy servant Moses, *and solemnly* pronounced by Aaron, and his sons the priests, thy sanctified people, as it is said*, (*The Blessing page 28*) THE LORD BLESS AND PRESERVE THEE: THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE: THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND GIVE THEE PEACE.

THE FOLLOWING PRAYER IS SAID BEFORE THE PRIESTS

שְׁלוֹם. FINISH

יְיָ רַצוֹן May it be acceptable in thy presence, O LORD, my God! and the God of my fathers, to grant *my request* for the sake of thy holy kindness, and wide extended mercy, and for the sake of thy great, mighty, and tremendous name, formed of the twenty-two letters, proceeding from the verses of the Priest's blessing, (*viz.* אֲנִקְתָּם פֶּסֶתִים פֶּסֶפְסִים דִּינוּסִים, *but which must not be expressed*) solemnly pronounced by Aaron, and his sons, thy sanctified people; that thou wilt be near unto me when I call, hear my prayer and supplication continually, as thou didst hear the prayer of Jacob, who was perfect in belief of thee, and was *therefore* called the perfect man: and grant food and sustenance, for me, and all my household, liberally, and not sparingly, lawfully, and not illegally, in tranquillity, and not in trouble, from thy bountiful hand, as thou didst give bread for food, and raiment for clothing, to our father Jacob, who was called the perfect man:

* Numb. vi. 24.

ועד: אבינו מלכנו זכור רחמיה ובבוש בעסקי וכלה
דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ושמד ומגפה ופגע רע
וכל מחלה וכל תקלה וכל קטטה וכל מיני פורעניות וכל
גזירה רעה ושנאת הנם מעלינו ומעל כל בני בריתך:
וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך: וכל החיים יודוך
סלה ויהללו את שמך באמרת האל ישועתנו
ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה
להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך כאמור: תמצא בדרך כ"ז ע"ב
יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום:

תפלה נאה לאומרה בשעה שהכהנים עולין לדוכן קורם שמסיימין שלום:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען
קדשת הסדרה וגודל רחמיה הפשוטים ולמען טהרת
שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות
היוצא מפסוקים של ברכת כהנים ויכוין ולא יציא מפיו אלו השמות
אנקת"ם פסת"ם פספסי"ם ריונס"ם האמורה מפי אהרן
ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע
תפילתי ונאקתי תמיד בשם ששמעת אנקת יעקב תמימה
הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו
ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת
ולא בצער כמתחת ידך הרחבה בשם שנתת פסת לחם
לאכול ובגד ללבוש לעקב אבינו הנקרא איש תם:

ותתננו

129 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

esteemed as children*, have mercy upon us, as a father hath mercy on his children: *and* if as servants†, our eyes *are* attentively fixed on thee, until thou be gracious unto us, and bring forth our judgement as the light, *O thou who art tremendous and holy.*

ON THE SABBATH, THIS IS NOT SAID.

אִרְשֶׁת שְׁפָתֵינוּ May the request of our lips, be pleasant in thy presence, O thou Most High, and exalted God, who understandest, regardest, hearest, and art attentive to the voice of our sounds. O be pleased to receive with mercy and favour, the form of our sounds of the trumpet.

רָצוֹן O LORD, our God! let thy people Israel and their prayers be acceptable to thee. Restore the service to the oracle of thine house; so that the burnt-offerings of Israel, and their prayers, may be speedily accepted by thee with love and favour; and the worship of thy people Israel, be ever pleasing unto thee.

וּתְעַרְבַּ And may our prayer be pleasant in thy presence, as the burnt-offering and sacrifice: we beseech thee, O thou most merciful, through thine abundant mercy, to cause thy divine presence to return to Zion thy city, and the form of the service to Jerusalem; and that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy; and there we will serve thee in fear, as in ancient days, and in former years. Blessed art thou, O LORD! for thee alone will we serve with reverence.

בְּיָמֵינוּ We gratefully acknowledge, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and the Shield of our salvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praise, for our life, which is delivered into thine hand; and for our souls, which are *ever* deposited with thee: and for thy miraculous *providence*‡, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindness, *which are* at all times *exercised towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindness never ceases: from ever have we put our trust in thee.

וְעַל כָּלֵם And for all these *mercies*, may thy name, O our King! be continually praised, and highly exalted for ever and ever.

* Deut. xiv. 1.

† Levit. xxv. 55.

‡ Heb. Thy miracles which are daily with us.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה
בבנים רחמנו ברחם אב על בנים. ואם בעבדים
עינינו לה תלויות. עד שתחננו ותוציא כאור
משפטינו איום קדוש:

אין אומרים ארשת בשבת לפי שאין תוקעין

ארשת שפתינו יערב לפניה אל רם ונשא.
מבין ומביט. מאזין ומקשיב לקול
תקיעתינו. ותקבל ברחמים ובדצון סדר
שופרותינו:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם.
באהבה תקבל בדצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת
ישראל עמך:

ותערב לפניה עתירתנו בעולה ובקרבן. אנא רחום:
ברחמיה הרבים השב שכינתך לציון עירך. וסדר
העבודה לירושלם: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים.
ושם געבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. ברוך
אתה יי שאותך לבדך ביראה געבוד:

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו. מנו ישענו אתה הוא
לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך: על חיינו המסורים
בך. ועל גשמותינו הפקודות לך. ועל נסיה שבכל יום
עמנו. ועל נפלאותיה וטובותיה. שבכל עת ערב ובוקר
ותהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה. והמרחם כי לא חמו
חסדיה. מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם
ועד

the psaltery and harp. Praise him with the timbrel and dance: praise him with stringed instruments and organs. Praise him upon the harmonious cymbals: praise him upon the high-sounding cymbals. [Let every thing that hath breath, praise the LORD. Praise ye the LORD. Hallelujah. And by the hands of thy prophets, it is written*, saying, All ye who inhabit the world, and that dwell on the earth, when the standard is lifted up on the mountains, Behold! and when the trumpet is sounded, Hear! And ~~it is said~~†, And it shall come to pass in that day, the great trumpet shall be sounded, and those shall come, who are perishing in the land of Assyria, and dispersed in the land of Egypt: and they shall bow themselves down before the LORD, in the holy mountain, in Jerusalem. It is also said†, And the LORD shall be visible over them, and his arrows shall go forth as lightning; and the LORD God will blow the trumpet, and walk amidst the whirlwinds of the south. O may the LORD of Hosts shield them: thus mayest thou shield thy people Israel with thy peace.

אלהינו ואלהי אבותינו תקע Our God! and the God of our fathers, O sound *thy* great trumpet as a signal for our freedom: and lift up *thine* ensign to collect our captives: and gather our dispersions from among the nations, and assemble our outcasts from the extremities of the earth: and conduct us unto Zion thy city, with joyful song, and unto Jerusalem, the house of thy sanctuary, with everlasting joy. And there, in thy presence, will we perform the offerings enjoined us, as instituted for us in thy law, by the hands of thy servant Moses, from thy glorious mouth, as is said§. And on the days of your gladness, and on your solemn festivals, and on the beginning of your months, ye shall blow with the trumpets, over your burnt-offerings, and over the sacrifices of your peace offerings; that they may be a memorial for you before your God. I am the LORD your God. For thou deignest to hear the sound of the trumpet, and art attentive to the joyful shout: and there is none that can be compared unto thee. Blessed art thou, O LORD! who with mercy, deigneth to hear the sound of the joyful shouting of his people Israel.

HERE BLOW,

TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

CONGREGATION AND READER. ALTHOUGH THEY DO NOT

BLOW ON THE SABBATH, YET THIS IS SAID.

היום הרת עולם This day, the world was called into existence: this day he causeth all the creatures of the universe, to stand in judgement; either as children, or as servants. If we are

* Hai. xviii. 3.

† Ibid. xxvii. 13.

‡ Zech. ix. 14.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וְכִנּוּר׃ הִלְלוּהוּ בְתוֹף וּמְחֹל׃ הִלְלוּהוּ בְמִנִּים וְעָנָב׃
הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שְׁמַע׃ הִלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּתְּלַל יְהוָה׃ הִלְלוּ יְהוָה׃ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר׃ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ׃ בְּנִשְׂא נֶס
הָרִים תִּרְאוּ׃ וְכִתְקוּעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ׃ וְנֹאמְרֵי׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא׃ יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל׃ וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר׃ וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם׃ וְנֹאמְרֵי׃ וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה׃ וַיֵּצֵא כְבֹרֶק חֲצוֹ׃
וְאֲרָנִי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע׃ וְהָלַךְ בַּסַּעֲרוֹת תִּימָן׃ ׀
צָבָאוֹת יְגֹן עֲלֵיהֶם׃ כִּן תִּגֵּן עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בִּשְׁלוֹמָה׃
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ׃ תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוֹתֵינוּ׃
וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ׃ וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם׃
וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ בֵּינֶם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ׃ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרִנָּה׃
וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם׃ וְשֵׁם גִּעְשָׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ׃ בְּמִצְוָה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ׃ עַל יְדֵי
מִשְׁחָה עֲבָדֶךָ׃ מִפִּי כְבוֹדֶךָ בְּאִמּוֹר׃ וּבַיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם׃ וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם׃ וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל
עֲלִיתֵיכֶם׃ וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם׃ וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לְפָנֵי
אֱלֹהֵיכֶם׃ אָנִי ׀ אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר׃
וּמִאֲזִין תְּרוּעָה׃ וְאִין דּוֹמָה לָךְ׃ בְּרוּךְ אַתָּה ׀ שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃

וְהִתְקַעְתֶּם תְּקִיעָה׃ שְׁבָרִים׃ תְּרוּעָה׃ תְּקִיעָה׃

וְהִתְקַעְתֶּם אֲזִמְרִים דְּיוֹם וְהַשָּׁחַר חֲזוֹר אֶפִּילוֹ בִּשְׁבַת שְׁאִין תִּתְקַעְתֶּן

הַיּוֹם הַזֶּה חֵרֶת עוֹלָם׃ הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְחָרִי
עוֹלָמִים׃ אִם כְּבָנִים׃ אִם כְּעֲבָדִים׃ אִם

כְּבָנִים

pence to the enemy, *and* brake his pride with the mighty sound of the trumpet. O free the lily*; declare the redemption; cause those who sleep to sneeze†, with the sound of the awakening trumpet. Look from mount Hermon, to break in pieces the red *Esau*: and cause *those who are in darkness* to become as white as snow, by the roaring sound of the trumpet. O God! march thou *before us* as thou didst in the wilderness, when thou didst give *us* the law‡: and cause to be heard in thy temple, the voice calling aloud as a trumpet.

אֲתָהּ נִגְלִיתָ Thou didst reveal thyself, amidst the cloud of thy glory, unto thy holy people, to speak with them. From heaven didst thou cause them to hear thy voice, and wast revealed unto them, through the brightness of intervening clouds: the whole world also was agitated at thy presence: and all creatures of the creation trembled because of thee: when thou didst reveal thyself, O our King! on mount Sinai, to teach thy people, *thy law*, and precepts; and made them to hear the majesty of thy voice, and thy holy words from amidst flames of fire. With thunder and lightning didst thou reveal thyself unto them, and with the sound of the trumpet, didst thou cause thy glory to shine over them: as it is written in thy law §, And it came to pass on the third day in the morning, that there was thundering and lightning, and a thick cloud upon the mount, and the voice of the trumpet exceeding loud; so that all the people in the camp, trembled. And it is said ||, And the sound of the trumpet waxed exceeding loud: Moses spake, and God answered him by a voice. It is also said †, And all the people saw the thundering and lightning, and the sound of the trumpet, and the mountain smoaking; and when the people saw it, they were moved, and stood afar off. And in thy holy word it is written ¶, saying, God is exalted with a shout; the LORD, amidst the sounding of the trumpet. And it is said, With trumpets, and the sound of the cornet, shout ye joyfully before the LORD, the King. It is also said, Blow the trumpet on the New Moon; at the appointed time; on the day of our solemn festival. For this *is* a statute for Israel, and a law of the God of Jacob. And it is said, Praise ye the LORD. Praise God in his sanctuary: praise him in the firmament of his power. Praise him for his mighty acts: praise him according to his excellent greatness. Praise him with the sound of the trumpet: praise him with

* Meaning the nation. Alluding to Solom. Song. ii. 2.

† A most beautiful metaphor, denoting the resurrection of the dead, who are compared to one that awakens from sleep: alluding to 2 King. iv. 35.

‡ Heb. When he gave what he brought up: alluding to Prov. viii. 30, and which denotes the law.

§ Exod. xix. 16.

|| Ibid. xix. 19.

† Ibid. xx. 18.

¶ Psalm. xlvii. 6.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

לְשִׁלָּם נְמוּל לְצוּרֵר • שְׁאוֹנוֹ תְּפוּרֵר • בְּקוֹל
גְּבוּרוֹת שׁוּפֵר: שׁוֹשֵׁן תְּדִרֵר • גְּאֻלָּה תְּבִרֵר:
שׁוֹכְנִים תְּזוּרֵר • בְּקוֹל הָעֶרֶת שׁוּפֵר: תִּישֵׁר
מִחֶרְמוֹן • לְרוּעַע אֲדֻמוֹן • תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן • בְּקוֹל
חֲמוֹן שׁוּפֵר: חִיו תִּצְעַר כְּבִישִׁימוֹן • בְּמִתֵּן אֲמוֹן •
תִּשְׁמִיעַ בְּאֲרֻמוֹן • קוֹל קוֹרֵא כְּשׁוּפֵר:

אַתָּה נְגִלִית בְּעֵנֶי כְּבוֹדֶךָ • עַל עַם קִדְשֶׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם • מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ • וְנְגִלִית עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי
טוֹהַר • גַּם הָעוֹלָם בָּלוּ חָל מְלַפְנֶיךָ • וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חֲרָדוֹ מִמֶּךָ: בְּהַנְלוֹתֶךָ מְלִבְנוֹ עַל הָרִי סִינִי • לְלַמֵּד לְעַמֶּךָ
תּוֹרַח וּמִצְוֹת • וְתִשְׁמִיעַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ • וְדְבָרוֹת קִדְשֶׁךָ
מִלְחֶבֶת אֵשׁ: בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נְגִלִית • וּבְקוֹל שׁוּפֵר
עֲלֵיהֶם חוֹפֶעֶת: כְּכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ • וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהִיוֹם חֲבִקֵר • וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים • וַעֲנֵן כָּבֵד עַל הָהָר •
וְקוֹל שׁוּפֵר חֲזָק מְאֹד • וַיַּחֲרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה:
וַנֹּאמֶר • וַיְהִי קוֹל הַשׁוּפֵר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד • מִשָּׁה יִדְבֹּר •
וְהַאֲלֹחִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר • וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת
הַקּוֹלֹת • וְאֶת הַלְּפִידִים • וְאֶת קוֹל הַשׁוּפֵר • וְאֶת הָהָר
עֹשֵׂן • וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ • וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק: וּבְדַבְּרֵי קִדְשֶׁךָ
כְּתוּב לֵאמֹר • עָלָה אֱלֹהִים בְּתִרְעוּעָה • יי בְּקוֹל שׁוּפֵר:
וַנֹּאמֶר • בְּחִצּוֹצֹת וְקוֹל שׁוּפֵר • הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי:
וַנֹּאמֶר • תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוּפֵר • בְּכֶסֶה לְיוֹם חֲנֻנוּ • כִּי חָק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא • מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר • תִּלְלוּ יְיָ •
תִּלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ • תִּלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֶזוֹ: תִּלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ •
תִּלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדָלוֹ: תִּלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוּפֵר • תִּלְלוּהוּ בְּנִגְבַל

וכנור

troubled, he will chase the people * with the tempest, and with the impetuous sound of the trumpet. But to those who know to sound the trumpet †, it will be said, It is a good sign for you, at the time you arrange your prayer with the sound of the trumpet. But those who reject him, he will rend asunder, those who have dealt treacherously will he root out, and the rebellious will he overwhelm with the mighty sound of the trumpet. They first sound a long blast, then a short one ‡, then blow the alarm, and long blast, with the threefold sound of the trumpet. He sendeth forth his dread, and terrifieth the people §, so that they exclaim, Fly ye from the terrifying sound of the trumpet. He will break down the walls, will cause wars to cease, with a mighty sound, with the voice of the trumpet. When he gave the law on mount Sinai, to his peculiar people, he ended it with the long sound of the trumpet. When the secret of the day of redemption will be made known, joy and gladness will be heard by the sound of the trumpet. The tenth || day is superseded, as also the day of delight ¶; and sins are blotted out, by the loud sound of the trumpet. Iniquities are blotted out, servitude is ended, and servants rest, because of the sound of the trumpet. He will break and storm the kingdoms of Seir, and uncover her transgression with the mighty sound of the trumpet. The gates of the city † will sink down and be destroyed by fire; terror will seize both old and young with the dreadful sound of the trumpet. It was a sign of our future redemption, when they with three hundred trumpets shouted, and caused the Midianites to flee, by the combined sound of the trumpets. Then those who were straitened, sang the wonderful works of the Rock the Lord of Hosts, with the melodious sound of the trumpet. The weak sound of the trumpet on earth, weakeneth all, and is not like the sound of the gift †† when given with the sound of the trumpet. The threefold sound will I this day thrice rehearse for a memorial, and proclaim it thrice more with the strong sound of the trumpet. I will supplicate the most High, and mine eyes hope to see the captives assembled by the sound of the great trumpet. The fourth beast (LI) will be consumed with flaming coals of fire, by the sound of the flaming trumpet. Awake from thy (LI) sleep, to requite a recom-

* Heb. Peoples.

† Alluding to Psalm. lxxxix. 16.

‡ The Tekéná is long: the Shevorim is short and broken: the Terubá is a kind of an alarm.

§ Heb. Peoples.

|| While the temple existed, they sounded the trumpet in the year of the jubilee, on the day of atonement.

¶ If the day of atonement happened on the Sabbath, it was sounded nevertheless.

† Of Rome. See Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. page 217, &c. †† Heb. The threefold gift; i. e. the Law; the Prophets, and the Hagiographa.

§§ Meaning three תשרת, &c.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

מושב • לאמים בסער יגשב • בקול סערת שופר •
ליודעיו יושב • לאות טוב יתחשב • לעת יתישב •
בקול טעם שופר • מואסיו להבקיע • בוגדיו
לקעקע • מורדיו להשקיע • בקול חזק שופר •
מאריך בהתקע • מקצר בהבקע • מריע ותוקע •
בקול שלוש שופר • נותן אימות • מחפיו אומות •
נוסו נואמות • בקול בוך שופר • נותץ חומות •
משבית מלחמות • נוהם כהמות • קול שאנ
שופר • סורו כגלה • בסין לסגלה • סיום מגלה •
בקול הלוד שופר • סור יום גאלה • בחספו לדגלה •
ששון וגילה • קול ישמיע שופר • עשור דוחה •
ענג מרחה • עבירות ממחה • בקול צרח שופר •
עונות מוחה • עבדות מאחה • עבודות מנחה •
קול חצור שופר • פגר והסעיר • ממלכות שעיר •
פשעה תעיר • בקול קולות שופר • פתחי העיר •
תשקיע ותבעיר • פחד רב וצעיר • מקול המית
שופר • ציון רמוז אות • שופרות שלש מאות •
צוחה במדין דאות • בקול שתוף שופר • צפצפו
צבאות • כשרו פלאות • צור כעש נפלאות •
בקול ערב שופר • קול חלושה • בארקה חלשה •
קולות מתן שלשה • קולות כנתנו בשופר • קרן
משלשה • היום לזכר אשלשה • קרוא עוד
שלשה • בקול עתוד שופר • רחשתי לעליות •
ועיני תליות • ראות כנוס גליות • בקול גורל
שופר • רביעית חיות • ליקוד להיות • רשף
שלהביות • בקול להב שופר • שנה תעורר •

לשלם

on the day of judgement, to plead in judgement, *before him* who discovereth the most profound things in judgement, with the sound of the light trumpet. If sentence of guilt should be pronounced against me in judgement, I will avert the evil sentence by my prayer, with the voice of the trumpet. O search for a cure before the wound is inflicted, and instruct those who are wounded, how to cure themselves with the sound of the trumpet. Though doomed to the pit for their crimes, yet proclaim thou freedom to all creatures, by the sound of the trumpet. He who hath been snared in adultery by false embraces, and is straitened when in judgement, so as to be sentenced with the dreadful sound of the trumpet: and for which, he is to be punished with wrath, but repents and *wishes* to become pure, may he be benefitted by bending his heart, at the sound of the bent trumpet. And if the enticer should delight him *with sin*, and then accuse (L) him in judgement, then righteousness hasteneth to lay hold of him, that he may be terrified by the sound of the trumpet. And as the sound enters in one part and goes out at the other, so does *Satan* fly to and fro, as the sound of the trumpet. But the sound of the trumpet, when the nation was assembled to be united * to the Supreme, differed from the sound of every other trumpet. Those who imagine perverse *things*, and deserve death †, will be troubled when their power will be cut down by the sound of the trumpet. The living *God* hath distinguished this day from all others; it is engraven for those, who are to be freed ‡ by the sound of the trumpet. Its dignity is *also* different, for the additional prayer is more *dignified* than the morning service, *that* the sins of the whole year, may be put away, by the sound of the trumpet. The nine blessings, are according to the number mentioned in the law; O may He that is pure, accept them with the sound of the trumpet. When the wicked *cast off* their filth and ill savour, and return from transgression, *then* wilt thou heal their wound by the voice and sound of the trumpet. May my prayer that is recited this day with the renewal of the sound of the trumpet, be more acceptable than the young § bull, or the beautiful ram ||. May the stumbling block of sin be annihilated, Satan put to shame, and the upright heart become beautiful, by the sweet sound of the trumpet. At the time they sounded, vallies were split, cities were sunk †, at the mighty sound of the trumpet. All the multitude of evil-doers, are broken with terror, when they sound the alarm; *thus* will he shout with the sound of the trumpet. When his voice shall be heard, all the inhabitants *of the earth* will be

* When the law was given, for then. the longer it sounded, the louder it grew, which is not the case with any other.

† Heb. Stoning.

‡ Alluding to Isai. xxvii. 13.

§ Offered by Adam.

|| By Abraham.

† Jericho.

troubled,

עומק הדין • בקול קפאון שופר: גזירת דת ודין •
 אם חויבתי בדין • גרוני יעבב מורע דין • בקול
 עם שופר: דרוש והעל רטיה • לפני מריה • דעת
 למריה • קול חובש שופר: דחו לכרויה • בעד
 נכריה • דרור לכל בריה • בקול העברת שופר:
 הוכשל בנאפוף • בזרת גפוף • הצג בריב צפוף •
 בקול חרדת שופר: הוענש באפוף • ושב היות
 חפוף • הועילו לב כפוף • בקול כפיפת שופר:
 ואם שוד יעלו • ובדין יליו • וצדק ירוץ לאחוז •
 בקול חיד שופר: וכמו מכנים בזו • ומוציא בזו •
 וכן מנו יגיו • בקול רוח שופר: זה מכל קולות •
 אשר במקהלות • זקק לקהלות • קול תקע שופר:
 זוממי עקלקלות • מחויבי סקילות • זעו בגרוע
 מקלות • בקול שמע שופר: חי מכל שנה • יום זה
 שנה • חקוק לשושנה • לקול חרות שופר: חבתו
 משנה • שניה מראשונה • חטא כל השנה •
 דחות בקול שופר: טבע ברכות תשע • מול
 שופרות תשע • טהור מהם ישע • בקול דת שופר:
 טנף צחוני רשע • בשובם מפשע • מרייתם
 תשעשע • בקול שוע שופר: יוטב משור פר •
 ומאיל המשפר • יום המספר • לקול חדוש שופר:
 יוקש יופר • וסומן יוהפר • יושר לב יושפר • בקול
 שפור שופר: כעת הם תוקעים • גיא מבקיעים •
 כרכים משקיעים • בקול שאון שופר: כל המון
 מרעים • בחיל מתרועעים • פאשר הם מתרועעים •
 קול יריע בשופר: לקולו כיוקשב • יובעת כל

servant Moses, as it is said*, And I will for their sakes, remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt, in the sight of the nations, that I might be their God: I *am* the LORD. For thou hast in mind all things *supposed to be* forgotten: neither is there any oblivion before the throne of thy glory: O remember this day the binding of Isaac, in favour of his seed. Blessed art thou, O LORD! who remembereth the covenant.

HERE BLOW,

TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

CONGREGATION AND READER. ALTHOUGH THEY DO NOT
BLOW ON THE SABBATH, YET THIS IS SAID.

היום הרת עולם This day, the world was called into existence: this day he causeth all the creatures of the universe, to stand in judgement; either as children, or as servants. If *we are esteemed* as children †, have mercy upon us, as a father hath mercy on his children: *and* if as servants ‡, our eyes *are* attentively fixed on thee, until thou be gracious unto us, and bring forth our judgement as the light, O thou who art tremendous and holy.

ON THE SABBATH, THIS IS NOT SAID.

אֲרֵשֶׁת שְׁפָתַיִךְ May the request of our lips, be pleasant in thy presence, O thou Most High, and exalted God, who understandest, regardest, hearest, and art attentive to the voice of our sounds. O be pleased to receive with mercy and favour, the form of the acknowledgement of our memorials.

אֲשָׁא דַעֲי בַצֶּדֶק I will elevate my knowledge in righteousness; will ascribe righteousness to my Maker, and request *his* righteousness in judgement, when *in prayer* I lift up my voice as a trumpet. No one preferreth *his suit* in righteousness; *because none* pursueth righteousness, *though they now cry* hear me in righteousness, with the voice mixed with the sound of the trumpet. I have considered within myself, and will fetch my knowledge from him who is far off: *and* may the words of my prayer of the Teruah, be acceptable as the sound of the trumpet *on mount Sinai*. When I sound the trumpet, may the Supreme be reconciled to me, *and* strengthen my arm, with the power of the sound of the trumpet. I approach

* Levit. xxvi. 45.

† Deut. xiv. 1.

Levit. xxv. 55.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

משה עבדך • כפי כבודך באמור: וזכרתי להם ברית
ראשונים • אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים • לעיני
חגנים • להיזר להם לאלהים • אני יי: כי זוכר כל
הנשכחות אתה הוא מעולם • ואין שכיחה לפני כסא
כבודך • ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור • ברוך
אתה יי: זוכר הברית:

ותקעין תקיעה: שברים: תרועה: תקיעה:

והקהל אומרים היום והש"ץ חוזר אפילו בשבת שאין תוקעין

היום חרת עולם • חיום יעמיד במשפט כל יצורי
עולמים • אם כבנים • אם כעבדים • אם
כבנים רחמנו כרחם אב על בנים • ואם כעבדים
עינינו לך תלויזות • עד שתחננו ותוציא כאור
משפטינו איום קדוש:

אין אומרים ארשת בשבת לפי שאין תוקעין

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא •
מבין ומביט • מאזין ומקשיב לקול
תקיעתינו • ותקבל ברחמים וברצון סדר
זכרונותינו:

וה' מוסר על פי א"ב מרובע

אשא דעי בצדק • תת לפועלי צדק • אשאלה
משפטי צדק • קול להרים בשופר: אין
קורא בצדק • רודף צדק צדק • אקרא שמעה
צדק • בקול בלול בשופר: בנתי במדעי • למרחוק
שאת דעי • בטוי תרועה בידעי • בקול מתן שופר:
בו בהריעי • ארצה לי רועי • באמצו זרועי • בקול
כח שופר: גשתי ביום דין • להתופח בדין • גולה

ומקע

cattle, that was with him in the ark; and God caused a wind to pass over the earth, and the waters were asswaged. And it is said *, And God heard their groaning, and God remembered his covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob. And it is said †, And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, *and* the land will I also remember. And in thy holy word it is written, saying ‡, He hath instituted a memorial of his wonderful works: the LORD is gracious, and full of compassion. And it is said §, He hath given food to those who fear him; he will for ever remember his covenant. It is also said ||, And he remembered unto them his covenant, and repented according to the multitude of his mercies. And by the hands of thy servants the prophets, it is written, saying ¶, Go, and proclaim in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD, I have remembered in thy favour, the kindness of thy youth, the love of thine espousals: when thou didst follow me in the wilderness, through an uncultivated land. And it is said †, And I will remember my covenant with thee in the days of thy youth, and I will establish an everlasting covenant with thee. And it is said ‡‡, Surely Ephraim is my precious son, Is he *not* my darling child? For whenever I speak of him, I do earnestly remember him still: therefore my bowels are troubled for him; I will surely have mercy upon him, saith the LORD.

אלהינו ואלהי אבותינו Our God! and the God of our fathers, O remember us with a good memorial before thee, and visit us with the visitation of salvation, and mercy, from the ancient heaven of heavens: and remember unto us, O LORD, our God! the covenant, the mercy, and the oath, which thou didst swear unto our father Abraham on mount Moriah; and may the act of binding his son Isaac upon the altar, be respected before thee: and *as* he suppressed his tenderness to perform thy will with an upright heart: so *we beseech thee*, let thy tender mercy prevail over thine attribute of strict justice; and in thy great goodness, avert the heat of thine anger from thy people, thy city, thy land, and thine inheritance; and confirm unto us, O LORD, our God! the word which thou hast assured us of in thy law, by the hands of thy

* Exod. ii. 24.

† Psalm. cxi. 4.

|| Ibid. cvi. 45.

‡ Ezek. xvi. 60.

‡ Levit. xxvi. 42.

§ Ibid. 5.

¶ Jerem. ii. 2.

‡‡ Jerem. xxxi. 20.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

החירה • ואת כל הבהמה • אשר אתו בתברה • ויעבר
אלהים רוח על הארץ • וישבו המים • ונאמר • וישמע
אלהים את נאקתם • ויזכר אלהים את בריתו • את
אברהם • את יצחק • ואת יעקב • ונאמר • וזכרתי את
בריתי יעקב • ואף את בריתי יצחק • ואף את בריתי
אברהם אזכר • והארץ אזכר • ובדברי קדשך כתוב
לאמר • זכר עשה לנפלאותיו • חנון ורחום • ונאמר •
טרף נתן ליראיו • יזכר לעולם בריתו • ונאמר • ויזכר להם
בריתו • וינחם כלב חסדיו • ועל ידי עבדיך הנביאים
כתוב לאמר • הלך וקראת באזני ירושלם לאמר • כה
אמר • זכרתי לך חסד נעורך • אהבת כלולותיך • לכתך
אחרי במדבר • בארץ לא זרעה • ונאמר • וזכרתי אני
את בריתי אתך בימי נעורך • והקימותי לך ברית עולם •
ונאמר • הבן יקיר לי אפרים • אם ילד שעשועים • כי מדי
דברי בו • זכר אזכרנו עוד • על בן המו מעי לו • רחם

ארחמנו נאם •

אלהינו ואלהי אבותינו • זכרנו בזכרון טוב לפניך •
ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים • משמי שמי
קדם • וזכר לנו • אלהינו • את הברית • ואת החסד •
ואת השבועה • אשר נשבעת לאברהם אבינו בחר
המזריה • ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את
יצחק בנו על גבי המזבח • וכבש רחמיו לעשות רצונך
בלבב שלם • כן יכבשו רחמיה את בעסה מעלינו • ובטובך
הגדול ישוב חרון אפך מעמך • ומעירך • ומנחלתך • ומים
לנו • אלהינו • את הדבר שהבטחתנו בתורתך • על ידי

משה

every moment: *and for which, it is ordained*, whether there shall be plenty or scarcity, *who is* to be planted, or rooted up; *for* he will remember to examine, and scrutinize the deeds of man in judgement.

אָתָּה זָכוֹר Thou hast in mind *all* the works of the universe; and visitest all the ancient formations: *so that* in thy presence, is revealed every hidden thing, and the multitude of concealments, which have existed from the beginning: for there is no oblivion before the throne of thy glory; neither is any thing hidden from thy sight. Thou recordest every act committed; nor is there any thing formed, concealed from thee: but all is manifest, and evident in thy presence, O LORD, our God! for thou beholdest and viewest *all things*, to the end of all generations: when thou wilt produce the decree and memorial, for the visitation of every soul breathing, to bring to remembrance many actions, and a multitude of creatures without end. From the beginning hast thou made this known, and revealed it from aforetime: that on this day was the commencement of thy work; *this is* a memorial of the first day of the creation: for it is a statute unto Israel; an institution of the God of Jacob. And thereon is the fate of the different countries pronounced; which is to be *visited* with the sword, and which *blessed* with peace: which *afflicted* with famine, and which *enriched* with plenty: and thereon individuals are *also* visited, to be remembered for life or death. *For who is it that* is not judged on this day? For the memorial of all actions cometh into thy presence: the work of man, and his appointment: the deeds and habits of man: his thoughts, and dexterous counsel: and the *very* motive of the actions of man. Happy is the man that doth not forget thee, and the son of man, who stedfastly believeth in thee. For those who earnestly seek thee, shall never stumble, nor those who confide in thee, ever be ashamed: for the memorial of every being that hath been formed, cometh before thee, and thou dost take cognizance of all their works. And Noah also, didst thou in love remember, and visited him with the word of salvation and mercy, when thou didst bring the waters of the deluge, to destroy all flesh, for their evil deeds: then did his memorial come before thee, O LORD, our God! to multiply his seed as the dust of the earth, and his offspring as the sand of the sea: as it is written in thy law*, And God remembered Noah, and every living creature, and all the

* Gen. viii. 1.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

בוקר • לרגעים יזכור: חזן אם לזול אם ליוקר •
או למטע או לעקר • אנוש בדקדוק וחקר •
למשפט יזכור:

אתה זוכר מעשה עולם • ופוקד כל יצורי קדם: לפניה
נגלו כל תעלומות • והמון נסתרות שמבראשית:
כי אין שכחה לפני כפא כבודך • ואין נסתר מנגד עיניך:
אתה זוכר את כל המפעל • וגם כל היצור לא נכחד ממך:
הכל גלוי וידוע לפניך • אלהינו • צופה ומביט עד סוף כל
הדורות: כי תביא חוק זכרון • להפקד כל רוח ונפש:
להזכר מעשים רבים • והמון בריות לאין תכלית:
מראשית כזאת הודעת • ומלפנים אותה גלית: זה היום
תחלת מעשיך • זכרון ליום ראשון: כי חק לישראל הוא •
משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר • איזו לחרב •
ואיזו לשלום • איזו לרעב ואיזו לשובע • ובריות בו
יפקדו • להזכירם לחיים ולמות: מי לא נפקד בהיום הזה •
כי זכר כל היצור לפניך בא • מעשה איש ופקודתו •
ועלילות מצעדי גבר: מחשבות אדם ותחבולותיו • ויצרי
מעללי איש: אשרי איש שלא ישכחה • ובן אדם יתאמן
בך: כי דורשיך לעולם לא יפשלו • ולא יכלמו לגצח כל
החוסים בך: כי זכר כל המעשים לפניך בא • ואתה דורש
מעשה כלם: וגם את נח באהבה זכרת • ותפקדהו בדבר
ישועה ורחמים • בהביאך את מי המבול • לשחרת כל
בשר מפני רוע מעלליהם • על בן זכרונך בא לפניך •
אלהינו • להרבות זרעו בעפרות תבל • וצאצאיו כחול
הים: מכתוב בתורתך • ויזכר אלהים את נח • ואת כל

החיה

remembered: and if the glittering sword be unsheathed to wound them*, hearken to their supplication, and remember those to whom thou hast been gracious. The memorial of the instruction of the judges†, and the sign of the wheat harvest‡: *but* hide the silly acts§ of fools, and do not remember them: and if they are deserving of being punished, with the four dreadful punishments||, yet remember the laws which thou didst set before them. The memorial of him¶ who rose at midnight to offer thanksgiving: O remember the tuning of his harp to those who are in the obscure darkness of night: and in the search of the visitation†† of the night, remember their meditation of the statutes by day, and enlighten them as with a flame at night. The memorial of *thy* dwelling, which hath been destroyed because of my transgression, and still beareth my presumptuous sins, remember no longer: and if wrath is gone forth to destroy as the flood, yet may the memorial of *the temple which was finished in the month Bul*, be remembered with mercy. The memorial of the reason of every act, are all weighed in the balance; and if the rebellious trespasses should preponderate, O remember *thine* abundant mercy: and whether *the works* be good or bad, at the time appointed to reward them, remember not to mete to them as they have meted. The memorial of the living, how long they are to live, and whether decreed to life or death, O remember them, thou living God, and the numerous multitude of creatures, who pass before thee, as young sheep, remember every one of them as worthy of justification. The memorial of riches and poverty, famine and plenty, sin and merit, will he remember in justice. All things hidden and public, good‡‡ and bad, deficient and exuberant, according to their limits, will he remember. The memorial of those who claim his protection, whether in the desert, or inhabited country, and the appointment of rain and wind, may he this day remember, and hearken to the prayer of the people who *continually* think on his name; and remember to turn their captivity on the day of sounding *the cornet*. The memorial of trouble and wrath, war and battle, and the destruction of the walls of Jerusalem, to the walls of Tyre, may he remember: and if death is decreed on man and beast, O may he remember the energetic prayer of those who roar on earth. The memorial of truth and falsehood, hearing, speaking, or looking at *evil*, is visited every morning, and

* Heb. To afflict them. † Meaning the upright judges who judged Israel, during the Hierarchy, such as Othniel, &c. ‡ 1 Sam. xii. 10.

§ As Jephtah, who foolishly vowed to offer his daughter. Judg. xii. 30. || The sword, famine, plague, and wild beast.

¶ David. †† This denotes unlawful love. ‡‡ Heb. Building and destroying: a figurative expression to denote good and bad deeds.

יִקְשֶׁ בֶּרֶק הַשָּׁנִין • אִם הַשֶּׁלֶף לְתֹאנִין • יִקְשִׁיב
 תַּחֲנוּן • חֲנוּנִיו לְזִכּוֹר: זִכֵּר טַעַם שׁוֹפְטִים • וְאוֹת
 קִצִּיר חַטִּים • טַפֵּשׁ שׁוֹטִים • יִחַתֵּל מִלְּזִכּוֹר: טוֹרַח
 אֲרֻבָּעָה שְׁפָטִים • אִם נִעְנְשׂוּ נִשְׁפָּטִים • טַבַּע
 מִשְׁפָּטִים • אֲשֶׁר שֵׁם יִזְכּוֹר: זִכֵּר חֲצוֹת לַיְלָה •
 וְתוֹדוֹת מִשְׁפָּטֵי לַיְלָה • חוֹשֶׁךְ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה •
 נִגְוָנוֹ לָמוֹ יִזְכּוֹר: חֶקֶר מִפְּקִד לַיְלָה • יִגִּיהַ בְּלֶחֶב
 לַיְלָה • חוֹק הֶגֶה יוֹמָם וּלְיַלָּה • לִגְיָהֶם יִזְכּוֹר: זִכֵּר
 זֶה זְבוּל • אֲשֶׁר בִּבְצַעֵי חֲבוּל • זְרוֹנוֹת סְבוּל • עוֹד
 בֶּל יִזְכּוֹר: זַעַם כַּמָּבוּל • אִם יִצְאָה לְחֲבוּל • זִכְרוֹן
 יֶרֶחַ בּוּל • לְחֻמְלָה יִזְכּוֹר: זִכֵּר וּפַח כָּל פּוֹעֵל • בִּקּוֹ
 וּפְלִסְיָעַל • וְאִם בְּמֶרֶד וְאִם בְּמַעַל רַב חֶסֶד יִזְכּוֹר:
 וְאִם טוֹב וְאִם רָע • אֲשֶׁר בּוֹ יֶאֱרָע • וְסִתּוֹ יִפְרַע
 בְּסִאסָּאָה מִלְּזִכּוֹר: זִכֵּר הַחַיִּים • עַד כִּמָּה הֵם
 חַיִּים • הֵן לָמוֹת אִם לַחַיִּים • חֵי חֵי יִזְכּוֹר: הַמּוֹן
 שְׁאוֹן בְּרוּאִים • יַעֲבְרוּ לִפְנֵי כְּמַרְיָאִים • הֵלֹא כְּמוֹ
 רְאוּיִם • לְכָל אֶחָד יִזְכּוֹר: זִכֵּר דִּלּוֹת וְעוֹשֶׁר •
 בְּצוּרַת וְחוֹשֶׁר • הוֹפִי וְגַם יוֹשֶׁר • בְּדִין הוּא יִזְכּוֹר:
 דְּבַר גָּלוּי וְסִתֵּר • בְּנִינּוֹת וְסוֹתֵר • דֵּי חֶסֶד וְיִתֵּר •
 לְקַצֵּב יִזְכּוֹר: זִכֵּר גְּנוּנִים לְיֹשֵׁב • בְּמַדְבָּר וְיוֹשֵׁב •
 גֶּשֶׁם וְרוּחַ לְנֹשֵׁב • מַהֲיוֹם יִזְכּוֹר: גָּרוֹן לְהַקְשֵׁב •
 מַעַם שְׁמוֹ חוֹשֵׁב • גָּלִיּוֹת לְהִשָּׁב • בְּיוֹם תִּקַּע יִזְכּוֹר:
 זִכֵּר בְּהֵל וְחִימָה • קָרֵב וּמִלְחָמָה • בִּקְוַע חוּמָה •
 לְחוּמַת יָם יִזְכּוֹר: בְּאֶדָם וּבִבְהֶמָה • אִם הוֹקֵנָם
 מִהוּמָה • בְּצוֹר קוֹל הוּמָה • לְאֶדְמָה יִזְכּוֹר: זִכֵּר
 אֲמוּנָה וְשִׁקָּר • אֲוִיֹן שִׁיחַ וְסִקָּר • אוֹת פְּקוּדַת

wrath be engraven in the book, so that they cannot obtain expiation, O may the performance of this book *of the Law*, be remembered before him. The memorial of him who was concealed from those who rebelled against the light; who was perfect in his generation, as the light, when God was wrath so as to curse the earth: O may his merit be remembered to his posterity. Bring forth the judgement of those who are straitened in thy presence, *pure* as the light: and regard not the ill savour of the leaven in judgement. The memorial of the good works of the ancient patriarch, whom thou didst raise up from the east; may his work shine, *and its merit* be remembered in the approaching years. And if it is decreed that his descendants shall be crushed in the snare, may his prayer *when he interceded in behalf of Sodom*, be remembered in favour of them. The memorial of him who was bound on Mount Moriah, whose eyes became dim; and for the sake of those who are naked and bare, remember *the ram* that was caught in the thicket. If then his offspring be doomed to affliction, O may his merit, and his prayer *when bound*, be remembered to them. The memorial of him who dreamt he saw *angels* ascend and descend on a ladder, and which portended the yoke of the four monarchies; may his *merit* be now remembered, as it was then. If then his posterity because of their trespass, are to be abhorred, O may his prayer be efficacious to them in the remembrance of the covenant. The memorial of the twelve tribes expressed by name, whom God swore he would preserve, but who now have no rest even on their beds: O may he remember to strengthen them: for they now bear the burden of oppression: and though he has decreed to bruise them, yet may the destruction of the temple, be remembered as a sufficient atonement *for them*. The memorial of the patriarchs, who are the foundation of the heavens, he hastened to remember *the merit* of their works to those who cried aloud in Egypt: thus may he remember the cry of the sucklings at the red sea, the command of the statutes and covenant, and his holy word. The memorial of those who are scattered among the gentiles, and who render the prayer of *their* lips instead of calves, may he remember: and at the time that the books are searched, which declare the most secret transactions, may he remember the righteousness of *Moses and Aaron*, who are compared to two young roes. The memorial of the glory of the tabernacle, the place where my beloved dwelt, *and* where the cherubim were placed; O remember the kindness of her youth, The laver and its stand, *and* the pleasant voice of *the Levites* on the platform, may *he who is* mighty remember to his people, on this appointed day. The memorial of the son of Nun, and the regular answers of the Urim and Tumim shall be mentioned in our prayers; that their wonders may be

remem-

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

לְזִכּוֹר: קֶצֶף אִם הוּחַר־ט בַּסֶּפֶר: לְבִלְתִּי מִצּוּא
כּוֹפֵר: קִיּוֹם וּזְכוּן זֶה סֶפֶר: לְפָנָיו יִזְכּוֹר: זָכָר
צָפוֹן מוֹרְדֵי אוֹר: תָּמִיד דּוֹר כָּאוֹר: צִיָּה כָחַר
לִיאֹר: קִנּוּיוֹ יִזְכּוֹר: צְפוּפִים פָּנֵי גָאוֹר: מִשְׁפָּטִים
תֵּת לְאוֹר: צָחַן רוּעַ שְׁאוֹר: בְּרִיב בֶּל יִזְכּוֹר: זָכָר
פְּעִילוֹת אֲזָרָה: הֶעֱרָתָה מִמְּזָרָה: פָּעָלוּ יִזְרָח:
בְּקֶרֶב שָׁנִים יִזְכּוֹר: פָּח אִם הוּטְרָה: פָּרְחָיו
לְמָרָה: פָּלְלוּ יִצְרָה: בַּעֲדָם יִזְכּוֹר: זָכָר עֲקֵדָת
מוֹרְיָה: כְּהִיִּית רְאִיָּה: עֲדֵי עֵרוֹם וְעֲרִיָּה: סְבוּכוֹ
יִזְכּוֹר: עֲצַב טְרִיָּה: אִם כּוֹאֲבָה פּוֹרְיָה: עֲתָרוֹ
לְרְאִיָּה: וּלְזָכוֹת יִזְכּוֹר: זָכָר סֶלֶם חָלָם: וְעָלָיו
מִחוּלָּלָם: שְׂרֵי אַרְבַּע וְעֶלֶם: בּוֹ כְּמֵאֵז יִזְכּוֹר:
שְׂרִיגָיו בְּמַעֲלָם: וַיֹּאמֶר לְגַעֲלָם: שִׁיחוּ יוֹעִילָם:
בְּרִית לְזִכּוֹר: זָכָר נְקִיבֵי מִטּוֹת: שְׁבוּעוֹת מִטּוֹת:
גְּדִידוֹת הַמִּטּוֹת: לְאַמְצָם יִזְכּוֹר: נוֹשְׂאֵי עוֹלָם
מוֹטוֹת: אִם פֶּץ לְהַמִּטּוֹת: גִּפֶּץ חֹדֶר הַמִּטּוֹת:
לְכַפּוֹר יִזְכּוֹר: זָכָר מִצּוּקִים: יִסּוֹד מוֹצָקִים: מִפְּעָלָם
לְצוּעָקִים: בְּפוֹט חֵשׁ לְזִכּוֹר: מִפִּי יוֹנְקִים: אֲשֶׁר
בְּסוּף נוֹאֲקִים: מֵאֹמֶר בְּרִית וְחֻקִּים: דְּבַר קִדְשׁוֹ
יִזְכּוֹר: זָכָר לִין כְּפָרִים: וְאֹמְרֵי שְׁפָרִים: לְמִשְׁלָמֵי
פָּרִים: בְּשִׁפָּה יִזְכּוֹר: לַעֲת בְּקוֹר סִפְרִים: סִתְרִים
מִסִּפְרִים: לְשֹׁנֵי עֲפָרִים: לְצֹדֵק יִזְכּוֹר: זָכָר כְּבוֹד
מִשְׁכָּן: בְּמִקּוֹם דּוֹד שְׁכָן: כְּרוּבִים בּוֹ שְׁכָן: חֶסֶד
נְעוּרִים יִזְכּוֹר: כִּיּוֹר עִם כֵּן: וְנוֹעַם קוֹל הַיּוֹכֵן:
כְּבִיר בְּיוֹם מוֹכָן: לְנִבּוֹנִים יִזְכּוֹר: זָכָר יֵלִיד נוֹן:
וּמִשְׁפָּטֵי אוֹרֵי אֶפְנוֹן: יִזְכְּרוּ בְּרִנּוֹן: פֶּלֶאֱם לְזִכּוֹר:

119 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

true, and permanent for ever. Blessed art thou, O LORD! King of the whole earth, who sanctifieth [*On the Sabbath add, the Sabbath, and*] Israel, and the day of memorial,

HERE BLOW,

TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

CONGREGATION AND READER. ALTHOUGH THEY DO NOT BLOW ON THE SABBATH, YET THIS IS SAID.

היום הרת עולם This day, the world was called into existence: (XLIX) this day he causeth all the creatures of the universe, to stand in judgement; either as children, or as servants. If *we are esteemed* as children*, have mercy upon us, as a father hath mercy on his children: *and* if as servants†, our eyes *are* attentively fixed on thee, until thou be gracious unto us, and bring forth our judgement as the light, *O thou who art tremendous and holy.*

ON THE SABBATH, THIS IS NOT SAID.

אֲרֵשֶׁת שְׁפָתַי May the request of our lips, be pleasant in thy presence, O thou Most High, and exalted God, who understandest, regardest, hearest, and art attentive to the voice of our sounds. O be pleased to receive with mercy and favour, the form of the acknowledgement of our allegiance.

זכר The memorial of every action done the whole year *is this day recited*; O thou who hast formed them, reject not their hope by the remembrance of *their sins*. If the *decree* for the chastisement of our actions is gone forth in wrath, may he who supports all grant a *pardon* for his own sake, and remember the *merit* of our ancestors. O may he view, and remember the memorial, and the merit of the ancient Patriarchs, and their descendants. And though we be obnoxious to the punishment of hell, yet remember what thou hast promised to those who return penitent. The memorial of the first *created man* from the dust, and the *merit* of the noted of his enumerated generations, may he remember to the nation compared to the sand‡ of the sea; whose fourth part *cannot be* numbered; who supplicate for atonement; they assemble to *sound* the cornets, O remember to beautify them. The memorial of the recital of the book§, in which my substance being yet imperfect was ornamented, is *also* written the actions of the *merit* of every generation, to be remembered. If

* Dent. xiv. 1. † Levit. xxv. 55. ‡ Numb. xxiii. 10.

§ Supposed to contain all the actions of mankind.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה
וְקִים לְעַד בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ
הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן:

וְהִקְעִיז תְּקִיעָה: שְׁבָרִים: תְּרוּעָה: תְּקִיעָה:

וְהִקְהֵל אוֹמְרִים הַיּוֹם וְהַשָּׁנָה חוֹדֵר אֲפִילוּ בַשַּׁבָּת שֶׁאֵין תְּקִיעִין

הַיּוֹם הֵרַת עוֹלָם הַיּוֹם יַעֲמִיד בְּמִשְׁפָּט כָּל יִצְוֵי
עוֹלָמִים אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים אִם
כְּבָנִים רַחֲמָנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים וְאִם כְּעַבְדִּים
עֵינֵינוּ לָךְ תִּלְוִיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנֵנוּ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
מִשְׁפָּטֵינוּ אִיוֹם קָדוֹשׁ:

אֵין אוֹמְרִים אֲרֻשָּׁת בַּשַּׁבָּת לִפִּי שֶׁאֵין תְּקִיעִין

אֲרֻשָּׁת שְׁפָרְתֵינוּ יַעֲרֹב לִפְנֵיךְ אֵל רֵם וְנִשְׂא
מִבֵּין וּמִבֵּיט מֵאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל
תְּקִיעֵתֵינוּ וְתִקְבֵּל בְּרַחֲמִים וּבִרְצוֹן סֶדֶר
מַלְכוּתֵינוּ:

סֶדֶר מְיוֹסֵד עַל פִּי תִשְׁר"ק מְרֻבָּע

זָכַר תַּחֲלִית כָּל מַעַשׂ אֲשֶׁר בְּכָל שָׁנָה נַעֲשׂ
תוֹחֲלָתָם לְמַאֵס יוֹצֵר בֶּל יִזְכּוֹר: תּוֹכַחַת
מַעַשׂ אִם יֵצֵאָה בְּכַעַס תּוֹמֵךְ לְמַעַנּוּ יַעֲשׂ
וְיִצְוִרִים יִזְכּוֹר: זָכַר שְׁמִבְרָא שִׁירָת תְּבוֹאֶת
רֵאשִׁית שׁוֹרֵשׁ בְּכּוֹר רֵאשִׁית יֵדָא וְיִזְכּוֹר:
שִׁצְף חֲרִישִׁית אִם חָר לְחֲשִׁית שׁוֹבֵה אֲשֶׁר
הִשִּׁיר לְשׁוֹבְבִים יִזְכּוֹר: זָכַר רֵאשׁ עֲפֻרוֹת
וְתוֹלְדוֹת סְפֻרוֹת רֵשׁוֹם סְפֻרוֹת לְמִסְפָּר חוֹל
יִזְכּוֹר: רוֹבַע מִסְפָּרוֹת מַחֲנֵי לְכַפְרוֹת רִגְשׁ
שׁוֹפְרוֹת לְשִׁפְרָרִם יִזְכּוֹר: זָכַר קְרִיאַת סֵפֶר
אֲשֶׁר גָּלְמֵי שִׁפְרָ קָצַב לוֹ בַּסֵּפֶר: בְּכָל הוֹר וְדוֹר
לְזָכֹר

hath not beheld iniquity in Jacob, nor seen perverseness in Israel; the LORD his God is with him, and the shout of *his* King is in the midst of him. And it is said*, And he was king in Jeshurun, when the heads of the people assembled themselves, together *with* the tribes of Israel. And in thy holy word it is written, saying †, For the kingdom *is* the LORD's, and he governs the nations. And it is said ‡, The LORD reigneth, clothed with majesty: with strength hath the LORD clothed and girt himself: he hath also fixed the unalterable order of the universe. And it is said §, Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD strong and powerful, the LORD mighty in battle. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD of Hosts, He is the King of Glory. Selah. And by the hands of thy servants the prophets, it is written ||, saying, Thus saith the LORD, the King of Israel, and his Redeemer, the LORD of Hosts: I am the first, and I am the last: and besides me there is no God. And it is said ¶, And deliverers shall go up to Mount Zion, to judge the mount of Esau; and the kingdom shall be the LORD's. It is also said †, And the LORD shall be King over all the earth: in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also* be One. And in thy law it is written, saying ‡‡, Hear, O Israel, the LORD *is* our God: the LORD *is* ONE.

אלהינו ואלהי אבותינו מלך Our God, and the God of our fathers, reign thou over the whole world, in thy glory; and in thy majesty, be exalted over the whole earth; and shine forth in the excellence of thy supreme power, over all the inhabitants of thy terrestrial world; and may every thing which hath been made, be sensible that thou hast made it: and every thing formed, understand that thou hast formed it: and all who have breath in their nostrils declare, that the LORD God of Israel reigneth, and by his supreme power ruleth over all. [*On the Sabbath, say, Our God, and the God of our fathers, we beseech thee, to accept our day of rest.*] O sanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O satisfy us with thy goodness; rejoice *our souls* with thy salvation: [*On the Sabbath, say, And cause us, O LORD, our God! to inherit thy holy Sabbath with love and delight: and grant that Israel, who sanctify thy name, may have rest thereon*] and purify our heart to serve thee in truth: for thou, O LORD! art TRUTH; and thy word is

* Deut. xxxiii. 5. † Psalm. xxii. 29. ‡ Ibid. xciii. 1.

§ Ibid. xxiv. 7. || Isai. xlv. 6. ¶ Obad. i. 21.

‡ Zech. xiv. 9.

‡‡ Deut. vi. 4.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

לא חָבִיט אָוֹן בְּיַעֲקֹב • וְלֹא רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל • יי
 אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ • וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ • וְנֶאֱמַר • וַיְהִי
 בְּיִשְׁרוּן מֶלֶךְ • בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עַם יֶחֱד • שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל •
 וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר • כִּי לִי הַמְּלוּכָה • וּמוֹשֵׁל
 בְּגוֹיִם • וְנֶאֱמַר • יי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ • לְבָשׁ יי עֵז הַתְּאֵזִר •
 אֵף תִּכּוֹן תִּבֵּל בַּל תִּמּוּט • וְנֶאֱמַר • שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם
 וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם • וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • מִי זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד • יי עֲזוֹז וְנִבְּוֹר • יי גִּבּוֹר מִלְחָמָה • שְׂאוּ שְׁעָרִים
 רֵאשִׁיכֶם • וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם • וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • מִי הוּא
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • יי צְבָאוֹת • הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה • וְעַל
 יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר • כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
 וְנִזְאָלוּ יי צְבָאוֹת • אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן • וּמִבְּלַעֲדִי אֵין
 אֱלֹהִים • וְנֶאֱמַר • וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשָׁפוֹט אֶת הָרָר
 עֲשׂוּ • וְהִיתָה לִי הַמְּלוּכָה • וְנֶאֱמַר • וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ • בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד • וְשִׁמוֹ אֶחָד • וּבַתּוֹרַתְךָ
 כְּתוּב לֵאמֹר • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל • יי אֱלֹהֵינוּ • יי אֶחָד •
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ
 בְּכְבוֹדֶךָ • וְהַנְּשָׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ • וְהוֹפֵעַ
 בְּהַדָּר גָּאוֹן עֲזוֹךְ • עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תִבֵּל אֶרֶצְךָ • וַיֵּדַע כָּל פְּעוּל
 כִּי אַתָּה פֹּעֵלָתוֹ • וַיִּבִּין כָּל יַצּוֹר כִּי אַתָּה יַצְרָתוֹ • וַיֹּאמֶר כָּל
 אֲשֶׁר נִשְׁמָה בָּאֵפוֹ • יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ • וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה • אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנּוּחֵינוּ • קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְתוֹן
 חֻלְקָנוּ בַּתּוֹרַתְךָ • שְׁבִיעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ • וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ •
 וְהַחֲיֵלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן שְׁבַת קֹדֶשׁ וַיִּנּוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקְרָשֵׁי שִׁמְךָ • וְטַהַר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת • כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת • וּדְבָרְךָ אֱמֶת
 וְקִים

shall they utter a glorious praise, when he shall reign. His praise will ascend from the earth, his glory from the waters, and the heavenly *host* will joyfully shout, when he shall reign. He will apply an healing plaster to the wound of every being that hath been made; and will bestow a beautiful diadem *on his chosen people*: for behold, he will reign in righteousness. The princes who have hitherto reigned, will cast away their robes, and *with one voice*, proclaim the LORD for their King, when he shall *come to reign*. Those who are invited*, will reign, and walk securely † after him, who will reign at their head ‡. The hidden § secret, is appointed for this day ||, it is noted for the time and season ¶, on which, he who taketh vengeance, will reign. When the faithful shepherd cometh from Teman, he will cause a tempest to rage in Teman, and will reign in Gilead. The heavenly assembly of angels, who praise him from his holy temple, will *all burst forth*, when he shall reign. The nethermost deserts, the glorious †† signs, and all creatures will shout with a tumultuous joy, when he shall reign. The throne *of the Messiah* is established †† as the sun; his name before the sun; his form majestic as the sun, at his going forth; when he reigneth, then will *God truly reign*. He who supports the world from east to west, will exalt his undefiled, who are pure as the sun, and then will he reign.

לְךָ נִקְחָה עַל כֵּן נִקְחָה Therefore will we hope in thee, O LORD, our God! *that we* may speedily behold the glory of thy mighty power, banishing *all* impurities from the earth; when the idols shall be utterly destroyed: that the world may be reformed by the kingdom of the Almighty, and all the children of flesh may invoke thy name: whilst the wicked of the earth shall be turned towards thee. Thus shall all the inhabitants of the world know, and understand, that unto thee every knee shall bend, and every tongue swear fealty. Before thee, O LORD, our God! shall they kneel, and fall prostrate, and to the glory of thy holy name, shall they ascribe honour; whilst they all shall *humbly* receive the yoke of thy kingdom. Deign thou therefore to reign over them speedily, for ever and ever: for the kingdom is thine: and thou shalt reign in glory for evermore: as it is written in thy law, The LORD shall reign for ever and ever. And it is said |||, He

* A metaphorical expression to denote the nation, as if invited to a feast at their restoration. † Alluding to Levit. xxvi. 13.

‡ Alluding to Micah, ii. 13. § Alluding to Dan. xii. 9.

|| It is held, that we are to be redeemed in Tishri.

¶ Alluding to Dan. xii. 7. †† The sun and moon. Alluding to Gen. i. 14.

‡‡ Psalm. lxxxix. 37.

§§ Ibid. lxxii. 17.

||| Numb. xxiii. 21.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

הָאָרֶץ • יַעֲלוּ כִּי יִמְלֹךְ: צָבִי מִהָדוֹם יַעֲלֵה • וְאֶדְרֹם
מִשְׁוֹעַל • צִהַל מִשְׁמִי מַעַל • יִרְנְנוּ כִּי יִמְלֹךְ:
צְבָאוֹת כָּל פֹּעֵל • לְצַלֵּם יִרְשֵׁי תַעֲלֵה • צְפִירַת
פֶּאֶר לְהַעֲלֵה • הֵן לְצֶדֶק יִמְלֹךְ: קְצִינִים אֲשֶׁר מָלְכוּ •
אֶדְרֹת יִשְׁלִיכוּ • קוֹל יִתְּנוּ וַיִּמְלִיכוּ • לְאֶדְרוֹן כִּי
יִמְלֹךְ: קְרוֹאִים יִמְלֹכוּ • וְאַחֲרָיו יִהְיוּ •
קוֹמָמִיּוֹת יִלְכוּ • וּבְרָאשֵׁם יִמְלֹךְ: רְזוּ הַמוֹכְמָן •
לְיוֹם זֶה מְזוֹמָן • רָשׁוֹם לְמוֹעֵד וְזָמָן • וְבוֹ נִוְקָם
יִמְלֹךְ: רוּעָה נֶאֱמָן • בְּבוֹאוֹ מִתִּימָן • רוּחַ יִסְעִיר
בְּתִימָן • בְּגִלְעָד יִמְלֹךְ: שְׁנֵאֵן עֲלִיּוֹת • וְסוֹד
פְּלִיאִיּוֹת • שִׁיר מִתְּלוּלִיּוֹת • יִפְצְחוּ כִּי יִמְלֹךְ:
שְׁאִיּוֹת תַּחְתִּיּוֹת • וְהוֹד אוֹתִיּוֹת • שְׁאוֹן הַמּוֹן
בְּרִיּוֹת • יִרְעִי כִּי יִמְלֹךְ: תִּפְּנֵן בְּסִי כְּשֶׁמֶשׁ • שְׁמוֹ
לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ • תּוֹאֲרוֹ כְּצֶאֱתָה הַשֶּׁמֶשׁ: בְּמָלְכוֹ
יִמְלֹךְ: חֲזוֹן תּוֹמֵךְ מִמְּזֶרֶח שֶׁמֶשׁ • וְעַד מְבוֹאֵת
שֶׁמֶשׁ • תִּמְחָה בְּרָה כְּשֶׁמֶשׁ • יִרְוִמָּם וַיִּמְלֹךְ:

עַל כֵּן נִקְוָה לָּהּ " אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָה •
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ • וְהֶאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוֹן •
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי • וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ •
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ • יִכְבִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלִי •
כִּי לָּהּ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ • תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן • לְפָנֶיךָ " אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ • וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֵי יִתְּנוּ • וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת
עוֹל מַלְכוּתְךָ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא • וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד •
בְּכָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ: " יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר •

up *the wound* with a roller, and apply a remedy to this long day of perplexity, when he shall reign: *And remove* the burthen of the kingdoms, who worship images; have defiled the lovely works* of art, and reign in pride. May he turn to the pure merit, the roaring weeping voice of those who are sunk in the deep waves, and reign over them. The descendants of kings cast their burden upon him, and this day put their trust in him, that he will assuredly come and reign. They pass before † him as angels, and altogether, with one accord, proclaim, The LORD shall reign. When he shall bruise Chittim, and smite the isles, he will establish the throne of his kingdom, and reign. The glory of his kingdom, and the sanctity of his way, when he hath finished his work ‡, will he manifest in the sight of all, and will reign. He will humble those of high stature; every mountain § and hill will he bring down; every nation will he overwhelm with darkness; and as the irresistible light, will he reign. He will roll up the heavens, and will a second time create new ones: for on this day || the lot is cast for him to reign from Zion. The nations will decline, the proud will be troubled, the haughty will slip, when he who is truly majestic will come to reign. Then those who are compared to the fish ¶, and the sand of the sea †, shall reign, when the king of the nations cometh to reign. The princes of the people ††, will be gathered together from among the people, to bear the fewest of all people †‡, to their place to reign. With tuneful notes shall they sing before them, when he exalts them from among the people to reign over them. Those that attend to idols, and prepare a form for the images, will be thrown by as the slain, they will be cast out from reigning. To the mystery ||| of the God of gods, give praise, O ye sons of the mighty, take the Psalm, and praise the LORD, when he shall reign. When he lifts up his mighty hand to exalt those who were borne by him, he will reign in might. When he hath lifted up his hand, he will reign, and sit on his high, exalted, and glorious throne. With a decided consummation will he break in pieces *the wicked* of the earth; in wrath, *will he spread* a snare for the inhabitants of the earth, and will reign. With the terror of the mighty trumpet when sounded thrice, will he break in pieces the wicked; from the uttermost parts of the earth.

* Meaning the temple.

† In prayer.

‡ Alluding to Jerem. l. 25.

§ A figurative expression to denote the idol worship on the mountains, &c.

|| The New Year.

¶ Alluding to Gen. xlviii. 16.

† Ibid. xxxii. 13.

†† Heb. Peoples. And now, I must once for all declare, that PEOPLES is the proper translation of עַמִּים, which is plural, in contradistinction to עַם people, singular.

‡† Alluding to Deut. vii. 7.

||| The ineffable name of God. shall

See Lingua Sacra, radix אלה.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

יום מבוכה • חתלה למכה • יעל בעת ימלוד •
טורח מלכיות • עובדי משפיות • טמאו חמד
שכיות • בנאזה למלוד • טוהר זכיות • ושאג קול
בכיות • טבע צול דכיות • יפן ובם ימלוד • יחב
משליכים • עליו בני מלכים • יום זה לו מחכים •
בא יבוא למלוד • יעברו מתהלכים • לפניו
במלאכים • יחד ממליכים • יי ימלוד • פתים
בכתתו • איים בהכותו • כס ממלכתו • יפון
וימלוד • כבוד מלכותו • וקדוש הליכתו • כגמרו
מלאכתו • לעין כל ימלוד • לכל גובה יפיל • וחר
וגבע יקפיל • לכל אום יאפיל • וכאור זרוע ימלוד •
לראי יקפיל • וחדשים יכפיל • ליום זה פור הפיל •
מציון למלוד • מטי גוים • חמו גאים • מעדו
מתגאים • גאה בבאו למלוד • מלכו דגוים • נטלו
סגוים • מלך הגוים • עת אתא למלוד • נדיבי
עמים • יאספו מעמים • נשוא מעמי עמים • אל
מקומם ימלוד • גוון געמים • למולם מגעמים •
נשאם מעממים • עליהם למלוד • סכות אלילים •
כוון גלילים • סחוב כמו תללים • יושלכו בלי
למלוד • סוד אל אלים • הבו בני אלים • שאו
זמרה ותלילים • לאדון פי ימלוד • עזו יד
בהשיאו • להרים נשיאו • עמוסיו בנשאו • יעזו
וימלוד • על רום משאו • ידיהו בנשאו • על חוד
כסאו • ישב וימלוד • פור תפורר ארץ • בכליון
וחרץ • פח ביושבי הארץ • ירגיו וימלוד • פחד
שופרות ערץ • ישלש ובם ירץ • פאר מכנף

IF THE FIRST DAY HAPPENS ON THE SABBATH, THE ORDER IS CHANGED; AS אָהֱלֵלָהּ IS THEN SAID ON THE FIRST DAY, AND אָנֹסִיכָה מַלְכִי ON THE SECOND DAY.

אָנֹסִיכָה מַלְכִי I will anoint my King, when I shall walk before him: when he shall be girded *with* his mighty power, and reign in glory. When every one will cast away his idol*, before the day that my King comes: for he will send his messenger †, and then will he reign. When he comes †, he will pluck out the flatterer § from the crown, and destroy the house of the proud, that they may no longer reign. He will then walk in the midst of me, and when he shines forth to reign, I shall also then reign under his royal protection. The lady of kingdoms ||, with other nations and kingdoms, will he destroy, when he discomfits the kingdoms, for he will then reign. O may the roll, and the book of men's actions, be opened this day, to purify those who hope in his reign. Her reign endureth, in which she exults, and exclaims, Who besides me can reign? Though she hath obtained it by the weeping voice of her ancestor when supplicating for a blessing ¶. On the day of judgement, search for the merit of those who are low and broken in spirit, and trodden down by the power of the kingdoms, till he who formed *the world* shall reign, When *the Supreme* descended from heaven to reign in his glory *over his holy people*, he governed with mighty power. She worshippeth Bel, Wherefore is she suffered to reign? of whom hath she permission, that she hath so suddenly reigned? Before any king ever reigned, the living God did eternally reign, and when all kings are consumed, he alone will reign. And of what avail can Molech be *to his worshippers*, when the King cometh in power to judge, for then, as the whirlwind rusheth forward, so will they suddenly be put by from reigning. When *he who is pure*, prepareth to judge *Israel*, he exerciseth his wonted attribute †; but when he shall trample the proud *under foot*, he will clothe himself with vengeance, and reign. When he shall cast down the crown of the proud, he will give strength to his king ††, and will make those that are pure to reign over all. He will renew the kingdom, according to the law and constitution, and cause the rod of the kingdom to reign with rectitude. He will bind

* See Isai. ii. 20.

† Elijah the prophet. Malachi, iii. 23.

‡ The messenger.

§ Esau, who deceived his father by flattery, and thus became his favourite.

|| Alluding to Isai. xlviii. 5.

¶ Alluding to Gen. xxvii. 36. When Esau supplicated Isaac for a blessing, and from whom Edom descended, and which is the fourth monarchy that was shewn to Daniel, and is to continue in power, till the Messiah comes.

† The attribute of mercy.

†† To the Messiah, who will reign over all.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

כשחל יום ראשון בשבת • מחליפים הסדר ואומרים אהללה ביום ראשון • ואנסיכה מלכי
ביום שני :

מיוסר על פי א"ב מרובע

אנסיכה מלכי • לפניו בהתהלכי • אמצו
בהמליכי • יאזור עזו וימלוך : אליל
בהשליכי • לפני בא יום מלכי • איש מלאכי •
ישלח ואז ימלוך : בבואו להלוך • נתוש חנף
ממלוך • בית גאים בלי מלוך • יסח לבל ימלוך :
בתוכי יהלוך • בהופיעו למלוך • במלכותו
אמלוך • ואז ימלוך : גברת ממלכות • במגורו
ממלכות • גוים וממלכות • יהום והוא ימלוך :
גליון הליכות • וספר תהליכות • גל היום לזכות •
חוכיו למלוך : דורכת נסיכות • בחנון קול בכות •
דברה אני במלכות • ומי יוכל למלוך : דכאי
רוח נמיכות • מחפשי ביום דין זכות • דשה בעול
מלכות • עד צור ימלוך : הלוך מהלך • חמש
מאות הלך • הדור עד הומלך • פעז למלוך :
הבל המומלך • על מה מלך • הלא במי נמלך •
בי אץ למלוך : ומלפני מלוך מלך • חי מלפנים
מלך • ועד תכל כל מלך • הוא לבדו ימלוך : ומה
יעז מולך • בעז משפט מלך • וכעבור סופה
בהלך • יחלוף ממלוך : זך דין בערפו • יאחו
ידרכו • זדים בדרכו • נקם יעט וימלוך : זר זר
בשלו • יתן עז למלכו • זפים בהמליכו • על כל
ימלוך : חדשו מלוכה • כדת וכהלכה • חומר
ממלכה • במישור ימלוך : חובש ארוכה • וארך

of thy countenance: they bend the knee unto thee, and with their mouth bless thy people; may they all together be blessed with the blessing of thy mouth. Thy people pass before thee, and they pass in the midst; the eyes of thy people are fixed on them, and their eyes wait on thee. They approach the ark in dread, to appease thy wrath and anger; thy people compass them about as a wall, O that thou wouldest regard them from heaven with compassion. They lift up the eye to thee towards heaven, and pour out their soul to thee as water; O mayest thou hear them from heaven. O may they not falter with their tongue, be entangled in their speech, be ashamed of their support, nor their congregation be confounded through them; neither suffer their mouth to utter a word, that is contrary to thy will: for those who are favoured of thee, O LORD, our God! are indeed favoured; and those on whom thou hast mercy, are treated with the tenderest affection: as we know, O LORD, our God! that thou wilt be gracious to whom thou pleasest, and wilt shew mercy to whom thou art inclined: as it is written in thy law*, "And he said, I will cause all my goodness to pass before thee, and I will proclaim the name of the LORD before thee, and will be gracious to whom I will be gracious, and will shew mercy to whom I will shew mercy."

וְנִאֲמַר And it is said, O suffer not them who trust in thee, O LORD God of hosts, to be ashamed for my sake: let not those who seek thee be confounded through me, O God of Israel.

THE ARK IS OPENED.

אֶחְדָּלָה לַאֲלִי I will hope in God: I will entreat his presence; and beseech him to grant me eloquence of language †; that in the congregation of the people, I may sing of his mighty power, and in joyful strains, rehearse his wonderful works ‡. The dispositions of the heart, are of man, but the utterance of speech, is from the LORD. O LORD! open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

May the words of my mouth, and the meditations of my heart, be acceptable in thy presence, O LORD! who art my Rock, and Redeemer.

THE ARK IS CLOSED.

* Exod. xxxiii. 19. § Psalm. lxi. 7.

† Heb. The answer of the tongue.

‡ Heb. I will utter songs for his works.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

פָּנֶיךָ יִהְיֶה לָּךְ יִכְרְעוּן • בָּרֶךְ לְךָ יִכְרְעוּן • עֲמֹךְ בְּפִיהֶם
יִבְרְכוּן • וּמִבְרָכוֹת פִּיךָ כָּלֶם יִתְבָּרְכוּן • עֲמֹךְ
לִפְנֶיךָ יַעֲבִירוּן • וְהֵם בְּתוֹךְ יַעֲבוּרוּן • עֵינֵי עֲמֹךְ בָּם
תִּלְווּת • וְעֵינֵיהֶם לְךָ מִיַּחֲלוֹת • גָּשִׁים מִוֶּלֶא אֲרוֹן
חֲקוֹדֶשׁ בְּאִמָּה • לְשֹׁכֵךְ כַּעַם וְחִימָה • וְעֲמֹךְ
מִסְבִּיבִים אוֹתָם כְּחִימָה • וְאַתָּה מִן הַשָּׁמַיִם
תִּשְׁגִּיחַ אוֹתָם לְרַחֲמָה • עֵין נוֹשָׁאִים לְךָ לְשָׁמַיִם •
לֵב שׁוֹפְכִים נִכְחֶךָ כַּמִּים • וְאַתָּה תִּשְׁמַע מִן
הַשָּׁמַיִם • שְׁלֹא יִכְשְׁלוּ בְּלִשׁוֹנָם • וְלֹא יִנְקְשׁוּ
בְּשִׁנָּתָם • וְלֹא יִבְשׁוּ בְּמִשְׁעָנָם • וְלֹא יִכְלְמוּ בָם
שְׂאוֹנָם • וְאַל יֹאמַר פִּיהֶם דָּבָר שְׁלֹא כִרְצוֹנְךָ • כִּי
חֲנוּנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ הֵמָּה חֲנוּנִים • וּמְרוֹחֲמֶיךָ הֵמָּה
מְרוֹחֲמִים • כִּמָּה שִׁידְעָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֵת אֲשֶׁר
תַּחֲנוּן יוֹחֵן • וְאַתָּה אֲשֶׁר תִּרְחַם יְרוּחָם • כִּפְתּוֹב
בְּתוֹרָתְךָ • וְחֲנַתִּי אֵת אֲשֶׁר אֲחֵן • וְרַחֲמַתִּי אֵת
אֲשֶׁר אֲרַחֵם •

וְנֹאמַר • אֵל יִבְשׁוּ בִי קִיף אֲדָנִי אֱלֹהִים צְבָאוֹת • אֵל יִכְלְמוּ
בִּי מִבִּקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל •

ס' פותחין הארון

אוֹחִילָה לָּאֵל • אֲחִלָּה פָּנָיו • אֲשֶׁלָּה מִמֶּנּוּ •
מַעֲנֶה לְשׁוֹן • אֲשֶׁר בִּקְהַל עַם • אֲשִׁירָה
עִו • אֲבִיעָה הַגָּנוֹת • בְּעַר מִפְּעֻלָּיו • לְאָדָם
מַעֲרִכִי לֵב • וּמִי מַעֲנֶה לְשׁוֹן • יִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח •
וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ •

יִהְיֶה לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לִפְנֶיךָ יִי צוּרִי
וְגֹאֲלִי • סוגרין הארון

113 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח It is peculiarly our *duty* to praise the LORD of all; to ascribe greatness to him who formed the *world* in the beginning; since he hath not made us like the nations of the different countries, nor placed us like the families of the earth; neither hath he appointed our portion like theirs, *nor* our lot like their multitude. But we prostrate ourselves before the Supreme King of kings! the Holy and Blessed One: he who stretched out the heavens, and laid the foundations of the earth; the residence of whose glory is in the heavens above, and the divine majesty of his power in the highest heavens. HE is our God, *there is none else*. Our King is TRUTH, and there is none besides him: as it is written in his law, Know therefore this day, and reflect in thy heart, that the LORD he is God, in heaven above, and on the earth beneath: *there is none else*.

THE READER SAYS וְהוּא אֱלֹהֵינוּ, &c. WHILE THE CONGREGATION SAY וְהוּא אֱלֹהֵינוּ, THE READER SAYS THE FOLLOWING VERSES.

אֲנִי Thou hast been shewn to understand that the LORD he is God, *there is none besides him*. Know therefore this day, and reflect in thine heart, that the LORD he is God, in heaven above, and on the earth beneath; *there is none else*. Hear, O Israel! the LORD is our God, the LORD is ONE. Behold, the heavens and the heavens of heavens belong to the LORD our God; the earth, and all that is therein. For the LORD your God, is the God of gods, and LORD of lords, the great, mighty, and tremendous God, who respecteth not persons, nor taketh a bribe. When I call on the name of the LORD, ascribe ye greatness unto our God. Blessed be the name of the LORD, from henceforth and for evermore.

THE ARK IS CLOSED.

אֲנִי Our God, and the God of our fathers, be a guide to the mouths of the deputies* of thy people, the house of Israel, who stand in thy presence to pray and supplicate for thy people, the house of Israel. Teach them what they shall say, cause them to understand what they are speaking, answer their requests, and instruct them how to glorify thee. May they walk in light

* Meaning the Readers of the Synagogue.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

עלינו לשבת לאדון הכל • לתת גדלה ליוצר בראשית •
שלא עשנו כגווי הארצות • ולא שמנו כמשפחות
האדמה • שלא שם חלקנו בהם • וגורלנו ככל המונם •
ואנחנו בורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא • שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ • ומושב
יקרו בשמים ממעל • ושכינת עזו בגבהי כרומים • הוא
אלהינו אין עוד • אמת מלרנו • אפס זולתו • בכתוב
בתורתו • וידעת היום והשבות אל לבבך • כי יי הוא
האלהים בשמים ממעל • ועל הארץ מתחת אין עוד •

והשליח צבור תזכור בקול רם הוא אלהינו וכו' • בשעה שהצבור אומר הוא אלהינו וכו' •
אומר רחוק אלו הפסוקים וטוב לבטל נזירות רעות • וקבלה היא מן רבי אליעזר
בעל הירוקה :

אתה הראית לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו •
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי הוא האלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד • שמע ישראל
יי אלהינו יי אחד • הן ליי אלהינו השמים ושמי השמים
הארץ וכל אשר בה • כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדוני האדונים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא
פנים ולא יקה שוחד • כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו •
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם • סגרת הארון

אלהינו ואלהי אבותינו • היה עם פיפיות
שלוחי עמך בית ישראל • העומדים
לבקש תפלה ותחנונים מלפניך על עמך בית
ישראל • הורם מה שיאמרו • הבינם מה שיתבררו •
חשיבם מה שישאלו • ידעם היאך יפארו • באור

112 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

and be exalted over us, in the sight of all the living: O gather our dispersions from among the nations, and assemble our outcasts from the extremities of the earth: and conduct us, unto Zion thy city, with joyful song, and unto Jerusalem, the house of thy sanctuary, with everlasting joy. And there, in thy presence, will we perform the offerings enjoined us; *even* the continual offerings, according to their order, and the additional offerings according to their institution: and the additional sacrifices of [*on the Sabbath, say, the Sabbath day, and*] this day of memorial, will we perform, and offer before thee with fervent love, according to the behest of thy will, as thou hast written concerning us in thy law, *delivered* by the hands of thy servant Moses; as is said,

ON THE SABBATH, SAY,

וביום השבת And on the Sabbath day, two lambs of the first year without blemish, and two tenth deals of fine flour for a meat-offering mingled with oil, and the drink-offering thereof. *This is the burnt-offering of every Sabbath, besides the continual burnt-offering and its drink-offering. This is the offering of the Sabbath, and the offering of the day, as is said,*

ובחדש השביעי And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have an holy convocation, ye shall do no servile work: it is a day of sounding the cornet unto you. And ye shall offer a burnt-offering for a sweet savour unto the LORD, one young bull, one ram, and seven lambs of the first year without blemish.

ומנחתם And their meat-offerings and drink-offerings as ordained, three-tenth deals for the bull, two-tenth deals for the ram, and one-tenth deal for each lamb, with wine for their drink-offerings, two kids for an atonement, and the continual burnt-offerings, according to their institution: besides the burnt-offering of the month, and its meat-offering, and the daily burnt-offerings, and its meat-offering, and their drink-offerings, according to their form, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.

ON THE SABBATH, SAY,

ישמחו They who observe the Sabbath, and call it a delight*: the people who sanctify the seventh day, shall rejoice in thy kingdom: they shall all be satisfied and delighted with thy goodness: for thou wast pleased with, and didst sanctify the seventh day; the most desirable of days, didst thou call it, a memorial of the work of the creation.

THE ARK IS OPENED. AT Neither hath he appointed, &c. IT IS CLOSED. AT But we, &c. IT IS OPENED AGAIN.

* Alluding to Isai. lviii. 13.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

עלינו לעיני כל חי • וקרוב פזורינו מבין הגוים • ונפוצותינו
בנס מירכתי ארץ • והביאנו לציון עירך ברנה • ולירושלם
בית מקדשך בשמחת עולם • ושם נעשה לפניך את קרבנות
חובותינו • תמידים בסדרם ומוספים כהלכתם • ואת מוסף
יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה • נעשה ונקריב לפניך
באהבה • כמצות רצונך • כמו שכתבת עלינו בתורתך •
על ידי משה עבדך • מפי כבודך באמור :

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים • ושני
עשורנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו :
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה : זה קרבן
שבת וקרבן היום באמור :

ובחודש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו • יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם
עלה לריח ניחח ליי • פר בן בקר אחד • איל אחד • כבשים
בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם ונספיהם כמדבר •
שלשה עשורנים לפר • ושני עשורנים לאיל • ועשרון לכבש
ויין בנסכו • ושני שעירים לכפר • ושני תמידים כהלכתם :
מלבד עלת החודש ומנחתה • ועלת התמיד ומנחתה :
ונספיהם כמשפטם • לריח ניחח אשה ליי :

לשבת ושמחתו במלכותיה שומרי שבת וקוראי עונג • עם
מקדשי שביעי • כלם ישבעו ויתענגו מטובך •
ובשביעי רצית בו וקדשתו • חמדת ימים אותו קראת •
זכר למעשה בראשית :

בעלי פיתחין הארון • כשלא שם חלקנו כהם סגריין הארון • בתחנונו

פיתחין הארון :

עלינו

III ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

the power of thy kingdom, and teach understanding to those who err. They shall likewise speak of thy mighty power, and extol thee, who art exalted as Supreme above all. They will praise thee with reverence, and crown thee with the crown of glory; the hills will burst forth with song, and the islands rejoice, when thou shalt *thus* reign: for they all shall receive the yoke of thy kingdom, and loudly extol thee in the congregation of the people, so that those who are far off shall hear *it*, and come, and present thee with the crown of dominion.

וּתְמַלֵּךְ אֹתָהּ And thou, even thou, O LORD! shalt alone reign over all thy works, in mount Zion, the residence of thy glory, and in Jerusalem the city of thy sanctuary; as it is written in thy holy word*, The LORD shall reign for ever, even thy God, O Zion, from generation to generation. Hallelujah.

קָדוֹשׁ אַתָּה Thou art holy, and thy name is tremendous: and besides thee, there is no God: as it is written†, And the LORD of Hosts shall be exalted in judgement; and the Holy God shall be sanctified by displaying his righteousness. Blessed art thou, O LORD! the Holy King.

בָּחַרְתָּנוּ אֹתָהּ Thou hast chosen us from all people: thou hast loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and sanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy service, O our King! and hast called us by thy great and holy name. And with love hast thou given us, O LORD, our God! [*on the Sabbath, say, the Sabbath day, and*] this day of memorial, *being the day of sounding the cornet: [on the Sabbath, say, the memorial of sounding the cornet]* an holy convocation (in love) a memorial of the departure from Egypt.

וּמִפְנֵי חַטֹּאתֵינוּ But because of our sins, we have been carried captive from our land, and removed far from our country; so that we are not able to present in the house that thou hast chosen, the offerings enjoined us, *even* in the great and holy house, which is called by thy name, because of the hand‡ which hath been stretched out against thy sanctuary. May it be acceptable in thy presence, O LORD, our God! and the God of our fathers, most merciful King, to return *unto us*, and through thine abundant mercy, have compassion upon us, and upon thy sanctuary: O build it speedily, and exalt its glory. O our Father! our King! manifest the glory of thy kingdom over us speedily; and shine forth,

* Psalm. cxlvi. 10.

† Isai. v. 16.

‡ Alluding to Ezek. x. 7, 8, &c.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

מלכותך • וילמדו תועים בינה: וימללו את
גבורתך • וינשאוך מתנשא לכל לראש: ויסלדו
בחילה פניך • ויעטרוך נזר תפארה: ויפצחו
הרים רנה: ויצהלו איום במלכה: ויקבלו עול
מלכותך עליהם • וירוממוך בקהל עם: וישמעו
רחוקים ויבואו • ויתנו לך כתר מלוכה:

ותמלוך אתה • יי לבדך • על כל מעשיך • בחר ציון משכן
כבודך • ובירושלם עיר קדשך • ככתוב בדברי
קדשך • ימלך • לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
קדוש אתה ונזרא שמך • ואין אלות מבלעדיך • ככתוב
ויגבה • צבאות במשפט • והאל הקדוש נקדש
בצדקה • ברוד אתה • המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים • אהבת אותנו ורצית בנו •
ורוממתנו מכל הלשונות • וקדשתנו במצותיך •
וקרבתנו מלפניו לעבודתך • ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת • ותתן לנו • אלהינו באהבה • את יום השבת הזה • ואת
יום הזכרון הזה • יום תרועה • וזכרון תרועה (באהבה) מקרא
קדש • וזכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו • ונתרחקנו מעל ארמיתנו •
ואין אנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך •
בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו • מפני היר
שנשתלחה במקדשך • יהי רצון מלפניך • אלהינו ואלהי
אבותינו • מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו • ועל מקדשך
ברחמיך הרבים • ותבנהו מהפך ותגדל כבודו • אבינו
מלכנו • נלה כבוד מלכותך עלינו מהרה • והופע והנשא
עלינו

110 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

READ. Who is immutable, and who *holdeth* both high and low equal. CONG. and READ. And all believe that he is a just Judge.

Who is perfect, and dealeth purely with the upright. And all believe that his work is perfect.

Thou alone wilt be exalted, and reign over all in Unity.

As it is written by the hand of thy prophet, And the LORD shall be king over all the earth, in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also* be one.

וּבְכֹן תֵּן פֶּחַד And therefore extend thy fear, O LORD, our God! over all thy works, and thy dread over all thou hast created: that all *thy* works may fear thee, and all creatures bow down before thee: so that they may all form one band, to perform thy will with an upright heart; for we know, O LORD, our God! that dominion appertaineth unto thee; strength *is* in thy hand, and might in thy right hand; and thy name is tremendous over all thou hast created.

וּבְכֹן תֵּן כְּבוֹד And therefore grant honour unto thy people; applause unto those who fear thee; a pleasing hope unto those who seek thee: and confidence unto those who wait for thee: joy unto thy land, gladness unto thy city, a revival of the kingdom of thy servant David, and an ordination of *renewed* splendour to the son of Jesse, thine anointed, speedily in our days.

וְהַצְדִּיקִים And then, the righteous shall see *it*, and rejoice; the upright be glad, and the saints exult in song: but iniquity shall be dumb, and all manner of wickedness vanish as smoke: when thou shalt remove the dominion of pride from the earth.

וְיָאָתָה כָּל לְעִבְדְּךָ And all shall come to serve thee, and bless thy glorious name, declare thy righteousness among the isles, and the people * that knew thee not shall seek thee; they shall praise thee to the uttermost ends of the earth, and shall continually say, The LORD shall be extolled. They shall also offer their sacrifices to thee; cast away their idols, be ashamed of their graven images, incline to serve thee with one accord, worship thee with the *rising* sun, *as* those who seek thy presence; they will discern

* Heb. Peoples.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

חיו הַשָּׁוֶה וּמִשְׁוֶה קָטָן וְגָדוֹל : קהל יחזון וּמִשֵּׁשׁ שׁוּפֵט צֶדֶק :

הַתִּם וּמִתְקַמֵּם עִם תְּמִימִים : וּמִשֵּׁשׁ תְּמִים פָּעֵלו :

תוֹשֵׁב לְבָדָה וְתַמְלוֹךְ עַל כָּל בְּיָחוּד :

כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ : וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ : בְּיוֹם

הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :

וּבְכוֹ תוֹ פְּחָדָה יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ : וְאִמְתָּה עַל כָּל

מַה שֶּׁבְּרֵאתָ : וְיִירָאוּהָ כָּל הַמַּעֲשִׂים : וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיהָ

כָּל הַבְּרוּאִים : וְיַעֲשׂוּ כָּל־ם אֲגָדָה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ

בְּלִבָּב שָׁלֵם : כִּמָּה שֶׁיַּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ : שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן לְפָנֶיהָ :

עוֹז בְּיָדָהּ : וְנִבְרָה בְּיָמֶיהָ : וְשִׁמָּה נֹרָא : עַל כָּל מַה

שֶׁבְּרֵאתָ :

וּבְכוֹ תוֹ כְּבוֹד יי לַעֲמָה : תְּהִלָּה לִירְאֵיהָ : וְתִקְנָה לְדוֹרֶשֶׁיהָ :

וּפִתְחוֹן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לָהּ : שִׁמְחָה לְאֶרֶצָהּ : וְשִׁשׁוֹן

לַעֲיָרָהּ : וְצִמְיַחַת קָרוֹן לְדוֹד עֲבָדָהּ : וְעֲרִיכַת נֵר לְכוֹן יִשִּׁי

מְשִׁיחָהּ : בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

וְאִז צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ : וְיִשְׁרִים יַעֲלוּזוּ : וְחֲסִידִים

בִּרְנָה יִגִּילוּ : וְעוֹלָתָה תִּקְפוֹץ פִּיהָ : וְכָל הַרְשָׁעָה

בָּלָה כְּעָשָׂן תִּכְלָה : כִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ :

מיוסר על פי א"ב

וְיֵאָתִיו כָּל לַעֲבָדָהּ : וְיִבְרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ : וְיִגִּידוּ

בְּאֵיִם צֶדֶקָהּ : וְיִדְרֹשׁוּהָ עַמִּים לֹא יִדְעוּהָ :

וְיִהְלִלוּהָ כָּל אֶפְסֵי אֶרֶץ : וְיֹאמְרוּ תְּמִיד יִגְדֵּל יי :

וְיִזְבְּחוּ לָהּ אֶת זִבְחֵיהֶם : וְיִזְנְחוּ אֶת עֲצִבֵּיהֶם :

וְיִחַפְּרוּ עִם פְּסִילֵיהֶם : וְיִטּוּ שִׁכְם אֶחָד לַעֲבָדָהּ :

וְיִירָאוּהָ עִם שִׁמּוֹשׁ מִבְּקָשֵׁי פָנֶיהָ : וְיִכִּירוּ כֶּתֶר

מַלְכוּתָהּ

109 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR:

THE ARK IS OPENED.

MINIST READER. Who taketh hold of the line of judgement.
(XLVII) CONG. And all believe that he is the God of truth.

READ. Who searcheth and proveth the secret repositories.
CONG. And all believe that he searcheth the reins.

READ. Who redeemeth from death, and delivereth from the grave. CONG. And all believe that he is a mighty Redeemer.

READ. Who alone judgeth all who come into the world.
CONG. And all believe that he is the true Judge.

READ. Who was called by *the name*, I am (XLVIII) that I am.
CONG. And all believe that he was, is, and ever will be.

READ. Whose name is sure as his praise. CONG. And all believe that he is *God*, and none else besides him.

READ. Who remembers to those that make mention of him, *their* good acts. CONG. And all believe that he remembers the covenant.

READ. Who decreeth the life of all living. CONG. And all believe that he lives, and exists eternally.

READ. Who is good and beneficent to the bad *, and the good.
CONG. And all believe that he is good to all.

READ. Who knoweth the imagination of all creatures.
CONG. And all believe that he formed them in the womb.

READ. Who is able to accomplish all things. CONG. And all believe that he is Omnipotent.

READ. Who abideth in the secret shadow; *he is* Almighty.
CONG. And all believe that he exists alone.

READ. Who causeth kings to reign, for the kingdom is his.
CONG. And all believe that he is the *sole* King of the universe.

READ. Who exerciseth his mercy to every generation. CONG. And all believe that he preserveth mercy.

READ. Who patiently beareth with, and turneth his eye from the rebellious. CONG. And all believe that he ever pardons.

READ. Who is most High, and hath his eye on those who fear him. CONG. And all believe that he answereth prayer.

READ. Who openeth the gate to those who knock with repentance. CONG. And all believe that his hand is always open.

READ. Who waiteth for the wicked, and desireth his justification. CONG. And all believe that he is righteous and perfect.

READ. Whose anger is short, and is long-suffering. CONG. And all believe that it is difficult to anger him.

READ. Who is most merciful, and causeth mercy to precede wrath. CONG. And all believe that he is easy to be reconciled.

* For the afflictions brought upon both the righteous and the wicked, is all for their benefit, as it purifies the former, and causes the latter to repent, &c.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

גד מיוסד ע"פ א"ב כפול

פתיחין הארון

- האווהו ביד מדת משפט: קהל וכל מאמינים שהוא אל אמונה:
ה ב ו ח ו ובנדק גנזי נסתרות: קהל ומש ב ו ח ו כליות:
ה ג ו אל ממות ופודה משחת: קהל ומש ג ו אל חזק:
ה ד ו יחיד לבי עולם: קהל ומש ד ו ין אמת:
ה ה ג וי באהיה אשר אהיה: קהל ומש ה י ה ה ה ו י ה י ה:
ה ו ד ראי שמו בן תהלתו: קהל ומש ו אין בלתו:
ה ז ו זכר למזכיריו טובות זכרונות: קהל ומש ז ו זכר הברית:
ה ח ו תד תיים לכל חי: קהל ומש ח י וקים:
ה ט ו טוב ומטיב לרעים ולטובים: קהל ומש ט ו ב לכל:
ה י ו דע יצר כל יצורים: קהל ומש י ו צרם בבטן:
ה י ב ל יכול וכוללם יחד: קהל ומש ב ל יכול:
ה ל ו בסתר בצל ושרי: קהל ומש ל ב דו הוא:
ה מ מליך מלכים ולו המלוכה: קהל ומש מ לך עולם:
ה נ ו ה נ בחסדו כל דור: קהל ומש נ ו צר חסד:
ה ס ו בל ומעלים עין מסוררים: קהל ומש ס ו ל ח סלה:
ה ע ליו ועינו אל יראיו: קהל ומש ע ו נה לחש:
ה פ ו תח שער לדופקי בתשובה: קהל ומש פ ו תח ידו:
ה צ ו פה לרשע וחפץ בהצדקו: קהל ומש צ ו יק וישר:
ה ק צר בזעם ומאריך אף: קהל ומש ק ש ה לכעוס:
ה ר חום ומקדים רחמים לרוגז: קהל ומש ר ר לרצות:

shall affright the *inhabitants of* the earth; at the time that thou in wrath wilt rise up to judge * the uttermost parts of the earth: when they who will be thus terrified in the earth, will say, Cast up the caussley, prepare the way †; when thou who art mighty and glorious wilt thus answer the earth; Wherefore art thou afraid, O earth? let the nethermost parts of the earth shout.

להתודע CONG. AND READ. To make known and to publish, that he is king over all the earth: that as he has been glorified of old in heaven, his tried § ones may have permission to glorify him in the earth.

אדיר אדירנו Thou wilt surely glorify us; O LORD, our LORD! how excellent is thy name, in all the earth! And the LORD shall be king over all the earth: in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also be* one.

ובדברי קדש And in thy holy word, it is written, saying, The LORD shall reign for ever, *even* thy God, O Zion, unto all generations. Hallelujah.

לדור Unto all generations will we declare thy greatness, and to all eternity will we sanctify thy holiness; and thy praise, O our God! shall never depart from our mouth, for thou, O God! art a great and holy King.

חמול O have compassion on thy works, and rejoice in them; and suffer those who trust in thee, when thou hast justified those who have been borne by thee, to say, O LORD! be thou sanctified over all thy works.

כי מקדיש For those who sanctify thee, hast thou sanctified with thy holiness; and praise is comely to the Holy One from those who are sanctified. And thus, may thy name, O LORD, our God! be sanctified over thy people Israel, Jerusalem thy city, Zion the tabernacle of thy glory, the kingdom of the house of David thine anointed, and thine established temple. Our LORD will yet remember in favour of us, the love of the Patriarch Abraham, and for the sake of the son who was bound, will he put aside our adversaries; and for the merit of the perfect *man* will the tremendous *God* bring forth our judgement to righteousness; for this day is holy to our LORD. If there is not an upright advocate *for us*, to oppose him who reports † *our* transgressions, do thou instruct Jacob in statute and judgement, and justify us in judgement, O thou King of judgement.

* Heb. To judgement.

† For the nation to return to their own land.

§ Meaning Israel, whose ancestors, as well as themselves have been tried.

‡ By this figure, Satan is represented as acculing us, and making report of our transgressions.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

אֶרֶץ : עַתָּה תִּקְוֶה לְמִשְׁפָּט וְעוֹם כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ :
חזון סוּלוּ פָּנֶי דֶרֶךְ יִנּוּבְבוּ חֲרָדִים מִחֲרַדַּת הָאֶרֶץ •
גִּאֹר וְאֲדִיר טַעַם תָּשִׁיב לָאֶרֶץ • מִה תִּרְאִי אֲדָמָה
יִרְעוּ תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ :

קחל וחזון לְהַתְּנִיעַ וּלְהַגְלוֹת כִּי הוּא מֶלֶךְ עַל כָּל
הָאֶרֶץ • כִּמוּ פֶּאֶרֹהוּ מֵאֵז
בְּשֹׁחַק יוֹרְשׁוֹ בְּחֻנּוֹי לְפֶאֶרֹ בְּאֶרֶץ :

חזון אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאֶרֶץ :
וְהִיָּה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ • בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד : וּבְדַבְּרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר : קחל
יֶמְלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ :
לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּךְ : וּלְנִצָּח נִצָּחִים קִדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ •
וּשְׁבַחְךָ אֱלֹהֵינוּ • מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה :

חֲמוּל עַל מַעֲשֵׂיךָ • וְתִשְׁמַח בְּמַעֲשֵׂיךָ • וַיֹּאמְרוּ לָךְ חוֹסֶיךָ
בְּצִדְקָךָ עֲמוּסֶיךָ • תִּקְדֹּשׁ אֲדוֹן עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ :
כִּי מִקְדִּישְׁךָ בְּקִדְשֶׁךָ קִדְשָׁתְךָ • נִצָּח לְקָדוֹשׁ פֶּאֶר
מִקְדוּשִׁים : וּבִבְנֵי יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ • עַל יִשְׂרָאֵל
עַמֶּךָ • וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ • וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ • וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ • וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיבָלְךָ : עוֹד יִזְכּוּר
לָנוּ אֶהְבֵּת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ • וּבִבְנֵי הַנֶּעֱקָר יִשְׁבִּית מְדִינָנוּ •
וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אֵיוֹם לְצִדְקָה דִּינָנוּ • כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם
לְאֲדוֹנֵנוּ : בְּאֵין מַלְיָן יוֹשֵׁר מוֹל מִגִּיד פֶּשַׁע • תִּגִּיד לְיַעֲקֹב
דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט • וְצִדְקָנוּ בְּמִשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט :

according*to the three in their hips : lo, with the additional offering of the New Moon, they are eleven, according to their eleven ribs†; they pour out the supplication with nine blessings, according to the muscles‡ in their arms; and which contain thirty § verses, according to the thirty in the palms of their hand; they daily repeat the prayer of eighteen blessings, according to the eighteen vertebra in their spine (XLV): at the offering of the continual sacrifice, they sound nine *times*, according to the nine muscles in their head; in the two orifices they blow eight *times*, according to the eight vertebra of their neck; their statutes and law is contained in five books, according to the five perforations; he hath ordained the six orders of the Mishna||, according to the different imaginations of the heart and inward parts; also the animal life, spirit, rational soul, perception, appetite, the skin, flesh, veins, and bones: *These*,

ישאו עין Shall *all* lift up the eye, and pierce the ear, and open the mouth, that with the tongue and speech of their lips, and from the sole of their foot to their head, may shew the particulars of their good acts; so that when the sound of the Shouphar ascends, their adversaries may be ashamed: that they may be justified on the day of judgement, and hear the second time from their God.

אחד Our God *is* One; he *is* our Father; he *is* our King; he *is* our Saviour; and through his infinite mercy will cause us to hear the second time in the sight of all living, the expression, "To be your God." CONG. I am the LORD your God. אדיר אדירנו

תהלות כבוד The earth is full of the praise of thy glory and might; when thou didst cause the law to be heard from heaven, the earth first trembled, and then became tranquil (XLVI): the depth of the earth shook and trembled, *in dread* of the day of judgement, fearing that the sound of the mighty trumpet was to summon the inhabitants of the earth: for thus *will* it be, when we shall hear from the uttermost parts of the earth, the song, Glory to the righteous: the terror, the pit, the snare, and dread,

* Heb. Three times three; meaning the three different forms of תש"רת תש"ת תר"ת.

† According to the present system of anatomy, there are twelve ribs on each side the twelve vertebrae of the back.

‡ The five motions of the arms, properly with five pair of muscles.

§ Heb. The rehearsal of allegiance, memorials, and sounding the cornets: and as each contains ten verses, they all together contain thirty verses.

|| The Oral Law. See Levi's ceremonies of the Jews, page 223.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

בְּקוּטְלֵיהֶם: הֵן מוֹסְפֵי חוֹדֶשׁ עֲשִׂיתִי עֲשֶׂרָה • כִּמוֹ
עֲשִׂיתִי עֲשֶׂרָה צִלְעוֹתֵיהֶם: צָקוֹן לַחֲשֵׁם בְּרָכוֹת
תִּשַׁע • כִּמוֹ תִּשְׁעָה שְׁבוּרוֹעוֹתֵיהֶם: וּמַלְכוּיֹת
וְזִכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת שְׁלֹשִׁים • כִּמוֹ שְׁלֹשִׁים בְּפִיסַת
יָדֵיהֶם: פֶּלֶל תַּמִּידִים שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה • כִּמוֹ שְׁמֹנֶה
עֶשְׂרֵה חוֹלִיּוֹת שְׁבַשְׂרוֹתֵיהֶם: זִבְחֵי תַמִּידִים
תִּקְיֹעוֹת תִּשַׁע • כִּמוֹ תִּשְׁעָה שְׁבָרָאשֵׁיהֶם:
עֲתִירוֹת שְׁתֵּים שְׁחוּחַ בָּם שְׁמוֹנֶה • כִּמוֹ שְׁמוֹנֶה
שְׁבָצוֹאֲרֵיהֶם: הֵק רָתֵם סְפָרִים חֲמִשָּׁה • כִּמוֹ
חֲמִשָּׁה שְׁבַנְקִבֵּיהֶם: חֵן שֵׁם הַלִּיכּוֹת עוֹלָם
שִׁשָּׁה • כִּמוֹ שִׁשָּׁה בְּלִבֵּיהֶם: טוֹחוֹת וְכֶסֶל וְשִׁכּוֹ
וְסַרְעָף וּבִטָּן וְקָרֵב וְעֲשֵׂתֵנוֹתֵיהֶם: נֶפֶשׁ רוּחַ נִשְׁמָה
יְחִידָה חַיָּה • עוֹר וּבָשָׂר וְגִיד וְעֲצָמוֹתֵיהֶם:

קֹהֵל וְחֵן יִשְׂאוּ עֵין וְיִכְרוּ אוֹזֵן וְיַפְצוּ פֶה וְלָשׁוֹן וְנִיב
שְׁפָתוֹתֵיהֶם • מִכָּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ
נִתְּוַכְחוּ פְרוּט מַעֲשֵׂיהֶם • כִּתְקוּעַ שׁוֹפָר בְּקוֹל
יַחְפְּרוּ שׁוֹמְנֵיהֶם • לְהַצְדִּיקֵם בְּיוֹם דִּין שְׁמוֹעַ שְׁנִית
מֵאלֹהֵיהֶם:

חֵן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלִכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ
וְהוּא יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי • לְהַיּוֹת

לָכֵם לְאֱלֹהִים: קֹהֵל אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אֲדִיר אֲדִירֵנוּ

תְּהִלּוֹת כְּבוֹדֶךָ אֲמַצְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ • שְׁמוֹעַךָ
דִּין מִשְׁמִים בְּכֵן יִרְאֶה וְשִׁקְטָה הָאָרֶץ •
רַעַשׁ יוֹם מִשְׁפָּט גַּעֲשִׂי תְהוֹמוֹת הָאָרֶץ • קוֹל שׁוֹפָר
חֹזֵק דְּבַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ • צִבִּי לְצַדִּיק בּוֹמֵר הַשְׁמוּעַ
מִכָּנֶף הָאָרֶץ • פָּחַד וּפְחַת וּפַח וּפְלָצוֹת יַבְעִיתוּ

this day, but those whose works are equal, are to remain till the tenth * day, for whose justification the ten penitential days are peculiarly appointed; the door being continually open † to those who return, to administer balm to every one: when the merit and guilt is uncovered, to be opposed to each other, *God* searcheth for the amount of each single one to add them altogether; and if he please to respite one, who can oppose it, as he is one, and who can turn him *from his purpose*? His seal is truth, that all may know that he is One; at the time that their foot will slip, when the power of an only people is quite sunk ‡.

עַד CONG. AND READ. He yet will remember in their favour, when they inclined to serve him with consent: this *also*, that they continually with one voice declare, Hear, *O Israel*; and hasten morning and evening to proclaim the UNITY of the *holy One*.

מִמְקוֹמוּ From the place of his residence may he regard with mercy, and be gracious to the people, who evening and morning daily proclaim the Unity of his name, by repeating twice *every day* continually with fervent love,

שְׁמֵי CONG. Hear, *O Israel*, the LORD *is* our God, the LORD *is* One. Our God *is* One; he *is* our Father; he *is* our King; he *is* our Saviour; and through his infinite mercy will cause us to hear the second time in the sight of all living, the expression, "To be your God."

וְאַתָּה אֲזוּחַ O deign to hear the voice of those who glorify thee with all their members§, according to the number of the two hundred and forty-eight affirmative precepts. In this month, they blow thirty sounds, according to the thirty members of the soles of their feet: the additional offerings of the day are ten, according to the ten in their ankles: they approach the altar || twice, according to their two legs; five *men* are called *to the law*, according to the five joints in their knees: they observe the appointed time, to sound *the cornet* on the first day of the month, according to the one in their thigh: they sound the horn thrice,

* The day of atonement.

† On the penitential days it is always open, in contradistinction to what is said page 67.

‡ For then God will redeem the nation, and then all will know that he is One, as shewn at large in my Dissertations on the Prophecies, page 46, &c. &c.

§ The Poet enumerates the number of precepts observed by the nation, and attempts to shew, how they in some measure accord with their different members, &c.

|| The platform whereon the Reader stands, and on which is said, the morning and additional service.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

דינכם לאחד • ואשר מעשיו שקולים ער עשור
יואחד • הוא כחפץ להצדיק עשרת ימי תשובה
יחד • דלת פתוחה לשבים תת צרי לכל אחד
ואחד • גולה זכות ורשע להגיש אחד באחד •
בקור חשבון למצוא אחד לאחד : חיו אם ישקוט
ומי ירשיע להשיבנו והוא באחד • אמת חותמו
להודיע כי הוא אחד • לעת תמוט וככל יד עם
אחד :

קהל וחנון עור יזכור לנו מטת שכם אחד • זאת
המתמדת שמע פה אחד • רוגשת
נשף ויחר ליחד לאחד :

חיו מקומו הוא יפן ברחמים • ויחון עם המיחדים שמו •
ערב ובקר בכל יום תמיד • פעמים באהבה
שמע אומרים : קהל שמע ישראל • אלהינו • אחד : אחד
הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו • והוא
ישמיענו ברחמיו שנית לעיני כל חי להיות לכם לאלהים :

מז' מוסד ע"פ א"ת ב"ש

ואתה און קול מפאריך בכל איבריהם • תוכן
מצות מעשיהם במאתים וארבעים
ושמנה איבריהם • בזה חודש תקוע שלשים •
כמו שלשים בכך רגליהם : שי מוספי יום עשרה •
כמו עשרה בקרסוליהם • גשים פני תיבה שחרית
שתים • כמו שתים בשוקיהם : רשומים קרות
בו חמשה • כמו חמשה על ברפיהם : דרושים
תקוע בפסא באחד • כמו אחד בירבורתיתם :
קרו ימשכו לשלש שלשה • כמו שלשה
בקוטליהם

the throne in the porch (XLII), but turn the likeness of the perfect man that is engraven on the throne: the four living creatures, who bear, and are borne by the throne, *supplicate the Lord*, not to destroy the throne (XLIII) for his own sake: even the throne opens its mouth, and prays, *saying*, "Remember the beautiful pants, which are with thee * near the throne,

רחם CONG. AND READ. O have mercy on the pillars of the earth, on whom thou hast placed *thy* footstool, and throne: then *will* the orb thunder, the throne storm (XLIV), and wheel to wheel, cherub to cherub, and living creature to living creature, *all* join to approach over against the throne *saying*,

כבודו His glory filleth the universe, *and* his ministring angels inquire, Where is the place of his glory? *While* those angels who are over against them, say, *Blessed is he.*

ברוך CONG. Blessed is the glory of the LORD, from the place of his residence. From the place of his residence may he regard with mercy, and be gracious to the people, who evening and morning daily proclaim the Unity of his name, by repeating twice *every day* continually with fervent love.

ועמך תלואים When thy people draw nigh to unite in repentance, cause their two imaginations to be united† as one; and he that would thoroughly cleanse his hands, must bear but one heart: the sound of the bent cornet, is to humble the heart, *that it may be perfect*: though the sign of the strait cornet (on Mount Sinai) was to shew that their hearts were right *to the service of the One God*: for of all days this first day of the month was chosen to purge *all actions*: on which they appear in the presence of the ONE who formed *all*: they depend on the righteousness of the first Patriarch‡, *and* rest on the merit of the only peculiar son§, *and* are secure in the perfection and rectitude of the father of the nation||.

להזכר O remember to them *the merit of* their unanimous answer, when thou dost sit on the throne to judge an only people; *and* pardon them, though there be but one upright advocate of a thousand, to declare their good *actions* on the first day of the seventh month. The native and stranger are accounted as one in judgement: the sentence of the pure and wicked is pronounced at once

* Meaning the souls of the righteous, which are in heavenly bliss.

† That is, that the evil imagination may submit to the guidance of the good, and thus become as one.

‡ Heb. One father, i. e. Abraham: alluding to Ezek. xxxiii, 24.

§ Isaac.

|| Jacob, who was called אִישׁ תָּם. Gen. xxv. 27.

כיוסף ליום ראשון של ראש השנה

באולם הכסא • תבנית תם יפן תקוקה בכסא •
ארבע חיות נושאות ומנשאות עם כסא : חזן
לבדתי לגבל למענו כסא • עוד יפצה פה ויפגיע
כסא • זכור ליושבי נטעים אשר עמך בכסא :
קהל וחזן רהם מצוקים אשר עליהם שמת הרום
וכסא • ואז יתרעם הגלגל ויתרעש
הכסא • ואופן לאופן וכרוב לכרוב ותייה לתייה
לעצית כסא :

כבודו מלא עולם • משרתיו שואלים זה לזה • איה
מקום כבודו • לעצמתם ברוך יאמרו : קהל ברוך
כבוד • במקומו : במקומו ה' א' יפן ברחמים • ויחזן עם
המיוחדים שמו • ערב ובקר בכל יום תמיד • פעמים
באהבה שמע אומרים :

מיוסר על פי תשרק ובסוף חזרם שם המהבר אלעזר

ועמך תלואים בתשובה להתייחד • שני לבבות
לך באחד לאחד • רחץ בנקיון פפים נשוא
לב אחד • קוד שופר כפוף כפוף לב אחד • ציון
שופר פשוט פשוט לב אחד • פור ימים יוצרו כם
לבוך אחד • עוברים בו להקביל פני יוצר אחד :
חזן סמוכים בצדקת אב היה אחד • נשענים
בסבך יחיד ומיוחד • מובטחים בתם וביושר
אב אחד :

להזכר למו ענית קול אחד • כשבתו בכסא
שפוט גוי אחד • יעמיד מליץ יושר מני
אלף אחד • טובות להגיד בשביעי באחד • חשוב
גר ואזרח למשפט אחד • וך ורע מהיום מודע

עשה O grant our request for the sake of thy name, and sanctify thy name among those who sanctify thy name; *O grant it for the sake of thy glorious name, that is revered and sanctified with the speech of the assembly of the holy Seraphim, who sanctify thy name in holiness: those who dwell above, with those who dwell below, as it is written by the hand of thy prophet; and one cried unto another, and said,*

(CONGREGATION) Holy, Holy, Holy, is the LORD of Hosts, the whole earth is full of his glory His glory filleth the universe, and his ministring angels inquire, Where is the place of his glory? *While those angels who are over against them, lay, Blessed is he.*

והות And the living creatures who are stationed on the four sides of the throne, with two hundred and fifty-six wings* they assemble round the throne; trembling they cover their faces†, because of the presence on the throne; the likeness of the firmament is expanded over their head under the throne; it is as the likeness of ice, and in it, is the flaming throne; and above the firmament, is as the appearance of the likeness of a throne; they sweat though not fatigued, but in dread of the throne: (READER) they swiftly run and return, terrified by the impetuous rush of the throne; they fly like a flash of lightning, but move not the glorious throne; they know that the whole universe is not able to support the place of the throne.

כף רגל The sole of the feet of the living creatures, is twenty-seven million three hundred and seventy-five thousand miles strait to the throne; when they are permitted to glorify the Supreme, they leap from beneath the throne; they faint in dread of the exalted One, who sits on the throne: it appears as if they carried, though they are borne by the throne; they are borne beneath the everlasting arms to the throne; when Israel's prayer ascends, they drop the wing, that it may reach the throne: but when transgressions are many, they join the wing to prevent the accuser's approaching the throne: and when the enemy (Satan) cometh to accuse them, the Supreme spreads a cloud to hinder his approach to the throne: but when the sound of the Shouphar ascends, it lays hold of the front of the throne; and intercedes for mercy for those who are engraven on the throne§: O thou Almighty Judge, be pleased not to sit on

* Alluding to Ezek. i. 5, 6, &c.

† Alluding to Isai. vi. 2.

§ A figurative expression, denoting as if the name of the nation was engraven on the throne.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

קהל יחזון עשה למען שמך • ומדש את שמך על מקדישי שמך •
בעבור כבוד שמך הנערץ והנקדש • בסוד
שיח שרפי קדש • המקדישים שמך בקודש • דרי מעלה
עם דרי מטרה • בכתוב על יד נביאך • וקרא זה אל זה
ואמר :

קדוש קדוש קדוש • צבאות מלא כל הארץ כבודו •
כבודו מלא עולם • משרתיו שואלים זה לזה • איזה מקום
כבודו לעמיתם ברוך יאמרו :

ב' מוסד על כ"א"ב ובסוף חתים שם המחבר אלעזר

וחיות אשר הנה מרבעות לפסא • במאתים
וחמשים וישש מכניפות פסא • גועשות בו
בסוככם פנים בפנים לפסא • דמות רקיע בראשם
גמוי לפסא • הוא כעין הקרח ובו שביב פסא •
וממער לרקיע במראה דמות פסא • זעות בלי
לאות מחיל פסא : חזן חשות ברצוא ושוב
מרעשת פסא • טסות כבזק ולא מזיזות הוד
פסא • יודעות כי כל מקום לאיביל מקום פסא :
קהל כף רגל חמש מאות חמש עשרה ישרה
לפסא • לעת תרשנה לפאר קופצות
מתחת לפסא • מתעלפות מפחד רם יושב על
פסא • נראות נושאות והם נושאות עם פסא •
סבלות מתחת זרועות עולם לפסא • עתירת זו
בתעל תרפינה כנף פסא • פשעים אם עצמו
משיקות פסא • צורר כי יסמין יפרשו ענן פסא •
קול שופר דעת יעל מאחז פני פסא • רחמים יליץ
בעד רשומים בפסא • שופט אם ירצה שבת
באולם

and countest; and visitest every living soul. appointest the limitation of every creature, and recordest the sentence of their judgement.

בראש השנה On the New Year, it is written, and on the Fast Day of Atonement it is sealed, how many are to pass* by, and how many are to have existence; who is to live, and who is to die: who is to accomplish the full number of his days†, and who is not to accomplish them: who is to perish by water, and who by fire: who by the sword, and who by the wild beast: who with hunger, and who with thirst: who by an earthquake, and who by the plague: who is to be strangled, and who is to be stoned: who is to have repose, and who is to be disturbed: who is to be tranquil, and who is to be perturbed: who is to be prosperous, and who his to be afflicted: who is to become rich, and who is to become poor; who is to be exalted, and who is to be cast down.

ותשובה BUT PENITENCE, PRAYER, AND CHARITY,

Avert the Evil Decree.

כי CONG For as thy name is, so is thy praise: difficult to be provoked, and easy to be reconciled; for thou delightest not in the death of the sinner, but that he turn from his *evil* way, and live, and to the day of his death, dost thou wait for him: if he returns, thou dost immediately receive him. It is true that thou hast formed them, and thou knowest their frame, that they are flesh and blood. The original of man is of the dust, and his end is to return to the dust: *and while he lives*, procures his bread at the peril of his life. He is like a broken potsherd, as the withered grass, as the fading flower, as the shadow that passeth, as the waving wind, as the flying dust, and as the passing dream.

ואתה BUT, THOU ART THE LIVING AND EVER EXISTING GOD, AND KING!

אין קצבה There is no limitation to thy years, nor any end to the length of thy days: neither is it possible to estimate the number of those who attend on thy glory, nor to explain the mystery of thy name; thy name is suitable to thee, and thou art conformable to thy name, and our name hast thou called by thy name.

• This properly denotes abortions, which may be said to pass by the world, without entering it.

† Alluding to the appointed time of man. Job, vii. 1. and Psalm, xc. 10, &c.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וְתִסְפּוּר וְתַמְנָה • וְתַפְקוּד גֶּפֶשׁ כָּל חַי • וְתַחֲתוּךְ
קִצְבָה לְכָל בְּרִיָּה • וְתַכְתוּב אֶת גִּזְרֵינָם :

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִפְתָּחוּ • וּבְיוֹם צוּם כַּפּוּר יִחַתְמוּ •
כָּמָה יַעֲבִירוּ • וְכָמָה יִבְרֹאוּ • מִי יִחִיד •
וּמִי יָמוּת • מִי בִקְצוֹ • וּמִי לֹא בִקְצוֹ • מִי בָאֵשׁ •
וּמִי בַמַּיִם • מִי בַחֲרֵב • וּמִי בַחֲיָה • מִי בַרְעֵב • וּמִי
בַצָּמָא • מִי בַרְעֵשׁ • וּמִי בַמִּגְפָּה • מִי בַחֲנִיקָה • וּמִי
בַסְּקִילָה • מִי יָנוּחַ • וּמִי יָנוּעַ • מִי יִשְׁקֹט • וּמִי
יִשְׁרָף • מִי יִשְׁלִי • וּמִי יִתְיַסֵּר • מִי יַעֲשֶׂר • וּמִי
יַעֲנִי : מִי יִשְׁפֹּל • וּמִי יָרוּם :

וְתַשׁוּבָה וְתַפִּלָּה וְצַדִּיקָה

מַעֲבִירִין אֶת רוּעַ הַגּוֹיָרָה :

מַחֲל כִּי כִשְׂמֻךְ כֵּן תַּהֲלִיתָ • קֶשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ
לְרִצּוֹת • כִּי לֹא תַחֲפוּץ בַּמּוֹת הַמָּוֶת •
כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכּוֹ וְחִידָה • וְעַד יוֹם מוֹתוֹ
תַּחֲכָה לוֹ • אִם יָשׁוּב מִיַּד תִּקְבְּלוּ : חוּ
אֲמַת כִּי אֲתָה הוּא יוֹצֵר • וְאֲתָה יוֹדֵעַ יוֹצֵר • כִּי
הֵם בְּשֵׁר וְדָם : אָדָם יִסּוּדוֹ מַעֲפָר וְסוּפוֹ לַעֲפָר •
בְּנִפְשׁוֹ יִבִּיא לַחֲמוֹ • מִשּׁוּל כַּחֲרֵס הַנֶּשֶׁבֶר • כַּחֲצִיר
יָבֵשׁ • וְכִצִּיץ נוֹבֵל • כְּצֵל עוֹבֵר • וְכַעֲנַן כֹּלֵה •
וְכִרוּחַ נוֹשֶׁבֶת • וְכַאֲבָק פּוֹרֵחַ • וְכַחֲלוֹם יַעוֹף :

וְאֲתָה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם :

אֵין קִצְבָה לַשְּׁנוּתֶיךָ • וְאֵין קֶץ לְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ • וְאֵין
לְשַׁעַר מַרְכָּבוֹת כְּבוֹדֶךָ • וְאֵין לְפָרֶשׁ עֲלוּם שְׁמֶךָ •
שְׁמֶךָ נֶאֱחָ לָךְ • וְאֲתָה נֶאֱחָ לְשְׁמֶךָ • וְשִׁמְנוֹ קָרָאתָ
בְּשְׁמֶךָ :

all which, R. Amnon bore with the utmost constancy and resignation, firmly hoping and trusting in God, that this would work his pardon. Shortly after, came the feast of the New Year, when he desired that they would carry him to Synagogue, with his mangled limbs by him, and to place him near the Reader of the Synagogue; this was done: when the Reader was just going to begin the קדושה, R. Amnon desired him to hold still for a little time, while he sanctified the name of the Supreme Being; he then began ובכך, &c. denoting that he had sanctified his name by suffering for his UNITY. He then said ונתנה תוקף, &c. to acknowledge, that he had justly suffered for the crime he had committed, and earnestly hoped for pardon. After which he suddenly departed this life, for God took him: and of whom, no doubt, he will receive the reward appropriated for the righteous. In memory of this extraordinary event, this hath ever since been said on the New Year, by all the German and Polish Jews, in all parts whithersoever dispersed.

ובכך And thus will we sanctify thee, for thou art our God, and our King.

ונתנה תוקף And we will declare the mighty holiness of this day, for it is awful and tremendous: and thereon thy kingdom is exalted, thy throne established in mercy; and on which thou dost sit in truth. It is true, that thou art the Judge, and chastisest, art acquainted with all, bearest witness, recordest, sealest, and numberest: thou also rememberest all *things supposed to be forgotten*, openest the book of records, which is read of itself, and in which is the signet of all mankind: the great trumpet is sounded; a small still voice is heard, the angels are terrified, dread and horror hath seized them, and they exclaim, Lo! the day of judgement, to visit *even* the host of heaven in judgement, for they are not immaculate in thy sight when in judgement; and all that enter the world, must pass before thee, as young sheep; even as when the shepherd searcheth his flock, he causeth his sheep to pass under his rod; so dost thou cause them to pass, numberest,

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

ר"א ממנו שמו והאמין בהשם יתברך וסבל בשבילו יסורין קשין על דבריו שדבר * אחר
הרברים האלה קרב מועד של ר"ה ובקש ר"א ממנו מקרוביו לשאת אותו לב"ה עם פרקי
קצוצי ידיו ורגליו המלחמים ולהשיבו אצל החזן בר"ה ויעשו לו כן כאשר צוה * ובהגיע
הש"ץ לומר קדושה והחיות אמר לו ר"א ממנו לש"ץ כתר לי וער ואקדש את השם הנכבד
ויען בקול רם ובכן ולך תעלה קדושה * כלומר שקדשתי את שמך על מלכותך וייוחדך *
ואח"כ אמר ונתנה תוקף קדושת היום ואמר אמת כי אתה דיין ומוכיח כרי להצדיק עליו את
הדין שיעלו לפניו פרקי ידיו ורגליו וכן כל העניין * והזכיר חותם יד כל אדם בו ותפקוד נפש
כל חי שכך נגזר עליו בר"ה * וכשאמר כל הסילוק נסתלק ונעלם מעין כל ואיננו כי לקח
אותו אלהים ועליו נאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך * אחר המות אשר הועלה ר"
אמנו ונתבקש ביישיבה של מעלה ביום נ"ל לטהרתו נראה במראות הלילה לרבינו קלונימוס בן
רבינו משולם בן רבינו קלונימוס ולמד לו הפיוט ההוא ונתנה תוקף ויצו עליו לשלוח אותו בכל
תפוצות הגולה להיות לעד ולזכרון ושובה לכל ישראל אב"ר :

וּבָבוּ וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדֻשָּׁהּ • כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ :

וְנִתְּנָה תּוֹקֶף קְדֻשַׁת הַיּוֹם • כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיוִם •
וְבוֹ תִּנְשָׂא מַלְכוּתְךָ • וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסֵאֲךָ •
וְתִשָּׁב עָלָיו בְּאַמַּת • אֵמֶת כִּי אַתָּה הוּא דִּין
וּמוֹכִיחַ וְיִוָּדַע וְעַד • וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה •
וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשַׁכְחוֹת • וְתִפְתָּח אֶת סֵפֶר
הַזְּכוֹנוֹת • וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא • וְחוֹתֵם יַד כָּל אָדָם
בוֹ • וּבִשְׁוֹפֵר גָּדוֹל יִתְקַע • וְקוֹל דְּמָמָה דְּקָה
יִשְׁמַע • וּמִלְּאִים יִחְפְּזוּן • וְחֵיל וְרַעְדָה יֵאֲחֻזּוּן •
וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין • לִפְקוֹד עַל צָבָא מְרוֹם
בְּדִין • כִּי לֹא יִזְכּוּ בְּעִיגֵיךָ בְּדִין • וְכָל בָּאֵי עוֹלָם
תַּעֲבִיר לִפְנֶיךָ כְּבִנֵי מְרוֹן • חֲזוּ כְּבִקְרַת רוּעָה
עֲדָרוּ • מַעֲבִיר צֹאנֵי תַּחַת שִׁבְטֵי • כֵּן תַּעֲבִיר

ותספור

A mortal king*, consumes and descends to the grave, weary without tranquillity: how long can he reign?

A mortal king: sleep overwhelms him, slumber overtakes him, destruction covers him: how long can he reign?

THE ARK IS OPENED.

אבל But, the most high King: his strength is eternal: his glory is evermore; his praise continueth eternally: he shall, &c.

In a manuscript of Rabbi Ephraim of Bon, we find that Rabbi Amnon of Mentz, composed ונתנה תוקף, on account of the following unfortunate accident that befel him. Rabbi Amnon was a person of great merit, of an illustrious family, very rich, and much respected at the court of the Bishop of Mentz. The said Bishop frequently pressed him to abjure Judaism, and embrace Christianity, but he was deaf to their solicitations: it however happened that one day in particular, when very closely pressed by the Bishop and his courtiers, he, in order to evade their importunity, and to amuse them for the present, answered, "I will consider the subject, and give you an answer in three days." But, as soon as he was come out of the Palace, and left to his own reflections, his heart smote him for the enormity of the crime that he had committed, in thus entertaining a doubt of the true faith, so as to be necessitated to consider, whether he should deny the LIVING GOD or no, and eternal King; and therefore went home greatly cast down, and overwhelmed with remorse: and when meat was set before him, he refused to eat or drink: and when his friends came to visit and see him, he refused all consolation, saying, Alas! "I will go down mournful to the grave, for this deed." On the third day, while he was thus lamenting his imprudent expression, the Bishop sent for him, but he refused to go: having thus refused the Bishop's messengers several times, he commanded them to seize him and bring him by force to him; he then questioned him thus, "Amnon, why didst thou not come to me according to your promise, and inform me, whether you meant to comply with my request, or not." To which he answered, I will pronounce sentence on myself, and that is, that my tongue which uttered the expression, and thus caused me to lie, ought to be cut out: for the intention of R. Amnon was to sanctify the name of God, which he had profaned by the expression; the Bishop answered, I will not cut out your tongue, but the feet which did not come to me, shall be cut off, and the other parts of your body will I also cause to be tormented. He then ordered his great toes, and thumbs, &c. to be cut off, and after having severely tortured him, he ordered him to be conveyed home in a carriage, with his mangled limbs at the side of him;

* Heb. Poor: or a craving king. See *Lingua Sacra*, radix אבה.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן • כָּלָה וְרָד יִשְׁחַת • בִּשְׁאוֹל וּבִתְחַת • בְּלִיאוֹת

בְּלִי נֶחַת • עַד כְּתִי יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ אֲבִיוֹן • תְּנוּמָה תְּעוּפָנוּ • תִּרְדָּמָה תְּעוּפָפָנוּ • תוֹהוּ

יִשׁוּפָנוּ • עַד כְּתִי יִמְלוֹךְ :

והחורין ופורתחין

אֲבֵל מֶלֶךְ עֲלִיוֹן • תִּקְפוּ לְעַד • תִּפְאָרְתוֹ עַד עַד •

תִּהְלֶתוּ עוֹמְדַת לְעַד • לְעַד עַד יִמְלוֹךְ :

מצאתי מכתבת יד ר' אפרים מבוכא ו"ל שר' אמנון ממנ"נץ יסד ונתנה תוקף על מקרה

הדע שאירע לו ו"ל • מעשה בר' אמנון שהיה גדול הדור ועשיר ומיוחס ויפה

ותואר והיה קרוב למלכו ר"ל בחצר ההגמון ממנצא • והאדון ויעצץ בקשיהו הרבה

פעמים שיעשה המרה ויהפוך להם וימאן לשמוע להם • ויהי בדברם אליו יום ולא

שמע אליהם ויפצד בו האדון • ויהי היום בהחזיקם בו אמר להם חפץ אני לחתייעץ ולהשיב

על הדבר עד נ"ימים וכרי לרחותם ולישמט מהם אמר כן • ויהי אך יצא יצא מאת פני

האדון ויך לבו אותו על שהוציא מפיו לשון ספק שהיה צריך להתייעץ לכפרד באלהים חיים ומלך

עולם ויבא אל ביתו נעצב אבל וכנאב • ויישם לפניו לאכול ולא רצה לאכול ולשתות ויבואו כל

אהביו לבקרו ולנחמו וימאן להתנחם • ויאמר כי ארד שאולה על דבורי ויבך ויתעצב אל לבו •

ויהי ביום השלישי בהינתנו כואב ודואג וישלח האדון אחריו ויאמר לא אלך • ויוסף עוד

שלוח אחריו שרים ונכבדים מאלה וימאן ללכת אליו • וצוה האדון להביאו בעל כרחו וימהרו

ויביאו אותו • ויאמר מה זאת אמנון למה לא באת למועד אשר יעדת לי להשיב לי ולעשות

בקשתי ויאמר ר' אמנון אני אחריץ את משפטי • הלשון שבו דברתי וכובתי לך דינה לחהבה

וכיך ר' אמנון לקדש השם על דברו אשר לא טוב דבר • ויען לו האדון הלשון לא אחתיד •

לך אך הרגלים אשר לא באו כאשר נדרת לי יקוצצו ושאר כל נופך איסר • ויצר האדון

ויקצצו לו את בהונות ידיו ורגליו ושוב צוה האדון להשים ר' אמנון בארון וללקט בהונות

ידיו ורגליו ולהניחם בצד בארון וכן עשו ויושם בארון ויצא לישא אותו לביתו וקיים

year, which are written in the book of truth; and endeavour to reconcile thee with the (*on the Sabbath, say, Memorial of the*) cornet, on this new year.

THE ARK IS OPENED.

וַיִּבֶן READER. And thus *it is said**, And he was king in Jeshurun.

מֶלֶךְ עָלֵינוּ The most high King: *he is* the God who dwelleth in heaven, *he is* mighty in his eminence, he will exalt his *right* hand: he shall reign for ever and evermore.

The most high King: *he is* mighty to accomplish, he decreeth and performeth, he discovereth the most profound things: he shall, &c.

The most high King: he speaketh righteousness, he is clothed with righteousness, and is attentive to prayer: he shall, &c.

The most high King: he remembereth the rocks †, to purify *their* posterity *by their* merit, he is wrath with the enemies *who persecute them*: he shall, &c.

The most high King: *he is* good, and abideth eternally; his goodness is eternal, he hath spanned the eternal heavens: he shall, &c.

The most high King: who covereth *himself* with light, as with a garment; *from whom proceed* all the bright luminaries; potent and mighty is he: he shall, &c.

The most high King: he reigneth eternally; he revealeth the most secret things: he causeth the dumb to speak: he shall, &c.

The most high King: he supporteth all; he is ancient ‡; and consumeth all; and vieweth all *things* §: he shall, &c.

The most high King: his glory is might: the work of his right hand is magnificent: he is the mighty redeemer: he shall, &c.

The most high King: his holy angels are flames of fire; he commandeth the waters § of the sea; he is near to those who call upon him in love: he shall, &c.

The most high King: sleep is not in his presence: tranquillity dwelleth with his angels; *for which he is* greatly praised by those who hide themselves *at his presence*: he shall, &c.

HERE THE ARK IS CLOSED.

* Deut. xxxiii. 5. † The rocks denote the Patriarchs. See Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. page 4.

‡ Alluding to Dan. vii. 9. The ancient of days: and the intent of the Poet, was to shew that, although God is the most ancient, yet doth he behold the consumation of all things, whilst he only, exists eternally.

§ Commanded the waters of the sea to drown the Egyptians.

A mortal

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

השנה • לרצותך בשבת אומרים בזכרון שופר בשופר בזה
ראש השנה :

ובכו ויהי בישרון מלך :

ס פותחין הארון

מלך עליון • אל־הַר בַּמָּרוֹם • אֲדִיר בַּמָּרוֹם • אוֹמֵץ
יְדוֹתָרוֹם •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • גִּבּוֹר לְהַקִּים • גּוֹזֵר וּמַקִּים • גּוֹלָה
עַמּוּקִים •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • חֲמֻדָּבֵר בְּצַדִּיקָה • חֲלוּבֵשׁ צַדִּיקָה •
חֲמָאֵזִין צַעֲקָה •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • זוֹכֵר צוּרִים • זִכּוֹת יְצוּרִים • זוֹעֵם
צָרִים •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • טוֹב שׁוֹכֵן עַד • טוֹבוֹ לְעַד • טַפַּח שְׁמִי
עַד •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • בִּשְׁלָמָה עוֹטָה אֹר • כָּל מְאֹרֵי אֹר •
כַּבִּיר וְנְאֹר •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • מֶלֶךְ עוֹלָמִים • מַפְעֲנַח נְעֻלָּמִים •
מְשִׁיחַ אֱלֹמִים •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • סוֹבֵל הַכֹּל • סָב וּמִבִּלָּה כָּל • סוֹקֵר
הַכֹּל •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • פֶּאֱרוֹ עוֹז • פּוֹעֵל יָמִינוֹ תַּעֲזוּ • פּוֹדֶה
וּמַעֲזוֹ •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • קְדוֹשׁוֹ לְהַב • קוֹרְאֵמִי רַהֵב • קְרוֹב
לְקוֹרְאֵיוּ בְּאַהֵב •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

מלך עליון • שְׁנָה אֵין לְפָנָיו • שֶׁקֶט בְּפָנָיו • שֶׁבַח
טוֹב בְּמַצְפוּנָיו •
לְעֵדִי עַד יִמְלֹךְ :

כאן סוגרין הארון

מלך

punished, when he said, Hear now, ye rebels *: *And* because he made use of ten degrading † expressions, was his death mentioned ten times ‡; and when he drew near to the borders of the land, he was prevented from entering it. How then can those Governors who are bribed in judgement, escape the strict line of justice, but be judged according to their actions. The youths who offered strange fire §, were overtaken by the wrathful decree, by which the scattered || transgressors might be instructed. The foolish (Achan) coveted the accursed thing ¶, which caused him and all belonging to him, to become accursed. *Thus we see that* the treacherous spoiler's labour is ineffectual, *for* riches obtained in wrath does not avail : man should therefore only supplicate Him who teacheth that which is really beneficial. When Uzzah put forth his hand to the ark, he incurred the wrath of God †, and was punished : what then shall those do who are prone to evil as the skittish lambs ? When he who knew how to tune *the harp*, said, Prove me ††, and was tried ††; he was fain to implore the divine mercy, and said, Enter not into judgement §§ to judge me. If when the transgressions of those who cry aloud, and sound the cornet, be numbered in judgement; O grant them a gratuitous expiation this day. When the king ||| presumed to offer incense to the Supreme, the leprosy rose in his forehead to punish him, and mark his trespass, though done through ignorance ¶. At the time that the feet of the proud who entered *thy* temple, presumptuously shall slip, *thou* wilt judge and humble the proud. When the time comes to examine and take cognizance of the works of falsehood, they will be judged and rebuked in wrath, and the mouth of those that speak lies will be stopped. The upright king who walked before God in truth **: O how, after the establishment of these things, did the God of truth, examine his works ? The beloved king, like whom there never was one before, or after; yet, for all this, was God minutely particular with him. By this, all the creatures of the earth may understand, that if it is thus with the pillars of the earth, what will become of the wicked of the earth ? Surely the shrubs of the forest ought to consider, that if the fire hath caught hold of the green trees, those that are dry and cut down, should tremble. Behold, there is no righteous man, to intercede for the children of men : but thou art God, and not man. I will rehearse the works of all the days of the

• Numb. xx. 10. † Names by which he called the nation ; as rebellious, stiff-necked, &c. &c. ‡ In the Pentateuch, according to R. Eliezer. § Nadab and Abihu. See Levit. x. 2.

|| Meaning Israel, who are scattered in all parts, and are called the scattered sheep. Jerem. l. 17. ¶ See Joshua, vii. 21, &c.

† 2 Sam. vi. 7. †† Psalm. xxvi. 2. †† In the business of Beth-sheba. See 2 Sam. xi. 4. §§ Psalm. cxliii. 2.

||| Uzziah. 2 Chron. xxvi. 19. ¶ Because he thought that the king might offer incense. ** Hezekiah.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

יֵעַן אֲשֶׁר נִוְקַשׁ בְּעֶשֶׂר • נִחָרְתּוּ בּו מִיתוֹת עֶשֶׂר •
 וּכְנַע גְּבוּל כָּבֵל בְּאוֹסֶר: רֹאשִׁיָּה אֲשֶׁר בְּשׁוּחַד
 יִשְׁפּוּטוּ: אֵיךְ בָּקוּ צֶדֶק יִשְׁפּוּטוּ: כִּי אִם כְּמוֹ שְׁפָטוּ:
 רוֹבִים עָלַי אֵשׁ זָרָה • פָּנְעָה בָּם בְּאֵף גְּזָרָה • לִלְמַד
 בָּם פּוֹשְׁעֵי פְזוּרָה: בְּעַר חֲמַד מִן הַחֶרֶם • וְנִלְכַּד
 הוּא וְכָל אֲשֶׁר לוֹ בַּחֶרֶם • מִגְדִּישׁ וְעַד קָמָה וְכָרֶם:
 בּוֹגֵד וְשׁוֹדֵד מַה מוֹעִיל • הֵן בְּעֶבְרָה לֹא יוֹעִיל •
 כִּי אִם לְחִלּוֹת פָּנֵי מַלְמֵד לְהוֹעִיל: יָד שָׁלַח אֲחֹז
 בְּאֶרֶן • נַעֲשֶׂה בּו מִשְׁפָּט וְחֶרֶן • מַה יַּעֲשֵׂי עוֹבְרֵי
 כְּבִנֵּי מָרוֹן: יוֹדַע גִּגֵּן כֶּפֶץ בְּחֻנֵּי • גִּבְחָן וְנֶם חֲנָם
 חֲנָנִי: וְאֵל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט לְדִינָנִי: קוֹרְאֵי בְּגָרוֹן
 וְקוֹל שׁוֹפֵר • אִם פִּשְׁעִם בְּדִין יִסְפֹּר • בְּמַתָּנָה
 חֲנָם הַיּוֹם יִכְפֹּר: קָצִין כְּנָאָה לְקֹטֵר לִשְׂכֹּר • נָנַע
 בְּמִצְחוֹ זָרַח לְהִרְשֵׁם • וְנִשְׁפָּט בְּלֹא יָדַע וְאִשָּׁם:
 לָעַת תָּמוּט רֶגֶל זָדִים • אֲשֶׁר בָּאוּ לְהִיכָל מִזִּידִים •
 יִשְׁפָּטוּ בְּמִכְנִיעַ זָדִים: לָעַת יִבְקְרוּ פּוֹעֲלֵי שָׁקֶר •
 לְהִשְׁפָּט בּוֹכּוֹת אֵף וְחֶקֶר • יִסְכֹּר פִּי דוֹבְרֵי שָׁקֶר:
 יִשָּׁר מַתְּהִלָּךְ לִפְנֵי בִּאֲמַת • אֵיךְ אַחֲרֵי הַדְּבָרִים
 וְהָאֲמַת • חֲשַׁב פָּעִלוֹ אֱלֹהִים אֲמַת: יָדִיד אֲשֶׁר
 לִפְנֵי וְאַחֲרָיו • לֹא קָם כְּמוֹהוּ בְּבַחֲרָיו • וְאַחֲרֵי
 כָּל זֹאת דִּקְדַּק אַחֲרָיו: יְבִינוּ כָּל יְצוּרֵי אֶרֶץ • אִם
 כֵּךְ בְּמִצּוֹקֵי אֶרֶץ • מַה יַּעֲשׂוּ רִשְׁעֵי אֶרֶץ: רָאָה
 יִרְאוּ יַעֲרֵי שִׁיחִים • אִם אֵשׁ אֶחָזָה בְּלַחִים • אִזּוֹ
 יִנּוּעֵי יִבְשִׁים כְּסוּחִים: הֵן רָאָה כִּי אֵין אִישׁ •
 לְהַפְגִּיעַ בְּעַד בְּנֵי אִישׁ • וְאַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ:
 רְשׁוֹם בְּכַתֵּב אֲמַת אֲשַׁנְּגָה • מַעֲשֶׂה כָּל יָמוֹת

A R G U M E N T.

IN THIS POEM, THE POET ENUMERATES ALL THE RIGHTEOUS AND PIOUS PERSONS, FROM ADAM, TO JOSIAH KING OF JUDAH; AND DEMONSTRATES BY THEIR ACTIONS, THAT NOT ONE OF THEM, WAS FOUND IMMACULATE, WHEN TRIED: WHENCE, IT IS PROPER FOR ALL MEN TO CONSIDER, THAT, IF THE SUPREME BEING, WAS THUS SCRUPULOUSLY EXACT WITH THOSE RIGHTEOUS AND PIOUS MEN, FOR A SINGLE, OR PERHAPS VENIAL TRANSGRESSION, HOW MUCH MORE WILL THE TRULY WICKED HAVE TO ANSWER FOR?

יְהוָה O mighty God! the righteous, when examined in judgement, are found to merit chastisement, as if nothing commendable was found in them. The first man formed of the dust of the earth, whom God compared to the heavenly angels*; but he not understanding the importance of his being, became as vanity. He was appointed to cultivate and guard the garden of Eden, but disobeying God's command, he was drove out, and this day he experienced his lenity. In due time, the ancient Patriarch † shone forth, when the world was sunk in darkness and ignorance, having for twenty generations, been in a despicable and worthless state. He endeavoured to lead the perverse into the path of rectitude, but, because he said, "Whereby shall I know ‡?" he was adjudged by the measure, "Know § of a surety." How much more then, those who when examined must pass through the weeping valley? for if their actions were minutely examined, who could stand before the great Judge? He who was pure, and cheerfully resigned his soul when bound ||, did not find rest in his old age, for his eyes waxed dim, by reason of the fool's smoke ¶. His descendant accustomed to study in the tents † of the Law, because he said my way is hidden from him ††, the fruitful †† bough was concealed from him: how much more is it necessary for the wicked to repent, and do good, that their righteous acts may shelter them in the day of wrath. When he examined the twelve companions, he did not justify them in their cause, because they sold the righteous for silver. Now, they of ill fame, who sold those that were borne from the womb for an harlot and wine, and violently spoiled them, how will they be borne down in judgement? When he ariseth to plead, when he standeth up to judge, he will judge them for this, that all may be sensible of the punishment of the wicked in judgement. He who brought down the Law from heaven, and freed the children of Israel from the Egyptians, was

* Alluding to Gen. iii. 22. † Abraham. ‡ Gen. xvi. 8.

§ Ibid. 13. || Isaac. Ibid. xxii. 9. ¶ Of the idolatrous offerings of Esau's wives. Ibid. xxvi. 35, &c. † Jacob. Ibid. xxv. 27.

†† Alluding to Isai. xl. 27.

†† Joseph.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

בזכות הפייטן מאדם הראשון עד יאשיהו * שכל אחד ואחד לא עמד זכאי בדין * ומוח

ובינו כל יצורי ארץ * אם בצדיקים ודקדק הק"בה כך בדישעים עאכ"ו * ושם הנזכר נכופל

בראשי התרועות אלעזר בירבי קליר :

אומץ אדירי כל חפץ • בהתפקדם בדין חיבו
לנפץ • כל נמצא בהם חפץ : אדם יציר
עפר מאדמה • לאילי מרום אותו דמה • לא בן
ולחבל דמה : לעבוד ולשמור בן הפרישו • ועבר
על צויו ויגרשו • ויום זה ליושר דרשו : לעת
האיר אורח ממאפל • עלם היה תהו ומאפל •
עשרים דור בזוי ושפל : עקשים באורח מישור
מסלול ידע • ועל נאמו במה אדע • נדון בקו ידע
תדע : עוברים בעמק הבכא להבדק • אם כפעלם
ברבי ידקדק • לפני שופט מי יצטדק : וך המשלים
בעקר נפש • בזוקן לא מצא נופש • ותכחין עיניו
בעשן טפש : זרע רגל באהלי תורה • ועל אמרו
דרכי נסתרה • נכסה מנו פורת בסתירה : רשע
אשר במחבא יחתר • צדק לפניו יהלך וינתר •
אולי ביום אף יסתר : רעים שנים עשר כהבדיק •
ברבי אותם לא הצדיק • על מכרם בפסח צדיק :
בני בלי שם במכרם עמוסים • בזונה ובין ובשור
חמסים • איך בדין יהיו נעמסים : בהתיצבו לריב
בעמרו לדין • על זאת אתם ידין • למען ידעון
שדין בדין : ירד אשר הוריד אמרים • והדריר
בכור שור מחמורים • ונענש בשמעו נא המורים :

THE ARK IS OPENED.

מִי כָמוֹךָ Who is like unto thee, O merciful Father ! who in mercy remembereth his creatures to life ?

Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD ! who reviveth the dead.

THE ARK IS CLOSED.

אֵל אֱלֹהֵינוּ Although *thou hast chastised us* according to the ways of thy judgements, yet, we hope in thee, O LORD ! and even in trouble, the desire of our heart is to think on thee: *thy people* who are pure of heart, sought thee early yesterday, before they caused thee to hear the sound of the Shouphar. Thou hast decreed a decree from the creation, principally ordaining repentance: so that before justice was appointed, didst thou cause it to precede the deliverance of the back sliders, from the severe punishment of hell. O thou who hast fashioned both their hearts* together, viewest and beholdest their inward thoughts; and if iniquity is perceived in their secret thoughts, yet, wilt thou remember the merit of their ancestors. O remember the merit of him from whose shoulder thou didst remove the yoke of bondage†; even the servant whom thou didst free from the afflictive chains: and though his descendants have erred in the earth, yet, let the merit of his kind words‡, procure them favour in this state of vanity. The time of assembling the outcasts, and the vengeance to be taken of their enemies is hidden in the Lord's heart§: the day appointed for the final end of their afflictions, is sanctified each revolving year, and observed from season to season. The appointed time will be revealed, and called the month, when God will cause the cut up thorns to burn, and be consumed in flaming fire; and remove the stumbling block from the subtle heart, and remember the merit of Abraham, Isaac, and Jacob.

The LORD shall reign for ever, thy God, O Zion ! unto all generations. Hallelujah.

But thou art holy, O thou who inhabitest the praises of Israel : we beseech thee, O God.

אֵל אֱמוּנָה O God ! thou art faithful in thy order of judgement : if thou shouldest press to the very depth of the judgement, who can be justified before thee in judgement, O thou, who art holy ?

אֵל לֹא לְמַעַנִּי If thou dost not for thine own sake, remove anger, wrath, and indignation from us, it would not be possible to be justified by our actions, O thou, who art holy.

* Meaning the good, and the evil imagination.

† Joseph. ‡ Gen. l. 21.

§ Is unknown to any but God himself. See Levi's Letters to Dr. Priestley, Part Ist. and IId.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

ס"ו פותחין הארון

פי' כמוד' אב הרחמים • זוכר יצוריו לחיים ברחמים • ונאמן
אתה להחיות מתים • ברוך אתה יי' מחיה המתים •

סיגרין הארון

ס"ז מיוסד ע"פ א"ת ב"ש

אף אורח משפטיך יי' קוינוך • תאות לב בצור
פקדנוך • ברי לבב מאתמול קדמנוך • שופר
תרועה טרם שמענוך • גזרה חקתה מיצירת
בראשית • ראש דברך תשובה להשית • דין
טרם הוערך מראשית • קדמה למלט שובבים
מחרישית • היוצר יחד שני לבביהם • צופה
ומביט סרעף קרביהם • ואם און נראה
במחבואיהם • פקוד תפקוד למו קרוביהם • זכר
הסרת שכם מסבל • עבד כהוהפש מענוי כבל •
חניטיו אם תועתעו בתבל • שיחו יחונגם לחיי
הבל • טמינת לב ונקימת קץ • נדחים לאסוף בו
בקץ • יום מוכן עתים להקץ • מימים ימימה ומקץ
לקץ • כפסא להקפות חודש לקוב • כסוחים בלהטו
להבהב לרקוב • חון להסיר מכשול מלב העקוב •
להזכר לאברהם ליצחק וליעקב •

ימלך יי' לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

חון וקהל אל אמונה בערכך דין • אם תמצה עומק הדין • מי יצדק לפניך

בדין • קדוש:

חון וקהל אם לא למענו יעש • ויסיר מנו חרון אף וכעס • אין לבקר

ולמצוא מעש • קדוש:

כוונת

THE ARK IS OPENED.

זכרנו לחיים Remember us unto life, O God! the King, who delighteth in life. O write us in the book of life, for thy sake, O God of life. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה נבור Thou, O LORD! art mighty for ever: it is thou who revivest the dead, and art mighty to save. Who sustaineest the living with beneficence, and with great mercy quickenest the dead: supportest the fallen, and healest the sick; thou looseneest those who are in bonds, and wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who is like unto thee, O LORD! of mighty acts? Or who can be compared unto thee, who art the King who killest, and restorest to life; and causest salvation to spring forth?

THE ARK IS CLOSED.

תפן במכון O turn to the throne of thy established * dwelling, and when mercy and justice occupy thy mind, O thou most High! suffer thine ear to be attentive, and accept the sound of the waving cornet. Thou didst say, I will not *thus* judge †, and didst promise that distress shall not rise up the second time, to destroy the world, that is judged four times *in the year* ‡; support us with thy mercy and truth, O LORD! They assemble together on the day of battle, and combat their evil imaginations, that hath been their stumbling block: O hear the sound of their shouting from heaven, and change the throne of justice for that of mercy. O may the offspring of the only child §, who was judged to be bound, through his means find mercy when judged: far be it from thee, O God of justice! but remember the expression ||, Shall not the God of judgement do justice? And though as the nature of man ¶, they have broken the covenant, yet, thou O God! as God, look to the covenant; and the punishments denounced against them for the breach † of the covenant, remove from them by remembereing the covenant of *our* three ancestors.

עולם בבקרך When thou searchest the world on the New Year, cause righteousness to preponderate the year, with plenty, with dew; and plenty of rain if an hot season: and may those who are shut up *in the bowels of the earth*, be vivified from their sleep with dew.

* The temple: alluding to Jerem. xvii. 12.

† Alluding to Gen. vi. 3. and ix. 11.

‡ On the Passover, for the fruit of the earth; Pentecost, for the fruit of the trees; the New Year, for the whole world; and the Feast of Tabernacles, for rain. § Isaac.

|| Alluding to Gen. xviii. 25. ¶ Alluding to Eccles. vii. 20.

† See Levit. xxvi. 14, &c. and Deut. xxviii. 15. to the end.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

פזמון הארון

זָכַרְנוּ לַחַיִּים • מֶלֶךְ חַפְצֵי בַחַיִּים • וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן •
בְּרוּךְ אַתָּה יי כִּגֹן אֲבֹרָהִם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי • מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּהֶסֶד • מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים •
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמַתִּיר אֲסוּרִים • וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לַיֹּשְׁבֵי עֵפְרָי • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת • וּמִי דוֹמֶה לָּךְ •
מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחְיֶה • וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה • : סוגרין הארון

מיוסר על פי תשר"ק

תָּפַן בַּמְּכוֹן לֶכֶס שַׁבָּת • שְׁעוֹן וּמוֹסֵר כְּעֶלֶךְ •
בַּמַּחֲשַׁבֶּת • רָם תְּהִי אֲזֻנְךָ קִשְׁבֶּת • קוֹל
שׁוֹפֵר שְׁעוֹת מְנוּשָׁבֶת : צֶרֶת אוֹמֵר לֹא יָדוֹן •
פְּעָמִים לֹא תִקִּים לֹא־בִדּוֹן • עוֹלָם אֲשֶׁר בְּאַרְבָּעָה
גִּדּוֹן • סְמוּךְ בַּחֲסִידֶךָ וּבְאַמְתֶּךָ אֲדוֹן • נוֹעֲדִים בְּיוֹם
קָרֵב וּנְלַחֲמִים • מוֹל אֲבֹן נֶגֶף מֵתֵי לַחֲמִים • לְבוֹב
תְּרוּעָתָם שְׁעָה מִמְּרוֹמִים • כִּסֵּא דִין לְהַמִּיר בְּשֵׁל
רַחֲמִים : יָחִיד אֲשֶׁר בַּעֲקֵד נִשְׁפָּט • טִלְאִיו בּוֹ
יִחַנְנוּ מִלֵּה־שִׁפְט : חֲלִילָה לָּךְ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט •
זָכוֹר לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט : וְאִם כְּאָדָם עָבְרוּ בְּרִית •
הָאֵל כָּאלֹהֵי הַבֵּט לְבְרִית • חַן דְּבָרוֹת אֱלֹהֵי דְבָרֵי
הַבְּרִית • גִּלָּה בְּזִכְרוֹן שְׁלוֹשׁ בְּרִית :

עִלָּם בְּבִקְרָךְ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה • בְּהַכְרַעַת צֶדֶק
תִּזְכְּרִיעַ שָׁנָה • חַן אֲסוּמָה טְלוּלָה •
גִּשּׁוּמָה אִם שְׁחוּמָה • אֲטוּמִים לְהַחְיֹת בְּטִלְלֵי
שִׁנָּה :

*The READER'S REPETITION of the MUSAPH for
the FIRST DAY of the NEW YEAR.*

THE ARK IS OPENED:

ברוך אתה O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name.

מסוד חכמים According to the institution of the wise and intelligent, and their instructive knowledge; will I open my mouth with prayer and supplications, to implore and entreat the presence of the Supreme King of kings, and LORD of lords.

THE ARK IS CLOSED.

אפד מאן This day hath been ordained of old, for a day of judgement, and to scrutinize the actions of all the days of the year; when all who stand before him who is tremendous, draw nigh, to beseech him to redeem them when in the balance of judgement. The first man was formed on it, and did not keep the statute which God commanded, yet was God his advocate, and prolonged his time, and appointed this day for to judge the future generations. The ancient Patriarchs, graceful as the most beautiful plants, and whose faith was strong as the rocks*, were on this day created, to plead for the righteousness of those who are in captivity†. This month was surnamed with the name of the Patriarchs‡, and who were exalted above the celestial and terrestrial beings: the books are opened, and the actions re: : thus they pass before thee, to give an account. This month is the chief from whence thy solemn assemblies are arranged, to cause the sheep to pass under the rod before thee: when those who testify of thee, sound the horn [on Sabbath say, Mention the horn] this day, O thou who art merciful! remember the oath to thy servants.

נעלה We will cause the sound of the Shouphar to ascend with our supplication, to appease thee, O Almighty! that thou mayest be gracious unto us: O return the glittering sword to its sheath, and grasp the shield, to shield us.

* Alluding to Isai. li. 1.

† Or, Who are oppressed: or, who are assembled together.

‡ Alluding to the name of Abraham. Psalm. lxxxix. 1, and 1 King. viii. 2.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

תפלת מוסף לשליח צבור בקול

ס"ב פותחין הארון

ברוך אתה יי' אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם.
אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקנה הכל.
וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם. למען
שמו באהבה:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי
בתפלה ובתחנונים. לחלות ולחנן פני מלך מלכי
המלכים. וארוני הארונים:

סוגרין הארון

ס"ב מוסד על פי א"ב

אפר מאז לשפט היום. בחון מעשה כל יום.
גישת יקומים פני איום. דינם בו לפלס
לפדיום: הראשון אדם בו נוצר. וצוה חוק ולא
נצר. זה מליץ בהרחיב בצר. חקקו למשפט
ולדורות מונצר: טיעת חוצב גבעות וצורים. ילדו
בו מראש צורים. כיושבי נטעים המה היוצרים.
ללמד בו צדק לעצורים: מיוחס שמו בשם איתנים.
גם להתנוסס עליונים ותחתונים. ספרים נפתחים
ומעשים מתנים. עוברים לפניך וחשבון נותנים:
פקיד הוכן לתקון מועדיך. צאן להעביר בשבת
עדיך. חזן קרן במשכב בשבת אומרים קרן בזכרם היום
עדיך. רחום זכור. שבועת עבדיך:

קהל נעלה שופר עם תחנון. שרי לרצותך בם
בחנן. חזן תשיב לגדן ברק השנן.
תחזק מגן. לגונני בגנון:

זכרנו

שִׁים שְׁלוֹם O grant us peace, happiness, and blessing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Israel: bless us, even all of us together, O our Father! with the light of thy countenance; for by the light of thy countenance, hast thou given us, O LORD, our God! *the* law of life, and *with it*, benevolent love, righteousness, blessing, mercy, life, and peace: and may it please thee to bless thy people Israel at all times with thy peace.

בְּסֵפֶר חַיִּים In the book of life, blessing, peace, and prosperity; may we, and all thy people the house of Israel, be remembered, and written before thee, to a good and peaceable life. Blessed art thou, O LORD! who maketh peace.

אֱלֹהֵי נַצּוּר O my God, be pleased to guard my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. And be thou silent, O my soul to those who curse me: and grant that my soul may be *humble* as the dust to every one. Open my heart to *receive* thy law, that my soul may pursue thy commandments. Speedily, *I beseech thee*, frustrate the devices, and destroy the machinations of all those who imagine evil against me. O grant *it* for thy name: grant *it* for thy right hand: grant *it* for thy holiness: grant *it* for thy law; that thy beloved may be delivered. O save me *with* thy right hand, and answer me. May the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy presence, O LORD! *who art* my Rock, and Redeemer. May he who maketh peace in his high heavens, grant peace unto us, and all Israel, and say ye, Amen.

יְיָ רִצּוֹן Let it be acceptable before thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, that the holy temple may speedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will serve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: And may the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in ancient days, and in former years.

IT IS HIGHLY PROPER, THAT THE SERVICE ON THESE AWFUL AND SOLEMN DAYS OF THE NEW YEAR, SHOULD CONTINUE TILL MID-DAY AT LEAST: THIS WAS THE CUSTOM OF THE ANCIENTS: NO ONE SHOULD THEREFORE BE OFFENDED AT THE LENGTH OF THE SERVICE. IT IS NOT PROPER TO EAT BEFORE THE קִידוּשׁ NOT IN THE DAY, MUCH LESS AT NIGHT. NOTE, IT IS NECESSARY TO WAIT TILL NIGHT ON THIS FESTIVAL, AS THE FESTIVAL IS ACCOUNTED AS TWO DISTINCT HOLY DAYS IN SOME INSTANCES, (*On account of Doubt. See Levi's Account of the Calendar, Ceremonies of the Jews, p. 21, &c.*) AND IN OTHERS, BUT AS ONE.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ • בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ בָּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה •
כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ • תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם • וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשְׁלוֹמָה :

בְּסִפּוּר חַיִּים • בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם • וּפְרִיָּסָה טוֹבָה • נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל • לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשְׁלוֹם : בָּרוּךְ אַתָּה יי • עוֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְרוּם • וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה : פָּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי • וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם : עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ •
עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
תּוֹרָתְךָ • לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ • הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי : יְהִי
לְרָצוֹן אֱמִרֵי פִי וְהַגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי : עוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנוּהָ בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ : וְשֵׁם
נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת : וְעִרְבָה לֵי
מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת :

דרש מהר"י סג"ל שְׁמִצּוּהָ לְהֵאָרִיךְ בַּתְּפִלָּה בַּר"ה עַד חֲצוֹת הַיּוֹם לְכָל הַפְּחוֹת • וְכֵן הָיָה מִנְחָה
קְדֻמוֹנִים • חֲצִי לַה"ה חֲצִי לַכֶּסֶם • ע"כ לֹא יֵהָא לְבוּ שֶׁל אֲדָם טוֹקֵפוֹ אִם מֵאָרִיךְ ש"צ
בַּתְּפִלָּה • רַק כָּל מִנְחָתוֹ יֵהָא לְשֵׁם שָׁמַיִם • לֹא יֵאָכֵל אֲדָם קוֹרֵם הַקִּידוּשׁ אִף בְּיוֹם כ"ש בְּלִילָה :
הַג"ה צִדִּיק נָמִי בַּר"ה לְהִמָּתֵן עַד לֵילָה • דְּשֵׁתִי קְדוּשָׁת נְהַגִּינָן בְּהֵן מִסְפֵּק דִּהָא • נִסְ בְּשֵׁנִי
נִבְרַכִּין זְמַן נִשְׁמֵם סִפֵּק • ע"כ הַג"ה : וּמֵאָחַר שֶׁ אִמְרָה שְׁצִרִּיק נָמִי בַּר"ה לְהַשְׁחִית עַד חֲשִׁיכָה
דְּמָה דִּאֲמִירָה קְדוּשָׁה אַחַת הֵן לְהוֹמִירָא אֲמִירָה וְלֹא לְקוּלָא וְכֵן אֲמִירָה סג"ל :

תפלת

city, with *joyful* song, and unto Jerusalem, the house of thy sanctuary, with everlasting joy. And there, in thy presence, will we perform the offerings enjoined us, as instituted for us in thy law, by the hands of thy servant Moses, from thy glorious mouth, as is said*; And on the days of your gladness, and on your solemn festivals, and on the beginning of your months, ye shall blow with the trumpets, over your burnt-offerings, and over the sacrifices of your peace-offerings; that they may be a memorial for you before your God. I *am* the LORD your God. For thou deignest to hear the sound of the cornet, and art attentive to the joyful shout: and there is none that can be compared unto thee. Blessed art thou, O LORD! who with mercy, deigneth to hear the sound of the joyful shouting of his people Israel, this day.

רצה O LORD, our God! let thy people Israel and their prayers be acceptable to thee. Restore the service to the oracle of thine house; so that the burnt-offerings of Israel, and their prayers, may be speedily accepted by thee with love and favour; and the worship of thy people Israel, be ever pleasing unto thee.

ותחזינה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Blessed art thou, O LORD! who restoreth his divine presence unto Zion.

מודים We gratefully acknowledge†, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and the Shield of our salvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praise, for our life, which is delivered into thine hand; and for our souls, which are *ever* deposited with thee: and for thy miraculous *providence*‡, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindness, *which are* at all times *exercised towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindness never ceases; from ever have we put our trust in thee.

ועל כלם And for all these *mercies*, may thy name, O our King! be continually praised, and highly exalted for ever and ever. And *vouchsafe* to inscribe all the children of thy covenant for an happy life. And all the living shall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praise thy name, the God of our salvation, and our help for ever. Blessed art thou, O LORD! for Goodness is thy name, and unto thee it is proper *continually* to give thanks.

* Numb. x. 10.

† Or, Give thanks unto thee, that thou art, &c.

‡ Heb. Thy miracles which are daily with us.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וּלְיְרוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם • וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת קָרְבָּנוֹת חֻבּוּתֵינוּ • כְּמַצִּיָּה עֲלֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ • עַל יְדֵי
מִשְׁהָ עֲבָדְךָ • מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאִמּוֹר: וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם
וּבְמוֹעֲדֵיכֶם • וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם • וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוֹצְרוֹת עַל
עֲלִיתֵיכֶם • וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם • וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי
אֱלֹהֵיכֶם • אָנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר •
וּמְאֻזִּן תְּרוּעָה • וְאִין דּוֹמָה לָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה יי • שׁוֹמֵעַ קוֹל
תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

רִצָּה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם • וְהָשִׁב אֶת
הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ • וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם •
בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד • עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי •
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ • שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר חַיֵּינוּ • כִּגֹּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר • נֹדֶה לָּךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ: עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכָל יוֹם
עֲמָנוּ • וְעַל גְּפֻלַּאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ • שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר
וְצַהֲרַיִם • הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא תִמּוֹ
חֲסָדֶיךָ • מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד: וּכְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ: וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְלֹל אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת • הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ
וְעֲזָרְתֵנוּ סֶלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי • הַטּוֹב שְׁמֶךָ • וְלָךְ נֶאֱחָה
לְהוֹדוֹת:

שִׁים

the morning, that there was thundering and lightning, and a thick cloud upon the mount, and the voice of the trumpet exceeding loud; so that all the people in the camp, trembled. And it is said*, And the sound of the trumpet waxed exceeding loud: Moses spake, and God answered him by a voice. It is also said†, And all the people saw the thundering and lightning, and the sound of the trumpet, and the mountain smoaking; and when the people saw it, they were moved, and stood afar off. And in thy holy word it is written, saying‡, God is exalted with a shout; the LORD, amidst the sounding of the cornet. And it is said, With trumpets, and the sound of the cornet, shout ye joyfully, before the LORD, the King. It is also said, Blow the trumpet on the New Moon; at the appointed time; on the day of our solemn feast. For this is a statute for Israel, and a law of the God of Jacob. And it is said, Praise ye the LORD. Praise God in his sanctuary: praise him in the firmament of his power. Praise him for his mighty acts: praise him according to his excellent greatness. Praise him with the sound of the trumpet: praise him with the psaltery and harp. Praise him with the timbrel and dance: praise him with stringed instruments and organs. Praise him upon the harmonious cymbals: praise him upon the high-sounding cymbals. Let every thing that hath breath, praise the LORD. Praise ye the LORD. Hallelujah. And by the hands of thy prophets, it is written, saying§, All ye who inhabit the world, and that dwell on the earth, when the standard is lifted up on the mountains, Behold! and when the trumpet is sounded, Hear! And it is said||, And it shall come to pass in that day, the great trumpet shall be sounded, and those shall come, who are perishing in the land of Assyria, and dispersed in the land of Egypt: and they shall bow themselves down before the LORD, in the holy mountain, in Jerusalem. It is also said¶, And the LORD shall be visible over them, and his arrows shall go forth as lightning; and the LORD God will blow the trumpet, and walk amidst the whirlwinds of the south. O may the LORD of Hosts shield them: thus mayest thou shield thy people Israel with thy peace.

אלהינו ואלהי אבותינו תקע Our God! and the God of our fathers, O sound *thy* great trumpet as a *signal* for our freedom: and lift up *thine* ensign to collect our captives: and gather our dispersions from among the nations, and assemble our outcasts from the extremities of the earth: and conduct us unto Zion thy

* Exod. xix. 19.

† Ibid. xx. 18.

‡ Psal. xlvii. 6.

§ Isai. xviii. 3.

|| Ibid. xxvii. 13.

¶ Zech. ix. 14.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

בְּהִיּוֹת הַבֶּקֶר • וַיְהִי קִלְת וּבְרָקִים • וַעֲנֵנו כְּבֹד עַל הָהָר •
וְקוֹל שׁוֹפָר חֲזָק מְאֹד • וַיַּחֲרֹד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה •
וַנֹּאמֶר • וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד • מִשָּׁה יִדְבֹּר •
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל • וַנֹּאמֶר • וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת
הַקּוֹלֹת • וְאֶת הַלְפִידִים • וְאֶת קוֹל הַשׁוֹפָר • וְאֶת הָהָר
עֵשֶׂן • וַיֵּרָא הָעָם וַיָּנֻעוּ • וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק • וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ
כָּתוּב לֵאמֹר • עֲלֶה אֱלֹהִים בְּתִרוּעָה • יי בְּקוֹל שׁוֹפָר •
וַנֹּאמֶר • בְּחֻצּוֹצֹת וְקוֹל שׁוֹפָר • הִרְיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ • יי •
וַנֹּאמֶר • תִּקְעוּ בַּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר • בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ • כִּי חֶק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא • מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב • וַנֹּאמֶר • הִלְלוּ יְיָ •
הִלְלוּ אֵל בְּקֹדְשׁוֹ • הִלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֶזוֹ • הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ •
הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ • הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר • הִלְלוּהוּ בְּנִבְל
וּכְנֹר • הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחּוֹל • הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעָגָב •
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי שְׁמַע • הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלִי תִרְוּעָה • כָּל
הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְיָ • הִלְלוּ יְיָ • וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כָּתוּב לֵאמֹר • כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ • כְּנִשְׂא נֶס
הָרִים תִּרְאוּ • וְכִתְקוּעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ • וַנֹּאמֶר • וְהָיָה
בְּיוֹם הַהוּא • יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל • וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ
אֲשׁוּר • וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם • וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לֵי בְהֵר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַם • וַנֹּאמֶר • וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה • וַיֵּצֵא כְּבָרֶק חֲצוֹ •
וְאֵרַנִּי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע • וְהָלַךְ בְּסַעֲרוֹת תִּימָן • יי
צְבָאוֹת יִגְנוּ עֲלֵיהֶם • כִּן תִּגְנוּ עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמָךְ •
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • תִּקְעַ בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵינוּ •
וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ נְלִיּוֹתֵינוּ • וְקֹרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם •
וְנַפְּזוֹתֵינוּ כִּנֶּס מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ • וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה •
וּלִירוּשָׁלַם

91 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

everlasting covenant with thee. And it is said *, Surely Ephraim is my precious son, Is he *not* my darling child? For whenever I speak of him, I do earnestly remember him still: therefore my bowels are troubled for him; I will surely have mercy upon him, saith the LORD.

אלהינו ואלהי אבותינו Our God! and the God of our fathers, O remember us with a good memorial before thee, and visit us with the visitation of salvation, and mercy, from the ancient heaven of heavens: and remember unto us, O LORD, our God! the covenant, the mercy, and the oath, which thou didst swear unto our father Abraham on mount Moriah; and may the act of binding his son Isaac upon the altar, be respected before thee: and *as* he suppressed his tenderness to perform thy will with an upright heart: so *we beseech thee*, let thy tender mercy prevail over thine attribute of strict justice; and in thy great goodness, avert the heat of thine anger from thy people, thy city, thy land, and thine inheritance; and confirm unto us, O LORD, our God! the word which thou hast assured us of in thy law, by the hands of thy servant Moses, as it is said †, And I will for their sakes, remember the covenant of their ancestors, whom I brought forth out of the land of Egypt, in the sight of the nations, that I might be their God: I *am* the LORD. For thou hast in mind all things *supposed to be* forgotten: neither is there any oblivion before the throne of thy glory: O remember this day the binding of Isaac, in favour of his seed. Blessed art thou, O LORD! who remembereth the covenant.

אתה נגלית Thou didst reveal thyself, amidst the cloud of thy glory, unto thy holy people, to speak with them. From heaven didst thou cause them to hear thy voice, and wast revealed unto them, through the brightness of intervening clouds: the whole world also was agitated at thy presence: and all creatures of the creation trembled because of thee: when thou didst reveal thyself, O our King! on Mount Sinai, to teach thy people, *thy* law, and precepts; and made them to hear the majesty of thy voice, and thy holy words from amidst flames of fire. With thunder and lightning didst thou reveal thyself unto them, and with the sound of the trumpet, didst thou cause thy glory to shine over them: as it is written in thy law ‡, And it came to pass on the third day in

* Jerem. xxxi. 20. † Levit. xxvi. 45. ‡ Exod. xix. 16.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וְנֹאמַר • הֵבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם • אִם יֵלֶךְ שְׁעָשׂוּעִים • כִּי מִדֵּי
דְּבָרֵי בּוֹ • זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד • עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ • רַחֵם
אֲרַחֲמֶנּוּ נָאִם יי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ •
וּפְקֻדָּנוּ בְּפֻקֻּדַת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים • מִשְׁמֵי שָׁמַי
קָדָם • וְזָכַר לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ • אֶת הַבְּרִית • וְאֶת הַחֶסֶד •
וְאֶת הַשְּׁבוּעָה • אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר
הַמֹּרִיָּה • וְחִתָּאָה לְפָנֶיךָ עֲקָדָה שְׁעָקַד אֲבָרָהָם אָבִינוּ אֶת
יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ • וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבָּב שָׁלֵם • כֵּן יִכְבֹּשׁ רַחֲמֶיךָ אֶת בַּעֲסָךְ מֵעַלֵּינוּ • וּבְטוֹבָה
חֲגֻדֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּיךָ מֵעַמְּךָ • וּמַעֲיָרָךְ • וּמִנְחַלְתָּךְ • וּמִיָּם
לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ • אֶת הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ • עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ • מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר : וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
רֵאשׁוֹנִים • אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם • לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם • לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים • אֲנִי יי : כִּי זֹכֵר כָּל
הַנִּשְׁכָּחוֹת אֹתָהּ הוּא מַעֲוֹלָם • וְאִין שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא
כְבוֹדְךָ • וְעֲקָדַת יִצְחָק לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר • בְּרוּךְ
אַתָּה יי • זֹכֵר הַבְּרִית :

אַתָּה נִגְלִיתָ בַּעֲנֵן כְּבוֹדְךָ • עַל עַם קָדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם • מִן
הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ • וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי
טוֹהַר • גַּם הָעוֹלָם כָּלוּ חָל מְלַפְּנֶיךָ • וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חֲרָדוֹ מִמֶּךָ : בְּהַגְלוֹתְךָ מִלִּבְנוֹ עַל הַר סִינַי • לְלַמֵּד לַעֲמֶךָ
תּוֹרָה וּמִצְוֹת • וּתְשַׁמִּיעַם אֶת הוֹד קוֹלְךָ • וּדְבָרוֹת קָדְשְׁךָ
מִלְּהַבֵּת אֵשׁ : בְּקוֹלוֹת וּבִרְקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִיתָ • וּבְקוֹל שׁוֹפָר
עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ : בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ • וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי

בַּהֲיוֹת

with the sword, and which *blest* with peace: which *afflicted* with famine, and which *enriched* with plenty: and thereon individuals are *also* visited, to be remembered for life or death. For who is it that is not judged on this day? For the memorial of every being that hath been formed, cometh into thy presence: the work of man, and his appointment: the deeds and habits of man: his thoughts, and dexterous counsel: and the *very* motive of the actions of man. Happy is the man that doth not forget thee, and the son of man, who stedfastly believeth in thee. For those who earnestly seek thee, shall never stumble, nor those who confide in thee, ever be ashamed: for the memorial of all actions cometh before thee, and thou dost take cognizance of all their works. And Noah also, didst thou in love remember, and visited him with the word of salvation and mercy, when thou didst bring the waters of the deluge, to destroy all flesh, for their evil deeds: then did his memorial come before thee, O LORD, our God! to multiply his seed, as the dust of the earth, and his offspring as the sand of the sea: as it is written in thy law*, And God remembered Noah, and every living creature, and all the cattle, that was with him in the ark; and God caused a wind to pass over the earth, and the waters were asswaged. And it is said †, And God heard their groaning, and God remembered his covenant with Abraham, with Isaac, and with Jacob. And it is said ‡, And I will remember my covenant with Jacob, and also my covenant with Isaac, and also my covenant with Abraham will I remember, and the land will I also remember. And in thy holy word it is written, saying §, He hath instituted a memorial of his wonderful works: the LORD is gracious, and full of compassion. And it is said ||, He hath given food to those who fear him; he will for ever remember his covenant. It is also said ¶, And he remembered unto them his covenant, and repented according to the multitude of his mercies. And by the hands of thy servants the prophets, it is written, saying ♢, Go, and proclaim in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the LORD, I have remembered in thy favour, the kindness of thy youth, the love of thine espousals: when thou didst follow me in the wilderness, through an uncultivated land. And it is said †, And I will remember my covenant with thee in the days of thy youth, and I will establish an

* Gen. viii. 1.

† Exod. ii. 24.

‡ Levit. xxvi. 42.

§ Psalm. cxi. 4.

|| Ibid. 5.

¶ Ibid. cvi. 45.

♢ Jerem. ii. 2.

† Ezek. xvi. 60.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וַאֲזִינוּ לְשָׁלוֹם • אִיזוּ לָרָעַב וְאִיזוּ לְשׁוֹבַע • וּבְרִיּוֹת בּוֹ
 יִפְקְדוּ • לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמָּוִת • מִי לֹא נִפְקֵד כְּהַיּוֹם הַזֶּה •
 כִּי זִכָּר כָּל הַיְצוֹר לִפְנֵיךָ בָּא • מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקוּדָתוֹ •
 וְעִלְלוֹת מַצְעָדֵי גִבּוֹר • מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחבּוּלוֹתָיו • וַיִּצַּר
 מֵעַלְלֵי אִישׁ • אֲשֶׁרִי אִישׁ שָׁלָא יִשְׁכַּחְךָ • וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ
 בָּךְ • כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוּ • וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֹצַח כָּל
 הַחוֹסִים בָּךְ • כִּי זִכָּר כָּל הַמַּעֲשִׂים לִפְנֵיךָ בָּא • וְאַתָּה דוֹרֵשׁ
 מַעֲשֵׂה כָלֶם • וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה נִכְרַת • וְתִפְקְדֵהוּ בְּדַבָּר
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים • בְּהִבְיָאֵךְ אֶת מִי הַמְּבּוּל • לְשַׁחַת כָּל
 בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ מַעֲלִילֵיהֶם • עַל כֵּן זָכְרוֹנוּ בָּא לִפְנֵיךָ •
 אֱלֹהֵינוּ • לְהַרְבוֹת זִרְעוֹ כַּעֲפֻרוֹת תִּבְלִי • וְצִאֲצָאֵיו כְּחוֹל
 הַיָּם • כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ • וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ • וְאֶת כָּל
 הַחַיָּה • וְאֶת כָּל הַבְּהֵמָה • אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָרָה • וַיַּעֲבֵר
 אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ • וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם • וַנֹּאמֶר • וַיִּשְׁמַע
 אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם • וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ • אֶת
 אַבְרָהָם • אֶת יִצְחָק • וְאֶת יַעֲקֹב • וַנֹּאמֶר • וַיִּזְכֹּרְתִי אֶת
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב • וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק • וְאַף אֶת בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אֶזְכֹּר • וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר • וּבְדַבְּרִי קִדְשֶׁךָ בְּתוֹב
 לֵאמֹר • זִכָּר עָשָׂה לְנַפְלָאוֹתָיו • חֲנוּן וְרַחוּם • וַנֹּאמֶר •
 טָרַף נָתַן לִירֵאָיו • יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ • וַנֹּאמֶר • וַיִּזְכֹּר לָהֶם
 בְּרִיתוֹ • וַיִּנָּחֶם כָּלֵב חֲסִדּוֹ • וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
 בְּתוֹב לֵאמֹר • הִלֵּךְ וַקְרָאתָ בְּאָזְנִי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר • כֹּה
 אָמַר • זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ • אֲהַבַת כְּלוּלוֹתֶיךָ • לְכַתֵּךְ
 אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר • בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה • וַנֹּאמֶר • וַיִּזְכֹּרְתִי אֲנִי
 אֶת בְּרִיתִי אִתְּךָ בְּיָמֵי נְעוּרֶיךָ • וְהִקְיֵמוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם •

ונאמר

89 ADDITIONAL SERVICE FOR THE NEW YEAR.

And it is said*, And deliverers shall go up to Mount Zion, to judge the mount of Esau; and the kingdom shall be the LORD's. It is also said†, And the LORD shall be King over all the earth: in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name shall also be One. And in thy law it is written, saying‡, Hear, O Israel, the LORD is our God: the LORD is ONE.

אלהינו ואלהי אבותינו מלך Our God, and the God of our fathers, reign thou over the whole world, in thy glory; and in thy majesty, be exalted over the whole earth; and shine forth in the excellence of thy supreme power, over all the inhabitants of thy terrestrial world; and may every thing which hath been made, be sensible that thou hast made it: and every thing formed, understand that thou hast formed it: and all who have breath in their nostrils declare, that the LORD God of Israel reigneth, and by his supreme power ruleth over all. [*On the Sabbath, say, Our God, and the God of our fathers, we beseech thee, to accept our day of rest.*] O sanctify us with thy commandments; and ordain our portion to be in thy law. O satisfy us with thy goodness; rejoice our souls with thy salvation: [*On the Sabbath, say, And cause us, O LORD, our God! to inherit the holy Sabbath with love and delight: and grant that Israel, who sanctify thy name, may have rest thereon*] and purify our heart to serve thee in truth: for thou, O LORD! art TRUTH; and thy word is true, and permanent for ever. Blessed art thou, O LORD! King of the whole earth, who sanctifieth [*On the Sabbath add, the Sabbath, and*] Israel, and the day of memorial.

אתה זוכר Thou hast in mind *all* the works of the universe; and visitest all the ancient formations: *so that* in thy presence, is revealed every hidden thing, and the multitude of concealments, which have existed from the beginning: for there is no oblivion before the throne of thy glory; neither is any thing hidden from thy sight. Thou recordest every act committed; nor is there any thing formed, concealed from thee: but all is manifest, and evident in thy presence, O LORD, our God! for thou beholdest and viewest *all things*, to the end of all generations: when thou wilt produce the decree and memorial, for the visitation of every soul breathing, to bring to remembrance many actions, and a multitude of creatures without end. From the beginning hast thou made this known, and revealed it from aforetime: that on this day was the commencement of thy work; *this is* a memorial of the first day of the creation: for it is a statute unto Israel; an institution of the God of Jacob. And thereon is the fate of the different countries pronounced; which is to be *visited*

* Obad. i. 21.

† Zech. xiv. 9.

‡ Deut. vi. 4.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

אלהים : ונאמר : ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר
עשו : והיתה לי המלוכה : ונאמר : והיה לי למלך על כל
הארץ : ביום ההוא יהיה לי אחד : ושמו אחד : ובתורתך
כתוב לאמר : שמע ישראל : אלהינו : אחד :

אלהינו ואלהי אבותינו : מלך על כל העולם כלו
בכבודך : והנשא על כל הארץ ביקרך : והופע
בהדר גאון עזך : על כל יושבי תבל ארצך : וירע כל פעול
כי אתה פעלתו : ויבין כל יצור כי אתה יצרתו : ויאמר כל
אשר נשמה באפו : אלהי ישראל מלך : ומלכותו בכל
משלה : אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתינו : קדשנו במצותיה : ותן
חלקנו בתורתך : שבענו מטובך : ושמחנו בישועתך :
והנחילנו אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בו ישראל מקדשי שמך : וטהר
לבנו לעבדך באמת : כי אתה אלהים אמת : ודברך אמת
וקים לעד : ברוך אתה לי מלך על כל הארץ : מקדש השבת
וישראל : ויום הזכרון :

אתה זוכר מעשה עולם : ופוקד כל יצורי קדם : לפניך
נגלו כל תעלומות : והמון נסתרות שמבראשית :
כי אין שכחה לפני כסא כבודך : ואין נסתר מנגד עיניך :
אתה זוכר את כל המפעל : וגם כל היצור לא נכחד ממך :
הכל גלוי וידוע לפניך אלהינו : צופה ומביט עד סוף כל
הדורות : כי תביא חוק זכרון : להפקד כל רוח ונפש :
להזכר מעשים רבים : והמון בריות לאין תכלית :
מראשית כזאת הודעת : ומלפנים אותה גלית : זה היום
תחלת מעשיך : זכרון ליום ראשון : כי חק לישראל הוא :
משפט לאלהי יעקב : ועל המדינות בו יאמר : איזו לחרב :

whose glory is in the heavens above, and the divine majesty of his power in the highest heavens. HE is our God, *there is none else*. Our King is TRUTH, and there is none besides him: as it is written in the law, Know therefore this day, and reflect in thy heart, that the LORD he is God, in heaven above, and on the earth beneath: *there is none else*.

לִּי כִּן נִקְחָ לָךְ Therefore will we hope in thee, O LORD, our God! *that we* may speedily behold the glory of thy mighty power, banishing *all* impurities from the earth; when the idols shall be utterly destroyed: that the world may be reformed by the kingdom of the Almighty, and all the children of flesh may invoke thy name: whilst the wicked of the earth shall be turned towards thee. *Thus* shall all the inhabitants of the world know, and understand, that unto thee every knee shall bend, and every tongue swear ^{||}. Before thee, O LORD, our God! shall they kneel, and fall prostrate, and to the glory of thy holy name, shall they ascribe honour; *whilst* they all shall *humbly* receive the yoke of thy kingdom. Deign thou therefore to reign over them speedily, for ever and ever: for the kingdom is thine: and thou shalt reign in glory for evermore: as it is written in thy law*, The LORD shall reign for ever and ever.

וְנִאמַר And it is said †, He hath not beheld iniquity in Jacob, nor seen perverseness in Israel; the LORD his God is with him, and the shout of *his* King is in the midst of him. And it is said, And he was king in Jeshurun, when the heads of the people assembled themselves, together *with* the tribes of Israel. And in thy holy word it is written, saying ‡, For the kingdom *is* the LORD's, and he governs the nations. And it is said §, The LORD reigneth, clothed with majesty: with strength hath the LORD clothed and girt himself: he hath also fixed the unalterable order of the universe. And it is said ||, Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD strong and powerful, the LORD mighty in battle. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who *is* this King of Glory? The LORD of Hosts, He is the King of Glory. Selah. And by the hands of thy servants the prophets, it is written ¶, saying, Thus saith the LORD, the King of Israel, and his Redeemer, the LORD of Hosts: I am the first, and I am the last: and besides me there is no God.

^{||} See page 40, Note 3d.

* Exod. xv. 18.

† Numb. xxiii. 21.

‡ Ibid.

§ Psalm. xciii. 1.

|| Ibid. xxiv. 7.

¶ Isai. xlv. 6.

And

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

יִקְרֹוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל • וּשְׁכִינַת עֶזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים • הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד • אֶמֶת מִלְּפָנֵינוּ • אָפֶס זולָתוֹ • כְּתוֹב
בְּתוֹרָתוֹ • וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבוּת אֶל לִבָּהּ • כִּי יִי הוּא
הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל • וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד •

עַל כֵּן נִקְוָה לָהּ יִי אֱלֹהֵינוּ • לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֶזְךָ •
לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ • וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִכְרֹתוּ •
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי • וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ •
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ • יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל •
כִּי לָהּ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ • תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן • לִפְנֵיהּ יִי אֱלֹהֵינוּ
יִכְרְעוּ וַיִּפּוּלוּ • וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרֹא יִתְּנוּ • וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת
עוֹל מַלְכוּתָהּ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי
הַמַּלְכוּת שְׁלָךְ הִיא • וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד • כְּתוֹב
בְּתוֹרָתָהּ • יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד •

וְנֹאמַר לֹא הָבִיט אָנוּ בַּיַּעֲקֹב • וְלֹא רָאָה עֲמֹל בְּיִשְׂרָאֵל • יִי
אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ • וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ • וְנֹאמַר • וַיְהִי
בְּיִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ • בְּהִתְאַסֵּף רֹאשֵׁי עַם יַחַד • שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל •
וַיְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כְּתוֹב לֵאמֹר • כִּי לִי הַמְּלוּכָה • וּמוֹשֵׁל
בְּגוֹיִם • וְנֹאמַר • יִי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבָשׁ • לְבָשׁ יִי עֵז הַתְּאֻזָּר •
אֵף תִּכּוֹן תְּבֵל בֵּל תִּמּוֹט • וְנֹאמַר • שְׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם • וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • כִּי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד • יִי עֶזוֹ וְגִבּוֹר • יִי גִבּוֹר מִלְחָמָה • שְׂאוּ שְׁעָרִים
רֹאשֵׁיכֶם • וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם • וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • כִּי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד • יִי צְבָאוֹת • הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה • וְעַל
יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוֹב לֵאמֹר • כֹּה אָמַר יִי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְנֹאמְרוּ יִי צְבָאוֹת • אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן • וּמִבְּלַעֲדִי אֵין
אֱלֹהִים

perform the offerings enjoined us; *even* the continual offerings according to their order, and the additional offerings according to their institution: and the additional sacrifices of [*on the Sabbath, say, the Sabbath day, and*] this day of memorial, will we perform, and offer before thee with fervent love, according to the behest of thy will, as thou hast written concerning us in thy law, *delivered* by the hands of thy servant Moses; as is said,

ON THE SABBATH, SAY,

וביום השבת And on the Sabbath day, two lambs of the first year without blemish, and two tenth deals of fine flour for a meat-offering mingled with oil, and the drink-offering thereof. *This is the burnt-offering of every Sabbath, besides the continual burnt-offering and its drink-offering. This is the offering of the Sabbath, and the offering of the day, as is said,*

ובחדש השביעי And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have an holy convocation, ye shall do no servile work: it is a day of sounding the cornet unto you. And ye shall offer a burnt-offering for a sweet savour unto the LORD, one young bull, one ram, and seven lambs of the first year without blemish.

ומנחתם And their meat-offerings and drink-offerings as ordained, three-tenth deals for the bull, two-tenth deals for the ram, and one-tenth deal for *each* lamb, with wine for their drink-offerings, two kids for an atonement, and the continual burnt-offerings, according to their institution: besides the burnt-offering of the month, and its meat-offering, and the daily burnt-offering, and its meat-offering, and their drink-offerings, according to their form, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.

ON THE SABBATH, SAY,

ישמחו They who observe the Sabbath, and call it a delight*: the people who sanctify the seventh day, shall rejoice in thy kingdom: they shall all be satisfied and delighted with thy goodness: for thou wast pleased with, and didst sanctify the seventh day; the most desirable of days, didst thou call it, a memorial of the work of the creation.

עלינו לשבח It is peculiarly our duty to praise the LORD of all; to ascribe greatness to him who formed the world in the beginning; since he hath not made us like the nations of the different countries, nor placed us like the families of the earth; neither hath he appointed our portion like theirs, nor our lot like their multitude. But we prostrate ourselves before the Supreme King of kings! the Holy and Blessed One: he who stretched out the heavens, and laid the foundations of the earth; the residence of

* Alluding to Isai. lviii. 13.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

חובותינו • תמידים בסדרם ומוספים כהלכתם • ואת מוסף
יום השבת הנה ואת יום הזכרון הנה • נעשה ונקריב לפניך
באהבה • כמצות רצונך • כמו שכתבת עלינו בתורתך •
על ידי משה עבדך • מפי כבודך כאמור :

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים • ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו •
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה : זה קרבן
שבת וקרבן היום כאמור :

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו • יום תרועה יהיה לכם : ועשיתם
עלה לריח ניחח ליי • פר בן בקר אחד • איל אחד • כבשים
בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם ונספיהם כמדבר •
שלשה עשרנים לפר • ושני עשרנים לאיל • ועשרון לכבש
ויין כנסכו • ושני שעירים לכפר • ושני תמידים כהלכתם :
מלבד עלת החדש ומנחתה • ועלת התמיד ומנחתה •
ונספיהם כמשפטם • לריח ניחח אשה ליי :

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג • עם
מקדשי שביעי • כלם ישבעו ויתענגו מטובך •
ובשביעי רצית בו וקדשתו • חמדת ימים אותו קראת •
זכר למעשה בראשית :

עלינו לשבח לאדון הכל • לתת גדלה ליוצר בראשית •
שלא עשנו כגוי הארצות • ולא שמנו כמשפחות
האדמה • שלא שם חלקנו בהם • וגדלנו בכל המונם :
ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא • שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ • ומושב
יקרו

וְאֵין צְדִיקִים And then, the righteous shall see it, and rejoice; the upright be glad, and the saints exult in song: but iniquity shall be dumb, and all manner of wickedness vanish as smoke: when thou shalt remove the dominion of pride from the earth.

וּתְמַלֹּךְ אֶתָּה And thou, even thou, O LORD! shalt alone reign over all thy works, in mount Zion, the residence of thy glory, and in Jerusalem the city of thy sanctuary; as it is written in thy holy word*, The LORD shall reign for ever, even thy God, O Zion, from generation to generation. Hallelujah.

קָדוֹשׁ אַתָּה Thou art holy, and thy name is tremendous: and besides thee, there is no God: as it is written†, And the LORD of Hosts shall be exalted in judgement; and the Holy God shall be sanctified by displaying his righteousness. Blessed art thou, O LORD! the Holy King.

אֶתָּה בָּחַרְתָּנוּ Thou hast chosen us from all people: thou hast loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and sanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy service, O our King! and hast called us by thy great and holy name. And with love hast thou given us, O LORD, our God! [*On the Sabbath, say, the Sabbath day, and*] this day of memorial, *being* the day of sounding the cornet: [*On the Sabbath, say, the memorial of sounding the cornet*] an holy convocation (in love) a memorial of the departure from Egypt.

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ But because of our sins, we have been carried captive from our land, and removed far from our country; so that we are not able to present in the house that thou hast chosen, the offerings enjoined us, *even* in the great and holy house, which is called by thy name, because of the hand ‡ which hath been stretched out against thy sanctuary. May it be acceptable in thy presence, O LORD, our God! and the God of our fathers, most merciful King, to return *unto us*, and through thine abundant mercy, have compassion upon us, and upon thy sanctuary: O build it speedily, and exalt its glory. O our Father! our King! manifest the glory of thy kingdom over us speedily; and shine forth, and be exalted over us, in the sight of all the living: O gather our dispersions from among the nations, and assemble our outcasts from the extremities of the earth: and conduct us, unto Zion thy city, with *joyful* song, and unto Jerusalem, the house of thy sanctuary, with everlasting joy. And there, in thy presence, will we

* Psalm. cxlvi. 10.

† Isai. v. 16.

‡ Alluding to Ezek. x. 7, 8, &c.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וְאֵז צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים
בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפוֹץ פִּיהָ וְכָל הָרִשָּׁעָה
בָּלָה בַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃
וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבִדְּךָ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַם עִיר קֹדֶשְׁךָ בְּכָתוּב בְּדִבְרֵי
קֹדֶשְׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ׃
קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכָתוּב
וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ
בְּצִדְקָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ׃

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדְתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאתָ וְתַתָּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת
יוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה יוֹם תְּרוּעָה וְזִכְרוֹן תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִזְכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם׃

וּמִפְּנֵי חַטֵּאיֵנוּ גָּלִינוּ מֵאֲרָצְנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדָמָתָנוּ
וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ
בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שְׁנִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי
אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתַגְדֵּל כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ
מִלִּפְנֵי גִלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֹׂא
עָלֵינוּ לַעֲיִנִי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּזוֹתֵינוּ
כְּגַם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירָךָ בְּרָנָה וּלְיִרוּשָׁלַם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חוֹבוֹתֵינוּ

the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name.

זכרנו לחיים Remember us unto life, O God! the King, who delighteth in life*. O write us in the book of life, for thy sake, O God of life. O King, Supporter, Saviour, and Shield, Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה נבור Thou, O LORD! art mighty for ever: it is thou who revivest the dead, and art mighty to save. Who sustainest the living with beneficence, and with great mercy quickenest the dead: supportest the fallen, and healest the sick; thou loosenest those who are in bonds, and wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust†. Who is like unto thee, O LORD! of mighty acts? Or who can be compared unto thee, who art the King who killest, and restorest to life; and causest salvation to spring forth?

מי כמוד Who is like unto thee, O merciful Father! who in mercy remembereth his creatures to life?

Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

אתה קדוש Thou art holy, and thy name is holy, and the saints praise thee daily. Selah.

ובכן תן פחדך And therefore extend thy fear, O LORD, our God! over all thy works, and thy dread over all thou hast created: that all thy works may fear thee, and all creatures bow down before thee: so that they may all form one band, to perform thy will with an upright heart; for we know, O LORD, our God! that dominion appertaineth unto thee; strength is in thy hand, and might in thy right hand; and thy name is tremendous over all thou hast created.

ובכן תן כבודך And therefore, O LORD! grant honour unto thy people; applause unto those who fear thee; a pleasing hope unto those who seek thee: and confidence unto those who wait for thee: joy unto thy land, gladness unto thy city, a revival of the kingdom of thy servant David, and an ordination of renewed splendour to the son of Jesse, thine anointed, speedily in our days.

* Vide Note 37.

† Vide Note 38.

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

וְהִנֵּרְאִי אֵל עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים • וְקָנָה הַכֹּל •
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹתַי • וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם • לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

זְכַּרְנוּ לַחַיִּים • מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים • וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים : מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן •
בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָתָם :

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי • מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים •
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • וְרוֹפֵא חוֹלִים • וּמַתִּיר אֲסוּרִים • וּמַקְיֵם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי • כִּי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת • וּמִי דוֹמָה לָךְ •
מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה • וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

כִּי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים • זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים : וְנֶאֱמָן
אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיָה הַמֵּתִים :
אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ • וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְלוֹךְ סְלָה :
וּבְכֵן תֵּן פֶּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ • וְאִימָתְךָ עַל כָּל
מַה שֶּׁבָּרָאת : וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים • וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ
כָּל הַבְּרוּאִים : וְיַעֲשׂוּ כָּל־ם אֲנִיָּה אַחַת • לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבָּב שָׁלֵם : כִּמָּה שִׁדְּעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ • שֶׁהִשְׁלֵטָן לִפְנֶיךָ •
עוֹז בְּיָדְךָ • וְגִבּוּרָה בְּיָמֶיךָ • וְשִׁמְךָ נוֹרָא • עַל כָּל
מַה שֶּׁבָּרָאת :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ • תְּהַלֵּלָה לִירֵאֶיךָ • וְתִקְוָה
לְדוֹרֶשֶׁיךָ • וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְּעַחֲלִים לָךְ • שִׁמְחָה
לְאַרְצְךָ • וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ • וְצִמְיַחַת קָרוֹן לְדוֹד עֲבָדְךָ •
וְעִרִיכַת נֵר לְבֹן יִשְׁי מְשִׁיחְךָ • בְּמַחְרָה בְּיָמֵינוּ :

Fourth, To remind us of the Prophets, who are compared to watchmen blowing the trumpets, as mentioned Ezek. xxxiii. 4. Whosoever heareth the sound of the cornet, and taketh not warning, and the sword cometh and taketh him away, his blood shall be upon his own head. But, he that taketh warning, shall save his life.

Fifth, To remind us of the destruction of the temple, and the terrifying alarm of the enemy's warriors shouting to battle, as mentioned Jerem. iv. 19. Because thou hast heard, O my soul! the sound of the trumpet, the alarm of war. And therefore, when we hear the sound of the cornet, we ought to beseech the Almighty to rebuild the temple.

Sixth, To remind us of the binding of Isaac, who willingly submitted himself to the will of heaven: thus ought we also willingly to submit even to death itself, for the sanctification of the **UNITY** of his Holy Name.

Seventh, That when we hear the terrifying and alarming sound of the cornet, we may, by the dread thereof, be induced to humble ourselves before the Supreme Being: for it is the nature of these martial wind instruments, to produce dread and terror: as the prophet Amos observes, Shall a trumpet be blown in a city, and the people not be terrified?

Eighth, To remind us of the great and terrible day of judgment, on which the trumpet is to be sounded; as mentioned Zephaniah, i. 14—16. The great day of the **LORD** is near; it is near, and hasteth much: a day of the trumpet, and of shouting.

Ninth, To remind us to pray for the time when the outcasts of Israel are to be gathered together, as mentioned Isaiah xxvii. 13. And it shall come to pass in that day, the great trumpet shall be sounded; and those shall come who were perishing in the land of Assyria, &c.

Tenth, To remind us of the resurrection of the dead, and the firm belief thereof; as the prophet Isaiah says, Yea, all ye that inhabit the world, and that dwell on the earth, when the standard is lifted up on the mountains, behold! and when the trumpet is sounded, hear*!

Additional Service for the New Year.

אָקראַ כִּי שֵׁם יְיָ When I call on the name of the **LORD**; ascribe ye greatness unto our God. O **LORD**! open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise.

בְּרוּךְ אַתָּה בְּרוּךְ אַתָּה Blessed art thou, O **LORD**, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and

* For a full and clear explanation of this great, and important prophecy, see Levi's Dissertations on the Prophecies, Vol. I. p. 152, &c.
the

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

הענין הרביעי להזכירנו דברי הנביאים שנמשלו בתקיעת שופר שנאמר ביחזקאל ל"ב

פ"ר ושמע השומע את קול השופר ולא נוהר ותבא חרב ותקחהו דמו

בראשו יהיה • והוא נוהר את נפשו ימלט :

הענין החמישי להזכירנו חורבן בית המקדש וקול תרועת מלחמות האויבים כמו

שנאמר בירמיה ר"פ י"ט כי קול שופר שמעתי נפשי תרועת מלחמה •

ובשאו שומעים קול השופר נבקש מאת ה"על בנין בית המקדש :

הענין השישי להזכירנו עקידת יצחק שקסר נפשו לשמים וכן אקחנו נמסור נפשינו על קדושת

שמו • ויעלה זכרוננו לפניו לטובה :

הענין השביעי כשנשמע תקיעת השופר נירא ונחרד ונשבר עצמנו לפני הבורא • כי

כך הוא טבע השופר מרעיד ומחריד כמו שנאמר בעמוס נ"פ ו"א אם

יתקע שופר בעיר ועם לא יחררו :

הענין השמיני להזכיר יום הרין הגדול ולירא ממנו שנאמר בצפניה א"פ י"ד כי קרוב

יום ה" הגדול קרוב ומהר מאד • יום שופר ותרועה • שם פ"ט ט"ו :

הענין התשיעי להזכירנו קבוץ נדחי ישראל ולהתאוות אליו שנאמר בו בישעיה כ"ז פ"

י"ג והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים בארץ אשר ונו"ל

הענין העשירי להזכירנו תחיית המתים ולהאמין בה שנאמר בישעיה י"ח פ"ג כל יושבי

תבל ושוכני ארץ כנשוא נס הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו :

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדּוּל לֵאלֹהֵינוּ :

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם :

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

וְהַנּוֹרָא

TEKEHÁ, TERUHÁ, TEKEHÁ.

TEKEHÁ, TERUHÁ, TEKEHÁ.

TEKEHÁ, TERUHÁ, TEKEHÁ GEDOULAH.

THE READER THEN SAYS ALOUD,

אשרי העם Happy the people, who know the joyful sound:
O LORD! in the light of thy countenance shall they walk.

אשרי יושבי ביתך Bleffed are they who dwell in thy house:
they will continually praise thee. Selah.

IF THERE IS A CIRCUMCISION ON THE NEW YEAR, THE CEREMONY IS PERFORMED BEFORE THEY SOUND THE CORNET. ON THE SABBATH, THE CORNET IS NOT SOUNDED, AND THE CEREMONY IS PERFORMED AFTER אשרי, AND AFTER THE CIRCUMCISION, THE READER SAYS יהללו &c. ים ליבשה, BUT THAT IS ONLY WHEN THE NEW YEAR HAPPENS ON THE SABBATH. THIS, I HAVE HEARD, IS ALSO THE CASE ON ALL THE OTHER FESTIVALS: viz. that ים ליבשה IS NOT SAID ON A FESTIVAL ON WHICH THERE IS A CIRCUMCISION, UNLESS THE FESTIVAL IS ON THE SABBATH: EXCEPT THE TWO LAST DAYS OF THE FEAST OF PASSOVER, ON WHICH ים ליבשה IS SAID, ALTHOUGH THE FESTIVAL SHOULD HAPPEN ON THE COMMON DAYS OF THE WEEK, ON ACOOUNT OF THE MIRACLE OF THE DIVISION OF THE RED SEA, ON THAT DAY.

RABBI SAADIAS observes, that God commanded us to sound the cornet, as alluding to the ten following subjects.

First, Because this day is the beginning of the creation, on which God created the world, and thus began to reign over it: and, as it is customary at the coronation of kings, to sound the trumpets and cornets, to proclaim the commencement of their reign; we, in like manner, publicly proclaim by the sound of the cornet, that the Creator is our King: and thus says David, "With trumpets and the sound of the cornet, shout ye before the LORD."

Second, As the New Year is the first of the ten Penitential Days, we sound the cornet, as a proclamation, to admonish all to return, and repent; which, if they do not, they cannot plead ignorance, as having been fully informed. Thus also we find earthly kings publish their decrees, that none may plead ignorance thereof.

Third, To remind us of the Law given on Mount Sinai, where it said, Exod. xix. 16. And the voice of the cornet was exceeding loud. And that we ought to bind ourselves to the performance thereof, as our ancestors did, when they said, All that the LORD hath said will we do, and be obedient.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

תקיעה : תרועה : תקיעה :

תקיעה : תרועה : תקיעה :

תקיעה : תרועה : תקיעה גדולה :

קר"ק בנימטריא אליהו הנביא זכור לטוב והוא מעלה קר"ק ובנימטריא ישעיה"ה כך שמו של שר הפנים מטטרו"ן :

ובכן יהי רצון מלפניך ה" אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן קשר"ק ומן קש"ק ומן קר"ק לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדינו לכפר על כל חטאתינו :

החזן אומר זה בקול רם

אֲשֶׁר־יָהִי יְדֵעִי תְרוּעָה • יי באור פְּנִיךָ יְהִלְכוּ :

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ • עוֹד יְהִלְלוּךָ סֵלָה :

מילה בר"ה מלין קודם התקיעה וסימן לדבר זכור ברית אברהם וכו' • אין חוקעין בשבת • ומלין אחר אשרי • ואחר המילה אומר החזן יהללו • ואומר ים ליבשה דווקא אם חל ר"ה בשבת • מהרא"ק • ושמעתי שכן הדין בכל י"ט ומילה דווקא בשבת אומרים ים ליבשה ולא בי"ט בחול חוץ מבימים האחרונים של פסח שאומר גם בחול ים ליבשה לפי שהיה בו קריעת ים סוף :

כתב רבינו סעדיה מה שצונו הבורא יתברך לתקוע בשופר בר"ה יש בזה עשרה ענינים :

הענין הראשון מפני שהיום תחלת הבריאה שבו ברא הק"בה העולם ופלך עליו • וכן

עושים המלכים שתוקעין לפניהם בחצוצרות ובקרנות להודיע ולהשמיע

בכל מקום תחלת מלכותם : וכן אנו ממליכים עלינו את הבורא ית"ב ביום זה • וכך אמר

דוד בתהלים צ"ח פ"ו ר"ב בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה" :

הענין השני כי יום ר"ה הוא ראשון לעשרת ימי תשובה ותוקעין בו בשופר להכריז עלינו

כמי שמוהיר ואומר כל הרוצה לשוב ישוב ואם לאו אל יקרא תגר על

עצמו • וכן עושין המלכים מזהירין את העולם תחלה בנוירותם ובל העיבר אחר האזהרה אין

שומעין לו טענה :

הענין השלישי להזכירנו מעמד הר סיני שנאמר בו בשמות י"ט פ"ט וקול שופר חזק

באר : ונקבל על עצמינו מה שקבלו אבותינו על עצמם נעשה ונשמע :

הענין

HE THEN SAYS THE FOLLOWING.

יְיָ רַצּוֹן May it be acceptable in thy presence, O LORD, my God! Thou God of justice! that this may be a favourable time before thee, and in thy great and abundant mercy and kindness, wilt be pleased to rend all the veils that may make a separation* between thee and thy people Israel, this day: and drive from thy presence, all those who attempt to accuse thy people Israel. O shut the mouth of the accuser, that he may not accuse us; for our eyes *are* attentively fixed on thee. I will extol thee, O my God, and King! O thou God of justice! hear the voice of the prayers, and the joyful sounds of thy people Israel in mercy this day. Amen.

HE WHO SOUNDS THE CORNET SAYS,

בָּרוּךְ Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to hear the sound of the Shouphar.

ON THE SECOND DAY שְׁחֻזֵּינוּ IS NOT SAID, UNLESS THE FIRST DAY HAPPENS ON THE SABBATH.

בָּרוּךְ Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath preserved us alive: sustained us, and brought us to *enjoy* this season

TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.
TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.
TEKEHÁ, SHEVORIM, TERUHÁ, TEKEHÁ.

TEKEHÁ, SHEVORIM, TEKEHÁ.
TEKEHÁ, SHEVORIM, TEKEHÁ.
TEKEHÁ, SHEVORIM, TEKEHÁ.

* Alluding to Isai. lix. 2. But your iniquities have made a separation between you and your God; and your sins have hidden his face from you, that he doth not hear.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

יהי רצון מלפניך ה" אלהי אלהי המשפט שעתה יהיה עת רצון לפניך ותקדע ברחמיך הרבים וחסדיך הגדולים כל המסכים אשר הם מברילים בינך ובין עמך ישראל היום הזה והעבר מלפניך כל המשיטנים והמקטרינים על עמך ישראל * סתום פה שטן ואל ישטין עלינו כי אליך תלוינו עינינו ארוממך אלהי המלך אלהי המשפט שמע קול תפלות ותרועות עמך ישראל היום ברחמים אמון :

סדר התקיעות

התקיע עומד ומתחיל בנינו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם * אשר קדשנו במצותיו * וצונו לשמוע קול שופר :

אין אומרים שהחיינו ביום שני אלא אם חל יום ראשון בשבת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם * שהחיינו * וקיימנו * והגיענו * לזמן הזה :

תקיעה : שברים : תרועה : תקיעה :

תקיעה : שברים : תרועה : תקיעה :

תקיעה : שברים : תרועה : תקיעה :

שב

קש"ר בנימ" פרכת והוא מעלה את הפרכת למעלה והוא שם של הב"ה :

יהי רצון מלפניך ה" אלהי ואלהי אבותי שתקיעות קש"ר ק שאנחנו תוקעים היום תעשה מנחה עטרה על יד הממונה שרשי"ה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אית לטובה וימלא עלינו רחמים * ברוך אתה בעל הרחמים :

תקיעה : שברים : תקיעה :

תקיעה : שברים : תקיעה :

תקיעה : שברים : תקיעה :

שב

קש"ק בנימטריא שר והוא שם של שרשי"ה נקרא והוא מעלה את הקש"ק :

יהי רצון מלפניך ה" אלהי ואלהי אבותי שתקיעות קש"ק שאנו תוקעים היום תהא מרוקבת על היריעה על יד הממונה שרשיא"ל כשם שקבלת על יד אליהו וכו' לטוב וישו"ע שר הפנים ושר מטטרו"ן והמלא עלינו ברחמים * ברוך אתה בעל הרחמים :

תקיעה

THE FOLLOWING PRAYER IS SAID BY THE PERSON WHO SOUNDS THE CORNET, BEFORE HE BEGINS.

יְיָ רַצוֹן May it be acceptable in thy presence, O LORD, my God, and the God of my fathers, the God of heaven, and the God of the earth; the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty and tremendous; to send me the holy and pure angels, who are faithful ministers, and faithful in their message: and who are desirous and willing to justify Israel; and also the great angel פַּצְפָּצִיָּה, who is appointed to represent the merits of Israel, when they sound the Shoephar this day: and likewise the great angel תִּשְׁבַּשׁ, who is appointed to declare the merits of Israel, and confound Satan with their sound of the cornet: and the great princes, who are appointed to superintend the *sounding of the Shoephar*; and the great angels הַדְרִינָאֵל וְסוּדְלָפוֹן, who are appointed over our תְּקִיעוֹת*, who introduce our תְּקִיעוֹת before the throne of thy glory: and also the angel שְׁמַשִּׁיָּאֵל, who is appointed over the תְּרוּעָה: and the angel פֶּרְסִמָּא, who is appointed to superintend קִישׁׁרֶק, that they may all be expeditious in their errand, to introduce our תְּקִיעוֹת before the veil, and before the throne of thy glory: and mayest thou be inclined to have mercy over thy people Israel: and lead us within the temperate line of strict justice (חַיִּי): and conduct thyself towards thy children, with the attribute of mercy: and suffer our תְּקִיעוֹת to ascend before the throne of thy glory: and attentively view the ashes of Isaac, heaped up on the altar†; and remember this day unto his seed his being bound on the altar: for thou, O God! art a faithful King, and rememberest thy covenant. Blessed art thou, O LORD! who remembereth the covenant.

BEFORE THE CORNET IS SOUNDED, THE FOLLOWING VERSES ARE SAID.

קוּלִי Thou hast *aforetime* heard my voice: O hide not thine ear at my breathing, at my cry. Lament. iii. 56.

רַאשׁ Thy word is true from the beginning; and all thy righteous judgements endure for ever. Psalm. cxix. 160.

עֲרֹב Delight thy servant with good: suffer not the proud to oppress me. Ibid. 122.

שִׂשׁ I rejoice at thy word, as one that findeth great spoil. Ibid. 162.

טוֹב Teach me good judgement and knowledge: for I have firmly believed thy commandments. Ibid. 66.

נִרְבַּח I beseech thee, O LORD! to accept the free-will offerings of my mouth, and teach me thy judgements. Ibid. 108.

* Different forms of sounds.

† Alluding to Isaac's being bound; and thus considered as if he had been offered, and his body burnt to ashes on the altar.

ינצר ליום ראשון של ראש השנה תחנה לתוקע לפני התקיעה

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי השמים ואלהי הארץ אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגבור הגדול והנורא שתשלח לי המלאכים הקדושים והטהורים נאמנים משרתים ונאמנים בשליחותם חפצים ורצוים לזכות את ישראל ואת המלאך הגדול **פצפציה** הממונה להוציא זכיותיהן של ישראל בעת שהיום תוקעים בשופר ואת המלאך הגדול **תשבש** הממונה להשמיע זכיותיהן של ישראל ולהבעית השטן בתקיעתם ואת השרים הגדולים הממונים על השופר **אנקתם פסתם** ומלאכים הגדולים **הדרניאל וסנדלפון** הממונים על תקיעתו מעלים תקיעתו לפני כסא כבודך ואת המלאך **שמשיאל** הממונה על התרועה ואת המלאך **פרסטא** הממונה על קשר"ק להיותם מזוונים בשליחותם להעלות תקיעתו לפני הצרכות ולפני כסא כבודך והמלא על עמך ישראל ברחמים ותבסס להם לפניך משורת הדין ותתנהג עם בניך במדת רחמים ותעלה תקיעתו לפני כסא כבודך והסתבל באפרו של יצחק העבור על נבי המזבח וזכור לנו עקדתו היום לזרעו של יצחק כי אל מלך נאמן וזוכר ברית אתה ברוך אתה יי זוכר הברית :

אלו המלאכים הממונים על התקיעות אנקת"ם הוא בנימטריא השופר ובנימטריא שר הכ"סה והוא מעלה את השופר • שברי"ם בנימטריא ש"ר יה"אל והוא מעלה את השברים • תרוע"ה בנימטריא שמש"אל והוא שר של מורח והוא מעלה את התרועה • תקיע"ה בנימטריא הדרניאל וסנדלפון והם מעלים את התקיעה • תקיע"ה נימטריא השר"ף גם הוא מעלה את התקיעה פס"הם בנימטריא תקיעה • כמו כן ממונה על התקיעה • גם האוחז תקנו עזרא וזרובבל ובהם שמות שהם טובים למדת הדין ולמדת הרחמים והם מעלים את השופר • כל זה מצאתי כתוב בספר ישן : הועתק משני לוחות הברית צריך התקוע לכסות השופר בשעת הברכה ובין כל סימן וסימן • ב"ח :

צריך לומר קודם התקיעה דמיושב אלו הפסוקים כרי למתק הדינים :

- 3 (איכה ג') קולי שמעת אל תעלם אונך לרווחתי ולשועתי
- :(תהלים קי"ט) ראש דברך אמת ולעולם כל משפטי צדקך
- :(תהלים קי"ט) ערב עבדך לטוב אל יעשקני ודים
- :(תהלים קי"ט) ישש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב
- :(תהלים קי"ט) טוב טעם ודעת למדני כי במוצותיך האמנותי
- :(תהלים קי"ט) נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני

ויכוין באלו שני שמות יקהרו"עה ישחטו"נה והם ב"פ הוי"ה ומעורב ביניהם אותיות קר"ע שט"ן יעז"ז זה נקדע השטן : ואח"כ יאמר עלה אלהים בתרועה ה" בקול שופר ואח"כ יאמר אלו הפסוקים שר"ת עלהם קר"ע שט"ן : אחר אלו הפסוקים יאמר הפלה זו :

and the LORD remembered her. Wherefore it came to pass, when the time was come about, after Hannah had conceived, that she bare a son, and called his name Samuel, *saying*, Because I have asked him of the LORD. And the man Elkanah, and all his house, went up to offer unto the LORD the yearly sacrifice, and his vow. But Hannah went not up: for she said unto her husband, *I will not go up* until the child be weaned, and *then* I will bring him, that he may appear before the LORD, and there abide for ever. And Elkanah her husband said unto her, Do what seemeth thee good; tarry until thou have weaned him; only the LORD establish his word. So the woman abode, and gave her son suck until she weaned him. And when she had weaned him, she took him up with her, with three bulls, and one ephah of flour, and a bottle of wine, and brought him unto the house of the LORD in Shiloh: and the child *was* young. And they slew a bull, and brought the child to Eli. And she said, O my lord! *as* thy soul liveth, my lord, I *am* the woman that stood by thee here, praying unto the LORD. For this child I prayed: and the LORD hath given me my petition which I asked of him. I have therefore also lent him to the LORD; as long as he liveth, he shall be lent to the LORD. And he worshipped the LORD there. And Hannah prayed and said, My heart rejoiceth in the LORD, mine horn is exalted in the LORD, my mouth is enlarged over mine enemies; because I rejoice in thy salvation. *There is none* holy as the LORD: for *there is* none beside thee: neither *is there* any rock like our God. Talk no more so exceeding proudly; let *not* arrogancy come out of your mouth: for the LORD *is* a God of knowledge, and by him actions are weighed. The bows of the mighty *are* broken, and they that stumbled are girded with strength. *They that were* full, have hired out themselves for bread; and *they that were* hungry, ceased: so that the barren hath born seven: and she that hath many children is waxed feeble. The LORD killeth, and maketh alive: he bringeth down to the grave, and bringeth up. The LORD maketh poor and maketh rich: he bringeth low, and lifteth up. He raiseth up the poor out of the dust, *and* lifteth up the beggar from the dunghill, to set *them* among princes, and to make *them* inherit the throne of glory: for the pillars of the earth *are* the LORD's, and he hath set the world upon them. He will keep the feet of of his saints, and the wicked shall be silent in darkness: for by strength shall no man prevail. The adversaries of the LORD shall be broken to pieces: out of heaven shall he thunder upon them: the LORD shall judge the ends of the earth; and he shall give strength unto his king, and exalt the horn of his anointed.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

אֲשֶׁתוֹ וַיִּזְכְּרָה יְהוָה׃ וַיְהִי לְתַקְפוֹת הַיָּמִים וַתַּחַר חַנָּה
וַתֵּלֶה בֶן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל כִּי מִיְהוָה שְׁאַלְתִּיו׃
וַיַּעַל הָאִישׁ אֶלְקָנָה וּכְל־בֵּיתוֹ לִזְבֹּחַ לַיהוָה אֶת־זֶבַח הַיָּמִים
וְאֶת־נִדְרוֹ׃ וַחֲנָה לֹא עָלְתָה כִּי־אָמְרָה לְאִשָּׁה עַד־יִגְמַל
הַנַּעַר וְהִבִּיאֹתִיו וְנִרְאָה אֶת־פָּנַי יְהוָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד־עוֹלָם׃
וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִשָּׁה עָשִׂי הַטּוֹב בְּעֵינַיִךְ שְׁבִי עַד־גְּמֻלָּךְ
אֹתוֹ אֲךָ יָקִים יְהוָה אֶת־דְּבָרֹךְ וַתֵּשֶׁב הָאִשָּׁה וַתֵּינַק אֶת־
בְּנָה עַד־גְּמֻלָּהּ אֹתוֹ׃ וַתַּעֲלֶהּ עִמָּה בְּאֶשֶׁר גָּמְלָתוּ בְּפָרִים
שְׁלֹשָׁה וְאַיִפָּה אַחַת קָמָה וְגַבֵּל יָזַן וַתִּבְאֶהוּ בֵּית־יְהוָה שְׁלוֹ
וְהַנַּעַר נָעַר׃ וַיִּשְׁחָטוּ אֶת־הַפֶּה וַיָּבִיאוּ אֶת־הַנַּעַר אֶל־עָלִי׃
וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי חַי נִפְשָׁךְ אֲדֹנָי אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצָּבֶת עִמָּכָה
בָּזָה לְהַתְּפַלֵּל אֶל־יְהוָה׃ אֶל־הַנַּעַר הָזֶה הַתְּפַלֵּלְתִּי וַיִּתֵּן
יְהוָה לִי אֶת־שְׁאֵלָתִי אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מִנֶּעְמֹ׃ וְגַם אֲנֹכִי
הַשְׁאֵלְתִּיהוּ לַיהוָה כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה הוּא שְׂאוֹל לַיהוָה
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לַיהוָה׃ וַתִּתְּפַלֵּל חַנָּה וַתֹּאמֶר עֲלֹץ לְבִי בַיהוָה
רַמָּה קִרְנִי בַיהוָה רַחֵב פִּי עַל־אֲבִי כִי שָׁמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ׃
אֵין־קְדוֹשׁ בַּיהוָה כִּי־אֵין בְּלִתֶּךָ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ׃ אֶל־
תִּרְבּוּ תִרְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֵתָק מִפִּיכֶם כִּי אֵל יַעֲוֹת
יְהוָה וְלֹא נִתְּכָנוּ עֲלִילוֹת׃ קִשְׁת גְּבָרִים חֲתִים וּגְבָשָׁלִים אֲזָרוּ
חֵיל׃ שְׁבָעִים בָּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חָדְלוּ עַד־עֲקָרָה יִלְדָה
שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אִמְלָלָה׃ יְהוָה מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד
שְׂאוֹל וַיַּעַל׃ יְהוָה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶת־מְרוֹמָם׃
מִקֵּים מַעֲפָר דָּל מַאֲשֻׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עַם־נְדִיבִים
וּכְפֹא כְבוֹד יִנְחֹלֶם כִּי לַיהוָה מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּעַל עֲלֵיהֶם
תִּבֵּל׃ רַגְלֵי חֲסִידוֹ יִשְׁמֹר וּרְשָׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִי־לֹא בָכָה
יִגְבֵּר־אִישׁ׃ יְהוָה יַחַתּוּ מְרִיבֹ עָלוּ בְּשָׁמַיִם יִרְעֹם יְהוָה יִרְוֶן
אֶפְסֵי־אֶרֶץ וַיִּתֵּן־עֹז לְמַלְכוֹ וַיִּרֶם קֶרֶן מִשִּׁיחוֹ׃

city yearly, to worship and to sacrifice unto the LORD of Hosts in Shiloh: And the two sons of Eli, Hophni, and Phineas, the priests of the LORD *were* there. And when the time was that Elkanah offered, he gave to Peninnah his wife, and to all her sons and her daughters, portions. But unto Hannah he gave a double portion: for he loved Hannah; but the LORD had shut up her womb. And her adversary also provoked her sore for to make her fret, because the LORD had shut up her womb. And *as* he did thus yearly, when she went up to the house of the LORD, so she provoked her: therefore she wept, and did not eat. Then said Elkanah her husband to her, Hannah, why weepest thou? and why eatest thou not? and why is thy heart grieved? *am* not I better to thee than ten sons? So Hannah rose up after they had eaten in Shiloh, and after they had drank. Now Eli the priest sat upon a seat by the post of the temple of the LORD. And she *was* in bitterness of soul, and prayed unto the LORD, and wept sore. And she vowed a vow, and said, O LORD of Hosts, if thou wilt indeed look on the affliction of thine handmaid, and remember me, and not forget thine handmaid, but wilt give unto thine handmaid a male child, then will I give him unto the LORD all the days of his life, and no razor shall come upon his head. And it came to pass as she continued praying before the LORD, that Eli marked her mouth. Now Hannah, she spake in her heart, her lips only moved, but her voice was not heard: therefore Eli thought she had been drunken. And Eli said unto her, How long wilt thou be drunken? put away thy wine from thee. And Hannah answered and said; No, my lord, I *am* a woman of a sorrowful spirit: I have drank neither wine nor strong drink, but have poured out my soul before the LORD. Count not thine handmaid for a daughter of Belial; for out of the abundance of my complaint and grief have I spoken hitherto. Then Eli answered and said, Go in peace: and the God of Israel grant *thee* thy petition that thou hast asked of him. And she said, Let thine handmaid find grace in thy sight. So the woman went her way, and did eat, and her countenance was no more *sad*. And they rose up in the morning early, and worshipped before the LORD, and returned, and came to their house to Ramah: and Elkanah knew Hannah his wife,

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מִיָּמִים יִמְיָמָה לַהֲשִׁתְחֹרֶת וְלִזְבַּח לַיהוָה צְבָאוֹת בְּשִׁלָּה
וְשֵׁם שְׁנֵי בְנֵי-עָלִי חֲפָנִי וּפְנִיחַם כְּהֻנִּים לַיהוָה : וַיְהִי הַיּוֹם
וַיִּזְבַּח אֱלֹקָנָה וְנָתַן לַפָּנֶנָה אִשָּׁתוֹ וּלְכָל-בָּנֶיהָ וּבְנוֹתֶיהָ
מִנּוֹת : וּלְחֹנָה יָתָן מִנָּה אַחַת אַפִּים כִּי אֶת-חֹנָה אָהֵב
וַיהוָה סָגַר רַחֲמָה : וּכְעִסְתָּהּ צָרְתָּה גַם-כָּעַם בְּעֶבֶר
הָרַעְמָה כִּי-סָגַר יְהוָה בְּעַד רַחֲמָה : וְכֵן יַעֲשֶׂה שָׁנָה בְּשָׁנָה
מִדִּי עַל־תָּה בְּבִירַת יְהוָה כֵּן תְּכַעֲסֶנָּה וּתְבַכֶּה וְלֹא תֹאכַל :
וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֹקָנָה אִשָּׁה חֲנָה לָמָּה תְּבַכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי
וְלָמָּה יִרְעַ לְבַבְךָ הַלּוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ מִעֲשֵׂרָה בָּנִים : וַתִּקֶּם
חֲנָה אַחֲרֵי אֲכָלָה בְּשִׁלָּה וְאַחֲרֵי שָׁתָה וְעָלִי הִכְתִּין יֹשֵׁב עַל-
הַפֶּסֶא עַל-מְזוֹזֹת הַיֵּכָל יְהוָה : וְהִיא מֵרַת נַפֶּשׁ וַתִּתְפַּלֵּל
עַל-יְהוָה וּבָכָה תְּבַכֶּה : וַתִּדַּר נָדָר וַתֹּאמֶר יְהוָה צְבָאוֹת
אִם-רָאָה תִּרְאָה : בְּעֵנִי אֲמַתְךָ וּזְכַרְתָּנִי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-
אֲמַתְךָ וְנִתְתָּה לְאֲמַתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים וְנִתְתִּיו לַיהוָה כָּל-יָמֵי
חַיָּו וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ : וְהָיָה כִּי הִרְבִּיתָה
לַהֲתַפַּלֵּל לִפְנֵי יְהוָה וְעָלִי שָׁמַר אֶת-פִּיָּה : וְחֲנָה הִיא
מִדְּבַרֶת עַל-לִבָּהּ רַק שְׁפָתֶיהָ נִעְוֹרֶת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע
וַיַּחֲשֹׁבָה עָלָי לְשִׁכְרָה : וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עָלִי עַד-מָתִי תִשְׁתַּכְרִין
הַסִּירִי אֶת-יֵינֶךָ מִעֲלֶיךָ : וַתַּעַן חֲנָה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדָנִי אִשָּׁה
קִשְׁתִּי-רוּחַ אָנֹכִי וַיֵּץ וְשִׁכְרָה לֹא שָׁתִיתִי וְאַשְׁפּוֹךְ אֶת-נַפְשִׁי
לִפְנֵי יְהוָה : אֶל-תִּתֵּן אֶת-אֲמַתְךָ לִפְנֵי בֶת-בְּלִיעֵל כִּי מְרֹב
שִׁיתִי וּכְעָסִי דִּבַּרְתִּי עַד-הֵנָּה : וַיַּעַן עָלָי וַיֹּאמֶר לָכִי לְשָׁלוֹם
וְאֵלֶּהי יִשְׂרָאֵל יִתֵּן אֶת-שְׁלֹתְךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מִעֲמוֹ : וַתֹּאמֶר
תִּמְצָא שְׁפָחָתְךָ חַן בְּעֵינֶיךָ וַתִּלְךְ הָאִשָּׁה לְדִרְכָּהּ וַתֹּאכַל
וּפָנֶיהָ לֹא-הָיוּ-לָהּ עוֹד : וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּ לִפְנֵי יְהוָה
וַיִּשָּׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתָם הָרַמָּתָה וַיַּדַּע אֱלֹקָנָה אֶת-חֲנָה

אשתו

thing : neither didst thou tell me, nor have I heard *of it*, till this day. And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto Abimelech : and both of them made a covenant.

And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves. And Abimelech said unto Abraham, What mean these seven ewe-lambs, which thou hast set by themselves ? And he said, for these seven ewe-lambs shalt thou take of my hand, that they may be a witness unto me, that I have digged this well. Wherefore he called the name of that place Beer-sheba : because there they both of them sware. Thus they made a covenant at Beer-sheba : then Abimelech rose up, and Phichol the chief captain of his host, and they returned into the land of the Philistines. And Abraham planted a grove in Beer-sheba, and called there on the name of the LORD, the eternal God. And Abraham sojourned in the land of the Philistines many days.

THE FOLLOWING PORTION IS READ TO THE MAPHTIR.

ובחדש השביעי And in the seventh month, on the first *day* of the month, ye shall have an holy convocation, ye shall do no servile work : it is a day of sounding *the* cornet unto you. And ye shall offer a burnt-offering for a sweet savour unto the LORD, one young bull, one ram, *and* seven lambs of the first year without blemish : and their meat-offering *shall be of* fine flour mingled with oil, three-tenth deals for the bull, and two-tenth deals for the ram ; and one-tenth deal to each lamb, for *all* the seven lambs. And one kid of the goats *for* a sin-offering, to make an atonement for you ; besides the burnt-offering of the month, and its meat-offering, and the daily burnt-offering, and its meat-offering, and their drink-offerings, according to their form, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.

THE PORTION FROM THE PROPHETS FOR THE FIRST DAY
OF THE NEW YEAR.

ויהי And there was a certain man of Ramathaim-zophim, of Mount Ephraim, whose name *was* Elkanah the son of Jeroham, the son of Elihu, the son of Tohu, the son of Zuph, an Ephraimite. And he had two wives, the name of the one *was* Hannah, and the name of the other Peninnah : and Peninnah had children, but Hannah had no children. And this man went up out of his

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום : ויקח אברהם
צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית : ^{חמישי ובשבת}
ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברקו : ויאמר
אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר
הצבת לברקו : ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת : על-
כן הרא למקום שהוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם :
ויכרתו ברית בבאר שבע וגם אבימלך ופילך שר צבאו
וישבו אל ארץ פלשתים : וישע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם יהוה אל עולם : ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים :

לכפזיר בפנחס

ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם
חלל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה
לכם : ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד
איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים : ומנחתם סלת
בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר שני עשרונים לאיל :
ועשיתם אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים : ושעיר עזים
אחד הטאת לכפר עליכם : מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה וגם בניהם כמשפטם לריח ניחח
אשה ליהוה :

הפסרת יום ראשון של ראש השנה בשמואל א" סימן א :

ויהי איש אחד מן הרקמתים צופים מתר אפרים ושמו
אלקנה בודיתם בודאליהוא בודתחו בודצוף אפרתי :
ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי
לפננה ילדים ולחנה אין ילדים : ועלה האיש ההוא מעירו
מימים

ham, Cast out this bond-woman, and her son: for the son of this bond-woman shall not be heir with my son, *even* with Isaac. And the thing was exceeding grievous in Abraham's sight, because of his son. And God said unto Abraham, Let it not be grievous in thy sight because of the lad, and because of thy bond-woman; *but* in all that Sarah shall say unto thee, hearken unto her voice: for in Isaac shall thy seed be called.

And also of the son of the bond-woman will I make a nation, because he *is* thy seed. And Abraham rose up early in the morning, and took bread, and a bottle of water, and gave it unto Hagar, putting it on her shoulder, and the child, and sent her away: and she departed, and wandered in the wilderness of Beer-sheba. And the water in the bottle was spent, and she cast the child under one of the shrubs. And she went, and sat her down over against *him*; a good way off, about a bow shot: for she said, Let me not see the death of the child. And she sat over against *him*, and lift up her voice, and wept. And God heard the voice of the lad: and the angel of God called to Hagar out of heaven, and said unto her, What aileth thee, Hagar? fear not; for God hath heard the voice of the lad where he is.

○ Arise, lift up the lad, and lay hold on him with thy hand: for of him will I make a great nation. And God opened her eyes, and she saw a well of water: and she went and filled the bottle with water, and gave the lad drink. And God was with the lad, and he grew, and dwelt in the wilderness, and became an archer. And he dwelt in the wilderness of Paran: and his mother took him a wife out of the land of Egypt.

 And it came to pass at that time, that Abimelech, and Phicol the chief captain of his host, spake unto Abraham, saying, God *is* with thee in all thou doest. Now therefore, swear unto me here by God, that thou wilt not deal falsely with me, nor with my son, nor with my son's son: but according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do unto me, and to the land wherein thou hast sojourned. And Abraham said, I will swear. And Abraham reprov'd Abimelech, because of a well of water, which Abimelech's servants had violently taken away. And Abimelech said, I know not who hath done this thing:

גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן-האמה הזאת
עם-בני עם-יִצְחָק: וירע הדבר מאד בעיני אברהם על
אודת בנו: ויאמר אלהים אל-אברהם אל-ירע בעיניך על-
הנער ועל-אמתך כל אשר תאמר אליה שרה שמע בקלה
כי ביצחק יקרא לה זרע: ^{ישראל ובשבת ד} וגם את-בן-האמה
לנוי אשימנו כי זרעה הוא: וישכם אברהם בבקר ויקח
לחם וחמת מים ויתן אל-הגר שם על-שכמה ואת-הילד
וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: ויכלו המים מן-
החמת ותשלך את-הילד תחת אתר השיחים: ותלך
ותשב לה מנגד הרהק במטחוי קשת כי אמרה אל-אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא את-קולה ותבך: וישמע
אלהים את-קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל-הגר מן-
השמים ויאמר לה מה-לך הגר אל-תראי כי-שמע אלהים
אל-קול הנער באשר הוא-שם: ^{בשבת ה} קומי שאי את-
הנער והחניקי את-ידך בו כי-לנוי גדול אשימנו: ויפקח
אלהים את-עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את-
החמת מים ותשק את-הנער: ויהי אלהים את-הנער
ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: וישב במדבר פארן
ותקח-לו אמו אשה מארץ מצרים: ^{רביעי ובשבת ו} ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר-צבאו אל-אברהם לאמר
אלהים עמך בכל אשר-אתה עשה: ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם-תשקר לי ולניני ולנכדי בחדש אשר
עשיתי עמך תעשה עמרי ועם-הארץ אשר-נרתה בה:
ויאמר אברהם אנכי אשבע: והוכח אברהם את-אבימלך
על-אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ויאמר
אבימלך לא ידעתי כי עשה את-הדבר הזה וגם-אתה לא-

Our Father! *and* our King! grant *it* for the sake of those who were slaughtered for thy **UNITY**.

Our Father! *and* our King! grant *it* for the sake of those who went through fire and water for the sanctification of thy name.

Our Father! *and* our King! avenge in our sight, the vengeance of the blood of thy servants that hath been spilt.

Our Father! *and* our King! O grant *our request* for thy sake, if not for ours.

Our Father! *and* our King! grant *it* for thy sake, and save us.

Our Father! *and* our King! grant *it* for the sake of thine abundant mercy.

Our Father! *and* our King! grant *it* for the sake of thy great, mighty, and tremendous name, by which * we are called.

Our Father! *and* our King! be gracious unto us, and answer us; though we have not *the merit* of good actions, deal charitably and mercifully with us, and save us.

THEN SAY **שְׁמַע יְיָ אֱלֹהֵינוּ**, AND **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**, page 30, &c.

TWO LAWS ARE TAKEN OUT: IN THE FIRST, THE FOLLOWING PORTION IS READ TO FIVE PERSONS, BUT IF IT IS SABBATH, TO SEVEN.

וַיָּבֹא ה' וַיְדַבֵּר אֵלַי And the LORD visited Sarah as he had said, and the LORD performed unto Sarah what he had spoken. For Sarah conceived and bare Abraham a son in his old age, at the appointed time of which God had spoken to him. And Abraham called the name of his son that was born unto him, whom Sarah bare to him, Isaac. And Abraham circumcised his son Isaac, at eight days old, as God had commanded him.

And Abraham was an hundred years old, when his son Isaac was born unto him. And Sarah said, God hath made me laugh: *and* all that hear it will laugh with me. And she said, Who would have said unto Abraham, that Sarah should have given children suck? for I have bore *him* a son in his old age. And the child grew and was weaned: and Abraham made a great feast, the day that Isaac was weaned.

And Sarah saw the son of Hagar the Egyptian, which she had bore unto Abraham, sporting †; Wherefore she said unto Abra-

* Heb. Which is called upon us.

† Or mocking.

יוצר ליום ראשון של ראש חשנה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמִּים עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָקוּם לְעִינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךְ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֵינֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ

ואומר קדוש שלם • אין כבוד • שמע ישראל • גרלו ליי • אתי • על הכל • ויעזור ויגן •
ברך כ"ט ע"ב :

ומציאין שני ספרי תורה • וקריין בפרשת וירא אליו יי"ו ויי"ו פקד את שרה • ובתוך מי שבירך
אומר ויכתבהו בספר החיים וכו' • בספר ראשון קריין חמשה גברי בחול • ושבעה בשבת •
ובספר שני קריין מפטיר :

וַיְהִי הַיּוֹם פָּקַד אֶת־שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר וַיַּעַשׂ יְהוָה לִישְׂרָה
כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר : וַתְּהִי וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן
לְזִקְנָיו לְמוֹעֵד אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵתוֹ אֱלֹהִים : וַיִּקְרָא אַבְרָהָם
אֶת־שֵׁם־בְּנוֹ הַנּוֹלָד־לּוֹ אֲשֶׁר־יָלְדָה־לּוֹ שָׂרָה יִצְחָק : וַיִּמָּל
אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ בֶן־שְׁמֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֵתוֹ
אֱלֹהִים : יי וַאֲבָרָהָם בֶּן־מֵאָה שָׁנָה בַּהֲגִיל לּוֹ אֶת יִצְחָק
בְּנוֹ : וַתֹּאמֶר שָׂרָה צִחָק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים כָּל־הַשְּׁמֵעַ יִצְחָק
לִי : וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם הַנִּיקָה בָנִים שָׂרָה כִּי־יָלְדָתִי
בֶּן לְזִקְנָיו : וַיִּגְדַּל הַיֵּלֶד וַיִּגְמַל וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם כִּשְׁתָּה גֵדוֹל
בְּיוֹם הַגְּמָל אֶת־יִצְחָק : בשבת וַתֹּרֶא שָׂרָה אֶת־בּוֹיָהֶנָּה
הַמִּצְרִית אֲשֶׁר־יָלְדָה לְאַבְרָהָם מִצְחָק : וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם

גרש

75 MORNING SERVICE FOR THE NEW YEAR.

Our Father! *and* our King! erase through thine abundant mercy, all record of our sins.

Our Father! *and* our King! cause us to return into thy presence with a thorough repentance.

Our Father! *and* our King! restore *to* perfect health the sick of thy people.

Our Father! *and* our King! O rend the decree of our evil sentence.

Our Father! *and* our King! remember us with a good memorial before thee.

Our Father! *and* our King! O write us in the book of happy life.

Our Father! *and* our King! O write us in the book of redemption and salvation.

Our Father! *and* our King! O write us in the book of *good* maintenance and sustenance.

Our Father! *and* our King! O write us in the book of merit.

Our Father! *and* our King! O write us in the book of pardon and forgiveness.

Our Father! *and* our King! speedily cause salvation to spring forth for us.

Our Father! *and* our King! exalt the horn of thy people Israel.

Our Father! *and* our King! exalt the horn of thine anointed.

Our Father! *and* our King! fill our hands of thy blessings.

Our Father! *and* our King! fill our storehouses with plenty.

Our Father! *and* our King! hear our voice, spare, and compassionate us.

Our Father! *and* our King! accept our prayers with favour and mercy.

Our Father! *and* our King! open the gates of heaven to our prayers.

Our Father! *and* our King! dismiss us not empty from thy presence.

Our Father! *and* our King! O remember that we are *but* dust.

Our Father! *and* our King! may this hour be the hour of mercy, and a favourable time in thy presence.

Our Father! *and* our King! have pity upon us, our children, and infants.

Our Father! *and* our King! grant *our request* for the sake of those who were slain for thy holy name.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים כָּל שְׁטָרֵי חֻבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתִשְׁבּוּחַ שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ שָׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ קָרַע רוּעַ גָּזַר דִּינָנוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ :

(אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מִלֹּא יְדִינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ)

(אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ מִלֹּא אֶסְמִינוּ שְׁבָע)

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ שָׁמַע קוֹלָנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ קָבַל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ :

(אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתָנוּ)

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ גָּאֵל אֶל תְּשִׁיבָנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אָנָּחֵנוּ :

(אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וַעֲת רְצוֹן

לְפָנֶיךָ)

(אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפִּינוּ)

אָבִינוּ מִלְּפָנֶינוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ

LORD BLESS AND PRESERVE THEE: THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE: THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND GIVE THEE PEACE.

שִׁים שְׁלוֹם O grant us peace, happiness, and blessing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Israel: bless us, even all of us together, O our Father! with the light of thy countenance; for by the light of thy countenance, hast thou given us, O LORD, our God! *the* law of life, and *with it*, benevolent love, righteousness, blessing, mercy, life, and peace: and may it please thee to bless thy people Israel at all times with thy peace.

בְּסֵפֶר חַיִּים In the book of life, blessing, peace, and prosperity; may we, and all thy people the house of Israel, be remembered, and written before thee, to a good and peaceable life. Blessed art thou, O LORD! who maketh peace.

IF ON THE SABBATH, THIS IS NOT SAID.

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ Our Father! *and* our King! we have sinned before thee.

Our Father! *and* our King! we have no other sovereign but thee.

Our Father! *and* our King! deal *benevolently* with us for the sake of thy name.

Our Father! *and* our King! renew unto us, a good year.

Our Father! *and* our King! abolish all injurious and evil decrees, which concern us.

Our Father! *and* our King! annul the devices of those who hate us.

Our Father! *and* our King! frustrate the counsel of our enemies.

Our Father! *and* our King! extirpate every oppressor and adversary from us.

Our Father! *and* our King! stop the mouths of our adversaries, and those who accuse us.

Our Father! *and* our King! eradicate the pestilence, sword, famine, captivity, destroyer, (and mortality) from the children of thy covenant.

Our Father! *and* our King! withhold mortality from thine heritage.

Our Father! *and* our King! pardon, and forgive us all our iniquities.

Our Father! *and* our King! blot out, and remove our transgressions and our sins from before thine eyes.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

יְיָ וַיִּשְׁמְרֵךְ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלַיָּה וַיַּחֲנֵךְ: יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלַיָּה
וַיֵּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ בָּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ
כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ
אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָךְ:
בְּסִפּוֹר חַיִּים בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה גִּזְרֵי וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בשבת אין אומרים אבינו מלכנו

אָבִינוּ מְלִכְנוּ הִטָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה
אָבִינוּ מְלִכְנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ חִידַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מְלִכְנוּ בִטֵּל מַעֲלֵינוּ כָּל גִּזְרֹת קָשׁוֹת
אָבִינוּ מְלִכְנוּ בִטֵּל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ כָּלָה כָּל צָר וּמִשְׁטָן מַעֲלֵנוּ
(אָבִינוּ מְלִכְנוּ סָתַם פִּיּוֹת מִשְׁטִיגֵנוּ וּמִקְטָרִיגֵנוּ)
אָבִינוּ מְלִכְנוּ כָּלָה דְּבַר וְחָרָב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמִשְׁחִית וְעוֹן
וְשִׁמְד (וּמִגְפָּה) מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ מָנַע מִגְפָּה מִנִּחְלָתְךָ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מְלִכְנוּ מָחָה וְהַעֲבִיר פֶּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
אָבִינוּ

prayers, may be speedily accepted by thee with love and favour; and the worship of thy people Israel, be ever pleasing unto thee.

ותחזינה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Blessed art thou, O LORD! who restoreth his divine presence unto Zion.

BOW AND SAY,

מודים דרבנן

We gratefully acknowledge, that thou art the LORD our God, and the God of our fathers; the God of all flesh, who formed us, *and* formed *the world* in the beginning. Blessings and thanksgivings be ascribed to thy great and holy name, for having preserved us alive, and supported us. Thus *we beseech thee* to grant us life, be gracious unto us, and assemble our captives † towards the courts of thy sanctuary, to observe thy statutes, do thy will, and serve thee with an upright heart. For this, we shall gratefully thank thee. Blessed be God, to whom appertaineth all thanksgivings.

ועל כלם And for all these *mercies*, may thy name, O our King! be continually praised, and highly exalted for ever and ever. And *vouchsafe* to inscribe all the children of thy covenant for an happy life. And all the living shall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praise thy name, the God of our salvation, and our help for ever. Blessed art thou, O LORD! for Goodness is thy name, *and* unto thee it is proper *continually* to give thanks.

ברכת כהנים Our God, and the God of our fathers, bless us, with that threefold blessing mentioned in the law, written by the hands of thy servant Moses, *and solemnly* pronounced by Aaron, and his sons the priests, thy sanctified people, as it is said §, THE

מודים We gratefully acknowledge*, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou art the Rock of our life, and the Shield of our salvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praise, for our life, which is delivered into thine hand; and for our souls, which are *ever* deposited with thee: and for thy miraculous *providence* †, which we daily experience; and for thy wonders, and thy kindness, *which are* at all times *exercised towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindness never ceases; from ever have we put our trust in thee.

* Or, Give thanks unto thee that thou art, &c.

† Heb. Thy miracles which are daily with us.

‡ Heb. Captivities.

§ Numb. vi. 24.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עִמָּךְ • וְתַחֲזִיקָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה
יְי • הַמַּחֲזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ • שְׂאֵתָה
הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • אֱלֹהֵי כָל
בָּשָׂר • יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית •
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ • עַל
שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ • כִּן
תַּחֲיֵינוּ וְתַקִּימָנוּ • וְתַאֲסֹף
נְלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ •
לְשִׁמּוֹר חֲסִידֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ • וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֵב
שָׁלֵם • עַל שֶׁאַנּוּ מוֹדִים לָךְ •
בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ • שְׂאֵתָה
הוּא יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר
חַיֵּינוּ • מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר • נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלֵּלְתָּךְ : עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ • וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל נַפְשֶׁךָ
שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ • וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ • שֶׁבָּכַל
עַת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם •
הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ •
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ •
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד : וּכְתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ : וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְיוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת • הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה • בְּרוּךְ אַתָּה יְי • הַטוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱמָה
לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה • הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
בְּתוֹרָה • הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ • הָאֲמוּרָה
מִפִּי אֱהֵרָן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמֹר : יְבָרְכֶךָ

holy name. And with love hast thou given us, O LORD, our God! [*On the Sabbath, say, the Sabbath day, and*] this day of memorial, *being the day of sounding the trumpet: [On the Sabbath, say, the memorial of sounding the trumpet]* an holy convocation (in love,) a memorial of the departure from Egypt.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, *mayest thou* be pleased to grant that our memorial, and the memorial of our fathers, the memorial of the Messiah the son of David thy servant, the memorial of Jerusalem thy holy city, and the memorial of all thy people, the house of Israel, may ascend, come, approach, be seen, accepted, heard, visited, and remembered, *for the obtaining an happy deliverance, with favour, grace, and mercy, to life, and peace, [On the Sabbath, say, on this Sabbath day, and] on this day of memorial.* O LORD, our God! remember us thereon for good: visit us with a blessing: and save us to enjoy life: and with the word of salvation and mercy, have compassion, and be gracious unto us. O have mercy upon us, and save us, for our eyes *are continually* towards thee; for thou, O God! art a merciful and gracious King.

אלהינו ואלהי אבותינו מלך Our God, and the God of our fathers, reign thou over the whole world, in thy glory; and in thy majesty, be exalted over the whole earth; and shine forth in the excellence of thy supreme power, over all the inhabitants of thy terrestrial world; and may every thing which hath been made, be sensible that thou hast made it: and every thing formed, understand that thou hast formed it: and all who have breath in their nostrils declare, that the LORD God of Israel reigneth, and by his supreme power ruleth over all. [*On the Sabbath, say, our God, and the God of our fathers, we beseech thee, to accept our day of rest.*] O sanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O satisfy us with thy goodness; rejoice our souls with thy salvation: [*On the Sabbath, say, and cause us, O LORD, our God! to inherit thy holy Sabbath, with love and delight: and grant that Israel, who sanctify thy name, may have rest thereon,*] and purify our heart to serve thee in truth: for thou, O LORD! art TRUTH; and thy word is true, and permanent for ever. Blessed art thou, O LORD! King of the whole earth, who sanctifieth [*On the Sabbath add, the Sabbath, and*] Israel, and the day of memorial.

רצה O LORD, our God! let thy people Israel and their prayers be acceptable to thee. Restore the service to the oracle of thine house; so that the burnt-offerings of Israel, and their prayers,

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

קראתי • ותתן לנו • יי אלהינו באהבה • את ים השבת הזה • ואח
יום הזכרון הזה • יום תרועה • זכרון תרעה (באהבה) מקרא
קדש • זכר ליציאת מצרים :

אלהינו ואלהי אבותינו • יעלה ויבא • יגיע • יראה • וירצה •
וישמע • ויפקד • ויזכר זכרוננו • ופקדוננו • וזכרון
אבותינו • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון ירושלם עיר
קדשך • וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפליטה •
לטובה • לחן • ולחסד • לרחמים • לחיים • ולשלום • ביום
השבת הזה • לזכרון הזה • זכרנו • יי אלהינו בו לטובה •
ופקדנו בו לברכה • והושיענו בו לחיים • ובדבר ישועה
ורחמים • חוס וחסנו • ורחם עלינו והושיענו • כי אליך
עינינו • כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אלהינו ואלהי אבותינו • מלוך על כל העולם כלו
בכבודך • והנשא על כל הארץ ביקרך • והופע
בהדר גאון עזך • על כל יושבי תבל ארצך • וידע כל פעול
כי אתה פעלתו • ויבין כל יצור כי אתה יצרתו • ויאמר כל
אשר נשמה באפו • יי אלהי ישראל מלך • ומלכותו בכל
משלה :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה • במנוחתנו • קדשנו • במצותיך • ותן
חלקנו בתורתך • שביענו מטובך • ושמחנו בישועתך •
והנחילנו • יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדש • וינחו בו ישראל מקדשי שמך • וטהר

לבנו לעבדך באמת • כי אתה אלהים אמת • ודברך
אמת וקים לעד • פרוך אתה • יי • מלך על כל הארץ •
מקדש השבת • וישראל • ויום הזכרון :

רצה • יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב את
העבודה לדביר ביתך • ואשי ישראל ותפלתם •

באהבה

לְדוֹר Unto all generations will we declare thy greatness, and to all eternity will we sanctify thy holiness; and thy praise, O our God! shall never depart from our mouth, for thou, O God! art a great and holy King.

וּבְכֵן תֵּן פֶּחַד And therefore extend thy fear, O LORD, our God! over all thy works, and thy dread over all thou hast created: that all *thy* works may fear thee, and all creatures bow down before thee: so that they may all form one band, to perform thy will with an upright heart; for we know, O LORD, our God! that dominion appertaineth unto thee; strength *is* in thy hand, and might in thy right hand; and thy name is tremendous over all thou hast created.

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד And therefore, O LORD! grant honour unto thy people; applause unto those who fear thee; a pleasing hope unto those who seek thee: and confidence unto those who wait for thee: joy unto thy land, gladness unto thy city, a revival of the kingdom of thy servant David, and an ordination of *renewed* splendour to the son of Jesse, thine anointed, speedily in our days.

וְאִז צְדִיקִים And then, the righteous shall see *it*, and rejoice; the upright be glad, and the saints exult in song: but iniquity shall be dumb, and all manner of wickedness vanish in smoke: when thou shalt remove the dominion of pride from the earth.

וּתְמַלֵּךְ אֶתְּהָ And thou, even thou, O LORD! shalt alone reign over all thy works, in mount Zion, the residence of thy glory, and in Jerusalem the city of thy sanctuary; as it is written in thy holy word*, The LORD shall reign for ever, even thy God, O Zion, from generation to generation. Hallelujah.

קֹדֶשׁ אַתָּה Thou art holy, and thy name is tremendous: and besides thee, there is no God: as it is written†, And the LORD of Hosts shall be exalted in judgement; and the Holy God shall be sanctified by displaying his righteousness. Blessed art thou, O LORD! the Holy King.

בְּחַרְתָּנוּ אַתָּה Thou hast chosen us from all people: thou hast loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and sanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy service, O our King! and hast called us by thy great and

* Psalm. cxlvi. 10.

† Isai. v. 16.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

לְדֹר וְדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ • וּלְנִצַּח נִצָּחִים קִדְשָׁתָהּ נִקְדִּישׁ •
וּשְׁבַחָהּ אֱלֹהֵינוּ • מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד • בִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה :

וּבְכֹן תֵּן פִּחְדָּהּ • אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ • וְאִמְתָּהּ עַל כָּל
מַה שֶּׁבְּרֵאתָ : וְיִירְאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים • וְיִשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵיהָ
כָּל הַבְּרוּאִים : וַיַּעֲשׂוּ כָּל־ם אֲגָדָה אַחַת • לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ
בְּלִבָּב שָׁלֵם : כִּמְהָ שִׁידְעָנוּ • אֱלֹהֵינוּ • שֶׁהַשְׁלֵטֹן לִפְנֵיהָ •
עוֹז בְּיָדָהּ • וּגְבוּרָהּ בְּיָמִינָהּ • וְשִׁכָּהּ נֹרָא • עַל כָּל
מַה שֶּׁבְּרֵאתָ :

וּבְכֹן תֵּן כְּבוֹד • לַעֲמָהּ • תְּהִלָּה לִירֵאֵיהָ • וְתִקְוָה
לְדֹרֶשֶׁיהָ • וּפִתְחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים לָהּ • שִׁמְחָה
לְאַרְצָהּ • וְשִׁשׁוֹן לְעִירָהּ • וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדֹר עֲבָדָהּ •
וְעִרִיכַת נֵר לְבֹן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחָהּ • בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ :

וְאֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ • וַיִּשְׂרִים יַעֲלוּזוּ • וְחַסִּידִים
בִּרְנָה יִגִּילוּ • וְעוֹלָתָהּ תִּקְפוֹץ פִּיהָ • וְכָל הַרְשָׁעָה
כִּלְהָ בַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה • בִּי תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זְרוֹן מִן הָאָרֶץ :
וְתִמְלֹךְ אַתָּה • לְבָרָהּ • עַל כָּל מַעֲשֵׂיהָ • בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדָהּ • וּבִירוּשָׁלַם עִיר קִדְשָׁהּ • כִּפְתוּב בְּדַבְּרִי
קִדְשָׁהּ • יִמְלֹךְ • לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר וְדֹר הִלְלוּיָהּ :
קָדוֹשׁ אַתָּה וְנֹרָא שְׁמָךְ • וְאֵין אֱלוֹהִים מִבְּלַעְדֶּיךָ • כִּפְתוּב
וַיִּגְבֶּה • צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט • וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ
בַּצִּדְקָה • בְּרוּךְ אַתָּה • הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ •
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתָהּ • וְשִׁמָּהּ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ

קראת

is like the appearance of amber, *viewed* through the fire: verily, when thou hast shewn thy mighty power in fire, thine enemies were terrified, and melted like wax before the fire: those who dread thy word as fire, are moved because of the day on which the trumpet is sounded: they tremble, and are affrighted at thy judgement, who judgest with fire: may their words be arranged as incense on the fire: may the diminution of their fat and blood, be accounted as sweet savour from the fire: may the merit of the rectitude of the actions of the ancient patriarch who was delivered from the fire*, be a support in the day of trouble to those who have suffered by water † and fire: he put all things in order, and in his hand *carried* the knife and fire: may his offspring be delivered from the burning pile of wood and fire: they went after thee in the wilderness, by the guidance of the cloud of fire: O remember the fervour of their love, as the burning coals of fire: thy wonders the Tishbite ‖ declared, and proclaimed thy Unity, when thou didst answer *him* by fire: thus also answer those that cry unto thee this day, who meditate the law of fire: O be jealous for thy city, that was consumed by fire: cause ‡ thy divine presence to dwell therein, and be unto it a glorious wall § of fire round about: O regard the prayer of thy people, the house of Jacob, who are compared to fire †: speedily found thine holy temple, that *we* despair not: the perfect shall acknowledge thy kingdom, as do the spiritual ministering angels of fire.

מתי When wilt thou reign in Zion? Speedily in our days, inhabit it for ever and ever. Thou shalt be exalted and sanctified in the midst of Jerusalem thy city, throughout all generations, and all eternity. May our eyes see thy kingdom, according to the word that is written in thy mighty songs, by the hands of David, thy righteous anointed. The LORD shall reign for ever, thy God, O Zion! unto all generations. Hallelujah.

* Abraham. See Levi's Translation of the Service for the Two First Nights of Passover, Note V.

† Meaning Israel, who have been thus persecuted by the nations.

‖ Elijah.

‡ Heb. Join.

§ Alluding to Zech. ii. 9.

† Alluding to Obad. i. 18.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ד וּגְמַת שְׁכֵנְךָ כְּעֵין חֶשְׁמֶל • מִתּוֹךְ
ה לֹא בִּהְרֹאוֹתֶךָ נַחַת זְרוּעֶךָ
ו יַחֲתוּ וַיִּמָּאֲסוּ מִשְׁנֵאִיךָ • כְּדוֹנֵג מִפְּנֵי
ז עַי מִיּוֹם תִּקַּע • חֲרָדִי דְּבָרְךָ
ח לִים וְרוּעֵרִים מְדִינָךָ • נִשְׁפֹּט
ט עַמִּים יִכּוֹן כְּקַטֹּרֶת • נָתַן עַל
י הַשֵּׁב מִיַּעוֹט הַלֵּבס וְדָמָם • כְּנִיחָח מִן
כ וְשֶׁר מַעַשׂ אֵיתָן • מִצֵּל
ל יוֹם צָרָה יוֹעֲמֵד • לְבֹאֵי בָמִים
מ מַעֲרֶכֶת עֶרֶךְ • וּבִידוֹ מֵאֲכָלֶת
נ יָנִיו בָּהּ יִנוּצְלוּ • מִמְּדוּרֵת עֲצִים
ס עַי אַחֲרִיךָ בַּמִּדְבָּר • בְּנַחֲיִית עַמּוּד
ע זֶה אֲהַבְתָּם תִּזְכּוּר • רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי
פ לֹאִיךָ יִדַּע תִּשְׁבִּי • יַחֲדָךְ בַּעֲנִית
צ וַעֲקִיךָ גַם הַיּוֹם תַּעֲנֶה • הוֹגֵי רֵת
ק נֹא לְעִירְךָ • הֵיטָה לְשֹׁרֶפֶת
ר צָף שְׁכֵנְךָ בְּתוֹכָהּ לְכָבוֹד סְבִיבָהּ חוֹמַת
ש עַה שׁוֹעֵת עִמָּךְ בֵּית יַעֲקֹב
ת שְׁכָלֶל הַיִּכְלָל קִדְשֶׁךָ מִחֶרֶה וְאֵל תִּתֵּן
ת מִיִּמֶיךָ יִמְלִיכוֹךָ כְּמֹלֵאכֵי רוּחַ מִשְׁרָתִי
מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן •
תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר
וּלְנֶצַח נְצָחִים • וְעֵינֵינוּ תִרְאֶנָּה מַלְכוּתֶךָ כְּדָבָר הָאָמֹר
בְּשִׁירֵי עֹזָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה • יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
אַלְהֵיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ :

לדור

moved because of the fiery flames, and because of the impetuous rush, the wheels of the fiery throne roll: the heavens are also seized with dread of fire: they thrice rehearse holiness to him who judgeth by fire, on whose right hand and left, are two Seraphs of fire: they cover their feet to hide the sin of the molten * calf that was burnt in the fire: we beseech thee, who art mighty and powerful, and revered by the troops of fire, to receive the prayer of those who accepted the law of fire †: may we through the merit of the act of him who was bound on mount Moriah on the wood and fire, be delivered from the dreadful abode of wood and fire ‡: if our sin is rooted §, and burns as fire, we beseech thee to shew thy compassion unto us, when thou sittest on the throne of fire: and suffer the throne to supplicate him who rideth on the chariot of fire: and that the living creatures of fire, may plead, and intercede for us.

Then with a great, mighty, strong, and impetuous sound, they cause their voice to be heard; and raising themselves up towards the Seraphim, utter a blessing. Blessed is the glory of the LORD from the place of his residence. Shine from thy place, O our King! and reign over us, as we hope in thee: When wilt thou reign in Zion? Speedily in our days, inhabit it for ever and ever. Thou shalt be exalted and sanctified in the midst of Jerusalem thy city, throughout all generations, and all eternity. May our eyes see thy kingdom, according to the word that is written in thy mighty songs, by the hands of David, thy righteous anointed.

אחד קדוש Thou art the Holy One, who is a consuming fire: the appearance of the burning angels who bear thy throne, is as coals of fire: thy majesty stormeth in the host of angels, and after the storm, is fire: the form of thy divine presence,

* Because the sole of their feet, is as the sole of a calf's foot.

Ezek. i. 7.

† Alluding to Deut. xxxiii. 2.

‡ Meaning גהינם.

§ Heb. Drawn out.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ו מוֹדְעוֹעִים חַיִּילִי מְרוֹם • מִשְׁלָּהֲבִי אֵשׁ :
ו מִרְעֵשׁ מִתְגַּלְגָּלִים • גִּלְגָּלִי כֶסֶם אֵשׁ :
אֶף רִקִּיעִים אֲחֻזֹּתֶם • חֲרֹדֶת אֵשׁ :
אֶזְיִשְׁלֶשׁוּ בִקְוֶדֶשׁ • לְנִשְׁפֹּט בָּאֵשׁ :
ל שִׁמְאֵל וְלִיִּמּוֹן שְׁנֵי שָׂרְפִי אֵשׁ :
ל וְאַטִּים הָרְגֵל • מִלְּחֻזְכִּיר עֵגֶל אֵשׁ :
אֶנָּה עֵזוֹ וְגִבּוֹר נַעֲרָץ בְּכִתִּי אֵשׁ :
אֵלֶיךָ הָעֵל שְׁוֹעַ • לִוְקַחֲי־דֶת אֵשׁ :
מִפַּעַל הַר מוֹר • נַעֲקֹד עָלֶי עֲצִים וְאֵשׁ :
מִצֻּקָּה נִנְצָל מִמְדוֹרֶת עֲצִים וְאֵשׁ :
נָא אִם חֲטָאָה נִמְשַׁכָּה • וּבַעֲרָה בָּאֵשׁ :
נָ יַחֲוִימֶיךָ יִגּוּלוֹ בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא אֵשׁ :

וְהַכִּסֵּא יִפְגִּיעַ לְרוֹכֵב בְּמִרְכָּבֶת אֵשׁ • וְיוֹשֵׁר יִלְיָצוּ בַּעֲדֵינוּ

חיות אש :

אֶז בְּקוֹל רַעֲשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְהִזָּק מִשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעַמַּת שָׂרְפִים • לְעַמַּתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ : בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
מִמְקוֹמוֹ : מִמְקוֹמָהּ כִּלְכְּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כְּמַחֲבִים
אֶנְחֵנוּ לָךְ • מְתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֵב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
תִּשְׁכּוֹן : תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָה לְדוֹר וָדוֹר
וּלְנִצָּח נִצָּחִים : וְעֵינֵינוּ תִרְאֶנָּה מִלְּכוּתְךָ כְּדָבָר הָאָמֹר
בְּשִׁירֵי אֶזָּה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה :

בקצת קהלות בפולין אומרים זה

מיוסד ע"פ א"ב

אֶחָד קָדוֹשׁ אֵשׁ אוֹכֵלָה אֵשׁ :
בוֹעֵרוֹת טוֹעֵנוֹת כִּסְאָךְ • מִרְאִיהֶן כְּנִחְלִי אֵשׁ :
נָ אֹתְךָ בַּמַּחֲנֶה רַעֲשׁ • וְאַחֲרֵי הָרַעֲשׁ אֵשׁ :

דונמת

כְּכַתּוּב As it is written by the hand of thy prophet*, And one cried unto another, and said,

(CONGREGATION) Holy, Holy, Holy, is the LORD of Hosts, the whole earth is full of his glory.

Then with a great, mighty, strong, and impetuous sound, they cause their voice to be heard; and raising themselves up towards the Seraphim, utter a blessing.

IN THIS SUBLIME POEM, THE POET INFORMS US, THAT NO CREATED BEING IS ABLE TO SUSTAIN THE FORCE OF THE WORD WHICH PROCEEDS FROM THE SOVEREIGN LORD OF THE UNIVERSE, EXCEPT THE ANGEL CHASHMAL, FROM WHOM IT DESCENDS TO THE ANGELS CALLED SERAPHIM; AND FROM THEM TO THE SEVEN MINISTRING ANGELS, AND THUS DECREASES TILL IT REACHES THE PROPHET.

וְחַיִּים And the flaming living creatures, whose appearance is as the coals of fire: in dread they bear the throne of him, who is a consuming fire: they cover their bodies with flaming coals of fire: that they may not hear the word given in † fire: of their seeming burden, they sweat sparks of fire: they admonish each other, not to quench the fire: the Seraphim put forth their hands to catch the sparks of fire: by their wings are cast forth flaming coals of fire, which are scattered to the place of the wicked, to subdue them by fire; they are consumed therein as wax before the fire: within the Chashmal ‡, as the appearance of fire, with splendour round it, as the bow in the cloud of fire: the living creatures run and return; they fly with wings of fire: the assembly of seraphic fire, utter, Blessed be his glory: they are supported by the mighty strength of him whose divine presence is fire: they roar as a lion with a flaming voice of fire: the crown is peculiarly adorned with the prayer of the house of Jacob, that is compared to fire §: it is adured by the Seraph, who sparkles with flames of fire, while the heavenly hosts are

* Isai. vi. 3.

† The words given to the Prophets.

‡ See Lingua Sacra, article חַשְׁמַל.

§ Obad. i. 18.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

כְּפָתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר • קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ • אֲזַי בְּקוֹל
רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק טְשֻׁמִּיעִים קוֹל מְתַנַּשְׂאִים לְעִמָּת
שְׂרָפִים • לְעִמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ :

ביונת הפייטן להזכיר שהדבור היצא מפי הק"ה אין שום בריה יכולה לקבל מחמת חזקו אלא
חשמל וממנו לשרפים ומהם ל"ז רואי פני המלך הממונים על פתחי ו"י היכלות ומתמעט והולך
עד שמוגיע לנביא מעט :

שם המחבר כפול בנימן בר שמואל אמן

וַחַיּוֹת בּוֹעֵרוֹת מֵרְאִיָּהֶן כְּגַחֲלִי
אֵשׁ :
בּוֹחַל סוֹבְלוֹת כֶּסֶם • אֵשׁ אוֹכֶלֶה
אֵשׁ :
ג סִתְמוֹת גְּוִיּוֹתֵיהֶן • בְּרִשְׁפֵי לֵבַת
אֵשׁ :
ג אִם הִדְבּוּר מוֹשְׁמוֹעַ • הִנֵּתָן
בָּאֵשׁ :
י סָבְלוּ סָבֵל • נוֹזְלִים עַל רְאִישֵׁיהֶם
אֵשׁ :
י עִיר לֹז לִלְוֹן • וְלֹא נִשְׁקַעַת
הָאֵשׁ :
ט שְׁלָחִים יַד שְׂרָפִים • תַּחַת כְּנָפֵי
אֵשׁ :
ט שְׁלָכִים בְּכַנְפֵיהֶם • גַּחֲלִי לֵהֲבוֹת
אֵשׁ :
ג פְּזוֹרוֹת לְמָקוֹם רִשְׁעִים • לְהַכְנִיעֵם
בָּאֵשׁ :
ג אֱלֹהִים בָּמוֹ • כְּדוֹנֵג מִפְּנֵי
הָאֵשׁ :
ב יֵרֵת לְהִשְׁמָלָה • מֵרְאִיָּה כְּמֵרְאִית
אֵשׁ :
ב נִוְגָה סָבִיב • כְּקֶשֶׁת בְּעֵנָן
אֵשׁ :
ך צוֹא וְשׁוֹב הַחַיּוֹת • דָּאוֹת בְּאַגְפֵי
אֵשׁ :
ר וַחֲשׁוֹת בָּרוּךְ כְּבוֹדוֹ • בְּלֶהֱק יְקוֹדֵי
אֵשׁ :
ש עֲוֹנוֹת בְּמֵאֲמָצִי רֶם • שְׂכִינָתוֹ
בָּאֵשׁ :
ש וְאֲנוֹת כְּאֵרִי • קוֹל בְּלֶהֱב
אֵשׁ :
מ וְאַחַד כֶּתֶר בְּפִלֵּל • בֵּית יַעֲקֹב
אֵשׁ :
מ שְׁבִיעַ שָׂרָף • לוֹהֵט שְׁבִיב
אֵשׁ :

ומזדעזעים

heavens, are exalted exceeding high; they praise him who is blessed from his residence: they spread *their wings*, and join each other to multiply pardon, to justify *thy* people in judgement: they run and return as the appearance of a flash of lightning: they hide themselves from * beholding the divine presence, and *in dread*, sweat drops as burning coals, whence issues a fiery stream of flaming fire: and over their heads is expanded the likeness of a firmament of fearful ice. O how dreadful is the place † of the heavenly abode? For there the light dwelleth with him: and above the firmament *is* as a precious stone, as the appearance of the sapphire stone, *which forms* the glorious throne: and thereon he who is clothed with light is seated; from whose mouth issues the instructive law: from whence he hears the supplicating prayer, and on his right hand, the fiery law is crowned. There on the right side of the heads of the cherubim in heaven, are windows; for through these windows he hears prayers, and hearkens to supplications. Sometimes they are open, and sometimes they are shut: thus are they at times prepared to answer, when his pleasure is that they shall be opened for that purpose: for when the most merciful pleases to hear and answer, he commands those windows to be opened, through which a numerous host of upright advocates enter, to plead in judgement, and who receive the prayers that come from ‡ the heart, and place them on the head of the God of hosts, as a conspicuous crown and diadem, as a good sign for us, to be viewed on the day that the cornet is sounded. Then the mighty angels shall thrice rehearse an holy praise; two for the holy people, and one for the head of him who is most holy in every degree of holiness, who hath bestowed two portions of holiness *on his people*, and is sanctified with one of the three praises. O may the three sounds below be as pleasant to him, as the three sanctifications above.

* Heb. From beholding the likeness of similitude.

† Alluding to what Jacob said. Gen. xxviii. 17.

‡ For prayer that comes not from the heart, is by no means acceptable to the God of truth: and which fully evinces the truth of what I have advanced, in support of the present translation of our Prayers: For how is it possible that prayer can come from the heart, if delivered in a language, which the heart does not understand? In truth, the whole is so manifest, that it would only be wasting of time in proving that, which does not stand in need of proof.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

במישור ערבות • ועד למעלה למעלה רבות •
וסלסול לברוך ממקומו מרבות • ופורדות
ומשיקות סליחה להרבות • להצדיק במשפט
אלפי רבבות • כמראה בזק רצות ושבות •
ומראות תמונת דמיון מתחבאות • ומטיפות
כנופת רשפי שלהבות • להעשות נהר דינור אש
להבות: ועל ראשיהם נטוי במוֹרָא • דמות רקיע
פקרח הנורא • ושמי מעונה מקום מה נורא • ושם
אתו שרא נהורא • וממעל לרקיע כאבן יקרה •
כמראה אבן ספיר כס תפארה • ובו יושב עוטה
אורה • חוצב מפיו תלמוד תורה • ומשם שומע
שועת עתירה • ומימינו אש דת כתורה: ושם
בימין יש חלונות • בצד ראשי הפרובים במעונות •
כי דרך אותן החלונות • יאזין תפלות ויקשיב
תחנונות • פעמים פתוחות ופעמים צפונות • בכן
עתים הם להתענות • בעת רצון להפתח ולהענות •
וכשיחפוץ רחום לשעות ולענות • יגזור ויפתחו
אותן החלונות • ויצאו בם אלף ושמנה מאות •
המליצים יושר משפט לנאות • ויקבלו תפלות
מלבות באות • ויתנום בראש אלהי הצבאות •
בכתר ונזר בראשו להראות • עשות במו לטובה
אות • ביום תרועה מופת להראות: ואז אלים
ישלשו קדשות • שתים לעם קדוש מתפרשות •
ואחת בראש קדוש מקדישות • וקדוש בכל מיני
קדשות • ומידו נתן שתי קדשות • ויוקדש באחת
משלש קדשות • ויערב לו מלמטה שלש תקיעות •
כמו מלמעלה שלש קדשות:

justice: for the throne of glory is arranged with justice; *and* the advocate stands in his presence to intercede for righteousness; and when the cornet is sounded by those who are poor in righteousness; the righteous fathers will compassionate them, and pray for them, to him who loveth righteousness; saying, Far be it from thee, who publisheth righteousness, to do justice without righteousness. And though in justice there is no favour; and where there is no justice*, there is favour; yet, dost thou truly blend justice with righteousness; to judge the world according to the rule of righteousness; for the base of thy throne, is justice and righteousness. And when thou takest cognizance of actions *done* without righteousness, remember for good even our small portion of righteousness; freely bestow righteousness on *thy people*, and open the treasures of righteousness unto them. And if a vexatious decree should be passed, to destroy the inhabitants of the earth, to empty it, and utterly waste it; O behold the form that is engraven under thy throne, the chest that is filled underneath it, the faithful souls that are therein concealed, the pure crown that is on thy head, which is strengthened by the surname of Israel, the likeness of the tribes in the signet, and the holy temple†; for on those I depend, and strengthen myself with them. For when he is seated on his throne to judge me, they all will stand before my judge, to silence my accuser with the trumpet, to plead my cause, that I may be acquitted‡: for he will not judge me according to the judgement of the Gentiles, but will bring forth my judgement to light, and I shall be clear as the day when I am judged. His head § as fine gold, will justify me: his garment white as snow will cleanse me: and the hair of his head *is* as pure wool: he has declared he will cleanse those that are not clean, and will surely thoroughly cleanse me: he rideth above the heavens, *and* will enlighten me: and sitteth in the chambers of the south as an experienced judge, in the borders of Benjamin in Tselfach || to clear me. And the feet of the living creatures in the plain of the

* Meaning the earthly tribunals: for throughout this Poem *righteousness* is frequently to be understood as denoting mercy.

† Heb. Which in strength rests between his shoulders: alluding to Deut. xxxiii. 12.

‡ Heb. And to judge me to purity.

§ A figurative expression to denote the law: the study of which, we hope will justify us, on the day of judgement.

|| A place near the temple.

אִמֶּת וְצִדְקָה • וְכֶסֶּא כְבוֹד מְתוּקָן בְּצִדְקָה • לְפָנָיו
 יַעֲמֹד מְלִיץ וְיִלְמַד צִדְקָה • וְכַעֲלוֹת שׁוֹפָר מִדְּלִי
 צִדְקָה • יִחַנְגּוּ וַיִּפְגְּעוּ אֲבוֹת הַצִּדְקָה • וַיֹּאמְרוּ
 לְפָנֵינוּ אוֹהֵב צִדְקָה • חֲלִילָה לָךְ מִדְּבַר בְּצִדְקָה •
 מַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט בְּלֹא צִדְקָה • וּבִמְקוֹם מִשְׁפָּט אֵין
 צִדְקָה • וּבֵאֵין מִשְׁפָּט יֵשׁ צִדְקָה • וְאַתָּה בְּמִשְׁפָּט
 תַּעֲשֶׂה צִדְקָה • לְשִׁפּוֹט תִּבְלַח כַּמַּעֲשֵׂה הַצִּדְקָה •
 וּמִכּוֹן כֶּסֶּאֶךָ מִשְׁפָּט וְצִדְקָה • וּבְחִפְשָׁךְ מַעֲשִׂים
 מִבְּלִי צִדְקָה • הַזִּכָּר לְטוֹב מַעַט בְּצִדְקָה • וּבְמִתְנַת
 חֲנָם תַּעֲשֶׂה צִדְקָה • לְפִתּוֹחַ לִמּוֹ אוֹצְרוֹת
 הַצִּדְקָה • וְאִם יֵצֵא גְזִירָה דְּחֻקָּה • לְחַבֵּל
 יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ • בְּבוֹקָה וּמְבוֹקָה וּמְבֻלָּקָה • חֲסִתְּכֵל
 בְּתִבְנִית אֲשֶׁר בְּכֶסֶּא חֻקָּה • וּבְתִיבָה אֲשֶׁר
 תַּחֲתֵיו פְּקוּקָה • וּנְפָשׁוֹת צוּרִים בְּתוֹכָהּ נְקוּקָה •
 וּבַעֲטָרָה אֲשֶׁר בְּרֹאשָׁהּ זְקוּקָה • וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל
 בְּכִנּוּי מַחֲזֻקָה • וּבְדַמּוֹת שְׁבָטִים מְעֻזָּקָה • וּבֵין
 בְּתִפּוּי שָׁכֵן בְּחֻזָּקָה • וּבִם אֲשַׁעֲנָה וּבִם אֶתְחַזֵּקָה •
 כִּי בִשְׁבָתוֹ בְּכֶסֶּא לְשִׁפְטִי • יַעֲמֹדוּ כָל־ם לְפָנֵי
 שׁוֹפְטִי • לְדַהֲרֵם בְּשׁוֹפָר בְּעַד מִשְׁפָּטִי • לְהַדְלִיץ
 בְּעָרֵי וּלְזַכּוֹת יִשְׁפָטִי • וּכְמִשְׁפָּטִי דְּהַגּוֹיִם בְּלִי
 יִשְׁפָטִי • כִּי לְאוֹר יוֹצִיא מִשְׁפָּטִי • וְנוֹגֵחַ כְּאוֹר
 תִּהְיֶיהָ בְּהִשְׁפָּטִי • רֹאשׁוֹ כְּתֹם פֶּה לְצִדְקִי • לְבוּשִׁיהָ
 כְּתִלְגַּח חֵזֶק לְנִקְי • וְשַׁעַר רִישָׁהּ כְּעֶמֶד נָקִי • בְּנִקְחָהּ
 לֹא יִנְקָה לְנִקְי • בְּאוֹמֶר יִמְלֹט אֵי נָקִי • וְהוּא רוֹכֵב
 בְּעֶרְבוֹת מִבְּהִיקִי • וַיּוֹשֶׁב בְּחִדְרֵי תִימָן כְּבָקִי •
 בְּגִבּוֹל בְּנִימָן בְּצִלְצַח לְנִקְי • וְרִגְלֵי חַחֲיוֹת אֲשֶׁר

let the earth be glad. Then will three mighty trumpets be sounded; wherewith he will terrify the princes who inhabit the earth, and overturn the thrones of the kingdoms of the earth: so that every thing that hath breath in its nostrils, will say, How glorious is thy name in all the earth! Then will the joy * of all the earth be established: all those that sleep in the earth will awaken: joyful songs will ascend from the ends of the earth. *saying*, Let all the earth sing unto the LORD.

וְאָרַץ The earth and they who dwell therein, look to *the time* of judgement: they are dismayed, and tremble in dread of the judgement; for great is the day of judgement: for who is able to justify himself in judgement? *Therefore*, all those who sit in judgement, and those who know law and judgement, as well as those who have been judged, all hope that he will be gracious to them at the time of judgement; for there *properly* is no mercy in judgement; neither doth he respect persons in judgement; for he is both witness and judge, and perfectly acquainted with the works of mankind which he judgeth; and every one beareth witness against himself on *the day of judgement*; and according to his written contract †, and his deeds, will he be judged; and his actions will point out his judgement: Surely the stone from the wall will cry out against him at the judgement; and the beam from the timber will answer it in judgement ‡; *for* all is truth, and all is justice; with the attribute of mercy, and the attribute of justice. Surely the day is established thereon to judge the people§, and in which all souls will be judged: it is ordained as a day of memorial to the first||, and last day, thereon to remember *the merit of* those who sleep in Hebron; under whose shade the rose of Sharon may be protected; those who return to the strong¶ hold be justified; *even* those who sound the cornet, and cry aloud, that through their righteousness, they may find favour to be delivered from wrath and indignation. And, as the father of *the nation* observed the path of justice and righteousness, so may his offspring find justice *tempered* with mercy in judgement: and as the mute dove sowed righteousness, so may his posterity, reap truth and justice: and, as was given to him who was perfect in truth and justice, so may be

* Meaning Jerusalem, which is called the joy of the whole earth.

† According to the opinion of the Rabbins, that the sins are all registered above: and therefore, according to that written instrument, will he be judged. ‡ A figurative expression to denote the

sin of rapine. See Habak. ii. 11.

§ Heb. Peoples.

|| Alluding to the judgement of Adam, and the future day of judgement. ¶ Meaning Jerusalem: alluding to Zech. ix. 12.

given

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

תגל הארץ • ובבן יִשְׁלַשׁ שׁוֹפְרוֹת עֶרֶץ • ויִפְחִיד
חורי יושבי הארץ • ויהפוך פסא כמלכות הארץ •
ויאמרו כל אשר נשמה באפו בארץ • חיו מזה
אדיר שמך בכל הארץ • ויכונו מְשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ •
ויעורר כל ישיני ארץ • ויעלו זמירות מכנף הארץ •
שירו לִי כָּל הָאָרֶץ :

ארץ ודריה יצפו לדין • ויחתו ויחרדו מאימת
הדין • כי גדול יום הדין • ומי יכילנו
להצטדק בדין • וכל יושבי על מדין • וכד יודעי
דת ודין • וכל שנעשה בו דין • אולי יחנן בשעת
הדין • כי אין רחמים בדין • ולא ישא פנים בדין •
והוא עד ובעד דין • לדעת הארץ מעשהו בדין •
וביד כל אדם יחתום דין • ולפי משטרו יעשה לו
דין • וכפעלו יפעל לו דין • ומעשיו יוכיחו אותו
בדין • ואכן מקיר תזעק בדין • וכפּים מעץ יעננה
בדין • הכל באמת ובהכל בדין • במדת רחמים
ובמדת הדין • והיום הוכן עמים בו לדין • לעשות
אותו ליום הדין • וכל נפשות בו ידין • והוא עשוי
חוק וזכרון • ליום ראשון וליום אחרון • להזכר בו
ישיני חברון • בצלם להחבאות חבצלת השרון •
בהם להצדיק שבים לבצרון • תוקעי בשופר
והוראי בנרון • למצוא בצדקם מעשה כשרון • כס
להבצל מאף וחרון • וכשמר אב דרך משפט
וצדקה • יעשה לניניו במשפט חסד וצדקה •
וכיונת אלם זרע לצדקה • יקצרו ניניו אמת
וצדקה • ובנתן לתם באמת צדקה • ינתן לניניו

let the earth be glad. Then will three mighty trumpets be sounded; wherewith he will terrify the princes who inhabit the earth, and overturn the thrones of the kingdoms of the earth: so that every thing that hath breath in its nostrils, will say, How glorious is thy name in all the earth! Then will the joy * of all the earth be established: all those that sleep in the earth will awaken: joyful songs will ascend from the ends of the earth, *saying*, Let all the earth sing unto the LORD.

וְיָמֵי הַיּוֹם The earth and they who dwell therein, look to *the time* of judgement: they are dismayed, and tremble in dread of the judgement; for great is the day of judgement: for who is able to justify himself in judgement? *Therefore*, all those who sit in judgement, and those who know law and judgement, as well as those who have been judged, all hope that he will be gracious to them at the time of judgement; for there *properly* is no mercy in judgement; neither doth he respect persons in judgement; for he is both witness and judge, and perfectly acquainted with the works of mankind which he judgeth; and every one beareth witness against himself on *the day of judgement*; and according to his written contract †, and his deeds, will he be judged; and his actions will point out his judgement: Surely the stone from the wall will cry out against him at the judgement; and the beam from the timber will answer it in judgement ‡; for all is truth, and all is justice; with the attribute of mercy, and the attribute of justice. Surely the day is established thereon to judge the people§, and in which all souls will be judged: it is ordained as a day of memorial to the first||, and last day, thereon to remember *the merit of* those who sleep in Hebron; under whose shade the rose of Sharon may be protected; those who return to the strong¶ hold be justified; *even* those who sound the cornet, and cry aloud, that through their righteousness, they may find favour to be delivered from wrath and indignation. And, as the father of *the nation* observed the path of justice and righteousness, so may his offspring find justice *tempered* with mercy in judgement: and as the mute dove sowed righteousness, so may his posterity, reap truth and justice: and, as was given to him who was perfect in truth and justice, so may be

• Meaning Jerusalem, which is called the joy of the whole earth.

† According to the opinion of the Rabbins, that the sins are all registered above: and therefore, according to that written instrument, will he be judged.

‡ A figurative expression to denote the sin of rapine. See Habak, ii. 11.

§ Heb. Peoples.

|| Alluding to the judgement of Adam, and the future day of judgement.

¶ Meaning Jerusalem: alluding to Zech. ix. 12.

given

וְיִצְרֵל לְיוֹם רֵאשִׁון שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

תִּגַּל הָאָרֶץ • וּבִכּוֹן יִשְׁלַשׁ שׁוּפְרוֹת עֶרֶץ • וַיִּפְחִיד
חֹרֵי יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ • וַיִּהְיוּ כְּפֶסַח מְמַלְכֹת הָאָרֶץ •
וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ בָּאָרֶץ • חַיֵּי מֶלֶךְ
אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ • וַיִּכְוֶנּוּ מִשׁוֹשׁ כָּל הָאָרֶץ •
וַיַּעֲרֹר כָּל יֹשְׁבֵי אֶרֶץ • וַיַּעֲלוּ זְמִירוֹת מִכְנָף הָאָרֶץ •
שִׁירוֹ לַיְי כָּל הָאָרֶץ :

אֶרֶץ וּדְרִיחַ יִצְפּוּ לְדִין • וַיַּחֲתוּ וַיַּחֲרִדוּ מֵאֵימַת
הַדִּין • כִּי גָדוֹל יוֹם הַדִּין • וְכִי יִכְלֶנּוּ
לְהִצְטַדֵּק בְּדִין • וְכָל יוֹשְׁבֵי עַל מַדִּין • וְכָל יוֹדְעֵי
דַּת וְדִין • וְכָל שֹׁנְעֵשָׂה בּוֹ דִין • אוֹלֵי יַחֲנֹן בְּשַׁעַת
הַדִּין • כִּי אֵין רַחֲמִים בְּדִין • וְלֹא יֵשֶׁא פָנִים בְּדִין •
וְהוּא עַד וּבַעַד דִּין • לְדַעַת הָאָרֶץ מַעֲשָׂהּ בְּדִין •
וּבִיד כָּל אָדָם יַחֲתוֹם דִּין • וְלִפִּי מִשְׁטְרוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ
דִּין • וְכַפֵּעַל יַפְעַל לוֹ דִּין • וּמַעֲשָׂיו יוֹכִיחוּ אוֹתוֹ
בְּדִין • וְאֵבֶן מִקִּיר תִּזְעַק בְּדִין • וְכַפִּים מִעֵץ יַעֲנֶנּהּ
בְּדִין • הַכֹּל בְּאַמֶּת וְהַכֹּל בְּדִין • בְּמִדַּת רַחֲמִים
וּבְמִדַּת הַדִּין • וְהַיּוֹם הוֹכֵן עַמִּים בּוֹ לְדִין • לַעֲשׂוֹת
אוֹתוֹ לְיוֹם הַדִּין • וְכָל נַפְשׁוֹת בּוֹ יִדִּין : וְהוּא עֹשֵׂה
חֹק וְזֶכֶר • לְיוֹם רֵאשִׁון וְלְיוֹם אַחֲרוֹן • לְהַזְכֵּר בּוֹ
יֹשְׁבֵי חֶבְרוֹן • בְּצֶלֶם לְהַחֲבֹאוֹת חֲבָצֶלֶת הַשָּׁרוֹן :
בָּהֶם לְהִצְדִּיק שָׁבִים לְבָצָרוֹן • תּוֹקְעֵי בְּשׁוּפָר
וְמוֹדְאֵי בְּנִירוֹן • לְמַצּוֹא בְּצִדְקָם מַעֲשֵׂה כְּשָׁרוֹן • כִּסֵּם
לְהַבְצִל מֵאֵף וְחֶרֶן : וְכִשְׁמֵר אֵב דֶּרֶךְ מִשְׁפָּט
וְצִדְקָה • יַעֲשֶׂה לְנִינְיוֹ בְּמִשְׁפָּט חֶסֶד וְצִדְקָה •
וּכְיוֹנֶת אֱלֹם זָרַע לְצִדְקָה • יִקְצְרוּ נִינְיוֹ אֶמֶת
וְצִדְקָה • וּכְנִתָּן לָתֵם בְּאַמֶּת צִדְקָה • יִנְתֵּן לְנִינְיוֹ

℣ READER. To the God who arrangerh judgement. **CONGREGATION.** To him who searcheth the hearts on the day of judgement. **READ.** To him who revealeth deep things in judgement. **CONG.** To him who speaketh uprightly in the day of judgement. **READ.** To him who sheweth knowledge in judgement. **CONG.** To him who is powerful, and sheweth mercy in the day of judgement. **READ.** To him who remembereth his covenant in judgement. **CONG.** To him who hath compassion on his works in the day of judgement. **READ.** To him who cleanseth those who trust in him in judgement. **CONG.** To him who knoweth the *hidden* thoughts in the day of judgement. **READ.** To him who subdueth his anger in judgement. **CONG.** To him who is clothed in righteousness in the day of judgement. **READ.** To him who pardoneth iniquities in judgement. **CONG.** To him who is tremendous in praises in the day of judgement. **READ.** To him who forgiveth those who were borne by him *, in judgement. **CONG.** To him who answereth those who call upon him, in the day of judgement. **READ.** To him who exerciseth his mercy in judgement. **CONG.** To him who clearly vieweth the most secret things in the day of judgement. **READ.** To him who purchaseth † his servants in judgement. **CONG. and READ.** To him who compassionateth his people in the day of judgement. To him who preserveth those who love him in judgement. To him who supporteth his perfect ones in the day of judgement.

And thus will we ascribe holiness unto thee, for thou art our God, and our King.

℣ The King who established the earth in justice: he is exalted above all the earth: that all the earth, yea, all that inhabit the world, and that dwell on the earth, even from the utmost extremities of the earth, may know and understand, that he hath created the bounds of the earth; and performeth justice and righteousness in the earth. When he riseth to judge, the earth will be still: for he will save the meek of the earth; to annihilate worldly judges: to lay hold on the ends of the earth; to overthrow all the wicked of the earth: then will the voice in heaven and earth be heard, *saying*, How glorious is thy name in all the earth! And when he will reign over all the earth, the nethermost ‡ parts of the earth will shout, Let the heavens rejoice, and the earth be glad. And all that is in heaven above the earth, and in the waters beneath the earth, will then burst forth with a terrible shout, His glory filleth the whole earth: the LORD reigneth,

* Alluding to Isai. xlvi. 3.

† For by the mercy which he shews them, he, as it were, attaches them to him. ‡ Meaning Israel, who in captivity are considered as the lowest parts of the earth.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מיוסד על פי א"ב

היו ל א ל עזרד דין : קהל ל ב וחנו לבבות ביום דין :
היו ל ג ולה עמוקות בדין : קהל ל ד ובר משרים ביום דין :
היו ל ה ונה רעות בדין : קהל ל ו תיקועושה הסד ביום דין :
היו ל ז ובר בריתו בדין : קהל ל ח ומל מעשיו ביום דין :
היו ל ט הר חוסיו בדין : קהל ל י ודע מחשבות ביום דין :
היו ל כ ובש בעסו בדין : קהל ל ל ובש צדקות ביום דין :
היו ל מ וחל עונות בדין : קהל ל נ ורא תהלות ביום דין :
היו ל ס ולח לעמוסיו בדין : קהל ל ע ונה לקוראיו ביום דין :
היו ל פ ועל רחמיו בדין : קהל ל צ ופה נסתרות ביום דין :
היו ל ק ונה עבדיו בדין : קהל וחנו ל ר חס עמו ביום דין :
ל ש ומר אזהביו בדין : ל ת ומך תמימו ביום דין :

סוגרין הארון

ובכו ולד תעלה קדשה • פי אתה אלהינו מלך :

מלך במשפט יעמיד ארץ • עליון על כל הארץ •
יכירו וידעו כל הארץ • כל יושבי תבל
ושוכני ארץ • מקצה הארץ גער קצה הארץ • פי
הוא בורא קצות כל הארץ • עושה משפט וצדקה
בארץ • בקומו למשפט ישקיט הארץ • להושיע
כל ענוי ארץ • לעשות פתוחי שופטי הארץ •
לאחוז בכנפות הארץ • לנער כל רשעי ארץ •
וקול ישמיעו בשמים ובארץ • מה אדיר שמוך בכל
הארץ • ובמלכו על כל הארץ • יריעו תחתיות
ארץ • ישמחו השמים ותגל הארץ • ואשר בשמים
ממעל לארץ • ואשר במים מתחת לארץ • ואז
יפצחו רגן בערץ • כבודו מלא כל הארץ • יי מלך

תנל

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

They who inherit the precious Law, with the voice of rectitude *say*, The LORD reigneth.

The mighty angels with dignified voice *say*, The LORD hath reigned.

They who are clothed with flame, with fervent love raise the voice, *saying*, The LORD shall reign.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

*With sweet speech**, they declare with the voice, The LORD reigneth.

The sparkling angels ever *declare* with the voice, The LORD hath reigned.

The Seraphim who encompass *the throne*, praise with the voice, *saying*, The LORD shall reign.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

They who array themselves with the strength of *the law*, answer with the voice, The LORD reigneth.

They who are affrighted at thy wonders, open with the voice, *and say*, The LORD hath reigned

The hosts of thy sheep resound with the voice of, The LORD shall reign.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

The holy congregations sanctify with the voice, The LORD reigneth.

Ten times ten thousand angels shout with the voice, The LORD hath reigned.

The sparkling flaming angels utter with the voice, The LORD shall reign.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned; the LORD shall reign for ever and ever.

They who support the praises, continually *say* with the voice, The LORD reigneth.

They who repeat thy glory, *say* with a perfect voice, The LORD hath reigned.

They who *study* the perfect testimony, declare with the voice, The LORD shall reign.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

And thus, all shall yield to thee the Crown of Judgement.

* Meaning, Israel.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

י מלך י מלך י מלך לעלם ועד :

י וְרָשִׁי יִקְרָה יִישִׁירוּ בְקוֹל •
פ בִּירֵי כַח יִכְתִּירוּ בְקוֹל •
ק בּוֹשֵׁי לְהַבּוֹת יִלְבְּבוּ בְקוֹל •

י מלך :

י מלך :

קהל י ימלך :

י מלך י מלך י מלך לעלם ועד :

מ נְעִימֵי מֶלֶךְ יִמְלִלוּ בְקוֹל •
נ וְצִי גּוֹגָה יִנְצְחוּ בְקוֹל •
ש רָפִים סוֹבְבִים יִסְלְסְלוּ בְקוֹל •

י מלך :

י מלך :

קהל י ימלך :

י מלך י מלך י מלך לעלם ועד :

ע וְרָכִי עֲזוּ יַעֲנוּ בְקוֹל •
פ חוּדֵי פְּלֶאֶיךָ יִפְצְחוּ בְקוֹל •
צ בָּאוֹת צֹאנֶךָ יִצְלְצְלוּ בְקוֹל •

י מלך :

י מלך :

קהל י ימלך :

י מלך י מלך י מלך לעלם ועד :

ק הַלּוֹת קוֹדֶשׁ יִקְדִּישׁוּ בְקוֹל •
ר בָּבוֹת רַבָּה יִרְנְנוּ בְקוֹל •
ש בִּיבֵי שְׂדֵה־בּוֹת יִשְׁנְנוּ בְקוֹל •

י מלך :

י מלך :

קהל י ימלך :

י מלך י מלך י מלך לעלם ועד :

ת וּמְכֵי תְהִלּוֹת יִתְמִידוּ בְקוֹל •
ת וּקְפֵי תִפְאַרְתֶּךָ יִתְמַיְמוּ בְקוֹל •
ת מִימֵי תְעוּדָה יִתְנוּ בְקוֹל •

י מלך :

י מלך :

קהל י ימלך :

י מלך י מלך י מלך לעלם ועד :

וּבְגוֹ לֵד הַכֹּל יִכְתִּירוּ :

during *their evil imagination*, praise thee in the Synagogues *. They utter praise, and glorify † him with a loud speech, as the sound of an host. He remembereth their merit for ever: they renew his praise daily, *as the living creatures* ‡. He who is good, beareth with them: and they acknowledge his Unity on the first of the month. He subdueth all anger, that they may not experience *his wrath*. The *heavenly* ministers in reverence and fear likewise praise him who is tremendous. The Seraphim who minister as the stormy wind, praise him for his forbearance, and long-sufferance. The secret *angels* open their mouth to praise him who beholdeth all *things*. Assemblies of ten thousands of the holy people, exalt him with reverence. O hearken to the voice of the sound of the cornet, and make void *our* trespass. Thou wilt cause the three trumpets to be sounded on the holy mount, and in the sanctuary will I thrice rehearse an holy praise.

O King, &c.

THE ARK IS OPENED.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

אֲדִירֵי אֱמוּנָה Those who are strong in faith, with a loud voice say, The LORD reigneth.

Those who were formed from lightning, bless with *their* voice, saying, The LORD hath reigned.

Those who are mighty in power, with a strong voice, say, The LORD shall reign.

CONG. The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

The swift burning angels praise with the voice, saying, The LORD reigneth.

The tumultuous assembly praise with the voice, saying, The LORD hath reigned.

The heavenly hosts and the living creatures meet by the voice, and say, The LORD shall reign.

The LORD reigneth: the LORD hath reigned: the LORD shall reign for ever and ever.

They who rehearse the hymns, praise with the voice, saying, The LORD reigneth.

Those who are wise in enigmas §, strengthen the voice, and say, The LORD hath reigned.

The princes of the *heavenly* hosts, with elegance of voice, say, The LORD shall reign.

* Heb. The house of the banner; a figurative expression.

† Heb. Strengthen him. ‡ Alluding to Ezek. i. 5, &c.

§ Or, Dark sayings: alluding to Prov. i. 6.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

גִּדְלָהּ • דְּהִרְוֶהוּ בְּבֵית דְּגִילָהּ : הוֹגֵי הַגָּא הַמּוֹלָה •
נִתְקַוְוֶהוּ בְּהִלָּל וּמְלָה : זוֹכֵר לְעַד זְכוּיֹת • חֲדָשׁוֹהוּ
זָמֵר חַיִּיֹת : טוֹב עֹמֵם טוֹרַח • יִחְדְּוֶהוּ בְּחִדּוֹשׁ
יָרַח : כּוֹבֵשׁ כָּל פְּעָסִים • לְבַל אֶף דְּהָשִׁים : מִשְׁרָתִי
בְּחִיל וּמִוֶּרָא • נִכְהֵם הִלְלוּ נִוְרָא : שְׂרָפִי סְבִיב
סְעָרָה • עָנִי לְמַעְבִּיר עֲבָרָה : פְּלִיאִים פְּצָחוּ פָּה •
צִלְצְלוּ הַפֶּל צוֹפָה : קִהְלוֹת עִם קְדוּשִׁים • רֹמְמוֹהוּ
רַבְבוֹת רוֹעֲשִׁים : שְׂמַע קוֹל שׁוֹפָר • תִּאֲוִין וְאַשְׁמָה
תּוֹפָר : חוֹן תִּשְׁלַשׁ שׁוֹפְרוֹת בְּהֵר הַקּוֹרֵשׁ •
וְאַשְׁלַשׁ קִרְשָׁה בְּקוֹרֵשׁ : מֶלֶךְ זוֹכֵר

פִּתְחוּן הָאֲרוֹן

ס"ד מיוסר ע"פ א"ב

חוֹן וְקֹהֶל

יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

אֲדִירִי אֵימָה יֶאֱדִירוּ בְּקוֹל • יִי מֶלֶךְ :
בְּרוּאֵי בָרֵק יְבָרְכוּ בְּקוֹל • יִי מֶלֶךְ :
קֹהֶל גְּבוּרִי כַח יִגְבִּירוּ בְּקוֹל • קֹהֶל יִי יִמְלֹךְ :
יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :
דְּוַחְרֵי דוֹלָקִים יְדוּבְבוּ בְּקוֹל • יִי מֶלֶךְ :
הַמוֹנֵי הַמּוֹדֶה יִהְלִלוּ בְּקוֹל • יִי מֶלֶךְ :
וְחִידִים וְחַיִּיֹת יוֹעֲדוּ בְּקוֹל • קֹהֶל יִי יִמְלֹךְ :

יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

זְוָכְרֵי זְמִירוֹת יִזְמְרוּ בְּקוֹל • יִי מֶלֶךְ :
חַכְמֵי חִידוֹת יַחֲסִגּוּ בְּקוֹל • יִי מֶלֶךְ :
טַפְסֵי טַפּוּחִים יִטְכְּסוּ בְּקוֹל • קֹהֶל יִי יִמְלֹךְ :

was to rebel *against thee*, and hasten to the worship of idols, and thus profane *thy* kingdom. She oppressed the children of the king : and opened her *profane* mouth in presence of the king ; *saying*, Who in heaven is my king ? She strove against the throne of the King, *and said*. Besides me there is no king : I only am king : *therefore* thou who art high above every king, cast her out from being king ; and cause the kingdom to return unto thee,

Thou wilt rouse, &c.

(And thus the LORD visited Sarah as he had said.)

Visit thus her * children for good this day, O thou who art holy.

ON The matron who grew old in righteousness, and despaired of issue, at last became replenished and fruitful, being visited on the New Year. She said, on this day, shall I be judged : Lo, I am sorrowful, in having thus unprofitably spent my youth : through righteousness she was sealed to never fading joy. When thus informed, she hastened to seek the presence of the Supreme, *saying*, Before I called, I was visited. All who hear this will rejoice †, for she that was solitary, hath born out of season ; let all mothers assemble to rejoice with their children. She enjoyed tranquillity in her old age ; her youth and beauty was renewed as the eagle's : princesses rejoiced in her company, and declared unto her, of thee was it said, Rejoice and be glad ; shout for joy, O thou barren : for the breasts of those matrons were shrunk, by whose progeny thou wast honoured (xl). She who was sorrowful when barren, was made to rejoice ‡ with good tidings when ninety years of age : she then sent forth shoots that failed not. Regard the merit of our ancestors who were born on this day, and the three barren ones, who were visited on this day : justify through their righteousness those who hope in thee, O thou, who art tremendous.

Visit, &c.

Thou art the King, who deliverest from evil those who know the joyful shout, O thou holy God !

O King ! remember the merit of him *in whose stead the ram caught by the horn was* offered §, in favour of those who sound the horn in thy presence this day, O thou, who art tremendous and holy.

W TERN I will this day offer a crown, by a threefold holy praise to thee who art tremendous : those who are mighty in sub-

* Our mother Sarah.

‡ Heb. She was healed.

† Alluding to Gen. xxi, 6.

§ Gen. xxii. 13.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

וזאת הקפידה: יזמה ומרדה • עבור לזר חרדה •
והללה מלוכה: לחצה בני מלך • ופצה לעין
מלך • מי לי בדוק מלך: יהרהר בכס מלך • וולתי
אין מלך • אני ואפסי מלך: חזו רם על כל מלך •
תגעילנה ממלך • ולקה תשיב מלוכה: תעיר

(ובכן י"י פקד את שרה כאשר אמר)

צאצאיה בן פקוד לשוב היום קדוש:

גז מוסר ע"פ א"ב

אם אשר בצדק נתישנה • במו נתיאשה בתכל
דשנה • גוחה פקדה בראש השנה: דבבה
חיום אני נדונה • הנני ענומה בכלות ערנה •
ותחתם בצדק לבל היות ענונה: זאת פהת בשרה
הושקדה • חלות פני צח שקדה • מרם קראה
מיד נפקדה: יצחק כל שומע זאת שמחה • כי
גמורה ללא עת צמחה • כל שמעי אם הבנים
שמחה: מצאה השקט אחרי בלותה • נתחדשה
פנשר בנותה • ששו שרות ללוותה: עלוי ושישי
עבירה נקרא • פצו עריה רני עקרה • צמקו שדיהן
ועוד בם יקרה: קשת רוח אשר הועקרה • רפאה
לקץ תשעים כנתבקרה • שלחה פאורות ולא
שקרה: תפן בנצרים אשר חוללו כהיום • ושלש
עקרות שהפקרו בזה יום • תצדיק בצדקתם
מיחליך איום: צאצאיה

מלך ממלט מרעה • לידעי תרעה • האל קדוש:

מלך זוכר אחז קרו: לתקעי לה היום בקרו • נורא וקדוש:

גז מוסר ע"פ א"ב

אאפיד גזר איום • בשלוש קדשה ביום: גבורי כח
גדלה

He is pure of sight. CONG. He dwelleth in secret. READ. His crown is salvation. CONG. His garment is righteousness. READ. His robe is jealousy. CONG. His girdle is vengeance. READ. His privacy is rectitude. CONG. His counsel is faithfulness. READ. His work is truth. CONG. He is righteous and perfect. READ. He is near to those who call on him in truth. CONG. and READ. He is high and exalted. He dwelleth above the skies. He hangeth the earth on a Vacuum.

He liveth and existeth eternally : He is tremendous, exalted, and holy.

THE ARK IS CLOSED.

IF THE FESTIVAL HAPPENS ON THE SABBATH, THEY HERE SAY WHAT PERTAINS TO THE SECOND DAY, BEGINNING שמו מפארים, &c. SAVE WHERE IT IS MARKED, NOT SAID ON THE SABBATH, TILL אמן מעשים אין בנו, AFTER WHICH, SAY ה' מלך אדיר איומה, page 62.

תעור Thou wilt rouse thyself, and wilt shout*, to cut off all those who act wickedly : and shalt be sanctified by those who know to raise the joyful sound, *for thou art*, Holy.

אדרת ממלכה Why hath the glorious kingdom been cast down, and not yet recovered its power ? Because it followed, and bowed down to Bel, contrary to her *lawful* constitution : She *therefore* is governed by woman†, till the dawning of the *true* kingdom. She burnt my dwelling, and destroyed my righteous ones ; yet her power continueth, and is spread wide ; she bends the bow, and imposes the yoke, terrifies those who were brought up tenderly, and treads them under foot ; and still holds the kingdom. She destroyed and rooted up my foundations, and made them bare ; the crafty counsel of her proud head, she executed with an high hand : O deprive her of her subtilty, exalt *thy people* on high, and adorn thy kingdom. She hath pierced my curtains, and destroyed my tent ; she plowed it as a field ; exulting in her power, and rule, she vexed me : her intention

* Alluding to Isai. xxvii. 13. "And it shall come to pass in that day ; the great trumpet shall be sounded," &c.

† Meaning the gentiles, who oppressed the nation.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

חוץ ט הור עינים : קהל י ושב סתר :
 חוץ כתר וישועה : קהל ל בוש צדקה :
 חוץ מ עטה קנאה : קהל נ אפר נקמה :
 חוץ ס תרו יושר : קהל ע צתו אמונה :
 חוץ פ עלתו אמת : קהל צ דיק וישר :
 חוץ ק רוב לקוראיו באמת : קהל וחון ר ס ומתנשא :
 שוכן שחקים : ת ולה ארץ על בלימה :
 חי וקים נורא ומרום וקדוש

סיכרין הארון

אן שבת זאנט מן רא פון דען אנדרן טאג • מן היבט אן שמו מפארים אלש נאך אנדר •
 זונדר וואש רא שטיט אן נצייכנט דש מן אן שבת ניט זאנט • ביז אן ארון אם מעשים אין
 בנר • אונז דר נאך היבט מן אן ה" מלך אדירי איומה • ברך ס"א ע"ב • אונז
 ווייט נאנץ אויש :

תעיר ותריע • להכרית כל מריע • ותקדש ביודעי להריע • קדוש :

שם המחבר החוס בראשי חרוזות אלעזר בירבי קליר :

אדרת ממלכה • על מה הושלכה • ועוד לא
 מלכה : לבל המליכה • ואחריו הלכה •
 שלא פהלכה : עליה הומלכה • גברת ממלכה •
 עד תופיע מלוכה : זבולי חרכה • מתמימי פרכה •
 ונתן לה ארפה : רחבה וארפה • וקשת דרכה •
 ועל האריכה : בעתה ברפה • והנה דרוכה •
 ועד עתה מלוכה : יסודות ערימה • ערה וחררימה •
 עד יסוד ערמה : ראש הרימה • וסוד הערימה •
 ובידיה רמה : בערה מערמה • ועד שחק רומה •
 ותאפור מלוכה : יריעותי גדדה • אהלי שדרה •
 וחרשה ושרדה : קצנות רפדה • ומלכות אפדה •

THE ARK IS OPENED.

כִּי כְמוֹ Who *is* like unto thee, O merciful Father: who in mercy remembereth his creatures to life?

Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

THE ARK IS CLOSED.

אֲבֵן חַיִּים The strong foundation of the globe, and the great deep abyss, are not estimated in comparison with the chief foundation stone *, on whose merit we depend for the acceptance of our prayer. The principal matron † that was despised for lack of children, was this day visited among the four ‡, who were barren, and became the mother of four; her tears flowed for her children: her prayer was accepted, by God's saying unto her§, Refrain from weeping thou mother of Israel. When the red haired Esau beheld her barren, he hoped to obtain her||; which so terrified her, that she continually prayed to be relieved from the proud one, that she might not be profaned. God remembered her rectitude, and changed her barrenness to fertility: so that she on this day became equal to her sister: the exchange between Dinah and Joseph (xxxix) caused her happiness. The Creator changed nature to shew forth his mighty wondrous acts; for when the LORD heard the expression of Jacob, he caused her to bear two tribes. Though she was the principal wife, yet while barren, was she accounted as a stranger, till the joyful delivery of her first-born: O may her merit be remembered to her offspring, on the day of memorial; that they may be remembered as she was.

! The LORD shall reign for ever, thy God, O Zion! unto all generations, Hallelujah.

But thou art holy, O thou who inhabitest¶ the praises of Israel: we supplicate thee, O God.

THE ARK IS OPENED.

אֲנִי ה' אֱלֹהֵינוּ READER. Thou art our God. CONGREGATION. In heaven and earth. READ. Mighty and powerful. CONG. His standard is supported by ten thousand. READ. He spoke, and it was. CONG. He commanded, and all was created. READ. His memorial is eternal. CONG. He liveth eternally. READ.

* Meaning Jacob, who was as the chief of the nation from whom the twelve tribes, immediately sprung. † Rachel.

‡ Sarah, Rebekah, Rachel, and Hannah. § Jer. xxxi. 15.

|| For he thought Jacob would divorce her, on account of her barrenness. ¶ Or, Awailest.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ס' פותחין הארון

מִי כְמוֹךָ אֱלֹהֵי הַרְחָמִים • זִכְרֵךְ יִצְוֶיךָ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנִאֲמָן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי • מְחַיֵּה הַמֵּתִים

חַמְתִּים : סוגרין הארון

ס' מוסר על פ' א"ת ב"ש

אֲבֹן חֹג מְצֻק נְשִׂיָּה • תְּהוֹם רַבַּח צוּל שְׁאִיָּה •
בְּפִנֵּת רֹאשׁ יִסּוּד שְׁלִישִׁיָּה • שְׁתֵּתוֹ שְׁעוֹן בַּה
לְשַׁעֲיָה : גְּבֻעַת שׁוֹרֵשׁ מְאֻסֶּת בּוֹנִים • רַבְעָה הַיּוֹם
מֵאֲרַבְעָה אֲבָנִים • דְּמַעֲוֹת מְבַכָּה עַל בָּנִים • קִשְׁבָּה
מִנְעִי אִם הַבָּנִים : הָאֲדָמוֹן כָּבֵט שְׁלֹא חָלָה • צָבָה
דְּקַחְתָּהּ לוֹ וְנִתְּבַחֲלָה • וּפְלִלָה רַבִּים בְּעַד
הַתּוֹחֲלָה • פְּרוּתָהּ מִזֵּד וְלֹא חוֹלָלָה : זִכְרָה
יֹשֶׁר אֲרָחוֹת • עֹבֵר לְהַמִּיר בְּבִטָּן אַחוֹת • חֲשָׁבָה
כְּהַיּוֹם וְזָכְרָה לְהָאֲחוֹת • סְדוּף דִּינָה בִּירוֹסָף
לְהַנְחוֹת : מְבַע כְּכִלִּי יוֹצֵר הַעֲבִיר • גִּסִּי חִילִּים
לְהַעֲצִים וּלְהַגְבִּיר • יְהִי כְּסֻבָּת אֲנִיקַת גְּבִיר • מַטּוֹת
שְׁנַיִם מִנְּחַ חֲסִבִּיר : כְּעֶקְרַת בֵּית בְּתַחַל נִפְרָדָה •
בְּכַבּוֹר רֹאשִׁית בְּתַחַל בְּכָרַח : חַוֵּן לְבִרְיָה תַעֲמוּד
בְּיוֹם זְכִירָה • לְהַזְכִּיר לָמוּ כְמוֹ נִזְכָּרָה :

יְסַלֵּךְ יי לְעֹלָם אֱלֹהֵי צִדִּיק לְדֹר וְדֹר הַלְלוּהָ :

וְאֶתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ :

פּוֹתְחִין הָאֲרוֹן

ס' מוסר ע"פ א"ב

חַוֵּן אֶתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ : קַח לִּי שָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :
חַוֵּן בְּבוֹר וְנִעְרָץ : קַח לִּי גִיד מִרְבֵּבָה :
חַוֵּן הוּא שָׁח וַיְהִי : קַח לִּי צִוְיָה וְנִבְרָאוּ :
חַוֵּן בְּרוּ לְנֶצַח : קַח לִּי עוֹדָמִים :

חַוֵּן

THE ARK IS OPENED.

זכרנו לחיים Remember us unto life, O God! the King, who delighteth in life*. O write us in the book of life, for thy sake, O God of life. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה נבון Thou, O LORD! art mighty for ever: it is thou who revivest the dead, and art mighty to save. Who sustaineest the living with beneficence, and with great mercy quickenest the dead: supportest the fallen, and healest the sick; thou loosenest those who are in bonds, and wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust. Who is like unto thee, O LORD! of mighty acts? Or who can be compared unto thee, who art the King who killest, and restorest to life; and causest salvation to spring forth?

THE ARK IS CLOSED.

תאלת When God was pleased to heal the folly of Israel, he, for their benefit, taught them the form of prayer used by their ancestors, to cry aloud, and to abhor the enticer†. To declare their righteousness in prayer, and rehearse their virtuous acts during our captivity; to hear of the acceptable time, the day of salvation, through the oath of the covenant, made when the ram was entangled‡. We approach the ark with our prayers with the conclusion of the nine blessings, being the number of those who were as the foundation of the world§, according to the number of the names of prayer, used when the barren woman bore seven||. They praise the power of his majesty with ten forms, framed for the sake of him who was tried ten ¶ times; the statute mentioning the ten memorials, and cornets, in memory of him, who blessed his son with ten blessings†. God accepted him who was beloved by his sire who came from Naharaim, whose hands were bound behind him on mount Moriah: may the sight of his ashes procure mercy for the remnant of his posterity, who draw nigh to pray to God, morning and noon. At this season he ¶ entreated for her who was barren, till she became fruitful, the cry of him who was bound, being thus crowned: O may my prayer be thus also accepted.

כלך May the exalted and tremendous King bring forth our judgement pure as the light: O may my prayer be accepted of him as a diadem; and may he in his tender mercy bestow the revivifying dew †† on us, then will we exult,

* Vide Note 37.

† Heb. The stumbler; the evil imagination which causeth man to stumble. ‡ Gen. xxii. 13. § Of the patriarchs, &c.

|| 1 Sam. ii. 5.

¶ Abraham

† Gen. xxvii. 28. &c.

‡ Ibid. xxv. 21.

†† Alluding to Isai. xxvi. 19.

VOL, I.

R

THE

פְּתִיחַן הָאֵרֶן

זָכְרָנוּ לַחַיִּים • מֶלֶךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים • כְּתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים: מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִנּוּ •

בְּרוּךְ אַתָּה יי' מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי • מַחְיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • מַחְיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים •
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים • וְרוֹפֵא הוֹלִים • וּמַתִּיר אֲסוּרִים • וּמַקְּיֵם
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת • וּמִי דוֹמֶה

לָךְ • מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: סוּגְרִין הָאֵרֶן

מִיּוֹסֵד עַל פִּי תְּשׁוּרָה

תֵּאלֶת זֶה כְּחֶפֶץ לְהַתְּעִיל • שׁוֹעַ עֲרוֹךְ לְמֶדֶם
לְהוֹעִיל • רוֹן הִרְרֵי קָדֶם הַמוֹעִיל • קְרוֹא
בְּגֵרוֹן מוֹקֵשׁ לְהַגְעִיל: צִדְקָם לְהַקְפוֹת בְּגִיב שׁוֹעָה •
פְּעֵלָם בְּקֶרֶב שָׁנִים לְשִׁמְעָה • עֵת רָצוֹן וַיּוֹם יְשׁוּעָה •
סְבִיבַת קֶרֶן וּבְרִית שְׁבוּעָה: נוֹבְכִים בְּגִישַׁת
חוֹתָמוֹת הַתְּשׁוּעָה • מִסְפָּר שְׁתוֹת וְחוֹתָמֵיהֶן
תְּשׁוּעָה • לְמַנִּין פְּלוּל שְׁמוֹת הַתְּשׁוּעָה • כְּחִנָּה עֲקָרָה
יִלְדָה שְׁבָעָה: יֹאמִירוּ עוֹז מַלְכוּיֹת עֶשֶׂר • טְבוּעוֹת
לְשֵׁם בּוֹחֵן בְּעֶשֶׂר • חֵק זְכוּרוֹנוֹת וְקוּלוֹת עֶשֶׂר • זָכָר
מִבְּרַךְ גִּבִּיר בְּעֶשֶׂר: וַיִּפֶּן בְּאַהֲבָה אֶתְיוֹ נְהַרִּים •
הֶעֱקוֹד בְּהָר מוֹר אַחוּרִים • דִּשְׁנוּ יִרְאָה לַחוּן שִׁירִים •
גָּשִׁים עָדִיו בּוֹקֵר וְצַהֲרִים: בְּזֶה פָּרַק חֲנָן עֲתִירָה •
בְּעַר אֲסוּרָה עַד הַתְּרָה: חוּן אֲנֻקָּת אֲסִיר אֲזוֹ
כְּהוֹכְתָרָה • אֵלֵי לְהַעֲתֵר כְּמוֹ נִעְתָרָה:

מֶלֶךְ עֲלִיוֹן וְנוֹרָא • מִשְׁפָּטֵינוּ יוֹצִיא כְּאוֹרָה • חוּן
אֵיחָלָנוּ כְּתֹר לְעִמְרָה • בְּטִלְלֵי תַחִי בְּחֶסֶדוֹ
אֶתְפָּאֲרָה:

cleft of the rock, *of the efficacy of prayer*, so attend to my prayer when I begin. Mine entrails are in flames in fear of thy searching the secret thoughts: and my soul sickens in dread of the day of judgement. If we should be rewarded according to our works, my heart *would be rent with horror*, and mine eyelids would flow as streams. I will wait and hope for mercy from thee; and strengthen myself in the remembrance of the rectitude of mine ancestors. My heart is melted as I utter my prayer, it is disturbed within me, as soon as I commence**.

THE ARK IS CLOSED.

אֵלֹהֵינוּ The fearful day of visitation is come, its dread goads all flesh: they present themselves with bended knees; O may their repentance be accounted as a burnt-offering. Thou who hast formed them, judgest all their thoughts: the rich and poor are all weighed in the balance: remember the merit of him who said, "Shall he not do justice*? O remember the tenour of his prayer in judgement. Ere ought was created, didst thou purpose to ordain him the rock † from whence the nation was to spring: he was as the centre ‡, the support of all creatures. His wife was on this day endued with youth, to cause the branch to put forth at ninety years of age; she was appointed for a sign to those who are likened to the rose, who are to pass before thee in judgement on this New Year's day. Her posterity tremble this day, when they stand before *thy* terrible throne: they utter the voice of prayer this day: they assemble to sound the cornet, that they may obtain redemption. They depend on her merit to be visited *like her* §: their assemblies cry aloud, and hasten to enter into *thy* doors. They depend on the ashes of him who was bound as a lamb ||, with which she was visited in the month Tishri.

נִעְלָה God is exalted in judgement, *with the sound of the triumphal shout*, causing the earth and all who dwell thereon to tremble. I will appease him with the cornet, [*On the Sabbath, say, I will appease him with the memorial of the cornet,*] and bended knee; under the protector of our ancestors, will we associate in his temple.

** Or, The fearful day is come.

* See Gen. xviii. 25.

† Alluding to Isai. li. 1.

‡ As he lived between the time of the deluge and the confusion of tongues, he may be said to be in the midst: which is the sense of the Hebrew.

§ Sarah, whom God visited.

|| Isaac.

THE

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

ועקי קשוב בעת אתחיל: קרבי יחמרו בחקרך
חלוחיל. ומאימת הדין נפשי תבחיל: אם כגמול
הלב יחיל. מקורי עפעפי אזיל כמזחיל: צדקה
אקנה ממך ואוחיל. יושר הורי זכרה להאחיל:
חס לבי בהגיגי יגחיל. יסתער בקרבי בעת
אתחיל: סוגרין הארון

מיוסד ע"פ א"ב

את חיל יום פקודה. באימיו כל לחום לשקדה.
גשים בו ברך ליקודה. העם לישר כעל
מוקדה: היוצר יחד כסל נשפט. ושוע ודל בפלום
יושפט. זכר לא יעשה משפט. חין ערפו יזכר
במשפט: טרם כל מפעל חצב. יום במחשבת צור
חצב. כאחור וקדם בתוך נחצב. ליהב עליו כל
המחצב: מנתו כהיום כח השנה. נצר להחניט
לתשעים שנה. סימה אות היות לשושנה. עבור
לפניו בזה ראש השנה: פולצו פרחיה בזה יום.
צנתם פני כס איום. קול רבובם ירחישו כהיום.
רוגשים להריע למצוא פדיום: שעונים עליה בה
להפקדה. שואגים בלהק דלתות לשקדה. חון
תמוכים בדרשן שה עקודה. תשר אשר בו
נפקדה:

נעלה בדיון עלות בתרועה. גיא עם דריה
לרועעה: חון בשופר אפתנו. בשבת אומרים
בזכרון שופר ארצנו ובברך פריעה. במגינת רעים
בגנו אתרועעה:

mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy presence, O LORD! *who art* my Rock, and Redeemer. May he who maketh peace in his high heavens, grant peace unto us, and all Israel, and say ye, Amen.

יְיָ רַצוֹן Let it be acceptable before thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, that the holy temple may speedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will serve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: And may the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in ancient days, and in former years.

*The READER'S REPETITION of the PRAYER for
the FIRST DAY.*

THE ARK IS OPENED.

בָּרוּךְ אַתָּה בְּרַחֵם בְּרַחֵם Blessed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name.

כַּסֵּד חֲכָמִים According to the institution of the wise and intelligent, and their instructive knowledge; will I open my mouth with prayer and supplications, to implore and entreat the presence of the Supreme King of kings, and LORD of lords.

יִרְאָתִי I tremble when I open *my mouth* to utter my words, when I stand up to supplicate thy presence, O thou, most awful, and tremendous: the paucity of my *good* actions cause my fear: deficient as I am *in* understanding, how can I pray? O thou, who hast formed me, instruct me how to inherit *thy* Law: strengthen and support me under my debility and consternation. Accept my prayer, as incense*, and my words, as the sweet droppings of the honey comb. Accept the sincerity of my prayer, for it is not deceitful; that I may thereby obtain pardon and expiation for those that sent me. May my cry be pleasant, and not discordant as the roaring of a lion: O be entreated of those who are oppressed, and crouch lowly as the serpent. O thou who art gracious, as thou didst assure *Moses* when in the

* Heb. Staṭte and onycha, sweet spices used in the incense.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִנֵּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁבְעָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם
נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת: וְעֲרֵבָה לִּי
מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנוֹת:

תפלת יוצר ליום ראשון לשליח צבור בקול

נר עותחין הארץ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ * אֱלֹהֵי אֲבֹרָה *
אֱלֹהֵי יִצְחָק * וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב * הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא * אֵל עֲלִיוֹן * גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים * וְקָנָה הַכֹּל *
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת * וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם * לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מִסּוֹד חֲכָמִים וְנְבוֹנִים * וּמִלְּמַד דַּעַת מְבִינִים * אֶפְתָּחָה
כִּי בְּתַפְלָה וּבְתַחֲנוּגִים * לְחִלוֹת וּלְחַנּוּן פָּנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

נר רשות לש"ץ ושם המכתב בראשי התרחות יקראל בר משה חזק ואמץ חי:

יִרְאֵתִי בַּפְּצוֹתַי שִׁיחַ לְהִשְׁחִיל * קוּמִי לְחִלוֹת פָּנֵי
נּוֹרָא וְדַחִיל: וְקִטְנֵתִי מַעַשׂ לִכֵּן אֲזַחִיל *
תְּבוּנָה חֲסִדָּתִי וְאִיךָ אֲזַחִיל: יוֹצֵרִי הִבִּינִי מוֹרְשָׁה
לְהִנְחִיל * אֵילָנִי וְאַמְצָנִי מִרְפִּיּוֹן וְחִיל: לַחֲשֵׁי יִרְצָה
כְּמִנְטִיף וּמִשְׁחִיל * בְּטוּבִי יוֹמֶתֶק כְּצוּף גְּחִיל: רָצוֹנִי
בִּיּוֹשֶׁר וְלֹא כְּמִכְחִיל * מִשְׁלַחִי לְהַמְצִיא כּוֹפֵר
וּמִחִיל: שְׂאֵנִי יַעֲרֹב וְלֹא כְּמִשְׁחִיל * הַעֲתֵר לַנֶּגְשִׁים
וְנַחֲשָׁבִים כְּזַחִיל: חֲנוּן כְּחִבְטִיחָךְ לְבִנְקֶרֶת מִחִיל:

ועמי

art the Rock of our life, and the Shield of our salvation: to all generations will we render thanks unto thee, and recount thy praise, for our life, which is delivered into thine hand; and for our souls, which are *ever* deposited with thee: and for thy miraculous *providence**, which we daily experience; and for thy wonders and thy kindness, *which are* at all times *exercised towards us*, at morn, noon, and even. *Thou alone* art good, for thy mercies never fail: and *thou alone* art merciful, for thy kindness never ceases; from ever have we put our trust in thee.

ועל כלם And for all these *mercies*, may thy name, O our King! be continually praised, and highly exalted for ever and ever. And *vouchsafe* to inscribe all the children of thy covenant for an happy life. And all the living shall give thanks unto thee. Selah. And may they ever in truth, praise thy name; the God of our salvation, and our help for ever. Blessed art thou, O LORD! for Goodness is thy name, *and* unto thee it is proper *continually* to give thanks.

שים שלום O grant us peace, happiness, and blessing, with grace, favour, and mercy, unto us, and all thy people Israel: bless us, even all of us together, O our Father! with the light of thy countenance; for by the light of thy countenance, hast thou given us, O LORD, our God! *the* law of life, and *with it*, benevolent love; righteousness, blessing, mercy, life, and peace: and may it please thee to bless thy people Israel at all times with thy peace.

בספר חיים In the book of life, blessing, peace, and prosperity; may we, and all thy people the house of Israel, be remembered, and written before thee, to a good and peaceable life. Blessed art thou, O LORD! who maketh peace.

אלהי נצור O my God, be pleased to guard my tongue from evil, and my lips from uttering deceit. And be thou silent, O my soul to those who curse me: and grant that my soul may be *humble* as the dust to every one. Open my heart to *receive* thy law, that my soul may pursue thy commandments. Speedily, *I beseech thee*, frustrate the devices, and destroy the machinations of all those who imagine evil against me. O grant *it* for thy name: grant *it* for thy right hand: grant *it* for thy holiness: grant *it* for thy law; that thy beloved may be delivered. O save me *with* thy right hand, and answer me. May the words of my

* Heb. Thy miracles which are daily with us.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

לְעוֹלָם וָעֶד • צוּר חַיֵּינוּ • כִּנּוּן יִשְׁעֵנוּ אֹתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר •
נִדְרָה לָךְ וְנִסְפָּר תַּחֲלָתָךְ • עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל נַסִּיף שְׁבָכָל יוֹם עֲמָנוּ • וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֶרְבַּ וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם •
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ •
מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ •

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעֶד • וּכְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ • וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְיֶה אֵת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת • הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה • בָּרוּךְ אַתָּה • • הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה
לְהוֹדוֹת •

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ • בְּרַכְנוּ אֲבוֹנֵנוּ בָּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ •
כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ • • אֱלֹהֵינוּ • תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְעֲדָקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ
אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָה •

בְּסִפּוּר חַיִּים • בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם • וּפְרָנְסָה טוֹבָה • נִזְכָּר וְנִכְתָּב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל • לַחַיִּים טוֹבִים
וְלְשְׁלוֹם • בָּרוּךְ אַתָּה • • עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם •

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תְּדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה • פָּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי • וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם • עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ •
עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן
תּוֹרָתְךָ • לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ • הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי • יְהִי

לְרַצוֹן

fathers, the memorial of the Messiah the son of David thy servant, and the memorial of Jerusalem thy holy city, and the memorial of all thy people, the house of Israel, may ascend, come, approach, be seen, accepted, heard, visited, and remembered *for the obtaining* an happy deliverance, with favour, grace, and mercy, to life, and peace, [*On the Sabbath, say, on this Sabbath day, and*] on this day of memorial. O LORD, our God! remember us thereon for good: visit us with a blessing: and save us to enjoy life: and with the word of salvation and mercy, have compassion, and be gracious unto us. O have mercy upon us, and save us, for our eyes *are continually* towards thee; for thou, O God! art a merciful and gracious King.

אלהינו ואלהי אבותינו מלך Our God, and the God of our fathers, reign thou over the whole world, in thy glory; and in thy majesty, be exalted over the whole earth; and shine forth in the excellence of thy supreme power, over all the inhabitants of thy terrestrial world: and may every thing which hath been made, be sensible that thou hast made it: and every thing formed, understand that thou hast formed it: and all who have breath in their nostrils declare, that the LORD God of Israel reigneth, and by his supreme power ruleth over all. [*On the Sabbath, say, Our God, and the God of our fathers, we beseech thee, to accept our day of rest.*] O sanctify us with thy commandments; and ordain our portion *to be* in thy law. O satisfy us with thy goodness; rejoice our souls with thy salvation: [*On the Sabbath, say, and cause us, O LORD, our God! to inherit thy holy Sabbath with love and delight: and grant that Israel, who sanctify thy name, may have rest thereon*] and purify our hearts to serve thee in truth: for thou, O LORD! art TRUTH; and thy word is true, and permanent for ever. Blessed art thou, O LORD! King of the whole earth, who sanctifieth [*On the Sabbath add, the Sabbath, and*] Israel, and the day of memorial.

רצה O LORD, our God! let thy people Israel and their prayers, be acceptable to thee. Restore the service to the oracle of thine house; so that the burnt-offerings of Israel, and their prayers, may be speedily accepted by thee with love and favour; and the worship of thy people Israel, be ever pleasing unto thee.

ותחזינה עינינו And that our eyes may behold *thee* at thy return to Zion with mercy. Blessed art thou, O LORD! who restoreth his divine presence unto Zion.

מודים We gratefully acknowledge *, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers, for evermore. Thou

* Or, Give thanks unto thee, that thou art, &c.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

אבותינו • וזכרון משיח בן דוד עבדך • וזכרון ירושלים עיר
קדשך • וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפליטה
לטובה לחן ולחסד לרחמים לחיים ולשלום • ביום השבת הזה
יבנים הזכרון הזה • זכרנו • אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו
לברכה • והושיענו בו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים •
חוס וחסנו • ורחם עלינו והושיענו • כי אליך עינינו • כי אל
מלך חנון ורחום אתה •

אלהינו ואלהי אבותינו • מלוך על כל העולם כלו
בכבודך • והנשא על כל הארץ ביקרך • והופע
בהדר גאון עזך • על כל יושבי תבל ארצך • וידע כל פעול
כי אתה פועלת • ויבין כל יצור כי אתה יצרת • ויאמר כל
אשר נשמה באפו • • אלהי ישראל מלך • ומלכותו בכל
משלה • אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו • קדשנו במצותיך • ותן
חלקנו בתורתך • שבענו מטובך • ושמחנו בישועתך •
והנחילנו • אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וימנע בו ישראל מקדשי שמך • ויטהר
לבנו לעבדך באמת • כי אתה אלהים אמת • ודברך אמת
וקים לעד • ברוך אתה • • מלך על כל הארץ • מקדש השבת
וישראל • ויום הזכרון •

רצה • אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב את
העבודה לרביר ביתך • ואשי ישראל ותפלתם •
באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון תמיד • עבודת
ישראל עמך •

ותחזינה • עינינו בשובך לציון ברחמים • ברוך אתה • •
המתויר שכינתו לציון •

מודים אנחנו לך • שאתה הוא • אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם

fore thee: so that they may all form one band, to perform thy will with an upright heart; for we know, O LORD, our God! that dominion appertaineth unto thee; strength is in thy hand, and might in thy right hand; and thy name is tremendous over all thou hast created.

ובכן תן כבוד And therefore, O LORD! grant honour unto thy people; applause unto those who fear thee; a pleasing hope unto those who seek thee: and confidence unto those who wait for thee: joy unto thy land, gladness unto thy city, a revival of the kingdom of thy servant David, and an ordination of *renewed* splendour to the son of Jesse, thine anointed, speedily in our days.

ואז צדיקים And then, the righteous shall see it, and rejoice; the upright be glad, and the saints exult in song: but iniquity shall be dumb, and all manner of wickedness vanish as smoke: when thou shalt remove the dominion of pride from the earth.

ותמלך אתה And thou, even thou, O LORD! shalt alone reign over all thy works, in mount Zion, the residence of thy glory, and in Jerusalem the city of thy sanctuary; as it is written in thy holy word*, The LORD shall reign for ever, even thy God, O Zion, from generation to generation. Hallelujah.

קדוש אתה Thou art holy, and thy name is tremendous: and besides thee, there is no God: as it is written†, And the LORD of Hosts shall be exalted in judgement; and the Holy God shall be sanctified by displaying his righteousness. Blessed art thou, O LORD! the Holy King.

אתה בחרתנו Thou hast chosen us from all people: thou hast loved, and favoured us, and exalted us above all nations, and sanctified us with thy commandments, and brought us near unto thy service, O our King! and hast called us by thy great and holy name. And with love hast thou given us, O LORD, our God! [*On the Sabbath, say, the Sabbath day, and*] this day of memorial, *being* the day of sounding the trumpet: [*On the Sabbath, say, the memorial of sounding the trumpet*] an holy convocation in love, a memorial of the departure from Egypt.

אלהינו Our God, and the God of our fathers, *mayest thou* be pleased to grant that our memorial, and the memorial of our

* Psalm. cxlvi. 10.

† Isai. v. 16.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

כל הברואים: ויעשו כלם אגדה אחת. לעשות רצונה
בלבב שלם: כמה שידענו. ואלהינו. שהשלטון לפניך.
עוז בידך. וגבורה בימינה. ושמך נורא. על כל מה
שבראת:

ובכן תן כבוד. לעמך. תהלה ליראיך. ותקנה לדורשיך.
ופתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. וששון
לעירך. וצמיחת קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי
משיחך. במהרה בימינו:

ואז צדיקים יראו וישכחו. וישרים יעלוזו. וחסידים
ברגה יגילו. ועולתה תקפוץ פיה. וכל הרשעה
כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:
ותמלוד אתה לברך. על כל מעשיך. בהר ציון משכן
כבודך. ובירושלם עיר קדשך. ככתוב בברכי
קדשך. ימלך. לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדיך. ככתוב.
ויגבה. צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש
בצדקה. ברוד אתה. המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלבנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת: ותתן לנו. ואלהינו באהבה. את יום השבת הזה ואת
יום הזכרון הזה. יום תרועה וזכרון תרועה (באהבה) מקרא
קדש. וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא. יגיע יראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו. וזכרון

אבותינו

שירה חדשה Those that were redeemed, sang a new song unto thy great name; upon the sea shore, they all unanimously praised, and acknowledged thy kingly power, and said, The LORD shall reign for ever and ever.

צור ישראל O thou who art the Rock of Israel, arise, and help Israel; and redeem Judah and Israel, as thou hast said. Our Redeemer, the LORD of Hosts is his name, the Holy One of Israel. Blessed art thou, O LORD! *who* hath redeemed Israel.

O LORD! open thou my lips, and my mouth shall declare thy praise (xxxvi).

ברוך אתה יי Blessed art thou, O LORD, our God! and the God of our fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob; the Great God, mighty, and tremendous; the Most High God, who bestoweth gracious favours, Possessor of all things; who remembereth the piety of the Patriarchs, and will in love send a Redeemer to their children, for the sake of his name.

זכרנו לחיים Remember us unto life, O God! the King, who delighteth in life (xxxvii). O write us in the book of life, for thy sake, O God of life. O King, Supporter, Saviour, and Shield. Blessed art thou, O LORD! the Shield of Abraham.

אתה נבד Thou, O LORD! art mighty for ever: it is thou who revivest the dead, and art mighty to save. *Who* sustaineest the living with beneficence, and with great mercy quickenest the dead: supportest the fallen, and healest the sick; thou looseneest those who are in bonds, and wilt accomplish thy faith unto those who sleep in the dust (xxxviii). Who is like unto thee, O LORD! of mighty acts? Or who can be compared unto thee, *who* art the King who killest, and restorest to life; and causest salvation to spring forth?

מי כמותך Who is like unto thee, O merciful Father: who in mercy remembereth his creatures to life?

Thou art also faithful to revive the dead. Blessed art thou, O LORD! who reviveth the dead.

אתה קדוש Thou art holy, and thy name is holy, and the saints praise thee daily. Selah.

ובכן תן פחדך And therefore extend thy fear, O LORD, our God! over all thy works, and thy dread over all thou hast created: that all thy works may fear thee, and all creatures bow down before

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך על שפת הים יחד
כלם הודו והמליכו ואמרו: יי מלך לעלם ועד:

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך
יהודה וישראל: גאלנו יי צבאות שמו קדוש
ישראל ברוך אתה יי גאל ישראל:

אלני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים
למענה אלהים חיים: מלך עוזר ומושיע ומגן
ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם ארני מחיה מתים אתה רב להושיע
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ובתיר אסורים ומקים
אמונתו לישיגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך מסית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים זכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים ברוך אתה יי מחיה
המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה:
ובכן תז פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל
מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך

our generations, and the generations of the seed of Israel thy servants, both the first and the last. *It is all* a good and sure word for ever, *spoken* in truth and faithfulness, *and is* a statute that shall not pass away. *It is* true, that thou art the LORD, our God! and the God of our fathers; our King, and the King of our fathers; our Redeemer, and the Redeemer of our fathers; our Rock, and the Rock of our salvation. Our Redeemer and Deliverer: *this is* thy name from everlasting: there *is* no other god besides thee.

עזרת Thou, O Lord! hast been the help of our fathers from everlasting: a shield and a saviour unto their children after them, throughout all generations. Thy habitation *is* in the height of the universe, and thy judgements and righteousness *extend* unto the ends of the earth. Happy is *that* man, who hearkeneth unto thy commandments; and layeth up thy law and word in his heart. It is true, that thou art LORD of thy people, and a mighty King to plead their cause. True, that thou art the first*, and that thou art the last, and besides thee, we have neither King, Redeemer, nor Saviour. O LORD, our God! thou didst redeem us from Egypt, and didst deliver us from the house of bondage. All their first-born, didst thou slay, but thy first-born, didst thou redeem: thou didst divide the Red Sea, but drownedst the proud: thy beloved *people* passed through the sea, but the waters covered their enemies, so that not one of them escaped. For this, the beloved, praised, and glorified God: and the dearly beloved uttered psalms, songs, and praises; blessings and thanksgivings unto *thee*, O King, the living and eternal God; high and exalted, great, and tremendous; he who casteth down the proud, and exalteth the humble; who delivereth prisoners, redeemeth the meek, *and* helpeth the poor; and who answereth his people, when they cry unto him. Praise be to the most High God, blessed, and ever blessed be he, Moses and the children of Israel sang a song unto thee with great joy; and they all said,

מי כמכה Who *is* like unto thee, O LORD! among the mighty? Who *is* like thee, glorious in holiness, tremendous in praises, working miracles?

* Isai. xliv. 6. and lxyiii. 12.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

בָּנִינוּ וְעַל הַדּוֹרֹתֵינוּ וְעַל כָּל הַדּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַל
הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקִים לְעוֹלָם וְעַד אֱמֶת
וְאַמוּנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר : אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְּכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ
יוֹצֵרנו צוֹר יִשׁוּעֵתֵינוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ . אֵין
אֱלֹהִים זולָתְךָ :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם מִנּוּ וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם
אַחֲרֵיהֶם . בְּכָל דּוֹר וָדוֹר : בָּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶיךָ .
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אֲפָסֵי אָרֶץ . אֲשֶׁרִי אִישׁ . שִׁישְׁמַע אֵל
מִצּוֹתֶיךָ . וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶיךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ : אֱמֶת אֶתָּה הוּא
אֲדוֹן לְעַמְּךָ . וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם : אֱמֶת אֶתָּה הוּא
רָאשׁוֹן . וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן . וּמַבְלִעְדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ : מִמַּצָּרִים גָּאֲלָתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ . וּמִבֵּית עֲבָדִים
פָּדִיתָנוּ . כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ . וּבְכוֹרְךָ גָּאֲלָתָ . וַיִּם סוּף
בְּקַעַתָּ . וַיּוֹדִים טַבַּעַתָּ . וַיִּדְרִים הֶעֱבַרְתָּ . וַיִּכְסּוּ מַיִם
צָרֵיהֶם . אַחֲרַי מֵהֶם לֹא נֹתַר : עַל זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבָיִם .
וְרוֹמְמוּ אֵל . וְנִתְּנוּ יָדִידִים זְמִירוֹת . שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת .
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת . לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם : רֵם וְנִשְׂאָ . גָּדוֹל
וְנוֹרָא . מִשְׁפִּיל גֵּאִים . וּמִגְבִּיָּה שְׁפָלִים . מוֹצִיא אֲסִירִים .
וּפּוֹדֶה עֲבָדִים . וְעוֹזֵר דָּלִים . וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בַּעַת שׁוֹעֵם אֵלָיו .
תְּהַלּוֹת לֹאֵל עֲלִיוֹן . בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ . מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְךָ עָנוּ שִׁירָה . בְּשִׂמְחָה רַבָּה . וְאָמְרוּ כָלֶם :

מִי כַמְכָה בָּאֵלִים יי מִי כַמְכָה גָּאֲדַר בְּקֶדֶשׁ . נוֹרָא תְהַלֵּת
עֲשֵׂה פֶלְאָ :

and ye turn aside, and serve other gods, and worship them. For then the LORD's wrath will be kindled against you, and he will shut up the heavens that there be no rain, and the land will not yield her fruit, and ye shall perish quickly from off the goodly land which the LORD giveth you. *Therefore shall ye lay up these my words in your heart, and in your soul, and bind them for a sign upon your hand, and they shall be as frontlets between your eyes. And ye shall teach them to your children, speaking of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way, when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt write them upon the door posts of thy house, and upon thy gates. That your days, and the days of your children may be multiplied, in the land of which the LORD sware unto your fathers to give them, as the days of heaven upon the earth.*

וְאָמַר And the LORD spake unto Moses, saying, Speak unto the children of Israel, and bid them to make themselves fringes in the borders of their garments, throughout their generations, and that they put upon the fringes of the borders, a thread of blue. And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the LORD, and do them; and that ye seek not after *the inclinations* of your heart, and *the delight* of your eyes, in the pursuit of which ye have been led astray. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. *I am the LORD your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God; I am the LORD your God.*

אֱמֶת וְיָצִיב True, and certain; firm, and stable; right and faithful; lovely, and dear; desirable, and pleasant; reverent, and excellent; regular, and acceptable; good, and beautiful, *is* this word unto us, for ever and ever. *It is true, that the everlasting God is our King; the Rock of Jacob, and shield of our salvation. He endureth from generation to generation, his name also abideth; his throne is established, and his kingdom and truth endure for ever. His words also are living*, permanent, faithful, and desirable for ever, even unto all ages; as well those which he hath spoken concerning our fathers, as those concerning us, our children,*

* Alluding to the words in Deut. xxx. 20. For he is thy life.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

לְבַבְכֶּם וּסְרַתְם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָזַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
כִּטֹּר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֶּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרֹתֶם מִהָרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־י
אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹרֹת עַל־
יְדֵכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִירְתְּכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּכֶם
וּבְקוּמְכֶם: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם: לְמַעַן יִרְבוּ
יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לְאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם
אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהִייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת יוֹצִיב וְנָכוֹן וְקִים וַיֵּשֶׁר וְנֶאֱמַן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמַד
וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר: וּמִתְקַן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וְיִפְרָה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוֹר
יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׁמוּ קִים וְכִסְאוֹ נָכוֹן
וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוֹנָתוֹ לְעַד קִימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִימִים נֶאֱמָנִים
וְנֶחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוּרֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל

בנינו

trusted in thee : to whom thou didst teach the statutes of life ; thus also be gracious unto us, and teach us, *we beseech thee*, O our Father, *who art* a merciful father, *continually* shewing mercy ; O have mercy upon us, and enlighten our hearts, *that we may be able* to understand, fully comprehend, hearken, learn, teach, keep, execute, and accomplish all the words of the doctrine of thy law in love. O enlighten our eyes in thy law, and cause our hearts to cleave unto thy precepts ; unite* also our hearts to love and fear thy name, that we may not be confounded for ever ; because we have trusted in thy holy, great, mighty, and tremendous name : let us *therefore* rejoice and be glad in thy salvation. And bring us in peace from the four corners of the earth ; and lead us † securely to our land : for thou art the God, who worketh salvation ; and hast made choice of us in preference to every people and language ; and thou hast in truth brought us near unto thy great name ; to give praise unto thee, and to be united unto thee with love. Blessed art thou, O LORD ! who with love ‡ hath chosen his people Israel.

(AN INDIVIDUAL SAYS, O God ! the Faithful King.)

שמע ישראל Hear, O Israel, the LORD is our God ! the LORD is ONE. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. And thou shalt love the LORD thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy might. And these words which I command thee this day, shall be in thy heart. And thou shalt teach them diligently unto thy children, and shalt talk of them when thou sittest in thy house, and when thou walkest by the way ; when thou liest down, and when thou risest up. And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be as frontlets between thine eyes. And thou shalt write them upon the posts of thy house, and upon thy gates.

וזה אם שמע And it shall come to pass, that if ye will hearken diligently unto my commandments, which I command you this day, to love the LORD your God, and to serve him with all your heart, and with all your soul : then will I send rain for your land in its due season ; the first rain and the latter rain, that thou mayest gather in thy corn, thy wine, and thine oil. And I will give grass in thy fields for thy cattle, that thou mayest eat and be satisfied. Take heed of yourselves, lest your heart be deceived,

* Alluding to Psalm. lxxxvi. 11.

† Alluding to Levit. xxvi. 13.

‡ Alluding to Deut. vii. 8.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

שֶׁבִטְחוֹ בָּךְ • וְחַלְמָדָם חֲקֵי חַיִּים • בֵּן תַּחֲנִנִּנוּ וְתַלְמִידֵנוּ •
 אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם • רַחֵם עָלֵינוּ • וְיָתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין
 וּלְהַשְׁכִּיל לִשְׁמוֹעַ • לְלַמֹּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם
 אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה • וְהָאֵר עֵינֵינוּ
 בְּתוֹרַתְךָ • וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְיִיחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ • וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי בְשֵׁם
 קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחֲנוּ • נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ •
 וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ • וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
 לְאַרְצֵנוּ • כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָה • וּבָנוּ בְּחֶרֶת מִכָּל עַם
 וּלְשׁוֹן • וְקִרְבָּתֵנוּ לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בְּאַמֶּת • לְהוֹדוֹת לָךְ
 וּלְיִיחָדְךָ בְּאַהֲבָה • בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּאַהֲבָה •

אל מלך נאמן

אין יחיד ואנו

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד • בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
 מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד • וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ • וְהָיוּ הַדְּבָרִים
 חֲאֻלָּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ • וְשִׁנְנָתָם לִבְנֵיךָ
 וְדִבְרַת בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ
 וּבְקוּמְךָ • וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטִטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ •
 וְכִתְבָתָם עַל-מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ •

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתָּ תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
 אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
 בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם • וְנָתַתִּי מִטַּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ
 יוֹרֵה וּמְלַקֵּשׁ וְאֶסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ • וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשֹׂדְךָ לְבִהֲמֹתֶךָ וְאָכְלָתָּ וְשָׂבַעְתָּ • הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
 לִבְבְּכֶם

כֹּלֵה אֶל תַּעַשׂ O make not an end of the remnant of the children of the King*; we therefore approach thee, *as* our King, O King! We yesterday sought thee early to supplicate thee, O King! We beseech thee to preserve thy mercy to the posterity of him to whom three of the King's angels were sent†: Accept *the prayer* of those who come to supplicate thee, for the sake of him for whom the angels of the King wept bitterly‡. O despise not their cry, for the sake of him, who lodged in the place where the angels of the King, ascended and descended.

פָּדֵם הַיּוֹם O redeem them this day from *the sentence of* strict justice, O King! Justify them with mercy, and visit them for good, O King! Listen to the voice of those who sound the cornet, [*On the Sabbath, say, Listen to those who make mention of the memorial of sounding*] before thee this day, O King! Let thy mercy be awakened in behalf of those who hope in thee, O King!

שַׁעֲרָה (CONG. AND READ.) Accept the prayer of the people who seek thee early, O King! Turn to those who support their prayer with blessings: for we will bless thee, O thou eternal God, and King.

וְהַחַיִּים And the living creatures § shall sing, the Cherubs glorify, the Seraphim exult in song, and the angels bless *the Lord*: and the face of every living creature, Ophan, and Cherub is towards the Seraphim: for opposite each other, they sing praise, and say, Blessed *be* the glory of the LORD from his residence (xxxv).

לֹאֵל בְּרַךְ To the blessed God, shall they offer harmonious songs. To the King, the living and ever existing God, shall they utter hymns, and cause praises to be heard, for he alone worketh mighty things, *and maketh new ones* ||; *he is* the LORD of battles: He soweth righteousness, *and causeth* salvation to spring forth: the Creator of *all* medicine, tremendous *in* praises, *and* LORD of wonders; *and who in* his goodness every day constantly reneweth the works of the creation: as it is said, To him who made great luminaries, for his mercy *endureth* for ever: a new light shalt thou cause to shine on Zion, and may we speedily enjoy its splendour. Blessed art thou, O LORD! the Former of the lights.

אֲדַבְּהָ רַבָּה *With* abundant love hast thou loved us, O LORD, our God! *and with* exceeding great mercy hast thou compassionated us, O our Father! *and* our King, for the sake of our fathers, who

* Meaning Israel, who are called the children of God. Deut. xiv. 1.

† Gen. xviii. 2.

‡ A figurative expression to denote the offering of Isaac, as if the very angels wept at the scene. § Alluding to Ezek. i. 15.

|| Alluding to God's mercy. Lament. ii. 23.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

כָּלֶה אֵל תַּעַשׂ לְשֹׁאֲרֵית בְּנֵי מֶלֶךְ • לֵכֵן אֶתֵּאֲנִי
לֶךְ מִלְּכֵנוּ מֶלֶךְ • מִוֹאֲתֵמוֹל קִדְמֹנִיךָ
לְחִלּוֹתֶךָ מֶלֶךְ • חַיֵּן בָּא נֶצֶר חֶסֶד לְגִינֵי שְׁלֹחֹלוֹ
שְׁלֶשֶׁת אֵילֵי מֶלֶךְ • סְכוּת בָּאִי בְּתַחֲנָן לְמֹר בְּכֹ
אַרְאֵלֵי מֶלֶךְ • עֲנֹתָם בֵּל תִּיבּוֹ לָלֵן בְּמִקּוֹם עָלוֹ
וַיִּרְדּוּ בּוֹ • מִלְּאֲכֵי מֶלֶךְ :

פָּרֶם הַיּוֹם מִדִּין גָּמֹר מִלְּחִיבָם מֶלֶךְ • חַיֵּן צִדִּיקִם
בְּרַחֲמִים וּפְקָדִים לְטוֹבָה מֶלֶךְ • קָשׁוּב קוֹל
תְּקִיעָה מִתּוֹקְעֵי • אִן שַׁבַּת זֹאנֵט מִן קָשׁוּב וְכִרְוֹן תְּקִיעָה מִזִּכְרֵי
לֶךְ הַיּוֹם מֶלֶךְ • רַחֲמִים תַּעֲרֹר לְמַחֲפִיךָ מֶלֶךְ :
קָהַל וְחַיֵּן שְׁעָה שְׁוֹעַת עִם מִשְׁחַרֵּיךָ מֶלֶךְ • הַתָּפֶן
בְּתוֹמְכֵי בְּרוּךְ וּנְבֻרָכָה אֱלֹהִים חַיִּים
וּמֶלֶךְ :

וְהַחַיּוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וְכִרְוִיבִים יִפְאָרוּ וְשֶׁרְפִים יִרְוִנוּ וְאַרְאֵלִים
יִבְרְכוּ פָנֵי כָל חַיָּה וְאֹפֶן וְכִרְוִיב לְעַמַּת שֶׁרְפִים
לְעַמַּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :
לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ • לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת יֹאמְרוּ
וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעוּ • כִּי הוּא לְבָדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרֹת •
עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת • בֹּעַל מִלְחָמוֹת • זוֹרֵעַ צִדְקוֹת • מַצְמִיחַ
יְשׁוּעוֹת • בּוֹרֵא רְפוּאוֹת • נוֹרָא תַּחֲלוֹת • אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת :
הַמַּחֲדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית : בְּאֹמֹר
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים • כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד : אוֹר חֲדָשׁ עַל
צִיּוֹן תִּאִיר וְנִנְבָּה כָּלֵנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ •
יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אַהֲבָה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ • חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה
חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ : אָבִינוּ מִלְּכֵנוּ • בְּעֶבֶר אָבוֹתֵינוּ

שְׁבַטְחוּ

47 MORNING SERVICE FOR THE NEW YEAR.

glory unto the King who hath formed all *things*: and who through his holiness, causeth his people Israel to inherit rest on the holy Sabbath. Thy name, O LORD, our God! shall be sanctified, and thy memorial, O our King! be glorified in the heavens above, and on the earth beneath, for all the praise worthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou hast formed; they shall glorify thee for ever.

תתברך צורנו Blessed be thou, O our Rock, King, and Redeemer; Creator of holy * *angels*. Praised shall be thy name for ever, O our King! Creator of officiating angels, and whose ministering angels are all established in the highest sphere; causing with reverence and unanimity, *their* voice to be heard, *proclaiming* the dictates of the living God, and eternal Sovereign. They all *are* lovely, pure, mighty, and holy *spirits*; all performing the will of their master with *sacred* fear and reverence: all of them opening their mouths in holiness, and purity; and with song and psalmody, *continually* blessing, praising, glorifying, reverencing, hallowing, and ascribing sovereign power, unto the name of God, the great, mighty, and tremendous King, who *alone* is holy. They also, all *willingly* receive from each other, the yoke of the kingdom of heaven; and give permission to one another, to sanctify their Maker with a tranquil spirit, pure delivery, and sacred harmony: they all together cry aloud, and with awful fear proclaim,

קדוש Holy, Holy, Holy, *is* the LORD of hosts, the whole earth *is* full of his glory †.

נברו Thy glory as the resplendent day shone forth with mercy, O King! Thou searchest every thought of both high and low, O King. Thou art girt with majesty and power, O King! *Therefore* heaven and earth tremble for fear of the King.

היוצר Thou fashionest all their hearts, *therefore* be gracious, O King! And *as* thou understandest all their works, justify them, O King! It is a memorial (the day) of sounding the cornet, O King! It is a statute unto Israel to purify them, O King! Thou givest food to those who fear thee; thou by whom all kings reign; remember thy covenant for ever, with a good memorial, O King!

* Or, Saints.

† Heb. His glory is the fulness of the earth.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל בקדשתו ביום שבת
 קדש: שמך יי אלהינו יתקדש • וזכרך מלכנו יתפאר
 בשמים ממעל • ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו על
 שבח מעשה ידך • ועל מאורי אור שעשית ופארוך סלה:
 תתברך צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים • ישתבח
 שמך לעד מלכנו • יוצר משרתים ואשר משרתיו
 כלם עומדים ברום עולם • ומשמיעים ביראה יחד בקול •
 דברי אלהים חיים • ומלך עולם: כלם אהובים • כלם
 ברורים • כלם גבורים • וכלם עושים באימה וביראה •
 רצון קוניתם: וכלם פותחים את פיהם • בקדשה ובטהרה
 בשירה ובזמרה ומברכים ומשבחים: ומפארים ומעריצים
 ומקדישים וממליכים • את שם האל המלך הגדול הגבור
 והנורא • קדוש הוא • וכלם מקבלים עליהם עול מלכות
 שמים זה מזה • ונותנים רשות זה לזה: להקדיש ליוצרם
 בנחת רוח • בשפה ברורה • ובנעימה קדושה • כלם כאחד
 עונים ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

סג מוסד על פי א"ב

כבודו איהל כהיום ברחמים מלך • חיו בוחן כל
 עשותונות צעיר ורב מלך • גאות ועוז
 התאזר מלך • דוק וחלד יחרדון מאימת מלך:
 היוצר יחד לבם יחון מלך • ומבין אל כל
 מעשיהם יצדיק מלך • ופרון הוא יום
 תרועת מלך • חיו חוק לישראל הוא לזכותם
 מלך • טרף נתן ליראיו ממליך כל מלך • יזכור
 לעולם בריתו בזכרון טוב מלך:

news the work of the creation. *Thou art* the only King to be extolled, praised, glorified, and exalted ever since the creation. *Thou art* the everlasting God! in thine abundant mercy, have compassion on us: O LORD! *thou art* our strength, the rock of our fortress, the shield of our salvation, and our defence. *There is* none to be compared with thee; nor *is there* any besides thee: *there is* no other save thee; and who *is* like thee? *There is* none to be compared with thee, O LORD, our God! in this world: nor *is there* any besides thee, O our King! in the future state*. *There is* no other save thee, O our Redeemer! in the days of the Messiah: and who will be like thee, O our Saviour! at the resurrection of the dead.

אל אלהים God is the LORD of all productions; *he is* praised and adored by the mouth of every soul breathing: his power and goodness fill the universe. Knowledge and understanding encircle him: who exalteth himself above the holy creatures†, and is revered in glory above the celestial chariot‡. Purity and rectitude *are* before his throne; kindness and mercy complete his glory. The luminaries which our God created, *are* good: for he formed them with knowledge, understanding, and wisdom: he hath endued them with power and might, to bear rule in the world. They are filled *with* splendour, and radiate brightness: their splendour is graceful throughout the world. They rejoice when going forth, and are glad at their return: *and with* reverential awe perform the will of their creator§. They ascribe glory and majesty to his name, joy and song to the commemoration of his kingdom. He called forth the sun, and it rose *in* resplendent light: at his look the moon assumed its varying form. The whole heavenly host ascribe praise unto him: the seraphim, ophanim, and holy creatures, ascribe glory and majesty.

לאל אשר שבת We will give praise to God who ceased from all *his* works, and on the seventh day exalted himself, and sat on the throne of his glory. *With* honour did he adorn the day of rest, and called the Sabbath day, *a day of* delight. This is the song of praise for the seventh day, whereon God rested from all his work: and the Sabbath day praising and saying, A Psalm and Song for the Sabbath day. Therefore all whom God hath formed, shall glorify and bless *him*: they shall ascribe praise, honour, and

* Heb. Life.

† Ezek. i. 5—13.

‡ Alluding to Ezek. chap. i. called by the Kabalists, מעשה בורכבה.

§ Or, Possessor.

עזר ליום ראשון של ראש השנה

בְּרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מֵאֵז • הַמְשַׁבַּח וְהַמְפֹּאֵר
וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיְּמוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךְ הַרְבֵּים רַחֵם
עָלֵינוּ • אֲדוֹן עֲזֵנוּ • צוּר מְשַׁנֵּבֵנוּ • מְנוּ יִשְׁעֵנוּ • מְשַׁנֵּב בְּעֵדֵנוּ:
אִין כְּעֶרְכְּךָ • וְאִין זוּלָתְךָ • אַפֶּס בְּלָתְךָ • וְכִי דוּמָה לָךְ: אִין
כְּעֶרְכְּךָ • אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה • וְאִין זוּלָתְךָ מִלְכֵנוּ לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: אַפֶּס בְּלָתְךָ נוֹאֲלֵנוּ לִיְמוֹת הַמְּשִׁיחִי • וְאִין
דוּמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחִית הַמֵּתִים:

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים • בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל נִשְׁמָה:
גִּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מִלֵּא עוֹלָם • יַדְעַת וְתִבּוֹנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ:
הַמְתַּנְאֶה עַל חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ • וְנִהְדַּר בְּכְבוֹד עַל הַמְּרַבָּה:
זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסָאוֹ • חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ:
טוֹבִים מְאֹדֹרֹת שֶׁבְּרָא אֱלֹהֵינוּ • יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׁכֵּל: כַּחַ וּנְבוּרָה נָתַן בָּהֶם • לְחַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב
תֵּיבֵל: מִלֵּאִים זִיו וּמְפִיקִים נוֹגֵה • נֶאֱדָה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם:
שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשְׁעִים בְּבוֹאָם עוֹשִׂים בְּאִמָּה רְצוֹן קוֹנֵיָהֶם:
פֶּאֶר וְכְבוֹד נּוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ • צִדְקָה וְרִנָּה לְיִזְכָּר מַלְכוּתוֹ:
קֶרָא לְשִׁמְשׁ וְיִזְרַח אוֹר • רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח
נוֹתְנִים לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם • תַּפְאֶרֶת וּגְדָלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים
וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לֵאל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה
וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ: תַּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה
עוֹנֵג קֶרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיט: זֶה שָׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ
שָׁבַת אֵל מְכַל מְלָאכְתּוֹ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבַּח וְאוֹמֵר
מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיט טוֹב לְהוֹדוֹת לָי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ
וַיִּבְרְכוּ לֵאל כָּל יְצוּרָיו שָׁבַח יָקָר וּגְדָלָה יִתְּנוּ לֵאל מֶלֶךְ

art the King, who judgeth righteously, righteousness precedes thy presence, to intercede for those who pursue righteousness. *Thou art* the King mighty in dominion, thy throne is exalted on high, and thy kingdom hath dominion over all. *Thou art* the King, at whose look the earth trembleth, the foundation thereof is moved at thy view, and thine eye pervadeth all things. *Thou art* the King, who examineth all the actions of every agent above and below.

מלך Thou, O King! *art* God of the universe; thy kingdom was acknowledged by the everlasting people, *who said*, The King shall reign for ever. 'Holy is he.

IF THE FESTIVAL HAPPENS ON THE WEEK DAYS, BEGIN
HERE.

המאיר לארץ Who with mercy enlighteneth the whole earth, and those who dwell therein: and in his goodness, every day constantly reneweth the work of the creation. How great are thy works, O LORD! in wisdom hast thou made them all; the earth is full of thy possessions. *Thou art* the only King, who is extolled, praised, glorified, and exalted ever since the creation. *Thou art* the everlasting God! in the abundance of thy mercy have compassion on us. O LORD! *thou art* our strength, the rock of our fortress, the shield of our salvation, and a defence for us. The blessed God, is great in knowledge, he hath made and established the radiance of the sun: he *who is* good hath formed that which is for the glory of his name: he hath encircled with luminaries the seat of his strength: chiefs of holy bands extolling the Almighty, continually declare the glory of God, and his holiness. Blessed be thou, O LORD, our God! in the heavens above, and on the earth beneath, for all the praiseworthy works of thy hands, and for the bright luminaries which thou hast formed; they shall glorify thee for ever.

תתברך צורנו THEN BEGIN

IF ON THE SABBATH, BEGIN HERE.

הכל יודך All beings shall give thanks unto thee: they all shall praise thee; and every one shall declare that there is none holy like the LORD. *They* all shall extol thee, for ever, O thou who formest all things. O God! who daily openest the portals of the gates of the east, and cleavest the windows of the firmament: bringest forth the sun from its palace, and the moon from the place of its residence; and enlightenest the universe, and all its inhabitants, which thou didst create according to thy attribute of mercy. Who with mercy illuminateth the earth, and those who dwell therein: and in his goodness, every day constantly re-
new

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מֶלֶךְ שׁוֹפֵט צֶדֶק • לִפְנֵי יְהוָה צֶדֶק • לְהַלִּיץ בְּעַד
רוּדְפֵי צֶדֶק • מֶלֶךְ תִּקְיָה בְּמִשְׁלָה • וְכִסְאוֹ תִּלָּה
לְמַעַל • וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מִשְׁלָה • חַן מֶלֶךְ תַּחַת
חֶדֶר מַהֲבִיטוֹ • מִרְעֵד יִסּוֹד בְּהִבִּיטוֹ • בְּכָל מוֹשׁוֹמֵט
מִבֵּטוֹ • מֶלֶךְ תָּר בְּכָל פּוֹעַל • בְּכָל מַה יַּפְעֵל •
בְּמַטָּה וּבְמוֹעַל :

מֶלֶךְ אֱלֹהֵי עוֹלָם • הַמְּלִיכֻהוּ עִם עוֹלָם • יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם • קְדוֹשׁ :

ווען יום טוב אין דער וואוכן ניפאלט זאגט מן ראש :

הַמֵּאִיר לְאָרֶץ וְלָדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים • וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית : מַה רַבּוֹ מַעֲשֵׂי
יי כָּלם בְּחֶכְמָה עֲשִׂיתִי • מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה : הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵז • הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת
עוֹלָם : אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֵי הַרְבֵּים רַחֵם עָלֵינוּ • אֲדוֹן עֲזוֹנוֹ •
צוֹר מִשְׁנַבֵּנוּ • מְגַן יִשְׁעֵנוּ • מִשְׁנֵב בְּעֵדְנוּ : אֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל
דָּעָה • הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֶמֶה • טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ •
מְאֻרֹּת נָתַן סְבִיבוֹת עָז • פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
שְׁרֵי • תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ • תְּתַבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ
עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיד • וְעַל מְאֻרֵי אֹזֶר שְׁעֲשִׂיתִי יַפְאָרוֹף
סְלָה :

רא פאנגט מן אן תתברך צורנו

ווען יום טוב אן שבת ניפאלט זאגט מן ראש :

הַכֹּל יוֹדוֹף וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּ • וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי :
הַכֹּל יְרוֹמְמוֹף סְלָה יוֹצֵר הַכֹּל • הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
יוֹם • וְלִתּוֹת שְׁעֵי מִזְרַח : וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רָקִיעַ • מוֹצִיא חֶמֶה
מִמְּקוֹמָה • וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שְׁבָתָה • וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ
וְלִישְׁבִּיג • שֶׁבְּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים : הַמֵּאִיר לְאָרֶץ וְלָדָרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים • וּבִטּוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה
בְּרָאשִׁית

מֶלֶךְ O King! who wilt gird thyself with ten (xxxiv) garments, for the sake of *thy* saints: for thou art greatly feared in the assembly of the saints; *for thou art holy.*

מֶלֶךְ דָּר בְּנוֹרָא *Thou art the King who dwellest in the pure light*: who coverest thyself with light, as with a garment: O bring forth our judgement favourable as the morning light. Thou art the King girt with strength: thy right hand is strong, and none † can withstand thee. Thou art the King clothed with righteousness, and hallowed with righteousness: for unto thee, O LORD! appertaineth righteousness. Thou art the King magnificent in apparel, the helmet of salvation is on thy head ‡, thou, O God! art seated on the throne of holiness. Thou art the King, with garments deeply dyed, when thou treadest § down those who deal treacherously, thou wilt cut off the spirit of the princes. Thou art the King, whose veil is white as snow: thou art pure, and through the merit of our ancestors, wilt purify those who seek for purity in their actions. Thou art the King clothed with zeal: thou didst execute vengeance, and triumphed gloriously; like a mighty warrior wilt thou rouse thy vengeance. Thou art the King whom all the uttermost parts of the earth will worship, as King of the whole earth, when thou comest to judge it. Thou art the King, who on the day that thou shalt rise up to the prey ||, wilt cause every creature to tremble at thy presence: for thou art high and exalted, and inhabitest eternity. Thou art the King who rulest the world with thy mighty power: at whose majesty the mountains tremble, and skip like harts at thy rebuke. Thou art the King, of whom all the kings of the earth stand in awe, the earth trembles, moved at the presence of him who dwelleth between the Cherubims. Thou art the King, whose anger no one hath power to bear; thou supportest all by thy power, and givest strength to the weary. Thou art the King, who when thou standest up to judge, on the day of judgement, wilt judge the proud with justice. Thou art the King, to whom the most hidden secrets are known; the deep laid counsels are open before thee, and thou discoverest and revealest the most profound things. Thou art the King, who commandeth the wind on all sides; and wilt surround the proud and haughty in spirit, overwhelming them with a violent tempest. Thou art the King, who wilt assemble all the kings of the earth, when thou shalt visit the burden of Dumah, and the exalted host. Thou art the King who is high and exalted in justice, the mighty King who loveth justice; whose throne is established in righteousness and justice. Thou*

* Alluding to Dan. ii. 22.

† Heb. No man.

‡ Alluding to Isai. lix. 17.

§ Ibid. lxiii. 1—3.

|| Or, To the appointed time: or for ever: as will be fully explained in my Dissertations on the Prophecies.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מֶלֶךְ בְּעֶשְׂרֵה לְבוּשִׁים • הִתְאַוֵּר בְּקִדְּשִׁים • אֵל נֶעְדָּן בְּסוּד קִדְּשִׁים •
קִדְּשׁ:

מֶלֶךְ דָּר בְּנִהוּרָא • עָמְדָה בְּשִׁלְמָה אֹרְחָה •
מִשְׁפָּטֵינוּ יוֹצֵא כְּאוֹרְחָה: מֶלֶךְ הִתְאַוֵּר עִוּ •
יָמֵינוּ תָּעִו • וְאִנּוּשׁ אֵל יַעֲזֹ: מֶלֶךְ וַיִּלְבֹּשׁ צִדְקָה •
וַיִּקְדָּשׁ בְּצִדְקָה • לֵךְ יִי הַצִּדְקָה: מֶלֶךְ זֶה חֲדוּר
בְּלִבוֹשׁוֹ • וְכוֹבֵעַ יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ • אֱלֹהִים יֹשֵׁב עַל
כִּסֵּא קִדְּשׁוֹ: מֶלֶךְ חֲמוּץ בְּגָדִים • בְּדָרְכּוֹ בּוֹגְדִים •
יִבְצֹר רוּחַ נְגִידִים: מֶלֶךְ מְלִיתוֹ בְּשִׁלְג מִצְחָצַח •
צָח וּבְצִחָצְחוֹת יִצְחָצַח • מִצְחָצְחִים פִּעֲלָם לְנֶצַח:
מֶלֶךְ יַעַט קִנְאָה • קִנְאָה קִנְאָה גִּנְאָה • כְּאִישׁ
מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְאָה: מֶלֶךְ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ •
יִשְׁתַּחֲוֶה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ • כִּי בָא לְשְׁפוֹט אֶת
הָאָרֶץ: מֶלֶךְ לְיוֹם קוֹמּוֹ לַעֲד • כָּל יִצּוֹר לִפְנֵי
יָרֵעַ • רֵם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד: מֶלֶךְ מוֹשֵׁל עוֹלָם
בְּגִבּוֹרָתוֹ • יִרְעֶשׁוּ הָרִים מִגִּבּוֹרָתוֹ • וְכֹאֲלִים יִרְקְדּוּ
מִגִּבּוֹרָתוֹ: מֶלֶךְ נִזְרָא לְמַלְכֵי אֶרֶץ • חוֹל תַּחֲוִל
הָאָרֶץ • מִיּוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ: מֶלֶךְ
שָׂאתוֹ מִי יַעֲצוֹר כַּח • וְהוּא נֹשֵׂא כָּל בְּכַח • נוֹתֵן
לַיַּעַף כַּח: מֶלֶךְ עֹמְדוֹ לְדִין • בְּיוֹם הַדִּין • שְׁפוֹט
גֵּאִים בְּדִין: מֶלֶךְ פֹּלֵשׁ סוּד הַמַּעֲמִיקִים • לְסַתִּיר
עֲצָה בַּמַּעֲמִיקִים • יַחֲשׁוּף וַיִּגְלֶה עֲמוּקִים: מֶלֶךְ צוֹרֵחַ
מִכָּל רוּחַ • עֲרִיצִי גִסֵּי הָרוּחַ • לְאַפְפֵּם בְּשִׁטְף רוּחַ:
מֶלֶךְ קָהֵל מַלְכֵי אֲדָמָה • בִּסְעָרוֹ מִשָּׂא דוּמָה •
יִפְקוֹד עַל צָבָא רוּמָה: מֶלֶךְ רֵם וְגִבוּיָה בַּמִּשְׁפָּט •
וְעִזּוֹ מֶלֶךְ אֲהָב מִשְׁפָּט • מִכּוֹן כִּסְאוֹ צִדְקָה וּמִשְׁפָּט:

יתגדל May his great name be exalted, and sanctified throughout the world, which he hath created according to his will. May he establish his kingdom in your life time, and in your days, and in the life time of the whole house of Israel: speedily, and in a short time; and say ye, Amen.

אמן Amen. May his great name be blessed, and glorified for ever and ever. His name and memorial shall also be exalted for ever and ever.

יתברך May his hallowed name be praised, glorified, exalted, magnified, honoured, and most excellently adored: blessed is he, far exceeding all blessings, hymns, praises, and beatitudes, that are repeated throughout the world; and say ye, Amen.

WHILE THE READER SAYS **ברכו**, THE CONGREGATION SAYS.

READER. Bless ye the LORD, who is ever blessed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Blessed be the LORD, who is blessed for ever, and evermore.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who formeth the light, and createth* darkness: maketh peace, and createth all things: even the eternal light in the treasure of everlasting life: for he commanded light from darkness, and it was.

יתברך Blessed, praised, glorified, extolled, and exalted, shall be the holy name of the Supreme King of kings, blessed is he: for he is the first and the last, and besides him there is no God. Extol him who rideth upon the heavens; *praise* by his name JAH, and rejoice before him: for his name is exalted above all blessing and praise. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. Blessed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

מלך אזור נבורה *Thou art* the King girt with power; great is thy name in power; thine is the arm of almighty power. *Thou art* the King who wilt clothe *thyself* with the garments of vengeance, on the day when thou wilt render vengeance to the bosom of thine enemies. *Thou art* the King clothed with majesty, who didst dry up the seas, and subdued the pride of the mighty.

* Or, Decreeeth darkness.

† Alluding to Isai. lxiii. 4.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

יְתַבָּרַל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתִיָּה •

וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן • וּבְחַיִּי דְּכָל

בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן •

אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא

יְתַבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלָּה זְכוֹרוֹ לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים •

יְתַבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר

וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא • לְעֵילָא

וּלְעֵילָא מְכַל בְּרַכְתָּא וּשְׁיִרְתָּא • תְּשַׁבַּחְתָּא

וּנְחַמְתָּא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן •

ווייל רער חזן זאגט ברכו זאגט ראש קהל יתברך :

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ •

דדקהל ענין בְּרוּךְ יי הַמְּבֹרָךְ

לְעוֹלָם וָעֶד •

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם • יוֹצֵר אוֹר

וּבוֹרֵא חוֹשֵׁךְ • עֹשֶׂה שָׁלוֹם

וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל • אוֹר עוֹלָם

בְּאוֹצֵר חַיִּים אוֹרוֹת מְאוּפֵל

אָמַר וַיְהִי •

יְתַבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם

וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי

הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא

רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדֵיו אֵין

אֱלֹהִים סְלוּ לְרֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהַ

שָׁמַיִם וְעָלוּ לְפָנָיו וְשִׁמּוּ מְרוֹמָם עַל

כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה בְּרוּךְ שֵׁם

כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד • יְהִי

שֵׁם יי מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם •

ס' מיוסד על פי א"ב בראשי החרוזות

מֶלֶךְ אֲזוּר גְּבוּרָה • גְּדוֹל שִׁמְךָ בְּגְבוּרָה • לֵךְ זְרוּעַ

עַם גְּבוּרָה • מֶלֶךְ בְּגִדֵי נֶקֶם • לְבַשׁ בְּיוֹם

נֶקֶם • לְצַרּוֹ יֵשִׁיב אֵל חֵיקֶם • מֶלֶךְ גְּאוּרַת לְבַשׁ •

יָמִים מִיָּבֶשׁ • וּגְאוּרַת אֲפִיקִים מִכֶּבֶשׁ •

מלך

Morning Service for the New Year.

THE KING,

Sitteth on the High and Exalted Throne.

שוכן עד Inhabiting eternity, high and holy is his name: and it is written *, Rejoice in the LORD, O ye righteous, for to the upright praise is comely. With the mouth of the upright shalt thou be extolled: blessed with the lips of the righteous: sanctified with the tongue of the pious; and praised in the midst of the saints.

ובמקדלות And in the congregations of ten thousands of thy people, the house of Israel, shall thy name and memorial, O our King! be glorified in song, throughout all generations; for such is the duty of every created being, towards thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, to render thanks, to praise, extol, glorify, exalt, ascribe glory, bless, magnify, and adore thee, even beyond all the songs and praises of thy servant David, the son of Jesse, thine anointed.

ישתבח Our King, thy name shall be praised for ever: *thou art* the great, holy, and sovereign God, in heaven and earth: for unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, appertaineth for evermore, song, and praise; hymn, and psalm; strength, and dominion; victory, power, and greatness; adoration, and glory; holiness, and majesty; blessings and thanksgivings from now and evermore. Blessed art thou, O LORD, God! the King, great with praises: the God of thanksgivings, and LORD of wonders: who chooseth *to be praised with songs of psalmody: and is the King who liveth eternally.*

ועתה O may the mighty power of the LORD be now magnified, as thou hast declared *in thy saying.* O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they *have been of old.*

* Psalm. xxxi. 1.

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

המלך

יושב על כסא רם ונשא

שוכן עד מרום וקדוש שמו : וכתוב רננו
צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה : בפי
י שרים תת ר ומם : ובדברי
צ דיקים תת ב רך : ובלשון
ח סידים תת ג דש : ובקרב
ק דושים תת ה לל :

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל דור ודור : שכן חובת
כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו : להודות
להלל לשבח לפאר לרום להדר לברך לעלה ולקלם
על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך
בשיחה :

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאח יי אלהינו ואלהי
אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז ומקשלה נצח
גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד עולם : ^{מן חור} ברוך אתה יי אל
מלך גדול בתשבחות : אל ההודאות : אדון הנפלאות :
הבוחר בשירי וזמרה : מלך אל חי העולמים :
ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר : זכר
רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה :

יתגדל

A PRAYER FOR THE READER.

me to be put to shame through me, nor I through them. May the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy presence, O LORD! *who art my Rock and Redeemer.* May it be acceptable in thy presence, O thou *who art* tremendous, to bestow on me this day, a sweet and agreeable voice; that it may not fail, nor want a clear utterance; but that my voice may be pure and powerful, as is said, And the voice of the trumpet waxed stronger. Amen. Selah.

ANOTHER PRAYER FOR THE READER ON THESE DAYS.

הנני O behold me, destitute of good works; trembling and terrified, in dread of thee who inhabitest the praises of Israel, standing in thy presence to supplicate thee, for thy people Israel, who have deputed me; and although I am not properly qualified for it, yet, do I beseech thee, O God of Abraham, Isaac, and Jacob, O LORD! O LORD, God! merciful and gracious; almighty God, terrible and tremendous, I beseech thee, to prosper my attempt, in thus standing *in thy presence*, to seek mercy for me, and for those who have sent me: and do not account them guilty for my sin, nor condemn them for mine iniquities, for I am a sinner and transgressor. O suffer them not to be confounded for my transgressions, nor be ashamed of me, nor may I be ashamed of them: but accept my prayer, as the prayer of a grave, venerable, and righteous person, whose voice is sweet, and acceptable to mankind. Rebuke Satan that he may not accuse us; and may our assembling be acceptable to thee, and in love cover all *our* transgressions; and turn all our fasting and afflictions, for us and all Israel, to joy and gladness, life and peace, that they may love truth and peace; and there may be no manner of impediment in my prayer.

יהי O may it be acceptable in thy presence, O LORD! the God of Abraham, Isaac, and Jacob; the great God, mighty and tremendous, the most high God, known by the appellation of I AM, THAT I AM, that all the angels who are appointed over prayer, may convey my prayer before the throne of thy glory, and exhibit it in thy presence, for the sake of all those who were righteous, pious, perfect, and upright: and for the sake of thy glorious, great, mighty and tremendous name; for thou hearest the prayer of thy people Israel in mercy. Blessed art thou, O LORD! who hearest prayer.

THE FOLLOWING VERSES SHOULD BE SAID BEFORE **המלך**.

ידעת O LORD! I know that thy judgements are just, and in faithfulness hast thou afflicted me.

הקשיבה Hearken unto me, and answer me: I mourn in my complaint, and cry aloud.

ונפשי And my soul shall rejoice in the LORD! it shall exult in his salvation.

הננות He who dispenseth salvation unto kings, who delivered his servant David from the destructive sword.

תפלה לשליח צבור

אבר דיא צווייטע טעג פון פסח אונז שבויעת אונז סוכות איז איין אידעל טאג איין ביינדרע קדושה • אונז וואש דא ווערט גבארן • אודר פון איינס בוים אב גשניטן • אודר אויף נקליבן • אודר נפאנגן • אן דעם ערשטן טאג איז מותר צו גברייכן אן דעם אנדרן טאג • אפילו דיא אין ארץ ישראל וואונדערליכע איצונג נישט מער מאכן אז איין טאג אין דיא שלש רגלים גלייך וויא אין דיא תורה שטייט • אבר ר"ה מאכן זיא צווייט טאג • אפילו ווייל דש ב"ה האט נאך גשטאנדן האבן דיא מיינשטי לייט צווייט טאג ר"ה גמאכט :

תפלה לשליח צבור

תפלה לשליח צבור בימים נוראים קודם שחרית וקודם מוסף וצריך לאומרה בכוונה וברתת ובחודה :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ע"י ההוא שמיר ונעלם

אל מלך נאמן שדי מלך עליך • מכל שועתי ברצון ובאמוץ הלב • כז"ו במוכס"ו כז"ו אחד אל חי ריין אמת שופט צדק רחום וחנון • רחם עלי ושמע תפילתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המסכימים עמי בתפילתי ותכלול תפילתי, עס תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו ישראל • ותחתור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה • ואל יבושו בי שולחי ולא אני בהם • יהיו לרצון אמרי פי והניחן לבי לפניך ה" צורי ונואלי אמן סלה : יהי רצון לפניך איום שתתן לי קול נעים וערב היום ואל יפסוק קולי ואל יחר נרוני ויהיה קולי נעים וחזק • כמו שנאמר ויהי קול השופר הולך וחזק • אמן סלה :

תפלה אחרת לשליח צבור בימים נוראים

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל לעמוד ולחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאיני כדאי והגון לכך • על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב • ה' ה' אל רחום וחנון אלהים • שדי • איום ונורא • היה נא מצליח דרכי אשר אנכי הולך לעמוד לבקש רחמים עלי ועל שולחי • ונא אל תפשיעם בחטאתי ואל תחייבם בעונותי • כי חוטא ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבושו בי ואל אבושה בהם וקבל תפילתי כתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה וזקנו מנוול וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות • ותבער בשטן לבל ישטיננו • ויהי נא רגלינו עליך אהבה • לכל פשעים תכסה באהבה • וכל צימותינו ועינויינו הפוך לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבו ואל יהי שום מכשול בתפילתי :

ויהי רצון מלפניך ה' אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב • האל הגדול הגבור והנורא אל עליון • אהיה אשר אהיה • שכל המלאכים שהם בעלי תפלות יביאו תפילתי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניך בעבור כל הצדיקים והחסידים החמימים והישרים • ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא • כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים • ברוך אתה ה' שומע תפלה :

קבלה מרביתו תס וצ"ל לומר ד' פסוקים אלו בראש השנה וביום כפור קודם שיאמר המלך וקודם הקדיש :

י	דעתי ה" כי צדק משפטך ואמונה עניתני
ה	קשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה
ו	נפשי תנל בה" רשע בישועתו
ה	נותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מהרב רעה

R U L E S

To be Observed on the New Year.

IT is proper that every one should be well instructed in the Prayers of these holy days; so as to be able to pray with intention; and not depend on the Reader, because he exempts such only as are sick, or totally ignorant. It must also be observed, that those who wish to be excused by the Reader; must take particular care to attend to him, and not miss one word of what he says; but this is almost impossible; because; some of the Poems are sung aloud in an audible voice by the Reader, and others said in a low voice, so as not to be heard by the congregation at large: I therefore hope that; this TRANSLATION, will for that reason; be highly acceptable, as it will enable the meanest capacity to understand clearly what they say. Note, The children ought to be fully instructed in the prayers they are to say, that they may not interrupt their parents, and draw off their attention by asking questions.

It is proper to give charity to the poor at all times; but more especially on the approach of this holy day, as we so earnestly beseech our heavenly Father to be merciful to us, when he judges us. It is also necessary to relieve the poor early, that they may have time to purchase what they want for the holy days:

If the feast happens on the Sabbath, they say *זו חמ"ך הקדוש* in *מגן אבות*, and at the conclusion of the Sabbath, *והודיענו* is said.

When they come out of the Synagogue, on the first night of the festival, they salute each other thus, "To a good year shall ye be inscribed:" to which they answer, "Thou also."

The festival of the NEW YEAR, though two days, is yet accounted as one; that is, in regard to the sanctity of the feast: so that what is gathered, or caught on the first day, is not to be made use of on the second, as is the case on the other festivals. The reason of keeping this and other festivals a day more than commanded in the Law, is fully shewn in Levi's Ceremonies of the Jews, page 21, &c. Which see.

A PRAYER for the READER, ON THE NEW YEAR, AND DAY OF ATONEMENT.

א O thou *who art* the almighty God, the faithful, and most high King, accept my prayer, which I offer with my whole heart, favourably, O thou who art the only living God, who art the true and just Judge, merciful and gracious. O have mercy upon me, and hear my prayer, which I offer this day; for me, and for my household, and for my congregation, who are in concord with me, in prayer: and include my prayer among the perfect and pure prayers offered by Israel; and bury it under thy glorious throne, as thou didst the prayer of Moses; and suffer not those who have deputed me

דיני ראש השנה

דער מהרי"ל האט גדרשנט דש איין אידר זאל מאכן דאז ער זאל רגיל זיין אין דעם מחזור פון ראש השנה. אונז זאל פר זיך זעלברט בכונה מתפלל זיין. אונז זאל זיך נישט אויף דעם חזן פר לאזן. דען רר חזן מאכט אנדרשט נישט יוצא זיין צייטן זעלכי לייט דיא נאר ניקש פר שטיין אודר קראנקי לייט דיא קיין תפלה קענן טון. אונז ווען איינר זעלט מיינן ער וויל זיך מכוון זיין אונז וויל דעם חזן רעכט צו הערין דש קען אין דיא צייטן נישט נשעהן. ווייל מן זער מאריך איז אין דיא פיוטים. אונז ווערט אופט אזוי לאנג מפסיק זיין דש ער נישט ווערט ווישן וואו דער שליח צבור האלט. צייטן ווען ער זיך מכוון איז אויף איטליכש ווארט ביזונדער רען קען ער יוצא זיין מיט דעם שליח צבור. אויך זאל איין אידר לערנן אן זיין קינדער פר ראש השנה אללי ברכות אונז תפלות דש זיא זאלן נאכץ רגיל דרינן זיין. כדי ער זאל נישט בידארפן מפסיק צו זיין אן ראש השנה צווישן גאל ישראל אונז שמונה עשרה אום אן זיין קינדער ערשט צו ווייזן וואש דא זאלן זאגן:

דער מנהג איז צו גיין אויף דש בית עולם אויף דיא קברי צדיקים. איין אידר זאל צדקה געבן אן ערב ראש השנה אונז זאל עש מיט גאנצן הערצן געבן. אונז זאל דיא צדקה דש מארגנט געבן. דא מיט דש זיא זיך זאלן וואש קענן קויפן אויף יום טוב. אונז ווען איין עני נוואנט איז פיל שפייז צו האבן אן זיין טיש. אזוי מוז מן אים דר צו העלפן. דו ער זאל קענן האבן אלש וויא ער נוואנט איז:

אין מן אבות זאגט מן המלך הקדוש שאין כנוהו. ווען ראש השנה אן מוצאי שבת איז זאגט מן ותודיענו. מן זאגט נישט ובראשי חדשיכם אונז אויך נישט והשיאנו:

אז מן אויז דיא שול נישט דיא ערשטי נאכט ראש השנה זאל איינר צו דעם אנדרן זאגן תכתב ותחתם לשנה טובה. אונז דיא ווייבר זאגן דר בורא זאל אייך גוזן אונז חתומן לשנה טובה. ווען איינר האט נייאן אונז אלטן וויין זאל ער קידוש מאכן איבר דען אלטן. אונז אן דיא אנדרי נאכט ווען ער זאגט שהחיינו זאל ער זעהן אויף דען נייאן וויין אונז זאל זיין כוונה דרויף האבן דען איז ער יוצא. אזוי אויך דר דין ווען ער נייא פירות האט זאל ער זיא פר זיך ליין ווען ער קידוש מאכט. אונז ווען ער שהחיינו זאגט זאל ער זיין כוונה דרויף האבן דען בידארפט ער איבר דיא פירות קיין שהחיינו צו מאכן. אונז ווען ער שוין קיין נייא פירי האט מוז ער דאך שהחיינו מאכן דיא אנדרי נאכט. גלייך וויא מן אויך אן יום כפור זאגט שהחיינו ווען מן שוין קיין כוס דר בייא האט. דר טעם איז ווארום דש מן מוז איבר דען שופר ווירר שהחיינו מאכן ווען ער עש שוין גזאגט האט אין קידוש. דען קידוש איז מדרבנן אונז שופר איז מן התורה. דרום איז ער נישט יוצא מיט דעם שהחיינו וואש ער האט אין קידוש גזאגט. דער מנהג איז דש מן דיא נאכט פון ראש השנה זיס עפפיל מיט האניק זאל עסין. אונז דער מהרי"ל האט נור אליין ברכה גמאכט איבר רען אפפיל אבר נישט איבר דען האניק. אונז מן עסט דרום זיס זאכן דש הי"ש. זאל איבר אונש גוזן זיין איין גוט זיס יאר. אונז מן פלעגט דיי ווערטער צו זאגן. תתהדר עלינו שנה טובה ומתוקה. עש איז איין מצוה צו עשו אן דיא נאכט פון ראש השנה איין קאפף פון איין ווירר צו איין גדעכטניס אן דיא עקירה פון יצחק דש מן האט אן זיין שטאט איין ווירר מקריב גווען. אן שבת זאגט מן אין קידוש ויכולו אונז בורא פרי הגפן אשר בחר בנו אונז מן זכרון תרועה מקרא קודש אונז לאזט אויז מקדש השבת וישראל ויום הזכרון. אין בעשנן זאגט מן יעלה ויבא:

דיא צווייא טעג פון ר"ה דיא ווערן פר איין קדושה אונז אז איין טאג גרעכנט. דריט עש זיין וואש דא ווערט גבארן. אודר אב גענישן. אודר נקליבן. אודר גיפאנגן. אן ערשטן טאג איז אסיר צו גברויכן אן דעם אנדרן טאג:

תקבל May our prayers be accepted with mercy and kindness.

תתקבל May the prayers and supplications of the whole house of Israel, be accepted in the presence of their Father, who is in heaven; and say ye, Amen.

יהי שם Blessed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore.

יהא שלמא May the fulness of peace from heaven, *with* life, be *granted* unto us, and all Israel; and say ye, Amen.

עזרי My help *is* from the LORD, who made heaven and earth.

עושה שלום May he who maketh peace in his high heavens, bestow peace on us, and all Israel; and say ye, Amen.

חַמְלַת שְׁחִירָה

40

תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תַּפְלִיתִי :

אֲתִקְבַּל צְלוֹתָהוֹן וּבַעֲוֹתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם

אֲבוֹהוֹן דִּי בִשְׁמִיָּא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל

יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲזְרֵי מַעַם יי עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ •

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל • וְאָמְרוּ אָמֵן :

and there is none besides him : as it is written in the law*,
 Know therefore this day, and reflect in thine heart, that the
 LORD he is God, in heaven above, and on the earth beneath :
there is none else.

על כִּנְקוּתָהּ לֵךְ We therefore hope in thee, O LORD, our
 God ! speedily to behold thy glorious power, remove the abo-
 minations out of the earth, cause all the idols to be utterly
 destroyed, and establish the universe under the sole dominion
 of the Almighty ; so that all flesh† may invoke thy Name :
 all the wicked of the earth turn unto thee ; and all the inha-
 bitants of the world, together know and acknowledge, that
 unto thee, every knee must bow, and every tongue swear‡,
 Before thee, O LORD, our God ! shall they kneel and fall
 prostrate ; they shall ascribe honour to thy glorious name ; and
 all of them shall willingly submit to the power of thy dominion.
 Deign thou therefore, to reign over them speedily, for ever and
 ever ; for the kingdom is thine, and thou shalt eternally reign
 in glory, as it is written in thy law, The LORD shall reign
 for ever and ever.

ועתה O may the mighty power of the LORD be now mag-
 nified, as thou hast declared *in thy saying.* O LORD ! re-
 member thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they
have been of old.

יִתְגַּדֵּל May his great name be exalted, and sanctified
 throughout the world, which he hath created according to his
 will. May he establish his kingdom in your life time, and in
 your days, and in the life time of the whole house of Israel :
 speedily, and in a short time ; and say ye, Amen.

אמן Amen. May his great name be blessed, and glorified
 for ever and ever. His name and memorial shall also be ex-
 alted for ever and ever.

יִתְבָּרַךְ May his hallowed name be praised, glorified, exalted,
 magnified, honoured, and most excellently adored : blessed is
 he, far exceeding all blessings, hymns, praises, and beatitudes,
 that are repeated throughout the world ; and say ye, Amen.

* Deut. iv. 39.

† Heb. The children of all flesh : meaning all mankind.

‡ They will not act as they did heretofore. Alluding to Amos,
 viii. 14. Who swear by the sin of Samaria, &c.

זולתו • כְּפָדוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעֵתָ הַיּוֹם וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל
לִבְבְּךָ • כִּי יִהְיֶה הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד •

עַל בֶּן נִמְרוֹד דָּה יִי אֱלֹהֵינוּ • לִרְאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֲרָתָהּ
עֲזֹרָה • לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ • וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת
יִבְרָחוּ לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי • וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְשִׁמָּה • לְהַפְנוּת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ • יִפִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל
יֹשְׁבֵי תֵּבֶל • כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ • תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן
לִפְנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפּוּלוּ • וְלִכְבוֹד שְׁמָךְ יִקְרִי יִתְנוּ
וַיִּקְבְּלוּ כָּל־סֵאת עוֹל מַלְכוּתֶךָ • וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה
לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא • וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
בְּכָבוֹד • כְּפָדוֹב בְּתוֹרָתֶךָ • יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד •

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַח אֲדָנִי פֶּאֶשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר • זָכָר
רַחֲמֶיךָ יִי וְחֲסְדֶיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה •

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא • בְּעֶלְמָא דִּבְרָא כְּרַעוּתִיָּה •
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיָּה • בְּחַיִּיכוֹ וּבְיוֹמֵיכוֹ • וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל • בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
אָמֵן •

אָמֵן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלָמֵיָּה
יִתְבָּרַךְ • שְׁמוֹ וַיִּתְעַלָּה זָכָרוֹ לְעַד וּלְנִצָּח נְצָחִים •
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא •
לְעֵילָא מְבַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא • תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא • דְּאִמְרוּ בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן •

תקבל

וְהָיוּ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. The following is the song which the Levites used to say daily in the temple. On the first day of the week they said, "The earth and the fulness thereof, are the LORD's: the world, and they that dwell therein." On the second they said, "Great is the LORD, and exceedingly praised in the city of our God, in the mountain of his holiness." On the third they said, "God standeth in the congregation of the mighty: he judgeth among the judges." On the fourth they said, "O LORD God! to whom vengeance belongeth, O God! to whom vengeance belongeth, shine forth." On the fifth they said, "Sing aloud unto the God of our strength; and shout unto the God of Jacob." On the sixth they said, "The LORD reigneth, clothed with majesty; with strength hath the LORD clothed and girt himself: he hath also fixed the unalterable order of the universe." On the Sabbath they said, "A Psalm or Song for the Sabbath day." A Psalm or Song for futurity: for the day that is wholly Sabbatical, and a life of everlasting rest.

אָמֵר רַבִּי אֵלִיעֶזֶר אֶחָד רַבִּי חַנִּינָא אָמֵר. Rabbi Eliezer and Rabbi Chanina say, that the wise men promote peace in the world: as it is said *, "And all thy children shall be taught of the LORD: and great shall be the peace of thy children." Read not בְּנֵיךָ thy children: but בְּנֵיךָ thy builders (xxxiii). May there be peace within thy wall, and prosperity† within thy palaces. For the sake of my brethren and friends, I will now say, Peace be within thee. For the sake of the house of the LORD, our God, will I seek thy good. The LORD will give strength unto his people: the LORD will bless his people with peace.

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח. It is peculiarly our duty to praise the LORD of all; to ascribe greatness to him who formed the world in the beginning; since he hath not made us like the nations of the different countries, nor placed us like the families of the earth; neither hath he appointed our portion like theirs, nor our lot like their multitude.—But we prostrate ourselves before the supreme King of kings! the Holy and Blessed One; he who stretched out the heavens, and laid the foundations of the earth: the residence of whose glory, is in the heavens above, and the Divine Majesty of his power in the highest heavens. HE is our God, and there is no other. Our King is TRUTH,

* Isai. liv. 13.

† Or, Tranquillity.

השיתן ושתלונם היו אומרים בבית המקדש : ביום
הראשון היו אומרים : לני תאריך וקלואח תבל
ושבי ברה : בשני היו אומרים : גדול ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו : בשלישי היו אומרים : אלהים
נאב בעדית אל : בקרב אלהים ושפט : ברביעי היו
אומרים : אל נקמורת יי : אל נקמות דופיע : בחמישי
היו אומרים : הרנינו לאלהים ענו : הריעו לאלהי
יעקב : בששי היו אומרים : יי מלך : נאות לבש לבש
ייעזר התאזר אף תפון תבל כל תמוט : בשבת חנו
אומרים : מזמור שיר ליום השבת : מזמור שיר לעתיד
לבא : ליום שכלו שבת ומנוחה : לחיי העולמים :

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים
מרבין שלום בעולם : שנאמר וכל בניך למוחי
יי ורב שלום בניך : אל תקרי בניך אלא פניך : שלום
רב לאהבי תורתה : ואין למו מבשול : יהי שלום
בחיילך : שלום בארמנותיך : למען אחי ורעי : אדברה
בא שלום בך : למען בית יי אלהינו : אבקשה טוב לך :
יי עז לעמו יתן : יי יברך את עמו בשלום :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת נדלה ליצר בראשית
שלא עשנו כגוי הארצות : ולא שמנו כמשפחות
האדמה : שלא שם חלקנו כחם : ונורלנו בכל המונם :
ואנחנו פורעים ומשתחיים ומודים לפני מלך מלכי
המלכים תקדוש ברוך הוא : שהוא נוטה שמים : ויוסר
ארץ : ומושב יקרו בשמים ממעל : ושכינת עזו בנבטי
סרומים : הוא אליהנו אין עוד אחר : אמת מלכנו : אפס

זולתו

and all manner of disease; and grant them to see the coming of the Messiah, and to bring their offering to the building of the holy temple, speedily in our days, suddenly, and in a short time; and may he send a blessing and prosperity in all the works of their hands, with all their brethren of Israel, and let us say, Amen.

אין כאלו *There is none like our God: there is none like our LORD: there is none like our King: there is none like our Saviour. Who is like our God? Who is like our LORD? Who is like our King? Who is like our Saviour? We will give thanks unto our God: we will give thanks unto our LORD: we will give thanks unto our King: we will give thanks unto our Saviour. Blessed be our God: blessed be our LORD: blessed be our King: blessed be our Saviour. Thou art our God! Thou art our LORD! Thou art our King! Thou art our Saviour! Thou art he before whom our ancestors burnt incense.*

בטמם הקטורת The mixture of the perfume of incense, was composed of BALM, ONYCHA*, GALBANUM, FRANKINCENSE, of each an equal weight, viz. seventy maneh†; MYRRH, CASSIA, SPIKENARD; and SAFFRON, of each an equal weight, sixteen maneh; COSTUS, twelve manehs; the RIND of an odoriferous tree ‡, three manehs; CINNAMON, nine manehs; SOAP of CARFINA, nine kabs §: WINE of CAPERS, (or Kaphreeleen) three seahs ||, and three kabs; and if caper wine could not be had, strong white wine was substituted for it: SALT of SODOM, the fourth part of a kab; and of an herb called maegleah ashan. (xxx), a small quantity. Rabbi Nathan saith, also a small quantity of the AMBER of Jordan (xxx1). If honey was mixed with it, it was profane: and if it was deficient in any one of its ingredients, he was accounted worthy of death. Rabban Simeon, the son of Gamliel, saith, that the balm issues from an incision in the tree called *Balsamum*. The soap of Carfina was to refine ¶ the onycha, (or cloves) that it might have a handsome appearance: the wine of capers was brought to soak the cloves (or onycha) therein, that it might become hard (xxx11): and though mea saglayeem † was proper for the purpose, yet, was it not used, because it was not decent to bring it into the temple.

* Or, Cloves.

† A maneh contained 100 shekels.

‡ At present unknown to us.

§ A kab contained the sixth part of a seah.

|| A seah contained about two gallons, one pint, and one solid iuch of corn measure.

¶ Or, Bruise.

† Urine.

תפלת שחרית

צָרָה וְצוּקָה וּמָכַל מַחֲלָה וַיִּזְכְּרוּ לְבִיאַת מְשִׁיחֵנוּ וּלְהַבִּיאַ
נִדְבָתוֹ לְבָנֵינוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּעֲנָלָא וּבְזִמְנָא
קָרִיב • וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל
יִשְׂרָאֵל אֲחִיו וְנֹאמַר אָמֵן :

אֵין בָּאלֹהֵינוּ • אֵין בָּאדֹנֵינוּ • אֵין בְּמַלְכֵנוּ • אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
מִי בָאלֹהֵינוּ • מִי בָאדֹנֵינוּ • מִי בְּמַלְכֵנוּ • מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ :
נֹדָה לָאלֹהֵינוּ • נֹדָה לָאדֹנֵינוּ • נֹדָה לְמַלְכֵנוּ • נֹדָה
לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • בְּרוּךְ אֲדֹנֵינוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ •
בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ • אַתָּה הוּא אֲדֹנֵינוּ •
אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ • אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא
שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ • אַתָּה קְטוֹרֶת הַסָּמִים :

פָּטוּם הַקְטוֹרֶת • הַצָּרִי • וְהַצְפוּרִי • הַחֲלֻבָנָה • וְהַלְבוּנָה •
מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה : מוֹרוֹקְצִיעָה • שְׂבוּלַת
גִּרְדִּי • וּבִרְכּוּם • מִשְׁקַל שְׁשָׁל עֶשְׂרֵה שְׁשָׁל עֶשְׂרֵה מָנָה :
הַקּוֹשֵׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרִי • וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה • וְקִנְמוֹן תְּשַׁעֲהָ •
בוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה תְּשַׁעֲהָ קִבִּיז : יִיזוּ קְפָרִיסִין • סָאִין תִּלְתָּא •
וְקִבִּיז תִּלְתָּא • וְאִם אֵין לוֹ יִיזוּ קְפָרִיסִין • מִבִּיא חֲמַר חוֹרֵדִין
עֲתִיק • מִלַּח סְרוּמִית רוּבַע הַקֵּב • מַעֲלָה עֶשְׂרֵן כָּל שְׁהוּא :
רְבִי גִתָּן אוֹמֵר • אַף בִּפְתִּי הִירְדָן כָּל שְׁהוּא • וְאִם גִּתָּן בַּח
רְבִישׁ • פִּסְלָה : וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמָנִיהָ • חֲזִיב מִיתָה :
רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר • הַצָּרִי • אֵינוֹ אֶלָּא שְׁרָף •
חֲנוּטָף מַעֲצֵי הַקֶּטֶף : בוֹרִית כְּרִשְׁיָנָה שְׁשָׁפִין בַּח אֶרֶץ
הַצְּפוּרִי • כִּדִּי שְׁתֵּהא נָאָה : יִיזוּ קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת
הַצְּפוּרִי • מִפְּנֵי שְׁתֵּהא עֲזָה : וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ • אֶלָּא
שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בַּעֲזָרָה • מִפְּנֵי הַקְּבוֹד :

הַשִּׁיר

Synagogues for prayer, as also those who enter therein to pray; those who give lights to enlighten it, wine for the Kiddush and Haddalah, bread to wayfaring men, and charity to the poor: and all those who faithfully discharge the trust reposed in them by their congregation. May the holy blessed God pay them their reward, remove all sickness from them, heal their bodies, pardon their sins, and send a blessing and prosperity in all the work of their hands, with all their brethren of Israel, and let us say, Amen.

A PRAYER FOR THE KING, AND ROYAL FAMILY.

הנותן תשועה למלכים He who dispenseth salvation unto kings, and dominion unto princes; whose kingdom is an everlasting kingdom; who delivered his servant David from the destructive sword; who maketh a way in the sea, and a path through the mighty waters: May he bless, preserve, guard, assist, exalt, and highly aggrandize, our most gracious Sovereign Lord, King GEORGE the Third, our most amiable Queen CHARLOTTE, his Royal Highness GEORGE, Prince of Wales, and all the ROYAL FAMILY. May the Supreme King of kings, through his infinite mercy preserve them, and grant them life, and deliver them from all manner of trouble and danger. May the supreme King of kings, exalt, and highly aggrandize him, and grant him long and prosperously to reign. May the Supreme King of kings, through his infinite mercy, inspire him, and all his counsellors, and nobles, with benevolence towards us, and all Israel. In his days and in ours, may Judah be saved, and Israel dwell in safety; and may the Redeemer come unto Zion, which God in his infinite mercy grant, and let us say, Amen.

מי שביד May he who blessed our ancestors, Abraham, Isaac, and Jacob; Moses, and Aaron; David, and Solomon; bless all this holy congregation, with all the holy congregations, both in the cities and suburbs, they, their wives, sons, and daughters. and all belonging to them; and all those (either man or woman) who freely offer towards the support of those who study the law, and the poor of the holy city of Jerusalem; in reward of this, may the holy blessed God, render them worthy of seeing it rebuilt, and rejoicing in its establishment: may he guard and deliver them from all trouble and sorrow,

תפלת שחרית

שְׁמִיחִים בְּתִי כְּנִסְיוֹת לַתַּפִּלָּה • וְמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם
לְהַתְפַּלֵּל • וְמִי שֶׁנִּתְּנִים נֶגֶד לַמַּאֲזָר • וַיֵּזֶן לְקֹדֶשׁ
וּלְהַבְדִּילָהּ • וּפֶת לְאוֹרְחִים • וְצִדְקָה לְעֲנִיִּים • וְכָל מִי
שֶׁעוֹסְקִים בְּצִרְכֵי צְבוּרָם בְּאַמוּנָה • הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא •
יִשְׁלַם שְׂכָרָם • וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל כִּתְלָה • וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפֶם •
וְיִסְלַח לְכָל עוֹנֶם • וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם • עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִיהֶם • וְנֹאמַר אָמֵן :

הַנוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים • וּמִמְשָׁלָה לְנִסִּיכִים • מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב
רָעָה • הַנוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבַמִּים עֲזִים נְתִיבָה • הוּא יְבָרֵךְ
וְיִשְׁמֹר וְיִנְצֹר וְיַעְזֹר וְיִרְוּמֶם וְיַגְדֵּל וְיַנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת
אֲדוֹנֵינוּ ^{פְּלוֹנֵי} יְרוֹם הוֹדוֹ • מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
יְחַיֶּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ מִכָּל צָרָה וְיַגּוֹן וְיַנְזִק וְיַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עִמּוֹ
תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׁוֹנְאָיו לַפָּנִיּוֹ וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְגֹּה יַצִּילֵהוּ •
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בָּלְבוֹ וּבִלְב כָּל יוֹעֲצָיו
וְשָׂרָיו רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל •
בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תּוֹשַׁע יְהוּדָה • וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבֶטַח וּבָא
לְצִיּוֹן גּוֹאֵל • וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שֶׁבִּירַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִשֵּׁה וְאַהֲרֹן
דָּוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקּוֹדֶשׁ הַזֶּה
עִם כָּל קְהָלוֹת הַקּוֹדֶשׁ וְיִשׁוּבִים וּסְבִיבוֹת שֶׁל כָּל עִיר
וְעִיר הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם כָּל
מִי שֶׁיִּתֵּן נְדָבַת לְבוֹ הֵן אִישׁ הֵן אִשָּׁה לְלוּמְדֵי תוֹרָה וְלַעֲנִי
יְרוּשָׁלַם עִיר הַקּוֹדֶשׁ בְּשֹׁכֶר זֶה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכֶּהוּ
לְרֵאוֹת בְּבִגְיָנָה וּלְשִׁמּוֹחַ בְּתַקּוּנָה וְיִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל

צָרָה

ye not my Law. It is a tree of life to those who lay hold of it; and the supporters thereof *are* happy. Its ways are pleasantness, and all its paths *are* peace.

ON THE SABBATH, THE FOLLOWING IS SAID.

יְקוֹם פִּירְקוֹ O may redemption proceed from heaven, *attended* with grace, kindness, and mercy, long life, affluence, heavenly assistance, bodily health, and exalted illumination; living and healthful children, a race that shall not cease nor relax from the words of the law, to the teachers and Rabbins of the holy society which are in the land of Israel, and the land of Babylón, the principal orators, the chiefs of the captivity, the heads of the colleges, the judges of the gates*, their disciples, and the disciples of their disciples, and all who are employed in the study of the law: May the Sovereign of the universe, bless them, preserve their life, increase their days, and prolong their years. O may he redeem and deliver them from all trouble and evil occurrences; may the LORD of heaven be their support at all times and seasons, and let us say, Amen.

יְקוֹם פִּירְקוֹ O may redemption proceed from heaven, *attended* with grace, kindness, and mercy, long life, affluence, heavenly assistance, bodily health, and exalted illumination; living and healthful children, a race that shall not cease nor relax from the words of the law, to all this holy congregation, both the higher and lower orders, women and children: May the Sovereign of the universe bless you, preserve your life, increase your days, and prolong your years. O may he redeem and deliver you from all trouble and evil occurrences; may the LORD of heaven be your support at all times and seasons, and let us say, Amen.

מִי שְׁבִירָךְ May he who blessed our ancestors, Abraham, Isaac, and Jacob, bless this holy congregation, with all other holy congregations; they, their wives, sons, and daughters, and all who belong to them: those who unite in support of the

* Because used to sit in the gates. See Deut. xvi. 18. and Ruth, iv. 1.

תפלת שחרית

עין חיים היא למחזיקים בה • ותומכיה מאשר : דרכיה
דרכי נועם • וכל נתיבותיה שלום :

יקום פורקן מן שמיא • הנא וחסדא ורחמי • וחיי אריכי •
ומזוני רווחי • וסיעתא דשמיא • ובריות גופא •
ונהורא מעליא • זרעא חיא וקמא • זרעא די לא יפסוק •
ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא • למרנן ורננן חבורתא
קדישתא די בארעא דישראל • ודי בבבל • לרישי כלי
ולרישי גלותא • ולרישי מתיבתא • ולדיני דבבא : לכל
תלמידהון • ולכל תלמידי תלמידהון • ולכל מאן
דעסקין באורייתא : מלכא דעלמא יברך יתהון • יפיש
חיהון • ויסגי יומיהון • ויתן ארכא לשניהון • ויתפרקון
וישתזבון מכל עקא • ומכל מרעין בישין • מרז די בשמיא
יהא בסעדהון • כל זמן ועדן • ונאמר אמן :

יקום פורקן מן שמיא • הנא וחסדא ורחמי • וחיי אריכי •
ומזוני רווחי • וסיעתא דשמיא • ובריות גופא •
ונהורא מעליא : זרעא חיא וקמא • זרעא די לא יפסוק •
ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא : לכל קהלא קדישא
הדין • רברביא עם זעריא • טפלא ונשיא : מלכא דעלמא
יברך יתכון • יפיש חייכון • ויסגי יומיכון • ויתן ארכא
לשניכון • ויתפרקון ושתזבון מכל עקא • ומכל מרעין
בישין • מרז די בשמיא יהא בסעדהון • כל זמן ועדן •
ונאמר אמן :

מי שפירד אבותינו אברהם יצחק ויעקב • הוא יברך
את כל הקהל הקדוש הזה • עם כל קהלות הקדוש •
הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם • ומי
שמיחדים

ON THE FESTIVALS, THE FOLLOWING IS SAID.

לְדֹד מִזְמֹר A PSALM OF DAVID. The earth and the fulness thereof, are the LORD's: the world, and they that dwell therein. For he hath founded it upon the seas, and established it upon the floods. Who shall ascend the hill of the LORD? And who shall stand in his holy place? He who hath clean hands*, and a pure heart: who hath not lift up his soul unto vanity, nor sworn deceitfully. He shall receive a blessing from the LORD, and righteousness from the God of his salvation. This is the generation who seek him, who seek thy face, O Jacob †. Selah. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in. Who is this King of Glory? The LORD, strong and powerful, the LORD mighty in battle. Make lofty your heights, O ye gates! and fly back ye everlasting doors, for the King of Glory enters in: Who is this King of Glory? The LORD of hosts, he is the King of Glory. Selah.

IF ON THE SABBATH, SAY.

לְדֹד מִזְמֹר A PSALM OF DAVID. Ascribe unto the LORD, O ye sons of the mighty, ascribe glory and might unto the LORD. Ascribe unto the LORD, the glory due to his name: worship the LORD in the glorious sanctuary. The voice of the LORD is upon the waters: the God of glory thundereth, the LORD is upon many waters. The voice of the LORD is powerful; the voice of the LORD is full of majesty. The voice of the LORD breaketh in pieces the cedars; yea, the LORD breaketh the cedars of Lebanon. He also maketh them skip like a calf: *the mountains of Lebanon* and Shiryon, like the young unicorns. The voice of the LORD cleaveth the flames of fire. The voice of the LORD shaketh the wilderness; the LORD shaketh the wilderness of Kadesh. The voice of the LORD causeth the hinds to calve, and maketh bare the forests; and in his temple all speak of his glory. The LORD sitteth on the flood: yea, the LORD sitteth King for ever. The LORD will give strength unto his people: the LORD will bless his people with peace.

AS THE LAW IS PUT INTO THE ARK, SAY.

וּבִנְחָה יֵאמֶר And when *the ark* rested, he said, Restore tranquillity to the many thousands of Israel. Ascend O LORD! unto thy resting place; thou, and the ark of thy strength. Let thy Priests be clothed with righteousness, and thy saints shout for joy. For thy servant David's sake, turn not away the face of thine anointed. For I have given you good doctrine; forsake

* Heb. The clean of hands. † Properly, the seed of Jacob, are those who seek the name of the LORD.

תפלת שחרית

אן י"ט זאנט מן לדור מימור :

לדור מזמור ל"י הארץ ומלואה תבל וישבי בה : כי
הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה
בהר יי ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה
מאת יי וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו מבקשי
פניו יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי
עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יי עוז
וגבור יי גבור מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו
פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד
יי עבאות הוא מלך הכבוד סלה :

אן שבת זאנט מן מזמור לדור :

מזמור לדור הבו ל"י בני אלים הבו ל"י כבוד ועז :
הבו ל"י כבוד שמו השתחוו ל"י בהדרת קדש :
קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים :
קול יי בפתי קול יי בהדר : קול יי שבר ארזים וישבר
יי את ארזי הלבנון : וירקידם כמו ענף לבנון ושריון
כמו בן ראמים : קול יי חצב להבות אש : קול יי יחיל
מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחלל אילות ויחשף
יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד : יי למבול ישב וישב
יי מלך לעולם : יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :

ווען מן דיא ספר תורה איין הייבט זאנט מן דאש :

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : קומה
יי למנוחתך • אתה וארון עזך : כהניך ילבשו
צדק וחסידה ירגנו : בעבור דוד עבדך • אל תשב פני
משיחה : כי לקח טוב נתת לכם תורתך אל תעזבו :

fruitless: for thou, O God! *art* a faithful King. Blessed art thou, O LORD! the God who is faithful in all his words.

רחם על ציון O have compassion upon Zion, for it is the dwelling of our life; and speedily in our days, save the afflicted in spirit. Blessed art thou, O LORD! who wilt cause Zion to rejoice in her children.

שמחנו "אלהינו O LORD, our God! cause us to rejoice in thy servant Elijah, the prophet, and in the kingdom of the house of David, thine anointed. May he come speedily, and gladden our hearts. Suffer no stranger to sit on his throne, nor any other to inherit his glory: for by thy Holy Name, hast thou sworn unto him, that his lamp should never be extinguished. Blessed art thou, O LORD! the shield of David.

ON THE SABBATH, THE FOLLOWING IS SAID.

על התורה For the sake of the law, the sacrifices, the prophets, the Sabbath day, which thou hast given unto us, O LORD, our God! for *a day* of sanctification and rest, *and* honour and glory. *And* for all which, O LORD, our God! we thank and praise thee, blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually, for evermore. Blessed art thou, O LORD! who sanctifieth the Sabbath.

על התורה For the sake of the law, the sacrifices, the prophets, [*On the Sabbath, say, and the Sabbath day, and*] this day of memorial, which thou hast given unto us, O LORD, our God! for *a day* of sanctification and rest, *and* honour and glory. *And* for all which, O LORD, our God! we thank and praise thee, blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually, and for evermore: for thy word, O our King! is true, and permanent for ever. Blessed art thou, O LORD! King of the whole earth, who sanctifieth [*On the Sabbath, say, the Sabbath, and*] Israel, and the day of memorial.

ON THE RETURN OF THE LAW TO THE ARK, THE
READER SAYS.

יהללו Let them praise the name of the LORD: for his name alone is exalted.

WHILE THE READER SAYS יהללו, THE CONGREGATION
SAYS.

יהללו His glory is above the earth and the heavens; He will also exalt the horn of his people, the praise of all saints; *even* of the children of Israel, a people near unto him. Hallelujah.

* Heb. Empty.

תפלות שחרית

מִדְבָּרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יָשׁוּב רִיקָם • כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
 אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יי • הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו :
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ • וְלַעֲלוּבַת נַפֶּשׁ תּוֹשִׁיעַ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בָּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָה :
 שְׂמַחֲנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ • וּבְמַלְכוּת
 בֵּית דָּוִד מְשִׁיחְךָ • בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגִּיל לִבְנוּ • עַל
 כְּסֹאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר • וְלֹא יִנָּחֲלוּ עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ •
 כִּי בִשְׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ • שֶׁלֹּא תִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם
 וָעַד • בָּרוּךְ אַתָּה יי • מֶגֶן דָּוִד :

בשבת על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום
 השבת הזה • שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשֶׁה
 וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת : עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ • וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ • יְתַבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד • בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
 הזה ועל יום הַזְכָּרוֹן הַזֶּה • שְׁנַתָּה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשֶׁה
 וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתַפְאֶרֶת : עַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים לָךְ • וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ • יְתַבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד • וּדְבָרְךָ אֵמֶת וְקִיָּם לְעַד • בָּרוּךְ אַתָּה
 יי • מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן :

אז מן רש ספר וויל אין היכל שטעלן זאנט דער חזן ראש :

יִהְיֶה לָנוּ אֵת שֵׁם יי כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ :

וויל דער חזן זאנט ייהללו זאנט ראש קהל הדוד :

הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו •
 לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבּוֹ הִלְלוּ יְהוָה :

THOSE WHO ARE CALLED TO THE LAW, SAY THE FOLLOWING BENEDICTION, BEFORE THE READER BEGINS TO READ:

ברוך Bless ye the LORD, who is ever blessed.

CONGREGATION ANSWERS.

ברוך Blessed be the LORD, who is blessed for ever, and evermore.

THE PERSON CALLED SAYS.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath given us the law of truth, and planted eternal life within us. Blessed art thou, O LORD, who hath given the law.

WHEN THE LAW IS ELEVATED, THE CONGREGATION SAYS.

וזאת התורה And this is the Law which Moses set before the children of Israel, by the command of the LORD, by the hand of Moses. It is a tree of life to those that lay hold on it; and the supporters thereof *are* happy. Its ways are ways of pleasantness, and all its paths *are* peace. Length of days is in its right hand, and in its left *are* riches and honour. The LORD was pleased for his righteousness sake, to magnify the law, and adorn it.

HE THAT READS THE PORTION FROM THE PROPHETS CALLED HAPHTORAH (XXIX), SAYS THE FOLLOWING BEFORE HE BEGINS,

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath chosen good prophets and delighted in their words, which were delivered in truth. Blessed art thou, O LORD! who hath chosen the law, his servant Moses, his people Israel, and the true and righteous * prophets.

AFTER THE PORTION, HE SAYS THE FOLLOWING.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe; Protector of all the worlds, who *is* righteous in all generations: the faithful God, who promiseth and performeth: speaketh and accomplisheth: for all his words *are* true and just. Faithful art thou, O LORD, our God! and thy words *are* faithful; for not one of thy words shall return back

* Heb. Prophets of truth and righteousness.

fruit-

תפלת שחרית

דער דא אויף גירושן ווערט זאגט דש אז ער פאר דיא ספר תורה קומט :

ברכו את יי המבורך :

ברוך יי המבורך לעולם ועד :

והקהל ענין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . אשר בחר בנו
מכל העמים . ונתן לנו את תורתו . ברוך אתה
יי נותן התורה :

ווען מן אויף ציליאנט האט זאגט ער דיא ברכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . אשר נתן לנו
תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו . ברוך אתה
יי נותן התורה :

ווען מן דיא ספר תורה אויף היבט זאגט מן דש :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי
יי ביד משה : עץ חיים היא למחזיקים בה :
ותומכיה מאשר : דרכיה דרכי נועם . וכל גתיבותיה
שלום : אורך ימים בימינה . ובשמאלה עושר וכבוד :
יי חפץ למען צדקו . יגדיל תורה ויאדיר :

דיא ברכה זאגט דער מפטיר פאר דער הפטרה בנינון הפטרה .

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . אשר בחר בנביאים
טובים . ורצה בדבריהם הנאמרים באמת . ברוך
אתה יי . הבוחר בתורה ובמשה עבדו וב'ישראל עמו .
ובנביאי האמת והצדק :

נאך דער הפטרה זאגט דער מפטיר דיא ברכות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם . צור כל העולמים .
צדיק בכל הדורות . והאל הנאמן . הואמר
והעושה . המדבר והמקיים . שכל דבריו אמת וצדק :
נאמן אתה הוא יי אלהינו . ונאמנים דבריך . ודבר אחר
מדברך

our God, and worship at his holy mount, for the LORD our God is holy.

עַל הַכֹּל For all which, the name of the Supreme King of kings, the holy and blessed God, shall be extolled, hallowed, praised, glorified, magnified, and exalted in the worlds that he hath created, *even* this world, and the future one, according to his will, the desire of those who fear him, and the desire of all the house of Israel. He hath formed the worlds, *and is the* LORD of all creatures, and the God of all souls: who sitteth in the wide extended heavens, and dwelleth in the ancient heaven of heavens: his holiness is above the living creatures, and his holiness is above the throne of glory. Thus, therefore will we sanctify thy name amongst us, O LORD our God! in the sight of all the living, and sing a new song in his presence, as it is written*, Sing unto God, sing praises to his name; extol him who rideth upon the heavens; *praise* him by his name JAH (xxviii), and rejoice before him: for we shall see him eye to eye, when he returns to his dwelling, as it is written †, For eye to eye ‡ shall they see when the LORD returneth to Zion. And it is said §, And the glory of the LORD shall be revealed, and all flesh shall see it together; for the mouth of the LORD hath spoken it.

אֵל אֲבִי הַרְחֵמֵם O most merciful Father; have compassion on those who have been borne *by thee* ||; and remember the covenant of the patriarchs; and deliver our souls from evil hours; and rebuke the evil imagination from those who were carried ¶; and through *thy* mercy cause us to escape it for ever; and fulfil our desire with the good measure of salvation and mercies.

וַיַּעֲזֵר O may he help, shield, and save all those that trust in him; and let us say, Amen. All of ye ascribe power unto God, and render honour unto the Law. Cohen draw nigh. Arise A— B— Cohen. Blessed be he who hath given the law to his people Israel, through his holiness. The law of the LORD is perfect, quieting the soul: the testimony of the LORD is sure, making the simple wise. The statutes of the LORD are right, rejoicing the heart: the commandment of the LORD is clear, enlightning the eyes. The LORD will give strength unto his people: the LORD will bless his people with peace. The way of God is perfect; the word of the LORD is tried; he is a shield to all those who trust in him.

* Psalm. lxxviii. 5.

† Isai. lii. 8.

‡ See Levi's Dissertations on the prophecies. Vol. I, p. 304.

§ Isai. xl. 5.

|| Alluding to Isai. xlvii. 3.

¶ Ibid.

תפלת שחרית

רוֹמְמוּ " אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קְדָשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ "
 אֱלֹהֵינוּ :

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם
 וְיִתְנַשֵּׂא : שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת שְׁבָרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבֶּא :
 בְּרָצוֹנוֹ וּבְרָצוֹן יִרְאִיו וּבְרָצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּה
 הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָל הַנַּפְשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב
 בְּמִרְחַבֵּי מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שָׁמַי קָדֵם : קִדְּשָׁתוֹ עַל
 הַחַיּוֹת וּקְדָשָׁתוֹ עַל בְּסֵא הַכְּבוֹד : וּבִכֹּן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ
 בָּנוּ " אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵינוּ כָּל חַי : וְנֹאמֶר לְפָנָיו שִׁיר חֲדָשׁ
 בְּכַתוֹב : שִׁירוּ לָאֱלֹהִים זִמְרֹנוֹ שְׁמוֹ סֵלֹו לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת
 בְּיָה שְׁמוֹ וְעֲלוֹזוֹ לְפָנָיו : וְגִרְאָהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוֹבֹו אֶל גְּוָהוּ
 בְּכַתוֹב : כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוֹב " צִיוֹן : וְנֹאמֶר וְנִגְלֶה
 כְּבוֹד " וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר יִחְדּוּ כִּי פִי " דִּבֵּר :

אָב הַרְחֵמִים הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית
 אֲתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיַצִּיר
 בַּיָּצֵר הָרַע מִן הַנְּשׂוֹאִים וְיַחֲזֹן עֲלֵינוּ לְפִלִּימֶרֶת עוֹלָמִים
 וְיִמְלֹא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים :

וְיַעֲזוֹר וְיִגֵּן וְיִוָּשִׁיעַ לְכָל הַחוּסִים בּוֹ וְנֹאמֶר אָמֵן : הַכֹּל
 הָבוּ גִּזְלֵי לָאֱלֹהֵינוּ : וְתָנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה : כִּתּוּ
 קָרֵב יַעֲמֹד פְּלוֹנִי בֵּר פְּלוֹנִי הַכֹּהֵן בְּרוּךְ שָׁנְתָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ : תּוֹרַת " תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוֹת
 " נֶאֱמָנָה מְחַבִּימַת פֶּתִי : פְּקוּדֵי " יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב :
 מִצְוֹת " בְּרַח מְאִירַת עֵינַיִם : " עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן " יְבָרֵךְ
 אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תָּמִים דִּרְכּוֹ אֲמִרַת " צְרוּפָה מְנוּ
 הוּא לְכָל הַחוּסִים בּוֹ :

'THEN SAY THREE TIMES.

ואני תפילתי And I *will offer* my prayer unto thee, O LORD!
in an acceptable time; in thine abundant mercy, O God!
answer me in the truth of thy salvation.

ACCORDING TO RABBI SIMON, THE FOLLOWING IS
SAID.

ברוך שמיך Blessed be *thy* name, who art Sovereign of the
universe: blessed be thy crown and thy residence: O may thy
delight be with thy people Israel for ever: and shew them the
redemption of thy right hand in thine holy temple: and accept
their supplication with mercy. O may it be acceptable in thy
presence to conduct me to the *attainment* of an happy life;
and that I may be remembered among the righteous. Have
mercy upon me, and guard me, and all those that belong to
me, and to thy people Israel. Thou art he who feedeth and
maintaineth all: thou art he who beareth rule over all kings;
for the kingdom is thine. I am the servant of the holy and
ever blessed God, before whom I bow down; I rely not on
man; nor on any created * being, but on the God of heaven,
who is the true God: great in the performance of good and
righteous *acts*: on Him do I rely, and to his holy and reve-
rend name, will I continually utter praise. O may it be ac-
ceptable in thy presence, to fulfil the desire of my heart, and
the hearts of all thy people Israel, to a good and peaceable
life, Amen.

THE READER SAYS.

גדלו O magnify the LORD with me, and let us together
extol his name.

WHILE THE READER SAYS גדלו, THE CONGREGATION
SAYS.

לך " הגדולה Thine, O LORD! is the greatness, power,
glory, victory, and majesty: for all *that is* in the heaven and
in the earth, *is thine*; thine is the kingdom, O LORD! and
thou art exalted as supreme above all.

WHEN THE READER HAS ENDED גדלו, THE CONGREGA-
TION SAYS.

רוממו " אלהינו Extol ye the LORD, our God, and bow
down at his footstool, for holy is he. Exalt ye the LORD

* Chaldee. Angels.

תפלת שחרית

ואח"כ יאמר זה ג"פ

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי
בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ :

אמר רבי שבעון כד מפקין ספר תורה בעבורא למקרי ביה מפתחי תרעי דשמיא דרהשין
ומעוררין את האהבה לעילא ואבעי ליה לבר נש למימר הכי :

בְּרִיד שְׁמִיה דְּמָרִי עֲלָמָא בְּרִיד כְּתִיד וְאַתְרִיד יְהִי
רְעוּתְךָ עִם עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם וּפּוֹרְקוֹן יְמִינְךָ אֲחֵזִי
לְעַמְךָ בְּבֵית מְקֹדֶשְׁךָ וּלְקַבְּלָא צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמֵי יְהֵא רַעְוָא
קְדָמְךָ דְּתוֹרִיד לִן חַיִּין בְּטִיבוֹ וּלְחַיִּי אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ
צְדִיקָיָא לְמִרְחָם עָלִי וּלְמִיטָר יְתִי וְיֵת כָּל דִּילִי וְדִי לְעַמְךָ
יִשְׂרָאֵל אֲנִיתְּ הוּא זֶן לְכָלָא וּמְפָרְגִים לְכָלָא אֲנִיתְּ הוּא
דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא אֲנָא עֲבָדָא
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיד הוּא דְּסִגְיָדְנָא קָמִיה לָא עַל אָנֶשׁ רַחֲיִצָנָא
וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְּשְׁמִיָּא דְּהוּא אֱלֹהָא
קָשׁוּט וּמִסְגִּי לְכַעֲבֵד טְבוּן וְקָשׁוּט בִּיה אֲנָא רַחֲיִץ וּלְשְׁמִיה
קְדִישָׁא וְיִקְרָא אֲנָא אֵימֶר תּוֹשְׁבָחִן יְהֵא רַעְוָא קְדָמְךָ
דְּתַשְׁלוֹם כְּשִׁאֲלוֹן דְּלִבָּאִי וְלִבָּא דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטַב
וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם אָמֵן :

דער נאך זאגט דער חזן גדלו

גְּדִלּוֹ לִי אֲתִי וּגְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ :

ווען דער חזן גדלו אן היבט זאגט דש קהל לך יי הגדלה

לִּי יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל
בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי לִי יְיָ חֲמֻמְלָכָה וְהַמְתַּנְשֵׁא לְכָל
לְרֹאשׁ :

ווען דער חזן גדלו אויש האט זאגט דש קהל רוכמו

רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהָדוּם רִגְלֵי קְדוּשָׁה הוּא :
רוֹמְמוֹ

Jerusalem: for in thee only do we trust, *who art our King*, the high and exalted God, and Sovereign of the universe:

WHEN THE ARK IS OPENED, THE CONGREGATION
SAYS.

וַיֵּרָא בְנֹסֶע And when the ark set forward, Moses said, Arise, O LORD! and scatter thine enemies; and cause those that hate thee, to flee before thee; for from Zion shall the Law go forth, and the word of the LORD from Jerusalem.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל Hear, O Israel, the LORD is our God, the LORD is One.

אֱלֹהֵינוּ Our God is One: our LORD is great: holy and tremendous is his Name.

יְיָ The LORD, the LORD God; merciful and gracious; long-suffering, and abundant in beneficence and truth; keeping mercy unto thousands, forgiving iniquity, transgression, and sin, and cleansing.

THIS IS SAID THRICE, BEFORE THE FOLLOWING
PRAYER.

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם Sovereign of the universe! O fulfil my requests for good: further my desire, and grant my petition: O pardon all mine iniquities, and all the iniquities of mine household: a pardon *granted* in benignity; a pardon in mercy; and cleanse me from mine iniquities and transgressions. O remember me with the good memorial in thy presence; and visit me with the visitation of salvation and mercy: and nominate me to a long, happy, and peaceable life: to good maintenance and sustenance: bread to eat, and raiment for clothing: length of days in *the study* of thy law and precepts: knowledge and understanding, to understand and comprehend the depths of thy mysteries. Afford us a cure for all our sorrows: and bless all the work of our hands. O decree for us, good decrees of salvation and comfort: and banish from us, all dangerous and evil decrees. O inspire the heart of the king, his counsellors and princes with benevolence towards us. And may it thus be *thy* pleasure, Amen. May the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy presence, O LORD! *who art* my Rock and Redeemer.

תפלת שחרית

וּתְבִנֶּה חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם כִּי בָךְ לְבַד בִּטְחָנוּ מֶלֶךְ אֵל רִם
וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים :

ויען מן דען ארון הקודש אריף טורט זוא זאנען דע קהל ראש :

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצֹצוּ אֵיבֶיךָ ;
וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ מִפְּנֶיךָ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר
יְיָ מִירוּשָׁלַם :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ ;
יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אָרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת : נֹצֵר
חֶסֶד לְאֵלִפַּיִם נִשָּׂא עֵז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקָּה :

קבלה משערי ציון מה שאומרים בר"ה וב"כ בשעת הנצאת ס"ת ויאמר מקורם י"ג
מדות ב"ש :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מֵלֵא מְשָׁאֲלוֹתֵי לְטוֹבָה וְהֶפֶק רְצוֹנֵי
וְתַן שְׂאֵלֹתֵי וּמַחֲוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵי וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת
אֲנָשֵׁי בֵיתִי מְחִילָה בְּחֶסֶד • מְחִילָה בְּרַחֲמִים • וְטַהֲרֵנִי
מִחַטָּאִי וּמַעֲוֵנִי וּמִפְשָׁעֵי וּזְכֵרְנִי בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֹדֵנִי
בְּפִקְדוֹתֶיךָ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזִכְרֵנִי לְחַיִּים אֲרוּכִים לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וּכְלָכְלָה וְלֶחֶם לֶאֱכֹל
וּבְגָד לְלָבוֹשׁ וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד וְאַרְיֵכַת יָמִים בְּתוֹרַתֶיךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ וְשָׁכַל וּבִינָה לְהַבִּין וְלַהֲשִׁכִּיל עַמְּקֵי סוּדוֹתֶיךָ
וְהֶפֶק רְפוּאָה לְכָל מַכְאוּבֵינוּ וְתַבְרֵךְ כָּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
וְגִזְזוֹר עֲלֵינוּ גִזְזוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת וּבִטָּל מַעֲלֵינוּ
כָּל גִּזְזוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת וְתַן בְּלֵב מַלְכוּת וְיוֹעֲצֵנו וְשָׁרְנוּ
עֲלֵינוּ לְטוֹבָה אָמֵן וְכוּ יְהִי רְצוֹן • יְהִי לְרַצוֹן אֲמַרֵּי פִי
וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי :

פני HIS FACE. *Cong.* Turn thou unto me, and be gracious unto me, for I am solitary and afflicted.

אלך UNTO THEE. *Cong.* Unto thee, O LORD! do I lift up my soul.

ויחנך AND BE GRACIOUS UNTO THEE. *Cong.* Behold, as the eyes of servants look unto the hand of their masters; and the eyes of a maiden unto the hand of her mistress; so our eyes wait upon the LORD our God, until he be gracious unto us. (רבותי של שלום.)

נש MAY HE LIFT UP. *Cong.* He shall receive a blessing from the LORD, and righteousness from the God of his salvation; and find grace and good understanding in the sight of God and man.

” THE LORD. *Cong.* O LORD, have mercy on us: we have trusted in thee; be thou our strength * every morning; even our salvation in times of distress.

פני HIS FACE. *Cong.* O LORD! Hide not thy face from me: in the day of my trouble, incline thine ear unto me.

אלך UNTO THEE. *Cong.* Unto thee do I lift up mine eyes, O thou who dwellest in heaven.

וישם AND GIVE. *Cong.* And they shall put my name upon the children of Israel, and I will bless them.

לך THEE. *Cong.* Thine, O LORD! is the greatness, power, glory, victory, and majesty; for all that is in the heaven and in the earth, is thine; thine is the kingdom, O LORD! and thou art exalted as supreme above all.

שלום PEACE. *Cong.* Peace to him that is afar off, and to him that is near, saith the LORD: and I will heal him. (Say רבותי של שלום.)

אדיר במרום O thou who art mighty in the highest heavens; and dwellest in power: thou art peace, and thy name is peace: mayest thou be pleased to grant peace unto us, and all thy people the house of Israel, with life, blessing, and the preservation of peace.

אין כמך There is none like unto thee, among the gods, O LORD! neither is there any thing like unto thy works! Thy kingdom is an everlasting kingdom †: and thy dominion *subsisteth* throughout all generations. The LORD reigneth: The LORD hath reigned: The LORD shall reign for ever and ever, The LORD will give strength unto his people: the LORD will bless his people with peace. O most merciful Father! deal kindly in thy good pleasure with Zion; and build the walls of

* Heb. Their arms.

† Heb. A kingdom of ages.

תפלת שחרית

פָּנִי אֱלֹהֵי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעֲנִי אָנִי
אֱלֹהֵי נַפְשִׁי אִשָּׁא
וַיַּחַדְךָ הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל־יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחוֹת
אֶל־יָד גְּבוּרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחַנּוּ רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אָמֵן
יֵשׁא בִּרְכָה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ
וּמִצָּא חַן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם
יְיָ חַנּוּנוֹ לָךְ קוִינִי חַיָּה וְרוּעֵם לְבָקָרִים אָף
יְשׁוּעָתֵינוּ בְּעֵת צָרָה
פָּנִי אֶל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הַהִיא
אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ
אֱלֹהֵי נִשְׁאֲתִי אֵת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בַּשָּׁמַיִם
וְשִׁמוֹ אֵת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם
לָךְ יְיָ הַגְדֵּלְהָ וְהַגְבוּרָהּ וְהַתְפַּאֲרֶת וְהַנְצַח
וְהַהוֹד בִּי כָּל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְמַלְכָה
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ
שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמֵר יְיָ וּרְפָאֲתִיו
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אָמֵן
אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בַּגְּבוּרָה אֶתְּהָ שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ
שָׁלוֹם יְהִי רָצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבִרְכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם
אֵין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת
כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יְיָ מֶלֶךְ
יְיָ מֶלֶךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד יְיָ עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם אָב הַרְחֵקֵם הַטִּיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן
וְתַבְנֶה

glorify, and bless thy holy name, as David said *, Bless the LORD, O my soul ! and all that is within me, *bless* his holy name. O God ! who art mighty in thy strength ! Who art great by thy glorious name ! Art mighty for ever, and tremendous by thy fearful acts.

WHILE THE PRIESTS ARE SAYING THE BENEDICTION, THE CONGREGATION SAYS THE FOLLOWING, WHERE MARKED.

רבונו של עולם Sovereign of the universe, I am thine, and my dreams are thine ; I have dreamt a dream, but know not what it portends. May it be acceptable in thy presence, O LORD, my God ! and the God of my fathers, that all my dreams concerning myself, and concerning all Israel, may be for good : whether I have dreamt concerning myself, or whether I have dreamt concerning others : or whether others have dreamt concerning me : if they be good, strengthen and fortify them, that they may be accomplished in me, as were the dreams of the righteous Joseph : and if they require cure, heal them, as thou didst Hezekiah king of Judah † from his sickness, Miriam the prophetess ‡ from her leprosy, and as Naaman § from his leprosy : as the bitter waters of marah || by the hands of our legislator Moses, and those of Jericho ¶ by the hands of Elisha. And as thou wast pleased to turn the curse of Balaam the son of Beor †, from a curse to a blessing, be pleased to convert all my dreams concerning me, and all Israel, to a good end. O guard me ; let me be acceptable to thee, and grant me life, Amen.

WHILE THE PRIESTS SAY THE BLESSING, THE CONGREGATION SAYS THE FOLLOWING VERSES.

יברכך MAY HE BLESS THEE. *Cong.* May the LORD who made heaven and earth bless thee from Zion.

” THE LORD. *Cong.* O LORD, our LORD, how excellent is thy name in all the earth !

ושמרך AND PRESERVE THEE. *Cong.* Guard me, O God ! for I put my trust in thee. (Say רבונו של עולם.)

” MAKE SHINE. *Cong.* May God be gracious unto us, and bless us, and cause his face to shine upon us for ever.

” THE LORD. *Cong.* The LORD, the LORD God ! merciful and gracious ; long-suffering, and abundant in beneficence and truth.

* Psalm. ciii. 1.

† 2 King. xx. 5. and Isai. xxxviii. 5.

‡ Numb. xii. 15.

§ 2 King. v. 14. || Exod. xv. 25.

¶ 2 King. ii. 21.

‡ Numb. vi. 23.

תפלת שחרית

וּנְסֹאֲרוֹ וּנְבָרַךְ אֶת שֵׁם קְדֹשְׁךָ כְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַבִּי
נִפְשִׁי אֶת יי וְכָל קִרְבִּי אֶת שֵׁם קְדֹשׁוֹ : הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת
עֲזֹךְ הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּבוֹר לְנֹצֶחַ וְהַטָּרָא
בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ :

וְעַתָּה רִיא כְּהָנִים דּוֹכְנִין וְאֵנֶכָה מִן דַּאֲשׁ רַבּוּנוּ דֵּר דִּיֵּל זִיא רִיבִין יִשְׁמַרְךָ וְיַחֲנֹךְ :
אוֹנִי שְׁלוֹם :

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלָךְ וְחִלּוּמוֹתֵי שְׁלָךְ חִלּוֹם
חִלְמָתִי וְאֲנִי יוֹדַע מַה הוּא : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהִיו כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחִלְמָתִי עַל עֲצָמֵי וּבֵין שְׁחִלְמָתִי
עַל אַחֲרִים וּבֵין שְׁחִלְמוֹ אַחֲרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם
חֲזָקָם וְאִמְצָם וְיִתְקִימוּ בִּי וּבְהֵם כְּחִלּוּמוֹתָיו שֶׁל יוֹסֵף
הַצַּדִּיק וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רְפְּאֵם כְּחִזְקִיהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה מַחֲלִיו וְכִמְרִים הַנְּבִיאָה מְצַרְעָתָהּ וְכִנְעָמִן
מְצַרְעָתוֹ וְכִמִּי מָרָה עַל יְדֵי מִשָּׁה רַבִּינוּ וְכִמִּי יִרְחוּ עַל
יְדֵי אֱלִישָׁע וְכִשֵּׁם שְׁחַפְכָת אֶת קָלִיל בְּלָעַם הָרָשָׁע
מִקָּלִילָה לְבָרָכָה כֵּן תִּהְיוּ כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִרְצֵנִי וְתַחֲיֵנִי : אָמֵן :

ברכת כהנים

דַּאֲשׁ וְאֵנֶכָה מִן אוּרִיף אִימְלִיכֵשׁ וּוְאִרְט וְוַעֲנִין רִיא כְּהָנִים דּוֹכְנִין :

יְבָרְכֶךָ יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
יי אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ
וְיִשְׁמְרֶךָ שְׁמֵרְנֵי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָמֵן
יָאֵר אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וְיִבְרַכְנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה
יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרְךָ אֲפִיס וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת :

פְּנִי

generations; who is adored with all manner of praise; who governeth his world with tenderness, and his creatures with mercy*. Lo! the LORD is *ever* awake; he neither slumbereth, nor sleepeth: he rouseth those who sleep, and awakeneth those who slumber: he causeth the dumb to speak, looseth those that are bound, supporteth the fallen, and raiseth up those who are bowed down: *and therefore*, to thee only do we render adoration. Although our mouths were filled *with* song as the sea, and our tongues *with* shouting as the roaring billows thereof; and our lips *with* praise like the wide extended† firmament: and our eyes *with* splendour like the sun and moon: and our hands extended like the towering ‡ eagles; and our feet swift as the hinds; we should *nevertheless* be incapable of rendering sufficient thanks unto thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, or to bless thy name, for one of the innumerable § benefits which thou hast conferred upon us and our ancestors. For thou, O LORD, our God! didst redeem us from Egypt, and release us from the house of bondage; in *time* of famine didst thou feed us; and in plenty provide for us. Thou didst deliver us from the sword, save us from the pestilence, and relieve || us from many sore diseases. Hitherto thy tender mercies have supported us, and thy kindness hath not forsaken us; O cast us not off for ever. And therefore the members of which thou hast formed ¶ us, the *living* spirit and soul which thou hast breathed into us, and the tongue which thou hast placed in our mouth; lo, they shall continually give thanks, bless, praise, glorify, extol, reverence, sanctify, and ascribe sovereign power unto thy name, O our King! For every mouth shall adore thee, and every tongue swear fealty unto thee. Unto thee every knee shall bend; and those of *high* stature shall bow down before thee. Every heart shall fear thee; and the inward *part* and reins shall sing praise unto thy name; as it is written †, All my bones shall say, O LORD! who is like unto thee! Who delivereth the poor from *one* of superior strength: the poor and needy from their oppressor ‡. Who can be likened unto thee! Who can be equalled unto thee! Or who can be compared unto thee, O thou, who art the great, mighty, and tremendous God! The most High God, possessor of heaven and earth. We *therefore*, will praise, adore,

• Heb. Mercies.

† Heb. Extensions of the expanse.

‡ Heb. Eagles of heaven.

Heb. One of the

thousand thousands, and ten thousand thousand times.

|| Heb. Lifted us up.

¶ Heb. Distributed in us.

† Psalm. xxxv. 10.

‡ Heb. Who robbeth him.

חפלת שחרית

המהלל ברוב התשבחות • המנהיג עולמו בהסדר •
 ובריותיו ברחמים : וי לא ינום ולא ישן • המעורר
 ישנים • והמקיץ גרדמים • והמשית אלקים • והמתיר
 אסירים • והסומך גופלים • והזומק כפופים • לה לבדך
 אנחנו מודים : אלו פיננו מלא שירה בים • ולשוננו רנה
 בהמון נליו • ושפתותינו שבה במרחבי רקיע • ועינינו
 מאירות בשמש ובירח • וידינו פרושות בנשרי שמים •
 ורגלינו קלות באילנות : איז אנו מספיקים לחודות לה
 " אלהינו ואלהי אבותינו • ולברך את שמך • על אחת
 מאלה אלה אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים • הטובות
 שעשית עם אבותינו ועמנו : ממצרים גאלתנו " אלהינו •
 ומבית עבדים פדיתנו • ברעב זנתנו • ובשבע כלכלתנו •
 מחרב הצלתנו • ומדבר מלשתנו • ומחלים רעים
 ונאמנים דליתנו : עד הנה עזרנו דחמיה • ולא עזבונו
 חסדיך " אלהינו • ואל תפשיני " אלהינו לנצח : על כן
 אברים שפגנת בנו • ורוח ונשמה שנפחת באפינו •
 ולשון אשר שמת בפינו : הן הם יודו ויברכו וישבחו
 ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו • ויכליכו את שמך
 מלבנו : כי כל פה לה יודה • וכל לשון לה תשבע •
 וכל בך לה תכרע • וכל קומה לפניך תשתחוה : וכל
 לבבות יראוה • וכל קרב וכליות זמרו לשמך • בך
 שבתוב • כל עצמותי תאמנה • " מי כמוך • מציל
 עני מחזק כפנו • ועני ואביון מגוולו : מי ידמה לך •
 ומי ישווה לך • ומי יערוך לך • והאל הגדול הגבור
 והנורא • אל עליון קנה שמים וארץ : נתללה ונשבחת

ונפאריך

as lead in the mighty waters. Who *is* like unto thee, O LORD! amongst the mighty! Who *is* like thee, glorious in holiness, tremendous *in* praises, working wonders! Thou stretchedst out thy right hand, the earth swallowed them. In thy mercy hast thou led forth the people thou hast redeemed: with thy strength hast thou guided them unto thine holy habitation. The people shall hear, *and* tremble: sorrow shall seize the inhabitants of Palestine. Then shall the dukes of Edom be troubled; trembling shall take hold of the mighty men of Moab: all the inhabitants of Canaan shall melt away. Fear and dread shall fall upon them; by the greatness of thine arm they shall be still as a stone: Till thy people pass over, O LORD! Till the people pass over, *which* thou hast purchased. Thou shalt bring them and plant them in the mount of thine inheritance, the place, O LORD! *which* thou hast made for thy residence: the sanctuary, O LORD! *which* thy hands have established. The LORD shall reign for ever and ever.

The LORD shall reign for ever and ever. For the kingdom *is* the LORD's: and he governs the nations. And deliverers shall go up to mount Zion, to judge the mount of Esau*: and the kingdom shall be the LORD's. And the LORD shall be king over all the earth: in that day the LORD alone shall be acknowledged, and his name *shall also be* one. And in thy law it is written, saying, Hear, O Israel, the LORD *is* our God, the LORD *is* One,

נשמת כל חי The breath of all living shall bless thy name, O LORD, our God! and the spirit of all flesh, shall continually glorify, and extol thy memorial, O our King! for thou art God from everlasting to everlasting: and besides thee, we have neither king, redeemer †, or saviour, *to* redeem, deliver, maintain, and compassionate *us* in all times of trouble and distress: we have no king but thee. *Thou art* God of the first, and the last: the God of all creatures, *and* LORD of all

* Obad. i. 21.

† Heb Who redeemeth.

תפלת שחרית

בְּעוֹפְרֹת בָּמִים אֲדִירִים : מִי־כִמְכָּה בָּאֵלִים יְהוָה

מִי כִמְכָה בְּאֲדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא

תְּהַלֵּת עֲשֵׂה־סֵלָא : נְטִית יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ

אֶרֶץ : נְחִית בְּחִסְדְּךָ עַם־יְיָ

נִאֲלֵת נִהַלֵּת בְּעִזָּה אֱלֹהִים : שְׁמַעְנוּ

עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחֹזִי וְשָׁבִי

סֶלֶשֶׁת : אֵן נִבְהֵלוּ אֱלֹהֵי אֲדֹם אֵילֵי

מוֹאָב וְאַחֲזָמוּ רַעַד גִּמְגֹּמוּ כָּל

יְשָׁבֵי כְנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד

בְּגִדְלֵי זְרוּעֶךָ יִדְמֻ כְּאֶבֶן עֵד־

יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־נוֹ קִנְיִת : תִּבְאֲמוּ

וְתִטְעֲמוּ בְּהֵר נִהַלְתָּךְ מִכּוֹן

לְשִׁבְתָּךְ פַּעֲלֵת יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵנִי יְדִיד :

יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד : כִּי לֵי הַמְּלוּכָה : וּמוֹשֵׁל בְּנוֹתָם :

וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהֵר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָהָר עֵשׂוֹ וְהִיתָה

לֵי הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ : בַּיּוֹם הַהוּא

יְהִי יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד : וּבְתוֹרַתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

נִשְׁמַת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל

בָּשָׂר תִּפְאָר וּתְרוּמָה וְזִכְרֶךָ מִלְּפָנֶיךָ תָּמִיד מִן

הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֲתָה אֱלֹהִים וּמִבְּלַעַחֲךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ

בּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִינֵם וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת

צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֲתָה : אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים

וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת

הַמַּהֲלֵל

חפלת שחרית

לְזָרְעוּ : וּתְקַם אֶת הַבְּרִיָּה • כִּי צָדִיק אֶתָּה : וַתֵּרָא אֶת
עֲנִי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצָּרִים • וְאֵת זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף :
וַתִּתֵּן אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּפָרְעֹה וּבְכָל עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ •
כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם • וַתַּעַשׂ לָהֶם שֵׁם כְּהִיּוֹם הַזֶּה :
וְהֵימָּה בְּקָעַת לַפְּנִיָּהֶם • וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה : וְאֵת
רִדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמִּצּוֹלָה • כִּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִים :

וַיֹּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם : וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם וַיֵּירָא
הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְינוּ בַּיהוָה וּבִמְשַׁח עַבְדּוֹ :
אֲזַי יִשִּׁיר־מִשָּׁה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָתָה

הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָח
לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָאֹה סוֹם וְלִכְבוֹ רָמָה בָּיָם : עֲנִי
וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶח אֱלֹי
וַאֲנֻחֹה אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְכָנָהוּ : יְהוָה אִישׁ

מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ : מִרְכַּבַּת פָּרֹעַח
וַחֲיִלוֹ יָרַח בָּיָם : וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁיו טַבָּעוֹ בַּיָּם־סוּף :
תַּהֲמַת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בַּמִּצּוֹלָה

בְּמוֹ־אֶבֶן : יְמִינֶה יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּבַּח יְמִינֶה יְהוָה
תִּרְעַץ אוֹיֵב : וּבִלְבַּב גְּאוֹנֶה תַּהַלֵּם
קָמִיד תִּשְׁלַח חֲרִיגָה יֹאכְלֵמוֹ בִּקְשׁ : וּבְכִרוֹת
אִפִּיד נַעֲרָמוֹ מַיִם נִצְבּוֹ כְּמוֹ־גֵד

גְּזֻלִים קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלִבָּיָם : אָמַר אוֹיֵב
אֲרִדָּה אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
תִּמְלֵאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוֹ יָדִי :
נִשְׁפָּת בְּרוּחָה בְּסִמּוֹ יָם צָלָלוּ

PSALM CL.

הללוהו אל בקדשו Praise ye the LORD. Praise God in his sanctuary: praise him in the firmament of his power. Praise him for his mighty acts: praise him according to his excellent greatness. Praise him with the sound of the trumpet: praise him with the psaltery and harp. Praise him with the timbrel and dance*: praise him with stringed instruments, and organs. Praise him upon the harmonious cymbals; praise him upon the high sounding cymbals. Let every thing that hath breath, praise the LORD. Praise ye the LORD. Let every thing that hath breath, praise the LORD. Hallelujah.

ברוך " לעולם Blessed be the LORD for evermore, Amen, and Amen. Blessed be the LORD from out of Zion, who dwelleth at Jerusalem. Hallelujah. Blessed be the LORD God, the God of Israel! who alone doeth wondrous things. And blessed be his glorious name for ever; and let the whole earth be filled with his glory. Amen, and Amen.

ויברך דוד And David blessed the LORD before all the congregation: and David said, Blessed be thou, O LORD God of Israel our father, for ever and ever. Thine, O LORD! is the greatness, power, glory, victory, and majesty: for all that is in the heaven and earth, is thine; thine is the kingdom, O LORD! and thou art exalted as supreme above all. Riches and honour proceed from thee, and thou hast dominion over all; and in thy hand is power and might, and it is in thy power to make great, and to give strength unto all. Now therefore, our God, we thank thee, and praise thy glorious name. Thou, art LORD alone; thou hast made the heaven, the heavens of heavens, with all their host, the earth and all things that are therein, the seas and all that is in them: and thou preservest them all, and the host of heaven worshippeth thee. Thou art the LORD, the God, who didst choose Abram, and didst bring him forth out of Ur of the Chaldees, and gavest him the name of Abraham; and didst find his heart faithful before thee.

וכרות עמו הברית And didst make a covenant with him, to give the land of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Jebusites, and the Girgashites, to give it to his

* Or, Pipe.

תפלת שהרית

כִּי הִלְלוּיָהּ • הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ • הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ •
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ • הִלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ •
הִלְלוּהוּ בְּתַקַּע שׁוֹפָר • הִלְלוּהוּ בְּנִגְבַל וְכִנּוֹר • הִלְלוּהוּ
בְּתֹף וּמַחֲוָל • הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָב • הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שִׁמְעֵי • הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה • כָּל הַנִּשְׁמָה תְּהִלֵּל
יָהּ • הִלְלוּיָהּ • ב"ה ת"י ה"ה :

בְּרוּךְ יי לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן • בְּרוּךְ יי מַצִּיּוֹן שׁוֹכֵן
יְרוּשָׁלַם • הִלְלוּיָהּ • בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל • עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ • וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם • וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ • אָמֵן וְאָמֵן •
וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת יי לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל • וַיֹּאמֶר דָּוִד •
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ • מַעֲוֹלָם וְעַד
עוֹלָם • לֵךְ יי הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד • כִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ • לֵךְ יי הַמְמַלְכָה
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ • וְהַעֲוֹשֶׁר וְהַקְּבוֹד מִלְפָּנֶיךָ •
וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל • וּבִידָךְ כַּחַ וּגְבוּרָה • וּבִידָךְ לְגִדֵּל
וּלְחֹזֶק לְכָל • וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחָנוּ לָךְ • וּמְהִלִּים
לְשֵׁם תִּפְאֳרָתְךָ • אַתָּה הוּא יי לְבִדָּךְ • אַתָּה עֹשֶׂית אֶת
הַשָּׁמַיִם • שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צָבָאָם • הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר
עָלֶיהָ • הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם • וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת כָּלָם •
וּצָבֵא הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים • אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים •
אֲשֶׁר בְּחֵרְתָּ בְּאַבְרָם • וְהוֹצָאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים • וְשִׁמְתָּ
שְׁמוֹ אַבְרָהָם • וּמִצָּאתָ אֶת לָבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ •

וּכְרוֹת עַמּוֹ הַיִּבְרִית • לְתַת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי • הַחֲתִי
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגִשִׁי • לְתַת

לזרעו

smelteth them: he causeth his wind to blow, *and* the waters flow. He declareth his words unto Jacob, his statutes and his judgements unto Israel. He hath not dealt so with any nation: *and his* judgements, they have not known. Hallelujah.

P S A L M CXLVIII.

^{הללו את ה'} Praise ye the LORD. Praise ye the LORD from the heavens: praise him in the heights: praise ye him all his angels: praise ye him all his hosts. Praise him ye sun and moon: praise him all ye stars of light. Praise him ye heavens of heavens, and ye waters *that float* in the upper regions of the sky. Let them praise the name of the LORD: for he commanded, and they were created. He hath also established them for ever and ever: he hath made a decree which shall not pass away. Praise the LORD from the earth, *also* ye whales, and all *the inhabitants* of the great abyss. Fire and hail, snow and vapours, *and the* stormy wind, all fulfilling his word. Mountains and all hills, fruitful trees and cedars. Beasts, and all cattle, creeping things, and winged fowl. Kings of the earth, and all people; princes, and judges of the earth. Both young men and maidens, old men and children. Let them all praise the name of the LORD: for his name alone is exalted; his glory is above the earth and the heavens. He will also exalt the horn of his people, the praises of all saints; *even* of the children of Israel, a people near unto him. Hallelujah.

P S A L M CXLIX.

^{הללו שיר ליה} Praise ye the LORD. Sing unto the LORD a new song, *and* his praise in the congregation of saints. Let Israel rejoice in him who made him; let the children of Zion rejoice in their king. Let them praise his name in the dance*: let them sing praises unto him with the timbrel and harp. For the LORD taketh pleasure in his people: he will adorn the meek with salvation. Let the saints be joyful in glory: let them sing aloud upon their beds. *Let* the exalted praises of God be in their mouth†, and a two-edged sword in their hand; To execute vengeance upon the nations, *and* chastisement upon the people‡: To bind their kings with chains, and their nobles with fetters of iron: To execute upon them the written judgement: this honour have all his pious servants. Hallelujah.

* Or. With the pipe.

† Heb. In their throat.

‡ Heb. Peoples.

תפלת שחרית

רוחו יזלו מים : מגיד דבריו ליעקב • הקטן ומשפטיו
לישראל : לא עשה כן לכל גוי • ומשפטים בל ידעום
הללויה :

קמח הללויה • הללו את יי מן השמים • הללוהו
במרומים : הללוהו כל מלאכיו •
הללוהו כל צבאיו : הללוהו שמש וירח • הללוהו כל
בוכבי אור : הללוהו שמי השמים • והמים אשר מעל
השמים : יהללו את שם יי • כי הוא צוה ונבראו :
ניעמדם לעד לעולם • חק נתן ולא יעבור : הללו את
יי מן הארץ • תנינים וכל תהומות : אש ובדר שלג
נקיטור • רוח סערה עשה דברו : ההרים וכל גבעות •
עץ פרי וכל ארזים : החיה וכל בהמה • רמש וצפור
בני : מלכי ארץ וכל לאמים • שרים וכל שפטי ארץ :
בחורים וננס בתולות • זקנים עם נערים : יהללו את שם
יי • כי נשגב שמו לבדו • חודו על ארץ ושמים : וירם
קרן לעמו • תהלה לכל חסידיו • לבני ישראל עם קרבו •
הללויה :

קמח הללויה • שירו ליי שיר חדש • תהלתו בקהל
חסידים : ישמח ישראל בעשיו • בני
ציון יגילו במלכם : יהללו שמו במחול • בתוף וכנור
וזמרו לו : כי רוצה יי בעמו • יפא עגנים בישועה :
יעלו חסידים בכבוד • ירננו על משכבותם : רוממות
אל בגרונם • וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה בגוים •
תוכחות בלאמים : לאסור מלכיהם בזקים • ונכבדיהם
בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב • הדר הוא
לכל חסידיו • הללויה :

הללויה

PSALM CXLVI.

הללוהו ה' נפשי Praise ye the LORD. Praise the LORD,
O my soul! While I live, will I praise the LORD: I will sing
praises unto my God whilst I exist. Put not your trust in
princes, in the son of man, in whom *there is* no salvation. His
breath goeth forth, he returneth to his native earth: in that
day his thoughts perish. *But happy is he who hath* the God
of Jacob for his help, whose hope *is* in the LORD his God.
Who made heaven and earth, the sea, and all that *is* therein;
who keepeth truth for ever: Who executeth judgement for the
oppressed; and giveth food to the hungry. The LORD looseth
the prisoners: The LORD openeth *the eyes* of the blind: the
LORD raiseth *those who are* bowed down: The LORD loveth
the righteous. The LORD protecteth strangers: he relieveth
the fatherless and the widow: but the way of the wicked he
overthroweth. The LORD shall reign for ever, thy God, O
Zion! unto all generations. Hallelujah.

PSALM CXLVII.

הללוהו ב' טוב Praise ye the LORD; for *it is* good to sing
praises unto our God; for praise is pleasant and agreeable.
The LORD doth build up Jerusalem: he will gather together
the outcasts of Israel. Who healeth the broken hearted, and
bindeth up their wounds*. He telleth the number of the
stars: he calleth them all by *their* names. Great *is* our
LORD, and great *is* his power: his understanding *is* infinite†.
The LORD lifteth up the meek: he casteth the wicked down to
the ground. Sing unto the LORD with thanksgiving: sing
praises with the harp unto our God: Who covereth the heavens
with clouds, who prepareth rain for the earth, who causeth
herbage to sprout upon the mountains. He giveth to the beast
his food; and to the young ravens when they cry. He de-
lighteth not *in those who trust* to the strength of their horse
in battle: neither taketh he pleasure *in those who rely on* the
swiftness of their foot. The LORD taketh pleasure in those
who fear him; in those who hope in his mercy. Praise the
LORD, O Jerusalem! praise thy God, O Zion! for he hath
strengthened the bars of thy gates: he hath blessed thy chil-
dren in the midst of thee. Who maketh peace in thy border,
and filleth thee with choice wheat. Who sendeth forth his
decree upon earth; and his word pervadeth quickly. Who
maketh the snow descend like wool: he scattereth the hoar-
frost like ashes. He casteth forth his ice like morsels:
Who can withstand his cold? He sendeth out his word and

* Heb Sorrows.

† Heb. Of his understanding *there is* no number.

תפלת שחרית

קמו הללו יהי • הללי נפשי את • : אלהללה • בחיי •
 אומרה לאלהי בעודי : אל תבטחו
 בנדיבים • בבו אדם שאין לו תשועה : תצא רוחו ישוב
 לאדמתו • ביום ההוא אברו עשתנותיו : אשרי שאל
 יעקב בעזרו • שברו על • אלהיו : עשה שמים וארץ •
 את הים ואת כל אשר בם • השמר אמת לעולם : עשה
 משפט לעשוקים • נתן לחם לרעבים • מתיר אסורים •
 פקח עורים • זקף כפופים • אהב צדיקים • שמר
 את גרים • יתום ואלמנה יעזר • ודרך רשעים יעוה •
 ימלך • לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללו יהי
 קמו הללו יהי • כי טוב זמרה אלהינו • כי נעים זמורה
 תהלה : בונה ירושלם • נדחי ישראל
 יבנם : הרופא לשובי לב • ומחפש לעצבותם : מונה
 מספר לכוכבים • לכלם שמות יקרא : גדול אדנינו ורב
 פח • לתבונתו אין מספר : מעורר ענוים • משפיל
 רשעים עדי ארץ : ענו לך בתודה • זמרו לאלהינו
 בכנור : הכספה שמים בעבים • המכין לארץ מטר •
 המצמיח הרים חציר : נותן לבהמה לחמה • לבני ערב
 אשר יקראו • לא בגבורת הסוס יחפץ • לא בשוקי האיש
 ירצה : רוצה • את יראיו את המיחלים לחסרו : שבחי
 ירושלם את • הללי אלהיך ציון : כי חזק בריחי שערך •
 ביד בניך בקרבך : השם גבולך שלום • חלב חטים
 ישיבעך : השלח אמרתו ארץ • עד מהרה ירוץ דברו •
 ונתן שלג בצמר • כפור כאפר יפזר : משליך קרחו
 בפתים • לפני קרתו מי יעמוד : ישלח דברו וימסס ישוב

רוחו

the LORD will not abandon his people, neither will he forsake his inheritance. But he *being* merciful, forgiveth iniquity, and destroyeth not: yea, he frequently turneth his anger away, and awakeneth not all his wrath. *Save us, O LORD!* let the *heavenly* King hear us when we call.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ Blessed *are* they who dwell in thy house; they will be continually praising thee. Selah. Happy the people who are thus! Happy the people whose God *is* the LORD!

PSALM CXLV.

DAVID'S PSALM OF PRAISE. I will extol thee, my God! O King! and I will bless thy name for ever and ever. Every day will I bless thee, and I will praise thy name for ever and ever. The LORD *is* great, and exalted in praise, and his greatness is * unsearchable. One generation shall praise thy works to another, and shall declare thy mighty acts. I will speak of the glorious honour of thy majesty, and of thy wondrous works. And *men* shall speak of the might of thy tremendous acts; and thy greatness will I declare. The memorial of thine abundant goodness shall they perpetually utter, and shall sing of thy righteousness. The LORD *is* gracious, and full of compassion, long-suffering, and of great mercy. The LORD *is* good to all; and his mercies *are* over all his works. All thy works shall praise thee, O LORD! and thy pious *servants* shall bless thee. They shall speak of the glory of thy kingdom, and talk of thy power. To make known his mighty acts to the sons of men, and the glorious majesty of his kingdom. Thy kingdom *is* an everlasting kingdom †, and thy dominion subsisteth throughout all generations. The LORD upholdeth all who fall, and raiseth up all *those who are* bowed down. The eyes of all wait upon thee, and thou givest them their food in due season. Thou openest thine hand, and satisfiest the desire of every living thing. The LORD *is* righteous in all his ways, and beneficent in all his works. The LORD *is* near unto all those who call upon him, to all who call upon him in truth. He will fulfil the desire of those who fear him: he will also hear their cry, and save them. The LORD preserveth all those who love him; but he will destroy all the wicked. My mouth shall utter the praise of the LORD; and let all flesh bless his holy name for ever and ever. As for us, we will bless the LORD from henceforth, even for ever. Hallelujah.

*Heb. And of his greatness there is no search.

† Heb. A kingdom of ages.

תפלת שחרית

בִּי לֹא יִטּוֹשׁ יְיָ עַמּוֹ • וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזוּב׃ וְהוּא רַחוּם •
 יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית • וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמְתּוֹ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה • הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ
 אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ • עוֹד יַחַלְלוּךָ סֵלָה׃ אֲשֶׁרִי הָעַם
 שִׁכַּכָּה לוֹ • אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֶלְהִיו׃ קָמָה תְהַלֵּךְ
 לְדוֹד • אֲרוֹמָמְךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ • וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֵד׃ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ • וְאַהֲלִלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֵד׃
 גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל כְּאֵד • וּלְגִדְלָתוֹ יֵאֵין תִּקְר׃ דוֹר לְדוֹר
 יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ • וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ׃ הַדָּר כְּבוֹד הַדּוֹרָה •
 וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיתְּךָ׃ וַעֲזוּזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ •
 וּגְדֻלָּתְךָ יִסְפָּרְנָה׃ זִכָּר רַב טוֹבָה יִבְיָעוּ • וְצִדְקָתְךָ
 יִרְנְנוּ׃ חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ • אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְל חֶסֶד׃ טוֹב
 יְיָ לְכָל • וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ •
 וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה׃ בְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ • וּגְבוּרָתְךָ
 יִדְבְּרוּ׃ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתָיו • וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ׃ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים • וּמִמְשַׁלְתְּךָ
 בְּכָל דוֹר חָדָר׃ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנִּפְלִים • וְזוֹקֵף לְכָל
 הַכַּפּוּפִים׃ עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ • וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
 אֲכָלָם בְּעֵתוֹ׃ פּוֹתֵחַ אֶת יְדֶיךָ • וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן׃
 צִדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו • וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ קְרוֹב יְיָ לְכָל
 קִרְאָיו • לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמְרָת׃ רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה •
 וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעַם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֲהֻבָּיו •
 וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד׃ תְּהַלֵּל יְיָ יְדָבָר פִּי • וַיְבָרֶךְ כָּל
 בִּשְׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד׃ וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי • מִעַתָּה
 וְעַד עוֹלָם הִלְלוּ יְהִי׃

הללויה

more. For lo, thine enemies, O LORD ! for lo ! thine enemies shall perish : all the workers of iniquity shall be scattered. But thou shalt exalt mine horn, like *the horn of an unicorn* : I shall be anointed with fresh oil. Mine eyes also shall see *my desire* on mine enemies : and my ears shall hear *it* of the wicked who rise up against me. The righteous shall flourish like the palm tree : he shall grow like the cedar in Lebanon. *They shall be* planted in the house of the LORD ; in the courts of our God shall they flourish. They shall still bring forth fruit in old age : they shall be fat and flourishing. To shew that the LORD is upright : he is my Rock, and *there is no unrighteousness* in him.

PSALM XCIII.

מלך The LORD reigneth, clothed with majesty : with strength hath the LORD clothed and girt himself : he hath also fixed the unalterable order of the universe. Thy throne, O LORD ! is established from all antiquity : thy existence is from all eternity. Though the floods, O LORD ! lift up their presumptuous head ; though they lift up their voice, and the floods issue a dreadful sound ; yet, mightier than the voice of the assembled waters, than the powerful billows of the ocean, art thou in thine eminence, O LORD ! Thy testimonies, are exceeding stable : the holiness of thy house is desirable, O LORD ! unto the utmost length of days.

יהי כבוד The glory of the LORD shall endure for ever : the LORD shall rejoice in his works. Blessed be the name of the LORD, from henceforth, and for evermore. From the rising of the sun unto the going down thereof, the LORD's name is praised. High above all the nations is the LORD, and his glory above the heavens. Thy name, O LORD ! endureth for ever, and the memorial of thee, O LORD ! throughout all generations. In heaven hath the LORD prepared his throne : and his kingdom hath dominion over all. Let the heavens be glad, and the earth rejoice ; and they shall say among the nations, the LORD hath reigned. The LORD reigneth : the LORD hath reigned : the LORD shall reign for ever and ever. The LORD is king for ever and ever : the Heathens are perished out of his land. The LORD frustrateth the counsel of the nations : he annihilateth the devices of the people. Various are the imaginations in the heart of man ; but it is the counsel of the LORD alone that shall stand. The counsel of the LORD shall stand for ever : and the purposes of his heart to all generations. For he spake, and it was done : he commanded, and it was established. For the LORD hath chosen Zion : he hath desired *it* for his habitation. Because the LORD hath chosen Jacob unto himself, and Israel for his peculiar treasure. For
the

תפלת שחרית

לְעוֹלָם יי : כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יי : כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ .
 יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אָוֶן : וְתָרַם בְּרָאִים קִרְנֵי . בְּלִתִּי בְּשִׁמּוֹ
 רַעְנוֹ : וְתִבֶּט עֵינֵי בְּשׁוּרֵי . בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה
 אֲזִנִּי : צְדִיק כְּתָמָר יִפְרַח . בְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁנֶה : שְׁתוּלִים
 בְּבֵית יי . בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִגְבוֹן בְּשִׁיבָה .
 דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ : לְחַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי : צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָה בּוֹ :

צג יי מֶלֶךְ . גְּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יי עוֹ הַתְּאֵזֶר . אֵף תִּפְּזֹן
 תִּבְּל בֶּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן בְּסֶאֱף מֵאֵז . מֵעוֹלָם אָתָּה :
 נִשְׁאוּ נְהָרוֹת יי . נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם . יִשְׁאוּ נְהָרוֹת
 דְּכָסִים : מְקִלוֹת מֵיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשֻׁבְּרֵי יָם . אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יי : עֲרִיתֶךָ נֶאֱמְנוּ מֵאֵה לְבִיתֶךָ נֶאֱוָה קֹדֶשׁ :
 יי לְאֶרֶץ יָמִים :

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם . יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו : יְהִי שֵׁם
 יי מְבוֹרָךְ . מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : מִמְּזֶרַח שֶׁמֶשׁ עַד
 מְבֹאוֹ . מְהֻלָּל שֵׁם יי : רֵם עַל כָּל גּוֹיִם יי . עַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ : יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם . יי וְזִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר : יי בְּשָׁמַיִם
 דְּהִכִּין בְּסֵאוֹ . וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ . וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יי מֶלֶךְ : יי מֶלֶךְ . יי מֶלֶךְ .
 יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד : יי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעַד . אָבְדוּ גּוֹיִם
 מֵאֶרְצוֹ : יי הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם . הִנֵּי־אֵל מִחְשְׁבוֹת עַמִּים :
 רַבּוֹת מִחְשְׁבוֹת בָּלֵב אִישׁ . וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם : עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד . מִחְשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר : כִּי הוּא
 אָמַר וַיְהִי . הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד : כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן . אֹנֶה
 לְמוֹשֵׁב לוֹ : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי . יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ :

PSALM XXXIII.

רִנְנוּ צְדִיקִים בַּי Rejoice in the LORD, O ye righteous; for to the upright praise is comely. Praise ye the LORD with the harp: sing unto him with the psaltery, *and* the ten stringed instrument: Sing unto him a new hymn, let the trumpet utter a melodious sound. For the word of the LORD *is* right: and all his works *are done* in truth. He loveth righteousness and justice, the earth is full of the mercy of the LORD. By the word of the LORD were the heavens made; and all their host with a breath from his mouth. He gathereth together the waters of the sea, as an heap: he layeth up the depths in store-houses. Let all the earth *therefore* fear the LORD: let all the inhabitants of the world stand in awe of him. For he spake, and it was *done*: he commanded, and it was established. The LORD frustrateth the counsel of the nations: he annihilateth the devices of the people. The counsel of the LORD shall stand for ever: *and* the purposes of his heart to all generations. Happy *is* the nation whose God *is* the LORD: the people whom he hath chosen for his own inheritance. The LORD looketh down from heaven; he beholdeth all the sons of men. From the place of his residence, he superintendeth all the inhabitants of the earth. He fashioneth all their hearts, and understandeth all their works. *For* a king is not saved by the multitude of an host: neither doth the mighty man escape by superior strength. An horse *is* a vain thing for safety: he shall not deliver *any* by his great strength. Behold, the eye of the LORD *is* upon those who fear him: upon those who hope in his mercy: to deliver their soul from death: and to keep them alive in *time of* famine. Our souls waiteth for the LORD: he *is* our help and our shield. For in him our heart shall rejoice: because we have trusted in his holy Name. Let thy mercy, O LORD! be with us, according as we hope in thee.

PSALM XCII.

מוֹזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת A Psalm or Song for the Sabbath Day. It is good to give thanks unto the LORD, and to sing praises unto thy name, O Most High! To declare thy loving kindness in the morning, and thy faithfulness in the night. Upon the ten-stringed instrument, and upon the psaltery: and with a solemn sound upon the harp. For thou, O LORD! hast made me glad with thy *wonderful* works: I *therefore* will triumph in the works of thy hands. How great, O LORD! are thy works! thy thoughts are exceeding profound. A brutish man knoweth *it* not; neither doth a fool understand this. When the wicked spring up like grass, and the workers of iniquity flourish: *it is* that they may be destroyed for ever. But thou, O LORD! *art* exalted for ever-

תפלת שחרית

לֹא רָנְנוּ צְדִיקִים בְּיָי • לַיְשָׁרִים נֶאֱוָה תְּחִלָּה : חֲזָרוּ לִי
 בְּכִנּוּר • בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ : שִׁירוּ לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ • הִיטִיבוּ גִּגֵּן בְּתִרְוָעָה : כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְיָ • וְכָל
 מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה : אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט • חֶסֶד יְיָ מִלְּאָה
 הָאָרֶץ : בְּדִבְרֵי יְיָ שָׁמַיִם נֶעֱשׂוּ • וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צִבְאָם :
 כִּי־נֶס בְּיַד מִי הָיָה • נָתַן בְּאֻצְרוֹת תְּהוֹמֹת : יִירָאוּ מִי
 כָּל הָאָרֶץ • מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי הוּא אֲטַר
 וַיְהִי • הוּא צוּרָה וַיַּעֲמֵד : יְיָ הִפִּיר עֲצַת גּוֹיִם • חֲנִינָא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְיָ לַעֲוֹלָם תַּעֲמֵד • מִחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ
 לְדֹר וָדֹר : אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵינוּ • הָעַם בָּחַר לְגִתְלָהּ
 לוֹ : מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ • רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם : כִּמְכוּן
 שָׁבְתוּ הַשְּׁגִיחַ • אֵל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ : הַיּוֹצֵר יֶחֶד לִבָּם •
 הַמִּבְּיֵן אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם : אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב חַיִּל •
 גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל בְּרַב כַּח : שֶׁקֶר הַסּוֹס לְתִשׁוּעָה • וּבְרַב
 חֵיל לֹא יִמָּלֵט : הִנֵּה עֵין יְיָ אֵל יִרְאֵינוּ • לְמִנְחָלִים לְחֶסֶדוֹ :
 לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם • וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעַב : נַפְשֵׁנוּ חֲכִיתָה
 לִי • עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ • כִּי בְשֵׁם
 קֹדֶשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עָלֵינוּ • כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :
 אֵב מִזְמוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לַהֲדוֹת לִי • וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לְחַגִּיד בִּבְקָר חֶסֶדְךָ • וְאֱמוּנָתְךָ
 בְּלִילוֹת : עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי גָבֹל • עָלֵי־הַגִּיּוֹן בְּכִנּוּר : כִּי
 שִׁמְחַתְנִי יְיָ בְּסַעֲלִיקָה • בְּמַעֲשֵׂי יְדִידָה אֲרַנּוּ : מִדָּה גִּדְּלוֹ
 מַעֲשִׂיהָ יְיָ • מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְרֵיָהּ : אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע
 וּכְסִיל לֹא יֵבִין אֶת־זֹאת : בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים קָמוּ עֹשֵׁב
 וַיַּצִּצוּ כָּל פְּעָלֵי אָנוֹן • לְהַשְׁמָדֵם עַד־יָעַד : וְאַתָּה מְרוֹם
 לַעֲוֹלָם

O give thanks to the God of gods : for his mercy *endureth* for ever.

O give thanks to the LORD of lords : for his mercy *endureth* for ever.

To him who alone performeth great wonders : for his mercy *endureth* for ever.

To him who stretched out the earth above the waters : for his mercy *endureth* for ever.

To him who made great lights : for his mercy *endureth* for ever.

Who formed the sun to rule by day : for his mercy *endureth* for ever.

The moon and stars to rule by night : for his mercy *endureth* for ever.

To him who smote the Egyptians in their first-born : for his mercy *endureth* for ever.

And brought forth Israel from among them : for his mercy *endureth* for ever.

With a mighty hand and a stretched out arm : for his mercy *endureth* for ever.

To him who divided the Red Sea into parts : for his mercy *endureth* for ever.

And caused Israel to pass through the midst of it : for his mercy *endureth* for ever.

But overthrew Pharaoh and his host in the Red Sea : for his mercy *endureth* for ever.

To him who guided his people through the wilderness : for his mercy *endureth* for ever.

To him who smote great kings : for his mercy *endureth* for ever.

To him who slew mighty kings : for his mercy *endureth* for ever.

Even Sihon king of the Amorites : for his mercy *endureth* for ever.

And Og king of Bashan : for his mercy *endureth* for ever.

And gave their land for an inheritance : for his mercy *endureth* for ever.

Even an inheritance to his servant Israel : for his mercy *endureth* for ever.

Who remembered us in our low estate : for his mercy *endureth* for ever.

And redeemed us from our oppressors : for his mercy *endureth* for ever.

Who giveth food to all flesh : for his mercy *endureth* for ever.

O give thanks unto the God of heaven : for his mercy *endureth* for ever.

תפלת שחרית

בי לעולם חסדו :	הודו לאלהי האלהים
בי לעולם חסדו :	הודו לאדני האדנים
בי לעולם חסדו :	לעשה נפלאות גדלות לבדו
בי לעולם חסדו :	לעשה השמים בתבונה
בי לעולם חסדו :	לרוע הארץ על המים
בי לעולם חסדו :	לעשה אורים גדלים
בי לעולם חסדו :	את השמש לממשלת ביום
בי לעולם חסדו :	את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
בי לעולם חסדו :	למכה מצרים בבכוריהם
בי לעולם חסדו :	ויצא ישראל מתוכם
בי לעולם חסדו :	ביד חזקה ובזרוע נטויה
בי לעולם חסדו :	לגזר ים סוף לגזרים
בי לעולם חסדו :	והעביר ישראל בתוכו
בי לעולם חסדו :	ונער פרעה וחילו בים סוף
בי לעולם חסדו :	למוליד עמו במדבר
בי לעולם חסדו :	למכה מלכים גדלים
בי לעולם חסדו :	ויהרג מלכים אדירים
בי לעולם חסדו :	לסיחון מלך האמרי
בי לעולם חסדו :	ולעוג מלך הבשן
בי לעולם חסדו :	ונתן ארצם לנחלה
בי לעולם חסדו :	נחלה לישראל עבדו
בי לעולם חסדו :	שבשפלנו זכר לנו
בי לעולם חסדו :	ויפרקנו מצרינו
בי לעולם חסדו :	נתן לחם לכל בשר
בי לעולם חסדו :	הודו לאל השמים

רננו

angels charge concerning thee, to guard thee in all thy ways. They shall bear thee on *their* hands, lest thou dash thy foot against a stone. On the fierce lion and the asp shalt thou tread; the young lion and the dragon shalt thou trample under foot, Because he hath fixed his desire upon me, therefore will I deliver him: I will set him on high, because he hath known my name. He shall call upon me, and I will answer him: *I will be with him in trouble, I will deliver him, and grant him honour, With length of days will I satisfy him, and shew him my salvation.*

PSALM CXXXV.

הללוהו Praise ye the LORD, praise ye the name of the LORD, praise *him*, O ye servants of the LORD; who stand in the house of the LORD, in the courts of the house of our God. Praise ye the LORD, for the LORD *is* good: sing praises unto his name, for *it is* comely. For the LORD hath chosen Jacob for himself: *and* Israel for his peculiar treasure. For I know that the LORD *is* great, and *that* our LORD *is* above all powers. The LORD hath done whatsoever he pleased, in heaven and in earth, in the seas, and all the depths. He causeth vapours to ascend from the end of the earth: he tempereth lightning with rain: he bringeth forth the wind from his treasures. Who smote the first-born of Egypt, from man to beast. He sent signs and wonders into the midst of thee, O Egypt; upon Pharaoh, and all his servants. Who smote great * nations, and slew mighty kings. Even Sihon, king of the Amorites, and Og, king of Bashan, and all the kingdoms of Canaan. And gave their land for an heritage, an inheritance unto his people Israel. Thy name, O LORD! *endureth* for ever: thy memorial, O LORD! throughout all generations. For the LORD will judge his people, and repent himself concerning his servants. *Then will it be seen that* the idols of the nations, *are but* silver and gold, the work of men's hands. They have a mouth, but speak not: they have eyes, but see not. They have ears, but hear not; neither is there any breath in their mouth. They who make them, shall be like them, *and* every one who trusteth in them. Bless the LORD, O ye house of Israel. Bless the LORD, O ye house of Aaron. Bless the LORD, O ye house of Levi: bless the LORD, ye who fear the LORD. Blessed be the LORD from Zion, who dwelleth in Jerusalem. Hallelujah.

PSALM CXXXVI.

הודו ל"י שוב O give thanks unto the LORD, for he *is* good; for his mercy *endureth* for ever.

• Heb. Many.

O give

תפלת שחרית

יְצוּה־לָךְ • לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ : עַל כְּפִים יִשְׁאוּנֶךָ • פֶּן
 תִּגְוֶה בְּאֶבְזֵי רִנְלֶךָ : עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ • תִּרְמַם כְּפִיר
 וְתִנִּין : כִּי בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ • אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי :
 יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה • אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ :
 אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ • וְאַרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :
 סֵלָה הִלְלוּ יְהוָה הִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הִלְלוּ עַבְדֵי יְיָ :
 שְׁעֵמֲדִים בְּבֵית יְיָ • בַּחֲצֹרֹת בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ : הִלְלוּ יְהוָה כִּי טוֹב יְיָ • וְזָמְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי נָעִים : כִּי
 יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה • יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : כִּי אֲנִי יִדְעָתִי כִּי
 גָדוֹל יְיָ • וְאֶדְוֶנּוּ מִכָּל אֱלֹהִים : כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ עָשָׂה
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ • בַּיָּמִים וְכָל תַּחֲמוֹת : מַעֲלָה נִשְׂאִים
 מִקַּצֵּה הָאָרֶץ • בְּרָקִים לְמָטָר עָשָׂה • מוֹצֵא רוּחַ
 מֵאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם • מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה :
 שָׁלַח אֲתוֹת וּמִפְתִּים בְּתוֹכֵכִי מִצְרַיִם • בַּפְּרָעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו : שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים • וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים :
 לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי • וּלְעֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן • וְלָכָל מַמְלָכוֹת
 בְּנִעַן : וְנָתַן אֶרֶצָם נַחֲלָה • נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עִמּוֹ : יְיָ שִׁמְךָ
 לְעוֹלָם • יְיָ זִכְרֶךָ לְדֹר וָדֹר : כִּי יִדִּין יְיָ עִמּוֹ • וְעַל עַבְדָּיו
 יִתְנַחֵם : עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וָזָהָב • מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה
 לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ • עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ : אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ • אֵף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם : כְּמוֹתָם יֵהִיוּ עֹשִׂיהֶם •
 כֹּל אֲשֶׁר בִּטַּח בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית
 אֱהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ : בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ • יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ
 אֶת יְיָ : בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם • הִלְלוּ יְהוָה :
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

thou hast formed the earth and the world: even from everlasting, to everlasting, thou *art* God. Thou turnest man to contrition: (xxvii) and sayest, Return ye children of man. For a thousand years in thy sight *are but* as yesterday, when passed: and *as* a watch in the night. Thou carriest them away as a flood, they *are as* sleep: in the morning they are like grass, which changeth. In the morning it flourisheth and is renovated: in the evening it is cut down, and withereth. For we are consumed by thine anger, and troubled by thy wrath. Thou hast set our iniquities before thee, our secret sins in the light of thy countenance. For all our days are passed away in thy wrath: we spend our years as a tale *that is told*. Our utmost length of years is seventy: and if by extraordinary vigour, we see fourscore years; yet *is* their essence* labour and sorrow: for it is soon cut off, and we fly away. Who knoweth the power of thine anger? even according to thy fear, *so is* thy wrath. Teach *us* so to number our days, that we may apply *our* hearts to wisdom. Return *unto us*, O LORD! how long *wilt thou cast us off*? O repent thee concerning thy servants. O satisfy us early with thy mercy; that we may rejoice and be glad all our days. Make us rejoice according to the days *wherein* thou hast afflicted us; and the years *in which* we have seen evil. Let thy work *of salvation* appear to thy servants, and thy glory unto their children.

וַיְהִי נָעַם And let the beauty of the LORD our God be upon us: and establish thou the work of our hands upon us, yea, the work of our hands establish thou it.

P S A L M XCI.

יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיּוֹן He who dwelleth in the secret place of the Most High, shall abide under the shadow of the Almighty. I will say of the LORD, *he is* my refuge and my fortress: my God, in him will I trust. He surely will deliver thee from the fowler's snare, and from the noxious pestilence. He will cover thee with his feathers, and under his wings shalt thou take refuge: *for* his truth *shall be thy* shield and buckler. Thou shalt not be afraid of the terror of the night, nor of the arrow which flieth by day: of the pestilence which stalketh in *midnight* gloom; *nor* of the destruction *that* wasteth at noon-day. A thousand shall fall at thy side, and ten thousand at thy right hand; but thou shalt remain untouched. Thou shalt only behold *it* with thine eyes, and see the reward of the wicked. Because thou hast made the LORD, who is my refuge, *even* the Most High, thy strong hold. No evil shall befall thee, neither shall any plague approach thy dwelling. For he shall give his

• Heb. Strength.

angels

תפלת שחרית

אֶרֶץ וְחֵבֶל • וּמַעוֹלָם עַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל • תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ
 עַד רָכָא • וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם • כִּי אֵלֶּךָ שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
 כִּי־וָס אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹד • וְאַשְׁמֹרֶה בְּלִילָה • וְרַמְתָּם
 שָׁנָה יְהִי • בִּבְקָר בַּחֲצִיר יִחַלֶּךְ • בִּבְקָר יִצִּיץ וְחֵלֶךְ •
 לַעֲרֹב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ • כִּי כָלִינוּ בְּאַפֶּךָ • וּבַחֲמַתְךָ נִבְהָלְנוּ •
 שָׁתָה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶּךָ • עָלְמָנוּ לְמֹאֲוֹר פָּנֶיךָ • כִּי כָל יָמֵינוּ
 פָּנוּ בְּעִבְרֹתֶיךָ • כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כָּמוֹ הָהָה • יָמֵי שָׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה • וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה •
 וְרַחֲבָם עָמַל וְאָוִי • כִּי גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה • מִי יִדְרַע עַז אַפֶּךָ •
 וּכִירְאֶתְךָ עִבְרֹתֶךָ • לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע • וְנִבְיֵא לִבֵּב
 חֲכָמָה • שׁוּבָה יי עַד מָתִי • וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ • שְׁבָעֵנוּ
 בִּבְקָר חֲסִידֶיךָ • וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ • שְׁמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ • שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה • יִרְאָה אֵל עֲבָדֶיךָ
 פָּעִלְךָ • וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם •

וַיְהִי • נָעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ • וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
 עָלֵינוּ • וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ •

זֶא יוֹשֵׁב בְּסִתְרַי עֲלִיּוֹן • בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן • אָמַר לִי
 מַחְסִי וּמִצּוֹדֹתַי • אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ • כִּי הוּא
 יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ • מִדְּבַר חַוּוֹת • בְּאַבְרֹתָיו יִסָּךְ לָךְ
 וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחָּסֶה • צָנָה וְסִחְרָה אָמְתוֹ • לֹא תִירָא
 מִפֶּחַד לִילָה • מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם • מִדְּבַר בְּאַפִּל יִהְלֶךְ •
 מִקָּטָב יִשׁוּר צָהָרִים • יִפֹּל מִצִּדֶּךָ אֵלֶּךָ וּדְבָבָה מִיְמִינֶךָ •
 אֵלֶיךָ לֹא יָגֶשׁ • רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵי • וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים
 תִּרְאָה • כִּי אֶתָּה יי מַחְסִי • עֲלִיּוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה • לֹא
 תִאָּנֶה אֵלֶיךָ רָעָה • וְנִנְעֵ לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ • כִּי מִלְּאָכָיו

יִצוּה

ward. Who can guard against *his* errors? Cleanse me, O Lord! from secret *faults*, Withhold thy servant also from presumptuous *sins*, let them not have dominion over me: then shall I be upright, and I shall be clear from *any* great transgression. Let the words of my mouth, and the meditation of my heart be acceptable in thy sight, O LORD, *who art* my Rock, and my redeemer.

PSALM XXXIV

לָדָו A PSALM OF DAVID, WHEN HE CHANGED * HIS BEHAVIOUR BEFORE ABIMELECH; WHO THEN DROVE HIM AWAY, AND HE DEPARTED. I will bless the LORD at all times: his praise *shall be* continually in my mouth. My soul shall boast itself in the LORD: the humble shall hear *it*, and be glad. O magnify the LORD with me, and let *us* extol his name together. I sought the LORD, and he answered me, and delivered me from all my fears. They looked unto him, and were enlightened: and their faces were not ashamed. This poor man † cried, and the LORD heard *him*: and saved him from all his trouble. The angel of the LORD encampeth round about those who fear him, and delivereth them. O try and see, that the LORD *is* good: happy *is* the man, who trusteth in him. O fear the LORD, ye his saints: for *there is* no want to those who fear him. The young lions do lack, and suffer hunger: but they who seek the LORD, shall not want any good. Come ye children, *and* hearken unto me: I will teach you the fear of the LORD. Who *is* the man that desireth life, *and* loveth *many* days, that he may see good? Keep thy tongue from evil, and thy lips from speaking guile. Depart from evil and do good: seek peace and pursue it. The eyes of the LORD *are* upon the righteous, and his ears *are open* unto their cry. The face of the LORD *is* against those who do evil, to cut off their remembrance from the earth. *But the righteous* cry, and the LORD heareth, and delivereth them from all their troubles. The LORD is nigh to the broken-hearted: and saveth those who are of a contrite spirit. Many *are* the afflictions of the righteous; but the LORD delivereth him from them all. He guardeth all his bones: *so that* not one of them is broken. Evil shall slay the wicked: and those who hate the righteous shall be desolated. The LORD redeemeth the soul of his servants: and none of those who trust in him shall perish.

PSALM XC.

תפלה למשה A PRAYER OF MOSES, THE MAN OF GOD. O LORD! thou hast been our strong hold *of defence* in all generations. Before the mountains were brought forth, or ever

* 1 Sam. xxi. 13.

† Meaning himself.

תפלת שחרית

עקב רב : שְׁנֵי־אוֹת מִי יִבִּין • מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי : גַּם מִיָּדַי־
חֲשׂוֹךְ עֲבָדְךָ • אֵל יִמְשְׁלוּ בִי • אֲזִי אֵיתָם • וְנִקְיִיתִי מִפֶּשַׁע
רב : יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי • וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי :

לֵךְ לְדוֹר בְּשָׁנוֹתָו אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ • וַיִּגְרָשְׁהוּ
וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל־עֵת • תָּמִיד תִּהְלֶתוּ
בְּפִי : בְּיָי תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי • יִשְׁמְעוּ־עַנְוִים וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְלוּ
לִי אֲתִי • וְגִרְמָמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ : דִּרְשָׁתִי אֶת יְיָ וְעַנְנִי •
וּמִכָּל מְגוֹרָתִי הֲצִילֵנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרוּ • וּפְגִיחָם אֵל
יִחַפְּרוּ : זֶה עָנִי קָרָא וַיִּי שָׁמַע • וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוּ :
חָנָה מִלֶּאֶךְ יְיָ • סָבִיב לִירֵאָיו וַיַּחֲלָצֵם : טַעְמוּ וּרְאוּ כִי
טוֹב יְיָ אֲשֶׁר־יִחַסֵּר בּוֹ : יִרְאוּ אֶת יְיָ קֹדֶשׁוֹ • כִּי
אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו : כְּפִירִים דָּשׁוּ וְרַעֲבוּ • וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא
יִחַסְרוּ כָּל טוֹב : לָכוּ בָּנִים שָׁמְעוּ לִי • יִרְאֵת יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם :
מִי הָאִישׁ הַחֲפֵץ חַיִּים • אֲהַב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב : נִצֹּחַ
לְשׁוֹנְךָ מֵרַע • וּשְׁפָתֶיךָ מִדִּבֶּר מְרָמָה : סוֹר מֵרַע וַעֲשֵׂה
טוֹב • בִּקְשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפָּהוּ : עֵינֵי יְיָ אֵל צְדִיקִים • וְאֲזַנְי
אֵל שׁוֹעֲתָם : פִּנִּי יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע • לַחֲבֵרִית מֵאָרֶץ זָכָרם :
צַעֲקוּ וַיִּי שָׁמַע • וּמִכָּל צָרוֹתָם הֲצִילָם : קְרוֹב יְיָ לַנִּשְׁבָּרִי
לֵב • וְאֵת דִּבְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רָעוֹת צְדִיק • וּמִכָּל־ם
יִצִּילֵנוּ יְיָ : שֹׁמֵר כָּל עֲצָמָתָיו • אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה :
תַּמּוֹתֶיךָ רָשָׁע רָעָה • וּשְׁנֵאֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ : פֶּדָה יְיָ נַפְשׁ
עֲבָדָיו • וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ :

ז תפלה למשה איש האלהים • אֲרָנִי מַעֲזוֹן אֶתָּה הָיִיתָ
לָנוּ בְּדֶר וּדֶר : בְּטָרֶם חָרִים יֵלְדוּ וּתְחַלּוּל

strength and power unto *thy* people: blessed be God. O LORD God! to whom vengeance belongeth *: O God! to whom vengeance belongeth, shine forth. Exalt thyself, O Judge of the earth: render a reward to the proud. Salvation belongeth unto the LORD: thy blessing *be* upon thy people. Selah. The LORD of hosts *is* with us, the God of Jacob *is* our refuge †. Selah. O LORD of hosts! blessed *is* the man that trusteth in thee. Save us, O LORD! let the heavenly King hear us when we call. O save thy people, and bless thine inheritance: feed, and exalt them for ever. Our soul waiteth for the LORD: he *is* our help and our shield. For our hearts shall rejoice in him! because we have trusted in his holy name. Let thy mercy, O LORD! be upon us, according as we hope in thee. O LORD! shew us thy mercy, and grant us thy salvation. Arise for our help ‡, and redeem us for thy mercy's sake. I am the LORD thy God, who brought thee out of the land of Egypt: declare thy wants, and I will satisfy them. Happy the people, who are thus! Happy the people, whose God is the LORD! And *as* I have trusted in thy mercy, my heart shall rejoice in thy salvation. I will sing unto the LORD, because he hath dealt bountifully with me.

P S A L M XIX.

למנצח TO THE CHIEF MUSICIAN. A PSALM OF DAVID. The heavens declare the glory of God: and the firmament sheweth the work of his hands. Day unto day uttereth speech; and night unto night sheweth knowledge. There is no speech nor language, in which their voice § is not heard. Their extent || is gone out through all the earth, and their words to the end of the world: in them hath he set a tabernacle for the sun, Who *is* as a bridegroom coming out of his chamber, and rejoiceth as a strong man to run a race. His going forth *is* from the end of the heaven, and his circuit unto the ends thereof: and there is nothing hid from his heat. The law of the LORD *is* perfect, quieting the soul: the testimony of the LORD *is* sure, making the simple wise. The statutes of the LORD *are* right, rejoicing the heart: the commandment of the LORD *is* clear, enlightning the eyes. The fear of the LORD *is* pure, enduring for ever: the judgments of the LORD *are* true, and uniformly just. Which are to be desired more than gold, yea, more than much fine gold: they are sweeter than honey, and the dropping of honey combs. Moreover, thy servant is admonished by them: and in keeping of them *there is* great re-

* Heb. Lord of vengeance.

† Heb. An high place for us. ‡ Heb. An help for us.

§ The powerful voice of nature praising its Creator.

|| Heb. Line.

תפלת שחרית

וְתַעֲצֹמוֹת לָעַם • בְּרוּךְ אֱלֹהִים : אֵל נִקְמוֹת •׃ אֵל
 נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנִּשְׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ • הַשֵּׁב גָּמוּל עַל
 גֹּאֲוִים : לִי הַיְשׁוּעָה • עַל עֲמֻךְ בִּרְכָתְךָ סֵלָה : ׀ צְבָאוֹת
 עֲמֵנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ • אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : ׀ צְבָאוֹת • אֲשֶׁר־
 אָדָם בּוֹטָח בְּךָ : ׀ הוֹשִׁיעָה • הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ :
 הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ • וּבִרְךָ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם • עַד
 הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ חֲבָתָה לִי • עֲזָרְנוּ וּמַגִּנֵּנוּ הוּא : כִּי בּוֹ
 יִשְׁמַח לִבֵּנוּ • כִּי בִישָׁם קָרָשׁוּ בְטַחֲנוּ : יְהִי חֲסִדְךָ ׀ עֲלֵינוּ •
 כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : הִרְאֵנוּ ׀ חֲסִדְךָ • וַיִּשְׁעָה תַתֵּן לָנוּ :
 קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ • וּפִדְנוּ לַמַּעַן חֲסִדְךָ : אֲנֹכִי ׀ אֱלֹהֶיךָ •
 הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם • הִרְחֵב פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ : אֲשֶׁר־
 הָעַם שָׁכְכָה לוֹ • אֲשֶׁר־הָעַם שָׁׁׁ אֱלֹהָיו : וְאֲנִי • בְּחֲסִדְךָ
 בְּטַחֲתִי • יִגְלוּ לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ • אֲשִׁירָה לִי כִי גָמַל עָלַי :
 יִם לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל •
 וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד תִּרְקִיעַ : יוֹם לְיוֹם יִבִּיעַ
 אֹמֶר • וּלְיֵלָה לְיֵלָה יַחֲוֶה דָּעַת : אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים •
 בְּלִי גִשְׁמֵעַ קוֹלָם : בְּכָל חָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם • וּבְקֶצֶא תִּבְלִ
 מִלֵּיהֶם • לִשְׁמִישׁ שֶׁסְ אֶהֱל בָּהֶם : וְהוּא כֹחֲתָן יוֹצֵא
 מִחֲפָתוֹ • יִשִּׁישׁ כְּנִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶח : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם •
 מוֹצֵאוֹ • וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם • וְאֵין גִּסְתָּר מִחֲמָתוֹ :
 תּוֹרַת ׀ תְּמִימָה מִשִּׁיבַת נֶפֶשׁ • עֲדוּת ׀ נֶאֱמָנָה מִחֲבִימַת
 פָּתִי : פְּקוּדֵי ׀ יִשְׂרָאֵל • מִשְׁמַחֵי לֵב • מִצֻּת ׀ בְּרָה
 כְּאִירַת עֵינַיִם : יִרְאֵת ׀ טְהוֹרָה עֲמֻדַת לָעַד • מִשְׁפָּטִי
 ׀ אֶמֶת צְדָקוֹ יִחַדְיוּ : הַנִּחְמָדִים מִזֶּהָב וּמִפָּזָרָב • וּמִתּוֹקִים
 כִּדְבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם עֲבָדְךָ גִּזְהָר בָּהֶם • בְּשִׁמְרָם

עקב

but few * in number, yea, very few, and strangers in the land. When they went from one nation to another, from one kingdom to another people. He suffered no man to oppress them: yea, he reproveth kings for their sake, saying, Touch not mine anointed, and do my prophets no harm. Let all the earth sing unto the LORD: proclaim his salvation from day to day. Declare his glory among the nations, his wonders among all people. For the LORD *is* great, and exalted in praise; and he *is* to be feared above all gods. For all the gods of the nations *are* idols: but the LORD hath made the heavens. Honour and majesty *are* in his presence; strength and gladness *are* in his place. Ascribe unto the LORD, O ye families of the people, ascribe unto the LORD glory and might. Ascribe unto the LORD the glory *due* unto his name; bring an offering, and come into his presence; worship the LORD in the glorious sanctuary. Let all the earth tremble before him, who hath † fixed the foundations thereof, that it might not be moved. Let the heavens rejoice, and the earth be glad: and they shall say among the nations, The LORD reigneth. Let the sea, and its full domains roar; let the field and all that is therein rejoice *with smiling plenty*. Then shall the trees of the wood shout, because of the presence of the LORD, when he cometh to judge the earth. O give thanks unto the LORD, for *he is* good; because his mercy endureth for ever. And say ye, Save us, O God of our salvation, and gather us together, and deliver us from the nations, that we may give thanks to thy holy name, *and* glory in thy praise. Blessed *be* the LORD God of Israel for ever and ever: and all the people said Amen, and praised the LORD. Extol ye the LORD our God! and bow down at his footstool, for holy is he. Extol ye the LORD our God! and worship at his holy mount, for the LORD our God is holy. And he *being* merciful forgiveth iniquity, and destroyeth not; yea, he frequently turneth away his anger, and awakeneth not all his wrath.. O LORD! withhold not thy tender mercies from me: let thy loving kindness and thy truth preserve me continually. O LORD! remember thy tender mercies, and thy loving kindnesses, for they *have been* of old. Ascribe ye strength unto God: his excellency *is* over Israel, and his strength in the skies. O God! *thou art* tremendous from thy holy residence. O God of Israel! who giveth

* Heb. Few men.

† Heb. Established the world.

תפלת שחרית

מִתִּי מִסְפָּר • בְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : וַיִּתְּחַלְכוּ כִּגְזִי אֶל גְּזִי •
 וּמִמְלִכָה אֶל עַם אֲחֵר : לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם •
 וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים : אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי • וּבִגְבִיאי אֶל
 תִּירְעוּ : שִׁירוּ לִי כָּל הָאָרֶץ • בִּישְׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ :
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם וְאֵת כְּבוֹדוֹ • בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ : כִּי
 קָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד • וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי כָּל
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים • יְיָ שָׁמַיִם וָעֶשֶׂה : הוֹד וְהָדָר
 לִפְנֵי • עֹז וְחֵדָה בְּמִקְמוֹ : הָבוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים •
 הָבוּ לִי כְבוֹד וָעֹז : הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
 וּבֹאוּ לִפְנֵי • הִשְׁתַּחֲווּ לִי בַּהֲדָרַת קֹדֶשׁ : חִילוּ מִלִּפְנֵי
 כָּל הָאָרֶץ • אֵף תִּכּוֹן תִּבְל בֶּל תִּמּוֹט : יִשְׁתַּחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ • וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ : יִרְעַם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ •
 יַעֲלוּץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ : אֲזַיְרְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלִּפְנֵי
 יְיָ • כִּי בָא לִשְׁפֹט אֶת הָאָרֶץ : הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב • כִּי
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו • וּקְבָצֵנוּ
 וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁ לְהִשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלָתָהּ : בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעֵלָם •
 וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לִי : רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ •
 וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רִגְלֵי קָדוֹשׁ הוּא : רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ •
 וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲרַקְדָּשׁ • כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם
 יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ • וְלֹא יַעִיר כָּל
 חַמָּתוֹ : אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ כִּמְנִי • חֲסִדֶּךָ וְאַמְתֶּךָ
 תָּמִיד יִצְרוּנִי : זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶּיךָ : כִּי מַעֲוֹלָם הֵמָּה :
 תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים • עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ • וְעֹז בְּשַׁחֲקִים :
 גִּדְרָא אֱלֹהִים • מִמְּקַדְשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל • הוּא נָתַן עֹז

וּתְעַצְמוֹת

יְיָ רַצוֹן Let it be acceptable before thee, O LORD, our God! and the God of our fathers, that the holy temple may speedily be built in our days; and let our portion be in thy law. And there we will serve thee in reverence, as in ancient days, and in former years: And may the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in ancient days and in former years.

בְּרֵךְ שְׁמֶךָ (xxv) Blessed *is* he, who only said, *Let there be a creation*, and the world existed! Blessed *is* he. Blessed *be* he who created the world. Blessed *is* he who sayeth and performeth. Blessed *is* he who ordaineth and establisheth. Blessed *is* he who hath compassion upon the earth. Blessed *is* he who hath compassion upon *all* creatures. Blessed *is* he who rendereth a good reward to those that fear him. Blessed *is* he who liveth for ever, and existeth eternally. Blessed *is* he who redeemeth and delivereth. Blessed *be* his name. Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe; O God, *our* most merciful Father! who is exalted by the mouth of his people, praised and glorified by the tongue of his pious servants: *and therefore*, with the songs of David thy servant, will we praise thee, O LORD, our God! With thanksgivings and songs of praise, will we magnify, praise, glorify, and acknowledge thee for our King. Yea, we *continually* will make mention of thy name, our King! and our God! The only ONE who liveth eternally (xxvi): the *only* King? praised and glorified be his great name, for ever and ever. Blessed art thou, O LORD! a King adored with praises.

הַדָּוָר לֵי O give thanks unto the LORD; call on his name; make known his deeds among the people. Sing, and chant hymns unto him: proclaim ye all his wondrous works. Glory in his holy name; let the heart of them rejoice who seek the LORD. Seek ye the LORD, and his strength; seek his face evermore. Remember his miracles that he hath done, his wonders and the judgments of his mouth. O ye seed of Israel, his servant; the children of Jacob his chosen *people*. He *is* the LORD our God: his judgments *are* in all the earth. Remember ye his covenant for ever: the word which he commanded to a thousand generations. Which he covenanted with Abraham, and likewise his oath unto Isaac. And he confirmed the same to Jacob for a statute, to Israel for an everlasting covenant. Saying, Unto thee will I give the land of Canaan, the portion of your inheritance. Whilst ye were
but

תפלת שחרית

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם
נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות : ועד
ל"י מנחת יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמוניות :
ברוך שאתה והיה העולם ברוך הוא ברוך עושה
בראשית ברוך אומר ועושה ברוך גור
ומקים : ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על
הבריות : ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד
ומקים לנצח : ברוך פודה ומציל ברוך שמו ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל
בפי עמו משבח ומפאור בלשון חסידיו ועבדיו :
ובשירי דוד עבדך נתללך יי אלהינו בשבחחות
ובזמירות ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונמליכך ונזכיר
שמך מלכנו אלהינו : יחיד חי העולמים מלך משבח
ומפאור עדי עד שמו הגדול : ברוך אתה יי מלך
מהלל בתשבחות :

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו : שירו
לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו : התהללו
בשם קדשו ישמח לב מבקשיי : דרשו יי ועזו בקיש
פניו תמיד : זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו
פיהו : זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו : הוא יי
אלהינו בכל הארץ משפטיו : זכרו לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור : אשר כרת את אברהם ושבועתו
ליצחק : ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם :
לאמר לך אחי ארץ כנען חבל נחלתכם בהיותכם

III. From the principal constitution contained in one verse, *and* from the principal constitution deduced from two verses (xiv).

IV. From *comparing* a general *description* with its specified particular (xv).

V. From a particular text followed by a general one (xvi).

VI. *Precepts treated of first in general, and then in particular, and again in general*, thou must not adjudge, but according to that which is similar to the particular (xvii).

VII. From a general *description* that requires a particular, or *specific text to explain it*: and from a particular *text* that requires a general one (xviii).

VIII. Every thing that is comprehended under a general *description*, and is afterwards particularly exempted therefrom, in order to teach us something concerning it: the exemption is not *given* for its sake only, but to teach the same of the whole general *term* (xix).

IX. And every thing that is included in a general *description*, and is afterwards excepted, to prove an argument similar to its subject: *in that case* it alleviates, but does not aggravate (xx).

X. And every thing that is included in a general *description*, and is afterwards excepted, to prove an argument not similar to its subject: *in such case*, it serves to alleviate and aggravate (xxi).

XI. And every thing that is included in a general *description*, and is afterwards excepted, to determine a new matter, cannot be restored to the general *term*, unless it be, by being expressly mentioned in the text (xxii).

XII. And a thing that is deduced from the subject *itself*: and a thing deduced from the end of the text (xxiii).

XIII. And thus, *when* two texts contradict each other, *we cannot determine the sense* until a third text is produced, which reconciles them (xxiv).

חפלת שחרית

ג

מִבְּנֵי אֵב מִכְתּוּב אֶחָד י' וּמִבְּנֵי אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים:

ד

מִכָּלֵל וּפָרֵט:

ה

זִמְפָּרֵט וּכְלָל:

ו

כָּלֵל וּפָרֵט וּכְלָל אִי אֶתְהִי דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפָּרֵט:

ז

מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרֵט י' וּמִפָּרֵט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל:

ח

וְכָל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלִמָּד י' לֹא לְלִמָּד
עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֶלָּא לְלִמָּד עַל הַכָּלֵל כִּלּוֹ יֵצֵא:

ט

וְכָל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אֶחָד שֶׁהוּא
כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלֹא לְהַחֲמִיר:

י

וְכָל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אֶחָד שֶׁלֹּא
כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחֲמִיר:

יא

וְכָל דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי אֶתְהִי
יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָלֵל עַד שֶׁיַּחֲזִירוּ הַכָּתוּב לְכָלֵל
בְּפִירוּשׁ:

יב

דָּבָר הַלָּמָד מִכְּעֵנִינוּ וְדָבָר הַלָּמָד מִסּוּפּוֹ:

יג

וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב
הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

sin: they were to be killed on the north: and the reception of their blood in the service vessel, was on the north; and their blood required two gifts, which are *as* four; and they were eaten within the curtains, by the males of the priesthood, dressed after any manner, that day and night, until midnight.

התודה The thanksgiving offering, and the ram of the Nazarite, were less holy (x); they might be killed in any part of the court; and their blood required two gifts, which are *as* four; and they might be eaten in any part of the city, by any person, dressed after any manner, that day and night, until midnight. That *part* which was heaved up* from them, was like *the other parts of them*, save, that the part which was heaved, was to be eaten by the priests, their wives, their children, and their servants. Peace offerings are less holy; they might be killed in any part of the court; and their blood required two gifts, which are *as* four; and they might be eaten in any part of the city, by any person, dressed after any manner, for *the space of* two days and one night: that which was heaved up from them, was like the rest, save, that the part which was heaved, was to be eaten by the priests, their wives, their children, and their servants. The first-born, the tithes of beast, and the passover, were less holy: they might be killed in any part of the court; and their blood required *only* one gift: but then, it must be given towards the bottom: there was a distinction in the eating of them; for the first-born was eaten by the priests, and the tithe by all persons; they were also eaten in any part of the city, dressed after any manner, for two days and one night. The passover was to be eaten at night only†, but not later than midnight: neither was it to be eaten, but by those that were numbered‡ to it: nor was it to be eaten dressed in any other manner than roasted.

רבי ישמעאל Rabbi Ishmael says, that the law is *to be expounded* by thirteen rules (xi).

I. Light and heavy: or an inference from minor to major (xii).

II. *A decision deduced from an agreement, or equality of texts* (xiii).

* See Levit. vii. 32, 33, 34.

† Exod. xii. 8.

‡ Ibid. iv.

תפלת שחרית

אֱשֶׁם תְּלוּי שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל דָּטֹן בְּכָלִי שְׂרָרַת
בְּצִפּוֹן וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שְׁהוֹן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין
לִפְנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה • בְּכָל מֵאֵכֶל לְיוֹם וּלְלֵילָה
עַד תְּצוּת :

הַתּוֹרָה וְיֵאִיל נְזִיר קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שְׁהוֹן אַרְבַּע •
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל • לְיוֹם וּלְלֵילָה
עַד תְּצוּת : הַמּוֹרֶם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם • אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרֶם
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעִבְדֵיהֶם • שְׁלָמִים
קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי
מִתְּנוּת שְׁהוֹן אַרְבַּע • וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל
מֵאֵכֶל • לִשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד : הַמּוֹרֶם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא
בָהֶם • אֵלֶּא שְׁהַמּוֹרֶם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
וּלְעִבְדֵיהֶם : הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קִדְשִׁים קָלִים
שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמֹן טָעוֹן מִתְּנָה אַחֶרֶת •
יִבְלֹכֵר שִׁיתָן כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד : שְׁנֵה בִּאֲבִילָרָן • חֲבִכּוֹר
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר
בְּכָל מֵאֵכֶל • לִשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אֶחָד : הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל
אֵלֶּא בְּדִילָה • וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא עַד תְּצוּת • וְאֵינוֹ נֶאֱכָל
אֵלֶּא לְמִנּוּי • וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֶּא צְלִי :

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר • בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹר הַתּוֹרָה
נִדְרָשֶׁת :

א

מִקַּל וְחוֹמֵר :

ב

וּמִגְזִירָה שְׂוֵה :

for a meat offering mingled with oil, and the drink offering thereof. *This is the burnt-offering of every Sabbath, besides the continual burnt-offering and its drink offering.*

TILL HERE

מִקְדָּשׁ וְזֶה Which are the places appointed for the sacrifices? The place for killing the most holy of them, was on the north: the bull* and the goat on the Day of Atonement, were killed on the north, and the reception of their blood in the service vessel, was on the north; their blood required sprinkling over and between the staves, the veil, and the golden altar: one gift omitted, impeded *the service*: the remainder of the blood, was to be poured out at the west side of the bottom of the outer altar; and if not done, it did not impede *the service*. The bulls and goats which were burnt†, were killed on the north, and the reception of their blood in the service vessel, was on the north; and their blood required sprinkling against the veil, and upon the golden altar; one gift omitted, impeded *the service*: the remainder of the blood was to be poured out at the west side of the bottom of the outer altar; and if not done, it did not impede *the service*. Both these and the preceding, were burnt in the repository for ashes. The sin offerings of the whole congregation, and of a particular person: these were the sin offerings of the whole congregation, the goats which were offered on the beginning of the months, and those of the festivals: they were killed on the north, and the reception of their blood in the service vessel, was on the north; and their blood required four gifts upon the four horns of the altar. In what manner was this performed? The priest went up the ascent, and turned towards the circuit (ix), and came to the south-east corner, then to the north-east, so on to the north-west, and from thence to the south-west: the remainder of the blood was to be poured out at the south side of the bottom of the outer altar; and they were to be eaten within the curtains, by the males of the priesthood, dressed after any manner, that day, and the night thereof, until midnight. The burnt-offering is most holy; it was to be killed on the north, and the reception of its blood in the service vessel, was on the north: and its blood required two gifts, which are as four; it required flaying, and dismembering, and a total consumption by fire. The peace offerings of the whole congregation, and the trespass offerings: these are the trespass offerings; the trespass offering of theft: the trespass offering for trespasses: the trespass offering for a betrothed hand maid: also of the Nazarite; the leper; and doubtful

* Levit. xv. 3.

† Ibid. iv. 12. 21.—xvi. 27. &c.

תפלת שחרית

עֲשׂוּנִים סֵלֶת מְנַחֵה בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹ וְנִסְכּוֹ : עֲלֵת שֶׁבֶת
בְּשִׁבְתּוֹ עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה :

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים • קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתוֹ
בְּצִפּוֹן • פֶּר וְשְׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים • שְׁחִיטָתוֹ
בְּצִפּוֹן • וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן • וְדָמָן טָעוֹן הַזֶּה
עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרוּכָת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב • מִתְּנָה
אַחַת מִהֶן מְעַכְבֶּת • שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מִעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן • אִם לֹא נָתַן לֹא עֵבֶב : פָּרִים
הַנִּשְׂרָפִים וְשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל דָּמָן
בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֶּה עַל הַפְּרוּכָת וְעַל
מִזְבַּח הַזָּהָב מִתְּנָה אַחַת מִהֶן מְעַכְבֶּת • שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבִי שֶׁל מִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא
עֵבֶב • אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן : חַטָּאת הַצֹּבֹר
וְהַיְחִיד • אֱלֹהֵי הֵן חַטָּאת הַצֹּבֹר • שְׁעִירֵי רֹאשֵׁי הַדָּשִׁים
וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת • שְׁחִיטָתוֹ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת •
כִּיצַד • עֲלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפְנָה לְסוּבָב וּבֹא לוֹ לִקְרוֹ דְּרוֹמִית
מִזְרָחִית • מִזְרָחִית צְפוֹנִית • צְפוֹנִית מְעַרְבִית • מְעַרְבִית
דְּרוֹמִית • שִׁירֵי הַדָּם הֵיךְ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי • וְנֶאֱכָלִין
לִפְנֵים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כֹהֵנָה בְּכָל מֵאֵכֶל • לְיוֹם וּלְלֵילָה
עַד חֲצוֹת : הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בְּצִפּוֹן וְקָבֹל
דָּמָה בְּכָלִי שָׁרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוֹת וְכִלִּיל לְאֲשִׁים : זְבָחֵי שְׁלָמִי
צֹבֹר וְאֲשָׁמוֹת • אֱלֹהֵי הֵן אֲשָׁמוֹת • אֲשֶׁם גְּזִילוֹת אֲשֶׁם
מַעֲלֹת אֲשֶׁם שִׁפְחָה הַרוּפָה אֲשֶׁם נָזִיר אֲשֶׁם מְצוּרָה
אֲשֶׁם

” אַתָּה דְּוָיָא Thou *art* the LORD, our God, in heaven, and on the earth; and in the highest heavens of heaven. In truth, thou *art* the first; and thou *art* the last, and besides thee, there is no God. O gather together those who hope in thee, from the four corners of the earth; that the whole world may know, and acknowledge, that thou alone, art God over all the kingdoms of the earth. Thou hast made the heavens and the earth, the sea, and all that is in them: and who is it among all the works of thy hands, either in the uppermost or nethermost parts, that can say unto thee, What dost thou? Our Father who art in heaven, *we beseech thee* to be gracious unto us, for the sake of thy great name, by which we are called*; and confirm unto us, O LORD, our God! what is written†, At that time I will bring you *again*; and at the time when I assemble you, surely I will appoint you for a name, and a praise among all the people of the earth: when I cause your captivity to return before your eyes, saith the LORD.

וַיֹּאמֶר And the LORD spake unto Moses, saying, Command the children of Israel, and say unto them, My offering, and my bread for my sacrifices made by fire, *for* a sweet savour ‡ unto me, shall ye observe to offer unto me in its due season. And thou shalt say unto them, This is the offering made by fire which ye shall offer unto the LORD: two lambs of the first year, without blemish, every§ day, for a continual burnt-offering. The one lamb shalt thou offer in the morning, and the other lamb shalt thou offer at even ||. And a tenth part of an ephah of fine flour for a meat-offering, mingled with the fourth part of an hin of beaten oil. *It is* a continual burnt-offering which was ordained on mount Sinai, for a sweet savour, an offering made by fire unto the LORD. And the drink offering thereof *shall be* the fourth part of an hin for the one lamb: in the holy place shalt thou cause the strong wine to be poured out for a drink offering to the LORD. And the other lamb shalt thou offer at even, as the meat-offering of the morning, and as the drink offering thereof shalt thou offer *it*, an offering made by fire of a sweet savour unto the LORD. (And he shall kill it on the side of the altar, north-ward before the LORD.)

ON THE SABBATH, SAY AS FOLLOWS.

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת And on the Sabbath day, two lambs of the first year without blemish, and two tenth deals of fine flour

• Heb. Which is called upon us.

† Zeph. iii. 20.

‡ Heb. My savour of rest.

§ Heb. In a day.

|| Heb. Between the evenings.

for

תפלת שחרית

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ • ובשמי השמים
העליונים • אמת אתה הוא ראשון • ואתה הוא
אחרון • ומבלעדיך אין אלהים • קבץ קוף מארבע
כנפות הארץ • יבירו וידעו כל באי עולם כי אתה אלהים
לבדך לכל ממלכות הארץ • אתה עשית את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם • ומי בכל מעשה
ידך בעליונים או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה •
אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול
שנקרא עלינו • וקיים לנו יי אלהינו מה שכתוב • בעת
ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם
לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם
לעיניכם אמר יי :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח
ניחחי תשמרו להתקרב לי במועדו : ואמרת להם זה
האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד : את הכבש אחד תעשה בבקר
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים : ועשירית האיפה
סלת למנחה בדולרה בשמן כתיב רביעית ההין : עלת
תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה : ונסכו
רביעית ההין לכבש האחד בקדש הסוד נסך שכר
ליהוה : ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת
הבקר ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה : (ושחט
אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי :)

בשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים

רבונו כל העולמים Sovereign of all the worlds*! We *presume* not to present our supplication before thee for our righteousness, but for thine abundant mercies. What are we? What is our life? What is our piety? What is our righteousness? What are our hopes of salvation? What is our power? What is our might? What *then* shall we say in thy presence, O LORD, our God! and the God of our fathers? Are not the mightiest heroes, as nothing before thee! and men of fame, as though they had not existed: wise men, as if they were without knowledge: and the intelligent, as if void of understanding: for the majority of their actions, is emptiness; and the days of their life, but vanity in thy presence; and man's pre-eminence over the beast, is nought; for all is vanity.

אבל אנחנו But we are thy people (VIII), the children of thy covenant; the children of Abraham thy beloved, to whom thou didst swear on mount Moriah: the seed of Isaac his only son, who was bound upon the altar: the congregation of Jacob thy first born, who from the love wherewith thou didst love him, and the joy wherewith thou didst rejoice in him, hast called his name Israel, and Jethurun.

לפיכך We therefore are in duty bound to give thanks unto thee; to praise, glorify, bless, and sanctify thee; and to offer praise and thanksgivings to thy name. O happy are we! How goodly is our portion! How pleasant is our lot! How very fair is our inheritance! O happy are we, that we rise early in the morning, and attend late in the evening, and proclaim twice every day, Hear, O Israel, the LORD is our God, the LORD is One. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever.

אתה דומה Thou art the same One, before thou didst create the world; and thou art the same One, after thou didst create the world. Thou art God in this world, and thou art God in the future. Sanctify thy name among those who sanctify thy name; and sanctify thy name in thy world; and with thy salvation shalt thou raise on high, and exalt our horn of salvation. Blessed art thou, O LORD! who sanctifieth his name in public.

* Meaning the present and the future:

תפלת שחרית

רבוץ כל העולמים לא על צדקותינו אֲנַחְנוּ מְפִילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים • מָה אֲנִי
 מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִדֵּנוּ מָה צְדָקָנוּ מָה יִשְׁעֵנוּ מָה כֹּחֵנוּ וּמָה
 גְּבוּרָתֵנוּ מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 הֲלֹא כָל הַגְּבוּרִים כָּאִין לְפָנֶיךָ וְאִנְשֵׁי הַשָּׁם כֹּלָא הָיוּ
 וְחַכְמַיִם כְּבָלִי מַדַּע וְגִבּוֹנִים כְּבָלִי הַשֶּׁבֶל כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם
 תַּחֲוִי • וַיְמִי חַיֵּיהֶם הָבֵל לְפָנֶיךָ • וּמוֹתֵיהֶם הָאֶדָם מִן הַבְּהֶמָה
 אִין • כִּי חֶפֶל הָבֵל :

אֲבָל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ • בְּנֵי אַבְרָהָם אוֹחֲבֶיךָ
 שְׂנֵשְׁבַעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה • זָרַע יִצְחָק וַיְחִידוּ
 שְׂנַעֲקָר עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ • עֲדַת יַעֲקֹב • בִּנְךָ בְּכוֹרְךָ •
 שְׂמֵאֵהֶבְתָּךְ שְׂאֵהֶבְתָּ אוֹתוֹ • וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׂשֻׁמְחַתְּ בּוֹ
 קִרְאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרֹן :

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֵיבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ וּלְפָאֲרָךְ
 וּלְבָרְךָ וּלְמַדֵּשׁ וּלְתַן שִׁבְחַ וְהוֹדָרָה לְשִׁמְךָ •
 אֲשֶׁרֵנוּ מָה טוֹב חֲלָקֵנוּ וּמָה נְעִים נִזְרָלְנוּ וּמָה יָפָה
 יִרְשָׁתֵנוּ • אֲשֶׁרֵנוּ שְׂאֵנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב
 וְבוֹקֵר וְאִמְרִים פַּעַמִּים בְּכָל יוֹם • שְׁמַע יִשְׂרָאֵל • יי
 יִלְחִינוּ • יי אֶחָד • בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד •
 אַתָּה חוֹא עַד שְׁלֹא בִּרְאִיתָ אֶת הָעוֹלָם • וְאַתָּה הוּא
 לְאַחֶה שֶׁבִּרְאִיתָ אֶת הָעוֹלָם • אַתָּה אֵל בְּעוֹלָם
 חַיָּה וְאַתָּה אֵל לְעוֹלָם הַבָּא • קִדַּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל
 מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ וּמִקְדָּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ • וּבִישׁוּעָתְךָ
 תִּרּוֹם וְתִגְבִּיהַּ קִרְנֵנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמִּקְדָּשׁ אֶת
 שְׁמוֹ בְּרַבִּים :

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who stretcheth the earth above the waters.

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who ordaineth the steps of man.

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who provideth for all my need.

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who girdeth Israel with might.

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who crowneth Israel with glory.

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who giveth strength to the weary.

Blessed art thou, O LORD, our God ! King of the universe, who removeth sleep from mine eyes, and slumber from mine eye-lids

וְיָדִי רָצוֹן And may it be acceptable in thy presence, O LORD, our God ! and the God of our fathers, to exercise us in thy Law, and cause us to adhere to thy precepts ; and lead us not into the power of sin, transgression, iniquity, temptation, or contempt. Suffer not the evil imagination to have dominion over us ; and remove from us the evil man ; and evil associate ; and cause us to adhere to the good imagination, and good works ; and humble our imagination that it may be subservient unto thee. O grant us grace, favour, and mercy, in thy sight, and in the sight of all that behold us, and bestow gracious favours on us. Blessed art thou, O LORD ! who bestoweth gracious favours on his people Israel.

יְיָ רָצוֹן May it be acceptable in thy presence, O LORD, my God ! and the God of my fathers, to deliver me daily, from hardened and impudent faces ; from the evil man, from an evil associate, from an evil neighbour, from evil occurrences, and from the destructor Satan ; from an oppressive prosecution, and from a cruel adversary, whether he be or not a son of the covenant (VII).

לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם Man should ever fear heaven in private ; confess the truth, and speak the truth as in his heart ; and let him rise early, and say.

תפלת שחרית

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • רוקע הארץ על המים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • אשר הכין

מצעדי גבר :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • שעשה לי כל צרכי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • אוזר ישראל בגבורה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • עוטר ישראל

בתפארה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • הנותן ליעקב פת :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם • המעביר שינרה

מעיני ותנומה מעפעפי :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו • שתרגילנו

בתורתך ותדביקנו במצותיך ואל תביאנו לא לידי

הטא ולא לידי עבירה ועון ולא לידי גסיון ולא לידי בזיון

ואל ישלש בנו יצר הרע ותרחיקנו מאדם רע ומחבר

רע ודבקנו ביצר טוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו

להשתעבד לך ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד

ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים

טובים • ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני

היום ובכל יום מעי פנים ומעוות פנים מאדם רע

ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המושחית מדין

קשה ומפעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו

בן ברית :

לעולם יהא אדם ירא שמים בפתר ומודה על האמת

ורובר אמת בלבבו וישבם ויאמר :

the first fruits*; the offering on appearance†; acts of beneficence; and the study of the law of God. These (following) are the commandments which man eats the fruit (IV) thereof in this world, but the principal remaineth to a future one: and these are they, viz. Honouring father and mother; acts of beneficence; an early attendance morning and evening where the law is studied; leading in travellers‡; and visiting the sick: assisting the poor bride; attending the dead to the grave; devotion in prayer; and introducing peace between a man and his neighbour; but the study of the Law of God, is equivalent to them all (V).

אלהי נשמה O my God! the soul which thou hast given me, is pure; thou hast created, formed, and breathed it into me; thou dost also carefully guard it within me: wilt hereafter take it from me, and likewise restore it unto me in futurity. All the while that the soul continues within me, I do acknowledge before thee, O LORD, my God! and the God of my fathers, that thou art Sovereign of all works, and LORD of all souls! Blessed art thou, O LORD! who restoreth the souls unto the dead carcases (VI).

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who giveth to the cock knowledge, to distinguish between day and night§.

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath not made me an Heathen.

Blessed art thou, O LORD, our God! king of the universe, who hath not made me a slave.

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath not made me a woman.

(THE WOMEN SAY) [Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath made me according to his will.]

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who clotheth the naked.

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who openeth the eyes of the blind.

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who looseth those who are bound.

Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who raiseth those who are bowed down.

* Deut. xxvi. 2.

† Ibid. xvi. 16.

‡ Properly, Hospitality.

§ And between the night.

תפלת שחרית

וְהִרְאִינוּ וּגְמִילוֹת חֲסָדִים וְתִלְמוּד תּוֹרָה : אֱלֹהֵי דְבָרִים
שֶׁאָדָם אוֹכֵל פִּירוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהִקְרִין מִיָּמָת לֹו
לְעוֹלָם הַבָּא : וְאֱלֹהֵינוּ כְּבוֹד אָב וָאִם וּגְמִילוֹת חֲסָדִים
וְהַשְׁכַּמְתָּ בֵּית הַמִּדְרָשׁ שֶׁחֲרִית וְעֶרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחֵים
וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כָּלָה וְהַלְוִיַּת הַמֶּת וְעִיּוֹן תַּפְלָה
וְהַבָּאת שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתִלְמוּד תּוֹרָה
כְּנֶגֶד כָּל־ם :

אֱלֹהֵי . גִּשְׁמָה שְׁנַתָּת בִּי . טְהוֹרָה הִיא . אַתָּה בְּרֵאתָ .
וְאַתָּה יִצְרָתָה . וְאַתָּה נִפְחַתָּה בִּי . וְאַתָּה
מִשְׁמְרָה בְּקִרְבִּי . וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלָּה מִמֶּנִּי . וְלַהֲחַזִּירָה
בִּי לְעֲתִיד לְבָא . כָּל זְמַן שֶׁהַנֶּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים וְאֲדוֹן
כָּל הַנִּשְׁמוֹת . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר גְּשֵׁמוֹת לְפָגְרִים
טָתִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוֹ
בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שְׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שְׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . שְׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה :
וְיִיבֹר זִמְנֵי דְאֵשׁ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם .
שֶׁעָשִׂנִי כְרֻצָּנוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . מַלְבִּישׁ עֲרוֹמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . מַתִּיר אֲסוּרִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . זוֹקֵף כְּפוּפִים :

ברוך

exist in glory. And he is **ONE**, nor is there a second, to be compared, or associated with him. Without beginning, and without end, and to whom *alone* appertaineth power and dominion. He is my God, and my Living Redeemer, and the Rock of my portion in time of distress. He also is my Standard, and my Refuge; the portion of my cup when I call. Into his hands do I commit my spirit, when I sleep, and when I awake. And with my spirit, my body also: *for* the LORD is for me, and I will nor fear.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to cleanse our hands.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath formed man in wisdom; and created in him pipes, tubes, veins, and arteries. It is certain, and known before the throne of thy glory, that if but one of them was opened, or one of them was stopped, it would be impossible for any to exist, or abide before thee. Blessed art thou, O LORD! who healeth all flesh, and worketh wonderfully.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath sanctified us with his commandments, and commanded us to study the words of the law.

והערב נא O LORD, our God! we beseech thee to make the words of thy law pleasant in our mouths, and in the mouths of thy people, the house of Israel; so that we, our offspring, and the offspring, of our offspring, may all know thy name, and study thy law for its sake (11). Blessed art thou, O LORD! who teacheth the law to his people Israel.

ברוך אתה Blessed art thou, O LORD, our God! King of the universe, who hath chosen us from all nations, and hath given us his law. Blessed art thou, O LORD! who hath given the law.

יברכך THE LORD BLESS AND PRESERVE THEE! THE LORD MAKE HIS FACE SHINE UPON THEE, AND BE GRACIOUS UNTO THEE: THE LORD LIFT UP HIS COUNTENANCE UPON THEE, AND GIVE THEE PEACE.

אלו דברים These (following) are the commandments which have no fixed estimation (111); viz. The corner* of the field;

* Levit. xix. 9.

תפלת שחרית

וְהוּא אֶחָד וְאִין שְׁנִי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה :
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּכָלִית וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשַׁרָּה :
 וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי וְצוֹר חֲבָלִי בַּעַת צָרָה :
 וְהוּא נָפִי וּמְנוּסִי מִגַּת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא :
 אֶפְקִיד רוּחִי בַּעַת אִישָׁן וְאֶעֱרָה :
 וְעַם רוּחִי גִּוְהִתִּי אֲדַנִּי לִי וְלֹא אִירָא :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצֻנּוֹנוֹ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת
 הָאָדָם בְּחֻמָּה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים
 חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדָךְ שָׂאם יִפְתַּח אַחֶר
 מִהֶם אוֹ יִסְתֵּם אַחֶר מִהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהִתְקִים וּלְעֻמּוֹד
 לִפְנֵיךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי רּוֹפֵא כָּל בֶּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתָיו וְצֻנּוֹנוֹ לְעֻסּוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה :

וְהָעֶרֶב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבִפְיוֹת
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵנוּ
 וְצִאֲצָאֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמָךְ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ
 לְשִׁמְךָ בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
 מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בְּרוּךְ אַתָּה
 יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ : יֵשָׂא יי פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לָךְ שָׁלוֹם :

אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוּרֵי הַפֶּאֱה וְהַכְּבוֹרִים
 וְהָרָאוֹן

למנצח בנגינות TO THE CHIEF MUSICIAN ON NEG-
NOTH, A PSALM or SONG. May God be merciful unto us,
and bless us; and cause his face to shine upon us *, for ever.
That thy way may be known upon earth, and thy salvation,
among all nations. *All* people shall praise thee, O God! all
people shall give thanks unto thee. O let the nations be glad,
and sing for joy: for thou shalt judge the people righteously,
and govern the nations of the earth. Selah. *All* people shall
praise thee, O God! all people shall give thanks unto thee.
Then shall the earth yield her increase; and God, even our
God shall bless us. God shall bless us, and all parts of the
earth shall fear him.

יְהוָה אֱלֹהִים הוּא The living God shall be extolled, and
praised: He exists, and his existence is not bounded by time.
He is ONE, and there is no unity like his Unity: He is invis-
ible, and there is no end to his Unity. He hath no material
figure: neither is he a body: we cannot by any comparison
estimate his holiness. He *existed* prior to every created thing:
he is the first, without either commencement or beginning.
Behold, he is LORD of the world; and through all the creation,
evinceth his mighty power, and dominion. The inspiration of
his prophecy, did he bestow on the men of his peculiar and
glorious *people*. There never arose a prophet in Israel like un-
to Moses, who beheld his similitude †. A true law hath God
given to his people, by the hand of his prophet, who was faith-
ful in his house ‡. God will never alter nor change his law
for any other. He beholdeth and knoweth all our secrets; for
he vieweth the end of a thing at its commencement. He re-
wardeth the pious man according to his work: and punisheth
the wicked according to his wickedness. At the end of days||
will he send our anointed §, to redeem those who hope for the
accomplishment of his salvation. God in his great mercy, will
revive the dead: blessed be his name praised for evermore (1),

אֲדֹנָי עוֹלָם O LORD of the universe, who reigned before
any thing formed was created. At the time that all was
finished according to his pleasure, then was his name proclaimed
King: and after the consummation of all *things*, he alone will
reign tremendous. For he ever was, is now, and will eternally

• Heb. With us.

† Numb. xii. 8.

‡ Ibid. 7.

|| Dan. xii. 13.

§ The Messiah.

תפלת שחרית

לְמַנְצַח בְּנִגִּינוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ •
 יֵאָר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה : לְדַעַת בְּאַרְץ דְּרָכָךְ • בְּכָל
 גּוֹיִם יִשְׁוַעְתְּךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים • אֱלֹהִים • יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם :
 יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים • כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוֹר • וּלְאֻמִּים
 בְּאַרְץ תַּנְחֵם סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים • אֱלֹהִים • יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּלֶם : אֶרֶץ נָתַנָּה יְבוּלָהּ • יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים • וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ :

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח • נִמְצָא וְאִין עַת אֵל מְצִיאוֹתוֹ :
 אֶחָד וְאִין יְחִיד כִּיחֻדוֹ • נַעֲלָם וְגַם אִין סוּף
 לְאַחֲדוֹתוֹ : אִין לוֹ דְּמֹת הַגּוֹף וְאִינוּ גּוֹף • לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו
 קִדְשָׁתוֹ : קִדְמוֹן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא • רֵאשׁוֹן וְאִין
 רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נּוֹצֵר • יוֹרֵד
 גְּדָלְתוֹ וּמַלְכוּתוֹ : שָׁפַע נְבוֹאָתוֹ נָתַנוּ אֵל • אֲנִישֵׁי סִגְלָתוֹ
 וְתַפְאֲרָתוֹ : לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשָּׁה עוֹד • נִבְיָא וּמַבִּיט
 אֶת תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לַעֲמּוֹ אֵל • עַל יַד נִבְיָאוֹ
 נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ • לַעֲוֹלָמִים
 לְזוּלָתוֹ : צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ • מַבִּיט לְסוּף דְּבָר
 בְּקִדְמוֹתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעֵלוֹ • יִתֵּן לְרָשָׁע רָע
 כְּרָשָׁעָתוֹ : יִשְׁלַח לְקֵץ יָמָיו מְשִׁיחֵנוּ • לַפְדּוֹת מַחֲבִי קֶץ
 יִשְׁוַעְתּוֹ : מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרַב חֶסֶד • בְּרוּךְ עַדִּי עַד
 שֵׁם תְּהִלָּתוֹ :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרָם כָּל יְצִיר נִבְרָא :
 לַעֲת גַּעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל • אֲנִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא :
 וְאַחֲרֵי כָּלֹת הַכֹּל • לְבָרוּ יְמִלּוּךְ נִזְרָא :
 וְהוּא הָיָה • וְהוּא הָיָה • וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה :

וְהוּא

and hear my prayer*. My feet stand in the straight path ; in the assembly will I praise the LORD.

AFTER THE SERVICE, SAY THE FOLLOWING.

דַּי " אֱלֹהֵינוּ May the LORD our God, be with us, as he was with our fathers : O may he not leave, nor forsake us. May he incline our hearts towards him ; to walk in his ways, and to keep his commandments, statutes, and judgements, which he commanded our fathers. O may these my words, wherewith I have made supplication before the LORD, be nigh unto the LORD our God, day and night, that he maintain the cause of his servant, and the cause of his people Israel in their daily † necessities. That all the people of the earth may know, that the LORD is God, *and that there is none else.* Lead me, O LORD ! in thy righteousness, because of mine ‡ enemies : make thy way straight before me. And I will walk in mine integrity ; O redeem me, and be gracious unto me. Turn unto me, and be gracious unto me ; for I am solitary and afflicted. My feet stand in the straight path ; in the assembly will I bless the LORD. The LORD is my guardian ; the LORD is my shade ; *he is on my right hand.* My help is from the LORD, who made heaven and earth. May the LORD guard my going out, and my coming in, with life and peace, from henceforth, and for evermore. Look down from thy holy habitation, from heaven ; and bless thy people Israel, and the land which thou hast given unto us, as thou didst swear unto our fathers, a land flowing with milk and honey. O God of glory ! unto thee will I offer song and praise. I also will worship thee, day and night. Blessed be He to whom Unity peculiarly appertaineth : *for He was, is, and ever will be.* The LORD God, the God of Israel ; the Supreme King of kings ; Holy and Blessed is he. He is the living God ; the living and ever existing King, for ever and evermore. Blessed be the name of the glory of his kingdom for ever and ever. In thy salvation, do I hope, O LORD ! All the people § walk every one in the name of his god ; but I will walk in the name of the LORD God, the living and eternal King. My help is from the LORD, who made heaven and earth, The LORD shall reign for ever and ever.

* Heb. My speech.

† Heb. The thing of a day in his day.

‡ Heb. Those who observe me.

§ Heb. Peoples.

תפלת שחרית

הַט אֶזְנוֹךְ לִי שִׁמְעֵ אִמְרָתִי: רַגְלִי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמִקְהִלִּים אֲבָרָךְ יי:

נאך דער תפלה זאגט מן יהי יי אלהינו

יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לִבֵּנוּ אֵלָיו לְלַכֵּת בְּכָל
דְּרָכָיו וּלְשָׁמֹר מִצְוֹתָיו וְהִקְיוּ וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִיו דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יי
קִרְבִּים אֵל יי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמִּי
הָאָרֶץ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: יי נִחַנִּי בְּצַדִּיקְתָּךְ
לְמַעַן שׁוּרְרֵי הַיָּשָׁר לִפְנֵי דְרָכֶךָ: וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶךְ פְּרָנִי
וְחַנּוּנִי פָנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעַנִּי אָנִי: רַגְלִי עֲמֻדָה
בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהִלִּים אֲבָרָךְ יי: יי שְׁמְרֵי יי צְלִי עַל יַד יְמִינִי:
עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִשְׁמַר צִאתִי וּבֹאִי
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשְׁךָ
מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נָתַתָּ לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְצִוָּתָהּ חֵלֶב וּדְבָשׁ:
אֵל הַקְּבוֹד אֶתֶּן לָךְ שִׁיר וְהַלֵּל: וְאֶעֱבֹד לָךְ יוֹם וָלַיִל:
בְּרוּךְ יַחֲדִיד וּמְיוֹחָד הָיָה הוּא וַיְהִי־הִי יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הוּא
אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ חַי וְקַיִם לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עַד: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד: לִישׁוּעָתָךְ קוִי־תִי יי: כִּי כָל
הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶךְ בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: עֲזָרִי מִעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי
יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד:

למנצח

MORNING SERVICE.

ON ENTERING THE SYNAGOGUE, THEY BOW TOWARDS THE ARK, AND SAY THE FOLLOWING EJACULATION:

מה מבו HOW goodly are thy tents, O Jacob! Thy tabernacles, O Israel! And in the greatness of thy benevolence, will I enter thine house; in reverence of thee, will I bow down towards the temple of thine holiness. O LORD! I have loved the habitation of thine house, and the dwelling place of thy glory. I therefore, will worship, bow down, and bend the knee before the LORD my maker. And I *will offer* my prayer unto thee, O LORD! in an acceptable time: in thine abundant mercy, O God! answer me in the truth of thy salvation.

BEFORE THE SERVICE, THE FOLLOWING IS SAID.

אני קראתי I have called upon thee, for thou wilt answer me, O God! Incline thine ear unto me, *and* hear my speech. I shall behold thy face in righteousness: I shall be satisfied, when I awaken, with the similitude of thy glory. For in thee, I trusted, O LORD! I said, Thou art my God! O hear the voice of my supplications, when I lift up my hands towards thine holy Oracle. I cried unto thee, O LORD, my God! and thou hast healed me: I *therefore* will call unto thee, O LORD! and unto the LORD, will I make supplication. O cause thy face to shine upon thy servant; *and* save me with thy tender mercy. For unto thee, O LORD! do I hope; thou wilt answer me, O LORD, my God! Hear my prayer, O LORD! and give ear unto my cry: O be not silent to my tears. Hear O LORD! and be gracious unto me: O LORD! be thou my help.

שיר המעלות לדוד A SONG OF DEGREES OF DAVID. I rejoiced when they said unto me, Let us go into the house of the LORD. I rejoice at thy word, as one who findeth great spoil. Harken unto the voice of my cry, my King, and my God; for unto thee I will pray. In the morning, O LORD! thou wilt hear my voice: in the morning will I address *my prayer* unto thee: and will hope. I call upon thee, because thou hast answered me; incline thine ear unto me, O God!
and

תפלת שחרית

מה טבו אלהיך יעקב משכנותיך ישראל : ואני ברב
חסדך אבא ביתך אשתחווה אל היכל קדשך
ביראתך : " אהבתי מעון ביתך ומקום משכון כבודך :
ואני אשתחווה ואכרעה אברכה לפני " עשי : ואני
תפילתי לך " עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת
ישעך :

ראש זאנט מן פר דער תפלה

אני קראתיך כי תענני אל הט אונך לי שמע אמרתי :
אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך :
ואני עליך בטחתי " אמרתי אלהי אתה : שמע קול
תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל רביר קדשך : " אלהי
שועתי אליך ותרפאני : אליך " אקרא ואל " אתחנן :
האירד פניך על עבדך הושיעני בחסדך : כי לך "
הוחלתי אתה תענה אדני אלהי : שמעה תפילתי "
ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש : שמע " וחנוני
" יהיה עוזר לי :

שיר המעלות לדוד : שמחתי באומרים לי בית " גלך :
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב : הקשיבה
לקול שועי מלכי ואלהי כי אליך אתפלל : " בקר תשמע
קולי בקר אעריך לך ואצפה : אני קראתיך כי תענני אל

ADVERTISEMENT.

THE Translator intending to elucidate the translation by NOTES, agreeable to Rule the Vth. noticed in the Preface, they will of course be numerous, and some of them of considerable length; therefore, in order to avoid confusion, and taking off the Reader's attention during the time of Prayer, as also that the English page may exactly correspond with the Hebrew, he purposes to affix them at the end of each Volume, where they will all be regularly numbered, correspondent with those in the text, thus, I, II, III, IV, &c. By this means, the Notes will become more valuable, in illustrating all such Metaphors, &c. as cannot properly be transfused: all which, must greatly forward the attainment of a thorough knowledge of our Prayers, even to those who are not masters of the Sacred language; so that they may be able to understand what they say, when addressing the Supreme Being. To obtain so great, so important, and desirable an object, is the ardent wish, of the Public's

Most obedient,

8 NO 65

Humble servant,

D. LEVI.

תפלת

Prayers be the cause of thy condemnation. Consider attentively, that the most essential part of our Religion, is, to pay adoration to the Author of our existence, by, and in whom, we live, breathe, and enjoy every good; it is therefore proper, that thou offer him a pure heart. Invest thyself at that instant, with true devotion, and dedicate thyself unto his service. Divest thyself of all worldly thoughts: pray for that which is most suitable to your station, and trust to the goodness of Divine Providence for a favourable answer.

A N

E X H O R T A T I O N

T O

P R A Y E R.

CONSIDER, O mortal man! that when thou art praying, thou art addressing that Great, Omnipotent, and Omniscient Being, who created, and formed thee; who supports, and guides thee; and upon whose Providence, the whole of this great machine, the universe, is dependant. Reflect, that he is Infinite, and Omnipresent; that he sees and observes, not only your most secret actions, but knows your most inward thoughts. If therefore, thine adoration is offered to Him in a proper and becoming manner, suitable to the exalted dignity of the Creator, and the humble state of the creature, in a strain of true piety, thy prayers will be the means of effecting thy salvation. If on the contrary, they are delivered in a careless thoughtless manner, the consequence will be the very reverse; and those very

RULE IV. The collocation of the words should never be harsh, and unsuited to an English ear.

RULE V. Metaphors are, in general, to be retained: and if the original metaphor cannot be transfused, it should be rendered in a note.

These rules appear to me, to be so indispensably necessary towards forming a true and real Translation of our Prayers, that I could by no means avoid noticing them; as I am confident, that whoever is ignorant of, or disregards them, will never be able to produce any thing like a correct Translation of the Hebrew Prayers in English.

Hence, the candid and liberal Reader, may easily perceive the difficulty of the undertaking, and the care, assiduity, attention, and industry (not to mention the extensive knowledge of sacred literature) requisite to the forming *a true* and *correct* translation: it is therefore necessary to observe, that as this most important and difficult work hath been undertaken at the express desire of the most respectable of the German Jews, it is to be sincerely hoped, that the opulent of the nation will not be slow in lending their assistance, but by coming forward with a liberal subscription, proportionate to the arduousness of the task, enable me to perfect what I have now so happily began; and I solemnly pledge myself, that their liberality and confidence shall never be abused, but gratefully acknowledged by their

Most obedient,

Humble servant,

8 NO 65 D. L E V I.

A N

self, and followed in most of the Translations that I have made of Prayers, &c. and likewise mean to follow in this translation) much of its purity and dignity may be preserved; and by proper explanatory notes to illustrate such passages, as may be liable to obscurity, it may be rendered highly serviceable to those that are not intimately acquainted with the original; and also gratify the scholar and man of letters.

The Rules laid down are as follow*:

RULE I. The Translator ought to express every word in the original, by a literary rendering, where the idiom of the English language will admit thereof; and where not only purity, but perspicuity and dignity of expression can be preserved. Hence this rule excludes,

1. Defective Translations, *i. e.* omissions.

2. Ungrammatical expressions.

3. Obscure renderings.—What I mean by obscure renderings is, the retaining of mere Hebraisms, when they neither add to the dignity, or the sublimity of the expression.

RULE II. Where the English idiom requires a paraphrase, it ought to be so formed as to comprehend the original word or phrase; and the supplemental parts should stand in Italics.

RULE III. Where a verbal translation cannot be thus interwoven, one at least equivalent to it, and which implies the reading in the original, should be substituted; and the idiom in the text should be literally rendered in a note.

* Several of these rules I since find, have been laid down by the Bishop of Waterford, in his Version of the Minor Prophets, as the grounds of a New Translation of the Bible; and which, I think, are extremely judicious.

Should we rank among the mean and vulgar, sentiments and images which are sacred and sublime, it is incredible (as Dr. Lowth observes) how much the strength of the language, and the force and majesty of the ideas will be destroyed. Nothing in nature, indeed, can be so conducive to the sublime, as those sentiments which are conceived by contemplation of the greatest of all beings; and when the august form of religion presents itself to the mental eye.

“ A fervent pleasure, and an awe divine,

“ Seizes the soul, and lifts it to its GOD.”

It therefore follows of course, that the dignity of Hebrew Poetry must, in some measure, be diminished in a translation, but much more so when the Translator is ignorant of the aforesaid points; since in that case, not only the connection of the imagery with sacred things, must frequently escape our observation, but even when most apparent, it can scarcely strike us with that force and vivacity, with which it must certainly penetrate the mind of the Hebraist.

However, if the Translator is fully acquainted with the idiom and phraseology of the Sacred language, and the true grounds of Hebrew Poetry, and earnestly desires faithfully to do justice to the original, he will naturally proceed with great caution; and in the first place, attempt to lay down some certain rules as a guide. By this means, much may be effected: for although it is almost impossible in an English Prose Translation, to reach the sublimity of an Hebrew Poem, yet, with great care, attention, and industry, in the Translator, and a strict adherence to the following rules, (and which are what I have laid down for myself,

“ cipal force lies in the Metaphor.” And he farther observes, “ As the temperate and reasonable use of “ this figure enlivens a composition, so the frequent “ introduction of Metaphors obscures it; and if they “ very commonly occur, it will be little better than an “ enigma.”—Now, although it will be readily allowed that the Hebrew Poets have in the formation of those Prayers, assiduously attended to the sublimity of their compositions, by the abundance and splendour of their figures; and in those Poems especially, in which uncommon grandeur and sublimity is aimed at, there predominates a continued, nay, I had almost said, a perpetual use of the Metaphor, sometimes boldly intruded, rushing in with imminent hazard of propriety: and a Metaphor thus licentiously introduced, is frequently continued to an immoderate length: but then, we must consider, that the Orientals are attached to this style of composition; and many flights which an English ear (too fastidious perhaps in these respects) will scarcely bear, must yet be allowed to the general freedom and boldness of those writers.

I must farther remark, that abundance of Metaphors occur in the Poems of the Hebrew Prayers, deduced from sacred subjects; and others, which are borrowed from the rites and ceremonies of religion, and which are peculiarly liable to obscurity and mistakes. Hence, the necessity for the most diligent observation (in a translator) lest, that very connection with the affairs of religion should escape us in the translation; for should we, by his means, be mistaken in so material a point; should we erroneously account as common, or profane, what is in its nature divine; or
 should

tion, I shall just take notice of the nature of our Hebrew Prayers.

It is well known, that the greatest part of our Prayers are poetical; it will therefore be proper to remark, that as it is the nature of all poetry, so it is particularly of the Hebrew, to differ from common language; and that not merely in the choice of words and phrases, but in the construction, so as to effect a peculiar and more exquisite mode of expression. We must also consider the phraseology peculiar to the poets, the bold ellipsis, the sudden transition of tenses, genders, and persons, and other similar circumstances.

As to the style of Hebrew Poetry, I think it may not improperly bear the general title of PARABOLIC*; the constituent parts of which, are the SENTENTIOUS, the FIGURATIVE, and the SUBLIME. The FIGURATIVE style is frequently used in Hebrew Poetry; the constituent parts of which are, the ALLEGORY, COMPARISON, METAPHOR, and PERSONIFICATION.

I must farther remark, that no figure is so frequently introduced into the Hebrew Poetry as the Metaphor; for, as Aristotle observes, “ The great
“ excellence of the poetic dialect, consists in perspi-
“ cuity without meanness. Familiar terms, and words
“ in common use, form a clear and perspicuous, but
“ frequently a low style. On the contrary, unusual,
“ or foreign expressions, give it an air of grandeur,
“ but frequently render it obscure.”—Of those, which he calls foreign, (as Dr. Lowth observes) “ The prin-

* This is also the opinion of Bishop Lowth. Vide De S. Poesi Hebraeorum Prael. 14.

LATION of their Prayers; but being fully convinced of the difficulty of such an ARDUOUS TASK, I for some time declined their pressing invitations; however, they still continuing to urge me thereto, by alledging, that all attempts hitherto made towards any thing like a Translation of their Prayers into English, had been executed in a manner so faulty, defective, and erroneous, as tended rather to bring disgrace on the service, than to recommend, and explain it. Moved by these considerations, I at length yielded to their solicitations, embarked therein, and with God's assistance, have happily accomplished it.

It would appear like vanity in me, to mention the universal approbation, that the said TRANSLATION has met with; and which has induced several of the most respectable of the German Jews, to invite me to make a Translation of their Prayers: but on reflection, every candid and liberal mind, will deem it necessary to be noticed, because it may be considered as an earnest of the Public's having, what has long been sought for in vain: viz. A CORRECT TRANSLATION of our FESTIVAL PRAYERS, &c. In the prosecution of which, no pains shall be spared; being fully determined to exert, to the utmost, those little talents which the Supreme Being hath been pleased to endow me with, in order to render it worthy the Patronage of the Nation. How far I may succeed in this most arduous attempt, I leave to the generous and candid public to decide. That the Reader, however, may be able to form a just idea of the magnitude and importance of the undertaking, and the great difficulty attending its proper execution,

~~THE NEW TRANSLATION~~

~~OF THE PRAYERS OF THE CHURCH~~

P R E F A C E.

THE necessity and utility of a Translation of the Prayers into English, for the use of such of our nation as are natives of England, hath been shewn at large in my Proposals, lately Published; I therefore shall not dwell thereon any farther at present, but proceed to state the reasons that gave rise to this Translation.

Having, by the blessing of God, finished that great and important work of LINGUA SACRA, which is a complete Dictionary of all the words in the twenty-four Books of the Old Testament; the Chaldee words in Daniel and Ezra; the Targums of Onkelas, Jonathan, and Jerusalem; and also such words of the Talmud, and writings of the most eminent Rabbins, as serve to illustrate Scripture, or treat of Philosophy, Arts, or Sciences; whether derived from the Chaldee, Persic, Arabic, or Greek. To which is prefixed, a complete Hebrew Grammar, explained in English. This attempt, having met with the approbation of the most eminently learned men of our nation, in consequence thereof, a number of the most respectable Portuguese Jews were so partial to me, as to judge me qualified to undertake a NEW TRANSLATION

FORM of PRAYERS,

FOR THE

NEW YEAR.

According to the Custom of the

GERMAN AND POLISH JEWS.

AS READ IN THEIR

SYNAGOGUES,

AND USED IN THEIR

FAMILIES.

Carefully Translated from the ORIGINAL HEBREW.

BY DAVID LEVI,

Author of LINGUA SACRA, the CEREMONIES of the
JEWS, &c. &c. &c.

V O L. I.

L O N D O N :

PRINTED BY DAVID LEVI, No. 26, BAKER'S ROW,
WHITECHAPEL ROAD.

ANNO MUNDI 5554.

מהזור לראש השנה

כמנהג פולין:

עם כל התפללות מתחלתן ועד סופן •

הכל על סדרו ומקומו:

הובא לדפוס ביתר שאת וביתר עז • בלשונינו הקדושה • ובלשון

ענגלשירא • בעיזן נמרץ • מנוקה ומונופה כסולת

נקיה • מכל טעות ושגיאה • ובאותיות יפות •

כאשר עיניכם רואות • אשר כמוהו לא

נדפס מעולם • נעתק על ידי

המדקדק • החכם •

המשכיל •

כ"ה דוד בר מרדכי הלוי:

כדי לזכות את הרבים • למען אשר יוכלו כל עדת יהוה • לדעת

ולחבין בשפה ברורה • מה שהם מתפללים לשוכן

מעונה • ובשכר זה נזכה לעלות אל בית אלהי

יעקב • נוה צדק הר הקדש • אמן:

k. lit. cat.
1000. 1000

בלונדון:

נדפס בבית ובדפוס

כ"ה דוד בר מרדכי הלוי:

בשנת ויהי דוד לכל דרכיו משכיל לפ"ק:

מחזור לחדש השנה

כמנהג פולין:

1975 d. 51.

THE

FORM of PRAYERS,

FOR THE

NEW YEAR.

According to the Custom of the

GERMAN AND POLISH JEWS.

Carefully Translated from the ORIGINAL HEBREW.

By DAVID LEVI,

Author of LINGUA SACRA, the CEREMONIES of the
JEWS, &c. &c. &c.

[ENTERED AT STATIONER'S HALL.]

1975. d. 51.